

Kurāns

Imanta Kalniņa interpretācija no arābu valodas

Priekšvārds

*Dievs, Māra, Laima.
Ra, Maata, Tots.
Višnu, Krišna, Buda.
Abrahams, Mozus, Jēzus.*

Šie vārdi latviešu lasītājam ir pazīstami.

Islāms, Kurāns, pravietis Muhameds.

Ir laiks ieskatīties arī šīs grāmatas lappusēs...

Imants Kalniņš

Pravieša Muhameda biogrāfija

Muhameds ir dzimis Mekā, ap 570. gadu. Viņa tēvs Abdullah nomira pirms viņa piedzimšanas. Viņa māte Amina nomira, kad viņam bija seši gadi. Pēc viņas nāves par zēnu rūpējās viņa vectēvs – Abdul Muttalib, kas divus gadus vēlāk arī nomira. No astoņu gadu vecuma Muhameds aug sava tēvoča Abu Talib uzraudzībā. Kad zēnam bija 12 gadu, tēvocis paņēma viņu sev līdzī ceļojumā uz ziemeļiem tirgošanās nolūkā. Savos divdesmit gados Muhameds sāka strādāt par tirgotāju pie kādas visu godājamās atraītnes Hadidžas. Viņa patīkamā rakstura un godīguma savaldzināta, tā piedāvāja viņam noslēgt laulību. Viņi bija precējušies vairāk nekā 25 gadus līdz pat Hadidžas nāvei, kad Muhamedam bija jau 49 gadi. Viņa sniedza lielu atbalstu savam vīram. Pēc laulībām Muhameds dzīvoja Mekā, kur ieguva cieņu gan kā tirgotājs, gan kā samierinātājs strīdus gadījumos.

Muhamedam bija paradums, regulāri doties uz Hiras alu ārpus Mekas un nodoties tur pārdomām. Tur arī viņš saņēma pirmo atklāsni. Tas notika ap 610. gadu, kad viņam bija 40 gadu. Tā sākās viņa pravieša gaitas. Viņam tika teikts darīt zināmu to, kas viņam tika atklāts, gan saviem ģimenes locekļiem, gan ārpus tās. Tomēr, kaut arī daži ticēja viņa teiktajam, vairākums juta vilšanos un rūgtumu par viņa aicinājumu atteikties no saviem dieviem. Galu galā, daudzas politeistu ciltis nāca uz Meku svētceļojumos un Mekas vadoņi baidījās, ka jaunā reliģija varētu mazināt viņu ietekmi un materiālo labklājību. Tie baidījās arī no tā, ka tā varētu satricināt sabiedrisko kārtību, jo aicināja uz visu cilvēku vienlīdzību un nosodīja netaisnu izturēšanos pret vājākajiem sabiedrības locekļiem.

Mekas iedzīvotāju naidīgums izpaudās, sākot no laipna izsmiekla, beidzot ar atklātu konfrontāciju un Muhameda sekotāju vajāšanu, daudzus no kuriem viņš, lai paglābtu no vajāšanām, aizsūtīja uz Etiopiju pie kristīgā Abesīnijas valdnieka. Palikušajiem islāmticīgajiem bija jāiztur Mekas iedzīvotāju spiediens, kas bija pasludinājuši vispārēju boikotu pret pravieša klanu, aizliedzot slēgt ar tiem jebkādas sabiedriskas vai ekonomiskas darījumus. Šī grūtā perioda laikā nomira Muhameda sieva Hadidža un viņa tēvocis Abu Talib, bet ar viņiem Muhameds pazaudēja savu lielāko atbalstu. Šis gads kļuva pazīstams kā Skumjais Gads. Tomēr tālāk notikumi attīstījās uz labu. Praviētis pieredzēja Naktis ceļojumu un Pacelšanos debesīs, kura laikā Džibrila pavadībā viņš no Mekas Svētnīcas devās vispirms uz Jeruzalemi un tad tika pacelts debesīs. Drīz pēc tam daži ļaudis, kas bija atbraukuši svētceļojumā uz Meku no Jatribas, pilsētas, kas atradās 400 km uz ziemeļiem no Mekas, satikās ar Muhamedu un pieņēma jauno ticību. Nākamajā gadā vēl vairāki Jatribas iedzīvotāji apsoliņa savu atbalstu Muhamedam un ielūdza viņu apmeklēt Jatribas svētnīcu. Islāmticīgie ļaudis sāka izceļot uz turieni un drīz viņiem sekoja arī pats praviētis, laimīgi izvairīdamies no mēģinājuma

viņu nogalināt. Šī pārceļošana uz Jatribu, pazīstama kā Migrācija (Hidžra), kļuva par pamatu Islāma kalendāra sākumam.

Ierodoties Jatribā, Muhameds uzcēla tur pirmo islāma masdžidu (mošeju) un pavadīja tur lielāko daļu sava laika, mācot jaunos islāmticīgos, un no cilšu locekļiem, kas nepakļāvās nekādiem likumiem, veidojot ticības brāļu kopienu. Pakļaujoties Kurānam, viņš bija jaunās kopienas skolotājs, tiesnesis, padomdevējs, mierinātājs un tēvs. Viens no iemesliem, kādēļ Jatribas ļaudis bija aicinājuši viņu pie sevis, bija cerība, ka viņš spēs samierināt apkārtējās ciltis, kas to vien darija, kā viena ar otru naidojās. Un viņu cerības attaisnojās pilnā mērā.

Apmeties Jatribā, Muhameds noslēdza vienošanos par sadarbību starp ieceļotājiem un vietējiem islāmticīgajiem. Šī savienība, kas balstījās nevis uz iepriekšējiem cilšu likumiem, bet uz reliģijā pamatotas idejas, bija jauna sabiedrības organizācijas forma. Muhameds sagatavoja un noslēdza vēl vienu, plašāku līgumu visu Jatribas cilšu starpā, ka tās viena otru atbalstīs, ja pilsētai kāds uzbruks. Šis līgums visiem, ieskaitot jūdus, deva vienādas tiesības, un katrs varēja brīvi kalpot savai reliģijai.

Islāms strauji izplatījās Jatribā, kas tagad kļuva pazīstama ar vārdu Madinat-al-Nabi (Pravieša pilsēta) vai vienkārši Medina (pilsēta). Šis bija laiks, kad atklāsmes sāka saturēt idejas, kā ar likumiem organizēt visus indivīda un sabiedriskās dzīves aspektus, jo pirmo reizi islāmticīgajiem bija sava valsts. Otrajā Medinas gadā (H 2) atnāca atklāsmes, kas atļāva islāmticīgajiem sevi aizstāvēt ar militāru spēku. Tam sekoja vairākas kaujas ar Mekas neticīgajiem Medinas tuvumā, sākot ar Badru, drīz pēc atklāsmes saņemšanas, Uhudu nākošajā gadā un kauju pie Trenčas piektajā Hidžras gadā (H 5). Kurāns arī apraksta šos notikumus.

Sestajā Hidžras gadā (H 6) Mekas iedzīvotāji neatļāva islāmticīgajiem ienākt pilsētā, dodoties svētceļojumā uz Meku. Sekoja sarunas, pēc kurām islāmticīgie piekrita šoreiz pilsētā neienākt, ja nākamajā gadā viņiem tas netiktu liegts. Noruna tika slēgta uz desmit gadiem. Un tomēr, astotajā Hidžras gadā (H 8) Mekas iedzīvotāji līgumu lauza, bet, kad islāmticīgie devās uzbrukumā pilsētai, tās vadoņi pieņēma islāmu un padevās bez cīņas. Kopš tās reizes no visas Arābijas pie pravieša nāca delegācijas, lai slēgtu ar to mieru.

Desmitajā Hidžras gadā (H 10) pravietis devās savā pēdējā svētceļojumā uz Meku un Pateicības kalnā teica atvadu runu, pasludinādams vienlīdzību un sadarbību islāmticīgo starpā. Šajā laikā jau visa Arābijas pussala bija pieņēmusi islāmu un visas karojošās ciltis bija apvienotas vienā valstī, viena vadoņa vadībā. Drīz pēc atgriešanās Medinā desmitajā Hidžras gadā (632 AD) pravietis saņēma pēdējo atklāsmi un drīz pēc tam nomira. Viņa lomu Islāma valstī pārņēma Abu Bakrs, tam sekoja 'Umars un 'Uthmans un visbeidzot 'Ali. Šie četri vīri tiek dēvēti par Taisnīgi Vadietiem Kalifiem.

Kurāns

1. Atverošā

Mekas Sūra

1:1 Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

1:2 Lai slavēts Dievs – visas pasaules Augstais Kungs un Valdnieks,

1:3 Žēlastības Pilnais, Žēlsirdīgais,

1:4 Atmaksas dienas Kungs un Pavēlnieks.

1:5 Tikai Tevi mēs pielūdzam, tikai Tevi mēs piesaucam.

1:6 Ved mūs pa taisno ceļu,

1:7 pa ceļu, kuru iet Tavu atzinību ieguvušie, nevis Tavas dusmas izsaukušie un ceļu pazaudējušie.

2. Gova

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

2:1 Alif Lam Mim

2:2 Nav šaubu, šī grāmata (Kurāns) ir ceļa rādītājs dievbijīgiem ļaudīm.

2:3 Tiem, kas tic Apslēptajam, ievēro Ikāmat-as-Salāt (piecas obligātās lūgšanas) un pārtiek no tā, ko Mēs tiem dodam.

2:4 Un tiem, kas tic tam, kas ir atklāts tev (ak, Muhamed) un tam, kas tika atklāts pirms tevis (Tora un Evaņģēlijs) un nešaubīgi tic dzīvei Viņā saulē.

2:5 Viņu Augstais Kungs tos ved pa taisnu ceļu un tie ir viņi, kas uzvarēs.

2:6 Patiešām, tie, kas netic, vienalga, vai tu tos brīdini, vai nebrīdini, tie arī neticēs.

2:7 Viņu sirdis un viņu ausis Dievs ir aizzieģelējis, un viņu acis ir aizklātas. Lielas mokas būs viņu daļa.

2:8 Un starp ļaudīm ir tādi, kas, nebūdami ticīgi, saka: "Mēs ticam Dievam un Atmaksas dienai!"

2:9 Viņi grib piekrāpt Dievu un ticīgos ļaudis, taču maldina vien paši sevi, tikai to neaptver.

2:10 Viņu sirdis ir samaitājusi ļauna slimība un Dievs tai liek augt augumā un, par viņu meliem, tos gaida moks pilns sods.

2:11 Un, kad viņiem tika teikts: " Nevairojiet virs zemes postu!", viņi sacīja: "Mēs jau tikai uzlabojam tās lietas!"

2:12 Patiešām, viņi ir posta nesēji zemes virsū, tikai to neaptver.

2:13 Un, kad viņiem tika teikts: "Ticiet arī jūs, jo ļaudis jau tic", viņi sacīja: "Vai lai mēs noticam tāpat kā tie muļķi ir noticējuši?" Patiešām, viņi paši ir tie muļķi, tikai to nesaprot.

2:14 Un, kad viņi satika ticīgos, viņi teica: " Mēs ticam!" Bet, kad tie atkal bija vienatnē ar saviem dēmoniem, tie sacīja: "Mēs esam ar jums, patiešām, tur mēs tikai pasmējāties".

2:15 Dievs pasmiesies par viņiem, un ļaus tiem akli maldīties tālāk savos noziegumos.

2:16 Viņi ir tie, kas savu vietu uz taisnā ceļa ir mainījuši pret maldiem. Viņu darījums nav bijis peļņu nesošs, un taisno ceļu viņi ir pazaudējuši.

2:17 Viņi līdzinās tam, kurš iekūra uguni. Kad visapkārt kļuva gaišs, Dievs gaismu paņēma prom un atstāja tos tumsā. Tie neredz neko.

2:18 Kurli, mēmi un akli – uz neatgriešanos.

2:19 Vai arī kā lietusgāze no debesīm, kurā ir tumsa, pērkons un zibens. Nāves bailēs tie aizspiež ar pirkstiem sev ausis, lai pasargātos no apdullinošajiem pērcona grāvieniem. Bet Dievs ietver neticīgos no visām pusēm.

2:20 Zibens gandrīz vai laupa tiem redzi. Kad tas uzliesmo, tie pasper soli, kad tas nodziest, tie paliek stāvam. Un, ja Dievs to gribētu, tad atņemtu tiem redzi un dzirdi. Patiešām, Dievam ir vara pār visām lietām.

2:21 Ak, ļaudis! Kalpojiet savam Radītājam, kas ir radījis jūs un tos pirms jums. Lai jūs spētu kļūt taisnīgi ļaudis.

2:22 Tas ir Viņš, kas deva jums zemi par gultu un debesis par baldahīnu. Tas ir Viņš, kas sūtīja no debesīm lietus ūdeni, lai varētu izaugt augļi jūsu pārtikai. To zinādami, nepielīdziniet Dievam nevienu citu.

2:23 Bet, ja jūs apšaubāt to, ko Mēs savam kalpam esam atklājuši, tad taisiet savu sūru, līdzīgu šai un, Dieva vietā, sauciet tos savus lieciniekus, ja esat patiesi ļaudis.

2:24 Bet, ja jūs to nedarāt, un jūs to arī nekad nespēsiet, tad bīstieties tās Uguns, kuras malka ir gan akmeņi, gan ļaudis, tās Uguns, kas tiek gatavota neticīgajiem.

2:25 Un iepriecini ar labām ziņām tos, kas tic un dara labu. Viņiem būs Dārzi, zem kuriem upes plūst. Un ikreiz, saņemdami kādu augli no šī Dārza, viņi sacīs:

«Jā, tas ir tas, kas mums ir ticis dots arī agrāk». Un viņiem tiks dotas daudzas līdzīgas lietas. Un viņiem tur būs šķīstas sievas un viņi tur paliks uz laiku laikiem.

2:26 Patiešām, Dievs nevairās dot līdzību ne par sīku odu, ne par ko mazāku vai lielāku par to. Ticīgie zin, ka tā ir viņu Augstā Kunga patiesība. Bet tie, kas netic, saka: "Ko gan Dievs ar šo līdzību ir domājis?" Daudzus Viņš maldina un daudzus Viņš ved uz taisna ceļa. Bet maldina Viņš vienīgi negantos un nepaklausīgos.

2:27 Tos, kas lauž ar Dievu slēgto derību, kad tā ir tikusi nostiprināta. Tos, kas šķeļ to, ko Dievs ir pavēlējis vienot. Un tos, kas sēj postu uz zemes. Tie ir viņi, kas būs zaudētāji.

2:28 Kā jūs varat neticēt Dievam, ja jūs, miruši būdami, esat saņēmuši no Viņa dzīvību? Viņš sūtīs jums nāvi, Viņš liks jums atdzimt no jauna, un pie Viņa jūs atkal atgriezīsieties.

2:29 Tas ir Viņš, kas priekš jums ir radījis visu, kas ir uz zemes. Vēl vairāk, Viņš pievērsās debesīm un izveidoja tur septiņas debesu velles. Un Viņš ir Visu Zinošais par visām lietām.

2:30 Un tad tavs Kungs teica eņģeļiem: "Patiešām, Es likšu uz zemes pārvaldnieku". Viņi sacīja: "Vai Tu liksi tur kādu, kas sēs samaitātību un izlies asinis, kamēr mēs pateicībā slavināsim Tevi un svētīsim?" Viņš sacīja: "Patiešām, Es zinu to, ko jūs nezināt!"

2:31 Un Viņš iemācīja Ādamam visu lietu vārdus. Tad Viņš parādīja tās eņģeļiem un sacīja: "Ja taisnība ir jums, tad pasakiet man šo lietu vārdus!"

2:32 Viņi sacīja: "Slava Tev! Mēs zinām tikai to, ko Tu mums esi iemācījis. Patiešām, tas esi Tu, kas esi Visu Zinošais un Gudrības Pilnais!"

2:33 Viņš sacīja: "Ak, Ādam, pasaki viņiem šo lietu vārdus!" Kad tas tiem pateica tos vārdus, Viņš sacīja: «Vai Es neteicu jums, ka Man ir zināms Apslēptais gan debesīs, gan virs zemes, un, ka Es zinu gan to, ko jūs rādāt, gan to, ko jūs slēpjat?»

2:34 Un, kad Mēs teicām eņģeļiem: "Kritiet pie zemes Ādama priekšā!", visi krita pie zemes, izņemot Iblīsu. Viņš atteicās, bija augstprātīgs un kļuva neticīgs.

2:35 Un Mēs sacījām: "Ak, Ādam, dzīvojiet abi ar sievu šajā Paradīzē un ēdiet pēc patikas, ko vien gribat. Tikai netuvojieties šim kokam, citādi būsiet ļauna darītāji".

2:36 Un tad sātans izdarīja tā, ka tiem paslīdēja kāja un tie pazaudēja visu, kas tiem bija. Un Mēs sacījām: “Ejiet lejā, jūs, viens otra ienaidnieki! Uz zemes būs jūsu mājvieta un arī iztika uz kādu laiku.”

2:37 Tad Dievs runāja ar Ādamu un pieņēma viņa nožēlu, jo patiešām, Viņš ir Nožēlu Pieņemošais, Žēlsirdīgais.

2:38 Mēs sacījām: “Ejiet lejā, jūs visi! Un, kad pie jums no Manis atnāks ceļa rādītājs, tad nevienam, kas tam sekos, nebūs ne jābīstās, ne jānoskumst.

2:39 Bet tie, kas neticēs un Mūsu vēstis noliegs, tiks noņemti Ugunī un tas būs viņu mitekļis uz visiem laikiem.”

2:40 Ak, Isrāila bērni! Neaizmirstiet Manu labvēlību, ko tiku jums parādījis. Pildiet savu derību ar Mani un Es pildīšu savu derību ar jums. Un bīstieties Manis. Jo Es esmu tas, no kā jums ir jābīstas!

2:41 Un ticiet tam, ko Es esmu nosūtījis kā apstiprinājumu tam, kas jau ir ar jums (Tora un Evaņģēlijs) un neesiet pirmie, kas tai netic. Un nepārdodiet Manas vēstis par nieka grašiem. Un bīstieties Manis. Jo Es esmu Tas, no kā jums ir jābīstas!

2:42 Un nejauciet patiesību ar meliem, un, zinādami patiesību, neslēpiet to.

2:43 Un ievērojiet Ikāmat-as-Salāt un dodiet az-Zakāt (obligātā attīrīšanās nodeva) un dievbijībā kritiet pie zemes kopā ar visiem.

2:44 Vai jūs prasāt, lai ļaudis būtu taisnīgi, bet paši to, rakstus lasot, aizmirstat? Vai jūs nepadomātu ar galvu?

2:45 Un palīdzību meklējiet pacietībā un lūgšanās un, patiešām, pazemīgiem ļaudīm tas nav grūti.

2:46 Tiem, kas zina, ka satiks savu Radītāju un atgriezīsies pie Viņa.

2:47 Ak, Isrāila bērni! Neaizmirstiet Manu labvēlību, ko tiku jums parādījis un to, ka no visiem pārējiem Es priekšroku devu jums.

2:48 Un bīstieties dienas, kad neviens vairs otram nevarēs palīdzēt, ne aizbilst par kādu, ne samaksāt izpirkumu, ne sagaidīt jebkādu atbalstu.

2:49 Un tad Mēs izglābām jūs no faraona ļaudīm, kas pakļāva jūs briesmīgām mokām, nonāvējot jūsu dēlus un dzīvas atstājot vien jūsu sievietes. Tas bija smags jūsu Augstā Kunga pārbaudījums.

2:50 Un tad Mēs pārdalījām jūru un izglābām jūs un noslīcinājām faraona ļaudis jūsu acu priekšā.

2:51 Un tad Mēs Mūsā (Mozum) nozīmējām tikšanos uz četrdesmit naktīm. Un viņam promisesot, jūs cēlāt teļu sev par dievu un bijāt ļauni ļaudis.

2:52 Un tad, pat pēc tam, Mēs jums piedevām, lai jums būtu iespēja būt pateicīgiem.

2:53 Un tad Mēs devām Mūsā rakstus (Toru) un Kritēriju (spēju atšķirt labu no ļauna), lai jūs varētu tikt vadīti pa taisnu ceļu.

2:54 Un tad Mūsā sacīja saviem ļaudīm: “Ak, mani ļaudis! Patiešām, godinādami teļu, jūs esat nodarījuši sev ļaunu. Griezieties nožēlā pie sava Radītāja un nonāvējiet tos ļauna darītājus starp jums. Jūsu Radītāja acīs tas būs labāk jums pašiem”. Un tad Viņš pieņēma jūsu nožēlu. Patiešām, Viņš ir Nožēlu Pieņemošais, Žēlsirdīgais.

2:55 Un tad jūs sacījāt: “Ak, Mūsā, mēs tev neticēsim, kamēr nebūsim Dievu redzējuši vaigā”. Bet, kad jūs skatījāties, nāca zibens spēriens.

2:56 Pēc jūsu nāves Mēs jūs atkal atmodinājām, lai jums būtu iespēja būt pateicīgiem.

2:57 Mākoņi deva jums ēnu, Mēs sūtījām jums mannu un paipalas. Ēdiet visu to labo, ko Mēs jums esam sagādājuši. Un ļaunu viņi nenodarīja Mums. Ļaunu viņi nodarīja paši sev.

2:58 Un tad Mēs sacījām: “Ejiet tajā pilsētā un ēdiet, cik vien un kur vien sirds kāro. Bet ejiet caur tiem vārtiem pazemīgi paklanoties un sakiet: „Piedodiet mums!”, tad Mēs piedosim jums jūsu pārkāpumus un pavairosim laba darītāju algu.

2:59 Bet tie, kas bija netaisni, sagrozīja vārdus, kas tiem tika teikti. Un Mēs uzsūtījām tiem ļaundariem sodu no debesīm, jo tie bija neganti un nepaklausīgi ļaudis.

2:60 Un tad Mūsā lūdza ūdeni saviem ļaudīm. Mēs sacījām: “Uzsit pa klinti ar savu spieķi!” Tad tur izšļacās ūdens no divpadsmit avotiem. Un visi zināja savu ūdens ņemšanas vietu. Tad ēdiet jel un dzeriet to, ko jums sagādājis Dievs un neesiet negodīgi un nevairojiet postu virs zemes.

2:61 Un tad jūs sacījāt: “Ak, Mūsā! Mums ir apnikusi viena un tā pati barība. Palūdz savam Kungam, lai viņš dod mums to, kas aug zemē – ēdamos zaļumus, gurķus, ķiplokus, lēcas un sīpolus.” Viņš sacīja: “Vai jūs gribat mainīt to, kas augstāks, pret to, kas zemāks? Ejiet uz pilsētu, tur jūs patiešām atradīsiet visu, ko prasāt!” Bet tie tika pazemoti un nonāca trūkumā un Dieva dusmas nāca pār viņiem. Tādēļ, ka viņi neticēja Dieva zīmēm un netaisnīgi nogalināja praviešus. Un tādēļ, ka bija nepaklausīgi un pārkāpa Dieva likumus.

2:62 Patiešām, tie ticīgie ļaudis un jūdi un kristieši un sābieši, kas ticēja Dievam un Atmaksas dienai un darīja labus darbus, viņu alga būs pie viņu Augstā Valdnieka. Tiem nebūs jābīstas vai jānoskumst.

2:63 Un tad Mēs slēdzām ar jums derību un uzcēlām kalnu pār jums. "Turieties cieši pie tā, ko Mēs esam jums devuši un paturiet to vienmēr prātā, lai jūs varētu kļūt par taisnīgiem ļaudīm".

2:64 Bet arī tad jūs uzgriezāt muguras. Un, ja pār jums nebūtu nākusi Dieva labvēlība un žēlastība, jūs noteikti būtu pazuduši.

2:65 Un, patiešām, jūs zinājāt tos starp jums, kas pārkāpa Sabatu. Un tad Mēs tiem sacījām: "Topiet par nicināmiem mērkaķiem!"

2:66 Un Mēs to darījām par biedinājumu tiem, kas tur bija klāt un tiem, kas būs pēc viņiem, un par pamācību tiem, kas Dieva bīstas.

2:67 Un, kad Mūsā sacīja saviem ļaudīm: „Patiešām, Dievs liek jums nokaut govī“, viņi jautāja: Vai tu par mums smeji? Viņš teica: „Lai Dievs mani pasargā būt tādām muļķim.“

2:68 Viņi sacīja: „Palūdz savam Kungam, lai viņš mums paskaidro, kāda tā ir.“ Mūsā teica: „Viņš saka: "Tā govs nav ne veca, ne jauna - vidēja vecuma." Un dariet taču kā jums liek.“

2:69 Viņi sacīja: „Palūdz savam Kungam, lai viņš mums paskaidro, kādā krāsā ir jābūt tās spalvai“. Mūsā teica: „Viņš saka, ka tā ir dzeltena govs ar spožu spalvu, patīkama tiem, kas uz to skatās“.

2:70 Viņi sacīja: „Palūdz savam Kungam, lai viņš mums paskaidro, kāda tā tomēr ir. Tik tiešām, mums visas govīs izskatās vienādas. Patiešām, ja tāda būs Dieva griba, mēs pieņemsim pareizu lēmumu“.

2:71 Mūsā teica: „Viņš saka, ka šī govs nav radināta pie zemes aršanas vai lauku laistīšanas darbiem. Viņa ir veselīga un bez plankumiem.“ Viņi sacīja: „Tagad tu saki taisnību.“ Un tā, gandrīz nemaz to negribēdami, viņi to nokāva.

2:72 Un tad jūs nokāvāt cilvēku un sākāt par to strīdēties, bet Dievs darīja redzamu to, ko jūs slēpāt.

2:73 Un Mēs sacījām: „Iesiet viņam ar kaut ko no tās govīs“. Tā Dievs atdzīvina mirušos un rāda jums savas zīmes. Varbūt jūs par to padomātu.

2:74 Pēc tam jūsu sirdis nocietinājās un kļuva kā akmeņi, vai pat vēl cietākas. Un, patiešām, ir akmeņi, no kuriem izplūst upes un, patiešām, daži no tiem ir tādi, kas saplīst gabalos un no tiem iztek ūdens un, patiešām, starp tiem ir arī tādi, kas krīt zemē bailēs no Dieva. Un Dievs nav neziņā par to, ko jūs darāt.

2:75 Vai jūs cerat, ka viņi jums ticēs, ja, patiešām, daļa no viņiem, uzklausījuši Dieva vārdus un tos sapratuši, apzināti sagroza to jēgu?

2:76 Un, kad tie satiek ticīgos, tie saka: „Mēs arī ticam!“ Bet, būdami vienatnē ar sevi, viņi saka: „Vai patiešām jūs stāstīsiet viņiem to, ko Dievs jums ir atklājis, lai tie varētu to izmantot pret jums jūsu Radītāja priekšā?“ Vai tad jūs to nesaprotat?

2:77 Vai viņi nezina, ka Dievam ir zināms viss, ko viņi slēpj un viss, ko viņi rāda?

2:78 Un starp viņiem ir neizglītoti ļaudis, kas tic tukšām iedomām un izsaka vien minējumus, bet rakstus nepazīst.

2:79 Ak vai! tiem, kuri raksta grāmatu ar savu roku un saka: „Tas ir no Dieva“, lai pēc tam apmainītu to pret nieka grašiem. Ak vai! tiem, par to, ko viņu rokas ir rakstījušas un ak vai! tiem, par to, ko viņi ar to ir ieguvuši!

2:80 Un viņi saka: „Uguns mūs skars tik vien kā dažas dienas“. Saki tā: Vai jūs esat slēguši kādu derību ar Dievu? Jo Dievs savu derību nekad nelauzīs. Jeb vai jūs runājat par Dievu lietas, par kurām neko nezina?

2:81 Taču nē! Tie, kas dara ļaunu un dzīvo savu ļaundarību apņēmti, tiks noņemti Uguni un tā būs viņu mītnes vieta uz visiem laikiem.

2:82 Bet to mājvieta, kas tic un dara taisnus darbus, uz mūžīgiem laikiem būs Paradīze.

2:83 Un tad Mēs ar Isrāīla bērniem noslēdzām derību: „Nepielūdziet nevienu citu kā vienīgi Dievu; dariet labu saviem vecākiem un saviem tuviniekiem, nabagiem un bāreņiem. Sakiet cilvēkiem labus vārdus, ievērojiet Ikāmat-as Salāt un maksājiet az-Zakāt.“ Bet pēc tam jūs, izņemot vien dažus no jums, to atmetāt.

2:84 Un tad Mēs noslēdzām ar jums derību: "Neizlejiēt viens otra asinis un nedzeniet viens otru ārā no jūsu mājām." Un tad jūs to apstiprinājāt, paši būdami tam liecinieki.

2:85 Bet tie esat jūs, kas nogalina viens otru, daļu izdzen no viņu mājām un atbalsta viens otru pārkāpumos un noziegumos pret viņiem. Un, ja tie kļūst par jūsu gūstekņiem, jūs prasāt no viņiem izpiršanas maksu, kaut gan tas jums ir aizliegts. Vai tad jūs vienai rakstu daļai ticat, bet otrai neticat? Tad kādu gan citu algu ir pelnījuši tie, kas tā dara, izņemot pazemojumu šajā pasaulē un visbargāko sodu Atmodināšanas dienā. Un Dievam nav noslēpts nekas no tā, ko jūs darāt.

2:86 Viņi ir tie, kas ir pirkuši šīs pasaules dzīvi, par to samaksājot ar dzīvi Viņā saulē. Viņu sods netiks atvieglots un palīdzību tie nesagaidīs.

2:87 Un, patiešām, Mēs iedevām Mūsā rakstus un pēc viņa sūtījām virkni vēstnešu. Un Mēs devām Aīsā (Jēzum), Mariamas (Marijas) dēlam, skaidras zīmes un atbalstījām ar svētītu Garu (eņģelis Džibrils). Un vai nav tā, ka katru reizi, kad pie jums atnāca vēstnesis, atnesdams to, kas jums nepatika, jūs kļūvat augstprātīgi? Un vienus no viņiem jūs nosaucāt par meļiem, bet citus nogalinājāt.

2:88 Un viņi saka: „Mūsu sirdis ir aizslēgtas.” Nē, tas ir Dieva lāsts par viņu neticību, jo maz kam viņi tic.

2:89 Un, kad pie viņiem no Dieva atnāca grāmata (Kurāns), kas apstiprināja to, kas pie viņiem jau bija (Tora un Evaņģēlijs), tad, lai arī iepriekš tie bija piesaukuši Dievu dot tiem uzvaru pār neticīgajiem, kad atnāca tas, ko viņi atpazīna, viņi tam neticēja. Tad lai Dieva lāsts nāk pār šiem neticīgajiem!

2:90 Ļauns ir tas, ko viņi ir pirkuši par savas dvēseles cenu. Neticēt tam, ko Dievs ir sūtījis, aiz skaudības, ka Dievs dāvā savu žēlastību tam no saviem kalpiem, kam pats to vēlas. Viņi ir izsaukuši uz sevi Dieva dusmas, kārtu kārtām. Un neticīgos gaida pazemojošs sods.

2:91 Un, kad viņiem saka: „Ticiet tam, ko Dievs ir atklājis“, viņi saka: „Mēs ticam tam, kas tika atklāts mums“. Un viņi netic tam, kas tika sūtīts vēlāk, kaut arī tas apstiprina to, kas viņiem jau ir. Saki: Tad kāpēc jūs nogalinājāt Dieva praviešus arī pirms tam, ja esat ticīgi ļaudis?

2:92 Un, patiešām, Mūsā nāca pie jums ar skaidrām zīmēm, bet, viņam promisesot, jūs sākāt pielūgt teļu. Un tas bija ļauns darbs.

2:93 Un, kad Mēs noslēdzām ar jums derību un uzcēlām pār jums kalnu: “Turieties cieši pie tā, ko Mēs jums esam devuši un uzklausiet”, viņi sacīja: “Mēs uzklausījām un nepaklausījām”. Viņu neticības dēļ, viņu sirdis pilda mīlestība uz zelta teļu. Saki tā: Ļauns ir tas, ko jums liek darīt jūsu ticība, ja jūs vispār kam ticat.

2:94 Saki: Ja Viņā saulē mājvieta pie Dieva ir domāta vienīgi priekš jums, nevis priekš citiem ļaudīm, tad vēliet sev labāk nāvi, ja esat godīgi ļaudis.

2:95 Tomēr tie nekad sev to nevēlēs tā dēļ, ko viņu rokas ir darījušas. Un Dievs pazīst ļaundarus.

2:96 Un, patiešām, tu redzēsi, ka viņi alkst dzīvot vairāk par visiem, pat par tiem, kas Dievam piedēvē izpalīgus. Katrs no tiem gribētu, lai viņam tiktu dota tūkstoš gadus gara dzīve. Taču pat tik gara dzīve ne mazākā mērā neattālinās tos no soda. Un Dievs redz visu, ko viņi dara.

2:97 Saki tā: Kurš gan var būt Džibrīla ienaidnieks, ja viņš to (Kurānu) pēc Dieva gribas ir nonesis līdz jūsu sirdīm, par apliecinājumu tam, kas ir noticis agrāk, par uzticamu ceļa rādītāju un labo ziņu ticīgajiem.

2:98 Un, ja kāds ir Dieva un Viņa eņģeļu un Viņa vēstnešu un Džibrīla un Mikaāla ienaidnieks, tad, patiešām, Dievs ir visu neticīgo ienaidnieks.

2:99 Un, patiešām, Mēs esam tev nosūtījuši skaidras un gaišas vēstis un netic tām tikai neganti un nepaklausīgi ļaudis.

2:100 Vai tiešām katru reizi, kad viņi slēdz derību, daļa no viņiem tūlīt to atmet? Nē, vairākums no viņiem ir neticīgi ļaudis.

2:101 Kad pie viņiem ieradās Dieva vēstnesis, apliecinādams to, kas pie viņiem jau bija, daļa no tiem, kam bija dāvāti raksti, uzgrieza Dieva grāmatai muguru, it kā viņi to nepazītu.

2:102 Un viņi klausīja tam, ko Suleimāna (Zālamana) ķēniņvalstī mācīja nešķīstie gari. Suleimāns nebija neticīgais, neticīgi bija nešķīstie gari. Tie mācīja ļaudīm buršanu un to, kas bija atklāts diviem eņģeļiem Babilonā – Hārūtam un Mārūtam. Bet tie abi neko nevienam nemācīja nepateikuši: „Patiesi, mēs esam kārdinātāji, tādēļ nekļūstiet neticīgi“. Un ļaudis no viņiem mācījās sēt nesaskaņu starp vīru un viņa sievu. Tomēr, bez Dieva ziņas, viņi nevienam neko ļaunu nevarēja nodarīt. Viņi mācījās to, kas viņiem nodarīja ļaunu nevis labu. Un, patiešām, viņi zināja, ka tam, kas tā darīs, Viņā saulē daļas nebūs. Un, patiešām, ļauns bija tas, ko viņi ieguva, pārdodot savas dvēseles. Ja vien viņi to būtu zinājuši.

2:103 Un, ja viņi būtu ticējuši un būtu bijuši dievbijīgi ļaudis, tad patiešām, Dievs atalgotu tos daudz labāk. Ja vien viņi būtu to zinājuši.

2:104 Ak, ticīgie ļaudis! Nesakiet: „Aprūpē mūs!“, bet sakiet: „Pieskati mūs!“ un klausieties. Bet neticīgos gaida mokpilns sods.

2:105 Neticīgajiem starp rakstu ļaudīm un elku dievu pielūdzējiem nepatīk, ka jūsu Augstais Kungs sūta jums ko labu. Tomēr Dievs izvēlās pats, kam dāvāt savu žēlastību. Un Dieva dāsnums ir neaptverami liels.

2:106 Ja arī kādu zīmi Mēs atceļam vai liekam aizmirst, tās vietā Mēs dodam labāku vai līdzīgu tai. Vai tad tu nezini, ka Dievam ir vara pār visām lietām?

2:107 Vai tad tu nezini, ka Dievam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes? Un nav jums, bez Dieva, cita aizstāvja vai palīga.

2:108 Vai varbūt jūs gribat izjautāt savu vēstnesi tāpat kā pirms tam tika izjautāts Mūsā? Kas maina ticību pret neticību, tas jau ir nomaldījies no taisnā ceļa.

2:109 Daudzi no rakstu ļaudīm, greizsirdības dēļ, gribētu, lai jūs, būdami ticīgi ļaudis, grieztos atpakaļ neticībā pat tagad, kad patiesība tiem ir kļuvusi skaidri saredzama. Piedodiet tiem un nogaidiet, līdz Dievs darīs zināmu savu gribu. Jo, patiešām, Dievam ir vara pār visām lietām.

2:110 Un ievērojiet Ikāmat-as Salāt un dodiet az-Zakāt un visu to labo, ko jūs būsiet darījuši sev, jūs atkal atradīsiet pie Dieva. Patiešām, Dievs redz visu, ko jūs darāt.

2:111 Un viņi saka: «Paradīzē nokļūs tikai jūdi un kristieši». Viņi to gribētu gan. Saki tā: Ja taisnība ir jums, nesiet šurp jūsu pierādījumus.

2:112 Taču nē, ikvienu, kas sevi visu pakļauj Dievam un dara labu, Dievs atalgos. Ne tam būs jābīstas, ne jānoskumst.

2:113 Un sacīja jūdi: „Kristieši neiet taisnu ceļu“. Un sacīja kristieši: „Jūdi neiet taisnu ceļu“, lai gan visi viņi lasa rakstus. Tā saka arī tie, kas vispār nezina neko. Atmodināšanas dienā Dievs izspriedīs to, par ko viņu domas dalījās.

2:114 Kurš var būt vēl netaisnīgāks par to, kas Dieva masdžidās aizliedz minēt Viņa vārdu un cenšas tās izpostīt? Tiem būtu jābaidās tajās ieiet. Kauns un pazemojums tiem šeit uz zemes un bargs sods Viņā saulē.

2:115 Dievam pieder austrumi un rietumi. Uz kuru pusi lai jūs arī negrieztos, visur būs priekšā Dieva Vaigs. Patiešām, Dievs ir Visu Aptverošais, Visu Zinošais.

2:116 Un viņi teica: "Dievs ir ņēmis sev dēlu". Lai slavēts ir Viņš! Nē taču! Viņam pieder viss, kas ir debesīs un virs zemes, un viss padevēģi paklausa Viņam.

2:117 Debess un zemes Radītājs! Kad Viņš kaut ko nolemj, Viņš saka: "Esi!" un tas ir.

2:118 Un sacīja tie, kas neko nezina: "Kāpēc Dievs nerunā ar mums vai kāpēc kāda zīme netiek sūtīta mums?" Tos pašus vārdus ir teikuši arī viņu priekšgājēji. Viņu sirdis izskatās līdzīgas. Tiem, kas patiesi tic, Mēs esam šīs zīmes jau skaidrojuši.

2:119 Patiešām, Mēs esam tevi sūtījuši ar patiesu vēsti, kā labas ziņas atnesēju un kā brīdinātāju. Tev nebūs jāatbild par tiem, kuru mitekļi būs svilinošā Ugunī.

2:120 Jūdi un kristieši nebūs ar tevi mierā, kamēr tu nebūsi pieņēmis viņu ticību. Saki tā: "Patiešām, īstais ceļš ir Dieva ceļš." Un, ja tu tagad, kad pie tevis ir atnākusi zināšana, sāksi izdabāt viņu iegribām, Dievs nebūs tev ne aizstāvis, ne palīgs.

2:121 Tie, kam Mēs esam devuši šo grāmatu, kas to pienācīgi lasa, tie tai tic. Bet tie, kas tai netic, būs zaudētāji.

2:122 Ak, Isrāila bērni! Neaizmirstiet Manu labvēlību, ko es esmu jums parādījis un atcerieties, ka no visiem pārējiem es priekšroku tiku devis jums.

2:123 Un bīstieties tās dienas, kad neviens nevarēs otram palīdzēt, vai samaksāt izpirkumu, vai aizbilst par kādu, vai arī sagaidīt kādu palīdzību.

2:124 Un tad viņa Kungs pārbaudīja Ibrāhīmu (Abrahamu), tam pavēlēdams, un Ibrāhīms izpildīja sava Kunga pavēli. Dievs teica: "Patiešām, Es tevi ceļšu ļaudīm par vadoni." Ibrāhīms jautāja: "Vai manus pēcnācējus arī?" Dievs teica: "Mana derība neattiecas uz ļaundariem."

2:125 Un tad Mēs darījām to Namu (Kaaba Mekā) par ļaužu pulcēšanās vietu un drošu patvērumu un sacijām: "Dariet Ibrāhīma vietu par lūgšanas vietu". Un Mēs likām Ibrāhīmam un Ismāīlam attīrīt Manu Namu priekš tiem, kas to apriņķos, kas tajā kalpos, lūgsies un kritīs pie zemes.

2:126 Un, kad Ibrāhīms sacīja: "Ak, Kungs! Dari šo pilsētu par drošu vietu un apdāvinī ar augļiem tos iedzīvotājus, kas tic Dievam un Atmaksas dienai," Viņš teica: "Bet neticīgie baudīs maz no šī prieka, pēc tam Es tos lemšu Uguns sodam un tas ir ļauns ceļa gals!"

2:127 Un, kad Ibrāhīms un Ismāīls bija uzcēluši Nama pamatus, tie sacīja: "Ak, mūsu Kungs! Pieņem to no mums! Jo patiešām, Tu esi Visu Redzošais un Visu Zinošais!"

2:128 Ak, mūsu Kungs! Dari mūs abus par tādiem, kas pakļaujas Tev un mūsu pēcnācējus par cilti, kas pakļaujas Tev. Un ierādi mums mūsu rituālus un pieņem mūsu nožēlu, jo, patiešām, Tu esi Nožēlu Pieņemošais, Žēlsirdīgais.

2:129 Ak, mūsu Kungs! Sūti viņiem vēstnesi no viņu pašu vidus, kurš tiem lasītu priekšā Tavas vēstis, apmācītu tos grāmatā, gudrībā (Hikmah - reliģijas likumu zināšana un izpratne) un attīrītu tos. Jo, patiešām, Tu esi Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais!"

2:130 Un kurš gan vēl novērsīsies no Ibrāhīma reliģijas, izņemot to, kas sevi pieviļ? Jo, patiešām, šajā pasaulē Mēs izvēlējamies viņu, bet Viņā saulē viņš noteikti būs starp taisnīgajiem.

2:131 Un, kad viņa Kungs sacīja viņam: "Pakļaujies!", viņš sacīja: "Es pakļaujos Pasaules Valdniekam."

2:132 Ibrāhīms un Jakūbs (Jēkabs) to piekodināja saviem dēliem un Jakūbs sacīja: „Mani dēli! Dievs ir izvēlējis reliģiju priekš jums. Un jāmirst jums būs ne citādi kā Dievam pakļāvīgiem (muslimiem)!“

2:133 Vai jūs bijāt par lieciniekiem Jakūba nāves stundā, kad viņš sacīja saviem dēliem: "Ko jūs pielūgsiet pēc manis?" Viņi sacīja: "Mēs pielūgsim tavu un tavu tēvu Dievu, Ibrāhīma, Ismāila un Ishāka (Izāka) Vienīgo Dievu. Un mēs esam pakļāvušies Viņam."

2:134 Tā bija cilts, kas jau ir aizgājusi. Tā saņems to, ko viņa bija pelnījusi, bet jūs saņemsiet to, ko jūs būsiet pelnījuši. Un jums nebūs jāatbild par to, ko ir darījuši viņi.

2:135 Un viņi sacīja: "Pieņemiet jūdaismu vai kristietību un jūs būsiet uz taisna ceļa" Saki tā: Nē, vienīgi Ibrāhīma, taisna vīra reliģiju. Viņš nebija elku dievu pielūdzējs.

2:136 Saki: Mēs ticam Dievam un tam, ko Viņš mums ir atklājis un tam, ko Viņš ir atklājis Ibrāhīmam, Ismāilam, Ishākam, Jakūbam un viņa pēcnācējiem, un tam, kas tika iedots Mūsam (Mozum) un Aīsam (Jēzum) un tam, ko viņu Kungs tika devis praviešiem. Mēs neizdalām nevienu no viņiem un Viņam Vienīgajam mēs pakļaujamies.

2:137 Un, ja tie ticēs tam, kam ticat jūs, tad, patiešām, tie būs uz taisna ceļa. Bet, ja tie novērsīsies, tad tie atšķelsies. Dievs tevi no viņiem pasargās. Un Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

2:138 Dieva reliģija! Kāda gan reliģija var būt labāka par Dieva reliģiju? Un vienīgi Viņu mēs pielūdzam.

2:139 Saki: Vai mēs ar jums uzsāksim strīdu par Dievu, ja Dievs ir mūsu un jūsu Augstais Kungs. Mums tiek pēc mūsu darbiem, bet jums tiek pēc jūsu darbiem. Un mēs savos nodomos un darbos esam patiesi pret Viņu.

2:140 Vai tiešām jūs sāksiet runāt par to, kas bija Ibrāhīms, Ismāils, Ishāks un Jakūbs ar saviem pēcnācējiem – jūdi vai kristieši? Saki tā: Kas zina labāk – jūs vai Dievs? Un kurš ir vēl netaisnīgāks par to, kas no Dieva ir slēpis savu liecību? Un Dievs nav neziņā par to, ko jūs darāt.

2:141 Tā bija cilts, kas jau ir aizgājusi. Tā saņems to, ko viņa bija pelnījusi, bet jūs saņemsiet to, ko jūs būsiet pelnījuši. Un jums nebūs jāatbild par to, ko ir darījuši viņi.

2:142 Tie muļķākie starp ļaudīm sacīs: "Kas viņiem lika mainīt viņu kiblu (vietu, pret kuru lūgšanā tiek pavērsta seja), pie kuras viņi bija pieraduši?" Saki tā: Dievam pieder gan austrumi, gan rietumi. Viņš ved pa taisnu ceļu, kuru grib.

2:143 Mēs esam darījuši jūs par cilti ļaužu vidū, lai jūs liecinātu par visiem ļaudīm, bet vēstnesis lai liecinātu par jums pašiem. Mēs norādījām virzienu, kurp pavērst seju, tikai tādēļ, lai varētu atšķirt tos, kas seko Dieva vēstnesim,

no tiem, kas uzgriež muguras. Un tas tik tiešām bija grūts pārbaudījums visiem, izņemot vienīgi tos, kurus Dievs vadīja pa taisnu ceļu. Un Dievs neļaus pazust jūsu ticībai. Patiešām, pret cilvēkiem Dievs ir Laipnības Pilnais, Žēlsirdīgais.

2:144 Patiešām, Mēs redzam, ka tu pavērs savu seju pret debesīm. Un Mēs noteikti pavērsīsim tevi tajā virzienā, kas tev patiks. Pavērs savu seju pret Svētīto Masdžidu (al-Masdžid al-Harām, masdžida Mekā, kurā atrodas Kaaba).

Un, lai arī kur jūs būtu, vērsiet savas sejas pret to. Un, patiešām, tie, kam ir dota grāmata, zina, ka tā ir patiesība, kas nākusi no viņu Augstā Valdnieka. Un Dievs nav neziņā par to, ko jūs darāt.

2:145 Un, pat ja tu aiznestu tiem, kam tika doti raksti, visas zīmes un liecības, savu kiblu tie nemainīs, tāpat kā tu nemainīsi savu. Un neviens nevērsīs savu seju otra norādītā virzienā. Bet, ja tu sāksi iztapt viņu iegribām, kad pie tevis ir atnākusi zināšana, tad arī tu būsi viens no ļauna darītājiem.

2:146 Tie, kam Mēs esam atklājuši šo grāmata, tie to atpazīst, kā atpazīst savus bērnus. Bet, tik tiešām, daļa no viņiem tīšuprāt patiesību slēpj.

2:147 Šī ir patiesība, kas nāk no tava Augstā Kunga. Un neesi starp tiem, kas par to šaubās.

2:148 Un ikvienam ir sava kibla, pret kuru viņš pavēršas, tāpēc jūsu sacensība lai ir labos darbos. Lai arī kur jūs atrastos, Dievs savedīs jūs kopā. Patiešām, Dievam ir vara pār visām lietām.

2:149 Lai arī no kurienes tu nāc, pavērs savu seju pret Svētīto Masdžidu (al-Masdžid al-Harām). Un patiešām, tā ir patiesība, kas nāk no tava Radītāja. Un Viņš nav neziņā par to, ko jūs darāt.

2:150 Lai arī no no kurienes tu nāc, pavērs savu seju pret Svētīto Masdžidu (al-Masdžid al-Harām). Lai arī kur jūs neatrastos, pavērsiet savas sejas pret to, lai ļaudīm, ja vien tie nav bezgoži, nebūtu jums ko pārnest. No viņiem jums nav jābīstas, jums jābīstas no Manis. Lai Es varētu savu žēlastības darbu līdz galam padarīt, un jūs pa taisnu ceļu novadīt.

2:151 Tāpat Mēs sūtījām jums vēstnesi no jūsu pašu vidus, kas lasa jums priekšā Mūsu vēstis, attīra jūs, apmāca jūs grāmatā un gudribā un māca jums to, ko jūs vēl nezināt.

2:152 Tādēļ atcerieties Mani un Es atcerēšos jūs. Un esiet pateicīgi un nekad neesiet nepateicīgi Man par to.

2:153 Ak, ticīgie ļaudis! Palīdzību meklējiet pacietībā un lūgšanās. Patiešām, Dievs ir kopā ar pacietīgajiem.

2:154 Un nesakiet par tiem, kurus nomaitā uz Dieva ceļa: "Viņi ir miruši." Taču nē. Viņi ir dzīvi, tikai jūs tos nevarat ieraudzīt.

2:155 Un Mēs noteikti pārbaudīsim jūs ar bailēm, ar badu, ar mantas, ļaužu un ražas zaudēšanu. Tomēr iepriecini tos pacietīgos.

2:156 Tos, kas, kad nelaime viņus ir piemeklējusi, saka: "Patiešām, mēs piederam Dievam un, patiešām, pie Viņa mēs atgriezīsimies."

2:157 Tie ir tie, kas saņem sava Augstā Kunga svētību un žēlastību. Un viņi tiek vadīti pa pa taisnu ceļu.

2:158 Patiešām, Al-Safa un Al-Marva ir Dieva simboli. Un neviens neizdara pārkāpumu, ja, atrodoties lielajā (Hadž) vai mazajā (Umrah) svētkoļojumā, iziet starp šiem diviem kalniem. Un, ja kāds no laba prāta izdara labu darbu, tad Dievs ir Visu Atzinīgais, Visu Zinošais.

2:159 Patiešām, tos, kas slēpj no ļaudīm Mūsu atklātās skaidrās liecības un ceļa rādītāju, kad Mēs to visu ļaudīm grāmatā jau esam izskaidrojuši, tos Dievs ir nolādējis un tos ir nolādējuši tie, kas nolād.

2:160 Izņemot tos, kas izdarīto nožēlo, vērš par labu un to atklāti atzīst. Es pieņemu viņu nožēlu. Un Es esmu Nožēlu Pieņemošais, Žēlsirdīgais.

2:161 Patiešām, uz tiem, kas netic un nomirst, būdami neticīgi, guļ Dieva, eņģeļu un visu ļaužu lāsts.

2:162 Un tādi viņi paliks uz laiku laikiem. Sods netiks ne atvieglots, ne atlikts.

2:163 Un jūs Dievs ir Vienīgais Dievs. Un nav citu dievu, vienīgi Viņš – Žēlastības Pilnais, Žēlsirdīgais.

2:164 Patiešām, zemes un debesu radišanā, nakts un dienas maiņā, kuģos, kas burā pa jūru, vedot cilvēkiem noderīgas lietas, lietū, kam Dievs liek nolīt, lai atdzīvinātu nedzīvo zemi, visdažādākajās dzīvajās radībās, izkaisītās pa visu zemi, mainīgajos vējos un mākoņos starp zemi un debesīm ir ietvertas Dieva zīmes tiem, kas tās saprot.

2:165 Un starp ļaudīm ir dažs labs, kas Dievam pielīdzina arī kādus citus un mīl tos tā, kā būtu jāmīl Dievs. Bet ticīgo ļaužu mīlestība pret Dievu ir daudz stiprāka. Tad, kaut nu tie ļaundari, sodu redzēdami, saprastu, ka visa vara pieder Dievam, un ka Dieva sods ir bargs.

2:166 Tad tie, kuri tika mīlēti, atteiksies no tiem, kas viņus mīlēja un, sodu redzot, visas saites starp viņiem pārtrūks.

2:167 Un tie mīlētāji sacīs: "Ja mums dotu vēl vienu iespēju, mēs atteiktos no viņiem, kā viņi ir atteikušies no mums". Tā Dievs viņiem parādīs viņu nožēlas vērtos darbus un no Uguns tiem neizklūt.

2:168 Ak ļaudis! Baudiet uz zemes to, kas ir atļauts un labs un nestaigājiet sātana pēdās. Patiešām, viņš ir jūsu atklāts ienaidnieks.

2:169 Viņš tikai mudina jūs darīt ļaunas un kaunpilnas lietas un runāt par Dievu to, ko jūs nezināt.

2:170 Un, kad viņiem tiek sacīts: "Paklausiet tam, ko Dievs jums ir atklājis," viņi saka: "Mēs klausīsim tam, kam klausīja mūsu tēvu tēvi." Pat, ja viņu tēvu tēvi neko nav sapratuši, nedz arī tikuši vadīti pa taisnu ceļu.

2:171 Līdzība par neticīgajiem ir līdzība par ganu, kas runā uz tiem, kas sadzird tikai uzsaucienus un uzkliedzienus, kas ir kurli, mēmi, akli un neko nesaprot.

2:172 Ak, ticīgie ļaudis! Ēdiet visas tās labās lietas, ko Mēs jums dodam un esiet par to Dievam pateicīgi, ja tas ir vienīgi Viņš, kam jūs kalpojat.

2:173 Patiešām, Viņš aizliedz jums lietot miruša dzīvnieka gaļu, asinis, cūkas gaļu un upuri kāda cita, ne Dieva vārdā. Taču, ja kāds, nevis nepaklausības vai tīšas likuma pārkāpšanas dēļ, bet nepieciešamības dēļ, ir bijis spiests tos lietot, tas netiek ieskaitīts par pārkāpumu. Jo Dievs ir Visu Piedodošais, Žēlsirdīgais.

2:174 Patiešām, tie, kas mēģina apslēpt to, ko Dievs grāmatā atklāj, un iegūst par to kādu nieku, tie savos vēderos gremo Uguni vien. Atmodināšanas dienā Dievs nerunās ar viņiem, nedz arī viņus attīrīs. Un viņus gaida mokpilns sods.

2:175 Tie ir tie, kas pērk maldus taisna ceļa vietā un sodu piedošanas vietā. Cik gan izturīgi viņi ir pret Uguni!

2:176 Tas ir tā, jo šo grāmatu ir sūtījis Dievs, visā patiesībā. Un, patiešām, tie, kuru domas par grāmatu atšķirās, bija dziļā atšķirtībā.

2:177 Ne tas ir taisnīgums, kad jūs pagriežat savu seju vai nu uz austrumiem vai uz rietumiem. Taisnīgs ir tas, kas tic Dievam, Atmaksas dienai, eņģeļiem, šai grāmatai un praviešiem un ziedo no savas mantas, lai cik mīļa tā viņam nebūtu, saviem tuvākajiem, bāreņiem, trūkcietējiem, ceļiniekiem, ubagiem un nebrīvo ļaužu izpirkšanai. Taisnīgs ir tas, kas ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt, kas pilda slēgto derību, ja reiz to ir slēdzis un ir pacietīgs ciešanās, grūtībās un trūcumā. Tie ir tie patiesie. Tie ir tie taisnie.

2:178 Ak, ticīgie ļaudis! Priekš jums tiek noteikta Likumīgā atmaksa (al-Kisās), ja kāds ir otru nogalinājis: brīvais par brīvo, nebrīvais par nebrīvo, sievietē par sievieti. Bet, ja nogalinātā brālis (vai radnieks) slepkavam piedod, viņam godīgi jāsamaksā atbilstošs izpirkums. Tā jums ir atlaide un žēlastība no jūsu Augstā Valdnieka. Bet, ja kāds pēc tam vēl šo likumu pārkāps, to gaidīs mokpilns sods.

2:179 Ak jūs, ar saprātu apveltītie! Likumīgā atmaksa sargā jūsu dzīvības, lai jūs varētu kļūt taisnīgi ļaudis.

2:180 Jums ir noteikts, ka tad, ja kādam no jums tuvojas nāves stunda un pēc viņa paliek kāda manta, tam jāuzraksta novēlējums, godprātīgi atstājot to saviem vecākiem un saviem tuviniekiem. Tāds ir taisnīgu ļaužu pienākums.

2:181 Bet, ja kāds, pēc novēlējuma noklausīšanās, to sagroza, tad visa vaina gulstas uz tiem, kas to ir sagrozījuši. Patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

2:182 Bet, ja kāds baidās, ka novēlējums ir netaisnīgs vai, ka ir pārkāpts likums, un, to izmainot, viņš samierina abas puses, tas netiks uzskatīts par pārkāpumu. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.

2:183 Ak, ticīgie ļaudis! Jums ir noteikts gavēt, kā tas bija noteikts arī jūsu priekštečiem, lai jūs varētu kļūt taisnīgi ļaudis.

2:184 Gavēnim jāilgst noteiktu skaitu dienu. Ja kāds ir saslimis vai atrodas ceļā, tad tikpat daudz dienu būs jāgavē citā laikā. Bet tiem, kas to var atļauties, jāsamaksā izpirkums, paēdinot nabagos. Ja kāds to dara no laba prāta, jo labāk priekš viņa. Bet, ja jūs gavējat, tas ir labāk priekš jums, ja vien jūs to zinātu.

2:185 Ramadāna mēnesis ir mēnesis, kurā tika atklāts Kurāns. Kā ceļa rādītājs un skaidra liecība par Dieva vadību, kā laba un ļauna Kritērijs. Un ikvienam, kas šo mēnesi sagaida savās mājās, ir jāgavē. Bet, ja kāds ir saslimis, vai atrodas ceļā, tam noteikto dienu skaitu būs jāgavē citās dienās. Dievs grib jūs atvieglot, nevis sagādāt jums grūtības. Lai jūs noteikto laiku izturētu līdz galam un cildinātu Dievu par to, ka Viņš vada jūs pa taisnu ceļu un būt par to Viņam pateicīgi.

2:186 Un, kad Mani kalpi tev jautā par Mani, tad, patiešām, Es esmu blakus. Es atbildu, kad lūdzējs Mani sauc. Lai atbild arī Man, un lai Man tic. Lai var tikt vadīti pa taisnu ceļu.

2:187 Gavēņa naktīs jums ir atļauts mīlēties ar jūsu sievām. Jūsu sievas ir jūsu ietērps un jūs esat ietērps savām sievām. Dievs zin, ka jūs esat sevi mājījuši, bet ir nācis jums pretī un piedēvis jums. No šī brīža jūs varat mīlēties ar viņām, un tiekties pēc tā, ko Dievs jums ir nolīcis. Un ēdiet un dzeriet līdz spējat atšķirt rītausmas balto diegu no rītausmas melnā diega. Un tad līdz naktij turpiniet gavēt. Bet nedariet to ar viņām, kad esat nodevušies kalpošanai masjidās. Tās ir Dieva noliktās robežas, tāpēc netuvojieties tām. Tā Dievs ļaudīm izskaidro savas vēstis, lai tie kļūtu taisnīgi ļaudis.

2:188 Un neizšķiediet netaisnīgi cits cita mantu, un nedodiet kukuļus tiesnešiem, lai ļaunprātīgi piesavinātos kaut ko no citu ļaužu mantas, skaidri to apzinoties.

2:189 Viņi tev jautā par jauniem mēnešiem. Saki tā: Tās ir zīmes, kas palīdz ļaudīm dalīt laiku noteiktos periodos un zināt, kad doties svētceļojumos. Taisns nav tas, kas domā, ka mājā var ieiet arī pa sētas durvīm, bet gan tas, kas bīstas Dieva. Tad ieejiet mājās pa to īstajām durvīm un bīstieties Dieva, lai jums veiktos.

2:190 Un karojiet Dieva ceļā ar tiem, kas uzsāk karu pret jums, tikai nepārkāpiet likumus. Tik tiešām, Dievs nemīl tos, kas pārkāp likumus.

2:191 Un nogaliniet tos, lai kur tos atrastu, un dzeniet tos ārā no turienes, no kurienes tie ir izdzinuši jūs. Jo varmācība un apspiešana (Fitnah) ir sliktāka par nogalināšanu. Bet necīnieties ar tiem pie Svētītās Masdžidas (al-Masdžid al-Harām), kamēr viņi jums neuzbrūk. Bet, ja viņi jums uzbrūk, nogaliniet tos. Jo tāda ir neticīgo alga.

2:192 Bet, ja tie rimstas, tad, patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.

2:193 Un apkarojiet tos, līdz iznīkst neticība un elkdievība (Fitnah) un pielūgts tiek vienīgi Dievs. Bet, ja tie rimstas, tad apkarojiet vienīgi ļaundarus un noziedzniekus.

2:194 Sakrālais mēnesis par sakrālo mēnesi, un par svētuma apgānīšanu – Likumīgā atmaksa. Ja kāds pārkāpj likumu pret jums, tieši tāpat pārkāpiet likumu pret viņu. Un bīstieties Dieva, un ziniet, ka Dievs ir kopā ar tiem, kas Viņa bīstas.

2:195 Un nežēlojiet ne sevi, ne savu mantu uz Dieva ceļa, un negrūdiet sevi postā paši ar savām rokām. Un dariet labu. Jo patiešām, Dievs mīl tos, kas dara labu.

2:196 Pildiet līdz galam lielo un mazo svētceļojumu Dievam par godu. Ja jūs tiek atzīti, veltiet Viņam kādu upuri, ko jūs varat atļauties. Un neskujiet savas galvas līdz upuris nonāk līdz upurvietai. Ja kāds no jums ir slims, vai, ja kādam ir kāda galvas vaina, tad jāmaksā izpirkums, ievērojot gavēni, vai dodot žēlastības dāvanu vai ziedojo upuri. Ja kāds veic mazo svētceļojumu Hadža laikā, tam jāziedo upuris, kādu tas var atļauties. Ja tādu nevar atrast, tad jāievēro trīs dienu gavēnis un vēl septiņu dienu gavēnis pēc atgriešanās mājās, kopā desmit dienas. Tas ir priekš tiem, kuru ģimenes nedzīvo pie Svētītās Masdžidas (al-Masdžid al-Harām). Un bīstieties Dieva un ziniet, ka Dieva sods ir bargs.

2:197 Priekš svētceļojuma ir noteikti zināmi mēneši (pēc Islāma kalendāra desmitais, vienpadsmitais un divpadsmitā mēneša pirmās 9 dienas). Ja kāds šajā laikā dodas svētceļojumā, tas nedrīkst stāties nedz dzimumsakaros, nedz pārkāpt likumus, nedz ķildoties. Bet to, ko jūs darāt labu, Dievs redz. Un ņemiet sev līdzī ceļamaizi, taču vislabākā ceļamaize ir dievbijība. Un bīstieties Manis, jūs, ar prātu apveltītie!

2:198 Tas nav pārkāpums, ja jūs ceļā meklējat sava Kunga žēlastību. Bet, kad jūs atgriežaties no Arafata, pieminiet Dievu pie al-Mašari-l-Harām. Pieminiet Viņu, jo agrāk arī jūs bijāt apmaldījušies, bet Viņš uzveda jūs uz taisna ceļa.

2:199 Tad dodieties ceļā, no kurienes visi ļaudis dodas ceļā, un lūdziet Dieva piedošanu. Jo patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

2:200 Un, kad jūs esat visus rituālus veikuši, pieminiet Dievu, kā jūs pieminat savus tēvu tēvus, un pat vēl vairāk. Bet starp ļaudīm ir arī tādi, kas saka: "Ak, mūsu Kungs! Dod mums arī kaut ko no šīs pasaules!" Viņā saulē viņi nesaņems neko.

2:201 Bet starp ļaudīm ir arī tādi, kas saka: „Ak, mūsu Kungs! Dod mums kaut ko no šīs pasaules un kaut ko arī Viņā saulē un pasargā mūs no Uguns soda!“

2:202 Tie saņems savu pelnīto daļu. Un Dieva rēķins būs ātrs.

2:203 Un pieminiet Dievu noteiktajās dienās (trīs dienas Minas ielejā). Netiks vainots tas, kas steidzas un pabeidz visu divās dienās. Un arī tas, kas aizkavējas, netiks vainots, ja vien bīstas Dieva. Un bīstieties Dieva un ziniet, ka pie Viņa jūs tiksiet saaicināti.

2:204 Starp ļaudīm ir arī tādi, kuru runas šīs pasaules dzīvē jums var patikt. Viņi piesauc Dievu par liecinieku tam, kas ir viņu sirdīs, tomēr ir paši ķildīgākie no visiem.

2:205 Kad tāds pagriežas un dodas prom, tad sēj postu zemes virsū, iznīcina sējumus un ganāmpulkus. Bet Dievs nemīl postu.

2:206 Un kad viņam saka: "Bīsties Dieva!", viņa lepība grūž to vēl dziļāk noziegumos. Elle priekš viņa būs pietiekoši laba. Un ļauna ir tā guļas vieta.

2:207 Bet ir starp ļaudīm arī tādi, kas, lai izpatiktu Dievam, ir gatavi pārdot savu dvēseli. Un Dievs ir laipnības pilns pret saviem kalpiem.

2:208 Ak, ticīgie ļaudis! Pieņemiet Islāmu visā tā pilnībā un nestaigājiet sātana pēdās. Jo patiešām, viņš ir jūsu atklāts ienaidnieks.

2:209 Bet, ja tagad, kad līdz jums ir atnākušas skaidras liecības, jums paslīd kāja, tad ziniet, ka Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

2:210 Jeb vai tie gaida, ka Dievs tiem atklāsies mākoņu ēnā kopā ar eņģeļiem un visu izlems? Jo viss atgriežas pie Dieva.

2:211 Pajautā Isrāila bērniem, cik daudz gaišu zīmju Mēs esam tiem devuši. Ja kāds, pēc tam, kad ir saņēmis Dieva žēlastību, no tās atsakās, tad Dieva sods ir bargs.

2:212 Šīs pasaules dzīve neticīgajiem šķiet pārlietu skaista un tie izsmej ticīgos ļaudis. Taču tie, kas Dieva bīstas, būs pārāki par viņiem Atmodināšanas dienā. Un Dievs dāsni atalgo, kuru vien grib.

2:213 Iesākumā ļaudis bija viena liela cilts. Dievs sūtīja pie viņiem savus praviešus kā labu ziņu vēstītājus un brīdinātājus. Ar viņiem tika nosūtīti arī raksti, kas palīdzēja taisnīgi izšķirt ļaužu strīdus lietās, kur radās domstarpības. Bet domstarpības radās starp tiem, kas bija saņēmuši rakstus, skaudības un nenovīdības dēļ - vēl pēc tam, kad pie tiem bija atnākušas skaidras zīmes. Un Dievs ļāva ticīgajiem nonākt pie patiesības lietās, kur viņu domas dalījās. Un Dievs ved, kuru grib, uz taisna ceļa.

2:214 Jeb vai jūs domājat, ka nokļūsiat Paradīzē, neiepazīnuši to, ko pārcietuši jūsu priekšgājēji? Viņus skāra likstas, grūtības un tādi satricinājumi, ka pat Dieva vēstnesis kopā ar ticīgajiem izsaucās: „Kad beidzot nāks Dieva palīdzība?“ Nav šaubu, Dieva palīdzība ir tuvu.

2:215 Viņi tev jautā, kas tiem būtu jādod. Saki tā: Visu to labo, ko jūs dodat, ir jāsaņem jūsu vecākiem, tuvākajiem radiem, bāreņiem, trūkumcietējiem un tiem, kas atrodas ceļā. Un, lai ko labu jūs arī nedarītu, Dievam tas viss būs zināms.

2:216 Jums ir noteikts cīnīties uz Dieva ceļa (visa veida džihāda), lai arī jums to negribas. Bet tā var būt, ka jums negribas to, kas jums nāk par labu un gribas to, kas jums nenāk par labu. Un Dievs to zina, bet jūs nezināt.

2:217 Viņi tev jautā par karošanu sakrālajos mēnešos. Saki tā: Karot šajā laikā ir smags pārkāpums. Bet nelaist ļaudis uz Dieva ceļa, Dievam neticēt, neielast ļaudis Svētajā Masdžidā (al-Masdžid al-Harām) vai izdzīt no turienes tās iemītniekus, tas Dieva acīs ir vēl smagāks pārkāpums. Varmācība un apspiešana ir ļaunāka par nogalināšanu. Viņi nepārtrauks uzbrukt jums, kamēr nenovērsīs jūs no jūsu reliģijas, ja vien to spēs. Un, ja kāds no jums savu reliģiju atmet un nomirst kā neticīgais, tad viss, ko viņš ir darījis, ir bijis veltīgs gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Viņš tiks nometināts Ugunī un tā būs viņa mītnes vieta uz visiem laikiem.

2:218 Patiešām, tie, kuri ir ticējuši Dievam, kuri ir pārceļojuši (no Mekas uz Medinu) un karojuši uz Dieva ceļa, cer uz Dieva žēlsirdību. Un Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

2:219 Viņi tev jautā par viņu un azartspēlēm. Saki tā: Abas šīs lietas ir liela nelaime, bet vienlaikus arī kāds labums priekš ļaudīm. Tomēr nelaime ir lielāka nekā labums. Viņi tev jautā, ko viņi drīkst notērēt. Saki tā: To, kas paliek pāri. Dievs izskaidro jums savas vēstis, lai jūs varētu padomāt

2:220 par šīs pasaules dzīvi un par dzīvi Viņā saulē. Viņi tev jautā par bāreņiem. Saki tā: Taisnīgi kārtot viņu lietas ir pats labākais. Un, ja jūs ar viņiem

apvienojaties, tad viņi jums ir kā brāļi. Dievs atšķir ļaunprātīgo no godprātīgā. Ja Dievs gribētu, jūs nonāktu lielās grūtībās. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

2:221 Neprecieties ar sievietēm, kas ir elku dievu pielūdzējas, iekams tās nekļūst ticīgas. Ticīga nebrīvā sieviete ir labāka par elku dievu pielūdzēju, pat, ja jums tā patīk. Neizdodiet ticīgas sievietes pie elku dievu pielūdzējiem, iekams tie nekļūst ticīgi. Ticīgs nebrīvais ir labāks par elku dievu pielūdzēju, pat, ja jums tas patīk. Viņi jūs aicina uz Elli, bet Dievs, pēc savas gribas, aicina jūs uz Paradīzi un piedošanu. Un Viņš skaidro ļaudīm savas vēstis, lai viņi ņemtu tās vērā.

2:222 Viņi tev jautā par mēnešreizēm. Saki tā: Tas ir sāpīgs laiks. Kad sievietēm ir mēnešreizes, turieties no viņām tālāk. Un netuvojieties viņām, kamēr tās atkal kļūst tīras. Un tad, kad viņas ir attīrījušās, tad ejiet pie tām kā Dievs to jums ir nolīcis. Patiešām, Dievs mīl tos, kas nožēlo un tos, kas sevi tur tīrus.

2:223 Jūsu sievas ir jūsu pļaujas lauks. Ejiet tajā, kad vien vēlaties. Un dariet labu un esiet dievbijīgi. Un ziniet, ka jūs satiksieties ar Viņu. Un iepriecini ticīgos ar labām ziņām.

2:224 Un nepadariet Dieva vārdu savos zvērestos par šķērsli darīt labu, būt taisnīgiem un nest ļaudīm mieru. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

2:225 Dievs nepārmetīs jums nepārdomātus zvērestus, bet liks atbildēt par to, kas ir jūsu sirdīs. Un Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Visu Iecietīgais.

2:226 Tiem, kuri ir zvērējuši netuvoties savām sievietēm, ir noteikts četru mēnešu nogaidīšanas laiks. Bet, ja tie pie viņām atgriežas, tad, patiešām, Dievs ir Visu Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

2:227 Bet, ja tie izlemj šķirties, tad, patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

2:228 Un šķirtajām sievietēm ir jānogaida trīs menstruāciju cikli. Likums viņām neļauj noslēpt to, ko Dievs ir licis viņu dzemdēs, ja tās tic Dievam un Atmaksas dienai. Un viņu vīriem šajā laikā ir tiesības ņemt viņas atpakaļ, ja tie vēlas samierināties. Un, pienācīgā kārtā, viņām ir tādas pašas tiesības kā viņiem, tikai vīri ir par vienu pakāpi augstāk. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

2:229 Šķirties ir atļauts divas reizes. Un tad, vai nu pienācīgā kārtā viņu paturiet, vai laipni ļaujiet tai iet. Un likums neatļauj atņemt viņām to, kas ticis dāvināts, ja vien nepastāv bažas par to, ka tie abi nevarēs ievērot Dieva noliktās robežas. Bet, ja pastāv bažas, ka viņi abi Dieva noliktās robežas ievērot nevarēs, tad nebūs pārkāpums, ja sieva par sevi samaksās izpirkumu. Tādas ir Dieva noliktās robežas, un nepārkāpiet tās. Un tie, kas Dieva noliktās robežas pārkāps, būs ļauna darītāji.

2:230 Ja vīrs no sievas šķiras trešo reizi, tad viņš nedrīkst vairāk to apprecēt, kamēr viņa nebūs precējusies ar kādu citu. Tad, ja šis cits ar viņu šķiras, nebūs pārkāpums, ja tie no jauna apprecēsies, ticēdami, ka spēs ievērot Dieva noliktās robežas. Un šis ir Dieva noliktās robežas, ko Viņš izskaidro zinošiem ļaudīm.

2:231 Un, kad jūs esat izšķīrušies no savām sievietēm un tās ir nogaidījušas tām nolikto laiku, tad, vai nu ņemiet tās atpakaļ pienācīgā kārtā, vai atlaidiet tās pienācīgā kārtā. Bet nepārkāpiet atļautā robežas un neņemiet tās atpakaļ ar nodomu viņas sāpināt. Tas, kurš tā darīs, sariebs pats sev. Un neuzskatiet Dieva vēstis par vieglu joku un atcerieties Dieva labvēlību pret jums un to, ka Viņš jums ir atklājis grāmatu un gudrību un ar tām māca jūs. Un bīstieties Dieva un ziniet, ka Dievs ir Visu Zinošais par visām lietām.

2:232 Un, kad jūs šķiraties no sievietēm un tās ir nogaidījušas tām nolikto laiku, nelieciet tām šķēršļus ceļā apprecēties ar saviem bijušajiem vīriem, ja tie ir vienojušies pienācīgā kārtā. Tas ir aizrādījums tiem no jums, kas tic Dievam un Atmaksas dienai. Tā būs cildenāk un tīrāk priekš jums. Un Dievs zina, bet jūs nezināt.

2:233 Tās mātes, kuras vēlas pilnu barošanas laiku, baro savus bērnus ar krūti pilnus divus gadus. Un tēvam pienācīgā kārtā viņas ir jāuztur un jāapgērbj. Nevienam netiek uzlikts vairāk, nekā tas spēj nest. Ne mātei jācieš sava bērna dēļ, ne tēvam. Tas pats pienākums attiecas arī uz tēva mantinieku. Netiek uzskatīts par pārkāpumu, ja tie abi, savstarpēji vienojoties, atņem bērnu no krūts.

Pārkāpums nav arī tas, ja jūs savam bērnam nolīgstat zīdītāju, par to pienācīgā kārtā samaksājot. Un bīstieties Dieva, un ziniet, ka Dievs redz visu, ko jūs darāt.

2:234 Un tie no jums, kas nomirst un atstāj pēc sevis sievas. Viņu atraitnēm jānogaida četri mēneši un desmit dienas. Un, kad noliktais laiks ir pagājis, jūs nevar vainot par to, kā atraitnes godprātīgi izlemj dzīvot tālāk. Un Dievs ir Nomodā Esošais par visu, ko jūs darāt.

2:235 Un jūs nevar vainot arī par to, ka jūs dodat sievietēm mājienu, ka vēlaties tās apprecēt, vai arī paturat tos vienīgi savās sirdīs. Dievs zina, ka viņas jums ir prātā. Bet nedodiet tām slepenus solījumus, un runājiet ar viņām ar cieņu. Un nepieņemiet lēmumu precēties, kamēr nav pagājis noliktais laiks.

Un ziniet, ka Dievs zina, kas ir jūsu sirdīs, tāpēc sargieties no Viņa. Un ziniet, ka Viņš ir Vienmēr Piedodošais, Visu leciecīgais.

2:236 Jūs nevar vainot arī tad, ja jūs pašķiraties no sievietēm, nebūdami tām pieskārušies un nenozīmējuši tām līgavas naudu (Mahr). Un apdāviniet tās - bagātais pēc savām iespējām, nabagais pēc savām iespējām - pienācīgā kārtā. Tas ir godprātīgu ļaužu pienākums.

2:237 Bet, ja jūs no viņām šķiraties, nebūdami tām pieskārušies, bet būdami noteikuši līgavas naudu, tad atdodiet tām pusi no tā, ko jūs esat noteikuši, ja vien viņas, vai tas, kā rokās ir laulību līgums, no tā neatsakās. Un taisnīgāk ir, ja jūs atsakāties. Un neaizmirstiet būt iejūtīgi viens pret otru. Patiešām, Dievs ir Visu Redzošais attiecībā uz to, ko jūs darāt.

2:238 Un stingri ievērojiet Ikāmat-as-Salāt, sevišķi vidējo lūgšanu un esiet padevīgi un paklausīgi Dieva priekšā.

2:239 Ja jūs pārņem bailes, jūs varat lūgties ejot, vai jāšus. Un, kad jūs esat drošībā, pieminiet Dievu tā, kā Viņš jums ir mācījis to, ko jūs nezinājāt.

2:240 Un tiem no jums, kas mirst un atstāj pēc sevis sievas, novēlējumā sievietēm jāparedz, ka vienu gadu tās tiek nodrošinātas ar iztiku un pajumti. Ja viņas aiziet pašas, tad jūs nevar vainot par to, kā viņas godprātīgi izlemj dzīvot tālāk. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

2:241 Arī šķirtajām sievietēm ir jātiek nodrošinātām ar iztiku. Tas ir taisnīgu ļaužu pienākums.

2:242 Tādā veidā Dievs izskaidro jums savas vēstis, lai jūs varētu visu saprast.

2:243 Vai tad tu neredzi tos tūkstošus, kas, bailēs no nāves, pameta savas mājas? Tad Dievs tiem teica: "Mirstiet!" un tad Viņš tiem atdeva dzīvību. Patiešām, Dievs ir dāsns pret ļaudīm, tomēr lielākā daļa no viņiem ir nepateicīgi.

2:244 Un cīnieties uz Dieva ceļa un ziniet, ka Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

2:245 Kurš noguldīs pie Dieva skaistu daļu, lai Viņš tam to daudzkārtīgi pavairotu? Un Dievs to patur un dāsni apdāvina un pie Viņa jūs atgriezīsieties.

2:246 Vai tad tu neredzi tos Isrāila bērnu vadoņus, kas pēc Mūsā sacīja savam pravietim: "Nozīmē mums ķēniņu, lai varam cīnīties uz Dieva ceļa?" Viņš sacīja: "Vai tad jūs atteiktos no cīņas, ja jums būtu noteikts cīnīties?" Viņi sacīja: "Kādēļ gan lai mēs necīnītos uz Dieva ceļa, jo, patiešām, mēs esam izdzīti no savām mājām un atrauti no saviem bērniem?" Bet, kad viņiem tika noteikts cīnīties, viņi novērsās, izņemot vien nedaudzus no viņiem. Un Dievs par ļauna darītājiem ir Visu Zinošais.

2:247 Un viņu pravietis (Samuēls) sacīja viņiem: "Patiešām, Dievs ir nozīmējis Tālūtu (Saulu) jums par ķēniņu." Viņi sacīja: "Kā viņam var būt vara pār mums, ja mums uz to ir lielākas tiesības, un mantas arī viņam diez cik daudz vis nav?" Viņš sacīja: "Dievs no jums ir izvēlējis viņu un dāsni apveltījis to ar gudrību un stāju." Un savu ķēniņvalsti Dievs dod tam, kam vēlas. Un Dievs ir Visu Aptverošais, Visu Zinošais.

2:248 Un viņu pravietis sacīja viņiem: "Patiešām, par viņa ķēniņvalsts zīmi kļūs lāde (at-Tābūt), kurā būs jūsu Radītāja mierinājums un drošība un vēl tas, kas palicis no Mūsā un Hārūna (Ārona) dzimtas un to atnesīs eņģeļi. Patiešām, tā būs zīme priekš jums, ja jūs esat ticīgi ļaudis."

2:249 Tad, kad Tālūts ar saviem karavīriem devās ceļā, viņš sacīja: „Patiešām, pie upes Dievs jūs pārbaudīs. Kas no tās padziersies, ar mani kopā neies. Un, kas no tās nedziers, izņemot tos, kas pasmels vien sauju ūdens, patiešām, tas ies kopā ar mani.“ Tad viņi dzēra no tās, izņemot dažus no viņiem. Kad Tālūts kopā ar tiem, kas viņam ticēja, bija šķērsojuši upi, tie sacīja: „Šodien mēs Džālūtu (Goliātu) un viņa karapulkus nepieveiksīm.“ Bet tie, kas droši zināja, ka satiks Dievu, sacīja: „Cik gan jau reižu, ja tāda ir bijusi Dieva griba, mazs karaspēks nav pieveicis lielu karaspēku?“ Un Dievs ir kopā ar pacietīgajiem.

2:250 Un kad viņi devās tālāk, lai satiktu Džālūtu un viņa karapulkus, viņi sacīja: "Ak, mūsu Kungs! Dod mums pacietību, dari stipras mūsu kājas un palidzi mums pret neticīgiem ļaudīm."

2:251 Un tā viņi, pēc Dieva gribas, sakāva tos un Dāvūds (Dāvids) nokāva Džālūtu, un Dievs tam deva ķēniņvalsti, gudrību un iemācīja visu, ko gribēja. Un, ja Dievs nesavaldītu vienus cilvēkus ar otriem, tad pasaulē ienāktu posts. Taču Dievs ir dāsns pret visu savu radību.

2:252 Šīs ir Dieva vēstis, un Mēs tev tās nolasām, kādas tās patiesībā ir. Un, patiešām, tu esi viens no Viņa vēstnešiem.

2:253 Šie vēstneši! Dažus no tiem Mēs esam izcēlušī citu vidū. Starp viņiem ir bijuši tādi, ar kuriem ir runājis pats Dievs, un dažus no viņiem Dievs ir paaugstinājis. Mēs devām Aīsā, Mariamas (Marijas) dēlam skaidras zīmes un atbalstījām viņu ar ar svētītu Garu (eņģelis Džibrils). Un, ja Dievs būtu gribējis, tad tie, kas nāca pēc viņiem, nebūtu viens otru apkarējuši, kad pie viņiem bija atnākušas skaidras zīmes. Taču viņi nebija vienisprātis - daži no viņiem tām noticēja, bet citi tās noliedza. Bet Dievs dara pēc sava prāta.

2:254 Ak, jūs ticīgie ļaudis! Izlietojiet to, ko Mēs jums dodam, pirms atnāk diena, kad nebūs vairs ne pirkšanas, ne pārdošanas, ne draugu, ne aizbildņu. Bet ticības noliedzēji ir ļauna darītāji.

2:255 Dievs – nav citu dievu, vienīgi Viņš – Mūžam Esošais, Visu Uzturošais. Ne snauda Viņu pārņēmt, ne miegs. Viss, kas ir debesīs un viss, kas ir uz zemes, pieder Viņam. Vai ir tur kāds, kas pie Viņa var ko aizbilst, ja nu vienīgi pēc Viņa gribas? Viņam ir zināms gan tas, kas tos sagaida, gan tas, kas ar tiem jau ir noticis. No tā, ko zin Viņš, tie nezina neko, vienīgi to, ko Viņš atklāj. Viņa Tronis sniedzas pāri pār debesīm un pāri pār zemi un Viņš nepagurst, sargādams tās. Un Viņš ir Visu Augstākais, Visu Dižākais.

2:256 Reliģiju nedrīkst uzspiest. Patiešām, taisnais ceļš ir skaidri nošķirts no aplamā. Kas netic viltus dieviem, bet tic Dievam, tas turas pie droša roktura, kas nekad nesalūzīs. Un Dievs ir Visu Dzirdošais un Visu Zinošais.

2:257 Dievs ir Sargājošs Aizstāvis visiem, kas Viņam tic. Viņš izved tos no tumsas gaismā. Bet neticīgo aizbildņi un palīgi ir ļauni viltnieki, kas tos no gaismas ved tumsībā. Tie tiks nometināti Ugunī un tā būs viņu mītnes vieta uz visiem laikiem.

2:258 Vai jūs zināt stāstu par to, kā kāds, kuru Dievs bija cēlis par ķēniņu, strīdējušies ar Ibrāhīmu par viņa Augsto Kungu? Kad Ibrāhīms viņam sacīja: „Tas ir mans Kungs, kas dod dzīvību un sūta nāvi“, tas sacīja: „Es arī dāvinu dzīvību un piespriežu nāvi“. Ibrāhīms sacīja: „Patiešām, Dievs liek saulei aust austrumos. Liec tu viņai aust rietumos“. Un tad tas, kas nebija ticējis, apmulsa. Ļaundarus Dievs neved pa taisnu ceļu.

2:259 Vai arī kā tas, kurš gāja garām pilsētai, kas bija tikusi apgāzta uz saviem jumtiem. Viņš sacīja: "Kā gan Dievs atdos dzīvību šai mirušai vietai?" Tad Dievs atņēma tam dzīvību uz simts gadiem un pēc tam to atdzīvināja. Un tad Viņš jautāja: "Cik ilgi tu biji šajā vietā?"

Tas sacīja: "Es biju šeit vienu dienu, vai varbūt dienas daļu." Tad Viņš sacīja: "Nē, tu šeit esi jau simts gadus. Bet paskaties uz savu ēdamo un dzeramo, tos laiks nav izmainījis. Un paskaties uz savu ēzeli. Un Mēs darīsim jūs cilvēkiem par zīmi. Un paskaties uz šiem kauliem, kā Mēs tos salasām un aplājām ar miesu". Kad viņš to bija sapratis, viņš sacīja: "Tagad es zinu, ka Dievam ir vara pār visu."

2:260 Un tad Ibrāhīms sacīja: "Ak, mans Kungs! Parādi man, kā tu atdzīvini mirušos." Un Viņš sacīja: "Vai tad tu netici?" Tas atbildēja: "Jā, es ticu, bet es gribu, lai mana sirds nomierinātos". Un Viņš sacīja: "Tad paņem četrus putnus, un pieradini tos. Tad nokauj tos un uz katra paugura noliec pa daļai no tiem. Tad pasauc tos, un tie steigsies pie tevis. Un zini, ka Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais."

2:261 Tie, kas savu mantu izlieto uz Dieva ceļa, līdzinās labības stiebram, kas izaudzis ar septiņām vārpām, kurās katrā ir pa simts graudiem. Un Dievs atlīdzina daudzkārtīgi, kam vien vēlas. Un Dievs ir Visu Aptverošais, Visu Zinošais.

2:262 Tie, kas uz Dieva ceļa izlieto savu mantu, neatgādinot par savu cēlsirdību un zaudējumiem, tie savu atalgojumu saņems no sava Radītāja. Tiem nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

2:263 Laiņš vārds un piedošana ir labāki, nekā žēlastības dāvanas, kam seko pārmetumi. Un Dievs ir Visu Pārpilnais un Visu Iecietīgais.

2:264 Ak jūs, ticīgie ļaudis! Ar apvainojumiem un atgādinājumiem par savu cēlsirdību, nepadariet savas žēlastības dāvanas nevērtīgas, kā to dara tie, kas izlieto savu mantu, lai pievērstu sev ļaužu uzmanību, bet Dievam un Atmaksas dienai netic. Tie ir kā gluda klints, uz kuras ir putekļu kārtas. Tai uzlīst lietus un akmens paliek plīks. Tie nespēj saglābt vairs neko no tā, kas viņiem ir. Un Dievs neved uz taisna ceļa neticīgus ļaudis.

2:265 Un tie, kas savu mantu izlieto, gribēdami, lai Dievs būtu ar viņiem apmierināts un arī pašiem būtu sirdsmiers, līdzinās dārzam kalnā. Ja uzlīst spēcīgs lietus, tas dod divkārtīgu ražu. Ja lietus nav, pietiek arī ar rasu. Dievs redz, ko jūs darāt.

2:266 Vai kāds no jums gribētu, lai viņam būtu dārzs ar dateļpalmām un vīnogulājiem, zem kura plūstu upes un no kura viņš iegūtu dažādus augļus un tad, kad viņš būtu kļuvis jau vecs un bērni vēl būtu vārgi, uznāktu ugunīgs viesulis un tas sadegtu? Tā Dievs jums izskaidro savas zīmes, lai jūs padomātu par to.

2:267 Ak, ticīgie ļaudis! Ziedojiet no tām labajām lietām, ko jūs paši esat ieguvuši, un ko Mēs priekš jums izaudzējam uz zemes. Un nemēģiniet iedot to sliktāko, ko jūs paši neņemt pretī pat ar aizmiegtām acīm. Un ziniet, ka Dievs ir Sevi Uzturošais, Visas Slavas Vērtais.

2:268 Sātans biedē jūs ar nabadzību, un spiež jūs darīt kauna darbus, kamēr Dievs jums sola savu piedošanu un dāsnumu. Un Dievs ir Visu Aptverošais, Visu Zinošais.

2:269 Pēc savas gribas Viņš dāvā gudrību, kam vien vēlas. Un tas, kam Dievs ir dāvājis gudrību, ir ticis bagātīgi apdāvināts. Bet atceras to vienīgi ar prātu apveltītie.

2:270 Lai ko jūs dotu, lai ko jūs solītu, patiešām, Dievs par to zin. Bet ļaundariem palīgu nebūs.

2:271 Ja jūs atklāti dodat žēlastības dāvanas, tas ir skaisti. Bet, ja jūs to darāt, citiem neredzot, un savas žēlastības dāvanas izdalāt trūkcietējiem, tas priekš jums ir daudz labāk. Un Viņš dzēsīs jūsu ļaunos darbus. Un Dievs zin visu, ko jūs darāt.

2:272 Vest tos pa taisnu ceļu nav tavs pienākums, jo Dievs ir tas, kas vada, ko vien vēlas. Viss, ko jūs ziedojat, ir jūsu pašu labā un neziedojiet citādi, kā vien par prieku Dievam. Un viss labais, ko jūs ziedojat, tiks jums atlīdzināts pilnā mērā un pāri jums netiks nodarīts.

2:273 Žēlastības dāvanas pienākas nabaga ļaudīm, kuri ir apstājušies Dieva ceļā un nespēj to turpināt. Nezinošais domā, ka viņu atturība liecina par to, ka viņi nemaz nav tik nabadzīgi. Bet viņus var pazīt pēc tā, ka tie cilvēkiem neko ar varu neizprasa. Un, lai ar ko labu jūs tiem dotu, patiešām, Dievs par to zin.

2:274 Tie, kas izdala savu mantu, naktī vai pa dienu, atklāti vai slepus, atalgojumu saņems no sava Radītāja. Un tiem nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

2:275 Tie, kas pārtiek no augļošanas, nepiecelsies, kā nepiecelsies arī tie, ko ir satriecis sātana pieskāriens. Tādēļ, ka tie saka: "Augļošana ir tas pats, kas tirgošanās." Taču tirgoties Dievs ir atļāvis, bet augļus ņemt aizliedzis. Ja kāds, saņēmis Dieva brīdinājumu, no augļošanas ir atteicies, tad tas, kas ar viņu ir bijis un kas ar viņu notiks, būs Dieva ziņā. Bet tie, kas pie tā atgriezīsies, tiks nometināti Ugunī un tā būs viņu mītnes vieta uz visiem laikiem.

2:276 Dievs iznīcina augļošanas ceļā iegūto un vairo atlīdzību žēlastības dāvanu devējiem. Un Dievs nemīl nepateicīgus likumpārkāpējus.

2:277 Patiešām, tie, kas tic un dara labu, kas ievēro lkāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt, saņems savu atalgojumu no sava Augstā Kunga un tiem nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

2:278 Ak, ticīgie ļaudis! Bīstieties Dieva un pārstājiņiet ņemt augļus, ja esat ticīgi ļaudis.

2:279 Un, ja jūs tā nedarāt, jums jāzin, ka Dievs un viņa vēstnesis ir pieteikuši jums karu. Ja jūs nožēlosiet, ko esat darījuši, jums tiks atstāts tas, kas jums ir piederējis. Nedariet ļaunu, tad ļaunu nedarīs arī jums.

2:280 Un, ja tam, kas jums ir parādā, ir grūtības ar parāda atmaksu, tad atlieciet to līdz vieglākam laikam. Taču, ja jūs to atlaižat pavisam, kā žēlastības dāvanu, tas jums būtu tas labākais, ja gribat to zināt.

2:281 Un bīstieties dienas, kad jūs atgriezīsieties pie Dieva. Tad katrs saņems pilnā mērā visu, ko būs nopelnījis un netaisnība netiks nodarīta nevienam.

2:282 Ak, ticīgie ļaudis! Kad jūs viens ar otru slēdzat parāda līgumu uz noteiktu laiku, tad uzrakstiet to. Un, lai rakstītājs, ievērojot abu intereses, uzraksta to godprātīgi. Un rakstītājam tas jāraksta tā, kā Dievs to viņam ir mācījis. Tad, lai viņš raksta un tas, kas ņem parādu, lai diktē. Un lai parāda ņēmējs bīstas Dieva, sava Augstā Kunga, un neko no sava parāda nesamazina. Un, ja parāda ņēmējam ir grūti ar saprašānu vai viņš ir vārgs un nespēj nodiktēt, tad lai to godprātīgi nodiktē viņa aizbildnis. Par lieciniekiem jābūt diviem vīriem no pašu ļaudīm. Ja tur nav divu vīru, tad vienam vīram un divām sievietēm, kuras jums ir pieņemamas kā liecinieces, lai, ja viena no viņām kļūdītos, otra viņai to atgādīnātu. Un lieciniekiem, ja tos uzaicina, nevajadzētu atteikties. Un neesiet slinki līgumu uzrakstīt - vai tas būtu uz īsāku vai garāku laiku. Tā būs taisnīgāk Dieva acīs, godīgāk pret lieciniekiem un tuvāk tam, lai novērstu savstarpējas aizdomas. Tomēr, ja tas ir steidzams darījums un jūs to varat nokārtot savā starpā, tad nav pārkāpuma, ja jūs to neuzrakstāt. Un sauciet lieciniekus, kad tiek slēgts tirdzniecības darījums. Un jāraugās, ka netiek nodarīts pāri ne rakstītājam, ne lieciniekiem. Ja jūs to neievērojat, jūs esat izdarījis pārkāpumu. Un bīstieties Dieva. Un Dievs jūs māca. Un Dievs ir Visu Zinošais par visu.

2:283 Ja jūs atrodaties ceļā un nevarat sameklēt kādu rakstvedi, tiek paturēta ķīla. Bet, ja viens otram uzticas, tad uzticētais ir arī jāatdod. Un bīstieties Dieva, sava Radītāja. Un neslēpiet liecības. Ja kāds tās slēpj, tad patiešām, tam ir noziedzīga sirds. Un Dievs ir Visu Zinošais par to, ko jūs darāt.

2:284 Dievam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Vai nu jūs atklājat to, kas ir jūsu dvēselēs, vai arī to noslēpjat, par visu jums būs Dievam jāatskaitās.

Un tad Viņš pieder, kam gribēs un Viņš sodīs, kuru gribēs. Un katrā lietā Dievs ir Visu Varošais.

2:285 Dieva vēstnesis ticēja tam, ko viņa Augstais Valdnieks tam bija atklājis un tam ticēja arī visi ticīgie ļaudis. Visi viņi ticēja Dievam, Viņa eņģeļiem, Viņa rakstiem un Viņa vēstnešiem: "Mēs nešķirojam Viņa vēstnešus un neizceļam nevienu starp viņiem." Un viņi sacīja: "Mēs dzirdam un mēs paklausām! Dāvā mums savu piedošanu, ak, mūsu Kungs! Jo pie Tevis ir mūsu atgriešanās."

2:286 Nevienam Dievs neuzliek lielāku nastu, nekā viņš spēj panest. Par viņu liecinās viņa labie darbi un pret viņu liecinās viņa ļaunie darbi. "Ak, mūsu Kungs! Nenosodi mūs, ja esam ko aizmirsuši, vai kļūdījušies. Ak, mūsu Kungs! Neliec mums nest to pašu nastu, ko Tu liki nest mūsu priekšgājējiem. Ak, mūsu Kungs! Neliec mums nest to, ko mēs nespējam nest. Un atvaino mūs, un piedod mums, un apžēlojies par mums. Tu esi mūsu Aizstāvis un Sargs. Tad palidzi jel mums pret neticīgiem ļaudīm.

3. Imrāna nams

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā.

3:1 Alif Lam Mim

3:2 Dievs. Nav citu dievu, vienīgi Viņš - Mūžam Esošais, Visu Uzturošais.

3:3 Viņš ir atklājis tev grāmatu, visā patiesībā apstiprinošu to, kas jau bija pirms tās, kad Viņš atklāja Toru un Evaņģēliju

3:4 ļaudīm par ceļa rādītājiem. Un Viņš atklāja arī Kritēriju (laba un ļauna atšķiršanu). Patiešām, tos, kas neticēja Dieva vēstīm, gaida bargs sods. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Atmaksāt Spējīgais.

3:5 Patiešām, Dievam apslēpts nav nekas, ne debesis, ne arī virs zemes.

3:6 Tas ir Viņš, kas, pēc sava prāta, veido jūs jau mātes miesās. Un nav citu dievu, vienīgi Viņš – Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

3:7 Tas ir Viņš, kas ir atklājis tev šo grāmatu. Tajā ir vēstis, kas runā skaidru valodu, tās ir grāmatas pamatu pamats, bet ir arī tādas, kas runā līdzībās. Tie, kuru sirdis ir samaitātas, meklē tajās pretrunas un skaidro tās pa savam. Taču to apslēptā jēga ir zināma tikai un vienīgi Dievam. Ar dziļām, patiesām zināšanām apveltīti cilvēki saka: "Mēs tām ticam. Tās visas nāk no mūsu Radītāja." Taču to patur prātā tikai tie, kas spēj saprast.

3:8 Ak, mūsu Kungs! Neļauj mūsu sirdīm apmaldīties, kad esi mūs uzvedis uz taisna ceļa, un dāvā mums savu žēlastību! Jo patiešām, Tu esi Visu Dodošais.

3:9 Ak, mūsu Kungs! Patiešām, kādā dienā Tu sasauksi visus, par to nav šaubu. Patiešām, Dievs nelauž savu solījumu.

3:10 Patiešām, Dieva priekšā neticīgajiem nepalīdzēs ne viņu manta, ne viņu bērni. Un tie ir viņi, kas kļūs par barību Ugunij.

3:11 Gluži tāpat kā faraona ļaudis un tie, kas bija pirms viņiem. Viņi noliedza Mūsu zīmes un Dievs tos sodīja par viņu noziegumiem. Un Dievs soda bargi.

3:12 Saki neticīgajiem: Jūs tiksiet pieveikti un jūs sametīs Ellē, un tā ir ļoti nelaba dusas vieta.

3:13 Jau bija jums par zīmi divi satikušies karapulki (kauja pie Badras). Vieni cīnījās uz Dieva ceļa, bet otri bija neticīgie. Un tie paši ar savām acīm redzēja viņus divtik lielā skaitā. Un Dievs sniedz savu palīdzību, kam vien Viņš grib. Patiešām, šī ir mācību stunda redzīgiem ļaudīm.

3:14 Ļaužu acīs lietas, ko tie iekāro, tiem šķiet bezgala skaistas - sievietes, dēli, zelta un sudraba krājumi, šķirnes zirgi, ganāmpulki un iekopti tīrumi. Tas viss

šīs pasaules dzīvē ir iegūstams. Bet vieta, kur atgriežas pie Dieva, ir daudz skaistāka.

3:15 Saki: Vai man pastāstīt jums ko vēl labāku? Tiem, kas ir dievbijīgi, pie viņu Augstā Valdnieka būs Dārzi, zem kuriem upes plūst. Tur viņi paliks uz laiku laikiem, tur viņiem būs šķīstas sievas un Dieva atzinība. Un Dievs redz un pazīst savus kalpus.

3:16 Tos, kuri saka: "Ak, mūsu Kungs! Patiešām, mēs Tev ticam, tādēļ piedod mums mūsu pārkāpumus un paglāb mūs no Uguns soda".

3:17 Tos, kas ir pacietīgi, uzticami un paklausīgi, kas ziedo no savas mantas un izlūdzas Dieva piedošanu agrās rīta stundās.

3:18 Pats Dievs apliecina to, ka nav citu dievu, vienīgi Viņš. To apliecina arī Viņa eņģeļi un tie, ar zināšanām apveltītie, taisnīgie. Nav citu dievu, vienīgi Viņš – Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

3:19 Patiešām, Dieva reliģija ir Islāms (pakļaušanās Dieva gribai). Un neatšķirās to uzskati, kam tika doti raksti, līdz kamēr, atnākot zināšanām, skaudības un nenovīdības dēļ, viņu vidū sāka rasties domstarpības. Bet tam, kas pārstāj ticēt Dieva vēstī, tam Dieva rēķins pienāk ātri.

3:20 Ja viņi ar tevi uzsāk strīdu, tad saki tā: Es visā pilnīgi pakļaujos Dievam. Es un tie, kas ir kopā ar mani. Un tiem, kam tika doti raksti un tiem, kas vēl ir neizglītoti, saki tā: Vai jūs arī visā pilnīgi pakļaujaties Dievam? Tad, ja tie pakļaujas, tie droši tiek vadīti pa taisnu ceļu.

Bet, ja tie uzgriež muguras, tad zini, ka tavs uzdevums bija šo vēsti vienīgi nogādāt. Un Dievs redz un pazīst savus kalpus.

3:21 Patiešām, tie, kas netic Dieva Zīmēm un netaisnīgi nogalina Viņa praviešus un tie, kas nogalina arī tos, kas liek ļaudīm būt taisnīgiem vienam pret otru, tiem saki, ka tos gaida mokpilns sods.

3:22 Viņi ir tie, kuru darbiem nebūs nekādas vērtības, ne šajā pasaulē, ne Viņa saulē. Un viņiem nepalīdzēs neviens.

3:23 Vai tad tu neredzi tos, kam tika dota daļa no rakstiem? Aicināti pie Dieva grāmatas, lai izspriestu taisnību savā starpā, daži no viņiem uzgriež muguras - viņiem to negribas darīt.

3:24 Tas tāpēc, ka viņi teica: "Tā Uguns mūs skars tikai dažas dienas." Bet maldināja viņus tas, ko viņi savā reliģijā paši bija piedomājuši klāt.

3:25 Tad kā tas būs, kad kādā dienā, par ko nav ne mazāko šaubu, Mēs sasauksim viņus visus un katram tiks taisnīgi atlīdzināts par visu, ko viņš būs darījis?

3:26 Saki tā: Ak, mans Dievs! Tev pieder Augstākā Vara! Pēc savas gribas, Tu varu dod un Tu to atņem. Pēc savas gribas Tu pagodini un Tu pazemo. Viss labais ir Tavā rokā. Patiešām, Tev ir vara pār visām lietām.

3:27 Tu liec naktij ieiet dienā un Tu liec dienai ieiet naktī. Mirušo Tu dari dzīvu un dzīvo Tu dari mirušu. Tu dod visu, kam vien vēlies, un Tavam dāsnumam nav robežu.

3:28 Lai ticīgie ļaudis ticīgo vietā neņem sev palīgos neticīgos. Ja kāds to dara, tad Dieva nav tur klāt. Jūs drikstat to darīt vienīgi tad, ja baidāties no viņiem, piesardzības dēļ. Un Dievs jūs brīdina no Sevis. Un pie Dieva ir atgriešanās.

3:29 Saki tā: Vai nu jūs slēpjat to, kas ir jūsu sirdīs, vai arī rādāt to, Dievam viss ir zināms. Un Viņš zin visu, kas ir debesīs un visu, kas ir virs zemes. Un Dievam ir vara pār visām lietām.

3:30 Tajā dienā, kad katra dvēsele ieraudzīs savā priekšā visu labo un visu ļauno, ko tā ir darījusi, tā karsti vēlēties atrasties tālu prom no saviem ļaunajiem darbiem. Un Dievs jūs brīdina no Sevis. Un Dievs ir pilns laipnības pret saviem kalpiem.

3:31 Saki tā: Ja jūs mīlat Dievu, tad paklausiet man. Tad arī Dievs jūs mīlēs un piedos jums jūsu pārkāpumus. Un Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

3:32 Saki: Paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim. Tad, ja tie novēršas, tad patiešām, Dievs nemīl neticīgus ļaudis.

3:33 Patiešām, no visiem ļaudīm Dievs ir izredzējis Ādamu, Nūhu (Noāsu), Ibrāhīma ģimeni un Imrāna ģimeni.

3:34 Vieni no tiem bija to citu pēcnācēji. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

3:35 Un Imrāna sieva sacīja: "Ak, mans Kungs! Patiešām, es esmu devusi solījumu, ka tas, kas ir manī, tiks veltīts Tev. Tad pieņem jel to no manis. Patiešām, Tu esi Visu Dzirdošais, Visu Zinošais."

3:36 Tad, kad viņa bija to dzemdējusi, viņa sacīja: "Ak, mans Kungs, patiešām, man ir piedzimuši meitiņa." Un Dievs zināja labāk, kas viņai bija piedzimis un zēns ir citādāks nekā meitene. "Un es nosaucu to par Mariamu un es lūdzu Tevi pasargāt viņu un viņas pēcnācējus no sātana, no izraidītā."

3:37 Un viņas Augstais Kungs to ar prieku pieņēma, raudzījās, lai tā augtu tīra un skaista un vēlāk nodeva to Zakarijas gādībā. Un katru reizi, kad Zakarija iegāja viņas lūgšanas istabā, viņš redzēja tur ēdienu. Un Viņš jautāja: "Ak, Mariama, no kurienes tev tas viss?" Viņa sacīja: "Tas ir no Dieva. Patiešām, Dievs dāsni apgādā katru, ko vēlas".

3:38 Tad arī Zakarija piesauca savu Radītāju. Viņš sacīja: "Ak, mans Kungs! Dāvā man labu pēcnācēju. Patiešām, Tu esi Visu Dzirdošais, kad lūdzējs Tevi sauc."

3:39 Kad viņš tur tā stāvēja lūgšanu istabā, lūgšanā nogrimis, eņģeļi uzsauca viņam: "Patiešām, Dievs iepriecina tevi ar vēsti par Jahju (Jāni), kas apliecinās Dieva vārdu, būs cildens un šķīsts un būs pravietis, viens no taisnīgajiem."

3:40 Viņš sacīja: "Ak, mans Kungs! Kā man var būt dēls, ja es esmu jau vecs un mana sieva ir neauglīga?" Viņš sacīja: "Dievs dara pēc sava prāta, kā vien grib."

3:41 Viņš sacīja: „Ak, mans Kungs! Dod man kādu zīmi!“ Un Viņš sacīja: "Tava zīme būs tā, ka trīs dienas tu varēsi sarunāties ar saviem ļaudīm tikai žestu valodā. Un allaž piemini savu Kungu un teic Viņam slavu vakaros un rītos."

3:42 Un tad eņģeļi sacīja: "Ak, Mariama! Patiešām, Dievs ir izvēlējis tevi un attīrījis tevi un izredzējis tevi no visām pasaules sievietēm.

3:43 Ak, Mariama! Esi paklausīga savam Kungam, krīti pie zemes un noliec galvu bijībā kopā ar tiem, kas noliec galvas bijībā".

3:44 Tas, ko Mēs tev atklājam, ir daļa no vēsts par Apslēpto. Un tu nebiji kopā ar tiem, kad viņi meta savus rakstāmos irbuļus, lai noteiktu, kurš no viņiem rūpēsies par Mariamu. Tu nebiji kopā ar tiem arī tad, kad viņi strīdējās.

3:45 Un tad eņģeļi sacīja: "Ak, Mariama! Patiešām, Dievs sūta tev priecīgu ziņu par vārdu, ko Viņš tam dod. Viņa vārds būs Mesija Aīsā, Mariamas dēls. Viņš tiks godāts šajā pasaulē un Viņā saulē un būs starp tiem, kas Dievam stāv tuvu klāt.

3:46 Un viņš uzrunās ļaudis, vēl būdams šūpulī, un uzrunās tos, būdams pieaudzis, un būs viens no taisnīgajiem."

3:47 Viņa sacīja: "Ak, mans Kungs! Kā man var būt bērns, ja man vēl nav pieskāries neviens vīrietis?" Viņš sacīja: "Dievs rada visu, ko vien grib. Kad Viņš ko nolemj, Viņš tikai pasaka: "Esi!", un tas Ir."

3:48 Un Viņš mācīs viņam rakstus un gudrību un Toru un Evaņģēliju.

3:49 Un sūtīs viņu par vēstnesi pie Isrāila bērniem: "Patiešām, es nāku pie jums ar zīmi no jūsu Augstā Kunga. Es izveidošu no māla ko līdzīgu putnam, tad uzpūtīšu tam elpu un tad, Dieva vārdā, tas kļūs par dzīvu putnu. Dieva vārdā es dziedināšu aklos un spītālīgos un atmodināšu mirušos. Un es pastāstīšu jums, ko jūs ēdat un ko uzglabājat savās mājās. Patiešām, tā būs zīme priekš jums, ja vien jūs esat ticīgi ļaudis.

3:50 Es esmu atnācis, lai apliecinātu jums to, par ko jums jau ir sacīts Torā. Un lai atļautu daļu no tā, kas jums ir bijis aizliegts. Un es esmu atnācis ar vēsti no jūsu Augstā Kunga. Bīstieties Dieva un paklausiet man!"

3:51 Patiešām, Dievs ir mans Kungs un jūsu Kungs, tāpēc kalpojiet vienīgi Viņam. Tas ir tas taisnais ceļš."

3:52 Bet, kad Aīsā sajuta, ka tie viņam netic, viņš sacīja: "Kas būs mani palīgi ceļā pie Dieva?" Mācekļi sacīja: "Mēs būsim tavi palīgi ceļā pie Dieva. Mēs ticam Dievam. Un esi liecinieks tam, ka mēs esam muslimi.

3:53 Ak, mūsu Kungs! Mēs ticam tam, ko Tu esi atklājis un mēs paklausam Tavam vēstnesim. Tad pieskaiti arī mūs tiem lieciniekiem".

3:54 Bet tie citi kala savus plānus un savi plāni bija arī Dievam. Un Dieva plāni ir tie Vislabākie.

3:55 Un tad Dievs sacīja: "Ak, Aīsā! Tik tiešām, Es ņemšu un uzcelšu tevi pie Sevis un attīrīšu tevi no tiem neticīgajiem. Un Atmodināšanas dienā Es paaugstināšu tos, kas tev ir sekojuši, pār tiem, kas tev nav ticējuši. Jo pie Manis ir jūsu atgriešanās, un tad Es izspriedīšu tās lietas, par kurām jūsu domas dalījās.

3:56 Tos, kas nebūs ticējuši, Es bargi sodīšu gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Un palīgu tiem nebūs."

3:57 Bet tiem, kas būs ticējuši un darijuši labu, Viņš atlīdzinās pilnā mērā. Un Dievs nemīl ļauna darītājus.

3:58 Vēstis un gudrs atgādinājums - tas ir tas, ko Mēs tev lasām priekšā.

3:59 Patiešām, Dieva priekšā Aīsā līdzinās Ādamam. Viņš radīja to no putekļiem un tad teica tam: "Esi!" un viņš bija.

3:60 Patiesība nāk no tava Radītāja. Un neesi starp tiem, kas par to šaubās.

3:61 Un, ja kāds tagad, kad ir atnākušas zināšanas, grib uzsākt ar tevi strīdu par šīm lietām, tad saki tā: Nāciet, pasauksim mūsu dēlus un jūsu dēlus, mūsu sievietes un jūsu sievietes, mūs pašus un jūs pašus, un pazemīgi piesauksim Dieva lāstu pār tiem, kas melo.

3:62 Patiešām, šis ir tas patiesais stāsts. Un nav citu dievu, vienīgi Dievs. Un, patiešām, Dievs ir Visu Augstākais Spēkā un Gudribā.

3:63 Un, ja tie uzgriež muguras, tad, patiešām, par posta nesējiem Dievs ir Visu Zinošais.

3:64 Saki tā: Ak, rakstu ļaudis (jūdi un kristieši)! Vienosimies par to, ka nepielūgsim nevienu citu, kā vienīgi Dievu, ka nepiedēvēsim Dievam izpalīgus, ka Dieva vietā necelsim par kungiem kādus citus. Un, ja tie uzgriež muguras, tad saki: Esiet liecinieki tam, ka mēs esam muslimi.

3:65 Ak, rakstu ļaudis! Kādēļ jūs strīdaties par Ibrāhīmu, ja Tora un Evaņģēlijs tika atklāti tikai pēc viņa? Vai tiešām jūs to nesaprotat?

3:66 Te nu jūs esat - tie, kas strīdas par to, par ko kaut kas ir zināms. Bet kādēļ jūs strīdaties par to, par ko jums nekas nav zināms? Dievs ir tas, kas zina, jūs nezināt.

3:67 Ibrāhīms nebija ne jūds, ne kristietis. Viņš bija patiesš muslims, nevis elku dievu pielūdzējs.

3:68 Patiešām, Ibrāhīmam tuvākie un cienīgākie ir tie no ļaudīm, kas uzticīgi seko viņam. Un arī šis pravietis (Muhameds) un ticīgie ļaudis. Un Dievs ir visu ticīgo aizstāvis.

3:69 Daļa no rakstu ļaudīm grib jūs maldināt. Bet viņi maldina vienīgi paši sevi, tikai to neaptver.

3:70 Ak, rakstu ļaudis! Kādēļ jūs, paši būdami liecinieki, noliedzat Dieva vēsti (Kurānu)?

3:71 Ak, rakstu ļaudis! Kādēļ jūs jaucat patiesību ar meliem un tīšuprāt cenšaties patiesību noslēpt?

3:72 Daži no rakstu ļaudīm sacīja: „No rīta ticiet tam, kas tika atklāts ticīgajiem, bet dienas beigās visu noliedziet, tad varbūt tie atgriezīsies pie vecās ticības.

3:73 Un neuzticieties nevienam citam, kā tikai tam, kas pieder pie jūsu ticības." Saki tā: Patiešām, taisns ir vienīgi Dieva ceļš. Un neticiet, ka katrs var saņemt to, kas ir ticis atklāts jums, citādi viņi uzsāks ar jums strīdu jūsu Radītāja priekšā. Saki: Patiešām, Viss Dodamais ir Dieva rokās. Un dod Viņš pēc sava prāta. Un Dievs ir Visu Aptverošais, Visu Zinošais.

3:74 Dievs izvēlas pats, kam dāvāt savu žēlastību, un Viņa dāsnums ir neizmērojams.

3:75 Starp rakstu ļaudīm ir tādi, kuri, ja tu viņiem uzticētu veselu kaudzi mantu, tie visu atdotu tev atpakaļ. Bet ir arī tādi, kuri, ja tu viņiem uzticēsi vienu pašu dināru, atdos to atpakaļ vien pēc nerimtīgas prasīšanas. Tas ir tāpēc, ka viņi saka: "Kas attiecas uz tiem neizglītotajiem ļaudīm, tad mūs ne par ko nevar vainot." Bet viņi stāsta par Dievu melus un viņi to zin.

3:76 Taču nē! Ja kāds pilda savu derību un bīstas Dieva, tad, patiešām, Dievs mīl tos, kas Viņa bīstas.

3:77 Patiešām, kas savu derību ar Dievu un savus zvērestus atdod par grašiem, tas savu daļu Viņā saulē zaudē un Atmodināšanas dienā Dievs nedz ar tiem runās, nedz tos redzēs, nedz arī tos attīrīs. Un gaida viņus mokpilns sods.

3:78 Un, patiešām, viņu vidū ir tādi, kas rakstus ar savām mēlēm izkropļo, lai jūs domātu, ka tā tas ir rakstos. Bet rakstos tā nav. Un viņi saka: „Tas ir no Dieva." Bet tas nav no Dieva. Un viņi stāsta par Dievu melus un viņi to zin.

3:79 Neviena cilvēks, kam Dievs ir devis šo grāmatu, gudrību un pravietību, ļaudīm nesacīs: „Godiniet mani līdz ar Dievu!" Gluži pretēji, viņš sacīs: „Godiniet savu Radītāju, jo jūs esat šo grāmatu ļaudīm mācījuši un paši esat mācījušies no tās."

3:80 Tāpat neviens no viņiem neliks jums ņemt eņģeļus un praviešus sev par kungiem. Vai lai viņi liktu jums kļūt par neticīgajiem, pēc tam, kad esat kļuvuši par musulmiem?

3:81 Un tad Dievs slēdza ar praviešiem derību: "Es došu jums rakstus un gudrību. Un, lai ko arī Es jums nebūtu devis no rakstiem un gudrības, kad pie jums atnāks vēstnesis, apliecinādamas to, kas pie jums jau ir, jums viņam ir jātic un jums viņam ir jāpalīdz." Un Viņš sacīja: "Vai jūs piekrītat un pieņemat Manu derību?" Viņi sacīja: "Mēs piekrītam." Viņš sacīja: "Tad esiet tam liecinieki un arī Es būšu tam liecinieks, kopā ar jums."

3:82 Bet tie, kas šo derību atmetīs, būs ļaunprātīgi atkritēji.

3:83 Jeb vai viņi Dieva reliģijas vietā meklē kādu citu? Kad viss, kas ir debesis un virs zemes, vai nu pēc brīvas gribas, vai nelabprāt, ir pakļauts tikai un vienīgi Dievam, pie kura būs jāatgriežas visiem?

3:84 Saki: Mēs ticam Dievam un tam, kas ir ticis atklāts mums, un tam, kas tika atklāts Ibrāhīmam, Ismāīlam, Ishākam, Jakūbam un divpadsmit Jakūba dēliem un Mūsam, Aīsam un mūsu Augstā Kunga praviešiem. Mēs neliekam atšķirības zīmes starp viņiem un pakļaujamies vienīgi Viņam.

3:85 Un, ja kāds meklē kādu citu reliģiju bez Islāma, tā nekad netiks no viņa pieņemta un Viņā saulē viņš būs starp zaudētājiem.

3:86 Kā gan lai Dievs uzved uz taisna ceļa tos, kas atmet savu ticību pēc tam, kad ir ticējuši un liecinājuši par vēstneša patiesību, saņemdami par to pārliecinošas zīmes? Dievs neved uz taisna ceļa ļauna darītājus.

3:87 Viņu atalgojums būs Dieva, eņģeļu un visu ļaužu lāsts.

3:88 Un gala tam nebūs, un viņu sods netiks nedz atvieglots, nedz atcelts.

3:89 Izņemot tos, kas pēc tam to visu nožēloja un centās laboties. Jo patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

3:90 Patiešām, to ļaužu nožēla, kas atmeta savu ticību un gāja vēl tālāk savā neticībā, netiks pieņemta nekad. Tie arī būs tie pazudušie.

3:91 Patiešām, no tiem, kas neticēja un nomira, būdami neticīgi, pat, ja kāds no tiem piedāvātu par izpirkumu visu zemes zeltu, nekad netiks pieņemts nekas. Tos gaida mokpilns sods un palīgu tiem nebūs.

3:92 Jūs nevarat kļūt taisni, kamēr neziedojat no tā, kas jūsu sirdij ir tuvs. Un, lai arī ko jūs nedotu, patiešām, Dievam viss ir zināms.

3:93 Isrāīla bērniem bija atļauts ēst visu, izņemot to, ko Isrāīls pats bija aizliedzis, pirms tika sūtīta Tora. Saki: Tad atnesiet jel Toru un nolasiet to priekšā, ja taisnība ir jums!

3:94 Un, ja kāds izdomās par Dievu melus vēl pēc tam, tad tie arī ir tie īstie ļaundari.

3:95 Saki tā: Dievs ir runājis patiesību, tāpēc pieņemiet taisna vīra - Ibrāhīma reliģiju. Viņš nebija elku dievu pielūdzējs.

3:96 Patiešām, pirmais lūgšanu nams, kas tika ļaudīm uzcelts, atrodas svētītajā Bakkā (Mekā), par ceļa rādītāju visai pasaulei.

3:97 Tajā ir skaidras zīmes – Ibrāhīma vieta. Tur ieiedams, ikviens ir pasargāts. Svētceļojums uz turieni ir cilvēku, kas to spēj, pienākums Dieva priekšā. Bet, ja kāds netic, tad, patiešām, Dievs taču nav atkarīgs no savas radības.

3:98 Saki: Ak, rakstu ļaudis! Kā jūs varat neticēt Dieva vēstīm, ja Dievs ir liecinieks tam, ko jūs darāt?

3:99 Saki: Ak, rakstu ļaudis! Kādēļ jūs atturat ticīgos ļaudis no Dieva taisnā ceļa un cenšaties padarīt to šķību un greizu, paši būdami visa liecinieki? Un Dievs nav neziņā par to, ko jūs darāt.

3:100 Ak, ticīgie ļaudis! Ja jūs paklausīsit dažiem no tiem, kam tika doti raksti, viņi jūs aizvedīs atpakaļ pie neticīgajiem, pēc tam, kad jau esat bijuši ticīgi ļaudis.

3:101 Bet kā gan jūs varētu kļūt neticīgi, ja tie esat jūs, kam ir tikušas lasītas priekšā Dieva vēstis un jūsu vidū ir Viņa vēstnesis? Un ikviens, kas cieši turas pie Dieva, tiek vadīts pa taisnu ceļu.

3:102 Ak, ticīgie ļaudis! Bīstieties Dieva kā Dieva ir jābīstas. Un nāvi sagaidiet kā ticīgie, pilnīgi pakļaujoties Dievam.

3:103 Un turieties visi kopā cieši pie Dieva virves (Kurāna) un nešķelieties. Un atcerieties Dieva labvēlību pret jums, kad jūs bijāt ienaidā viens ar otru, bet Dievs samierināja jūsu sirdis un ar Viņa žēlastību jūs kļuvāt par brāļiem. Un, kad jūs bijāt jau pašā Uguns bedres malā, Viņš jūs no tās izglāba. Tā Dievs izskaidro jums savas vēstis, lai jūs varētu tikt vadīti pa taisnu ceļu.

3:104 Lai nāk no jūsu vidus ļaudis, kas aicina uz visu, kas ir labs un taisnīgs un noliedz to, kas ir slikts un nepareizs. Jo tie būs tie, kas uzvarēs.

3:105 Un neesiet kā tie, kas kļuva sašķelti un uzskatos atšķirīgi pēc tam, kad pie viņiem bija atnākušas skaidras liecības. Un viņi saņems bargu sodu.

3:106 Tajā dienā vienas sejas kļūs baltas, bet citas kļūs melnas. Un tiem, ar tām melnajām sejām, tiks sacīts: "Vai jūs noliedzāt savu ticību, būdami ticīgi ļaudis? Tad nobaudiet to, kam jūs neticējāt!"

3:107 Bet tie, ar tām baltajām sejām, saņems Dieva žēlastību. Uz laiku laikiem.

3:108 Šīs ir Dieva vēstis. Mēs tev lasām tās priekšā, visā patiesībā. Un Dievs negrib, lai ļaudīm tiktu nodarīta netaisnība.

3:109 Un Dievam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Un viss atgriezīsies pie Dieva.

3:110 Jūs esat tie labākie starp ļaudīm, kas ir nākuši pasaulē, jo aicināt uz labu, noliedzat ļaunu un ticat Dievam. Un, ja rakstu ļaudis būtu ticējuši, tas būtu bijis priekš viņiem labāk. Viņu vidū ir arī patiesi ticīgie, taču vairākums ir neganti un nepaklausīgi ļaudis.

3:111 Tie nespēj nodarīt jums ļaunu, vienīgi sāpināt. Un, ja viņi karos pret jums, tad rādīs jums muguras, jo neviens tiem nepalīdzēs.

3:112 Tie tiks pazemoti, lai kur arī atrastos, ja vien nenokļūs Dieva vai cilvēku aizsardzībā. Un viņi ir izsaukuši pār sevi Dieva lāstu un nonākuši trūkumā. Tas ir tādēļ, ka viņi nenoticēja Dieva vēstīm un netaisnīgi nogalināja praviešus. Tas ir tādēļ, ka viņi bija nepaklausīgi un pārkāpa visas robežas.

3:113 Visi viņi nav vienādi. Starp rakstu ļaudīm ir arī tādi, kas nakts stundās stāv un lasa priekšā Dieva vēstis un dievbijībā krīt pie zemes.

3:114 Viņi tic Dievam un Atmaksas dienai, aicina uz labu, attur no ļauna un steidz darīt labus darbus. Un viņi ir starp taisnīgajiem.

3:115 Un tas, ko viņi dara labu, nekad netiks atmests. Un Dievs par dievbijīgajiem ir Visu Zinošais.

3:116 Patiešām, Dieva priekšā neticīgos neglābs ne viņu manta, ne viņu bērni. Un viņi tiks noņemti Ugunī un tā būs viņu mītnes vieta uz visiem laikiem.

3:117 Tas, ko viņi izšķiež šīs pasaules dzīvē, līdzinās vējam, kas atnes salnu un noposta to ļaužu tīrumus, kas savas sirdis ir samaitājuši. Un Dievs tiem ļaunu nav nodarījis. Viņi paši sev to ir nodarījuši.

3:118 Ak, ticīgie ļaudis! Neņemiet sev par uzticības personām tos, kas nepieder pie jūsu ticības, jo tie nežēlos spēkus, lai jūs izpostītu. Viņu karstākā vēlēšanās ir sagādāt jums ciešanas. Patiešām, naids, kas mājā viņu mutēs, jau ir kļuvis redzams, bet naids, ko slēpj viņu sirdis, ir vēl daudzkārt lielāks. Mēs jums jau esam skaidrojuši Dieva vēstis, tik tiešām. Jūsu daļa ir tās saprast.

3:119 Lūk, jūs mīliet tos, bet viņi jūs nemīl. Un jūs ticiet šai grāmatai, visam, kas ir tajā. Un, kad viņi jūs satika, viņi teica: «Mēs arī ticam!» Bet, palikuši vieni, dūsmās uz jums, koda savos pirkstos. Saki: Nomirstiet savā naidā. Patiešām, Dievs zin visu, kas slēpjas ļaužu sirdīs.

3:120 Ja jums klājas labi, viņi dusmojas. Ja jūs piemeklē nelaime, viņi priecājas. Un, ja jūs būsiet pacietīgi un dievbijīgi, nekāds viņu viltus nespēs jūs ievainot. Patiešām, Dievs redz visu, ko tie dara.

3:121 Un tad, rīta agrumā, tu atstāji savu namu, lai sakārtotu ticīgo pulkus kaujai. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

3:122 Kad divi no jūsu pulkiem jau sāka zaudēt drosmi, palīgā nāca Dievs. Uz Dievu lai paļaujas ticīgie ļaudis!

3:123 Un Dievs jau bija jums palīdzējis pie Badras, kad jūsu spēki vēl bija mazi un vāji. Tad bīstieties jēl Dieva, un esiet Viņam pateicīgi.

3:124 Un tad tu sacīji ticīgajiem: Vai jums pietiktu ar to, ka jūsu Kungs nosūtītu trīs tūkstošus eņģeļu jums palīgā?

3:125 Un, protams, ja jūs būsiet pacietīgi un dievbijīgi, un ja viņi jums pēkšņi uzbruks, jūsu Kungs sūtīs piecus tūkstošus iezīmētu eņģeļu jums palīgā!

3:126 Un tā bija vien Dieva labā ziņa, lai darītu drošas jūsu sirdis. Un nav citas uzvaras kā vienīgi tā, ko dāvā Dievs - Visu Spēcīgais, Visu Zinošais.

3:127 Lai atšķirtu daļu no neticīgajiem, vai, lai uzveiktu tos, un tie vīlušies grieztos atpakaļ.

3:128 Vai Viņš sodīs tos, vai apžēlos, uz tevi tas neattiecas. Jo, patiešām, viņi ir ļauna darītāji.

3:129 Dievam pieder viss, kas ir debesīs un virs zemes, Viņš izvēlas, kam piedot, un Viņš izvēlas, kuru sodīt. Dievs ir Piedodošs un Žēlsirdīgs.

3:130 Ak, ticīgie ļaudis! Neaprijiet divkāršas vai vairākkārtīgas augļošanas ceļā iegūto. Esiet dievbijīgi, lai jums labi klātos.

3:131 Un bīstieties Uguns, kas gaida neticīgos.

3:132 Un paklausiet Dievam un vēstnesim, lai varat tikt apžēloti.

3:133 Un tiecieties pēc sava Radītāja piedošanas un pēc Dārza, kas ir tik liels kā debess un zeme un gaida dievbijīgos.

3:134 Tos, kas dalās ar citiem gan labklājībā, gan trūkumā, un tos, kas apvalda savas dusmas un spēj ļaudīm piedot. Patiešām, Dievs mīl tos, kas dara labu.

3:135 Un tos, kas pastrādājuši kauna darbus un nodarījuši ļaunu savām dvēselēm, pieminēja Dievu, izlūdās piedošanu par saviem pārkāpumiem un turas pie tā, ka ļaunu nav darijuši apzināti. Bet kurš gan vēl, bez Dieva, var piedot?

3:136 Viņu atalgojums būs viņu Augstā Kunga piedošana un Dārzi, zem kuriem upes plūst. Tur viņi paliks uz laiku laikiem. Un tā ir brīnišķīga atlīdzība tiem, kas tiecas darīt labu.

3:137 Tas ir noticis arī pirms jums. Ja paceļosiet pa zemi, jūs redzēsiet, kāds ir bijis noliedzēju gals.

3:138 Šis ir izskaidrojums ļaudīm, ceļa rādītājs un pamācība dievbijīgajiem.

3:139 Nepagurstiet un nenosukumstiet. Būdami ticīgi ļaudis, jūs būsiat augstāk par visiem.

3:140 Ja jūs esat tikuši ievainoti, tāpat ir tikuši ievainoti arī citi ļaudis. Mēs mainām ļaužu dzīvē laimīgas dienas ar nelaimīgām, lai Dievs darītu redzamus tos, kas ir ticīgi un ņemtu jūs par lieciniekiem. Un Dievs nemīl ļauna darītājus.

3:141 Un, lai Dievs attīrītu ticīgos un iznīdētu neticīgos.

3:142 Jeb vai jūs domājāt, ka ieiesiet Paradīzē, pirms Dievam nav redzams, kurš no jums cīnījās uz Viņa ceļa un palika nesalaužams līdz galam?

3:143 Un jūs noteikti vēlējāties nāvi, pirms satikāt to. Un tad jūs to ieraudzījāt vaigu vaigā.

3:144 Praviētis Muhameds ir tikai vēstnesis, un daudzi vēstneši jau ir nākuši pirms viņa. Ja viņš nomirtu, vai tiktu nogalināts, vai tad jūs griezīsieties atpakaļ? Neviens, kas griezīsies atpakaļ, Dievam nenodarīs ne mazāko ļaunumu, bet pateicīgos Viņš apbalvos.

3:145 Neviens nemirst citādi, kā vien ar Dieva ziņu un Dieva noliktajā laikā. Ikvienam, kas grib saņemt savu algu šajā pasaulē, Mēs to dodam. Ikvienam, kas grib saņemt savu algu Viņā saulē, arī to Mēs dodam. Un Mēs atalgosim pateicīgos.

3:146 Cik gan praviešu nav cīnījušies kopā ar daudziem reliģiski izglītotiem vīriem. Taču viņi nezaudēja dūšu, lai kas ar viņiem notiktu uz Dieva ceļa, nepagura un nepadevās. Un Dievs mīl tos, kas ir pacietīgi.

3:147 Un viss, ko viņi sacīja, bija: «Ak, mūsu Kungs! Piedod mums mūsu pārkāpumus un mūsu pārmērības. Dari mūs stiprus un dod mums uzvaru pār neticīgajiem.»

3:148 Un Dievs tiem atlīdzināja gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Jo Dievs mīl tos, kas dara labu.

3:149 Ak, ticīgie ļaudis! Ja jūs paklausīsiet neticīgajiem, viņi liks jums griezties atpakaļ, un, atgriezušies atpakaļ, jūs būsit zaudētāji.

3:150 Bet, nē! Jūsu Aizstāvis ir Dievs. Un Dievs ir vislabākais Palīgs.

3:151 Mēs sēsīm šausmas neticīgo sirdīs, par to, ka tie piedēvēja Dievam izpalīgus, nesaņemot no Viņa nekādas uz to pilnvaras. Viņu mitekļis būs Ugunī un nožēlojams ir šis ļaundaru patvērums.

3:152 Un, protams, Dievs pildīja jums doto solījumu un, ar Viņa ziņu, jūs kāvāt savus ienaidniekus, līdz jūs zaudējāt drosmi, apstrīdējāt doto pavēli un nepaklausījāt, kad Viņš jums parādīja sirdij tuvas lietas (kara trofejas). Starp jums ir tādi, kas grib ko iegūt šajā pasaulē, un tādi, kas grib ko iegūt Viņā saulē. Tad, lai pārbaudītu jūs, Dievs novērsa jūsu uzmanību no jūsu ienaidniekiem. Taču Viņš jums piedeva. Un Dievs ir žēlastības pilns pret ticīgiem ļaudīm.

3:153 Un tad jūs skrējāt atpakaļ kalnā, nevienam pat skatu neuzmetot, kamēr vēstnesis sauca jūs no aizmugures. Tā Dievs jums atmaksāja - ar vilšanās pēc vilšanās, lai mācītu jūs neskumt par to, ko bijāt pazaudējuši un par to, kas ar jums bija noticis. Un Dievs ir Nomodā Esošais par to, ko jūs darāt.

3:154 Pēc neveiksmes Viņš sūtīja jums iedrošinājumu - daļu no jums pārņēma snauda, kamēr citus, rūpēs pašiem par sevi, māca Dieva necienīgas, neziņas pilnas pārdomas un tie jautāja: «Vai arī mums ir kāda teikšana šajā lietā?» Saki viņiem: Viss, kas ir saistīts ar šo lietu, ir Dieva ziņā. Viņi slēpj savās sirdīs to, ko negrib tev atklāt. Viņi saka: Ja mums būtu šeit teikšana, neviens no mums netiktu nogalināts.

Saki viņiem: Pat, ja jūs būtu nolēmuši palikt mājās, tiem, kuriem bija paredzēts tikt nogalinātiem, būtu bijis jāatnāk šeit satikt savu nāvi. Lai Dievs varētu pārbaudīt, ko jūs slēpjat savās sirdīs, lai Dievs varētu šķīstīt jūs. Jo Dievs ir Visu Zinošs par to, kas slēpjas ļaužu sirdīs.

3:155 Un patiešām, tiem no jums, kas uzgrieza muguras dienā, kad satikās divi karapulki (kauja pie Uhudas), sātans lika paslīdēt kājai viņu pašu izdarību dēļ. Taču Dievs viņiem to ir piedēvis. Jo Dievs ir Piedodošais, Izturētais.

3:156 Ak, jūs, ticīgie ļaudis! Neesiet kā tie neticīgie, kas par saviem brāļiem, kas ceļoja pa zemi vai devās cīņā, teica: «Ja viņi būtu palikuši kopā ar mums, tad nebūtu miruši vai tikuši nogalināti.» Tā Dievs liek ienākt nožēlai viņu sirdīs. Jo Dievs ir tas, kas dod gan dzīvību, gan nāvi un Dievs redz visu, ko jūs darāt.

3:157 Un, ja jūs tiekāt nogalināti uz Dieva ceļa vai nomirstat, tik tiešām, labāk Dieva piedošana un žēlastība nekā tas, ko sakrāj viņi.

3:158 Un, ja jūs mirstat vai tiekāt nogalināti, tik tiešām, pie Dieva jūs visi atkal tiksiet saaicināti.

3:159 Un tā bija Dieva žēlastība, ka tu biji laipns ar ļaudīm, kārtojot lietas. Ja tu būtu bijis rupjš un cietsirdīgs, tie būtu tevi atstājuši un izklīduši. Tad aizbilsti par viņiem un lūdz viņiem Dieva žēlastību un aprunājies ar viņiem. Un, kad būsiet pieņēmuši lēmumu, paļaujieties uz Dievu. Dievs mīl tos, kas paļaujas uz Viņu.

3:160 Ja Dievs jums palīdz, jūs esat neuzvarami. Ja Dievs jūs atstāj, kurš gan, bez Viņa, var jums palīdzēt? Vien uz Dievu lai paļaujas ticīgie ļaudis.

3:161 Neviens pravietis nekrāpjas. Jo ikviens, kas krāpjas, Atmodināšanas dienā visu izkrāpto nesīs sev līdz. Un katram tiks atlīdzināts par to, ko viņš būs nopelnījis un pāri netiks nodarīts nevienam.

3:162 Vai to, kurš cenšas iegūt Dieva labvēlību, var salīdzināt ar to, kurš izsauc pār sevi Dieva dusmas un kura mitekļis ir Elle, nožēlojams ceļa gals?

3:163 Dieva acīs tie ieņem atšķirīgas vietas un Dievs redz visu, ko tie dara.

3:164 Patiešām, Dievs ir bijis īsti žēlsirdīgs pret ticīgiem ļaudīm, sūtot tiem vēstnesi no viņu pašu vidus, lai tiem lasītu priekšā Viņa vēstis, lai attīrītu tos, lai mācītu tiem grāmatu un gudrību, lai gan pirms tam viņi bija dzīvojuši skaidros maldos.

3:165 Vai, kad nelaime piemeklēja arī jūs, pēc tam, kad jūs saviem ienaidniekiem bijāt nesuši divtik lielu postu, jūs vaicājāt: „No kurienes tas?“ Saki viņiem: „No jums pašiem“. Patiešām, jo Dievam ir vara pār visu.

3:166 Bet tas, kas ar jums notika dienā, kad sastapās divi karapulki, notika ar Dieva ziņu, lai Viņš varētu skaidri redzēt, kuri ir patiesi ticīgie

3:167 un kuri ir liekuļi, kas, kad viņiem tika teikts: «Nāciet, cīnieties Dieva vārdā vai vismaz aizstāvieties!», atbildēja: «Ja mēs zinātu, ka tur notiks kauja, mēs labprāt tev sekotu». Tajā dienā viņi bija tuvāk tam, lai neticētu, nekā lai ticētu, savām mutēm sakot to, kas nebija viņu sirdīs. Tomēr Dievs zin visu, ko tie slēpj.

3:168 Tie ir tie, kas, paši sēžot mājās, sacīja par saviem brāļiem: «Ja viņi būtu mums klausījuši, tad nebūtu tikuši nogalināti.» Tiem saki: Ja ir tā, kā jūs sakāt, tad jums pašiem jāšargā sevi no nāves.

3:169 Nedomā par tiem, kas krituši uz Dieva ceļa, kā par mirušiem. Nē! Viņi ir dzīvi, kopā ar savu Radītāju un netrūkst tiem nenieka.

3:170 Viņi līksmojas par to, ko Dievs tiem piešķir savā dāsnumā un priecājas par labo vēsti, ka tiem, kas ir atpalikuši un vēl nav pievienojušies, arī nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

3:171 Tie saņems prieka vēsti par Dieva labvēlību un dāsnumu un par to, ka ticīgo atalgojums pie Dieva netiek velti šķiests.

3:172 Bet tiem, kas, jau būdami ievainoti, atsaucās Dieva un vēstneša aicinājumam, un tiem starp viņiem, kas darīja labu un bija dievbijīgi, tiem tiks dāsni atlīdzināti.

3:173 Un tie, kam ļaudis teica: «Patiešām, pret jums ir sapulcējies milzīgs ļaužu skaits! Bīstieties no tiem!» Bet viņu ticība kļuva vēl stiprāka un viņi atbildēja: «Mums pietiek ar to, ka ar mums ir Dievs. Viņš ir Vislabākais Aizbildnis un Sargs.»

3:174 Un tā, ar Dieva labvēlību un gādību, viņi atgriezās mājās. Ļaunums tos nebija skāris. Viņi pildīja Dieva prātu un Dieva dāsnums bija neizmērojams.

3:175 Tas ir tikai sātans ar saviem kalpiem, kas biedē jūs. Tad nebīstieties jel no viņiem, bīstieties Manis, ja esat ticīgi ļaudis!

3:176 Un, lai tevi neskumdina tie, kas steidzas kļūt neticīgi. Tik tiešām, Dievam tie nenodarīs ne mazāko ļaunumu. Jo, pēc Dieva gribas, Viņā saulē tie nesaņems neko. Viņu alga būs bargs sods.

3:177 Patiešām, tie, kas maina ticību pret neticību, Dievam nenodara ne mazāko ļaunumu. Un viņus gaida mokpilns sods.

3:178 Lai neticīgie nedomā, ka Mēs sodu atliekam kā kaut ko labu priekš viņiem. Mēs atliekam to tādēļ, lai viņu noziegumu skaits vēl varētu tikai pieaugt. Un viņus gaida pazemojošs sods.

3:179 Dievs neatstāj ticīgos stāvoklī, kādā jūs esat, kamēr nenošķir ļaunos no labajiem. Tāpat Dievs neatklāj jums Apslēpto, bet izvēlas savus vēstnešus pēc sava prāta. Tad ticiet jel Dievam un Viņa vēstnešiem, un, ja jūs ticat un bīstaties Viņa, jūs gaida bagātīga atlīdzība.

3:180 Lai tie, kas cenšas sev ko ietaupīt no tā, ko Dievs savā žēlastībā tiem ir devis, nedomā, ka tā būs labāk priekš viņiem. Gluži otrādi, tā priekš viņiem būs sliktāk. Atmodināšanas dienā viss viņu uzkrātais karāsies tiem kaklā. Un vienīgi Dievam pieder viss zemes un debess mantojums. Un Dievs redz visu, ko jūs darāt.

3:181 Un patiešām, Dievs dzirdēja, ko sacīja tie, kas teica: „Dievs ir nabags, bet mēs esam bagāti!“ Mēs pierakstīsim to, ko viņi teica, un arī to, ka viņi netaisnīgi nogalināja praviešus. Un tad mēs sacīsim: „Tad nobaudiet jel Dedzinošās Uguns sodu!

3:182 Tas jums ir par to, ko jūs esat darījuši ar savām paša rokām“. Un Dievs nav netaisnīgs pret saviem kalpiem.

3:183 Un tie, kuri saka: „Patiešām, mēs apsolījām Dievam ticēt tikai tādām vēstnesim, kura nesto upuri pieņem debesu uguns“. Saki tā: Tik tiešām, pie jums ir nākuši vēstneši arī pirms manis, ar skaidrām zīmēm, arī ar tādām, par ko runājat jūs. Tad kādēļ jūs viņus esat nonāvējuši, ja sakāt taisnību?

3:184 Un, ja viņi tevi atraida, tad patiešām, daudzi vēstneši ir tikuši atraidīti arī pirms tevis, arī tie, kas nāca ar skaidrām zīmēm un rakstiem un apgaismojošu grāmatu.

3:185 Katra dvēsele sastapsies ar nāvi un pēc pilna rēķina jums tiks atmaksāts tikai Atmodināšanas dienā. Un ikviens, kas paies garām Ugunij un tiks ielaists Paradīzē, būs uzvarējis. Jo šīs pasaules dzīve nav nekas cits, kā vien prieks par iedomām un maldiem.

3:186 Un pārbaudīta tiks gan jūsu manta, gan jūsu sirdis. Un jūs dzirdēsiet daudz aizvainojošu vārdu gan no tiem, kam raksti tika atklāti pirms jums, gan no tiem, kas Dievam piedēvē izpalīgus. Bet, ja jūs būsiet pacietīgi un dievbijīgi, tad, patiešām, tas izšķirs visu.

3:187 Un, kad Dievs slēdza derību ar tiem, kam tika doti raksti, tika teikts: „Un dariet to zināmu arī ļaudīm, nenoslēpiet to!“ Tad viņi to aizmeta pār plecu un atdeva par nieka grašiem. Un nelabs bija viņu ieguvums.

3:188 Nedomā, ka tie, kas priecājas par to, ko viņi ir darījuši, un, kam patīk, ka tos uzslavē par to, ka viņi neko nav darījuši, nedomā, ka tie izbēgs sodam. Viņus gaida mokpilns sods.

3:189 Jo Dievam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Un Dievam ir vara pār visu.

3:190 Tik tiešām, debess un zemes radīšanā un dienas un nakts maiņā ir pārlicinošas zīmes saprotošiem ļaudīm.

3:191 Tiem, kas piemin Dievu visur un vienmēr – stāvēt, sēžot vai guļot uz sāniem. Un viņi domā par debess un zemes radīšanu un saka: „Ak, mūsu Kungs! Tu neesi to visu radījis tāpat vien, gluži velti. Lai slava Tev! Un pasargā mūs no Uguns.

3:192 Ak, mūsu Kungs! Patiešām, to, ko Tu atdod Ugunij, to Tu esi apkaunojis un ļaundariem palīgu nebūs.

3:193 Ak, mūsu Kungs! Tik tiešām, mēs dzirdējām kādu balsi saucam pie ticības: „Ticiet savam Augstajam Valdniekam!“ un mēs noticējām. Ak, mūsu Kungs! Piedod mums mūsu pārkāpumus, noņem mums mūsu ļauno darbu nastu un dari tā, lai mēs varam nomirt, būdami taisnīgi ļaudis.

3:194 Ak, mūsu Kungs! Dāvā mums to, ko esi mums apsolījis caur saviem praviešiem un neapkauno mūs Atmodināšanas dienā, jo Tu vienmēr pildi to, ko esi apsolījis.

3:195 Un viņu Augstais Valdnieks tiem atbildēja: «Patiešām, Es neļaušu pazust nekam no tā, ko jūs būsiet darījuši, vai jūs esat vīrietis vai sieviete, jo jūs esat viens no otra. Bet tiem, kas pārcēlās uz dzīvi citur, tika padzīti no savām mājām, tika ievainoti, cīnoties uz Mana ceļa, un cīnījās un tika nonāvēti, tiem es noņemšu viņu ļauno darbu nastu un ievēdīšu viņus Dārzos, zem kuriem upes plūst. Tas būs viņu atalgojums pie Dieva, bet pie Dieva ir Visaugstākais atalgojums.

3:196 Neļauj sevi apmānīt neticīgajiem, kas klaiņo pa zemi savā vaļā.

3:197 Mazs prieka mirklis, un viņi jau ir Ellē, nožēlojamā patvēruma vietā.

3:198 Bet tiem, kas bīstas sava Radītāja, būs Dārzi, zem kuriem upes plūst, kur viņi paliks uz laiku laikiem - Dieva viesmīlības dāvana. Bet tas, kas ir pie Dieva, priekš taisnīgajiem ir tas vislabākais.

3:199 Un patiešām, starp rakstu ļaudīm ir tādi, kas tic Dievam un tam, kas ir ticis atklāts jums, un tam, kas tika atklāts viņiem, un pazemīgi pakļaujas Dievam. Viņi nemaina Dieva vēstis pret nožēlojamiem grašiem. Viņu atlīdzība būs pie viņu Augstā Kunga. Patiešām, Dieva rēķins nāk ātri.

3:200 Ak jūs, kas esat ticīgi ļaudis! Esiet nesalaužami, pacietīgi un izturīgi. Un bīstieties Dieva. Lai spētu uzvarēt.

4. Sievietes

Medīnas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

4:1 Ak, ļaudis! Bīstieties sava Augstā Kunga, kurš radīja jūs no no viena, un no tā viena viņa sievišķo pusi un no tiem abiem daudz vīriešu un sieviešu. Bīstieties Dieva, kura vārdā jūs abi pastāvat uz savām tiesībām un sargājat savu asinsradniecību. Patiešām, Dievs ir jūs Vienmēr Redzošais.

4:2 Un atdodiet bāreņiem to, kas pieder viņiem. Neapmainiet savas nevērtīgās lietas pret viņu vērtīgajām. Lai jūsu manta neaprij viņējo. Patiešām, tas ir smags pārkāpums.

4:3 Ja baidāties, ka nespēsiet būt godprātīgi pret bārenēm, preciet citu sievieti, kas jums liekas piemērota – vienu, divas, trīs vai četras. Ja baidāties, ka nespēsiet būt vienādi taisnīgs pret visām, tad preciet vienu, jeb arī no tām, kas ir jūsu pakļautībā (nebrīvās, gūstā saņemtās). Tā būs labāk un jūs nebūsiet netaisni.

4:4 Un dodiet sievietēm viņām pienākošos pūru no tīras sirds. Ja tās, mīļuprāt, no kādas daļas atsakās jums par labu, varat to bez bažām pieņemt.

4:5 Bet nedod savu mantu neprašām. Dievs to dod, lai tevi uzturētu. Pabaro un apģērb viņus un runā ar tiem laipnu valodu.

4:6 Un pieskati bāreņus, kamēr tie sasniedz precību gadus. Tad, ja tu redzi, ka viņi spēj saprātīgi spriest, atdod tiem viņu mantu. Nelieto to pārmērīgi un neapdomīgi, kamēr viņi nav kļuvuši pieauguši. Ja aizbildnis ir turīgs vīrs, tam par savām pūlēm nevajag prasīt neko.

Ja nabags, tad tikai to, kas ir saprāta robežās. Mantu atdodot, klāt ir jābūt lieciniekiem. Bet pietiek arī ar to, ka visu uzskaita Dievs.

4:7 Vīriešiem pienākas daļa no tā, ko atstāj vecāki un tuvākie radinieki, un sievietēm pienākas daļa no tā, ko atstāj vecāki un tuvākie radinieki, vai tas ir daudz vai maz - sava noteikta daļa.

4:8 Ja pie mantas dališanas ir klāt tuvi radi, bāreņi un trūcīgi ļaudis, iedod arī tiem kaut ko un runā ar viņiem laipni.

4:9 Un, lai tie raizējas par viņiem tāpat, kā raizētos par savu bezpalīdzīgo bērnu nākotni savas nāves gadījumā. Lai tie bīstas Dieva un runā pienācīgus vārdus.

4:10 Patiešām, tie, kas ļaunprātīgi izšķiež bāreņu mantu, gremo savos vēderos uguni. Un Uguni viņi arī sadegs.

4:11 Attiecībā uz jūsu bērniem Dievs ir noteicis tā: dēla daļa ir vienāda ar divu meitu daļu. Ja visi bērni ir meitas un to ir vairāk par divām, tām pienākas divas trešdaļas no tā, ko viņš atstājis. Ja ir tikai viena meita, tai pienākas puse. Ja jums ir bērns, katram no jūsu vecākiem pienākas viena sestā daļa, ja bērna nav, visu manto vecāki un māte saņem vienu trešo daļu. Ja jums ir brāļi un māsas, tad māte saņem vienu sesto daļu. Mantojums tiek sadalīts pēc visu saistību un parādu nokārtošanas. Jūsu vecāki un jūsu bērni – nav zināms, kurš no viņiem jums ir bijis tuvāks, kurš vairāk jums ir devis. Tāds ir Dieva likums. Un, patiešām, Dievs ir Visu Zinošais, Gudribas Pilnais.

4:12 Jums pieder puse no tā, ko ir atstājušas jūsu sievas, ja viņām nav bērnu. Ja viņām ir bērns, tad jums pienākas viena ceturtda daļa no tā, ko viņas ir atstājušas. Mantojums tiek sadalīts pēc visu saistību un parādu nokārtošanas. Viņām pienākas viena ceturtda daļa no tā, ko jūs esat atstājuši, ja jums nav bērna. Ja jums ir bērns, viņām pienākas viena astotā daļa no tā, ko jūs esat atstājuši. Mantojums tiek sadalīts pēc visu saistību un parādu nokārtošanas. Ja vīrietim vai sievietei, kas atstājuši mantojumu, nav ne vecāku, ne bērnu, bet ir brālis vai māsa, tad katram no viņiem pienākas viena sestā daļa. Ja viņu ir vairāk par diviem, tad viņiem ir tiesības uz vienu trešo daļu. Mantojums tiek sadalīts pēc visu saistību un parādu nokārtošanas, nevienam nenodarot pāri. Tā to ir nolīcis Dievs. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Izpratošais.

4:13 Tās ir robežas, ko ir nolīcis Dievs. To, kas paklausīs Dievam un Viņa vēstnesim, Viņš ievēdīs Dārzos, zem kuriem upes plūst, un tur tas paliks uz laiku laikiem. Un tā būs viņa lielākā uzvara.

4:14 Bet tas, kas Dievam un Viņā vēstnesim neklausīs un šīs robežas pārkāps, nonāks Elles liesmās uz laiku laikiem. Un to gaida pazemojošas mocības.

4:15 Ja kāda no jūsu sievietēm tiek pieķerta maucībā, un to apliecina četri liecinieki, tad tā tiek turēta mājās līdz savai nāvei, vai līdz tam, kad Dievs tai norāda kādu citu ceļu.

4:16 Ja maucībā tiek pieķerti divi no jums, tad sods jāsaņem abiem. Ja viņi pēc tam to nožēlo un labojas, atlaidiet tos. Jo patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:17 Dievs pieņem tikai to ļauzu nožēlu, kas nodarījuši ļaunu aiz neziņas vai muļķības un tūlīt pēc tam to nožēlo. Tie ir tie, kas saņems Dieva piedošanu, jo Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

4:18 Bet nožēlošana netiek pieņemta no tiem, kas turpina darīt ļaunus darbus, līdz pienāk nāves stunda, kad tie saka: "Ak, tagad es nožēloju!" Ne arī no tiem, kas mirst neticīgi. Tos Mēs esam lēmuši mokpilnam sodam.

4:19 Ak, ticīgie ļaudis! Jums nav atļauts saņemt mantojumā sievietes pret viņu gribu. Un nelieciet viņām atdot jums kādu daļu no tā, ko jūs esat viņām devuši, ja vien tās nav pieķertas atklātos noziegumos. Dzīvojiet ar viņām saskaņā un laipnībā. Var būt tā, ka jums viņas nav tīkamas, bet Dievs arī netīkamās lietās ir ielicis daudz kā laba.

4:20 Un, ja jūs gribat nomainīt vienu sievu ar otru, un esat kādai no tām iedevis kaut veselu kaudzi zelta, neņemiet neko no tā atpakaļ. Vai jūs celsiet neslavu un izdarīsiet atklātu noziegumu?

4:21 Un kā jūs arī to drīkstētu darīt, ja esat jau gulējuši kopā un jūs saista cieša derība.

4:22 Un neņemiet sev par sievieti savu tēvu bijušās sievas, ja vien tas jau nav noticis. Patiešām, tas ir kaunpilns, nīstams un ļauns ceļš.

4:23 Jums ir aizliegts ņemt par sievieti jūsu mātes, meitas, māsas, tēva vai mātes māsas, brāļu un māsu meitas, piena mātes, piena māsas, savu sievu mātes, jūsu pameitas no sievietēm, ar kurām jums ir bijusi tuvība. Ņemt par sievieti jūsu pameitas no sievietēm, ar kurām jums nav bijusi tuvība, nav pārkāpums. Tāpat jums ir aizliegts ņemt par sievieti savu miesīgo dēlu sievas un vienlaicīgi divas māsas, ja vien kāda no tām jau nav bijusi jūsu sieva. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdības Pilnais.

4:24 Tāpat jums ir aizliegts precēties sievietes, ja vien tās nav no jūsu pakļautībā esošām (nebrīvās, gūstā saņemtās). Dievs ir noteicis, ka jums ir atļauts precēt visas pārējās sievietes, ja jūs cenšaties tās iegūt, izmantojot

savu mantu, būdami godprātīgi savos nodomos, nevis izlaidības dēļ. Par to prieku, ko jūs gūstat no viņām, dodiet tām pienākošos pūra naudu. Nebūs pārkāpums, ja jūs par citiem nosacījumiem savstarpēji vienosieties vēlāk. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

4:25 Un, ja jums nav pietiekoši daudz mantas, lai precētos ar brīvām, tikumīgām, ticīgām sievietēm, jūs varat ņemt par sievām ticīgas meitenes no tām, kas ir jūsu pakļautībā (nebrīvās, gūstā saņemtās). Dievs zin jūsu ticības dziļumu un visi jūs esat viens no otra. Tāpēc precieties ar viņām, ja viņu ģimenes locekļi to atļauj, un dodiet tām pienācīgu pūra naudu, ja tās ir tikumīgas, nav izlaidīgas un netur slepenus milniekus. Ja pēc tam, būdamas jau precētas, tās izdara smagus pārkāpumus, viņu sods ir puse no brīvu, tikumīgu sieviešu soda. Tā tas ir noteikts tiem no jums, kas bīstas izdarīt pārkāpumus, bet jums būs labāk, ja jūs būsiet savaldīgi un pacietīgi, jo Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdības Pilnais.

4:26 Dievs grib izskaidrot jums un rādīt jums tos ceļus, kurus ir gājuši jūsu priekšteči un pieņemt jūsu nožēlu. Jo Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

4:27 Dievs grib pieņemt jūsu nožēlu, bet tie, kas seko savām iegribām, grib, lai jūs apmaldītos – dziļi jo dziļi.

4:28 Dievs grib atvieglot jūsu nastu, jo cilvēki ir radīti vāji.

4:29 Ak, ticīgie ļaudis! Neizšķiediet netaisnīgi viens otra mantu, bet tirgojieties savstarpēji izdevīgi. Un nenogaliniet viens otru. Patiešām, Dievs ir Žēlastības Pilnais.

4:30 Bet, ja kāds rīkosies varmācīgi un netaisni, tad drīz vien Mēs to iemetīsim Ugunī. Priekš Dieva tas ir nieks.

4:31 Ja jūs spēsiet nepārkāpt to, kas jums ir aizliegts, Mēs dzēsīsim jūsu ļaunos darbus un ielaidīsim jūs pa goda vārtiem.

4:32 Nekārojiet pēc tā, ko dažiem no jums Dievs ir devis vairāk nekā citiem. Vīri saņem savu nopelnīto daļu un sievas saņem savu nopelnīto daļu. Un taujājiet pēc Dieva žēlastības. Jo patiešām, Dievs par katru lietu ir Visu Zinošais.

4:33 Visam, ko jūsu vecāki un tuvākie radinieki atstāj pēc sevis, Mēs esam norādījuši mantiniekus. Tiem, ar ko jūs saista noruna, dodiet viņu daļu. Jo patiešām, Dievs ir Liecinieks par katru lietu.

4:34 Vīriešiem ir jāizsargā un jāuztur sievietes no savas mantas, jo Dievs tiem ir devis vairāk. Taisnīgas, paklausīgas sievas vīra prombūtnē sargā visu, ko Dievs tām licis sargāt. Bet tās, kuru uzvedība rada jums bažas - pamāciet, neejiet pie viņām gultā, ieperiet.

Tad, ja tās paklausa, nevajag vairāk pret viņām vērsties. Patiešām, Dievs ir Visu Augstākais, Visu Dižākais.

4:35 Bet, ja jūs baidāties no strīdus viņu starpā, sūtiēt vienu pārstāvi no vīra ģimenes un vienu pārstāvi no sievas ģimenes. Un, ja tie gribēs salabt, Dievs tos abus samierinās. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais, Nomodā Esošais.

4:36 Un kalpojiet Dievam, un nepiedēvējiet Viņam izpalīgus. Esiet atsaucīgi pret saviem vecākiem un radniekiem, bāreņiem un trūkumcietējiem, pret tuviem un tāliem kaimiņiem, pret saviem līdzbiedriem, pret tiem, kas ir ceļā un pret tiem, kas ir jūsu pakļautībā (nebrīvie, gūstā saņemtie). Patiešām, Dievs nemīl augstprātīgus un uzpūtīgus ļaudis.

4:37 Tie, kas ir skaudīgi un spiež arī citus tādiem būt, kas slēpj to, ko Dievs savā dāsnumā tiem ir devis - tiem neticīgajiem Mēs esam sagatavojuši pazemojošu sodu.

4:38 Un tie, kas izšķiež savu mantu, lai izrādītos ļaužu priekšā un netic ne Dievam, ne Atmaksas dienai. Kam sātans ir par biedru, tam ir ļauns biedrs.

4:39 Vai tas būtu tiem kas slikts - ticēt Dievam, ticēt Atmaksas dienai un dot no tā, ko Dievs tiem ir devis? Bet Dievs par viņiem ir Visu Zinošais.

4:40 Patiešām, netaisnību Dievs nenodara ne drusciņas. Bet labo Viņš divkāšo un Viņa atalgojums ir dāsns.

4:41 Un kā būs tad, kad no katras cilts Mēs liksim nākt pa lieciniekam un arī tevi Mēs aicināsim par liecinieku pret šiem ļaudīm?

4:42 Tajā dienā, tie, kas neticēja un nepaklausīja vēstnesim, vēlēšies, kaut zeme atvērtos un viņus aprītu. Un neko tie nevarēs no Dieva noslēpt.

4:43 Ak, ticīgie ļaudis! Neejiet uz lūgšanām, ja esat apskurbuši, kamēr nesaprotat, ko runājat, vai būdami netīri, ja vien neatrodāties ceļā, kamēr neesat nomazgājušies. Un, ja jūs esat slimi vai atrodaties ceļā, vai kāds no jums ir bijis atviegloties vai pieskāries sievietei, un tuvumā nevarat atrast ūdeni, atrodiēt tīras smiltis un noberziet ar tām sev sejas un rokas. Patiešām, Dievs ir Visu Saprotošais un Visu Piedodošais.

4:44 Vai tu redzēji, kā tie, kam tika dota daļa rakstu, apmaldījās, un gribēja, lai arī jūs nokļīstu no ceļa?

4:45 Taču Dievs labi pazīst jūsu ienaidniekus. Un pietiek ar to, ka sargs ir Dievs, un pietiek ar to, ka palīgs ir Dievs.

4:46 Starp jūdiem ir tādi, kas sagroza vārdu jēgu, sacīdami «Mēs klausāties un nepaklausām» un «Uzklausī nesaklausāmo», kas saka: «Pieskati mūs!», savas mēles izlocīdami un reliģiju apkaunodami.

Ja viņi būtu sacījuši: «Mēs dzirdējām un paklausījām», un «Uzklausī un uzlūko mūs», tas būtu bijis priekš viņiem labāk un pienācīgāk. Bet Dievs ir nolādējis viņus par viņu neticību un tikai nedaudzi no viņiem ir ticīgi ļaudis.

4:47 Ak jūs, kam ir tikuši doti raksti! Ticiet tam, ko Mēs esam atklājuši par apstiprinājumu tam, kas ir pie jums, pirms Mēs izdzēšam jūsu sejas un apgriezām tās otrādi, pirms jūs tiek nolādēti, kā nolādēti tika tie, kas pārkāpa Sabatu. Jo Dieva griba tiek piepildīta vienmēr.

4:48 Patiešām, Dievs nepiedod to, ka Viņam piedēvē izpalīgus. Taču Viņš piedod citus pārkāpumus, kam vien grib. Bet tas, kurš Dievam piedēvē izpalīgus, izdara smagu noziegumu.

4:49 Vai jūs redzat tos, kas apgalvo, ka ir tīri un svēti? Jo attīrīt var vienīgi Dievs, pēc savas gribas, un netaisnība netiks nodarīta nevienam, pat ne dateļkauliņa matiņa lielumā.

4:50 Skat, kā viņi izplata melus par Dievu. Un tas ir apzināts, ļaunprātīgs noziegums.

4:51 Vai tad jūs neredzat tos, kam tika dota daļa no rakstiem? Viņi tic māņiem un viltus dieviem un par tiem, kas netic saka: “Šie tiek vadīti pa pareizāku ceļu, nekā ticīgie”.

4:52 Tie ir tie, ko Dievs ir nolādējis. Un, ko Dievs nolād, tam nepalīdzēs neviens.

4:53 Jeb vai tiem ir sava daļa pie Augstākās Varas? Ja tā būtu, ļaudis nedabūtu pat ne dateles kauliņa rievīgas.

4:54 Jeb vai viņiem skauž tas, ko Dievs no savas pārpilnības ļaudīm ir devis? Un tik tiešām, Ibrāhīma ciltij Mēs devām gan rakstus, gan gudrību, gan lielu ķēniņvalsti.

4:55 Un daži no tiem viņam (Muhamedam) noticēja, un daži no tiem tam uzgriezta muguras. Bet Ellei jau uguns pietiek.

4:56 Patiešām, tos, kas netic Mūsu zīmēm, drīz Mēs dedzināsim Ugunī. Un katru reizi, kad viņu ādas būs izcepušās, Mēs tās nomainīsim ar jaunām, lai tie savu sodu pilnā mērā varētu izbaudīt. Un, patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

4:57 Bet tos, kas tic un dara labu, Mēs vedīsim Dārzos, zem kuriem upes plūst un tā būs viņu mājvieta uz laiku laikiem. Tur tiem būs šķīstas sievas un Mēs tos vedīsim vēsā, atsvaidzinošā paēnā.

4:58 Patiešām, Dievs liek jums uzticēto mantu atdot to likumīgajiem īpašniekiem un, spriežot starp ļaudīm tiesu, izspriest to taisnīgi.

Tik tiešām, brīnišķīgs ir padoms, ko dod jums Dievs! Patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais!

4:59 Ak, ticīgie ļaudis! Paklausiet Dievam, paklausiet Viņa vēstnesim un tiem no jums, kas pelna jūsu cieņu. Ja jūs par kaut ko nevarat vienoties, vaicāriet padomu Dievam un Viņa vēstnesim, ja ticat Dievam un Atmaksas dienai. Tas ir tas labākais un piemērotākais, lai pieņemtu lēmumu.

4:60 Tu taču redzi tos, kas apgalvo, ka tic tam, kas ir atklāts tev tagad un tam, kas ir atklāts pirms tevis? Tomēr tiesu un taisnību tie grib meklēt pie viltus dieviem, lai gan viņiem ir noteikts to nedarīt. Un sātans grib tos novest dziļos maldos.

4:61 Un, kad viņiem saka: "Nāciet pie tā, ko Dievs jums ir atklājis, nāciet pie Viņa vēstneša," tu redzi šos atkritējus nepatikā no tevis aizgriezāties.

4:62 Bet kā būs tad, kad, pašu vainas dēļ, tos piemeklēs nelaime? Tad tie nāks pie tevis un, piesaucot Dievu, sacīs: "Mēs jau bijām domājuši tikai labu vien un gribējām samierināties".

4:63 Tie ir viņi, par kuriem Dievs zina, kas ir to sirdīs. Tādēļ novērsies no tiem, bet aizrādi gan, un runā skaidrus, pārliecinošus vārdus.

4:64 Mēs neesam sūtījuši nevienu vēstnesi, kam, saskaņā ar Dieva gribu, nebūtu jāpaklausa. Un, ja savas vainas dēļ nelaimē nokļuvušie nāktu pie tevis un lūgtu no Dieva piedošanu un piedošanu priekš viņiem lūgtu arī Vēstnesis, tie redzētu, ka Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:65 Bet nē, Dieva vārdā! Kamēr tie nenāks pie tevis, lai tu izšķirtu visus viņu strīdus, kamēr tie nebūs mierā ar taviem lēmumiem, un, kamēr tie visā pilnībā nepaklausies Dievam, tikmēr tie nebūs patiesi ticīgie.

4:66 Ja Mēs tiem būtu sacījuši: "Ziedoiet savas dzīvības!", vai "Atstāriet savas mājas!", viņi to nedarītu, izņemot, varbūt, tikai dažus no viņiem. Bet, ja viņi darītu tā, kā viņiem tika teikts, tas būtu bijis priekš viņiem labāk un viņu ticība būtu kļuvusi vēl stiprāka.

4:67 Un tad Mēs tiem būtu bagātīgi atlīdzinājuši.

4:68 Un tad Mēs tos būtu veduši pa taisnu ceļu.

4:69 Visi, kas paklausa Dievam un Viņa vēstnesim, būs starp Viņa izredzētajiem - praviešiem, patiesības apliecinātājiem, mocekļiem un taisnīgajiem. Un brīnišķīgi ir tādi ceļabiedri.

4:70 Tāds ir Dieva dāsnums. Un pietiek ar to, ka Dievs ir Visu Zinošais.

4:71 Jūs, ticīgie ļaudis! Esiet piesardzīgi un dodieties ceļā vai nu nelielās grupās vai arī visi kopā.

4:72 Un, patiešām, starp jums ir cilvēki, kas centīsies atpalikt no pārējiem, un, kad jūs piemeklēs nelaime, sacīs: “Patiešām, Dievs ir gribējis, lai es neesmu kopā ar viņiem.”

4:73 Bet, ja Dievs būs jums labvēlīgs, viņš noteikti, it kā jūs nekas nesaistītu, sacīs: “Ak, kaut es būtu bijis kopā ar viņiem, tad gan es būtu paveicis lielas lietas.”

4:74 Cīnieties uz Dieva ceļa, tie, kas ir gatavi mainīt šīs pasaules dzīvi pret dzīvi Viņā saulē. Un ikvienu, kas cīnīsies uz Dieva ceļa un, vai nu tiks nogalināts, vai arī gūs uzvaru, Mēs bagātīgi atalgošim.

4:75 Un, kas ir ar jums, ka jūs necināties uz Dieva ceļa to nevarīgo vīru, sievu un bērnu dēļ, kas saukdami sauc: “Ak, mūsu Kungs! Izved mūs no šīs pilsētas, kuras ļaudis mūs nežēlīgi apspiež un nozīmē mums savu aizstāvi un palīgu!”

4:76 Tie, kas tic, cīnās uz Dieva ceļa, bet tie, kas netic - uz viltus dievu ceļa. Tad cīnieties jel ar sātana izpalīgiem, jo, patiešām, sātana plāni ir nedroši plāni.

4:77 Vai Tu ievēroji tos, kam tika teikts: “Nolaidiet rokas, ievērojiet Ikāmatas-Salāt un dodiet az-Zakāt?” Un, kad tika dota pavēle kaujai, tad daļa no viņiem bija nobijušies – vairāk no cilvēkiem nekā no Dieva. Viņi sauca: “Ak, mūsu Kungs! Kādēļ Tu liec mums cīnīties? Dod mums uz īsu brīdi atelpu!” Saki tā: Šīs pasaules prieks ir īss. Tiem, kas bīstas Dieva, labāka ir dzīve Viņā saulē. Un nekāds ļaunums, pat ne dateļkauliņa matiņa lielumā jums netiks nodarīts.

4:78 Lai kur arī jūs būtu, nāve jūs pieveiks, pat, ja jūs atrastos visaugstākajos torņos. Ja ar viņiem atgadās kas labs, tad tie saka: “Tas no Dieva!” Bet ja sliktas, tie saka: “Tas no tevis!” Saki viņiem: Viss ir no Dieva. Tad, kas ir ar šiem ļaudīm, ka viņi nesaprot tik vienkāršas lietas?

4:79 Viss labais, kas ar tevi notiek, ir no Dieva. Un viss sliktais – no tevis paša. Un Mēs esam sūtījuši tevi pie ļaudīm par vēstnesi un pietiek ar to, ka Dievs tam ir liecinieks.

4:80 Tas, kas paklausa vēstnesim, ir paklausījis Dievam. Bet, ja kāds uzgriež muguru, nu ko, ne jau viņiem par uzraugu Mēs esam tevi sūtījuši.

4:81 Viņi saka: “Mēs paklausām”, bet, aizgājuši no tevis, daži no viņiem pavada nakti, perinot ko citu, nevis domājot par tevis sacīto. Taču Dievs pieraksta visu, ko tie naktī perina. Bet tu ej projām no viņiem un paļaujies uz Dievu. Un pietiek ar to, ka Dievam var uzticēties.

4:82 Vai tie kādreiz ir padomājuši par Kurānu? Ja tā nebūtu Dieva vēsts, tie noteikti atrastu tajā daudz pretrunīgu lietu.

4:83 Saņemdami jaunu nomierinošu vai uztraucošu ziņu, tie tūlīt izplāpā to tālāk. Ja tie būtu par to ziņojuši vēstnesim, vai pilnvarotajiem no viņu vidus, tad, patiešām, to zinādami, tie varētu izdarīt pareizus secinājumus. Un, ja Dievs nebūtu pret jums labvēlīgs un žēlsirdīgs, daudzi no jums būtu krituši sātana nagos.

4:84 Un cīnies uz Dieva ceļa, jo jāatbild tev būs tikai pašam par sevi. Un iedrošini ticīgos, sakot, ka Dievs varbūt vājinās neticīgo spēkus. Un Dieva vara ir Visstiprākā un Dieva sods ir Visbargākais.

4:85 Ja kāds mudina uz labu, pats arī saņems daļu no tā. Ja kāds mudina uz ļaunu, pats arī šo nastu nesīs. Dieva pārraudzībā ir visas lietas.

4:86 Ja jūs tiekat laipni sveicināti, atbildiet ar vēl laipnāku sveicienu, vai vismaz ar tādu pašu. Patiešām, Dievam nekas nepaliek nepamanīts.

4:87 Dievs. Nav citu dievu, vienīgi Viņš. Un nav šaubu, ka Atmodināšanas dienā Viņš sasauks jūs visus pie Sevis. Un kurš gan savos vārdos ir patiesāks par Dievu?

4:88 Kā jūs attieksme pret tiem liekuļiem var būt divējāda? Dievs tos ir atraidījis viņu pašu darbu dēļ. Vai jūs gribat vest uz ceļa tos, kam Dievs licis maldīties? Ja Dievs kādam liek maldīties, tas ceļu vairs neatradīs nekad.

4:89 Viņu karstākā vēlēšanās ir, lai arī jūs atmestu savu ticību, tāpat kā to darījuši ir viņi, un kļūtu līdzīgi viņiem. Tādēļ neņemiet tos par sabiedrotajiem, kamēr tie nav nostājušies uz Dieva ceļa. Bet, ja tie griežas atpakaļ, saķeriet un nogaliniet tos, kur vien viņus atrodat. Un nemeklējiet starp viņiem ne draugus, ne izpalīgus.

4:90 Izņēmums ir tie, kas meklē patvērumu pie ļaudīm, ar kuriem jūs esat izlīguši, kuri negrib karot ne pret jums, ne pret saviem ciltsbrāļiem. Ja Dievs būtu gribējis, tie uzbruktu jums un pieveiktu jūs. Bet Dievs negrib, lai jūs paceltu savu roku pret tiem, kas jums neuzbrūk un piedāvā slēgt mieru.

4:91 Jūs tur atradīsiet arī tādus, kas gribētu justies pasargāti gan no jums, gan no saviem ciltsbrāļiem. Kreizes, krītot kārdinājumā, tie ir gatavi atkal jums uzbrukt. Tad, ja tie neatstājas, nepiedāvā jums slēgt mieru un nevar savaldīt savas rokas, saķeriet un nogaliniet tos, kur vien viņus atrodat. Jo pret viņiem Mēs jums esam devuši visas tiesības.

4:92 Ticīgais nedrīkst nogalināt ticīgo, ja nu vienīgi tas ir gadījies kļūdas dēļ. Un ikvienam, kurš ir nogalinājis ticīgo kļūdas dēļ, jāatbrīvo viens ticīgs nebrīvais un nogalinātā ģimenei jāsamaksā izpirkuma nauda, izņemot reizes, kad tā to atlaiž kā žēlsirdības dāvanu.

Bet, ja viņš ir bijis no jums naidīgas cilts, un ir bijis ticīgais, tad jāatbrīvo viens ticīgs nebrīvais. Ja nogalinātais ir no cilts, ar kuru jūs saista līgums, tad jāsamaksā nogalinātā ģimenei izpirkums un jāatbrīvo viens ticīgs nebrīvais. Ja kāds to nevar izpildīt, tad tam divus mēnešus pēc kārtas jāgavē un jālūdz, lai Dievs viņam piedod izdarīto. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

4:93 Bet, ja kāds nogalinās ticīgo tīšuprāt, viņa alga būs Elle uz laiku laikiem. Pār viņu nāks Dieva dusmas, Dieva lāsts un bargs Dieva sods.

4:94 Ak, ticīgie ļaudis! Ejot Dieva ceļu, noskaidrojiet visu par tiem, kas sveic jūs: "Lai miers ar jums!" un nesakiet tiem uzreiz: "Jūs neesat ticīgi ļaudis!", lūkodami ko iegūt šīs pasaules dzīvē. Nav lielāku ieguvumu par tiem, kas atrodas pie Dieva. Jūs paši arī kādreiz bijāt tādi, bet Dievs bija jums žēlsirdīgs. Tādēļ noskaidrojiet gan, jo patiešām, Dievs, par to, ko jūs darāt, ir vienmēr Nomodā Esošais.

4:95 Nav salīdzināmi tie ticīgie, kas paliek mājās, izņemot vārgos un slimos, un tie, kas cīnās uz Dieva ceļa, nežēlojot ne savu mantu, ne dzīvību. Priekšroku Dievs ir devis tiem, kas cīnās, nežēlojot ne savu mantu, ne dzīvību, nevis tiem, kas palikuši mājās. Visiem Dievs ir apsolijs to vislabāko. Bet tiem, kas cīnās uz Dieva ceļa, nevis sēž mājās, Dievs piešķirs vislielāko balvu -

4:96 Viņa pagodinājumus, piedošanu un žēlastību. Jo, patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:97 Patiešām, kad eņģeļi paņēms to dvēseles, kas paši sev darījuši ļaunu, viņi jautās: "Kā tad jums tur klājās?" "Mēs uz zemes bijām vāji un apspiesti", tie atbildēs. Tad eņģeļi jautās: "Vai tad Dieva zeme nebija pietiekoši plaša, lai pārceltos uz citu vietu?" Tad tie atradīs savu patvērumu Ellē un tas ir ļauns ceļa gals.

4:98 Izņemot bezpalīdzīgos vīrus, sievas un bērnus, kas nespēja neko uzsākt, ne arī atrast citu ceļu.

4:99 Jo, iespējams, Dievs tiem piedos, jo Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:100 Jo katrs, kas atstāj savas mājas un nostājas uz Dieva ceļa, atradīs uz zemes daudzas vietas, kas dos tam patvērumu un iztiku. Un katru, kas atstāj savas mājas un kā bēglis dodas ceļā pie Dieva un Viņa vēstneša, bet ceļā nomirst, Dievs dāsni apbalvos, jo Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:101 Ja jūs atrodaties ceļā un jums draud briesmas no neticīgo puses, nebūs pārkāpums, ja jūs saīsināsi savas lūgšanas. Jo, patiešām, neticīgie ir jūsu atklātie ienaidnieki.

4:102 Un, kad Tu esi starp ticīgajiem un noturi viņiem lūgšanas, lai daļa no jums patur savus ieročus un kopā ar tevi paliek stāvam. Pēc krišanas pie zemes tiem jānostājas jums aizmugurē. Pēc tam lai nāk nākošā grupa, kas vēl nav lūgušies un kopā ar tevi notur lūgšanu, paturot savus ieročus un ievērojot vislielāko piesardzību. Neticīgie to vien gaida, lai jūs būtu nevērīgi pret saviem ieročiem un savām mantām, lai varētu dot jums triecienu. Tas nebūs pārkāpums, ja stipra lietus vai slimības dēļ jums radīsies kādas grūtības un jūs ieročus atliksiet sāņus. Taču esiet piesardzīgi. Patiešām, priekš neticīgajiem Dievs ir sagatavojis pazemojošu sodu.

4:103 Un tad, kad esat pabeiguši lūgšanu, pieminiet Dievu arī stāvēdami, sēdēdami vai atlaižušies uz sāniem. Bet, kad esat atkal drošībā, stingri ievērojiet Ikāmat-as-Salāt. Patiešām, lūgšanas zināmās stundās ticīgajiem ir stingri noteiktas.

4:104 Un nepagurstiet vajājot ienaidnieku. Ja ciešat jūs, tad, patiešām, cieš arī viņi, gluži tāpat kā jūs. Tomēr jūs cerat uz Dievu, bet viņi necer. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

4:105 Patiešām, Mēs visā patiesībā nosūtījām tev šo grāmatu, lai tu varētu izšķirt ļaunu strīdus tā, kā Dievs tev to ir parādījis un neaizstāvētu nodevīgus ļaudis.

4:106 Un izlūdzies Dieva piedošanu, jo, patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:107 Un neaizstāvi tos, kas paši sevi ir nodevuši. Patiešām, Dievs nemīl nodevējus un likuma pārkāpējus.

4:108 Viņi cenšas noslēpties no cilvēkiem, bet nespēj noslēpties no Dieva. Viņš ir klāt, kad tie tumsā kaļ savus plānus, runādami Dievam nepieņemamas lietas. Dievs ir visur klātesošs.

4:109 Te nu jūs esat - jūs, kas aizstāvat viņus šajā pasaulē. Bet kurš tos aizstāvēs Dieva priekšā Atmodināšanas dienā? Kurš tad būs viņu aizstāvis?

4:110 Un tomēr, ikviens, kas dara ļaunu vai samaitā savu dvēseli, bet pēc tam meklē Dieva piedošanu, tas redzēs, ka Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:111 Un ikviens, kas izdara noziegumu, izdara noziegumu pats pret sevi. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

4:112 Un ikviens, kas kļūdās vai izdara noziegumu, bet vainu uzveļ nevainīgam, tas nesīs apmetotāja un noziedznieka nastu.

4:113 Dieva labvēlības un žēlastības pret tevi dēļ, daudzi būtu gribējuši novest tevi no ceļa. Tomēr viņi tev nevar nodarīt ne mazāko ļaunumu, nomaldīties var vienīgi viņu pašu dvēseles. Jo Dievs tev ir devis šo grāmatu un gudrību un iemācījis to, kas tev nebija zināms. Un liela ir Dieva žēlastība pret tevi.

4:114 Nav nekā laba viņu slepenajās sarunās, izņemot, ja kāds aicina dot žēlastības dāvanas, darīt labu vai samierināt ļaudis. Un tos, kas Dievam par prieku tā dara, tos Mēs drīz bagātīgi atalgosim.

4:115 Bet, ja kāds vēstnesim, kam ir skaidri atklāts taisnais ceļš, vēl pretosies, un neies pa ticīgo ļaužu ceļu, Mēs to atstāsim tur, kur viņš ir un sadedzināsim Elles ugunīs. Un ļauns ir tāds liktenis.

4:116 Patiešām, Dievs nepiedod, ka Viņam piedēvē izpalīgus, taču Viņš var piedot citus pārkāpumus, kam vien vēlas. Jo ikviens, kas Dievam piedēvē izpalīgus, ir ceļu pazaudējis un dziļi nomaldījies.

4:117 Bez Viņa tie piesauc vēl sievišķus, un tie piesauc nevienu citu, kā vien dumpīgo sātanu.

4:118 Kad Dievs to nolādēja, tas teica: "Es dabūšu savu daļu no tiem, kas tev kalpo.

4:119 Es vedīšu tos pa maldu ceļiem un modināšu viņos noziedzīgas vēlmes. Un es likšu viņiem nogriezt lapiem ausis un izkropļot Dieva radību." Bet ikviens, kas Dieva vietā ņems sev draugos sātanu, cietīs smagus zaudējumus.

4:120 Viņš dod tiem solījumus un modina viņos iekāri. Bet sātana solījumi ir vien krāpšana un blēdīšanās.

4:121 Tādu ļaužu mitekļis būs Elles ugunīs un no turienes viņiem neizkļūt.

4:122 Bet tos, kas tic un dara labu, Mēs ievēsim Dārzos, zem kuriem upes plūst, un tur viņi paliks uz laiku laikiem. Dieva solījums ir paties un kurš gan ir patiesāks par Dievu.

4:123 Lai kādas būtu jūsu vai rakstu ļaužu cerības un vēlēšanās - ļaunums tiks pienācīgi atmaksāts. Un nebūs cita aizstāvja vai palīga, kā vienīgi Dievs.

4:124 Ja ticīgie rīkojas taisnīgi, vai tie ir vīrieši vai sievietes, viņi nokļūs Paradīzes dārzos un ļaunums, kaut arī tas būtu vien dateļkauliņa rievīņas lielumā, neskars tos ne mazākā mērā.

4:125 Kā reliģija var būt vēl labāka par tā reliģiju, kas pilnībā pakļaujas Dievam, dara labu un seko Ibrāhīma, taisna vīra ticībai? Ibrāhīms kļuva par Dieva izredzēto.

4:126 Jo Dievam pieder visas lietas debesīs un virs zemes un Dievs aptver Visu.

4:127 Viņi grib, lai tu nosaki, kā attiekties pret sievietēm. Saki tā: To ir noteicis Dievs, un jums jau ir zināms, kas Kurānā ir sacīts par bārenēm, kas atrodas jūsu aizbildniecībā, par jūsu daļu viņu mantojumā un kā rīkoties, ja gribat tās ņemt par sievietēm. Tāpat attiecībā uz bezpalīdzīgiem bērniem – Dievs liek jums par viņiem rūpēties pēc vislabākās sirdsapziņas. Un par visu to labo, ko jūs darāt, patiešām, Dievs par to zin.

4:128 Ja sievai liekas, ka vīrs izturas pret to ļaunprātīgi, vai ka grib to pamest, tad pārkāpuma nebūs, ja tie centīsies panākt savstarpēju izlīgumu, un samierināties būtu vislabāk. Cilvēki mēdz būt alkatīgi, bet, ja jūs darāt labu un bīstaties Dieva, tad patiešām, Dievs redz visu, ko jūs darāt.

4:129 Jūs nekad nevarēsiet attiekties pret savām sievietēm vienlīdz taisnīgi, lai kā arī jums to negribētos. Tomēr neveltiet visu savu uzmanību tikai vienai no viņām, pārējās atstājot neziņā. Bet, ja jūs cenšaties nokārtot šīs lietas godprātīgi un bīstaties Dieva, tad, patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:130 Bet, ja vīrs un sieva tomēr izšķiras, tad katram no viņiem Dievs kaut ko piešķirs no savas bagātības. Un Dievs ir Visu Aptverošais, Gudrības Pilnais.

4:131 Dievam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Un Mēs esam noteikuši tiem, kas rakstus ir saņēmuši pirms jums un arī jums pašiem, būt dievbijīgiem. Ja jūs kļūtu neticīgi, tad patiešām, Dievam tāpat piederētu viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Jo Dievs ir Pats Par Sevi Pastāvošais, Visas Slavas Vērtais.

4:132 Dievam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Un pietiek ar to, ka Dievs Kārto Lietas.

4:133 Pēc savas gribas Viņš var jūs pazudināt un jūsu vietā atvest citus. Un Dievam ir Vara pār visu.

4:134 Kas grib saņemt savu algu šajā pasaulē, lai zin, ka Dievs atalgo katru, gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

4:135 Ak, ticīgie ļaudis! Esiet Dieva liecinieki un aplieciniet patiesību pat tad, ja tā ir pret jums, pret jūsu vecākiem vai pret jūsu tuviniekiem. Vai tie ir bagāti vai nabagi, Dievs ir blakus tiem abiem. Neesiet savu iegribu vergi, citādi nespēsiet būt taisnīgi. Ja jūs izmaināt savas liecības, vai atsakāties liecināt, tad, patiešām, Dievs ir Nomodā Esošais par to, ko jūs darāt.

4:136 Ak, ticīgie ļaudis! Ticiet Dievam, ticiet Viņa vēstnesim, grāmatai, ko Viņš ir atklājis savam vēstnesim un rakstiem, ko Viņš ir atklājis pirms tam. Jo tas, kas netic Dievam, Viņa eņģeļiem, Viņa grāmatām, Viņa vēstnešiem un Atmaksas dienai, ir pazaudējis ceļu un ir dziļi apmaldījies.

4:137 Patiešām, tie, kas te tic, te netic, tad atkal tic, bet tad atkal netic, grimdami arvien dziļāk savā neticībā, Dievs tiem nepiedos. Tie netiks uzvesti uz taisnā ceļa.

4:138 Pasaki tiem liekuļiem un atkritējiem, ka viņus gaida mokpilns sods.

4:139 Un tie, kas ticīgo vietā ņem sev par sabiedrotajiem neticīgos. Ko viņi cer iegūt? Vairāk goda? Jo patiešām, viss gods pieder vienīgi Dievam.

4:140 Un Viņš jums grāmatā ir noteicis, ka, dzirdot viņus noliedzam vai smejamies par Dieva vēstīm, jums vairs ne mirkli nav jāpaliek kopā ar viņiem, kamēr viņi nesāk runāt par ko citu. Patiešām, jo citādi jūs būsiet līdzīgi viņiem. Un patiešām, visus atkritējus un neticīgos Dievs savāks vienkopus – Ellē.

4:141 Un viņi vēro jūs un nogaida – ja Dievs jums dāvās uzvaru, tie sacīs: «Vai tad arī mēs nebijām jūsu pusē?» Bet, ja veiksmē uzsmaidīs neticīgajiem, tie viņiem teiks: «Vai tad mēs jums nepalīdzējām gūt virsroku, vai neaizsargājām jūs no ticīgajiem?» Un Atmodināšanas dienā Dievs izspriedīs tiesu starp jums. Un Dievs nekad nedos neticīgajiem iespēju uzveikt ticīgos.

4:142 Patiešām, liekuļi un atkritēji cenšas Dievu pievilt. Bet tas ir Dievs, kas viņus pievils. Lūgšanu laikā tie slinki slienas kājās, izrādīdamies ļaužu priekšā, bet Dieva vārdu tie gandrīz nepiemin.

4:143 Viņi svārstās šurpu turpu, nepiederdami ne pie vieniem, ne pie otriem. Bet, kam Dievs liek apmaldīties, tas ceļu vairs neatradīs.

4:144 Ak, ticīgie ļaudis! Neņemiet neticīgos sev par sabiedrotajiem ticīgo vietā. Vai jūs gribat Dievam skaidri liecināt paši pret sevi?

4:145 Patiešām, liekuļi un atkritēji atradīsies pašos Elles dziļumos un nebūs neviena, kas tiem palīdzēs.

4:146 Izņemot tos, kas izdarīto nožēlos, labosies, cieši turēsies pie Dieva un būs dziļi patiesi savā ticībā Dievam. Tad tie būs kopā ar ticīgajiem. Un drīz vien Dievs viņus dāsni atalgos.

4:147 Un kādēļ gan Dievam jūs sodīt, ja jūs ticat un esat Viņam par visu pateicīgi? Un Dievs ir Visu Atzinīgais, Visu Zinošais.

4:148 Dievs nemīl, ka lieto ļaunus vārdus. Ja nu vienīgi tāds, kam netaisni nodarīts pāri. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

4:149 Vai nu jūs darāt labu, atklāti vai slepus, vai arī piedodat nodarīto pārestību, patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Visu Spēcīgais.

4:150 Patiešām, tie, kas Dievam un Viņa vēstnešiem netic un meklē atšķirības starp Dievu un Viņa vēstnešiem, sacīdami: “Lūk, šim mēs ticam, bet tam neticam!”, gribēdami atrast kādu vidusceļu,

4:151 patiešām, tie ir tie īstie neticīgie. Priekš tiem Mēs esam sagatavojuši pazemojošu sodu.

4:152 Bet tos, kas tic Dievam un Viņa vēstnešiem un nemeklē atšķirības starp viņiem, tos Viņš bagātīgi atalgo. Jo Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

4:153 Rakstu ļaudis prasa, lai tu tiem nones grāmatu no debesīm. Mūsam tie prasīja vēl ko vairāk, sacīdami: “Parādi mums Dievu sejā, kāds viņš izskatās!” Tad arī zibens tos ķēra par viņu ļaundarību. Tad tie cēla sev teļu par dievu, lai gan bija saņēmuši skaidras liecības. Tad Mēs tiem piedevām un devām par to Mūsam skaidru apstiprinājumu.

4:154 Un mēs uzcēlām kalnu pār viņiem, saskaņā ar slēgto derību, un Mēs sacījām viņiem: “Ejiet caur tiem vārtiem, paklanoties.” Un Mēs sacījām viņiem: “Nepārkāpiet Sabatu.” Un Mēs saņēmām no viņiem svinīgu solījumu.

4:155 Un tādēļ, ka tie lauza slēgto derību, noliedza Dieva zīmes, netaisnīgi nogalināja savus praviešus un sacīja: “Mūsu sirdis ir aizdarītas!”, Dievs arī aizdarīja viņu sirdis viņu neticības dēļ. Un viņi netic, izņemot vien dažus no viņiem.

4:156 Un par viņu neticību un tādēļ, ka viņi nepatiesi apvainoja Mariamu smagos pārkāpumos.

4:157 Un par to, ka viņi teica: “Mēs nokāvām Mesiju Aīsu Mariamas dēlu, Dieva vēstnesi!” Bet ne tie viņu nokāva, ne piesita krustā, lai arī tiem tā varēja likties. Un patiešām, tie, kuru domas dalās, par to šaubās. Tie neko par to nezina, vien seko iedomām. Bet viņi patiešām to nenokāva.

4:158 Patiešām nē! Dievs uzņēma viņu pie sevis. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

4:159 Un nav neviena starp rakstu ļaudīm, kas viņam pirms savas nāves nenoticēs. Un Atmodināšanas dienā viņš pret tiem liecinās.

4:160 Un tad, par to, ka jūdi rīkojās ļaunprātīgi un daudzus noveda no Dieva ceļa, Mēs aizliedzām tiem daudzas labas lietas, kas tiem nebija aizliegtas pirms tam.

4:161 Un par to, ka tie ņēma augļus, lai gan tas viņiem bija aizliegts, un par to, ka tie nelikumīgi piesavinājās ļaužu mantu. Un Mēs esam sagatavojuši mokpilnu sodu tiem viņu neticīgajiem.

4:162 Bet tos no viņiem, kas ir apveltīti ar dziļām zināšanām, tic tam, kas ir atklāts tev un tam, kas tika atklāts pirms tevis, kas ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt, kas tic Dievam un Atmaksas dienai, tos Mēs bagātīgi atalgosim.

4:163 Patiešām! Tu esi saņēmis Dieva vēsti, tāpat kā to saņēma Nūhs un pravieši pēc viņa. Dieva vēstis ir saņēmuši arī Ibrāhīms, Ismāīls, Ishāks, Jakūbs ar divpadsmit dēliem, Aīsā, Aijūbs, Jūnus, Hārūns un Suleimāns. Dāvūdā tika dāvāti psalmi.

4:164 Un vēstnešus, par kuriem Mēs tev esam jau stāstījuši, un vēstnešus, par kuriem Mēs tev vēl neesam stāstījuši. Uz Mūsā Dievs ir runājis tieši.

4:165 Vēstneši ir labu ziņu vēstītāji un brīdinātāji un pēc viņiem ļaudīm nav Dievam ko pārnest. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

4:166 Bet Dievs ir liecinieks tam, ko Viņš ir atklājis tev. Ar Viņa ziņu tev tas ir ticis nosūtīts un eņģeļi tam ir par lieciniekiem. Un pietiek ar to, ka liecinieks ir Dievs.

4:167 Patiešām, tie, kas netic un attur ļaudis no Dieva ceļa, ir tālu aizklīduši un apmaldījušies.

4:168 Patiešām, tiem, kas netic un dara ļaunu, Dievs tiem nepiedos un nevedīs tos uz taisna ceļa.

4:169 Izņemot ceļu uz Elli, kur viņi paliks uz laiku laikiem. Tas ir nieks priekš Dieva.

4:170 Ak, ļaudis! Patiešām, pie jums ir nācis vēstnesis ar jūsu Augstā Valdnieka patiesību – ticiet viņam, tā būs labāk priekš jums pašiem. Bet, ja jūs neticēsiet, tad patiešām, Dievam pieder viss, kas ir debesīs un virs zemes. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

4:171 Ak, rakstu ļaudis! Nepārspilējiet savas ticības lietas. Runājiet par Dievu patiesību un tikai patiesību. Mesija Aīsā, Mariamas dēls, bija vienīgi Dieva vēstnesis, pār Mariamu nācis Dieva vārds un gars. Ticiet Dievam un Viņa vēstnešiem un nesakiet: "Trīsvienība." Nedariet tā, tā būs labāk jums pašiem. Patiešām, Dievs ir Vienīgais Dievs. Lai slavēts ir Viņš! Viņš ir pārāk Augsts un pārāk Šķīsts, lai Viņam būtu dēls. Viņam jau tā pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Un pietiek ar Dievu kā Visu Lietu Kārtotāju.

4:172 Mesija nekad neuzskatīs par pazemojumu būt par Dieva kalpu un arī eņģeļi, kas Dievam stāv tuvu klāt. Bet tiem, kas uzskatīs par pazemojumu atdot Dievam pienākošos godu un būs augstprātīgi, tiem visiem būs jāiet Viņa priekšā.

4:173 Tos, kas būs ticējuši un darijuši labu, Viņš pilnā mērā un vairākkārtīgi atalgo. Bet augstprātīgos un nevērīgos gaida mokpilns sods. Un nebūs neviena, bez Dieva, kas tos aizsargās, vai kas tiem palīdzēs.

4:174 Ak, ļaudis! Patiešām, jūs esat saņēmuši pārliecinošu liecību no sava Radītāja. Un Mēs esam jums iedeguši skaidru gaismu.

4:175 Un tā, pār tiem, kas Dievam tic un cieši turas pie Viņa, nāks Viņa žēlastība un atzinība. Un Viņš vadīs tos pie Sevis pa taisnu ceļu.

4:176 Viņi grib, lai tu pieņem lēmumu. Saki tā: Dievs pieņem lēmumu par tiem, kas neatstāj pēc sevis ne vecākus, ne bērnus. Ja nomirst vīrietis, kam nav bērna, bet ir māsa, viņai pieder puse no tā, ko viņš ir atstājis. Ja tā ir sieviete, kam nav bērnu, visu manto tās brālis. Ja ir divas māsas, tām pienākas divas trešdaļas no tā, ko viņš ir atstājis. Bet, ja tur ir brāļi un māsas, tad vīrietim pienākas daļa, kas ir līdzīga divu sieviešu daļām. Dievs izskaidro jums lietas, lai jūs nenomaldītos. Un Dievs ir Visu Zinošais par Visu.

5. Mielasta galds

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

5:1 Ak, ticīgie ļaudis! Izpildiet visu, ko esat apņēmušies. Jums ir atļauts ēst visus četrkājainos ganāmpulka dzīvniekus, izņemot tos, par kuriem jums tiek teikts. Jums nav atļauts medīt, kamēr vien atrodaties Ihramā (statuss, kas nosaka svētceļotāju izturēšanos Hadža un Umras laikā). Patiešām, Dievs nosaka visu pēc sava prāta.

5:2 Ak, ticīgie ļaudis! Nesamaitājiet ne Dieva rituālus, ne sakrālo mēnesi, ne upurējamus dzīvniekus, ne ziedu vitnēm izrotātos, ne ļaudis, kas iet uz Svētīto Namu, lai izlūgtos Dieva žēlastību un labvēlību. Tad, kad jūs no Ihrama esat iznākuši, jums ir atļauts medīt. Un, lai dažu ļaužu dusmas, kas traucējuši jums ieiet Svētītajā Masdžidā (al-Masdžid al-Harām), nepadara jūs pašus par likumpārkāpējiem.

Un palīdziet viens otram taisnos un dievbijīgos darbos, bet nepalīdziet viens otram pārkāpumos un noziegumos. Un bīstieties Dieva, jo, patiešām, Dieva sods ir bargs.

5:3 Jums nav atļauts ēst maitu, asinis, cūkas gaļu, to, kas ticis nokauts, nepiesaucot Dieva vārdu, to, kas ticis nožņaugts vai nosists, vai to, kas krizdams nobeidzies vai nobadīts vai zvēru saplosīts, ja vien jūs nepaspējat to nokaut, kā arī to, kas nokauts uz akmens ziedokļiem vai sadalīts ar zilēšanas bultām. Tas ir smags pārkāpums. Šobrīd neticīgie vairāk necer, ka jūs atteiksieties no savas ticības. No viņiem jums nav jābīstas, bīstieties Manis. Jūsu dēļ Es šodien esmu pilnveidojis jūsu reliģiju, dāvājis jums savu žēlastību un izvēlējis jūsu ticību – tā ir Islāms. Bet, ja kāds, bada dēļ, būs spiests neievērot šos aizliegumus – Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

5:4 Viņi tev jautā, ko viņi drīkst ēst. Saki tā: Jums ir atļauts ēst visu, kas ir labs un tīrs, arī to, ko noķer jūsu medību dzīvnieki, kurus jūs apmācāt tāpat kā Dievs apmāca jūs. Tikai pirms tam piesauciet Dieva vārdu. Un bīstieties Dieva. Patiešām, Dieva rēķins nāk ātri.

5:5 Šodien jums ir atļauts viss, kas ir labs un tīrs. To, ko drīkst ēst rakstu ļaudis, drīkstat ēst arī jūs, un, ko drīkstat ēst jūs, drīkst ēst arī rakstu ļaudis. Tāpat jums ir atļautas šķīstas sievietes no ticīgo ļaužu vidus un šķīstas sievietes no to ļaužu vidus, kas rakstus tika saņēmuši pirms jums, ja vien jūs, būdami tikumīgi nevis izlaidīgi, esat tām devuši ligavas pūru un neņemat tās par slepenām mīlniecēm. Bet, ja kāds noliedz ticību, tad patiešām, tas, ko viņš dara, būs velti darīts un Viņā saulē viņš būs starp zaudētājiem.

5:6 Ak, ticīgie ļaudis! Kad jūs gatavojieties lūgšanai, nomazgājiet seju un rokas līdz elkoņiem, notrauciet putekļus no galvas un nomazgājiet kājas līdz potītēm. Ja jūs neesat rituāli tīri (pēc tuvības ar sievieti), nomazgājiet visu ķermeni. Bet, ja jūs esat slimi, atrodaties ceļā, vai nākat no atejas, vai jums ir bijusi tuvība ar sievietēm, bet tuvumā nav atrodams tīrs ūdens, tad ņemiet tīras smiltis un noberziet ar to seju un rokas. Dievs negrib jūs lieki apgrūtināt. Dievs grib jūs attīrīt, lai jūs varētu saņemt Viņa žēlastību pilnā mērā, un būt par to Viņam pateicīgi.

5:7 Un pieminiet Dieva labvēlību pret jums un derību, ko jūs ar Viņu esat slēguši, sacīdami: “Mēs dzirdam un paklausām!” Un bīstieties Dieva, jo Viņš zin visus jūsu sirds noslēpumus.

5:8 Jūs, ticīgie ļaudis! Esiet stipri savā pašāvēlēšanā uz Dievu, esiet taisnīgi liecinieki. Un neļaujiet ļaunu naidam atturēt jūs būt taisnīgiem. Un bīstieties Dieva, jo patiešām, Dievs redz visu, ko jūs darāt.

5:9 Tiem, kas tic un dara labu, Dievs ir apsoliis piedošanu un bagātīgu atalgojumu.

5:10 Bet tie, kas netic un noliedz Mūsu zīmes, tie nokļūs Elles ugunīs.

5:11 Ak, ticīgie ļaudis! Atcerieties Dieva labvēlību pret jums, kad ļaudis bija pacēlušī rokas pret jums, bet Viņš novērsa viņu rokas no jums. Un bīstieties Dieva, un lai ticīgie pašaujas uz Dievu.

5:12 Un Dievs slēdza derību ar Isrāila bērniem un Mēs nozīmējām tiem divpadsmit vadoņus no viņu pašu vidus. Un Dievs sacīja: "Patiešām, ja jūs ievērosiet Ikāmat-as-Salāt un dosiet az-Zakāt, ticēsiet Maniem vēstnešiem un palīdzēsiet tiem, jūs būsiet daudz darijuši Dieva labā un, patiešām, Es atlaidīšu jums jūsu ļaunos darbus un ievēdišu jūs Dārzos, zem kuriem upes plūst. Bet, ja kāds no jums savu ticību pēc tam noliegs, tas taisno ceļu būs pazaudējis."

5:13 Bet par to, ka viņi lauza slēgto derību, Mēs tos nolādējām un Mēs darijām viņu sirdis cietas. Viņi sagroza vārdu nozīmi, maina tos vietām un ir aizmirsuši daļu no tā, kas viņiem tika atgādināts, un, izņemot vien dažus no viņiem, tu dienu no dienas atklāsi viņu nodevību. Bet esi augstsirdīgs un piedod viņiem. Jo, patiešām, Dievs mīl tos, kas dara labu.

5:14 Mēs slēdzām derību arī ar tiem, kas teica: "Mēs esam kristieši." Bet arī tie aizmirsa daļu no tā, kas viņiem tika atgādināts. Nevienprātība un naids valdīs viņu starpā līdz pat Atmodināšanas dienai. Un drīz Dievs darīs tiem zināmu, ko viņi ir pastrādājuši.

5:15 Ak, rakstu ļaudis! Patiešām, pie jums ir nācis Mūsu vēstnesis, lai darītu redzamu to, ko jūs no rakstiem esat slēpuši vai izlaiduši. Patiešām, pie jums no Dieva ir nākusi gaisma un skaidra grāmata,

5:16 ar kuru Dievs tos, kas meklē Viņa žēlastību, ved pa miera ceļiem, izved no tumsas gaismā un, pēc savas gribas, uzved uz taisna ceļa.

5:17 Savu ticību tik tiešām ir pazaudējuši tie, kas saka: «Dievs ir Mesija, Mariamas dēls». Saki: Tad kurš gan ko iespētu pret Dievu, ja Viņš gribētu Mesiju, Mariamas dēlu kopā ar viņa māti un ikvienu uz zemes iznīcināt? Dievs valda pār debesīm, zemi un visu, kas ir starp tām. Viņš rada, ko vien grib un Dievam ir vara pār Visu.

5:18 Jūdi un kristieši saka: “Mēs esam Dieva bērni un Viņa izredzētie.” Saki: Kādēļ tad Dievs jūs soda par jūsu noziegumiem? Nē, patiešām! Jūs esat vien cilvēciskas būtnes, daļa no Dieva radības. Dievs piedod un soda pēc sava prāta. Un Dievs valda pār debesīm, zemi un visu, kas ir starp tām. Un pie Viņa ir pēdējā atgriešanās.

5:19 Ak, rakstu ļaudis! Tik tiešām, pēc zināma laika, pie jums ir nācis viens no vēstnešiem, lai jūs neteiktu: “Neviens nav nācis pie mums ar labu vēsti, ne arī, lai brīdinātu mūs.” Taču labas vēsts atnesējs un brīdinātājs ir ieradies. Un Dievam ir vara pār visām lietām.

5:20 Un tad Mūsā saviem ļaudīm sacīja: “Ak, mani ļaudis! Neaizmirstiet labvēlību, ko Dievs jums ir parādījis. No jūsu pašu vidus Viņš ir sūtījis jums praviešus, cēlis no jums ķēniņus un devis jums to, ko nav devis nevienam citam šajā pasaulē.

5:21 Ak, mani ļaudis! Ejiet šajā svētajā zemē, ko Dievs jums ir norādījis, un negriezieties atpakaļ, jo atgriezīsieties jūs kā zaudētāji.”

5:22 Viņi sacīja: “Ak, Mūsā! Bet, patiešām, tur mīt ļoti stipri ļaudis, un, tik tiešām, kamēr viņi tur ir, mēs tur nevaram iet. Bet, kad tie aizies, tad mēs, protams, iesim.”

5:23 Bet divi no viņiem, dievbijīgi ļaudis, kas bija izpelnījušies Dieva labvēlību, sacīja: “Ejiet pie viņiem caur vārtiem, un, ja reiz būsiet tikuši iekšā, uzvara būs jūsu. Un paļaujieties uz Dievu, ja esat ticīgi ļaudis.”

5:24 Viņi sacīja: “Ak, Mūsā! Mēs, vienalga, tur iekšā netiksim, kamēr viņi tur būs. Ejiet un cīnieties jūs, tu un tavs Kungs, bet mēs pasēdēsīm šeit.”

5:25 Viņš sacīja: “Ak, mans Kungs! Patiešām, es nevaru pavēlēt nevienam, vienīgi sev un savam brālim, tādēļ nošķir mūs no šiem dumpīgajiem un nepaklausīgajiem ļaudīm.”

5:26 Dievs sacīja: “Tad, patiešām, šī zeme viņiem tiks slēgta uz četrdesmit gadiem un tiem būs jāklīst apkārt pa pasauli. Bet tu neskumsti šo dumpīgo un nepaklausīgo ļaužu dēļ.”

5:27 Un izstāsti ļaudīm stāstu par Ādama diviem dēļiem, kā tas patiesībā bija, kad tie abi nesa savu upuri, un viena upuris tika pieņemts, bet otra ne. Tad tas otrais teica: “Tik tiešām, es tevi nogalināšu!” Bet pirmais sacīja: “Dievs pieņem upuri tikai no dievbijīgajiem.

5:28 Ja tu pacelsi roku, lai mani nogalinātu, es necelšu savējo, lai nogalinātu tevi. Jo patiešām, es būtos no Dieva – Pasaules Valdnieka.

5:29 Patiešām, es drīzāk vēlos, lai tu uzņemies gan manus, gan tavus pašā pārkāpumus un esi starp tiem, kuru mitekļis būs Elle. Jo tāda ir alga tiem, kas dara ļaunu”.

5:30 Bet tā otra dvēsele mudināja to uz brāļa slepkavību. Viņš nogalināja savu brāli un tika pazudināts.

5:31 Dievs sūtīja kraukli, kas rakņāja zemi un rādīja viņam, ka viņa mirušā brāļa liķis ir jāapglabā. “Ak, bēdas man!”, viņš izsaucās. “Es nespēju būt pat tāds kā šis krauklis un savu mirušo brāli apglabāt”. Un viņš dziļi nožēloja izdarīto.

5:32 Pēc šī notikuma Mēs Isrāīla bērniem noteicām: ja kāds nogalina cilvēku, nevis, lai atriebtu slepkavību un nevis, lai nevaikotu postu zemes virsū, tāds nogalina visu cilvēci, bet ja kāds cilvēkam dzīvību izglābj, tāds izglābj visu cilvēci. Mūsu vēstneši ir nākuši pie viņiem ar skaidrām zīmēm, bet, pat pēc tam, daudzi no viņiem ir pārkāpuši noliktās robežas.

5:33 Patiešām, tie, kas karo pret Dievu un Viņa praviešiem, un vairo virs zemes postu, ir sodāmi ar nāvi, piesitami krustā, tiem jānocērt krustām rokas un kājas un jāpadzen no zemes. Tas būs viņu kauns un negods šajā pasaulē, bet Viņā saulē tos sagaida mokpilns sods.

5:34 Izņēmums ir vienīgi tie, kuri nožēlo izdarīto, pirms jūs tos uzveicat. Jo Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

5:35 Ak, ticīgie ļaudis! Bīstieties Dieva, meklējiet ceļus kā Viņam tuvoties un, spēkus nežēlojot, cīnieties uz Viņa ceļa, lai spējat uzvarēt.

5:36 Patiešām, ja neticīgajiem piederētu viss, kas atrodams virs zemes, un vēl divkārt tik daudz, tie nevarētu atpirkties no soda, kas tos gaida Atmodināšanas dienā. No viņiem pieņemts netiks nekas un viņu alga būs mokpilns sods.

5:37 Viņi vēlēsies tikt ārā no Uguns liesmām, taču ārā tie netiks. Un viņu sodam beigu nebūs.

5:38 Zagļiem - vīriešiem vai sievietēm, nocērtiet rokas. Kā atmaksu par izdarīto un kā biedinošu Dieva sodu. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

5:39 Bet, ja kāds savus ļaunos darbus nožēlos un labosies, tad, tik tiešām, Dievs pieņems viņa nožēlu. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

5:40 Vai tad tu nezini, ka Dievam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes? Viņš soda, ko grib un piedod, kam grib. Un Dievam ir vara pār visām lietām.

5:41 Ak, vēstnesi! Neskumsti par tiem, kas steidzas kļūt neticīgi, par tiem, kuru mutes saka: «Mēs ticam!», bet kuru sirdīs ticības nav. Un par tiem jūdiem, kas labprāt uzklausa to cilvēku melus, kas tevi nemaz nav redzējuši, kas sagroza vārdus un saka viens otram: «Ja tev tas ir dots, tad ņem to, bet ja nav dots, tad piesargies!» Ja Dievs kādu grib pārbaudīt, tu nekā nevari tam palīdzēt, jo nav iespējams pastāvēt pret Dievu. Tie ir tie, kuru sirdīs Dievs nav gribējis attīrīt. Šajā pasaulē tos gaida negods, bet Viņā saulē - mokpilns sods.

5:42 Melu uzklusītāji un aizliegtā rijēji. Un, ja tie nāk pie tevis, tad, vai nu iztiesā viņu strīdu, vai arī ej projām no viņiem. Ja tu ej projām no viņiem, viņi tev nevarēs nodarīt ne mazāko ļaunumu. Bet, ja tu iztiesā viņu strīdu, tad iztiesā to taisnīgi. Patiešām, Dievs mīl taisnīgos.

5:43 Bet kā viņi var nozīmēt par tiesnesi tevi, ja viņiem ir Tora ar Dieva likumiem? Tikai viņi neņem to vērā, jo viņi nav ticīgi ļaudis.

5:44 Patiešām, Mēs atklājām Toru, kas bija ceļa rādītājs un gaisma. Pravieši, pilnīgā pakļāvībā Dievam, pēc tās sprieda tiesu jūdu strīdus lietās. To darija arī rabīni un rakstu mācītāji, kuriem bija uzticēti Dieva raksti un, kuri bija par tiem liecinājuši. Tādēļ nebīstieties no ļaudīm, bīstieties no Manis un nepārdodiet Manas vēstis par nieka grašiem. Bet tas, kurš nespriež tiesu saskaņā ar to, ko ir atklājis Dievs, ir neticīgais.

5:45 Mēs noteicām kā viņiem spriest: dzīvību pret dzīvību, aci pret aci, degunu pret degunu, ausi pret ausi, zobu pret zobu un ievainojumu - līdzīgu pret līdzīgu. Tas, kas no atmaksas atsakās, ir devis žēlastības dāvanu, sev par atlaidi. Bet tie, kas nespriež tiesu saskaņā ar Dieva likumiem, ir likumpārkāpēji.

5:46 Pēc viņiem mēs sūtījām Aīsu, Mariamas dēlu, par apliecinājumu Torai, kas tika nosūtīta pirms viņa un Mēs devām tam līdzīgu Evaņģēliju, kas bija ceļa rādītājs un gaisma un apliecinājums Torai un ceļa rādītājs un atgādinājums dievbijīgiem ļaudīm.

5:47 Un lai arī tie, kas seko Evaņģēlijam, spriež tiesu saskaņā ar to, ko Dievs Evaņģēlijā ir atklājis. Bet tie, kas tiesu nespriež saskaņā ar to, ko Dievs ir atklājis, ir dumpīgi un nepaklausīgi ļaudis.

5:48 Un tev Mēs esam sūtījuši šo grāmatu, kas visā patiesībā apliecina un saglabā to, kas rakstos jau bija pirms tam. Tad izspried jel viņu strīdus saskaņā ar to, ko Dievs tev ir atklājis un neizdabā viņu veltīgajām iegribām, kad pie tevis ir atnākusi patiesība. Katram no jums Mēs esam devuši likumu un katram no jums ir dots savs ceļš. Ja Dievs būtu tā gribējis, jūs būtu viena vienota cilts.

Bet Dievs grib jūs pārbaudīt un pārbauda Viņš jūs ar to, ko Viņš jums dod. Tādēļ sacentieties labos darbos. Jo visi jūs atgriezīsieties pie Dieva, un Dievs jums izskaidros tās lietas, kur jūsu domas dalījās.

5:49 Un iztiesā viņus saskaņā ar to, ko Dievs tev ir atklājis. Un neizdabā viņu veltīgajām iegribām un sargies, lai viņi tevi neaizvilina prom no tā, ko Dievs tev ir atklājis. Ja viņi no tevis novēršas, tev jāzin, ka Dieva nodoms ir vien sodīt viņus par dažiem viņu pārkāpumiem. Un patiešām, daudzi no ļaudīm ir nepaklausīgi dumpinieki.

5:50 Jeb vai viņi grib tikt tiesāti pēc pagānu likumiem? Vai tiem, kas ir stipri savā ticība, Dievs nav Vislabākais Tiesnesis?

5:51 Jūs, ticīgie ļaudis! Neņemiet sev par aizstāvjiem jūdus un kristiešus. Tie aizstāvēs tikai viens otru. Un, ja kāds no jums ņem sev par aizstāvi kādu no viņiem, tad tik tiešām, viņš pats ir viens no tiem. Patiešām, netaisnus ļaudis Dievs neved pa taisnu ceļu.

5:52 Un tu redzi, ka tie, kuru sirdis ir samaitātas, skrien pie viņiem, sacīdami: «Mums ir bail, ka kāda nelaime var mūs piemeklēt.» Bet varbūt Dievs dos uzvaru vai kādu citu savu zīmi. Tad tie rūgti nožēlos to, ko būs slēpuši savās sirdīs.

5:53 Bet ticīgie sacīs: «Vai tie ir tie paši, kas Dieva vārdā deva savus visstiprākos zvērestus, ka no tiesas ir kopā ar mums?» Veltīgs bija viss viņu darbs un zaudētāji bija viņi.

5:54 Ak, ticīgie ļaudis! Ja kāds no jums novērsīsies no savas ticības, tā vietā Dievs atvedīs ļaudis, ko Viņš mīl un kas mīl Viņu, kas būs pazemīgi pret ticīgajiem un nelokāmi pret neticīgajiem, kas cīnīsies uz Dieva ceļa un nebīsies no pārmetumiem un apvainojumiem. Tāda ir Dieva žēlastība un Viņš dāvā to pēc sava prāta, kam vien vēlas. Un Dievs ir Visu Aptverošais, Visu Zinošais.

5:55 Jūsu vienīgie aizstāvji ir Dievs, Viņa vēstnesis un ticīgie ļaudis, kas ievēro lkāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt un krīt pie zemes Dieva priekšā.

5:56 Un, ja ikviens aizstāvību meklēs pie Dieva, pie Viņa vēstneša un pie ticīgajiem, tad patiešām, Dieva ļaudis būs tie, kas uzvarēs.

5:57 Ak, ticīgie ļaudis! No tiem, kam raksti tika doti pirms jums, neņemiet sev palīgos tos, kas izsmej un tur par joku jūsu reliģiju, ne arī neticīgos. Un bīstieties Dieva, ja jūs esat ticīgi ļaudis.

5:58 Tad, kad jūs aicināt uz lūgšanu, tie nīrgājas un uzjautrinās. Tas ir tādēļ, ka viņi ir ļaudis, kas nesaprot.

5:59 Saki tā: Ak, rakstu ļaudis! Vai jūs mums ņemat ļaunā tikai to, ka mēs ticam Dievam un tam, kas tika atklāts mums, un tam, kas tika atklāts pirms mums, vai arī lielākā daļa no jums esat nepaklausīgi spītnieki?

5:60 Saki: Vai man pastāstīt jums par kaut ko daudz ļaunāku, runājot par Dieva atmaksu? Tie, pār kuriem ir nācis Dieva lāsts, tie, kas ir izsaukuši Dieva dusmas, tie, ko Dievs ir pārvērtis par mērkaķiem un cūkām un tie, kas pielūdz elku dievus. Tiem būs daudz ļaunāk, tie no ceļa noklidīs vistālāk.

5:61 Kad viņi atnāk pie jums, viņi saka: «Mēs ticam!» Taču viņi ir atnākuši neticīgi un viņi aiziet neticīgi. Un Dievam ir zināms vislabāk, kas viņiem ir bijis slēpjams.

5:62 Un tu redzi, ka daudzi no viņiem steidz darīt ļaunu, pārkāpt noliktās robežas un aprīt to, kas ir aizliegts. Patiešām, ļauni ir viņu darbi!

5:63 Kādēļ rabīni un rakstu mācītāji viņiem neaizliedz teikt to, kas ir zaimojošs un ēst to, kas nav atļauts? Patiešām, viņi rīkojas ļauni!

5:64 Un jūdi saka: «Dievam ir saistītas rokas.» Tās ir viņu rokas, kas ir saistītas un viņi ir nolādēti par to, ka tā saka. Nē, Dieva rokas ir plaši atvērtas un Viņš dāsni apdāvina visus, ko vien vēlas. Tas, ko tavs Radītājs tev ir atklājis, daudzus no viņiem noteikti vairo pretestību un neticību. Un Mēs sējam nesaskaņas un ienaidu, kas valdīs viņu starpā līdz pat Atmodināšanas dienai. Katru reizi, kad tie aizdegs kara lāpu, Dievs to izdzēsīs. Viņi centīgi nopūlas vairost postu uz zemes. Bet Dievs nemīl tos, kas sēj postu.

5:65 Ja vien rakstu ļaudis būtu noticejuši un būtu bijušie Dieva, Mēs tiem būtu piedevuši viņu ļaunos darbus un tie tiktu ielaisti Svētlaimes Dārzos.

5:66 Un, ja vien viņi būtu cieši turējušies pie Toras, Evaņģēlija un tā, ko tagad sūta viņu Augstais Kungs, viņi tiktu apgādāti gan no tā, kas ir virs viņiem, gan no tā, kas ir zem viņu kāju pēdām. Starp viņiem ir arī godprātīgi ļaudis, tomēr daudzi no viņiem dara ļaunus darbus.

5:67 Ak, vēstnesi! Tev jādara visiem zināms tas, ko tavs Kungs tev ir atklājis. Ja tu to nedarīsi, tu nebūsi Viņa vēsti aiznesis līdz galam. Un Dievs pasargās tevi no cilvēkiem. Patiešām, Dievs nevada neticīgus ļaudis.

5:68 Ak jūs, rakstu ļaudis! Jums nav nekā, kamēr jūs cieši neturaties pie tā, ko jūsu Augstais Valdnieks jums ir atklājis – pie Toras, Evaņģēlija un tā, ko tagad sūta jūsu Augstais Kungs. Un tas, ko tavs Kungs tev ir atklājis, daudzus no viņiem noteikti vairo pretestību un neticību. Bet tu neskumsti par neticīgiem ļaudīm.

5:69 Jo patiešām, tiem, kas būs bijuši ticīgi ļaudis (muslimi) un tiem jūdiem, sābiešiem un kristiešiem, kas būs ticējuši Dievam un Atmaksas dienai un darījuši labu, tiem nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

5:70 Un Mēs slēdzām derību ar Isrāila bērniem un sūtījām pie viņiem vēstnešus. Un katru reizi, kad vēstneši tiem atnesa ziņas, kas tiem negāja pie sirds, vienus tie noliedza, bet citus nogalināja.

5:71 Viņi domāja, ka par to viņiem nebūs jāatbild un kļuva akli un kurli. Bet, kad Dievs tiem bija padevis, daudzi no viņiem atkal kļuva akli un kurli. Bet Dievs redzēja visu, ko tie darīja.

5:72 Tie, protams, netic, kas saka: "Patiešām, Dievs ir Mesija, Mariamas dēls". Bet Mesija pats ir teicis: "Ak, Isrāila bērni! Kalpojiet Dievam, manam un jūsu Kungam!" Patiešām, tam, kas Dievam piedēvē izpalīgus, tam Paradīzi Dievs ir liedzis. Tā mitekļis būs Elle. Un nebūs palīgu tiem, kas dara ļaunu.

5:73 Un, protams, netic tie, kas saka: "Patiešām, Dievs ir tas trešais no tiem trijiem." Jo nav citu dievu, vienīgi Dievs. Un, ja tie neatkāpsies no tā, ko saka, tad tos neticīgos no viņu vidus ķers mokpilns sods.

5:74 Vai tad viņi Dieva priekšā to nenožēlos un neizlūgsies Dieva piedošanu? Un Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

5:75 Mesija, Mariamas dēls, bija tikai vēstnesis un, protams, vēstneši ir nākuši arī pirms viņa. Un viņa māte bija patiesākā un dievbijīgākā starp sievietēm. Abi viņi ēda un dzēra, ko Dievs tiem bija devis. Lūk, kā Mēs izskaidrojam viņiem Mūsu vēstis, tomēr ievēro arī to, cik dziļi viņi ir nomaldījušies.

5:76 Saki: Vai jūs bez Dieva pielūdzat vēl kādu citu, kas nespēj jums darīt ne ļaunu, ne labu? Jo tas taču ir Dievs, kas ir Visu Dzirdošais un Visu Zinošais?

5:77 Saki tā: Ak, rakstu ļaudis! Nepārkāpiet savā reliģijā patiesības robežas un nesekojiet to veltīgajām iegribām, kas jau agrāk ir maldījušies un maldinājuši daudzus citus, un aizklīduši tālu prom to taisnā ceļā.

5:78 Neticīgos no Isrāila bērniem ar lāstiem apkrāva Dāvūds un Aīsā, Mariamas dēls, par to, ka tie neklausīja un pārkāpa Dieva likumus.

5:79 Nekad tie viens otru neatturēja no ļauniem darbiem. Un patiešām, ļauns bija tas, ko viņi darīja.

5:80 Tu taču redzi, ka daudzi no viņiem biedrojas ar neticīgajiem. Patiešām ļauns ir tas, ko viņi priekš sevis ir sastrādājuši, jo pār viņiem ir nākušas Dieva dusmas un viņu mokām nebūs gala.

5:81 Ja tie būtu ticējuši Dievam, Viņa vēstnesim un tam, kas tiem tika atklāts, tie nekad nebūtu biedrojušies ar neticīgajiem. Tomēr daudzi no viņiem ir nepaklausīgi spītņieki.

5:82 Un tu noteikti redzēsi, ka visstiprāk ticīgos ienīst jūdi un tie, kas Dievam piedēvē izpalīgus. Un tu noteikti redzēsi arī, ka vistuvāk ticīgajiem ir tie, kas saka: "Mēs esam kristieši". Tādēļ, ka starp viņiem ir priesteri un mūki un tādēļ, ka viņi nav augstprātīgi.

5:83 Kad viņi izdzird to, kas vēstnesim ir ticis atklāts, jūs redzat viņu acīs saplūstam asaras, jo tie ierauga un atpazīst patiesību. Un viņi saka: "Ak, mūsu Kungs, mēs ticam! Pieraksti arī mūs par lieciniekiem!

5:84 Un kādēļ gan lai mēs neticētu Dievam un patiesībai, kas pie mums ir atnākusi? Un mēs ceram, ka mūsu Augstais Kungs pieskaitīs mūs taisnīgo pulkam."

5:85 Un Dievs atlīdzināja viņiem par to, ko viņi bija sacījuši, ar Dārziem, zem kuriem upes plūst. Un tā būs viņu mājvieta uz laiku laikiem. Tāds ir atalgojums tiem, kas dara labu.

5:86 Bet tie, kas netic un noliedz Mūsu vēstis, tie nokļūs Elles ugunīs.

5:87 Ak, ticīgie ļaudis! Neaizliedziet sev tās labās lietas, ko Dievs jums ir atļāvis, bet nepārkāpiet arī aizliegtā robežas. Patiešām, Dievs nemīl likumpārkāpējus.

5:88 Un ēdiet visas tās atļautās un labās lietas, ko Dievs jums ir sagādājis. Un bīstieties Dieva, tā vienīgā, kam jūs ticat.

5:89 Dievs neņem vērā tukšus zvērestus, bet prasa atbildību par to, ko jūs ar zvērestu esat apņēmušies. Ja jūs tādu zvērestu laužat, tad par izpirkumu jums ir jāpabaro desmit trūkcietēji, dodot tiem to pašu, ko ēd jūsu ģimenes locekļi, vai jāapgādā viņi ar drēbēm, vai jāatbrīvo viens nebrīvais. Ja kāds to nevar izpildīt, tad tam trīs dienas ir jāgavē. Tā ir izpirkuma maksa par zvēresta laušanu. Tāpēc turiet dotos zvērestus. Tā Dievs jums izskaidro savas vēstis, lai jūs varētu būt Viņam par visu pateicīgi.

5:90 Ak, ticīgie ļaudis! Patiešām, reibinoši dzērieni, laimes spēles, akmens ziedokļi un zīlēšanas bultas nav nekas cits kā sātana pretīgās izdarības. Atturieties no tiem, ja gribat, lai jums veicas.

5:91 Ar apreibinošiem dzērieniem un laimes spēlēm sātans grib sēt jūsu vidū nesaskaņas un ienaidu, un atturēt jūs no Dieva pieminēšanas un lūgšanām. Vai tad jums labāk no tā neatturēties?

5:92 Paklausiet Dievam, paklausiet Viņa vēstnesim un esiet piesardzīgi. Bet, ja jūs nepaklausat, jums jāzin, ka Mūsu vēstneša vienīgais pienākums ir nodot jums skaidru vēsti.

5:93 Tiem, kas tic un dara labu, netiks ieskaitīts par pārkāpumu tas, ko viņi agrāk būs ēduši vai dzēruši no neatļautā, kamēr tie bīstas Dieva, tic un dara labu, tad bīstas Dieva un tic, tad bīstas Dieva un dara labu. Un Dievs mīl tos, kas dara labu.

5:94 Ak, ticīgie ļaudis! Dievs jūs noteikti pārbaudīs, sūtīdams jums medijumu, līdz kuram var aizsniegties jūsu rokas un šķēpi, lai darītu ieraugāmus tos, kas Dievu bīstas, Viņu pašu neredzot. Un ikvienu likumpārkāpēju gaida mokpilns sods.

5:95 Ak, ticīgie ļaudis! Nenogaliniet medijumu, būdami Ihramā. Ja kāds no jums to apzināti izdara, tad sods par to ir līdzvērtīgs dzīvnieks no viņa ganāmpulka. Lēmums jāpieņem diviem taisnīgiem vīriem no jūsu pašu vidus un upurējamais dzīvnieks jānogādā Kaabā. Vai arī izpirkums - trūcīgu ļaužu paēdināšana vai līdzvērtīgs gavēnis, lai pārkāpējs izjustu sava darba sekas. Dievs ir piedēvis to, kas ir noticis pagātnē, bet, ja kāds dara tā vēl, to sagaida Dieva sods. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Atmaksāt Spējīgais.

5:96 Jums ir atļauts zvejot jūrā un nozvejoto lietot pārtikā sev un citiem, kas atrodas ceļā. Aizliegts ir medijums uz zemes, kamēr vien jūs esat Ihramā. Un bīstieties Dieva, jo pie Viņa jūs visi tiksiet saaicināti.

5:97 Dievs priekš ļaudīm ir iedibinājis Kaabu, Svētīto Namu un sakrālos mēnešus un upurējamos dzīvniekus un ziedu vītnes. Lai jūs zinātu, ka Dievam ir zināms viss, kas ir debesīs un virs zemes un, ka Dievs ir Visu Zinošais par visām lietām.

5:98 Un ziniet, ka Dieva sods ir bargs un, ka Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

5:99 Vēstneša pienākums ir vienīgi nogādāt vēsti. Un Dievs zin, ko jūs rādāt un ko noslēpjat.

5:100 Saki tā: Ļaunums nav pielīdzināms labajam, pat, ja ļaunā pārpilnība jūs pārsteidz. Tad bīstieties jel Dieva, jūs, ar saprātu apveltītie, lai veiksmē būtu ar jums.

5:101 Ak, ticīgie ļaudis! Neuzdodiet jautājumus, atbildes uz kuriem var jūs satraukt. Bet, ja jūs jautāsit laikā, kad jums tiek atklāts Kurāns, jūs šīs atbildes saņemsiet. Dievs jums to ir piedēvis, jo Dievs ir Mūžam Piedodošais, Vienmēr Pretimnākošais.

5:102 Patiešām, pirms jums ļaudis uzdeva jautājumus un kļuva neticīgi.

5:103 Dievs neko nav teicis par Bahirah, Saibah, Uasilah, Hami (ar elkdievību saistīti paradumi). Tie ir neticīgie, kas izdomā par Dievu visādus melus, bet lielākā daļa no viņiem nedomā ar galvu.

5:104 Kad viņiem saka: “Nāciet pie tā, ko Dievs ir atklājis, nāciet pie Viņa vēstneša!”, tie atbild: “Mums pietiek ar to, ar ko pietika mūsu tēvu tēviem.” Pat, ja viņu tēvu tēvi neko nezināja un netika vadīti.

5:105 Ak, ticīgie ļaudis! Par sevi atbildat jūs paši. Ja jūs tiek atvadīti, tad tie, kas ir nomaldījušies, nekā ļauna jums nenodarīs. Visi jūs atgriezīsieties pie Dieva, un Dievs jums darīs zināmu, ko jūs esat darijuši.

5:106 Ak, ticīgie ļaudis! Ja kādam no jums tuvojas nāves stunda, un jāatstāj novēlējums, tad tas jāapliecina diviem taisnīgiem vīriem no jūsu pašu vidus, vai arī kādiem diviem citiem, ja jūs atrodaties ceļā un jums draud nāves briesmas. Tad aizturiet tos abus pēc lūgšanas, un, ja jums ir šaubas, lieciet tiem zvērēt pie Dieva: “Mēs nemainīsim savu liecību ne par kādu cenu, pat ne sava vistuvākā radnieka interesēs. Mēs neslēpsim savu Dieva priekšā doto liecību. Jo citādi, tik tiešām, mēs būsim noziedznieki.”

5:107 Ja atklājas, ka tie abi nav goda vīri, tad lai viņu vietā par lieciniekiem nāk divi citi no tiem, kam uz to ir likumīgas tiesības. Un, lai tie apzvēr pie Dieva, ka: “Mūsu liecība ir patiesāka, nekā viņu liecība un mēs neesam pārkāpuši likumu. Patiešām, jo tad mēs būtu ļaundari.”

5:108 Tas tā ir noteikts tādēļ, lai liecinieki dotu patiesus zvērestus, nebaidoties, ka viņu zvērestus vēlāk kāds varētu apstrīdēt. Un bīstieties Dieva un paklausiet! Dievs nevada spītīgus un nepaklausīgus ļaudis.

5:109 Dienā, kad Dievs sasauks kopā savus vēstnešus, Viņš tiem jautās: “Kādu atbildi jūs esat saņēmuši?” Viņi atbildēs: “Mēs to nezinām. Patiešām, jo Tu esi tas, kam ir zināms Apslēptais.”

5:110 Un tad Dievs sacīja: “Ak Aīsā, Mariamas dēls! Atceries manu labvēlību pret tevi un tavu māti, kad Es stiprināju tevi ar svētītu Garu (eņģelis Džibrils) un tu runāji uz ļaudīm jau bērna šūpulī un būdams pieaudzis vīrs. Un kā Es apmācīju tevi rakstos un gudrībā, Torā un Evaņģēlijā. Un kā tu pēc Manas gribas izveidoji no māliem ko līdzīgu putnam, iepūti tajā elpu un tas kļuva par putnu pēc Manas gribas. Un tu izdziedināji tos, kas bija akli kopš dzimšanas un lepras slimnieku pēc Manas gribas. Un kā tu uzmodināji mirušo pēc Manas gribas.

Un kā Es pasargāju tevi no Isrāila bērniem, kad tu biji atnācis pie viņiem ar skaidrām liecībām un tie teica: "Tas nav nekas cits, kā vien tīra burvestība".

5:111 Un, kad Es iedvesu taviem mācekļiem ticēt Man un Maniem vēstnešiem, viņi sacīja: "Mēs ticam un liecinām, ka patiešām mēs esam muslimi!"

5:112 Kad mācekļi jautāja: "Ak Aīsā, Mariamas dēls, vai tavš Augstais Kungs var mums atsūtīt no debesīm galdu ar mielastu?", viņš sacīja: "Bīstieties Dieva, ja esat ticīgi ļaudis!"

5:113 Viņi sacīja: "Mēs gribam ēst no tā un apmierināt savas sirdis un droši zināt, ka tu mums esi teicis patiesību un būt tam par lieciniekiem."

5:114 Tad Aīsā, Mariamas dēls teica: "Ak, Dievs, mūsu Kungs! Atsūti mums no debesīm galdu ar mielastu, kas būtu, no pirmā līdz pēdējam no mums, kā svētki un kā zīme no Tevis! Un uzturi mūs, jo Tu esi tas, kas uztur vislabāk."

5:115 Dievs sacīja: Patiešām, Es to atsūtišu jums. Bet pēc tam, ikvienu no jums, kas kļūs neticīgs, Es sodīšu ar tādu sodu, ar kādu Es neesmu sodījis vēl nevienu visā pasaulē."

5:116 Un kad Dievs sacīja: "Ak, Aīsā, Mariamas dēls, vai tu teici ļaudīm: Turiet arī mani un manu māti par dieviem līdz ar Dievu?", viņš atbildēja: "Lai esi slavēts! Es neteicu to, ko man nebija tiesību teikt. Ja es tā būtu teicis, Tu to noteikti zinātu. Jo Tu zini, kas ir manā sirdī, bet es nezinu, kas ir Tavā. Patiešām, Tev un vienīgi Tev ir zināms Apslēptais."

5:117 Es viņiem sacīju vienīgi to, ko Tu man biji licis teikt: "Kalpojiet Dievam, manam un jūsu Augstajam Kungam." Un es biju viņu liecinieks, kamēr atrados starp viņiem. Kad Tu uzņēmi mani pie Sevis, par viņu liecinieku kļuvi Tu. Un Tu esi liecinieks par visām lietām.

5:118 Tu vari tos sodīt, jo tie ir Tavi kalpi. Un Tu vari tiem piedot, jo patiešām, Tu esi Visu Spēcīgais, Gudribas Pilnais".

5:119 Un Dievs sacīs: "Ši ir diena, kad uzticīgie tiks atalgoti par savu uzticību. Viņus gaida Dārzi, zem kuriem upes plūst un tur viņi paliks uz laiku laikiem. Dievs ir mierā ar viņiem un viņi ir mierā ar Dievu. Un tā ir vislielākā laime.

5:120 Dievam pieder Augstākā Vara pār debesīm, zemi un visu, kas starp tām. Un Viņam ir vara pār visām lietām.

6. Ganāmpulks

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

6:1 Slava un pateicība Dievam! Tam, kurš ir radījis debesis un zemi, tumsu un gaismu. Taču neticīgie arī citus tur par līdzīgiem savam Radītājam.

6:2 Tas ir Viņš, kurš radīja jūs no māliem un noteica jūsu laiku uz zemes un vēl kādu laiku, kas zināms vienīgi Viņam, taču jūs vēl šaubāties!

6:3 Un Viņš ir Dievs gan debēs, gan virs zemes. Viņš zina jūsu noslēpumus un redz to, ko jūs darāt atklāti. Un Viņš zina arī, kāda alga jūs gaida.

6:4 Bet, lai arī kāda no viņu Augstā Kunga zīmēm līdz viņiem nonāktu, tie visām tām uzgriež muguras.

6:5 Un, patiešām, viņi atraidīja patiesību, kad tā pie viņiem bija atnākusi. Bet drīz viņi uzzinās, par ko ir uzjautrinājušies.

6:6 Vai tad viņi neredz, cik daudz paaudžu pirms viņiem Mēs jau esam iznīcinājuši? Tās Mēs bijām nodrošinājuši labāk par jums. Mēs sūtījām viņiem no debesīm bagātīgu lietu un upes tecēja gar viņu mājām. Bet tad, viņu noziegumu dēļ, Mēs tos iznīcinājām. Un viņu vietā Mēs sūtījām citas paaudzes.

6:7 Un pat tad, ja Mēs tev būtu atsūtījuši uz pergamenta rakstītu grāmatu un viņi varētu to ar savām rokām aptaustīt, neticīgie būtu sacījuši: "Tas nav nekas cits, kā vien tīra burvestība."

6:8 Un viņi sacīja: "Kāpēc pie viņa netiek nosūtīts kāds eņģelis?" Ja Mēs būtu sūtījuši eņģeli, Dieva lēmums būtu stājies spēkā un laiks tiem vairs netiktu dots.

6:9 Un, ja Mēs par vēstnesi sūtītu eņģeli, tas nāktu cilvēka izskatā un Mēs tiem aptumšotu prātu ar to, ar ko tie paši sev prātu aptumšo (ar apmulsumu un šaubām).

6:10 Patiešām, par vēstnešiem smējās arī pirms tevis, bet viņu izsmieklis nāca pār viņu pašu galvām.

6:11 Saki tā: Pārstaigājiet zemi un paraugieties, kāds liktenis ir piemeklējis tos noliedzējus.

6:12 Saki: Kam pieder viss, kas ir debēs un viss, kas ir virs zemes? Saki: Dievam. Un Viņš ir noteicis, ka arī žēlastība pieder Viņam. Un Atmodināšanas dienā Viņš sasauks jūs visus pie Sevis, par to nav ne mazāko šaubu. Bet tie, kas netic, tie sevi ir pazaudējuši.

6:13 Un Dievam pieder viss, ko slēpj nakts un viss, ko rāda diena. Un Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

6:14 Saki: Vai man būtu jāmeklē cits aizstāvis Dieva, debess un zemes Radītāja vietā, ja tas ir Viņš, kas uztur visu, pats netikdams uzturēts? Saki: Patiešām, man ir noteikts būt pirmajam, kas pilnīgi pakļaujas Viņam un nebūt elku dievu pielūdzējam.

6:15 Saki: Patiešām, ja es nepaklausu savam Radītājam, tad man jābīstas no kādas lielas dienas soda.

6:16 Ikviens, kas tajā dienā no šī soda tiks pasargāts, būs saņēmis Viņa žēlastību. Un tā ir patiesa uzvara.

6:17 Un, ja Dievs liek ciešanām tevi skart, tad tikai Viņš var tās noņemt. Bet, ja Dievs tev dod ko labu, tad patiešām, Dievam ir vara pār visām lietām.

6:18 Un Viņš ir noteicējs pār saviem kalpiem. Un Viņš ir Gudrības Pilnais, Nomodā Esošais.

6:19 Saki tā: Kas ir pati diženākā Liecība? Saki: Dievs ir liecinieks starp mani un starp jums. Un Kurāns man tiek atklāts, lai es brīdinātu jūs un ikvienu, kuru tas aizsniedz. Vai tiešām jūs varat liecināt, ka blakus Dievam ir arī vēl citi dievi? Saki: Es to nevaru apliecināt. Saki: Viņš ir Vienīgais Dievs, un, patiešām, es esmu brīvs no tiem, ar ko jūs Viņu saistāt.

6:20 Tie, kam Mēs esam devuši rakstus, tie viņu pazīst tikpat labi, cik labi tie pazīst savus dēlus. Bet tie, kas netic, tie sevi ir pazaudējuši.

6:21 Un kurš gan ir vēl netaisnīgāks par to, kas izdomā par Dievu melus vai noliedz Viņa zīmes? Patiešām, ļaundariem labi neies.

6:22 Dienā, kad visi nāks Mūsu priekšā, Mēs jautāsim tiem, kas Dievam piedēvēja izpalīgus: «Kur tad nu ir tie jūsu izpalīgi, uz kuriem jūs mēdzāt atsaukties?»

6:23 Tad tiem nebūs cita aizbildinājuma kā vienīgi tas, ka tie teiks: «Mēs zvēram pie Dieva, mūsu Augstā Kunga, ka mēs nebijām tie, kas piedēvēja Dievam izpalīgus!»

6:24 Tik paskat, kā tie paši sevi apmelo! Bet viss viņu sadomātais būs pazudis vējā.

6:25 Starp viņiem ir arī tādi, kas tevī klausās. Taču Mēs esam aizdarījuši viņu sirdis, lai tie nesaprot, un arī viņu ausis ir kurlas. Un, ja arī viņi ieraudzītu katru zīmi, viņi tai neticētu. Pat atnākdami pie tevis un strīdoties ar tevi, neticīgie saka: «Tas nav nekas cits, kā vien agrāko laiku ļaužu pasakas.»

6:26 Un viņi neļauj nākt citiem un turas pa gabalu paši un nodara ļaunu vien paši sev, tikai to neapjēdz.

6:27 Un, ja vien tu varētu redzēt tos stāvam Uguns priekšā. Tad tie brēks: "Ak vai! Ja mūs aizsūtītu atpakaļ, mēs nenoliegtu mūsu Augstā Kunga vēstis un būtu starp ticīgajiem!"

6:28 Bet nē! Tas, ko tie agrāk tika slēpuši, tagad ir kļuvis visiem redzams. Un, pat ja tie tiktu aizsūtīti atpakaļ, tie noteikti atgrieztos pie tā, kas tiem bija aizliegts. Un, protams, viņi ir meļi.

6:29 Un viņi teica: "Nav nekā cita. Ir tikai mūsu dzīve šajā pasaulē un mūs neviens no miroņiem neuzmodinās."

6:30 Un, ja vien tu varētu tos redzēt stāvam sava Radītāja priekšā. Viņš sacīs: "Vai tad šī nav patiesība?" Viņi teiks: "Jā, mēs zvēram pie mūsu Augstā Kunga!" Dievs sacīs: "Tad saņemiet sodu par to, ka neticējāt."

6:31 Patiešām, jau tagad ir zaudējuši tie, kas noliedz tikšanos ar Dievu, līdz kamēr pēkšņi pienāks viņu stunda un tie brēks: "Ak, kā mēs nožēlojam, ka bijām nevērīgi pret to!" Savas nastas tie nesīs paši uz savām mugurām. Un tiešām ļaunas ir tās nastas, ko viņi nesīs.

6:32 Šīs pasaules dzīve nav nekas cits, kā vien rotaļas un izpriecas, bet priekš tiem, kas ir dievbijīgi, vislabākais ir mājvieta Viņā saulē. Vai jūs nemēģinātu to saprast?

6:33 Patiešām, Mēs zinām, ka Tevi apbēdina tas, ko viņi saka. Un, tik tiešām, viņi neatstumj tevi. Šie ļaundari noliedz Dieva vēstis.

6:34 Arī pirms tevis vēstneši tika atstumti. Tomēr tie pacietīgi panesa savu atstumtību un vajāšanu, līdz kamēr atnāca Mūsu palīdzība. Neviena spēkos nav sagrozīt to, ko ir nolīcis Dievs. Un tu jau noteikti esi dzirdējis par šiem vēstnešiem.

6:35 Un, ja tev nepanesama ir viņu noraidošā attieksme un tu spēj atrast caurumu zemē vai kāpnes uz debesīm, atnes tiem kādu zīmi. Dievs, ja vien gribētu, varētu tos uzvest uz taisna ceļa. Taču tev nav jābūt kā tiem, kas dzīvo neziņā.

6:36 Tikai tie, kas dzird, var atsaukties. Bet mirušos Dievs uzmodinās un tiem būs jāatgriežas pie Viņa.

6:37 Tie saka: «Kāpēc viņa Kungs neatsūta tam kādu zīmi?» Saki tā: Patiešām, Dievs spēj sūtīt zīmes, taču vairākums no viņiem to nezina.

6:38 Un nav neviena zvēra, vai spārnota putna uz zemes, kas nedzīvotu kopā, gluži kā jūs. Šajā grāmatā Mēs neesam izlaiduši neko. Un viņi visi tiks sasaukti pie sava Radītāja.

6:39 Bet tie, kas Mūsu vēstis noraida, ir mēmi, kurli un dzīvo tumsā. Dievs, pēc savas gribas, kādam liek maldīties un, pēc savas gribas, kādu ved uz taisna ceļa.

6:40 Saki: Padomājiet, vai tad, kad Dieva sods jūs ķers, vai būs pienākusi jūsu stunda, jūs piesauksiet kādu citu, ne Dievu? Atbildiet, ja esat patiesi!

6:41 Nē, vienīgi Viņu jūs piesauksiet un, ja tāda būs Viņa griba, Viņš atbrīvos jūs no visa, kā dēļ jūs Viņu piesaucāt un jūs aizmirsīsiet tos, kam Viņu pielīdzinājat.

6:42 Un, protams, Mēs esam sūtījuši vēstnešus pie daudzām tautām arī pirms tevis. Un Mēs tās pārbaudījām ar nelaimēm un ciešanām, lai tās mācītos pazemību.

6:43 Tad, kādēļ tie nekļuva pazemīgi, kad Mūsu sods nāca pār viņiem? Viņu sirdis nocietinājās un sātans izdarīja tā, ka tiem šķita, ka ir pareizi tas, ko tie dara.

6:44 Un, kad viņi aizmīrsa tiem izteikto atgādinājumu, Mēs atvērām tiem vārtus uz jebkuru lietu, un, kad tie liksmojās par to, kas tiem tika dots, Mēs tos pēkšņi sagrābām un tur tad arī tie tika pārsteigti.

6:45 Un ļaudis, kas tika darījuši ļaunu, tika pilnīgi iznīcināti. Lai slava un pateicība Dievam, Pasaules Valdniekam!

6:46 Saki tā: Vai jūs esat padomājuši – ja Dievs atņemtu jums dzirdi un acu gaismu un aizdarītu jums sirdis, kurš vēl gan cits dievs jums to varētu atdot? Lūk, Mēs izskaidrojam zīmes, un tomēr tie uzgriež muguras.

6:47 Saki: Kā jums šķiet - ja Dieva sods nāk negaidīts vai gaidīts, vai vēl kāds, izņemot ļauna darītājus, tiek iznīcināts?

6:48 Vēstnešus Mēs esam sūtījuši vienīgi kā labu ziņu vēstītājus un kā brīdinātājus. Un, ja kāds kļūst ticīgs un labojas, tam nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

6:49 Bet tie, kas Mūsu vēstis noliedz, saņems sodu par savu ļaunprātību un nepaklausību.

6:50 Saki: Es jums nesaku, ka pie manis ir Dieva bagātības. Ne es zinu ko par Apslēpto, ne arī es saku jums, ka es esmu eņģelis. Es sekoju vien tam, kas man ir atklāts. Saki: Vai aklais un redzīgais ir līdzīgi? Vai jūs par to nepadomātu?

6:51 Un brīdini tos, kas bīstas, ka tiks saukti sava Radītāja priekšā, kur tiem, bez Viņa, nebūs ne aizstāvju, ne aizbildņu, lai tie varētu kļūt taisni ļaudis.

6:52 Un neatraidi tos, kas piesauc savu Augsto Kungu rītos un vakaros, lūkojoties pēc Viņa Vaiga. Tu nevari atbildēt par viņiem un viņi nevar atbildēt par tevi. Ja tu viņus atraidītu, tu arī būtu viens no ļauna darītājiem.

6:53 Un Mēs pārbaudījām tos vienus ar tiem otriem, līdz viņi teica: "Ak tad šie ir tie, kurus Dievs no mums ir izredzējis?" Bet vai tad Dievs nezina vislabāk, kuri ir tie pateicīgie?

6:54 Un kad tie, kas tic Mūsu vēstīm, atnāk pie tevis, saki tā: Miers ar jums! Jūsu Augstais Valdnieks ir noteicis, ka žēlastība pieder vienīgi Viņam. Un, ja kāds no jums aiznežas ir nodarījis ko ļaunu, bet vēlāk to nožēlo un labojas, tad, patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

6:55 Tā Mēs izskaidrojam šīs vēstis, lai kļūtu redzams ceļš, kuru iet zagļi, likumpārkāpēji un elku dievu turētāji.

6:56 Saki: Patiešām, man ir aizliegts kalpot tiem, ko jūs piesaucat vēl bez Dieva. Saki: Es nesekošu jūsu veltīgajām iegribām, jo tad es apmaldītos un netiktu vairs vadīts.

6:57 Saki: Man ir skaidra liecība no mana Augstā Kunga, bet jūs to noliedzat. Man nav varas pār to, ko jūs gribat pasteidzināt. Lēmumu var pieņemt vienīgi Dievs. Viņš pieņems īsto lēmumu, jo ir Vislabākais no tiem, kas lēmumus pieņem.

6:58 Saki: Ja tas, pēc kā jūs tik ļoti steigaties, būtu manā varā, mēs to varētu nokārtot savā starpā. Bet Dievs ļauna darītājus pazīst vislabāk.

6:59 Un Apslēptā atslēgas ir pie Viņa, neviens bez Viņa nezina, kur tās ir. Un Viņš zin, kas ir virs zemes, un, kas ir jūrā. Un ne lapiņa nenokrīt, Viņam nezinot. Un nav ne graudiņa zemes tumsā, ne kā cita dzīva vai izkaltuša, kas netiktu pierakstīts skaidrā rakstā.

6:60 Un Viņš ir Tas, kas paņem jūsu dvēseles naktī un Viņš zin, ko jūs darāt dienā. Viņš modina jūs no rīta, lai varētu tikt piepildīts jums noliktais laiks. Un pie Viņa jums būs jāatgriežas un Viņš jums darīs zināmu, ko jūs esat darījuši.

6:61 Viņš ir savu kalpu Visaugstākais Pavēlnieks. Viņš sūta jums sargus (eņģeļus), līdz kamēr, kad kādam pienāk viņa stunda, Mūsu sūtņi paņem tā dvēseli un nekļūdās tie nekad.

6:62 Un tad tie atgriežas pie Dieva, pie sava patiesā Aizstāvja un Sarga. Un tiesu spriedīs Viņš. Un spriedumu Viņš taīsa ātri.

6:63 Saki tā: Kurš ir Tas, kurš izglābj jūs no zemes un jūras tumsas, kad jūs pazemībā un klusībā piesaucat Viņu, sacīdami: «Ja Viņš mūs no tā paglābs, mēs no visas sirds būsim pateicīgi Viņam.»

6:64 Saki: Vienīgi Dievs pasargā jūs no tā visa un no katras nelaimes, taču jūs vēl Viņu ar kādu saistāt.

6:65 Saki: Viņš spēj uzsūtīt jums sodu gan no augšas, gan no apakšas. Viņš var sašķelt jūs mazos pulciņos un likt jums izjust savstarpēju cietsirdību. Redzi, Mēs izskaidrojam šīs vēstis, lai jūs varētu labāk saprast.

6:66 Bet tavi ļaudis to ir nolieguši, kaut arī tā ir patiesība. Saki: Es neesmu nolikts jums par sargu.

6:67 Katrai vēstij ir noteikts savs laiks, un drīz jūs to uzzināsiet.

6:68 Un, ja tu redzi tos necienīgi izsakāmieš par Mūsu vēstīm, tad pamet viņus, līdz kamēr tie sāk runāt par ko citu. Sātans var likt tev aizmirsties, bet, atcerējies, tūlīt ej prom no tiem ļauna darītājiem.

6:69 Tie, kas Dieva bīstas, neatbild par to, ko dara neticīgie. Tie vienīgi atgādina bīties Dieva.

6:70 Bet tos, kas savu reliģiju tur par rotaļu un izklaidi un ļauj šīs pasaules dzīvei sevi piemulķot, atstāj viņu pašu ziņā. Vien atgādini viņiem, ka katra dvēsele var tikt nolādēta par to, ko tā ir darījusi un, ka tai nebūs ne aizstāvju, ne aizbildņu, kad tā nāks Dieva priekšā un, ka no tās netiks pieņemta nekāda izpirkuma maksa. Tie tiks lemti iznīcībai savu paša darbu dēļ. Verdošu ūdeni tiem būs jādzer un jāsaņem mokpilns sods. Par to, ka tie bijuši neticīgi.

6:71 Saki tā: Vai lai mēs bez Dieva piesaucam vēl kādu citu, kas nevar nodarīt mums ne ļaunu, ne labu? Un vai pēc tam, kad Dievs ir vadījis mūs, mēs uzgriezīsim Viņam muguras? Kā tas, kurš, sātana samulsināts, maldās pa pasauli, biedriem veltīgi saucot: «Nāciet pie mums, nāciet uz taisna ceļa!» Saki: Patiešām, īstais ceļš ir Dieva ceļš un mums ir noteikts pakļauties Dievam, Pasaules Valdniekam.

6:72 Un ievērot Ikāmat-as-Salāt un Viņa bīties. Jo Viņš ir tas, pie kā jūs visi atgriezīsieties.

6:73 Un tas ir Viņš, kas ir radījis debesis un zemi, visā patiesībā. Tajā dienā Viņš sacīs: «Lai notiek!», un viss arī notiks, jo Viņa vārds ir patiesība. Un Viņam piederēs Augstākā Vara tajā dienā, kad atskanēs Taure. Jo Viņš ir Visu Zinošais par Apslēpto un Redzamo. Un Viņš ir Gudrības Pilnais, Nomodā Esošais.

6:74 Un tad sacīja Ibrāhīms savam tēvam Āzaram: “Vai jūs pielūdzat elkus Dieva vietā? Patiešām, es redzu, ka tu un tavi ļaudis esat gluži apmaldījušies.”

6:75 Tad Mēs parādījām Ibrāhīmam debesu un zemes valstību, lai viņš kļūtu stiprs savā ticībā.

6:76 Kad nakts viņu apklāja, viņš ieraudzīja zvaigzni un sacīja: “Tas ir mans Kungs!” Bet, kad tā norietēja, viņš teica: “Man nepatīk tās, kas noriet.”

6:77 Kad viņš redzēja mēnesi uzlecam, viņš sacīja: “Tas ir mans Kungs!” Bet, kad tas norietēja, viņš teica: “Ja mans Kungs mani nevadīs, es būšu starp tiem ļaudīm, kas ir apmaldījušies.”

6:78 Kad viņš redzēja sauli uzlecam, viņš sacīja: «Tas ir mans Kungs, lielākais no visiem!» Bet, kad tā norietēja, viņš teica: «Ak, mani ļaudis! Patiešām, es esmu brīvs no tiem, ko jūs ar Dievu saistāt.

6:79 Patiešām, es savu seju, patiesā ticībā Vienīgajam Dievam, esmu pievērsis Tam, kas ir radījis debesis un zemi. Un es neesmu elku dievu pielūdzejs.

6:80 Kad viņa ļaudis viņam iebilda, viņš sacīja: “Kas jums ko iebilst pret Dievu, ja Viņš mani ir izvedis uz taisna ceļa? Es nebīstos no tiem, ar ko jūs Viņu saistāt, ja vien mans Kungs negribēs ko citu. Mana Kunga zināšana aptver visas lietas. Vai jums tas nebūtu jāņem vērā?

6:81 Un kādēļ gan man būtu jābīstas no tiem, ar ko jūs Dievu saistāt? Jums būtu jābīstas turēt Viņam blakus tos, ar ko jūs Viņu saistāt, jo Viņš jums tādas tiesības nav devis. Tad, sakiet man, kurš no mums abiem ir lielākā drošībā?

6:82 Tie, kas ir ticīgi, un nejauc savu ticību ar meliem, tie būs drošībā un tiks vadīti pa taisnu ceļu.

6:83 Tādi bija Mūsu argumenti, ko Mēs devām Ibrāhīmam, kad viņš strīdējās ar saviem ļaudīm. Mēs paaugstinām, pakāpi pēc pakāpes, kurus vien vēlamies. Un patiešām, jūsu Kungs ir Gudrības Pilnais, Visu Zinošais.

6:84 Un Mēs devām Ibrāhīmam Ishāku un Jakūbu un Mēs vadījām katru no viņiem. Un Nūhu Mēs vadījām pirms tam. Un no viņa pēcnācējiem Dāvūdu, Suleimānu (Zālamānu), Aijūbu (Ijābu), Jūsufu (Jāzepu), Mūsā un Hārūnu. Un tā Mēs atalgojam tos, kas dara labu.

6:85 Un Zakariju, Jahju (Jāni), Aīsā un Iljāsu (Eliju) – katrs no viņiem bija taisnīgs vīrs.

6:86 Un Ismāilu, Al-Jasu (Elišu), Jūnusu (Jonasu) un Lūtu (Lātu). No visiem ļaudīm Mēs izvēlējāmies viņus.

6:87 Un arī no viņu tēviem, no viņu atvasēm un no viņu brāļiem. Mēs izvēlējāmies viņus un vadījām tos pa taisnu ceļu.

6:88 Tā ir Dieva vadība, Viņš ved pa taisnu ceļu, kuru vien grib no saviem kalpiem. Bet, ja tie Dievu saista ar vēl kādu citu, tad viss, ko tie dara, būs velti darīts.

6:89 Tie ir ļaudis, kam Mēs devām rakstus, spriešanas spēju un pravietību. Bet, ja šie ļaudis ticību pazaudēs, tad patiešām, Mēs jau esam tos uzticējuši tādiem, kas savu ticību nav zaudējuši.

6:90 Tie ir ļaudis, ko Dievs tika vadījis pa taisnu ceļu un arī tev ir jāiet viņu ceļš. Saki: Es neprasu par to nekādu atlīdzību. Tas ir vien atgādinājums ļaudīm.

6:91 Viņi nespēj aptvert Dieva patieso diženumu, kad saka: "Vienkāršiem mirstīgiem Dievs neko neatklāj." Saki: Bet no kā Mūsā saņēma rakstus, kas bija gaisma un ceļa rādītājs ļaudīm? Tie bijāt jūs, kas šos rakstus sajaucāt, izkaisījāt pa malu malām un tagad kaut ko rādāt un kaut ko noslēpjat. Jums tika iemācīts daudz kas, ko ne jūs, ne jūsu tēvu tēvi nezinājāt. Saki: Tos atklāja Dievs! Un tad ej projām no viņu tukšajām runām.

6:92 Bet šo svētīto grāmatu Mēs jums sūtām, lai apliecinātu visu pirms tam atklāto, lai jūs brīdinātu Pilsētu Mātes (Mekas) ļaudis un visus, kas dzīvo tur apkārt, un visus, kas tic dzīvei Viņā saulē, šai grāmatai un ievēro lkāmat-as-Salāt.

6:93 Kas ir vēl netaisnīgāks par to, kurš apmelo Dievu, vai arī saka: «Es arī esmu saņēmis atklāsmi!», kaut arī nav saņēmis neko. Un par to, kurš saka: «Es varu atklāt jums to pašu, ko Dievs ir atklājis!» Jums būtu jāredz šo ļaundaru nāves mokas, kad eņģeļi, izgriezdami tiem rokas, sacīs: «Atdodiet atpakaļ savas dvēseles! Šodien jums tiks atmaksāts ar pazemojošu sodu par to, ka jūs runājāt par Dievu ko citu, ne patiesību un izturējāties augstprātīgi pret Dieva vēstīm.

6:94 Un, patiešām, tagad jūs esat atnākuši pie Mums gluži vieni, tādi, kādus Mēs jūs radījām pirmoreiz, un jūs esat atstājuši aiz sevis visu, ar ko Mēs jūs tikām apveltījuši. Un Mēs neredzam kopā ar jums jūsu aizbildņus, tos, par kuriem jūs apgalvojāt, ka tie arī ir dievi. Patiešām, tās saites starp jums ir pārtrūkušas un tie, par kuriem jūs bijāt tik droši, ir jūsu pametuši."

6:95 Patiešām! Tas ir Dievs, kas pavēl sēklai un augļa kauliņam atvērties un uzdzīgt. No mirušā Viņš rada dzīvo, no dzīvā – mirušo. Tas ir Dievs. Cik tālu gan jūs esat aizmaldījušies!

6:96 Viņš ir Rītausmas Pavēlnieks. Un nakti Viņš ir devis atpūtai, bet sauli un mēnesi laika skaitīšanai. Tā to ir nolīcis Dievs – Visu Spēcīgais, Visu Zinošais.

6:97 Un Viņš ir Tas, kas ir radījis zvaigznes, lai jūs tumsā varētu atrast ceļu uz zemes un jūrā. Un, protams, Mēs jau esam skaidrojuši Mūsu zīmes ļaudīm, kas spēj saprast.

6:98 Un Viņš ir Tas, kas ir radījis jūs visus no vienas vienīgas dvēseles un jums ir vieta, kur dzīvot un vieta, kur atdusēties. Un, protams, Mēs jau esam izskaidrojuši šīs zīmes ļaudīm, kas spēj saprast.

6:99 Un Viņš ir Tas, kas sūta no debesīm lietu, ar ko Mēs liekam uzdīgt visu veidu augiem. No tiem Mēs izaudzējam zaļus stiebrus un no stiebriem vārpas, pilnas ar graudiem. No dateļpalmu vainagiem zemu nokarājas dateļu ķekari. Un vīnogu un olīvu un granātu dārzi, tik līdzīgi un tik dažādi. Skatieties, kā aug un nobriest to augļi. Patiešām, visā tajā ir zīmes priekš ticīgiem ļaudīm.

6:100 Bet viņi Dievam pielīdzina arī džinus (gari, neredzamas būtnes), kaut arī tie ir Viņa paša radīti, un piedēvē Viņam vēl arī meitas un dēlus, neko par to nezinādami. Lai Slavēts ir Viņš un Augstu Celts, pāri visiem tiem, ko tie Viņam piedēvē!

6:101 Debesu un zemes Radītājs. Kā Viņam var būt dēls, ja Viņam nav sievas un pats Viņš ir radījis visu? Un Viņš ir Visu Zinošais par visām lietām.

6:102 Tas ir Dievs, jūsu Augstais Kungs! Un nav citu dievu, vienīgi Viņš - visa Radītājs. Tādēļ pielūdziet Viņu. Viņš ir visu lietu Sargs.

6:103 Nav skata, ar ko Viņu aptvert, bet Viņa skats aptver visu. Un Viņš ir Visu Jūtīgākais, par visu Nomodā Esošais.

6:104 Patiešām, līdz jums ir atnācis jūsu Augstā Kunga apliecinājums. Katrs, kas to ievēro, dara labu savai dvēselei, un katrs, kas pret to ir akls, nodara sev ļaunu. Un es neesmu likts jums par sargu.

6:105 Un tā Mēs izskaidrojam šīs vēstis, lai viņi var sacīt: "Tu esi mācīts vīrs," un, lai Mēs varētu darīt tās saprotamas zinošiem ļaudīm.

6:106 Seko tam, ko tavš Radītājs tev ir atklājis, jo nav citu dievu, vienīgi Viņš. Un uzgriez muguru tiem, kas pielūdz elku dievus.

6:107 Un, ja Dievs būtu tā gribējis, tie nevienu citu ar Viņu nesaistītu. Bet Mēs neesam likuši tevi viņiem par sargu, ne arī tu esi kāds viņu lietu kārtotājs.

6:108 Tomēr neapsaukājiet tos, ko viņi piesauc Dieva vietā, lai viņi, savas nezināšanas un naidīguma dēļ, neapsaukātu Dievu. Tā katrai ciltij Mēs darām šķietamu, ka tas, ko tie dara, ir labs un pareizs. Jo viņi atgriezīsies pie sava Radītāja un Viņš tiem darīs zināmu, ko viņi ir darījuši.

6:109 Un viņi zvēr pie Dieva, dodot savus svinīgākos zvērestus, ka, ja kāda zīme atnāktu pie viņiem, viņi tai noteikti ticētu. Saki tā: Zīmes ir vienīgi pie Dieva. Bet kā jūs varat zināt, ka, pat ja tā atnāktu, tie pārstātu neticēt?

6:110 Un Mēs novērsīsim viņu sirdis un skatus, jo viņi neticēja arī pirmoreiz. Un Mēs atstāsim tos akli klistam tālāk savā ļaunprātībā.

6:111 Un, pat, ja Mēs pie viņiem būtu nosūtījuši eņģeļus un ar viņiem būtu sākuši runāt mirušie un Mēs viņu acu priekšā būtu nolikuši visu iespējamo un neiespējamo, arī tad tie neticētu, ja vien to negribētu Dievs. Taču vairākums no viņiem ir negudri ļaudis.

6:112 Un tā, katram pravietim Mēs esam nozīmējuši pa ienaidniekam. Tie ir tie sātani, starp ļaudīm un starp džiniem (gariem), kas iedvesmo viens otru ar skaistām, maldinošām runām. Un, ja tavs Kungs to būtu gribējis, tie nebūtu tā darījuši, bet lai jau vērpj vien tālāk savu viltu.

6:113 Un, lai jau vien to sirdis, kas netic dzīvei Viņā saulē, ļaujas pavesties, un lai jau vien tie priecājas un dara to, ko dara.

6:114 Saki tā: Vai man Dieva vietā meklēt kādu citu tiesnesi, ja tas ir Viņš, kas sūta ļaudīm šo grāmatu, kas visu gaiši izskaidro? Tie, kam Mēs esam devuši rakstus, zina, ka to ir sūtījis jūsu Augstais Kungs, visā patiesībā. Un neesi starp tiem, kas šaubās.

6:115 Un piepildījās tava Kunga vārds, patiesi un taisni. Neviens nespēj Viņa vārdus izmainīt. Un Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

6:116 Ja tu paklausīsi vairākumam no tiem, kas dzīvo uz zemes, viņi tevi novedīs no Dieva ceļa. Jo viņi seko tikai saviem pieņēmumiem un tik vien dara, kā nodarbojas ar minēšanu.

6:117 Patiešām, tavs Kungs zina vislabāk tos, kas nokļūst no Viņa ceļa un Viņš zina vislabāk tos, kas tiek pa to vadīti.

6:118 Un tā, ēdiet visu, pār ko tiek piesaukts Dieva vārds, ja vien jūs Viņa vēstīm ticat.

6:119 Un, kādēļ lai jūs neēstu to, pār ko ir ticis piesaukts Dieva vārds, ja Viņš jums ir smalki izskaidrojis, kas jums ir aizliegts, izņemot reizes, kad jūs esat spiesti to darīt. Un patiešām, daudzi tiek novesti no ceļa savu veltīgo iegribu un neziņas dēļ. Patiešām, tavs Kungs zina visu par likumpārkāpējiem.

6:120 Nepārkāpiet noteiktos aizliegumus ne atklāti, ne slepus. Jo patiešām, tiem, kas tos pārkāpj, tiks par to pienācīgi atmaksāts.

6:121 Un neēdiet neko, pār ko nav piesaukts Dieva vārds, jo patiešām, tas ir smags pārkāpums. Un patiešām, tie sātani mudina savus draugus uzsākt ar tevi strīdu. Un, ja tu tiem paklausītu, tad, patiešām, tu arī kļūtu par elku dievu pielūdžēju.

6:122 Vai mirušo, kam Mēs esam atdevuši dzīvību un iedeguši gaismu, lai tas varētu staigāt ļaužu vidū, var salīdzināt ar tādu, kas atrodas tumsā un nevar no tās izkļūt? Bet ir tā, ka neticīgajiem liekas skaists tas, ko tie dara.

6:123 Un tā, katrā pilsētā mēs esam likuši ļaunākajiem no viņiem kalt savus plānus. Taču kaļ viņi tos paši pret sevi, tikai to neaptver.

6:124 Un, kad pie viņiem atnāk kāda zīme, tie saka: "Mēs tikmēr neticēsim, kamēr tas, kas tika atklāts Dieva vēstnešiem, netiks atklāts arī mums". Taču Dievs zina vislabāk, kam uzticēt savu vēsti. Bet noziedzniekus, par to, ko tie plānojuši, gaida pazemojums un bargs Dieva sods.

6:125 Un, ko Dievs grib vadīt pa taisnu ceļu, tam atver Viņš sirdi Islāmam. Un, ko Dievs grib atstāt uz maldu ceļa, tam krūtis Viņš saspiež un sažņaudz tā, it kā tas rāptos debesīs. Pār neticīgajiem nāk Dieva dusmas un riebums.

6:126 Bet šis ir tava Kunga ceļš un tas ved taisni. Un, protams, Mēs smalki izskaidrojam Mūsu zīmes ļaudīm, kas ņem tās vērā.

6:127 Viņiem pie viņu Kunga būs Miera nams. Un, viņu darbu dēļ, Viņš būs tiem draugs un aizstāvis.

6:128 Un tajā dienā Viņš visus tos sasauks kopā un sacīs: "Ak, jūs džini! Ir tā, ka daudzus no ļaudīm jūs esat noveduši no ceļa". Un viņu draugi no cilvēku vidus sacīs: "Ak, mūsu Kungs! Daži no mums ir guvuši labumu viens no otra, un mums noliktais laiks ir iztecējis." Viņš sacīs: "Uguns būs jūsu mitekļis uz laiku laikiem, ja vien Dievs nenolems ko citu!" Patiešām, tavs Kungs ir Gudrības Pilnais, Visu Zinošais.

6:129 Un, dēļ tā, ko tie dara, vienus ļaundarus Mēs padarām par citu ļaundaru draugiem.

6:130 Ak jūs, džini un cilvēki! Vai tad pie jums nav nākuši vēstneši no jūsu pašu vidus, lasījuši jums priekšā Manas vēstis un brīdinājuši jūs no satikšanās šajā dienā? Viņi sacīs: «Mēs liecinām paši pret sevi». Šīs pasaules dzīve bija tos maldinājusi un viņi liecinās pret sevi, ka ir bijuši neticīgi.

6:131 Tas ir tādēļ, ka tavs Kungs neiznīcina pilsētas viņu ļauno darbu dēļ, kamēr to ļaudis dzīvo neziņā.

6:132 Un visi tiks vērtēti pēc tā, ko viņi ir darījuši. Un tavs Kungs redz visu, ko viņi dara.

6:133 Un tavs Kungs ir Visu Pārpilnais, Visu Žēlsirdīgais. Ja vien Viņš gribētu, Viņš varētu jūs pazudināt un, jūsu vietā likt, ko vien grib, par jūsu pēcnācējiem, gluži kā arī jums Viņš ir licis nākt no iepriekšējām paaudzēm.

6:134 Patiešām, kas jums ir apsolīts, tas arī noteikti notiks, un izbēgt no tā jūs nespējat.

6:135 Saki tā: Ak, mani ļaudis! Darbojieties tur, kur jūs esat. Patiešām, es arī darbojos. Un drīz vien jūs uzzināsiet, kuru beigu beigās sagaidīs laba mājvieta. Patiešām, ļaundari nebūs tie, kam paveiksies.

6:136 Un viņi, pēc vajadzības, nozīmēja Dievam daļu no ražas un mājlopiem, ko Viņš pats tiem bija devis, un sacīja: «Tas pienākas Dievam un tas mūsu izpalīgiem.» Tā izpalīgu daļa Dievu nerasniedz, bet Dieva daļa tos izpalīgus gan sasniedz. Ļauni gan viņi spriež!

6:137 Tāpat daudziem no elku dievu turētājiem, viņu elku dievi ir iedvesuši, ka savu bērnu nogalināšana ir labs darbs, ar to viņus pazudinot un radot jucekli viņu reliģijā. Un, ja Dievs būtu gribējis, viņi tā nedarītu. Bet tu ej projām no viņiem un viņu iedomām.

6:138 Un viņi saka: «Šie lopi un šie graudi ir aizliegti, tos nedrīkst ēst neviens, izņemot tos, kam mēs to ļaujam,» atbilstoši savām prasībām. Un vēl tur ir lopi, uz kuriem nedrīkst jāt, kurus nedrīkst izmantot nastu nešanai un tādi, pār kuriem, tos nokaujot, netiek piesaukts Dieva vārds - melīgi izdomājumi pret Viņu. Bet Viņš tiem atmaksās par viņu iedomām.

6:139 Un viņi saka: «Tas, kas atrodas šo mājlopu vēderos, ir domāts tikai mūsu vīriem, mūsu sievietēm tas ir aizliegts. Taču, ja mazulis piedzimst nedzīvs, tad visi saņem savu daļu no tā». Par tādu skaidrojumu Viņš tos sodīs. Patiešām, Viņš ir Gudrības Pilnais, Visu Zinošais.

6:140 Tik tiešām, pazuduši ir tie, kas, savas muļķības un nezināšanas dēļ, nokauj savus bērnus, aizliedz to, ko Dievs tiem ir atvēlējis un izdomā par Dievu visādus melus. Tik tiešām, viņi ir apmaldījušies un netiek vadīti pa taisnu ceļu.

6:141 Un Viņš ir Tas, kas ir radījis visus šos dārzus, gan iežogotos, gan neiežogotos. Un dateļpalmas un dažādu garšu labību un olīvas un granātābolus – tik līdzīgus un tik dažādus. Ēdiet tos, kad tie ienākas un ziedoņiet no tiem daļu ražas svētkos. Un neesiet augstprātīgi. Dievs nemīl tos, kas ir augstprātīgi.

6:142 Daži no mājlopiem noder nastu nešanai, citi dod gaļu pārtikai. Tad ēdiet, ko Dievs jums ir devis un neejiet sātana pēdās. Jo patiešām, viņš jums ir atklāts ienaidnieks.

6:143 Astoņi pāri: aitu pāris un kazu pāris. Saki tā: “Vai Viņš ir aizliedzis divus tēviņus vai divas mātītes? Vai arī tos divus, kas atrodas abu mātīšu dzemdēs? Izskaidrojiet man to saprātīgi, ja taisnība ir jums.

6:144 Un kamieļu pāris un govju pāris. Saki: Vai Viņš ir aizlēdzis divus tēviņus vai divas mātītes? Vai arī tos divus, kas atrodas abu mātīšu dzemdēs? Jeb vai jūs bijāt liecinieki tam, ka Dievs jums tā noteica? Tad kurš gan ir netaisnīgāks par to, kas, prātā nabags būdams, izdomā par Dievu melus un maldina ļaudis? Patiešām, Dievam nepatīk tie, kas dara ļaunu.

6:145 Saki: Tajā, kas man ir ticis atklāts, es neatrodu neko, kas būtu aizliegts kādam ēst, izņemot kritušus dzīvniekus, svaigas asinis un cūkas gaļu –jo patiešām, tā ir netīra – kā arī to dzīvnieku gaļu, kas nesti par upuri nevis Dievam, bet kādam citam. Bet, ja kāds spiest to darīt pret savu gribu, nevis tīši pārkāpjot likumu, tad patiešām, jūsu Augstais Kungs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

6:146 Bet jūdiem mēs esam aizlieguši ēst jebkurus dzīvniekus, kam nav šķelti nagi, liellopu un aitu taukus, izņemot tos, kas ir uz mugurām, zarnās un pie kauliem. Tā ir atmaksa par viņu nepaklausību. Un patiešām, Mēs turam savu vārdu.

6:147 Bet, ja viņi tevi noraida, tad saki tā: Jūsu Radītāja žēlsirdība ir neizmērojama, taču noziedzīgiem ļaudīm Viņa sods garām neies.

6:148 Tie, kas Dievam piedēvē izpalīgus, sacis: «Ja Dievs tā nebūtu gribējis, mēs nevienu citu Dievam nebūtu pielīdzinājuši un mūsu tēvi arī ne. Un mēs nebūtu arī neko aizlieguši». Tā liedzās arī daudzi pirms viņiem, kamēr tos nebija ķērušas Mūsu dusmas. Saki: Ja jums par to ir kaut kas zināms, rādiet to mums. Bet jūs sekojat vien savām iedomām un nodarbojaties ar minēšanu.

6:149 Saki tā: Pēdējā un izšķirošā liecība ir pie Dieva. Ja Viņš būtu gribējis, jūs visi būtu tikuši vadīti pa taisnu ceļu.

6:150 Saki: Lai nāk jūsu liecinieki un apstiprina, ka Dievs to ir aizlēdzis! Tad, ja viņi to apstiprina, tu neliecini kopā ar viņiem. Un neseko to iegribām, kas noliedz Mūsu vēstis un tiem, kas netic dzīvei Viņā saulē un savam Radītājam pielīdzina citus.

6:151 Saki: Nāciet, es jums nolasišu, ko jūsu Augstais Kungs jums ir aizlēdzis. Nepielīdziniet Dievam nevienu citu, izturieties labi pret saviem vecākiem un nabadzības dēļ nenogaliniet savus bērnus. Mēs apgādāsim gan jūs, gan viņus. Izvairieties no neķītrībām, redzamām vai apslēptām. Un nenogaliniet dvēseli, kuru Dievs ir aizlēdzis nogalināt, ja nu vien likumīgā kārtā. To Viņš jums ir noteicis, ja vien jūs spējat to saprast.

6:152 Un neaizskariet bāreņu mantu, bet vislabākā veidā to apsaimniekojiet, kamēr tie sasniedz pilngadību. Un mēriet ar pilnu mēru un sveriet taisnīgi. Nevienai dvēselei Mēs neliekam nest vairāk, nekā tā spēj panest. Un, kad jūs runājat, esiet taisnīgi, pat tad, kad tas skar jūsu tuviniekus. Un pildiet savu derību ar Dievu. To Viņš jums ir noteicis, lai jūs to paturētu prātā.

6:153 Šis ir Mans taisnais ceļš, tad nu ejiet pa to. Un nemeklējiet citus ceļus, kas no Viņa ceļa ved prom. To Viņš jums ir noteicis, lai jūs kļūtu taisnīgi ļaudis.

6:154 Un tad Mēs devām Mūsā rakstus. Kā labvēlības zīmi tiem, kas dara labu, kā visu lietu skaidrojumu, ceļa rādītāju un žēlastību. Lai tie ticētu, ka satiks savu Radītāju.

6:155 Mēs esam atklājuši arī šo svētīto grāmatu. Tad nu paklausiet tai un bīstieties Dieva, lai Viņa žēlastība varētu nākt pār jums.

6:156 Lai jūs nevarētu sacīt: “Raksti pirms mums tika sūtīti tikai divām ciltīm un, patiešām, mēs nezinājām, ko viņi no tiem bija mācījušies.”

6:157 Vai arī: “Ja tos rakstus būtu sūtījuši mums, mēs tiktu labāk vadīti par viņiem”. Un tagad no jūsu Augstā Kunga pie jums ir nākuši gan gaiša un skaidra liecība, gan ceļa rādītājs un žēlastība. Tad, kurš gan ir vēl netaisnāks par to, kas noliedz Dieva vēstis un uzgriež tām muguru? Taču tiem, kas Mūsu vēstis noliedz, Mēs atmaksāsim ar bargu sodu. Par to muguru uzgriešanu.

6:158 Jeb vai tie gaida, ka eņģeļi nolaidīsies pie viņiem, vai, ka jūsu Augstais Valdnieks ieradīsies pie viņiem, vai, ka viņiem tiks dotas kādas no jūsu Radītāja zīmēm? Tajā dienā, kad kādas no jūsu Augstā Kunga zīmēm patiešām tiks dotas, neviena dvēsele neko no savas ticības neiegūs, ja nebūs ticējusi pirms tam, vai ar savu ticību jau nebūs ko labu iemantojusi. Saki: Gaidiet. Patiešām, mēs arī gaidām.

6:159 Patiešām, ar tiem, kas savu reliģiju ir sadalījuši gabalos un sašķēlušies sektās, ar tiem tevī nesaista nekas. Viņu lietas ir Dieva ziņā. Un Dievs tiem darīs zināmu, ko viņi ir sadarījuši.

6:160 Katram, kas nāks ar labu darbu, tiks atmaksāts desmitkārtīgi. Bet katrs, kas nāks ar ļaunu darbu, to pašu vien arī saņems. Un netaisnība netiks nodarīta nevienam.

6:161 Saki tā: Patiešām, mans Kungs mani ir izvedis uz taisna ceļa, pie īstas reliģijas, pie Ibrāhīma reliģijas, vīra, kas pakļāvas Vienīgajam Dievam un nebija elku dievu pielūdzējs.

6:162 Saki: Patiešām, manas lūgšanas, manis nestais upuris, mana dzīvība un mana nāve – tas viss ir veltīts Dievam, Pasaules Valdniekam.

6:163 Nav Viņam izpalīgu, tā man ir noteikts. Un es esmu pirmais no tiem, kas pilnībā pakļaujas Viņam.

6:164 Saki: Vai man Dieva vietā meklēt citu kungu, ja Viņš ir visu lietu Augstais Kungs? Un katrs nopelna vien savu tiesu un nastu nesējs otra nastu nenesīs. Jo atgriezīsieties jau jūs pie sava Radītāja, un tad Viņš darīs zināmas tās lietas, par kurām jūs domas dalījās.

6:165 Tas ir Viņš, kas ir darījis jūs par šīs zemes mantiniekiem un pacēlis vienus no jums pāri citiem, lai pārbaudītu jūs ar to, kas jums tiek dots. Tik tiešām, jūs Kungs soda nekavējoties, bet Viņš ir arī Visu Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

7. Pakalni

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

7:1 Alif Lam Mim Sad

7:2 Tev ir nosūtīta šī grāmata. Lai no tā neceļas nemiers tavās krūtīs - tā ir brīdinājums un atgādinājums ticīgiem ļaudīm.

7:3 Uzklusiet, ko jums ir atklājis jūs Augstais Kungs un nemeklējiet citus palīgus Viņa vietā. Maz gan jūs esat ņēmuši vērā.

7:4 Cik pilsētu Mēs jau neesam iznīcinājuši? Un Mūsu sods viņus pārsteidza naktī vai diendusu guļot.

7:5 Un viņi netaisnojās, kad Mūsu sods nāca pār viņiem, vienīgi teica: "Patiešām, mēs esam bijuši ļaundari!"

7:6 Un tad Mēs izjautāsim tos, pie kuriem tika sūtīti Mūsu vēstneši, un, protams, Mēs izjautāsim arī vēstnešus.

7:7 Un tad Mēs, visu zinādami, noteikti tiem visu izstāstīsim, jo Mēs jau nebijām nekur tālu prom.

7:8 Un svērts tajā dienā tiks taisnīgi. Un tie, kuru svaru kauss būs smags, būs tie veiksmīgie.

7:9 Bet tie, kuru svaru kauss būs viegls, sevi pazaudēs. Tādēļ, ka pret Mūsu vēstīm tie izturējās netaisni.

7:10 Mēs iekārtojām jūs uz zemes un devām jums iztiku no tās. Maza gan ir jūsu pateicība.

7:11 Un, protams, Mēs radījām jūs un Mēs izveidojām jūs. Un tad Mēs sacījām eņģeļiem: "Kritiet pie zemes Ādama priekšā!", un viņi krita pie zemes. Tikai Iblīss ne. Viņš nekrita pie zemes.

7:12 Dievs sacīja: "Kāpēc tu nekriti pie zemes, kad es tev to liku?" Tas teica: "Es esmu labāks par viņu. Mani Tu radīji no uguns, bet viņu no māliem".

7:13 Dievs sacīja: «Tev jāiet lejā, jo šī nav tā vieta, kur tev izrādīt savu augstprātību. Ej prom! Patiešām, tu tiec pazemināts!»

7:14 Tas teica: «Dod man atelpu līdz dienai, kad viņi tiks uzmodināti!»

7:15 Dievs sacīja: "Patiešām, tev šī atelpa tiek dota."

7:16 Tas teica: "Par to, ka Tu mani padzen, es uzglūnēšu viņiem uz Tava taisnā ceļa.

7:17 Es uzbrukšu tiem no priekšpuses un no mugurpuses, no labās puses un kreisās puses, un Tu redzēsi, ka vairums no viņiem ir nepateicīgi ļaudis."

7:18 Dievs sacīja: «Pazūdi no šīs vietas! Tu tiec pazemināts un izraidīts! Un Es piepildīšu Elli ar visiem no jums, ar jebkuru, kas tev sekos.

7:19 Un tu, ak Ādam! Dzīvojiet, tu un tava sieva, šajā Dārzā un ēdiet no visa, kas šeit ir. Tikai netuvojieties šim kokam, ja negribat nokļūt starp ļauna darītājiem".

7:20 Tad sātans, gribēdams, lai tie ierauga savu kailumu, kas līdz tam tiem tika apslēpts, tiem pačukstēja: "Jūsu Kungs neļauj jums tuvoties šim kokam tādēļ, ka negrib, lai jūs kļūtu par eņģeļiem vai nemirstīgajiem."

7:21 Un viņš zvērēja tiem abiem: "Patiešām, es jums abiem vēlu tikai labu!"

7:22 Un ar viltu viņš lika tiem abiem krist. Un tad, kad viņi bija ēduši no tā koka, tiem kļuva redzams viņu abu kailums un tie to steidza aplāt ar dārza koku lapām. Tad viņu Kungs tiem sauca: "Vai es jums neaizliedzu tuvoties šim kokam? Vai es jums neteicu, ka sātans ir jūsu atklātais ienaidnieks?"

7:23 Viņi abi sacīja: "Ak, mūsu Kungs! Mēs esam nodarījuši sev ļaunu un, ja Tu mums nepiedod un neapžēlojies par mums, tad mēs esam pazuduši."

7:24 Viņš sacīja: «Ejiet lejā, jūs, viens otra ienaidnieki! Uz zemes tagad būs jūsu apmešanās vieta un iztika, uz kādu laiku.»

7:25 Viņš sacīja: "Tur jūs dzīvosiet un tur jūs nomirsiet un no turienes jūs atgriezīsieties."

7:26 Ak, Ādama bērni! Apģērbis, ko Mēs jums dodam, apsedz jūsu kailumu un rotā jūs. Bet tērpties taisnīgumā ir vislabāk. Tā ir sacīts Dieva vēstīs, lai ļaudis ņemtu to vērā.

7:27 Ak, Ādama bērni! Neļaujiet sātanam sevi pievilt tā, kā viņš pievīla jūsu tēvu un māti, likdams tiem ieraudzīt sevi kailus, bez apģērba. Un Paradīzes dārzs tiem bija jāatstāj. Patiešām, sātans ar saviem kalpiem redz jūs no turienes, no kurienes jūs viņus neredzat. Patiešām, Mēs esam viņus darījuši par neticīgu ļauzu palīgiem un aizbildņiem.

7:28 Un, kad tie dara kaunpilnas lietas, tie saka: "Jā, bet mūsu tēvu tēvi arī tā ir darījuši un Dievs tā liek mums darīt". Saki tā: Patiešām, Dievs neliek darīt kaunpilnas lietas. Vai jūs stāstāt par Dievu to, ko jūs nezināt?

7:29 Saki tā: Mans Kungs ir noteicis būt taisnīgiem un vērst savas sejas pret Viņu katrā masdžidā, piesaukt vienīgi Viņu un būt savā reliģijā nopietniem un patiesiem pret Viņu. Jo Viņš jūs tika radījis un pie Viņa jūs atgriezīsieties.

7:30 Vienus Viņš ved uz taisna ceļa, citiem pelnīti ļauj nokļīst. Patiešām, Dieva vietā viņi ņem sev par aizbildņiem sātanus un domā, ka tiek taisni vadīti.

7:31 Ak, Ādama bērni! Ņemiet savas rotas, kad ejat uz masdžidu. Un ēdiet un dzeriet. Tikai neesiet negauši. Patiešām, Viņš nemīl tos, kas zaudē mēra sajūtu.

7:32 Saki tā: Kurš gan var aizliegt Dieva rotas, ko Viņš saviem kalpiem ir devis, un neatvēlēt tiem tīru uzturu? Saki: Tas ir domāts tiem, kas ir ticīgi ļaudis šīs pasaules dzīvē, un vienīgi viņiem - Atmodināšanas dienā. Tā Mēs izskaidrojam šīs vēstis zinošiem ļaudīm.

7:33 Saki: Mans Kungs jums ir aizliedzis slepenus vai atklātus kauna darbus, likumu pārkāpumus, neattaisnotu vardarbību un elku dievu pielīdzināšanu Dievam, uz ko Viņš jums nekādas pilnvaras nav devis, un to, ka jūs stāstītu par Viņu lietas, par kurām jums nav ne mazākās saprašanas.

7:34 Katrai ciltij ir nolikts savs laiks. Un, kad tas laiks ir pienācis, neviens nespēj to apturēt vai paildzināt kaut vai par vienu stundu.

7:35 Ak, Ādama bērni! Kad no jūsu pašu vidus pie jums nāks vēstneši un lasīs jums priekšā Manas vēstis, tad nevienam, kas bīstas Dieva un tiecas uz labu, nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

7:36 Bet tos, kas Mūsu vēstis augstprātīgi noraidīs, sagaidīs Elles uguns, viņu mūžīgās mājas.

7:37 Tad, kurš gan ir vēl netaisnīgāks par to, kas izdomā pret Dievu melus vai noliedz Viņa vēstis?

Viņi saņems savu grāmatā noteikto daļu līdz brīdim, kad Mūsu sūtņi ieradīsies pēc viņu dvēselēm un jautās: «Kur tad nu ir tie, ko jūs piesaucāt Dieva vietā?» Tad tie sacīs: «Viņi mūs ir pametuši». Un viņi liecinās paši pret sevi, ka ir bijuši neticīgi ļaudis.

7:38 Un tad Viņš sacīs: “Ejiet Ugunī, kopā ar visiem džiniem un cilvēkiem, kas ir dzīvojuši pirms jums”. Un katra cilts, tur iekšā ejot, nolādēs savu brāļu cilti un, kad visi būs sagājuši iekšā, tie pēdējie sacīs par tiem pirmajiem: “Ak, mūsu Kungs! Lūk, viņi ir tie, kas mūs noveda no ceļa, tiem jāsaņem divkārtīgs Uguns sods!” Un Viņš sacīs: “Katrs no jums saņems divkārtīgu sodu, tikai jūs vēl to nezināt.”

7:39 Un tas pirmais no viņiem sacīs tam pēdējam no viņiem: “Tu ne ar ko neesi pārāks par mums – tad arī saņem pelnīto sodu!”

7:40 Patiešām, debesu vārti netiks atvērti tiem, kas noraida Mūsu vēstis un augstprātīgi atgrūž tās. Un, kamēr kamielis caur adatas aci neizies, tikmēr viņi Paradīzes dārzos nenokļūs. Un tā Mēs atmaksājam noziedzniekiem.

7:41 Elle būs viņu gulta un Uguns viņu sega. Un tā Mēs atmaksājam ļauna darītājiem.

7:42 Bet tie, kas tic un dara labu – un Mēs nevienam neliekam darīt vairāk nekā viņš spēj – tie nokļūs Paradīzē un paliks tur uz laiku laikiem.

7:43 Mēs izdzēsīsim visu ļauno, kas ir viņu krūtīs. Upes tecēs viņiem pie kājām un viņi sacīs: «Slava Dievam, kas mūs šeit ir atvedis. Mēs nekad nebūtu atraduši ceļu uz šejieni, ja Dievs nebūtu mūs vadījis. Patiešām, mūsu Augstā Valdnieka vēstneši ir runājuši patiesību». Un viņiem tiks teikts: «Šī ir Paradīze, ko jūs esat iemantojuši ar saviem labajiem darbiem.»

7:44 Un tie, kas mīt Paradīzē, uzsauks tiem, tur Ugunī: «Patiešām, tagad mēs zinām, ka tas, ko apsolija mūsu Augstais Kungs, ir patiesība. Vai arī jūs esat par to pārliecinājušies?» Un tad tie sacīs: «Jā.» Un tad ziņotājs viņiem pavēstīs: «Dieva lāsts guļ pār ļauna darītājiem.»

7:45 Pār tiem, kas attur ļaudis no Dieva ceļa, padara to šķību un greizu un netic dzīvei Viņā saulē.

7:46 Un starp viņiem būs nožogojums, bet uz pakalniem stāvēs cilvēki, kas visus atpazīs pēc viņu iezīmēm. Un viņi uzsauks tiem, kas mīt Paradīzē: «Miers ar jums!» bet ielaisti vēl netiks, kaut gan cerēs uz to.

7:47 Un, kad viņu skati pievērsīsies tiem, kas mīt Ugunī, viņi teiks: “Ak, mūsu Kungs! Nesūti mūs pie ļauniem ļaudīm!”

7:48 Un tad uz pakalniem stāvošie uzsauks tiem, ko tie pazīs pēc viņu iezīmēm: "Vai jūsu savāktā manta un jūsu augstprātība tagad jums ko līdz?"

7:49 Vai tie nav viņi, par kuriem jūs teicāt, ka Dieva žēlastība tiem paies garām. Un tiks teikts: «Jūs varat ieiet Paradīzē. Jums nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.»

7:50 Un tad tie, kas mīt Ugunī, uzsauks tiem, kas mīt Paradīzē: «Izlejiet pār mums kaut nedaudz ūdens, vai iedodiet kaut ko no tā, ko Dievs jums ir devis!» Viņi sacīs: «Gan to, gan to Dievs neticīgajiem ir aizlēdzis.

7:51 Tiem, kas savu reliģiju padarīja par laika kavēkli un rotaļu un ļāva šīs pasaules dzīvei sevi maldināt.» Šodien Mēs aizmirstam par viņiem, gluži tāpat, kā viņi bija aizmirsuši par tikšanos šajā dienā, un arī tādēļ, ka Mūsu vēstis tie bija nolieguši.

7:52 Un, protams, Mēs bijām viņiem devuši grāmatu, kuru Mēs ar izpratni tikām izskaidrojuši - ceļa rādītāju un Dieva žēlastību ticīgiem ļaudīm.

7:53 Vai varbūt viņi gaida visu piepildāmies? Dienā, kad viss patiešām piepildīsies, tie, kas agrāk būs to piemirsuši, sacīs: "Patiešām, mūsu Augstā Kunga vēstneši bija nākuši ar patiesības vēsti. Vai šeit nav kāds aizbildnis, kas iestātos par mums? Un vai mūs nevarētu sūtīt atpakaļ, lai mēs darītu citādi kā mēdzām darīt?" Patiešām, viņi sevi ir pazudinājuši un viņu izdomātie māņu tēli ir viņus pametuši.

7:54 Patiešām! Jūsu Augstais Valdnieks ir Dievs. Tas ir Viņš, kurš sešās dienās radīja debesis un zemi un tad uzkāpa savā Tronī. Tas ir Viņš, kas pārklāj nakti ar dienu, un tās nerimtīgi seko viena otrai. Un Saule un Mēness un zvaigznes ir pakļautas Viņa gribai. Patiešām, tā ir Viņa radība un tā ir Viņa griba. Lai svētīts ir Dievs, Pasaules Valdnieks!

7:55 Piesauciet savu Radītāju pazemībā un klusībā. Patiešām, Dievs nemīl skaļos un plātīgos.

7:56 Un nevairojiet uz zemes postu, jo tā ir sakārtota un skaista. Un piesauciet Viņu bailēs un cerībā. Patiešām, Dieva žēlastība stāv tuvu tiem, kas dara labu.

7:57 Un tas ir Viņš, kas sūta vējus, kā savas žēlastības labos vēstnešus. Un, kad tie ir atnesuši smagos mākoņus, Mēs sūtām tos virs nedzīvās zemes, liekam nolīt lietum un izaudzējam visu veidu augļus. Tāpat Mēs atmodināsim arī mirušos, un jums tas ir jāpatur prātā.

7:58 Labā zemē, pēc Dieva gribas, izaug viss, bet slikta zeme dod maz un ar mokām. Mēs izskaidrojam Mūsu vēstis ļaudīm, kas prot to novērtēt.

7:59 Patiešām, Mēs sūtījām Nūhu pie viņa ļaudīm un viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam, jo nav jums cita dieva, vienīgi Viņš. Patiešām, es bīstos, jūsu dēļ, no kādas lielas dienas soda”.

7:60 Bet viņa ļaužu vadoņi sacīja: “Patiešām, Mēs redzam, ka tu esi gluži apmaldījies.”

7:61 Viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Es neesmu apmaldījies, es esmu Pasaules Valdnieka vēstnesis.

7:62 Es nesu jums vēstis no mana Augstā Kunga un brīdinu jūs, jo Dievs man dara zināmu to, ko jūs nezināt.

7:63 Vai jums tas šķiet neparasti, ka atgādinājums no jūsu Kunga ir nācis pie viena no jūsu pašu vidus, lai tas varētu brīdināt jūs un aicināt jūs kļūt dievbijīgiem, lai jūs varētu saņemt Dieva žēlastību?”

7:64 Bet tie viņu atraidīja un Mēs izglābām viņu kopā ar tiem, kas bija ar viņu šķīrstā. Un Mēs noslīcinājām tos, kas noliedza Mūsu vēstis. Patiešām, tie bija akli ļaudis.

7:65 Un pie Āda ļaudīm Mēs sūtījām viņu brāli Hūdu. Viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam, jo nav jums cita dieva, vienīgi Viņš. Vai tiešām jūs nebīstieties Dieva?”

7:66 Bet viņu neticīgie vadoņi sacīja: “Patiešām, mēs redzam, ka tu esi muļķis, un, patiešām, mums šķiet, ka tu esi melis.”

7:67 Viņš sacīja: “ Ak, mani ļaudis! Muļķības manī nav. Es esmu Pasaules Valdnieka vēstnesis.

7:68 Es daru jums zināmu mana Kunga vēsti, un manam padomam var uzticēties.

7:69 Vai jums tas šķiet neparasti, ka atgādinājums no jūsu Augstā Kunga ir nācis pie viena no jūsu pašu vidus, lai tas varētu brīdināt jūs? Atcerieties to, ka Viņš padarīja jūs par Nūha ļaužu mantiniekiem un augumā lielākus par visiem. Un neaizmirstiet Dieva labvēlību pret jums, ja gribat, lai jums veicas!”

7:70 Viņi sacīja: “Vai tu esi nācis, lai liktu mums kalpot Vienīgajam Dievam un aizmirst tos, kam ir kalpojuši mūsu tēvu tēvi? Tad piepildi to, ko tu soli mums, ja tas, ko tu saki, ir patiesība.

7:71 Viņš sacīja: “Patiešām, sods un jūsu Kunga dusmas jau ir nākušas pār jums. Vai jūs strīdaties ar mani par tiem jūsu un jūsu tēvu tēvu izdomātiem vārdiem, uz ko Dievs nekad jums tiesības nav devis? Tad gaidiet, patiešām, es esmu kopā ar jums, starp tiem, kas arī gaida.”

7:72 Un tā, viņš un tie, kas bija kopā ar viņu, ar Mūsu žēlastību tika izglābti, bet tos, kas noliedza Mūsu vēstis, Mēs izrāvām ar visām saknēm. Un tie nebija ticīgi ļaudis.

7:73 Pie Tamūda ļaudīm Mēs sūtījām viņu brāli Sālihu. Viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam, jo nav jums cita dieva, vienīgi Viņš. Pie jums ir atnākusi skaidra liecība no jūsu Augstā Kunga. Šī Dieva kamieļmāte ir zīme priekš jums. Ļaujiet tai ganīties uz Dieva zemes un nenodariet tai ļaunu, citādi jūs ķers mokpilns sods.

7:74 Un atcerieties to, ka Viņš padarīja jūs par Āda ļaužu mantiniekiem un deva jums zemi, kur dzīvot. Un līdzenumos jūs cēlāt sev pilis un klintīs izkalāt mājokļus. Neaizmirstiet šo Dieva labvēlību, neesiet negodīgi un nevairojiet postu uz zemes.”

7:75 Bet viņa augstprātīgāko ļaužu vadoņi, tiem, kas tika apspiesti, bet bija ticīgi ļaudis, sacīja: “Vai jūs skaidri zināt, ka Sālihs ir tas, ko sūtījis viņa Kungs?” Viņi sacīja: “Jā, patiešām, mēs ticam tam, ar ko viņš ticis sūtīts”.

7:76 Tie augstprātīgie sacīja: “Patiešām, tam, kam ticat jūs, mēs neticam”.

7:77 Tad viņi pārcirta kamieļmātei kāju cīpslas, bija bezkaunīgi pret sava Kunga pavēli un sacīja: “Ak, Sālih! Dod mums šurp, ko esi apsolījis, ja esi viens no tiem vēstnešiem?”

7:78 Tad tos pārsteidza zemestrīce, un tie gulēja beigti savu māju drupās.

7:79 Tad viņš pameta viņus un sacīja: “Ak, mani ļaudis! Patiešām, es atnesu jums vēsti no mana Kunga, jums labu padomu dodams, taču jums nepatīk padomdevēji”.

7:80 Un Lūts, kas saviem ļaudīm teica: “Vai jūs darāt tādas kauna darbus, kādus vēl nav darījis neviens visā pasaulē?”

7:81 Patiešām, sieviešu vietā jūs ņemat un pieguļat vīriešus un pārkāpjat visas iespējamās robežas”.

7:82 Bet viņa ļaužu atbilde bija vienīgi tas, ka tie teica: “Dzeniet tos prom no mūsu pilsētas! Patiešām, tie ir ļaudis, kas grib noturēt sevi tīrus!”

7:83 Un Mēs izglābām viņu un viņa ģimeni, izņemot viņa sievu. Viņa bija starp atpalcējiem.

7:84 Bet pār tiem Mēs likām nolīt akmens lietum. Tad nu redziet, kāds bija noziedzīgu ļaužu gals.

7:85 Un pie Madjanas ļaudīm Mēs sūtījām viņu brāli Šuajbu. Viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam, jo nav jums cita dieva, vienīgi Viņš. Pie jums ir atnākusi skaidra liecība no jūsu Augstā Kunga.

Tad mēriet ar pilnu mēru un svaru un neatņemiet ļaudīm to, kas pieder viņiem. Un nevairojiet postu uz zemes, pēc tam, kad tā ir sakārtota. Tā būs labāk priekš jums, ja vien esat ticīgi ļaudis.

7:86 Un nesēdīet pie katras takas, ar draudiem neļaudami iet Dieva ceļu tiem, kas Viņam tic un, cenzdamies padarīt šo ceļu liku un greizu. Un atcerieties, ka tad, kad jūs bijāt maza cilts, Viņš vairoja jūsu skaitu. Un neaizmirstiet, kāds bija to liktenis, kas pasaulē sēja postu un samaitātību.

7:87 Ja vieni no jums tic tam, ar ko es esmu pie jums sūtīts, bet citi tam netic, būsīm pacietīgi, līdz Dievs izšķir mūsu strīdu, jo Viņš ir Vislabākais tiesnesis”.

77:88 Viņa augstprātīgo ļaužu vadoņi sacīja: “Ak, Šuajb! Mēs noteikti padzīsim tevi un tos, kas ir kopā ar tevi, no mūsu pilsētas, vai arī jūs atgriezīsieties pie mūsu reliģijas”. Tad viņš vaicāja: “Pat tad, ja tā mums ir nīstama?

7:89 Mēs būtu melojuši Dievam, ja atgrieztos pie jūsu reliģijas, pēc tam, kad Dievs mūs no tās ir paglābis. Un, vai mēs atgriezījamies pie tās, vai ne, ir atkarīgs nevis no mūsu, bet no Dieva gribas. Tas, ko zin mūsu Kungs, aptver visu. Mēs paļaujamies uz Dievu. Ak, mūsu Kungs! Izšķir Tu šo strīdu, pēc tiesas un taisnības, starp mums un mūsu ļaudīm, jo Tu esi Vislabākais tiesnesis!”

7:90 Bet viņu neticīgo ļaužu vadoņi sacīja: “Ja sekosiet Šuajbam, jūs būsiet zaudētāji!”

7:91 Tad tos pārsteidza zemestrīce, un tie gulēja beigti savu māju drupās.

7:92 Un likās, it kā tie, kas Šuajbu bija nolieguši, nekad tur nebūtu dzīvojuši. Tie, kas Šuajbu bija nolieguši, bija zaudētāji.

7:93 Tad viņš pameta viņus un sacīja: “Ak, mani ļaudis! Patiešām, es atnesu jums vēstis no mana Kunga un devu jums padomu. Un kādēļ gan man būtu jānoskumst par neticīgiem ļaudīm?”

7:94 Un katru reizi, kad Mēs uz kādu no pilsētām sūtījām savu vēstnesi, Mēs pārbaudījām ļaudis ar trūkumu un postu, lai tie kļūtu pazemīgi.

7:95 Tad Mēs sliktā vietā tiem sūtījām labo, tie pieauga skaitā un sacīja: “Patiešām, mūsu tēvu tēvus arī skāra gan trūkums, gan labklājība.” Un tad Mēs tos pārsteidzām, pēkšņi, viņiem to negaidot.

7:96 Un, ja vien pilsētu ļaudis būtu bijuši ticīgi un dievbijīgi, Mēs būtu likuši nākt pār viņiem debesu un zemes svētībai. Bet viņi bija noliedzēji un Mēs tos pelnīti sodījām.

7:97 Vai šo pilsētu ļaudis jutās pasargāti no Mūsu soda naktī, kad tie gulēja?

7:98 Vai šo pilsētu ļaudis jutās pasargāti no Mūsu soda dienā, kad tie bezrūpīgi pavadīja laiku?

7:99 Vai viņi droši zin, ka Dieva nodoms viņus neskar? Taču neviens nevar justies pasargāts no Dieva, izņemot tos, kas ir zaudētāji.

7:100 Vai tie, kas ir mantojuši šo zemi no iepriekšējām paaudzēm, nesajēdz, ka, ja Mēs tā gribētu, arī viņi varētu tikt sodīti par saviem pārkāpumiem? Un, ka Mēs varam aizslēgt viņu sirdis, ka tie ne redz, ne dzird?

7:101 Šīs pilsētas - Mēs tev par tām jau esam stāstījuši. Un, protams, viņu vēstneši nāca pie tiem ar skaidrām liecībām, bet vai viņi būtu ticējuši tam, ko reiz jau bija nolieguši. Dievs aizslēdz neticīgu ļaužu sirdis.

7:102 Un Mēs tur neatradām gandrīz nevienu, kas turētos pie savas derības. Bet nepakļāvīgos un nepaklausīgos Mēs tur atradām daudzus.

7:103 Un tad, pēc viņiem, Mēs sūtījām Mūsā ar Mūsu zīmēm pie faraona un viņa ministriem. Bet tie pret viņu bija netaisni. Un lūk, kāds bija to gals, kas pasaulē sēja postu.

7:104 Un Mūsā sacīja: "Ak, faraon! Patiešām, es esmu Pasaules Valdnieka vēstnesis.

7:105 Mani saista pienākums, par Dievu teikt tikai un vienīgi patiesību. Patiešām, es esmu nācis pie tevis ar skaidru zīmi no tava Augstā Valdnieka – atlaid mani un Isrāīla bērnus!"

7:106 Viņš sacīja: "Ja tu esi nācis ar zīmi, tad parādi to, ja tu runā patiesību!"

7:107 Un tad viņš nosvieda zemē savu spieķi un lūk! tur locījās čūska.

7:108 Un viņš izstiepa roku un lūk! visi redzēja, ka tā bija balta.

7:109 Faraona ļaužu vadoņi sacīja: "Patiešām, šis ir mācīts burvis.

7:110 Viņš grib tevi padzīt no tavas zemes. Tad kādas būs tavas pavēles?"

7:111 Viņi sacīja: "Atliec viņa un viņa brāļa lietu. Un sūti uz pilsētām ziņnešus.

7:112 Viņi atvedīs visus mācītos burvjus".

7:113 Un burvji sanāca pie faraona. Viņi sacīja: "Patiešām, mēs tiksim apbalvoti, ja vien uzvarēsim."

7:114 Viņš sacīja: "Jā, un jūs noteikti nokļūsiet starp man tuvu stāvošajiem."

7:115 Viņi sacīja: "Ak, Mūsā! Vai metīsi tu, vai mēs būsim tie, kas met?"

7:116 Viņš teica: "Metiet jūs!" Un, kad tie meta, ļaužu acis tika apmānītas, tos pārņēma izbailes un viņu burvestība bija lieliski izdevusies.

7:117 Un Mēs iedvesām Mūsam: "Met savu spieķi!" un tas uzreiz aprija viņu māņus.

7:118 Tā patiesība guva virsroku, bet viņu veikums tika pārvērsts par neko.

7:119 Un tā tie tika sakauti un pazemoti.

7:120 Un burvji krita pie zemes.

7:121 Viņi sacīja: "Mēs ticam Pasaules Valdniekam,

7:122 Mūsā un Hārūna Kungam!"

7:123 Faraons sacīja: "Jūs viņam noticējāt, pirms es to jums biju ļāvis. Patiešām, jūs pilsētā esat sazvērējušies, lai padzītu tos ļaudis. Bet pagaidiet vien, drīz jūs redzēsiet.

7:124 Es nocirtišu jums krustām rokas un kājas. Un pēc tam es piesitišu visus jūs krustā."

7:125 Viņi sacīja: "Patiešām, mēs atgriezīsimies pie mūsu Radītāja.

7:126 Bet tu gribi mums atriebties tikai par to, ka mēs esam noticējuši mūsu Augstā Kunga zīmēm, kad tās ir atnākušas pie mums. Ak, mūsu Kungs! Dari mūs pacietīgus un ļauj mums nomirt kā musulmiem!»

7:127 Un faraona ļaužu vadoņi sacīja: "Vai tu ļausi Mūsam un viņa ļaudīm nest postu šai zemei un pamest tevi un tavus dievus?" Viņš sacīja: "Mēs nogalināsim viņu dēlus un atstāsim dzīvas viņu sievietes un, patiešām, noteicēji par viņiem esam mēs".

7:128 Mūsā sacīja saviem ļaudīm: "Lūdziet Dieva palīdzību un esiet pacietīgi. Patiešām, zeme pieder Dievam. Un Viņš dod to mantojumā tam no saviem kalpiem, kam to vēlas dot. Bet iegūst taisnīgie."

7:129 Viņi sacīja: "Mēs tikām vajāti jau tad, kad tu vēl pie mums nebiji nācis, un arī vēl pēc tam." Viņš teica: "Varbūt jūsu Augstais Kungs iznīcinās jūsu ienaidniekus un darīs jūs par pēcnācējiem šajā zemē, lai redzētu, kā jums ies."

7:130 Un tad Mēs likām faraona ļaudīm gadiem ciest badu un augļu trūkumu, lai viņus brīdinātu.

7:131 Kad kļuva labāk, tie sacīja: "Tas mums pienākas." Bet, kad atkal nāca slikti laiki, tie ļaunās zīmes pierakstīja Mūsam un viņa ļaudīm. Nē! Viņu ļaunās zīmes bija pie Dieva, tikai viņi to nezināja.

7:132 Un viņi sacīja: "Lai arī kādu zīmi tu nestu, lai ar to noburtu mūs, mēs tev neticēsim!"

7:133 Un tā, Mēs tiem uzsūtījām plūdus, siseņus, utis, vardes un asins lietu, kā nepārprotamas zīmes, bet viņi izrādīja augstprātību, jo bija noziedzīgi ļaudis.

7:134 Un, kad pār viņiem nāca sods, tie teica: "Ak, Mūsā! Piesauc savu Kungu, tā solījuma vārdā, ko Viņš tev ir devis. Ja sods mums tiks noņemts, tad mēs tev ticēsim un ļausim tev un Isrāīla bērniem iet!"

7:135 Bet, kad Mēs sodu bijām noņēmuši un tiem tika dots laiks, lai pildītu savu solījumu, tie doto vārdu lauza.

7:136 Un Mēs tiem par to atmaksājām un Mēs tos noslicinājām jūrā. Tādēļ, ka tie noliedza Mūsu zīmes un neņēma vērā Mūsu brīdinājumus.

7:137 Un ļaudīm, kas tika uzskatīti par vājiem, Mēs devām mantojumā zemi austrumos un rietumos, zemi, ko Mēs bijām svētījuši. Un tas, ko tavs Kungs par Isrāila bērniem bija sacījis, piepildījās. Viņu pacietība tika atalgota. Un Mēs iznīcinājām visu, ko faraons ar saviem ļaudīm bija cēlušis un būvējuši.

7:138 Un Mēs pārvedām Isrāila bērnus pāri jūrai. Tad tie satika ļaudis, kas pielūdza savus elkus. Viņi sacīja: «Ak, Mūsā! Uztaisi mums dievu, līdzīgu viņu dieviem!» Viņš sacīja: «Patiešām, jūs esat negudri ļaudis.

7:139 Patiešām, iznīcīgs ir tas, ar ko tie sevi saista un tas, ko tie dara, tiek velti darīts.

7:140 Viņš sacīja: «Vai man būtu jāsameklē priekš jums kāds cits dievs Dieva vietā, ja Viņš ir tas, kas ir izredzējis jūs starp visām tautām?»

7:141 Un tad Mēs izglābām jūs no faraona ļaudīm, kas pakļāva jūs briesmīgām ciešanām, nogalinot jūsu dēlus un atstājot dzīvas vienīgi jūsu sievietes. Un tas bija smags jūsu Kunga uzlikts pārbaudījums.

7:142 Un Mēs nozīmējām Mūsam trīsdesmit naktis, un tad papildus vēl desmit naktis, un viņa Kunga noliktais laiks, kopā pavisam četrdesmit naktis, bija pilns. Un Mūsā sacīja savam brālim Hārūnam: “Ieņem starp maniem ļaudīm manu vietu, esi taisnīgs un neklausī tiem, kas vairo postu uz zemes.”

7:143 Un, kad Mūsā nonāca Mūsu norādītajā vietā un viņa Kungs runāja uz viņu, viņš sacīja: «Ak, mans Kungs! Parādies man, lai varu Tevi redzēt!» Tad Viņš sacīja: «Tu nevari mani redzēt. Bet paskaties uz to kalnu. Ja tas paliks savā vietā, tu mani redzēsi.» Un, kad viņa Kungs kalnam atklāja Savu Diženumu, tas sabruka putekļos, bet Mūsā nokrita zemē bez samaņas. Kad viņš atguvās, viņš sacīja: «Esi slavēts! Es vēršos pie Tevis patiesā nožēlā un esmu pirmais no ticīgajiem.»

7:144 Dievs sacīja: “Ak, Mūsā! Darot tev zināmu Manu vēsti un ar tevi runājot, es esmu tevi izcēlis citu ļaužu vidū. Tādēļ ņem, ko Es esmu tev devis un esi pateicīgs par to”.

7:145 Un Mēs devām viņam likumu galdiņus, norādot un izskaidrojot ikvienu lietu. “Turies cieši pie tiem, un liec arī saviem ļaudīm pie tiem cieši turēties. Jūs redzēsiet, kāds liktenis būs tiem, kas pretosies un nepaklausīs.

7:146 Es novērsīšu no Manām zīmēm tos, kas šeit, uz zemes, bez jebkādam tiesībām uz to, izturēsies augstprātīgi. Un pat, ja tie redzēs ikkatru no zīmēm, viņi tām neticēs.

Un, ja tie redzēs taisnu ceļu, tie neuzskatīs to par ceļu. Un, ja tie redzēs maldu ceļu, tie to par ceļu uzskatīs. Tas tādēļ, ka viņi noliedza Mūsu vēstis un bija nevērīgi pret tām.

7:147 Un to ļaužu darbi, kas noliedza Mūsu vēstis un satikšanos Atmodināšanas dienā, būs bijuši veltīgi. Vai tad viņiem neatmaksās vienīgi par to, ko tie būs darījuši?

7:148 Mūsam promisesot, ļaudis no savām rotām pagatavoja teļa tēlu, kas māva kā govus. Vai tie neredzēja, ka tas nevarēja ne runāt, ne būt tiem par ceļa rādītāju? Tomēr viņi sāka to godināt, un tas bija ļauns darbs.

7:149 Bet, kad tie nožēloja izdarīto un saprata, ka patiešām ir nogājuši no ceļa, tie sacīja: “Ja mūsu Kungs par mums neapžēlojas un nepiedod mums, tad mēs tik tiešām esam pazuduši!”

7:150 Kad Mūsā, dusmīgs un apbēdināts, atgriezās pie saviem ļaudīm, viņš sacīja: “Ļauns ir tas, ko jūs esat izdarījuši, man promisesot! Vai jūs gribējāt aizsteigties priekšā Dievam, pirms Viņš dara zināmu savu lēmumu?” Un viņš nosveda galdiņus, saķēra savu brāli aiz matiem un pievilka sev klāt. Tas (Hārūns) sacīja: “Ak, manas mātes dēls! Patiešām, ļaudis mani piespieda, viņi mani gandrīz nosita. Nesagādā prieku maniem ienaidniekiem un nepieskaiti mani ļauna darītājiem!”

7:151 Viņš sacīja: “Ak, mans Kungs! Piedod man un manam brālim un apžēlojies par mums. Jo tu no žēlsirdīgajiem esi Visu Žēlsirdīgākais!

7:152 Patiešām, pār tiem, kas godināja teļa tēlu, nāks Dieva dusmas un tie šajā dzīvē kritīs nežēlastībā. Tā Mēs atmaksājam tiem, kas izdomā viltu.

7:153 Bet tiem, kas ir darījuši ļaunu, bet pēc tam to nožēlo un atgriežas patiesā ticībā, tiem tavs Augstais Kungs ir Vienmēr Piedodošais un Žēlastības Pilnais.

7:154 Un, kad Mūsā dusmas bija rimušas, viņš atkal pacēla galdiņus ar uzrakstiem, kas bija ceļa rādītājs un žēlastība tiem, kas bīstas sava Radītāja.

7:155 Tad Mūsā no saviem ļaudīm izvēlējās septiņdesmit vīrus un aizveda tos Mūsu nozīmētajā vietā. Un, kad tur sākās zemes drebēšana, viņš lūdās: “Ak, mans Kungs! Ja Tu būtu gribējis, Tu būtu varējis viņus iznīcināt jau pirms tam, un arī mani kopā ar viņiem. Vai Tu mūs iznīcinātu tā dēļ vien, ko daži negudri ļaudis mūsu vidū ir darījuši? Tu mūs tikai pārbaudi, lai, pēc savas gribas, pazudinātu vai vestu pa taisnu ceļu. Mūsu Aizstāvis un Sargs esi Tu, tādēļ piedod mums un apžēlo mūs, jo Tu esi Mūžam Piedodošais!

7:156 Un vēli mums labu, gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Patiešām, mēs esam atnākuši pie Tevis“. Un Viņš sacīja: «Es sodu tos, ko gribu sodīt, bet Mana žēlastība aptver visu. Bet to saņems tikai tie, kas ir taisnīgi, dod az-Zakāt un Mūsu vēstīm tic.

7:157 Un arī tie, kas paklausa vēstnesim - pravietim, kurš neprot ne lasīt, ne rakstīt, kā par to ir stāstīts Rakstos, kas viņiem jau ir - Torā un Evaņģēlijā. Viņš liek tiem darīt labu un aizliedz darīt ļaunu. Viņš nosaka, ka viss, kas ir tīrs, ir atļauts, bet viss, kas ir netīrs - aizliegts. Viņš noņem ļaudīm viņu nastas un atbrīvo tos no viņu važām. Un tie, kas viņam tic, godā viņu, palīdz viņam un seko tai gaismai, kas viņam ir nosūtīta, tie būs tie, kas uzvarēs.»

7:158 Saki tā: Ak , ļaudis! Patiešām, Es esmu Dieva vēstnesis, nācis pie jums visiem. Dieva, kam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Viņš dod dzīvību un sūta nāvi. Tādēļ ticiet Dievam un Viņa vēstnesim - pravietim, kurš neprot ne lasīt, ne rakstīt, pravietim, kurš tic Dievam un Viņa Vārdam. Un paklausiet viņam, lai varat tikt vadīti pa taisnu ceļu.

7:159 Un ir starp Mūsā ļaudīm cilvēki, kas vadās pēc patiesības, iedibinot taisnīgumu.

7:160 Un Mēs iedalījām viņus divpadsmit ciltīs. Un, kad viņa ļaudis prasīja viņam ūdeni, Mēs iedvesām Mūsā: "Uzsit ar savu spieķi pa klini." Un tad no turienes izšāvās divpadsmit avoti. Un, protams, katra cilts zināja savu ūdens ņemšanas vietu vietu. Un Mēs sūtījām mākoņus, lai tiem būtu ēna, un Mēs sūtījām tiem mannu un paipalas. "Ēdiet visas tās labās lietas, ko Mēs jums esam sagādājuši." Mums viņi ļaunu nenodarīja, ļaunu viņi nodarīja sev.

7:161 Un tad viņiem tika teikts: «Ejiet un dzīvojiet tajā pilsētā un nobaudiet, kur vien ko vēlaties. Un sakiet: «Piedodiet mums!» un ejiet caur tiem vārtiem, pie zemes krizdami. Mēs piedosim jūsu pārkāpumus un atalgojums par jūsu labajiem darbiem tiks palielināts.

7:162 Bet tie ļauna darītāji no viņu vidus sagrozīja tiem teiktos vārdus. Un tādēļ, ka viņi rīkojās ļauni, Mēs tiem sūtījām sodu no debesīm.

7:163 Un pajautā viņiem par to pilsētu, kas atradās pie jūras, kuras ļaudis pārkāpa Sabatu, kad Sabata dienā zivis nāca pie krasta, bet citās dienās ne. Tā Mēs pārbaudījām viņus, jo viņi bija kļuvuši spītīgi un nepaklausīgi.

7:164 Un tad kāda ļaužu grupa no viņu vidus jautāja: "Kādēļ jūs sludināt ļaudīm, ko Dievs vai nu iznīcinās vai bargi sodīs?" Viņi sacīja: "Lai tie varētu tikt attaisnoti jūsu Radītāja priekšā un, lai tie kļūtu taisni ļaudis."

7:165 Bet, kad tie aizmirsā to, kas tiem tika atgādināts, Mēs izglābām tos, kas ļaunumam bija pretojušies, bet tos, kas bija darijuši ļaunu, Mēs sagrābām un sodījām ar bargu sodu, jo viņi bija spītīgi un nepaklausīgi.

7:166 Kad tie bija pārkāpuši visu, kas tiem bija aizliegts, Mēs sacījām: «Topiet kā mērkaķi! Nicināmi un izraidīti!»

7:167 Un tad jūsu Kungs noteica, ka Viņš tiem uzsūtīs tādus ļaudis, kas tiem sagādās ciešanas un pazemojumus un darīs to līdz pat Atmodināšanas dienai. Patiešām, jūsu Kunga atmaksa nāk ātri, bet, protams, Viņš ir arī Vienmēr Piedodošais un Žēlastības Pilnais.

7:168 Un Mēs sašķēlām viņus daudzās atsevišķās grupās un izkaisījām pa visu zemi. Vienās bija taisnīgi ļaudis, citās tādu nebija. Un Mēs pārbaudījām tos ar labu un ar ļaunu, lai tie varētu atgriezties.

7:169 Tad nāca nākamā paauzde, kas bija rakstu mantinieki, bet viņi izvēlējās šīs pasaules labumus, sacīdami: “Mums tas tiks piedots.” Un, ja tiem vēl kas līdzīgs tiks piedāvāts, tie arī to paņems. Bet vai tad viņi nebija slēguši derību, kā tas rakstos ir teikts, ka runās par Dievu vienīgi patiesību? Viņi taču bija tos mācījušies un zināja, kas tur ir rakstīts. Un mājvieta Viņā saulē ir pats labākais priekš tiem, kas bīstas Dieva. Vai tiešām jūs to nesaprotat?

7:170 Bet to atalgojumam, kas cieši turas pie tā, kas rakstīts šajā grāmatā un ievēro Ikāmat-as-Salāt, Mēs, protams, neļausim izgaist vējā.

7:171 Un tad Mēs uzcēlām kalnu virs viņiem, it kā tas būtu jumts, un tie domāja, ka tas tūlīt nokritīs. «Turieties cieši pie tā, ko Mēs jums esam devuši, un atcerieties vienmēr, kas tur ir rakstīts, lai jūs varētu kļūt dievbijīgi.»

7:172 Un tad jūsu Kungs ņēma no Ādama bērnu gurniem viņu pēcnācējus un lika tiem liecināt par sevi. «Vai Es esmu jūsu Augstais Kungs?» Viņi sacīja: «Jā, mēs to apliecinām!» Lai Atmodināšanas dienā jūs nevarētu teikt: «Patiešām, mēs par to neko nezinājām».

7:173 Vai arī jūs sakāt: «Tie jau bija mūsu tēvu tēvi, kas Dievam blakus turēja arī citus dievus, mēs jau esam tikai viņu pēcnācēji. Vai Tu gribi mūs iznīcināt par to, ko ir darijuši tie viltnieki?»

7:174 Un tā Mēs izskaidrojam šīs vēstis, lai ļaudis varētu atgriezties uz taisnā ceļa.

7:175 Un pastāsti viņiem stāstu par to vīru, kas, saņēmis Mūsu zīmes, atmeta tās. Sātans sāka to vajāt un viņš nomaldījās no taisnā ceļa.

7:176 Ja Mēs būtu gribējuši, viņš būtu ticis paaugstināts. Bet viņš pieķērās zemei un paklausīja savām tukšajām iegribām. Kā līdzība par suni – ja tu to triec projām, viņš izkar mēli, ja tu to atstāj mierā – viņš arī izkar mēli. Tā ir līdzība par tiem, kas noliedz Mūsu vēstis. Tā kā stāsti vien šos stāstus, lai viņiem ir, ko padomāt.

7:177 Nelaba ir līdzība par tiem, kas noliedz Mūsu vēstis un nodara sev ļaunu.

7:178 Ikviens, ko vada Dievs, iet taisnu ceļu. Ikviens, kam Viņš ļauj nokļīst – ir pazudis.

7:179 Priekš Elles Mēs esam radījuši daudz ļaužu un garu. Tiem ir sirdis, kas nesaprot, acis, kas neredz un ausis, kas nedzird. Tie ir kā lopi. Nē, tie ir vēl vairāk nomaldījušies. Tie ir tie nevērīgie.

7:180 Dievam pieder visskaistākie vārdi. Piesauc Viņu tajos. Un pamet tos, kas no tiem izvairās. Tie savu atmaksu saņems.

7:181 Un starp tiem, ko Mēs esam radījuši, ir ļaudis, kas vadās pēc patiesības un rīkojas taisni.

7:182 Bet tos, kas noliedz Mūsu vēstis, Mēs pamazām novedīsim tur, par ko viņiem nav ne mazākās nojausmas.

7:183 Un Es došu tiem laiku. Patiešām, Mans nodoms ir ciets un negrozāms.

7:184 Vai viņi nemaz to neaptver? Viņu brālis nav jucis. Viņš vienīgi brīdina.

7:185 Vai viņi neieskatās debesis, zemē un visā, ko Dievs ir radījis? Varbūt viņu laiks jau ir tuvu? Tad, kam, galu galā, viņi ticēs?

7:186 To, kam Dievs liek apmaldīties, uz ceļa neuzvedīs neviens. Un Viņš atstāj to akli kļīstam tālāk savos noziegumos.

7:187 Viņi tev jautā par To Stundu, par laiku, kas tai nozīmēts? Saki tā: Šīs zināšanas ir vienīgi pie mana Augstā Kunga. Neviens, izņemot Viņu, šo laiku nezina. Smaga ir šī nasta debesīm un smaga zemei. Un tā atnāks pie jums negaidot». Viņi jautā tev, it kā tev par to viss būtu labi zināms. Saki: Šīs zināšanas ir vienīgi pie Dieva, bet lielākā daļa ļaužu to vienkārši neaptver.

7:188 Saki: Sev es nevaru izdarīt ne labu, ne ļaunu, ja nu vienīgi ar Dieva gribu. Un, ja man būtu kas zināms par Apslēpto, es varētu pavairot savu mantu un nekāds ļaunums mani neskartu. Bet es esmu nācis vien brīdināt un nest labas vēstis ticīgiem ļaudīm.

7:189 Tas ir Viņš, kas radīja jūs no viena, un no tā viņa sievu, lai abi dzīvotu kopā. Un, kad viņš uzguļas viņai, viņa uzņem vieglu nastu un nes to. Bet, kad tā kļūst smaga, viņi abi piesauc Dievu, savu Radītāju: «Ja Tu dosi mums brīnišķīgu bērnu, mēs būsime starp pateicīgajiem!»

7:190 Bet, kad Viņš dod tiem brīnišķīgu bērnu, tie to piedēvē Viņa izpalīgiem. Taču Dievs ir Augstu Celts pār tiem, ko tie Viņam piedēvē.

7:191 Vai tie saista Viņu ar tiem, kas neko nerada un kas paši ir radīti?

7:192 Un kas nespēj palīdzēt ne viņiem, ne paši sev?

7:193 Ja jūs viņus aicinātu uz taisna ceļa, viņi jums neklausītu. Un ir viss viens, vai jūs tos saucat, vai klusējat.

7:194 Patiešām, tie, ko jūs piesaucat Dieva vietā, ir tādi paši kalpi kā jūs. Tad piesauciet jel viņus, un lai viņi jums atbild, ja tā ir patiesība, ko jūs sakāt.

7:195 Vai viņiem ir kājas, lai staigātu? Vai arī rokas, lai satvertu? Vai viņiem ir arī acis, lai redzētu? Vai arī ausis, lai dzirdētu? Saki: Tad sauciet tos savus izpalīgus un nāciet visi pret mani un nedodiet man atelpu!

7:196 Patiešām, Dievs ir tas, kurš ir sūtījis šo grāmatu. Mans Sargs un Aizstāvis. Un tas ir Viņš, kas sargā ticīgos ļaudis.

7:197 Bet tie, ko jūs piesaucat vēl bez Viņa, tie jums palīdzēt nespēj, un paši sev arī nē”.

7:198 Un, ja jūs tos aicinātu uz taisna ceļa, viņi jūs nedzirdētu. Un tu redzi, ka viņi uz tevi skatās. Taču viņi tevi neredz.

7:199 Esi piedodošs, priecājies par labo un novērsies no negudriem ļaudīm.

7:200 Un, ja sātans sāk tevi mudināt uz ļaunu, meklē patvērumu pie Dieva. Patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

7:201 Patiešām, kad sātans sāk mudināt uz ļaunu ļaudis, kas Dieva bīstas, tie piemin Dievu un acis tiem top atvērtas.

7:202 Bet savus brāļus sātana kalpi nerimtīgi grūž arvien dziļākos maldos.

7:203 Un, ja tu tiem neparādi kādu zīmi, viņi saka: «Kāpēc tu to neparādi?»

Saki: Es paklausu tikai tam, ko mans Kungs man ir atklājis. Un tas ir Gaisma no jūsu Kunga un ceļa rādītājs un žēlastība ticīgiem ļaudīm.

7:204 Un, kad Kurāns tiek lasīts priekšā, klausieties un esiet uzmanīgi, lai varat saņemt Dieva žēlastību.

7:205 Un piemini savu Kungu, pazemībā un bijībā, balsi nepaceļot, rītos un vakaros. Un neesi starp tiem nevērīgajiem.

7:206 Patiešām, tie, kas ir kopā ar tavu Augsto Kungu (eņģeļi), bez kādas lepnības kalpo Viņam, teic Viņam slavu un krīt pie zemes Viņa priekšā.

8. Kara laupījums

Lielākā daļa no šīs Medinas Sūras ir komentārs par kauju pie Badras.

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

8:1 Viņi tev jautā par kara laupījumu. Saki tā: Kara laupījums ir domāts Dievam un Viņa vēstnesim. Un bīstieties Dieva un izšķiriet jūsu savstarpējos strīdus. Un paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim, ja esat ticīgi ļaudis.

8:2 Patiesi ticīgi ir tie, kuru sirdis notrīc bailēs, kad tiek pieminēts Dieva vārds. Kad tiem tiek lasītas priekšā Viņa vēstis, viņu ticība tikai pieaug un tie pilnībā paļaujas uz Dievu.

8:3 Tie, kas pilda Ikāmat-as-Salāt un pārtiek no tā, ar ko mēs tos apveltām.

8:4 Tie ir tie patiesi ticīgie. Tos gaida augsts stāvoklis pie viņu Kunga, Viņa piedošana un dāsnas veltes.

8:5 Tāpat arī tavs Augstais Kungs, patiesības vārdā, lika tev atstāt tavas mājas, lai gan, patiešām, daļa ticīgo ļaužu to negribēja darīt.

8:6 Un, kaut arī patiesība bija skaidra un acīm redzama, tie strīdējās ar tevi, it kā tie savām acīm redzētu kā tiek vesti pretī savai nāvei.

8:7 Un, kad Dievs jums apsolīja, ka viens no abiem pretinieka formējumiem (karavāna no Sīrijas vai armija no Mekas) kritīs jūsu rokās, jūs vēlējāties, lai tie būtu tie, bez ieročiem. Taču Dieva nodoms ir, lai caur Viņa Vārdu apstiprinās patiesība un neticīgo saknes tiek nocirstas.

8:8 Lai Viņš varētu apliecināt, ka patiesība ir patiesība un viltus ir viltus, vai tas noziedzīgiem ļaudīm patīk vai nē.

8:9 Tad jūs lūdzāt sava Augstā Kunga palīdzību un Viņš jums atbildēja: "Patiešām, Es sūtīšu tūkstoš eņģeļus jums palīgā, rindu pēc rindas."

8:10 Un tā bija Dieva labā ziņa, lai jūsu sirdis nomierinātos. Jo uzvaru spēj dot vienīgi Dievs. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

8:11 Un tad Viņš uzsūtīja jums snaudu, drošības sajūtai un mierinājumam. Un tad Viņš lika no debesīm nolīt lietum, lai attīrītu jūs un noņemtu no jums sātana ļaunos pieskārienus, lai iedrošinātu jūsu sirdis un darītu stipras jūsu kājas.

8:12 Un tad tavs Kungs iedvesa eņģeļiem: «Es būšu kopā ar jums. Stipriniet tos, kas ir ticīgi ļaudis. Neticīgo sirdis Es sēšu bailes. Cērtiet nost viņu galvas. Un cērtiet nost katru viņu pirkstu.»

8:13 Par to, ka viņi pretojās Dievam un Viņa vēstnesim. Bet tos, kas pretojas Dievam un Viņa vēstnesim, patiešām, tos ķer bargs Dieva sods.

8:14 Tad nu, lūk jums, nobaudiet to! Un, patiešām, neticīgos gaida Uguns sods.

8:15 Ak, ticīgie ļaudis! Kad jūs redzat neticīgo ierindu nākam pret jums, negrieziet tiem muguras.

8:16 Jo katrs, kas tajā dienā pagriezīs viņiem muguru, izņemot, ja to prasa cīņas taktika vai vajadzība pievienoties citai grupai, būs izsaucis uz sevi Dieva dusmas un ieguvīs mitekli nožēlojamā vietā – Ellē.

8:17 Tie nebijāt jūs, kas viņus nogalinājāt, tas bija Dievs. Un smiltis nesviedī tu, kad tu tās sviedī, tās svieda Dievs, lai Viņš varētu ticīgos pienācīgi pārbaudīt. Patiešām, Dievs ir Visu Redzošs, Visu Zinošs.

8:18 Un patiešām ir tā, ka Dievs izjauc neticīgo plānus.

8:19 Ja jūs lūdzāt Dieva lēmumu šajā lietā, jūs to esat saņēmuši. Un, ja jūs rimsieties, tā būs labāk jums pašiem. Bet, ja jūs atkal atsāksiet, atsāksim arī Mēs. Un jūsu spēki, pat būdami lielā skaitā, jums nepalīdzēs. Jo Dievs ir kopā ar ticīgiem ļaudīm.

8:20 Ak, ticīgie ļaudis! Paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim. Un neuzgrieziet muguras, kad viņš jūs uzrunā.

8:21 Un neesiet kā tie, kas saka: "Mēs jau dzirdējām," nedzirdējuši neko.

8:22 Patiešām, Dieva acīs, vissliktākie no dzīvās radības ir tie, kas ir mēmi, kurli un negrib neko saprast.

8:23 Un, ja Dievs zinātu, ka viņos ir arī kas labs, Viņš darītu tā, lai tie dzird. Bet, pat, ja Viņš būtu izdarījis tā, lai tie dzird, tie nepatikā aizgrieztos prom.

8:24 Ak, ticīgie ļaudis! Atsaucieties, kad Dievs un Viņa vēstnesis jūs aicina uz to, kas dod jums dzīvību. Un ziniet, ka starp cilvēku un viņa paša sirdi var ienākt Dievs, un, ka pie Viņa jūs visi atgriezīsieties.

8:25 Un bīstieties pārbaudījuma, kurš var ķert ne tikai neticīgos no jūsu vidus. Un ziniet, ka Dieva sods ir bargs.

8:26 Un atcerieties to laiku, kad jūsu bija maz un jūs tikāt uzskatīti par vājiem šajā zemē, dzīvojot bailēs no ļauzu vajāšanas. Tad Viņš palīdzēja jums rast patvērumu, vairoja jūsu spēkus un gādāja jums labu iztikšanu. Un jūs varējāt būt par to pateicīgi.

8:27 Ak, ticīgie ļaudis! Nepieviliet Dievu un Viņa vēstnesi, un nepieviliet tišuprāt tos, kas jums uzticas.

8:28 Un paturiet prātā, ka ar jūsu mantu un jūsu bērniem jūs tiek pārbaudīti. Un, ka liela atlīdzība ir pie Dieva.

8:29 Ak, ticīgie ļaudis! Ja jūs bīsieties Dieva, jūs spēsiet atšķirt labu no ļauna un Dievs dzēsīs jūsu ļaunos darbus un piedos jums. Un Dievam ir daudz, ko dot.

8:30 Un tad neticīgie sadomāja tevi ieslodzīt, nogalināt vai izraidīt. Viņi kala savus plānus un Dievam arī bija savi plāni. Un Dieva plāni ir Vislabākie.

8:31 Kad viņiem tiek lasītas priekšā Mūsu vēstis, viņi saka: "Patiešām, mēs jau to esam dzirdējuši. Ja mēs gribētu, mēs arī varētu kaut ko tādu pateikt. Tie jau ir tikai tādi agrāko ļaužu nostāsti."

8:32 Un tad viņi sacīja: "Ak, Dievs, ja tā patiešām ir Tava patiesība, tad liec, lai pār mums no debesīm nolīst akmens lietus, vai sūti mums mokpilnu sodu."

8:33 Bet Dievs tos nesodīs, kamēr tu esi starp viņiem, un Dievs tos nesodīs, kamēr tie meklēs piedošanu.

8:34 Bet, kādēļ lai Dievs tos nesodītu, ja, nebūdami Svētītās Masdžidas (al-Masdžid al-Harām) sargi, tie neielaiž tajā ļaudis? Tikai tie, kas bīstas Dieva, var būt tās sargi, taču vairākums no viņiem to nesaprot.

8:35 Un viņu lūgšanas pie Nama ir tikai tāda svilpošana un roku plaušķināšana. Tad saņemiet jel sodu par savu neticību!

8:36 Neticīgie izlieto savu mantu, lai atturētu ļaudis no Dieva ceļa. Un tā viņi to izlietos, sev par nožēlu, un tad tiks pieveikti. Un neticīgie tiks savākti Elles priekšā.

8:37 Lai Dievs varētu nodalīt ļaunos no labajiem, ļaunos salikt vienu uz otra, sakraut visu kaudzē un iemest Ellē. Un viņi būs zaudējuši visu, kas tiem pieder.

8:38 Saki tiem neticīgajiem, ka, ja viņi kļūst ticīgi ļaudis, viņu pagātne tiek tiem piedota. Bet, ja tie atkal atgriežas atpakaļ neticībā, tad tas, kas ir noticis ar agrāko laiku ļaudīm, tam ir labs piemērs.

8:39 Un cīnieties pret viņiem, līdz izbeidzas jebkura vajāšana un visa reliģija tiek veltīta vienīgi Dievam. Ja viņi rimstas, tad patiešām, Dievs redz visu, ko tie dara.

8:40 Bet, ja viņi turpina savu, tad ziniet, ka jūsu Aizstāvis ir Dievs - Brīnišķīgs Aizstāvis un Brīnišķīgs Palīgs.

8:41 Un ziniet, ka no tā, ko jūs saņemat kā kara laupījumu, viena piektā daļa pienākas Dievam, Viņa vēstnesim, tuvākajiem radiem un bāreņiem, trūkumcietējiem un ceļiniekiem, ja jūs ticiet Dievam un tam, ko Mēs atklājām Mūsu kalpam Kritērija (laba un ļauna izšķiršanas) dienā, dienā, kad satikās divi karapulki. Un Dievam ir vara pār visām lietām.

8:42 Un tā, jūs stāvējāt ielejas šajā pusē, viņi pretējā pusē un karavāna bija lejup no jums. Kaut arī jūs būtu vienojušies tur satikties, jūs to nebūtu spējuši. Bet Dievs gribēja, lai iesāktais tiktu padarīts līdz galam, lai tie, kam bija jāmirst, mirtu, redzējuši skaidru zīmi, bet tie, kam bija jāpaliek dzīviem, arī būtu redzējuši skaidru zīmi. Un patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

8:43 Un tad Dievs sūtīja tev sapni, kurā jūsu ienaidnieki bija mazā skaitā. Ja tu būtu redzējis tos lielā skaitā, tu būtu zaudējis dūšu un sācis svārstīties. Taču Dievs paglāba tevi no tā. Patiešām, par to, kas slēpjas ļaužu sirdīs, Viņš ir Visu Zinošs.

8:44 Kad jūs sastapāties, Dievs rādīja jums viņus kā nelielu pulku, bet arī viņi jūs redzēja kā nelielu pulku, jo Dievs gribēja, lai viss notiktu, kā bija nolikts. Un pie Dieva atgriežas visas lietas.

8:45 Ak, ticīgie ļaudis! Kad jūs satiekaties ar ienaidnieku, stāviet droši savās vietās un bez mitas piesauciet Dievu, lai jums veiktos.

8:46 Un paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim un nestrīdieties viens ar otru, lai nezaudētu dūšu un velti neizšķiestu spēkus. Un esiet pacietīgi. Patiešām, Dievs ir ar pacietīgajiem.

8:47 Neesiet kā tie, kas nāca no savām mājām iedomības pilni, izrādīdamies ļaudīm un grūzdami citus nost no Dieva ceļa. Bet Dievs aptver visu, ko tie dara.

8:48 Un tad sātans izdarīja tā, ka viņu muļķīgās izdarības tiem likās lieliskas un sacīja: “Šodien neviens no ļaudīm nevar jūs uzvarēt, un, patiešām, es esmu jūsu sabiedrotais.” Bet tad, kad abas armijas kļuva redzamas, tas uzgriezta viņiem muguru un sacīja: “Patiešām, mani ar jums nekas nesaista. Jo es redzu to, ko neredzat jūs un es bīstos Dieva. Un Dieva sods ir bargs.”

8:49 Liekuļi un tie, ar samaitātām sirdīm, sacīja: “Viņu reliģija tos maldina.” Taču, ja kāds paļaujas uz Dievu, tad patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

8:50 Un, ja vien tu varētu redzēt, kā eņģeļi, paņemot neticīgo dvēseles, sit pa viņu sejām un mugurām, sacīdami: “Tad nu nobaudiet Svilinošās Uguns sodu!

8:51 To jūs paši ar savām rokām esat sev sagādājuši. Un, patiešām, Dievs nav netaisnīgs pret savām radībām.”

8:52 Tie līdzinās faraona ļaudīm un tiem, kas bija pirms viņiem. Viņi neticēja Dieva zīmēm un Dievs tos sodīja par viņu noziegumiem. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgs un soda bargi.

8:53 Tas ir tādēļ, ka Dievs neatrauj savu labvēlību ļaudīm, kam reiz to ir dāvājis, ja vien tie paši nekļūst citādi. Un, patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

8:54 Tie patiešām līdzinās faraona ļaudīm un tiem, kas bija pirms viņiem. Viņi noliedza sava Kunga zīmes un par viņu noziegumiem Mēs tos iznīcinājām. Mēs noslicinājām faraona ļaudis, jo visi viņi bija ļaundari.

8:55 Patiešām, visļaunākie Dieva acīs ir tie, kas netic. Un viņi arī neticēs.

8:56 Tie, ar kuriem tu slēdz derību, un kuri šo derību katru reizi lauž. Un Dieva viņi nebīstas.

8:57 Un, ja tu gūsti virsroku pār viņiem kaujas laukā, tad sodi tos bargi, lai izkliedētu tos, kas nāk aiz viņiem un, lai tie gūtu krietnu mācību.

8:58 Un, ja tu baidies par kādu ļaužu nodevību, atsvied tiem atpakaļ viņu derību, tāpat kā to ir darījuši viņi. Patiešām, Dievs nemīl nodevējus.

8:59 Lai neticīgie nemaz nedomā, ka varēs izbēgt no soda. Patiešām, nekur tie neglābsies.

8:60 Un, lai iedzītu bailes jūsu un Dieva ienaidniekos, un lai brīdinātu arī tos, par kuriem jūs vēl nezināt, bet Dievs zin, turiet gatavus pret viņiem visus savus spēkus, ieskaitot kaujas zirgus. Viss, ko jūs darīsiet Dieva labā, jums tiks atlīdzināts pilnā mērā, un pāri jums netiks nodarīts.

8:61 Ja tie piedāvā mieru, pieņem to. Un paļaujies uz Dievu. Patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

8:62 Bet, ja viņu nodoms ir tevi piekrāpt, tad patiešām, tev pietiek ar Dievu. Tas ir Viņš, kas Tevi ir atbalstījis ar savu palīdzību un ar ticīgajiem ļaudīm.

8:63 Dievs ticīgo ļaužu sirdis ir savienojis savstarpējā mīlestībā. Ja arī tu būtu iztērējis visu mantu, kas ir virs zemes, tu nebūtu varējis tās savienot. Bet Dievs tās savienoja, jo ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

8:64 Ak, praviet! Tev un ticīgajiem ļaudīm, kas tev seko, pietiek ar Dievu.

8:65 Ak, praviet! Mudini ticīgos ļaudis cīņai. Ja divdesmit no jums izturēs, jūs uzvarēsiet divus simtus. Ja simts no jums izturēs, jūs uzvarēsiet tūkstoti neticīgo, jo tie ir ļaudis, kas daudz ko vis nesaprot.

8:66 Tagad Dievs ir atvieglojis jūsu uzdevumu, jo Viņš redz jūsu vājās vietas. Un tā, ja starp jums ir simts izturīgo, tie pārspēs divus simtus neticīgo. Bet, ja starp jums ir tūkstotis izturīgo, tie pārspēs divus tūkstošus neticīgo, ja tāda būs Dieva griba. Jo Dievs ir kopā ar izturīgajiem.

8:67 Pravietim nevajadzētu ņemt kara gūstekņus, iekāms zeme nav iekarota. Cilvēki gan grib ko iegūt šajā pasaulē, bet Dievam vairāk rūp dzīve Viņā saulē. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

8:68 Ja Dievs tā jau agrāk nebūtu noteicis, pār jums nāktu bargs sods, ja jūs tā būtu darījuši.

8:69 Patērējiet to no kara laupījuma, ko jūs iegūstat likumīgā un pienācīgā ceļā. Un bīstieties Dieva. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

8:70 Ak, praviet! Saki gūstekņiem, kas krituši jūsu rokās: Ja Dievs redzēs, ka jūsu sirdīs mīt arī labais, Viņš jums dos ko labāku par to, kas jums ir atņemts un Viņš jums piedos. Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

8:71 Bet, ja tie gudro tevi piekrāpt, tad viņi jau pirms tam būs piekrāpuši Dievu un Viņš būs devis tev visu varu pār viņiem. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

8:72 Patiešām, tie, kas kļuva ticīgi, pārcēlās uz Medinu un cīnījās uz Dieva ceļa, nežēlojot ne savu mantu, ne savas dzīvības un tie, kas sniedza viņiem pajumti un palīdzību, tie visi ir viens otra sabiedrotie. Bet par tiem, kas arī kļuva ticīgi, bet palika mājās, tev nav jāuzņemas atbildība, kamēr tie tev neseko. Taču, ja viņi meklē tavu palīdzību reliģijas lietās, tavs pienākums ir viņiem šo palīdzību sniegt, ja vien tas nav pret ļaudīm, ar kuriem tevi saista vienošanās. Un Dievs redz visu, ko jūs darāt.

8:73 Arī neticīgie ir viens otra sabiedrotie. Ja jūs nedarīsiet tāpat, sāksies vajāšana un pār zemi nāks liels posts.

8:74 Bet tie, kas kļuva ticīgi ļaudis, pārcēlās uz Medinu un cīnījās uz Dieva ceļa, un tie, kas sniedza viņiem pajumti un palīdzību, tie ir tie patiesi ticīgie. Viņi saņems piedošanu un bagātīgu atlīdzību.

8:75 Un tie, kas ticīgi kļuva vēlāk, atstāja savas mājas un cīnījās kopā ar tevi, tie arī ir daļa no jums. Tomēr asinsradiniekiem ir priekšrocība mantojuma lietās, tā ir noteicis Dievs. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais par visām lietām.

9. Nožēlošana

Medinas Sūra

9:1 Uz Dievu un Viņa vēstnesi neattiecas tie līgumi un vienošanās, ko jūs esat slēguši ar elku dievu pielūdzējiem.

9:2 Četrus mēnešus tiem ir atļauts brīvi pārvietoties pa zemi, paturot prātā, ka no Dieva tie neizbēgs, un, ka Dievs tos apzīmogos ar kauna zīmi.

9:3 Lielajā Svētceļojuma dienā (Dul-Hidža mēneša 10. diena, Islāma kalendāra 12. mēnesis), Dievs un Viņa vēstnesis dara ļaudīm zināmu, ka Viņš un Viņa vēstnesis ir brīvi no jebkādam saistībām ar elku dievu pielūdzējiem. Nožēlošana būtu tas labākais priekš jums. Bet, ja jūs atsakāties, tad jums jāzin, ka no Dieva aizbēgt nevar. Un saki ļaudīm, ka neticīgos gaida mokpilns sods.

9:4 Tas neattiecas uz tiem līgumiem, kurus jūs esat noslēguši ar elku dievu pielūdzējiem, kuri šos līgumus nav pārkāpuši un nav arī nevienam palīdzējuši cīņā pret jums. Ar tiem līgums uz norunāto laiku paliek spēkā. Patiešām, Dievs mīl taisnīgos.

9:5 Bet tad, kad sakrālie mēneši (1., 7., 11. un 12. Islāma kalendāra mēneši) ir pagājuši, tad, vienalga, kur jūs tos ieraugāt, ierīkojiet slēpņus, ielenciet tos, sagūstiet tos un nogaliniet tos. Bet, ja tie izdarīto nožēlo, ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt, ļaujiet viņiem iet, jo Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

9:6 Un, ja kāds no viņiem lūdz tev patvērumu, dod to viņam, lai viņš dzird Dieva Vārdu. Un tad ierādi tam drošu vietu. Tas tādēļ, ka tie ir ļaudis, kas daudz ko vis nezina.

9:7 Vai maz var būt kāda vienošanās starp Dievu, Viņa vēstnesi un elku dievu pielūdzējiem, izņemot tos, ar kuriem jūs noslēdzāt līgumus pie Svētītās Masdžidas (al-Masdžid al-Harām). Kamēr viņi šo norunu pilda, tā jāpilda arī jums. Patiešām, Dievs mīl taisnīgos.

9:8 Jo, ja tie redzēs, ka gūst virsroku pār jums, tie neievēros nekādus līgumus – ne tos, kas ir saistīti ar radniecības saitēm, ne arī jebkurus citus. Vārdos tie izliksies, ka piekrīt jums, bet sirdī jūs ienīdīs, jo lielākā daļa no viņiem ir negantības un viltus pilni.

9:9 Viņi iztirgo Dieva vēstis par smieklīgu cenu un grūž arī citus nost no Dieva ceļa. Patiešām - ļauni ir viņu darbi.

9:10 Attiecībā pret ticīgajiem ļaudīm tie neievēro ne radniecības saites, ne savstarpēji noslēgtos līgumus. Un tie ir viņi, kas pārkāpj likumus.

9:11 Tomēr, ja viņi nožēlos izdarīto un turpmāk ievēros Ikāmat-as-Salāt un dos az-Zakāt, tad viņi būs jūsu ticības brāļi. Mēs sīki izskaidrojam Dieva vēstis tiem, kas spēj tās saprast.

9:12 Bet, ja pēc tam, kad jūsu starpā būs noslēgta vienošanās, tie savus zvērestus neturēs un cels neslavu jūsu reliģijai, tad sāciet karu pret viņu vadoņiem - patiešām, viņu zvēresti nav graša vērti - citādi tie nerimsies.

9:13 Jo, kā jūs varat to nedarīt, ja viņi nepilda savus zvērestus, grasās izraidīt vēstnesi un pirmie uzbrūk jums? Vai jūs no viņiem bīstaties? Dievs ir tas, no kā jums būtu jābīstas, ja jūs esat ticīgi ļaudis.

9:14 Cīnieties ar viņiem! Ar jūsu rokām Dievs viņus sodīs un apkaunos, bet jums dos uzvaru pār viņiem un dziedēs ticīgo ļaužu sirdis.

9:15 Un dzēsīs dusmas viņu sirdīs. Jo Dievs pieņem nožēlu no kura vien grib. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

9:16 Vai jūs domājat, ka paliksiet malā, līdz Dievs atpazīst ikvienu, kas ir cīnījies uz Dieva ceļa un nav saucis palīgā nevienu citu kā vien Dievu, Viņa vēstnesi un ticīgos ļaudis? Un Dievs redz visu, ko jūs darāt.

9:17 Elku dievu pielūdzējiem nepieklājas saimniekot Dieva masdžidās. Lai ko tie tur darītu, tie liecinās vien par savu neticību. Viņu darbi būs veltīgi un Elles ugunis būs viņu mitekļi uz laiku laikiem.

9:18 Dieva masdžidās ir vieta tikai tiem, kas tic Dievam un Atmaksas dienai, ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt un nebīstas nevienu, izņemot Dievu. Tikai viņi ir tie, kas iet taisnu ceļu.

9:19 Jeb vai jūs domājat, ka ūdens pasniegšana svētcēlniekiem un Svētītās Masdžidas (al-Masdžid al-Harām) pieskatīšana ir pielīdzināma tam, ko veic tie, kas tic Dievam un Atmaksas dienai un cīnās uz Dieva ceļa? Dieva acīs tas nav viens un tas pats. Dievs neved pa taisnu ceļu ļaunus ļaudis.

9:20 Visaugstāk Dievs vērtē tos ticīgos, kas ir cīnījušies uz Viņa ceļa, savas mājas atstādami, savu dzīvību un savu mantu nežēlodami. Un viņi būs tie, kas uzvarēs.

9:21 Viņi no sava Radītāja saņem labo vēsti par Viņa žēlastību un prieku. Un par Dārziem, kur tos gaida mūžīga svētlaieme.

9:22 Tā būs viņu mājvieta uz laiku laikiem. Patiešām, vislielākā atlīdzība ir pie Dieva.

9:23 Ak, ticīgie! Neņemiet sev par palīgiem un draugiem ne savus tēvus, ne savus brāļus, ja ticības vietā tie ir izvēlējušies neticību. Tie no jums, kas ņem tos sev par palīgiem un draugiem, ir ļaundari.

9:24 Saki tā: Ja jūsu tēvi, jūsu dēli, jūsu brāļi, sievas un radi, jūsu manta, jūsu tirgošanās intereses un jums tīkamie mājokļi jums liekas svarīgāki par Dievu, Viņa vēstnesi un cīņu uz Dieva ceļa, tad gaidiet Dieva lēmumu. Jo negantus un nepaklausīgus ļaudis Dievs neved pa taisnu ceļu.

9:25 Patiešām, Dievs ir palīdzējis jums daudzās vietās, arī Hunainas dienā, kad jūs liksmojāt, būdami lielā skaitā. Tas tomēr jums nepalīdzēja – zeme, neraugoties uz savu plašumu, kļuva jums par šauru un jūs sākat atkāpties.

9:26 Tad Dievs izlēja savu mieru pār savu vēstnesi un pār ticīgajiem un sūtīja no debesīm neredzamus karapulku. Un Viņš sodīja neticīgos. Un tāda bija neticīgo alga.

9:27 Jo pēc tam Dievs pieņems nožēlu, no kura vien gribēs. Un Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

9:28 Ak, ticīgie ļaudis! Tik tiešām, elku dievu pielūdzēji ir netīri ļaudis. Tādēļ, pēc šī viņu gada, neļaujiet tiem vairāk tuvoties Svētajai Masdžidai (al-Masdžid al-Harām). Un, ja jūs baidāties no nabadzības, tad Dievs, ja tāda būs Viņa griba, drīz jums palīdzēs no savas pārpilnības. Jo Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

9:29 Cīnieties pret tiem no rakstu ļaudīm, kas netic Dievam un Atmaksas dienai, kas neaizliedz to, ko Dievs un Viņa vēstnesis ir aizliedzis un nepieņem patieso ticību, kamēr tie nesāk maksāt nodevas un nepakļaujas.

9:30 Un jūdi saka: “Uzaīrs (Ezra) ir Dieva dēls”. Un kristieši saka: “Mesija ir Dieva dēls”. Tas ir tas, ko saka viņu mutēs, viņi atkārtoti tikai to, ko jau pirms viņiem ir sacījuši neticīgie. Lai Dievs tos izdeldē! Cik tālu gan viņi ir aizmaldījušies!

9:31 Viņi ir ņēmuši savus rabinus un mūkus un Mesiju, Mariamas dēlu par saviem kungiem, blakus Dievam. Un viņiem bija likts kalpot tikai Vienīgajam Dievam. Jo nav citu dievu, vienīgi Viņš. Lai gods un slava Viņam, atšķirībā no visiem citiem, kam tie Viņu pielīdzina.

9:32 Ar savām mutēm viņi grib izdzēst Dieva gaismu. Taču, lai cik nīstami tas būtu neticīgajiem, Dievs ļauj savu gaismu darīt vienīgi vēl spožāku.

9:33 Viņš ir tas, kas ir sūtījis savu vēstnesi ar ceļa rādītāju un patiesības reliģiju, lai paceltu to augstu pāri visām reliģijām, lai kā tas nepatīktu elku dievu pielūdzējiem.

9:34 Ak, ticīgie! Daudzi rabīni un mūki ļaunprātīgi aprij ļaužu mantu un maldina tos nost no Dieva ceļa. Un tie, kas aprok savu zeltu un sudrabu zemē, tā vietā, lai ar to kalpotu uz Dieva ceļa, pasaki tiem, ka tos gaida mokpilns sods.

9:35 Tajā dienā, kad viss viņu zelts un sudrabs tiks izkausēts Elles ugunīs un dedzinās viņu pieres, sānus un muguras, tiks teikts: "Tas ir tas, ko jūs priekš sevis esat sakrājuši, tad nu nobaudiet to!"

9:36 Patiešām, Dieva mēnešu skaits ir divpadsmit. Tā tas tika ievests Dieva reģistrā tajā dienā, kad Viņš radīja debesis un zemi. Četri no tiem ir sakrālie mēneši (1., 7., 11. un 12. Islāma kalendāra mēneši). Tā ir pareizā ticība, un nenodariet sev ļaunu šajos mēnešos. Un apkarojiet visus elku dievu pielūdzējus kā viņi visi apkaro jūs. Un ziniet, ka Dievs ir kopā ar taisnīgajiem.

9:37 Patiešām, sakrāla mēneša atcelšana neticību tikai vairo, jo neticīgie ar to tiek samulsināti. Vienu gadu viņi pasludina to par atļautu, citu gadu par aizliegtu, lai tikai būtu pareizs Dieva noteiktais aizliegto mēnešu skaits. Tā viņi atļauj to, ko Dievs ir aizliedzis. Un tas, ko tie nodara ļaunu, viņiem pašiem šķiet skaists. Taču neticīgus ļaudis Dievs neved uz taisna ceļa.

9:38 Ak, ticīgie ļaudis! Kas ir ar jums, ka tad, kad jūs tiek ataicināti uz Dieva ceļa, jūs tik smagi pieplokāt zemei? Vai šīs pasaules dzīve jums ir tīkamāka par dzīvi Viņā saulē? Taču šīs pasaules prieki tāds nieks vien ir, salīdzinot ar to, kas gaida jūs Viņā saulē.

9:39 Ja jūs neturpināsiet uzsākto ceļu, Viņš sodīs jūs ar mokpilnu sodu un nomainīs jūs ar citiem ļaudīm. Viņam jūs nenodarīsiet ne mazāko ļaunumu. Un Dievs ir Visu Spēcīgais pār visām lietām.

9:40 Ja jūs viņam (pravietim Muhamedam) nepalīdzat, tad Dievs taču viņam jau reiz ir palīdzējis. Un, kad neticīgie bija viņu izraidījuši un viņi abi bija kādā alā, viņš sacīja savam pavadonim (Abu Bakram): «Nebēdājies, patiešām, Dievs ir kopā ar mums.» Tad Dievs sūtīja pār viņiem savu mieru un atbalstīja tos ar neredzamiem karapulkiem. Un neticīgo vārdus Viņš padarīja zemākus par zemi, kamēr Dieva Vārds ir augstāks par visu. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

9:41 Bet jums jāiet tālāk, vai tas jums nākas viegli vai grūti. Un cīnieties uz Dieva ceļa, nežēlojot ne savu mantu, ne savu dzīvību. Tā ir labāk priekš jums, ja vien jūs to zinātu.

9:42 Un, ja ieguvums būtu bijis tepat pie rokas un ceļš tiem liktos viegls, tad noteikti viņi būtu gājuši tev līdz. Bet ceļš tiem likās pārāk tāls. Un tie zvērēs pie Dieva: «Ja vien mēs spētu, mēs, protams, ietu kopā ar tevi.» Viņi paši sevi pazudina un Dievs zina, ka viņi patiešām ir meļi.

9:43 Lai Dievs tev piedod! Kādēļ tu atļāvi tiem palikt mājās, pirms tev nebija skaidrs, kuri no viņiem ir patiesi un kuri ir meļi?

9:44 Tie, kuri tic Dievam un Atmaksas dienai, neprasa tev atļauju cīnīties uz Dieva ceļa, nežēlojot ne savu mantu, ne savu dzīvību. Un taisnīgos Dievs pazīst un zina.

9:45 Tikai tie prasa tavu atļauju, kuri netic Dievam un Atmaksas dienai, kuru sirdis ir šaubu pilnas, kuri ir svārstīgi un apmulsuši.

9:46 Ja viņi būtu gribējuši iet, tad sen jau būtu tam sagatavojušies. Bet Dievs negribēja, lai tie ietu, aizturēja viņus un viņiem tika teikts: «Sēdiet vien kopā ar tiem, kas paliek sēžam!»

9:47 Ja viņi tomēr ietu kopā ar tevi, tas radītu vienīgi apjukumu. Ar savu rosību viņi jūsu vidū sētu nevienprātību, jo starp jums ir arī tādi, kas tādas runas uzklausā. Un ļaundarus Dievs pazīst un zina.

9:48 Patiešām, viņi jau agrāk musināja pret tevi un jauca tavus plānus, līdz atnāca patiesības vēsts un, viņiem par lielu nepatiku, tika pasludināta Dieva griba.

9:49 Starp viņiem ir arī tādi, kas saka: «Ļauj man palikt mājās un nekārdini mani!» Taču tie ir viņi, kas ir krituši kārdinājumā. Un, patiešām, Elle aptvers neticīgos no visām pusēm.

9:50 Ja liktenis tev ir labvēlīgs, tas viņus apbēdina, bet, ja ar tevi notiek nelaime, viņi saka: “Patiešām, mēs pret to jau esam nodrošinājušies” un, smeļoties, uzgriež tev muguru.

9:51 Saki tā: Ar mums var notikt tikai tas, ko Dievs mums ir nolīcis. Viņš ir mūsu aizstāvis un sargs. Un ticīgi lai paļaujas uz Dievu.

9:52 Saki: Vai jūs gaidāt, ka bez šīm divām slavas pilnajām iespējām (mocekļa nāve vai uzvara) mūs sagaida vēl kas cits? Mēs, savukārt, gaidām vai Dievs sodīs jūs no mūsu rokas, vai izdarīs to pats. Tad nu gaidiet, un, patiešām, mēs arī gaidīsim, kopā ar jums.

9:53 Saki: Vai nu jūs dodat ko labprātīgi, vai piespiedu kārtā, no jums netiks pieņemts nekas, jo jūs esat neganti, nepaklausīgi ļaudis.

9:54 Un tas, ko viņi dod, nevar tikt pieņemts vien tādēļ, ka viņi netic ne Dievam, ne Viņa vēstnesim, slinki nāk uz lūgšanām un negribīgi izdala žēlastības dāvanas.

9:55 Un lai viņu bagātība un viņu bērni tevi neiespaido. Dieva nodoms ir sodīt viņus šīs pasaules dzīvē gan ar viņu bagātību, gan ar viņu bērniem, lai viņi šķirtos no savām dvēselēm, būdami neticīgi.

9:56 Un viņi zvēr pie Dieva, ka patiešām ir ar jums, nebūdami ar jums. Viņi ir ļaudis, kas baidās.

9:57 Ja tie atrastu kādu patvērumu, kādu alu vai vietu, kur paslēpties, droši, ka tie steigšus vien pa taisno būtu prom.

9:58 Starp viņiem ir daži, kas domā, ka tu netaisnīgi sadali žēlastības dāvanas. Ja tie saņem kādu daļu no tām, tie ir apmierināti, ja viņi neko no tām nesaņem, tie dusmojas.

9:59 Kaut viņi būtu bijuši mierā ar to, ko Dievs un Viņa vēstnesis tiem dod un būtu sacījuši: "Mums pietiek ar Dievu. Dievs dos mums no savas bagātības un Viņa vēstnesis arī. Patiešām, uz Dievu vien mēs ceram."

9:60 Bet žēlastības dāvanas ir domātas nabagiem, trūkcūcietējiem, ziedojušu vācējiem un tiem, kuru sirdis tiecas uz patiesību. Tās ir domātas nebrīvo ļaužu izpirkšanai un parādu nolīdzināšanai. Tās ir domātas tiem, kas cīnās uz Dieva ceļa un grūtībās nokļuvušiem ceļiniekiem. Tā to ir noteicis Dievs, Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

9:61 Starp viņiem ir arī tādi, kas apvaino pravieti un saka: "Viņš jau uzklausa jebkuru!" Saki tā: Viņš uzklausa to, kas ir labāk priekš jums. Viņš tic Dievam, uzticas saviem ļaudīm un ir par svētību visiem ticīgajiem. Bet tos, kas Dieva vēstnesi nepatiesi apvaino, gaida mokpilns sods.

9:62 Lai izpatiktu ticīgajiem, viņi zvēr pie Dieva. Pienācīgāk būtu, ja tie censtos izpatikt Dievam un Viņa vēstnesim.

9:63 Vai tad viņi nezina, ka tas, kas nostājas pret Dievu un Viņa vēstnesi, nokļūst Elles liesmās, kur viņš paliek uz laiku laikiem? Un tā ir krišana vislielākajā nežēlastībā.

9:64 Atkritēji baidās, ka kādā no Sūrām tiks atklāts tas, ko tie slēpj savās sirdīs. Saki tā: Smejieties vien, Dievs noteikti atklās to, no kā jūs baidāties.

9:65 Bet, ja jūs par to viņiem vaicāsit, tie atbildēs: "Ak, ko nu! Mēs jau tikai tāpat vien parunājām, pajokojām." Saki: Vai tas ir Dievs un Viņa vēstis un Viņa vēstnesis par ko jūs pajokojāt?

9:66 Un nemēģiniet nemaz taisnoties! Patiešām, Jūs esat nolieguši ticību pēc tam, kad bijāt to pieņēmuši. Ja arī Mēs dažiem no jums piedosim, pārējie tiks pakļauti mokpilnam sodam. Par to, ka tie ir kļuvuši par atkritējiem.

9:67 Atkritēji, vīrieši un sievietes, visi ir vienādi. Viņi pavēl darīt to, kas ir slikts, aizliedz to, kas ir labs, bet savas rokas neatver. Par Dievu viņi ir aizmirsuši. Un Dievs ir aizmirsis par viņiem. Patiešām, šie atkritēji ir neganti un nepaklausīgi ļaudis.

9:68 Atkritējus, vīriešus un sievietes, un tos, kas ir neticīgi, Dievs ir lēmis Elles ugunīm, kurās tie paliks uz laiku laikiem. Ar to viņiem pietiks. Un Dievs tos ir nolādējis un viņu sods būs bezgalīgs.

9:69 Viņi līdzinās tiem, kas dzīvoja pirms jums. Tie bija daudz varenāki par jums – tiem bija vairāk mantas un vairāk bērnu. Un viņi baudīja savu daļu, tāpat kā savu daļu baudāt jūs, un tāpat kā savu daļu tika baudījuši tie pirms jums. Un jūs nevarat apturēt savas tukšās runas, tāpat kā viņi nevarēja apturēt viņējās. Taču tas, ko jūs darāt, ir velti darīts. Tam nav vērtības šajā pasaulē un nebūs vērtība arī Viņā saulē. Un tie ir viņi, kas ir zaudētāji.

9:70 Vai viņi neko nav dzirdējuši par saviem priekšgājējiem – par Nūha ļaudīm un Āda ļaudīm un Tamūda un Ibrāhīma ļaudīm, par Madjanas iedzīvotājiem un par kājām gaisā apgrieztajām pilsētām? Pie viņiem nāca vēstneši ar skaidrām liecībām. Tas nebija Dievs, kas tos ieogrūda postā. Viņi paši sevi ieogrūda postā.

9:71 Un ticīgi vīrieši un ticīgās sievietes ir viens otra sabiedrotie. Viņi atbalsta visu, kas ir labs un taisnīgs, un ir pret visu, kas ir netaisns un ļauns. Viņi ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt un paklausa Dievam un Viņa vēstnesim. Un Dieva žēlastība ir ar viņiem. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

9:72 Dievs ir apsolījis ticīgiem vīriešiem un ticīgām sievietēm Dārzus, zem kuriem upes plūst, kur tie paliks uz laiku laikiem, kā arī svētītus mājokļus mūžīgas svētlaimes Dārzos. Bet Dieva prieks ir kas vairāk. Un tā ir liela laime.

9:73 Ak, praviet! Apkaro neticīgos un atkritējus un esi bargs pret viņiem. Jo viņu mitekļis būs Ellē. Un nožēlojams ir šāds ceļa gals.

9:74 Viņi zvēr pie Dieva, ka neko tādu nav teikuši. Bet viņi patiešām bija sacījuši neticības pilnus vārdus un kļuvuši neticīgi pēc tam, kad jau bija pieņēmuši Islāmu. Un viņi gatavojās darīt to, ko viņiem nebija lemts izdarīt. Vai viņus aizvainoja tas, ko Dievs un Viņa vēstnesis bija viņu labā darījuši, vairodami viņu labklājību? Priekš viņiem būtu bijis labāk, ja tie nožēlotu izdarīto, bet ja tie nerimsies, Dievs sodīs tos ar mokpilnu sodu gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Un nav tiem neviena uz zemes, kas tos aizstāvētu vai tiem palīdzētu.

9:75 Starp viņiem ir ļaudis, kas slēdza derību ar Dievu, sacīdami: “Ja Dievs dos mums no savas pārpilnības, tad arī mēs dosim žēlastības dāvanas un būsim starp taisnajiem.”

9:76 Bet, kad Viņš deva tiem no savas pārpilnības, tie kļuva skopulīgi un negribēja pildīt slēgto derību.

9:77 Un Viņš tos sodīja, darīdams viņu sirdis liekulīgas līdz dienai, kad tie satiksies ar Viņu. Par to, ka bija laužuši ar Dievu slēgto derību un melojuši.

9:78 Vai viņi neaptver, ka Dievs zin visus viņu noslēpumus un visas viņu slepenās sarunas? Ka Dievs ir Visu Zinošais par Apslēpto?

9:79 Viņi aprunā ticīgos ļaudis, kas žēlastības dāvanas dod labprātīgi un arī tos, kas var dot vien savu labo gribu. Viņi tos izsmej. Bet Dievs viņu izsmieklu metīs tiem atpakaļ. Tos gaida mokpilns sods.

9:80 Un, vai tu lūdz, lai viņiem tiktu piedots, vai nelūdz, lai viņiem tiktu piedots. Un kaut arī tu lūgtu reizes septiņdesmit, lai viņiem tiktu piedots, Dievs tiem nepiedos. Tādēļ, ka tie neticēja Dievam un Viņa vēstnesim. Un Dievs neved pa taisnu ceļu negantus un nepaklausīgus ļaudis.

9:81 Tie, kas palika mājās, kad Dieva vēstnesis devās ceļā (uz Tabuku), priecājās, jo negribēja cīnīties uz Dieva ceļa, ziedojot savu mantu un savas dzīvības. Viņi sacīja: «Tādā karstumā nav jādodas ceļā.» Saki: Elles liesmas ir vēl karstākas. Kaut nu viņi to apjēgtu!

9:82 Lai jau viņi nedaudz papriecājas, jo daudz tiem būs jāraud, maksājot par to, ko būs pelnījuši.

9:83 Bet, ja Dievs liek kādiem no viņiem nākt pie tevis un lūgt tev atļauju iet kopā ar tevi, tad atbildi: «Jūs nekad nenāksiet kopā ar mani un jūs nekad necīnīsieties kopā ar mani pret ienaidniekiem. Patiešām, Jūs apmierināja palikšana mājās pirmoreiz, tad nu palieciet sēžam mājās arī šoreiz, kopā ar citiem mājās palicējiem».

9:84 Un, kad kāds no viņiem nomirst, neizlūdz par viņu un nestāvi pie viņa kapa. Patiešām, Dievam un Viņa vēstnesim viņi nebija ticējuši un nomira, būdami neganti un nepaklausīgi ļaudis.

9:85 Lai viņu bagātība un viņu bērni tevi neietekmē. Dieva nodoms ir sodīt viņus ar šīm lietām šajā pasaulē, lai viņi šķirtos no savām dvēselēm būdami neticīgie.

9:86 Un, kad tika atklāta Sūra ar aicinājumu ticēt Dievam un kopā ar Viņa vēstnesi cīnīties uz Dieva ceļa, bagātākie no viņiem prasīja tev atļauju palikt mājās un sacīja: «Atstāj mūs kopā ar tiem, kas paliek sēžam mājās.»

9:87 Viņi bija mierā ar to, ka paliek mājās. Viņu sirdis bija aizslēgtas, un viņu prāts klusēja.

9:88 Bet vēstnesis un tie, kas kopā ar viņu bija kļuvuši ticīgi, cīnījās uz Dieva ceļa, nežēlojot ne savu mantu, ne savas dzīvības. Un viss, kas ir labs, piederēs viņiem. Jo viņi tie ir, kas uzvarēs.

9:89 Priekš viņiem Dievs ir sagatavojis Dārzus, zem kuriem upes plūst, un tur tie paliks uz laiku laikiem. Un tā ir augstākā laime.

9:90 Un tie no tuksneša arābiem, kas bija dažādi aizbīdinājušies, atnāca, lūdzot atļauju nepiedalīties. Bet tie, kas bija melojuši Dievam un Viņai vēstnesim, tie palika mājās. Un mokpilns sods ķers tos neticīgos no viņu vidus.

9:91 Nespējniekus, slimniekus un trūcīgos, kam vienkārši nav ko ziedot, nevar vainot, ja viņu ticība Dievam un Viņai vēstnesim ir patiesa. Tiem, kas dara labu, nav ko pārmet. Un Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

9:92 Tāpat nevar vainot tos, kas atnāca pie tevis, lūgdami, lai tu tiem dotu jājamdzīvniekus un tu teici: "Man nav jums ko dot". Un viņi griezās atpakaļ un acis viņiem bija pilnas ar asarām, aiz sarūgtinājuma, ka tiem nav nekā, ko ziedot.

9:93 Pārmetumus pelna tie, kas, būdami bagāti ļaudis, prasīja tev atļauju nepiedalīties. Viņi bija ar mieru būt kopā ar tiem, kas paliek mājās. Un Dievs aizslēdza viņu sirdis un viņi neapjēdz, ko ir zaudējuši.

9:94 Kad jūs atgriezīsieties, viņi sāks aizbīdināties. Saki: Netaisnojieties, mēs tāpat jums neticēsim. Patiešām, Dievs mums ir darījis zināmu visu par jums. Un Dievs un Viņa vēstnesis redzēs jūsu darbus arī turpmāk. Un tad, kad jūs tiksiet atvesti pie Viņas, kam ir zināms Redzamais un Apslēptais, tad Viņš jums pateiks, ko jūs esat darījuši.

9:95 Kad jūs atgriezīsieties, viņi zvērēs pie Dieva, lai tikai jūs liktu tos mierā. Tad arī atstājiet tos. Patiešām, jo viņi ir netīri ļaudis un viņu patvērumš būs Ellē, kā atmaksa par to, ko viņi būs sapelnījuši.

9:96 Viņi būs gatavi apzvērēt jums visu, lai tikai jūs būtu ar viņiem mierā. Bet, pat, ja jūs būtu ar viņiem mierā, ar nepakļāvīgiem un nepaklausīgiem ļaudīm nekad nebūs mierā Dievs.

9:97 Neviens nevar pārspēt tuksneša arābus neticībā, liekulībā un pretestībā tiem nosacījumiem, ko Dievs ir atklājis savam vēstnesim. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

9:98 Un starp tuksneša arābiem ir arī tādi, kas uzskata, ka tas, ko viņi ziedo, priekš viņiem ir tīrie zaudējumi un gaida, kad jūs piemeklēs neveiksme. Bet neveiksme piemeklēs viņus pašus. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

9:99 Bet starp tuksneša arābiem ir arī daži, kas tic Dievam, Atmaksas dienai un tam, ka viņu ziedojumi tos tuvina Dievam un Viņas vēstneša svētībai. Tik tiešām, tā viņiem ir iespēja tuvoties. Dievs dāvās tiem savu žēlastību. Patiešām, jo Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlsirdīgais.

9:100 Bet pats priekšpulks – tie, kas pirmie atstāja savas mājas un tie, kas viņiem sniedza palīdzību, un arī tie, kas sekoja viņu pēdās, būdami taisnīgi ļaudis, ar tiem Dievs būs mierā, un viņi būs mierā ar Viņu. Un Viņš tiem ir sagatavojis Dārzus, zem kuriem upes plūst, kas būs viņu mājvieta uz laiku laikiem. Un tā ir visaugstākā laime.

9:101 Un starp tiem tuksneša arābiem, kas dzīvo jums apkārt, ir liekulīgi ļaudis, un tāpat arī starp tiem, kas dzīvo Medinā. Viņi stūrgalvīgi dzīvo savā liekulībā. Tu viņus nepazīsti, bet Mēs viņus pazīstam. Viņus Mēs sodīsim divkārtīgi un tad pakļausim briesmīgām mokām.

9:102 Un tur ir arī tādi, kas ir nožēlojuši savus ļaunos darbus, un tādi, kas jaukuši ļauno ar labo. Varbūt Dievs par viņiem apžēlosies. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

9:103 Ņem no viņu mantas ziedojumiem pienākošos daļu, lai tos attīrītu un paaugstinātu. Un piesauc Dieva svētību pār viņiem. Patiešām, tavās lūgšanās ir viņu drošība. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

9:104 Vai tad viņi nezina, ka tas ir Dievs, kas pieņem nožēlu no saviem kalpiem un pieņem žēlastības dāvanas un, ka tas ir Dievs, kas ir Nožēlu Pieņemošais, Žēlastības Pilnais.

9:105 Saki tā: Strādājiet, Dievs redzēs jūsu darbus, un arī Viņa vēstnesis un ticīgie ļaudis. Un tad jūs atgriezīsieties pie Viņa, kam ir zināms Redzamais un Apslēptais un Viņš jums pavēstīs, ko esat paveikuši.

9:106 Un vēl tur ir citi, kas nogaida, vai Dievs viņus sodīs vai apžēlos. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

9:107 Un tie, kas uzcēla masdžidu, lai sētu ļaunumu, neticību un nevienprātību ticīgo vidū, un, lai būtu kur patverties tiem, kas jau no paša sākuma bija uzstājušies pret Dievu un Viņa pravieti. Un viņi noteikti apzvērēs: “Mēs jau gribējām tikai to labu vien.” Un Dievs ir liecinieks, ka, patiešām, viņi ir meļi un liekuļi.

9:108 Bet tajā masdžidā Dievu lūgt tu neej. Masdžida, kas no pašas pirmās dienas tika dibināta uz taisnīguma pamatiem, ir vairāk pelnījusi, ka Dievu pielūgt tu ej tajā. Tajā ir vīri, kas grib sevi attīrīt un Dievs mīl tos, kas grib sevi attīrīt.

9:109 Tad, vai labāks ir tas, kurš ceļ savu māju uz taisnīguma pamatiem, bīstoties Dieva un meklējot Dieva atzinību, vai tas, kas pamatus liek brūkošas klints malā, kopā ar viņu nogāžoties bezdibenī, Elles ugunīs? Un Dievs neved uz taisna ceļa ļaudis, kas dara ļaunu.

9:110 Viņu būvētā māja vienmēr viesīs šaubas viņu sirdīs, līdz viņu sirdis tiks sagrieztas gabalos. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

9:111 Patiešām, Dievs ir pircis ticīgo ļaužu dzīvības un viņu mantu un atlīdzība par to ir Paradīzes dārzs. Viņi cīnās uz Dieva ceļa, viņi nokauj un tiek nokauti. Tas ir patiesss solījums, ko Viņš ir devis Torā, Evaņģēlijā un Kurānā. Un kurš gan šim solījumam ir uzticīgāks par Dievu? Tad līksmojiet jel par šo noslēgto derību. Tā ir vislielākā uzvara.

9:112 Tie ir tie, kas nožēlā vērsās pie Dieva, tie, kas slavē un godina Dievu, tie, kas gavē, tie, kas klanās un krīt pie zemes Dieva priekšā, tie, kas atbalsta labo un aizliedz ļauno un tie, kas ievēro Dieva noliktās robežas. Un iepriecini ticīgos ar labām ziņām.

9:113 Pravietim un ticīgajiem neklājas izlūgties piedošanu priekš elku dievu pielūdžējiem, pat ja tie ir to radinieki, ja ir kļuvis skaidrs, ka tie ir nākošie Elles iemītnieki.

9:114 Ibrāhīms, lūdzot, lai tiktu piedots viņa tēvam, tikai izpildīja savu solījumu viņam. Kad Ibrāhīmam kļuva skaidrs, ka viņa tēvs ir Dieva ienaidnieks, viņš to pameta. Patiešām, Ibrāhīms bija savaldīgs un izturēts vīrs.

9:115 Dievs neliks apmaldīties tiem, kurus Viņš vada pa taisnu ceļu, pirms nebūs tiem darījis zināmu, no kā tiem ir jābīstas. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošs par visām lietām.

9:116 Patiešām, Dievam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Viņš dod dzīvību un sūta nāvi. Un nav jums cita aizstāvja un palīga bez Dieva.

9:117 Patiešām, Dievs piedeva gan pravietim, gan pārceļotājiem (muhadžīriem), gan Medinas islāmticīgajiem (ansāriem), kas bija kopā ar viņu grūtajā stundā, kad daļa no viņiem gandrīz jau bija nomaldījušies no taisnā ceļa. Viņš piedeva viņiem, lai viņi varētu to nožēlot. Patiešām, Viņš pret tiem ir Visu Laipnais, Žēlastības Pilnais.

9:118 Dievs piedeva arī tiem trim, kas nebija nākuši kopā ar citiem. Un, kad zeme, neskatoties uz tās plašumu, tiem bija kļuvusi par šauru, arī viņu pašu dvēseles sažņaudzās, kad tiem kļuva skaidrs, ka no Dieva paglābties iespējams tikai pie Dieva. Tad Viņš piedeva viņiem, lai tie varētu to nožēlot. Patiešām, Dievs ir Nožēlu Pieņemošais, Žēlsirdīgais.

9:119 Ak, ticīgie! Bīstieties Dieva un esiet kopā ar tiem, kas ir patiesīgi.

9:120 Medinas un tās apkārtnes tuksneša arābiem nevajadzēja atpalkt no Dieva vēstneša, sargājot savas dzīvības vairāk nekā viņa dzīvību.

Tādēļ, ka gan slāpes, gan bads un nogurums, gan katrs solis Dievā ceļā, kas izsaucis neticīgo naidu, gan katrs panākums cīņā pret ienaidnieku, tiem tiks ieskaitīts kā viņu labais darbs. Patiešām, nekas netiek aizmirsts, saņemot Dieva balvas.

9:121 Lai cik liels vai mazs ir viņu ziedojums, lai arī kādu ieleju viņi šķērso, pierakstīts tiek viss, lai Dievs tiem varētu atmaksāt pēc vislabākā, ko viņi ir darījuši.

9:122 Ticīgajiem pārgājienā nav jāiet visiem kopā. No katras grupas lai iet pa nodaļai, bet tie, kas atpalk, var veltīt laiku reliģijai un pastāstīt par to pārējiem, kad tie atgriežas, lai arī tie varētu izsargāties no ļauna.

9:123 Ak, ticīgie! Uzbrūciet neticīgajiem, ja tie gadās jūsu tuvumā, lai viņi pārlicinās par jūsu skarbo nopietnību. Un ziniet, ka Dievs ir ar dievbijīgiem ļaudīm.

9:124 Kad tiek atklāta kāda jauna Sūra, daži liekuļi vaicā: «Vai kādam no tās ticība ir kļuvusi stiprāka?» Protams, ticīgos iepriecina katra jauna Sūra un tie patiešām kļūst stiprāki savā ticībā.

9:125 Bet tajos, kuru sirdis ir samaitātas, tā liks augt augumā ļaunumam. Un tie nomirs būdami neticīgi.

9:126 Vai viņi neredz, ka katru gadu vienu vai divas reizes tiek pārbaudīti? Un tomēr tie neko nenožēlo un nepievērš tam uzmanību.

9:127 Un katru reizi, kad tiek atklāta jauna Sūra, tie skatās viens uz otru: «Vai kāds jūs redz?» Pēc tam tie uzgriež muguras. Bet Dievs ir aizgriezis prom arī viņu sirdis, jo viņi ir ļaudis, kas nesaprot.

9:128 Un tā, pie jums, no jūsu pašu vidus, ir nācis vēstnesis. Viņam nav viegli, redzot jūs ciešam. Viņš pūlas jūsu labā, un ir laipns un žēlsirdīgs pret ticīgiem ļaudīm.

9:129 Bet, ja viņi uzgriež muguras, tad saki tā: Man pietiek ar Dievu. Un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Un paļaujos es uz Viņu. Un Viņš ir Visaugstākā Troņa Kungs.

10. Jūnus

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

10:1 Alif Lam Ra. Šīs ir rindas no gudras grāmatas.

10:2 Vai tas ļaudīm ir kāds brīnums, ka Mēs esam sūtījuši kādu vīru no jūsu pašu vidus: "Brīdini ļaudis un iepriecini ticīgos ar ziņu, ka viņus gaida cienīgs stāvoklis pie viņu Augstā Kunga." Bet neticīgie saka: «Patiešām, viņš ir īsts burvis!»

10:3 Patiešām, jūsu Kungs ir Dievs. Tas ir Viņš, kurš radīja debesis un zemi sešās dienās un tad uzkāpa savā Tronī, valdot pār visu. Iebilst var vienīgi ar Viņa ziņu. Tāds ir Dievs – jūsu Augstais Kungs, kalpojiet Viņam! Un vai jūs to nevarētu paturēt prātā?

10:4 Jūs visi atgriezīsieties pie Viņa. Dieva solījums ir patiess. Patiešām, Viņš rada pirmoreiz, un tad Viņš to atkārtο vēl un vēl. Lai tos, kas tic un dara labu, Viņš varētu taisnīgi atalgot. Bet neticīgie dzers verdošu šķidrumu, un par to, ka tie neticēja, tos gaida mokpilns sods.

10:5 Tas ir Viņš, kas lika saulei spīdēt un mēnesim gaismu atstarot. Un noteica mēnesim mainīt fāzes, lai jūs varētu zināt gadu skaitu un mērīt laika plūdumu. Nekas nav ticis radīts tāpat vien – visam ir savs noteikts mērķis un nozīme. Viņš izskaidro zīmes zinošiem ļaudīm.

10:6 Patiešām, dienas un nakts maiņā un visā, ko Dievs ir radījis debesis un virs zemes, ir zīmes dievbijīgiem ļaudīm.

10:7 Patiešām, tie, kas nedomā par tikšanos ar Mums, bet priedīgi bauda dzīvi šajā pasaulē un jūtas ar to apmierināti, un tie, kas ir nevērīgi pret Mūsu zīmēm,

10:8 viņu mītne būs Uguns liesmās, jo viņi būs to nopelnījuši.

10:9 Patiešām, tos, kas tic un dara labu, viņu ticības dēļ, vedīs viņu Kungs. Upes tecēs zem viņu kājām Liksmības Dārzos.

10:10 Viņu lūgšana tur būs: «Slava Tev, ak Dievs!» Un viņu sveiciens tur būs: «Miers!» Un pabeigs viņi savu lūgšanu ar vārdiem: «Slava Dievam, Pasaules Valdniekam!»

10:11 Un, ja Dieva nodoms būtu ļaudis pamudināt uz ļaunu, gluži tāpat kā Viņš tos mudina uz labu, tad viņu laiks jau būtu beidzies. Bet tiem, kas nedomā par tikšanos ar Mums, Mēs ļaujām noziedzībā akli maldīties tālāk.

10:12 Un, ja kādu piemeklē posts, viņš sauc Mūs vai guļot, vai sēžot, vai stāvot. Bet, kad Mēs viņa nelaimi esam novērsuši, viņš turpina savu ceļu, it kā nekad nebūtu lūdzis, lai Mēs viņa nelaimi novērstu. Un šiem noziedzniekiem liekas pareizi tas, ko tie dara.

10:13 Un, patiešām, Mēs iznīcinājām tās paaudzes pirms jums, kad tās darija ļaunu, kad viņu vēstneši nāca pie tiem ar skaidrām liecībām, bet viņi tiem neticēja. Tā Mēs atmaksājam noziedzīgiem ļaudīm.

10:14 Pēc viņiem, par viņu pēctečiem uz zemes Mēs likām jūs, lai redzētu, kādi būsiet jūs.

10:15 Un tad, kad kā skaidras liecības tiem tiek lasītas priekšā Mūsu vēstis, tie, kas nedomā par tikšanos ar Mums, saka: «Atnes mums citu Kurānu, vai izmaini to.» Saki tā: Es nevaru tajā neko uz savu galvu izmainīt. Es varu tikai paklausīt tam, kas man ir atklāts. Patiešām, ja es nepaklausītu savam Kungam, man būtu jābaidās no tās lielās dienas soda.

10:16 Saki: Ja Dievs būtu gribējis, es nebūtu jums to priekšā lasījis un Viņš nebūtu jums to darījis zināmu. Patiešām, visu savu dzīvi es esmu pavadījis kopā ar jums. Vai tiešām jums ir grūti to saprast?

10:17 Un kurš gan var būt vēl netaisnīgāks par to, kas sagudro pret Dievu melus vai noliedz Viņa zīmes? Patiešām, noziedzīgus ļaudis negaida veiksmē.

10:18 Un, Dieva vietā, viņi pielūdz tos, kas tiem nedara ne sliktu, ne labu un viņi saka: «Tie ir mūsu aizbildņi pie Dieva.» Saki: Vai jūs Dievam stāstāt par ko tādu, debesīs vai uz zemes, ko Viņš nezina? Visu Slavēts un Visu Cildināts ir Viņš, pār visiem, ko tie ar Viņu saista.

10:19 Iesākumā visi ļaudis bija viena vienota cilts, vēlāk viņu uzskati sāka atšķirties. Un, ja pirms tam jau nebūtu stājies spēkā Dieva Vārds (par atvēlēto laiku uz zemes), lietas, kurās viņu domas dalījās, jau būtu tikušas iztiesātas.

10:20 Un viņi saka: «Kāpēc nav nosūtīta lejā kāda zīme no viņa Kunga?» Saki: Apslēptais ir Dieva ziņā. Tad gaidiet, patiešām, es gaidu kopā ar jums.

10:21 Un, kad Mēs ļaujām ļaudīm baudīt Mūsu žēlastību, kad tos ir piemeklējis posts, palūk, tie sāk uzstāties pret Mūsu vēstīm. Saki: Piesargieties! Dieva nodoms strādā ātrāk. Patiešām, Mūsu sūtņi pieraksta visu, ko jūs darāt.

10:22 Tas ir Viņš, kas dod jums iespēju ceļot gan pa sauszemi, gan pa jūru. Un, kad jūs esat savos kuģos un burās pūš labvēlīgs vējš un visiem ir prieks par to, pēkšņi uznāk vētra, viņi nāk virsū no visām pusēm un viņi redz, ka ir ielenkti. Un viņi piesauc Dievu, dziļā ticībā Viņam: «Ja Tu mūs izglābsi, mēs būsīm starp tiem, kas Tev ir pateicīgi!»

10:23 Bet, kad Viņš tos izglābj, palūk! tie atkal vairo postu un netaisnību uz zemes. Ak, ļaudis! Tie ir pārejoši šīs pasaules prieki. Jūsu netaisnie darbi vērsas pret jums pašiem. Jo jātgriežas jums būs pie Mums un Mēs jums parādīsim to, ko būsiet darījuši.

10:24 Šīs pasaules dzīve līdzinās lietus ūdenim, ko Mēs sūtām lejup no debesīm, un ko uzsūc zemes augi, kas dod barību zvēriem un cilvēkiem. Un, kad zeme ietērpjas savās rotās un kļūst brīnišķīgi skaista, un cilvēkiem šķiet, ka tiem ir dota visa vara pār to, kādu nakti vai dienu nāk Mūsu pavēle, un Mēs to pārvēršam tīri nopļautā laukā, it kā vēl vakar viss nebūtu bijis vienos ziedos. Tā Mēs izskaidrojam šīs zīmes ļaudīm, kas spēj domāt.

10:25 Un Dievs aicina ļaudis uz Miera Namu un ved uz taisna ceļa katru, ko vēlas.

10:26 Tos, kas dara labu, gaida visaugstākais atalgojums, un pat vēl vairāk. Ne putekļi, ne pazemojums viņu sejas neklās. Viņu mājvieta būs Paradīzē un tur viņi paliks uz laiku laikiem.

10:27 Bet tos, kas dara ļaunu - un ļaunums tiek atalgots ar līdzīgu ļaunumu - tos klās pazemojums. No Dieva tie aizstāvību nesaņems. It kā viņu sejas būtu aizklātas ar nakts tumsas gabaliem. Viņi būs Elles iemītņieki un tur viņi paliks uz laiku laikiem.

10:28 Un dienā, kad Mēs visus sasauksim kopā, Mēs sacīsim tiem, kas Dievam piedēvēja izpalīgus: «Palieciet savās vietās! Jūs, ar saviem izpalīgiem!» Tad Mēs tos nošķirsim vienu no otra un tie viņu izpalīgi sacīs: «Tie nebijām mēs, kam jūs kalpojāt.

10:29 Un pietiek ar to, ka Dievs ir liecinieks tam, ka mēs neko nezinājām par jūsu kalpošanu.»

10:30 Tur katrai dvēselei būs jātbild par to, ko tā agrāk darījusi. Un viņiem būs jātgriežas pie Dieva, sava īstā Kunga, un viss viņu sadomātais izzudīs.

10:31 Saki tā: Kurš ir tas, kas gādā par mums debesīs un virs zemes? Kurš ir tas, kas ļauj mums dzirdēt un redzēt? Kurš ir tas, kas mirušo dara dzīvu un dzīvo mirušu? Kurš ir tas, kas visu to rada un vada? Tad viņi sacīs: «Dievs.» Saki: Tad vai jums no Viņa nav jābīstas?

10:32 Jo tas ir Dievs, jūsu īstais Kungs. Un kas gan var būt vēl bez patiesības, ja ne vienīgi meli? Cik tālu gan jūs esat nomaldījušies.

10:33 Un tā, ir apstiprinājies tava Augstā Kunga vārds par tiem negantajiem un nepaklausīgajiem - tie ticīgi nekļūs.

10:34 Saki tā: Vai kāds no jūsu izpalīgiem spēj radīt un radīto atkārtot? Saki: Tas ir Dievs, kas visu rada pirmoreiz un spēj to atkārtot. Cik ļoti gan jūs esat tikuši maldināti!

10:35 Saki: Vai starp jūsu izpalīgiem ir kāds, kas var parādīt ceļu uz patiesību? Saki: Pie patiesības mūs ved Dievs. Un vai tas, kas ved pie patiesības, nav vairāk pelnījis, ka viņam paklausā, nekā tas, kas neved, ja pats netiek vests? Tad, kas ar jums notiek? Tad, kā jūs spriežat?

10:36 Un vairākums no tiem seko vien savām iedomām. Patiešām, iedomas ir tukša vieta patiesības priekšā. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais par to, ko tie dara.

10:37 Šis Kurāns nav kāda cita, ne Dieva, radīts. Gluži pretēji, tas apstiprina un pilnīgāk izskaidro to, kas tika sūtīts pirms tam. Tas nāk no Pasaules Valdnieka, par ko nav ne mazāko šaubu.

10:38 Vai arī viņi saka: «Viņš pats to ir izdomājis.» Saki tā: Tad atnesiet kādu Sūru, līdzīgu šai, un, ja varat, piesauciet kādu, izņemot Dievu, par liecinieku, ja esat patiesi ļaudis.

10:39 Bet nē! Viņi noliedza to, ko viņu zināšanas vēl nevarēja aptvert, to, kā izskaidrojums līdz viņiem vēl nebija atnācis. Tā noliedza arī tie, kas dzīvoja pirms viņiem. Tad paraugies, kāds bija ļaundaru gals.

10:40 Starp viņiem ir tādi, kas tam tic un tādi, kas tam netic. Un tavs Kungs zin visu par tiem, kas musina uz ļaunu.

10:41 Ja viņi tevi atraida, tad saki: Mani darbi ir mani darbi, un jūsu darbi ir jūsu darbi. Jūs neesat saistīti ar to, ko daru es, es neesmu saistīts ar to, ko darāt jūs.

10:42 Starp viņiem ir arī daži, kas tevi klausās. Bet vai tu vari izdarīt tā, ka kurlie dzird, pat, ja viņi neko nesaprot?

10:43 Starp viņiem ir arī daži, kas raugās uz tevi. Bet vai tu vari vadīt aklos pa taisnu ceļu, pat, ja viņi neko neredz?

10:44 Patiešām! Dievs nav netaisns pret ļaudīm, viņi paši ir netaisni pret sevi.

10:45 Un dienā, kad Viņš visus sasauks pie sevis, tiem liksies, ka viņi bijuši uz zemes ne vairāk kā vienu stundu un viņi pazīs viens otru. Protams, zaudētāji būs tie, kas noliedza satikšanos ar Dievu un netika vadīti pa taisnu ceļu.

10:46 Un, vai nu Mēs parādīsim tev kaut ko no tā, ko Mēs tiem esam apsolijuši, vai arī Mēs liksim tev nomirt, pie Mums ir viņu atgriešanās un Dievs ir liecinieks tam, ko viņi dara.

10:47 Un katrai tautai ir savs vēstnesis. Un, kad viņu vēstnesis atnāks, viss tiks izspriests pēc taisnības un nevienam netiks nodarīts pāri.

10:48 Un viņi saka: "Kad piepildīsies tas, kas ir apsolīts, ja tas, ko tu saki ir taisnība?"

10:49 Saki tā: Ja tā nav Dieva griba, es nespēju nedz novērst kādu ļaunumu no sevis, nedz iegūt kādu labumu priekš sevis. Katrai tautai ir nolikts savs laiks. Kad tas paiet, tie nevar no tā nedz atpalikt, nedz aizsteigties tam priekšā, kaut vai par vienu vienīgu stundu.

10:50 Saki tā: vai jūs esat padomājuši - ja Dieva sods nāktu pār jums dienas laikā, vai nakts laikā, kuru daļu tie noziedznieki te gribētu pasteidzināt?

10:51 Vai tad jūs tam ticēsiet tikai tad, kad tas pār jums jau nāks? Tikai tad? Un, protams, jūs būsiet gribējuši to pasteidzināt.

10:52 Un tad netaisnajiem tiks sacīts: "Tad nu izbaudiet to mūžīgo sodu! Jūs saņemat tikai to, ko esat pelnījuši."

10:53 Un viņi tevi lūdz, lai tu pasaki, vai tas patiešām tā ir? Saki: Jā, mana Augstā Kunga vārdā! Patiešām, tā tas ir, un jūs nevarat no tā izbēgt.

10:54 Un, ja arī tam, kas darījis ļaunu, piederētu viss, kas ir uz zemes, viņš to visu atdotu, lai izpirktu nodarīto. Redzēdami sodu, kas tos gaida, nožēlu viņi neizrādīs. Bet spriedums būs taisnīgs un pāri tiem netiks nodarīts

10:55 Nav šaubu! Patiešām, viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes, pieder Dievam. Nav šaubu! Patiešām, Dieva solījums ir patiess. Bet lielākā daļa no viņiem to neapjēdz.

10:56 Tas ir Viņš, kas dod dzīvību un sūta nāvi. Un pie Viņa jūs atgriezīsieties.

10:57 Ak, ļaudis! No jūsu Augstā Valdnieka pie jums ir atnākusi vēsts - dziedinājums jūsu dvēselēm un ceļa rādītājs un žēlastība ticīgiem ļaudīm.

10:58 Saki: Dieva dāsnums un Viņa žēlastība - par to jums ir jāpriecājas. Tas ir daudz vairāk nekā sakrāj viņi.

10:59 Saki: Vai jūs redzat to visu, ko Dievs priekš jums ir sagādājis? Jūs esat noteikuši, ka daļa no tā ir atļauta, daļa aizliegta. Saki: Vai Dievs jums to ir atļāvis, jeb jūs paši esat sagudrojuši pret Dievu šos melus?

10:60 Un tie, kas sagudro pret Dievu melus, ko viņi domā par Atmaksas dienu? Patiešām, Dieva labvēlībai pret ļaudīm nav robežu, taču lielākā daļa no viņiem ir nepateicīgi ļaudis.

10:61 Lai kur tu arī nebūtu, lai kuru vietu no Kurāna tu arī nelasītu un, lai ar ko tu nedarītu, Mēs esam visa tā liecinieki. Un tavam Kungam nepamanīts nepaslied garām nekas, pat ne vismazākais zemes vai debesu puteklītis, vai kas vēl mazāks vai lielāks par to. Viss tiek pierakstīts skaidrā rakstā.

10:62 Nav šaubu! Patiešām, tiem, kas ir ar Dievu, tiem nebūs jābīstas un jānoskumst.

10:63 Jo tie, kas tic un ir dievbijīgi,

10:64 tiks iepriecināti gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Dieva vārds nav atceļams.

10:65 Lai viņu runa tevi neskumdina. Patiešām, viss gods pienākas Dievam. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

10:66 Nav šaubu! Dievam pieder ikviens, kas ir debesīs un ikviens, kas ir uz zemes. Un tie, kas Dieva vietā piesauc ko citu, piesauc vienīgi savas iedomas un minējumus.

10:67 Tas ir Viņš, kas ir devis jums nakti atpūtai un dienu, lai viss būtu saredzams. Patiešām, un tajā ir zīmes ļaudīm, kas sadzird.

10:68 Viņi saka: «Dievs ir ņēmis sev dēlu!» Slava Viņam! Viņš ir Visu Pārpilnais. Viņam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Jums nav nekādu tiesību ko tādu apgalvot. Vai jūs stāstat par Dievu to, ko jūs paši nezināt?

10:69 Saki: Patiešām, tiem, kas sagudro pret Dievu melus, mūžam neveiksies.

10:70 Viņi papriecāsies šajā dzīvē, un tad atgriezīsies pie Mums. Un tad Mēs tiem liksim izbaudīt bargu sodu. Par to, ka viņi nebija ticējuši.

10:71 Un izstāsti viņiem stāstu par Nūhu, kad viņš sacīja saviem ļaudīm: «Ak, mani ļaudis! Ja tas, ka es dzīvoju starp jums un nemitīgi atgādinu jums par Dieva vēstīm, jums ir par grūtu, tad man atliek paļauties vienīgi uz Dievu. Tad nu pieņemiet visi kopā, jūs un jūsu izpalīgi, savu lēmumu un nešaubieties par to. Un tad nāciet pret mani un nedodiet man ne mirkli atelpas.

10:72 Bet, ja jūs no manis novēršaties, tad jums jāzina, ka nekādu atalgojumu es no jums neesmu lūdzis. Mani atalgos vienīgi Dievs un man ir noteikts būt musulmam".

10:73 Bet tie viņu atraidīja. Tad Mēs izglābām viņu un arī tos, kas kopā ar viņu bija šķirstā un Mēs darījām tos par to ļaužu pēcnācējiem un Mēs noslīcinājām tos, kas noliedza Mūsu vēstis. Tad nu redzi, kādu galu ņēma tie, kas no tā tika brīdināti.

10:74 Pēc viņa Mēs sūtījām vēstnešus pie viņu ļaudīm un tie nāca pie tiem ar skaidrām liecībām. Bet tie ļaudis negribēja ticēt tam, ko bija nolieguši arī iepriekš. Tā Mēs aizslēdzām ļauna darītāju sirdis.

10:75 Tad, pēc viņiem, Mēs sūtījām pie faraona un viņa virsniekiem Mūsā un Hārūnu ar Mūsu zīmēm, bet tie bija augstprātīgi un noziedzīgi ļaudis.

10:76 Un, kad pie viņiem atnāca Mūsu patiesības vēsts, viņi sacīja: "Patiešām, tā ir visistākā burvestība."

10:77 Mūsā sacīja: «Vai to jūs sakāt par patiesību, kad tā ir atnākusi pie jums? Ka tā ir burvestība? Bet burvji nebūs tie, kam paveiksies».

10:78 Viņi sacīja: “Vai jūs abi esat atnākuši, lai novērstu mūs no mūsu tēvu ticības? Un, lai jūs abi gūtu ievēribu šajā zemē? Mēs jums neticam!”

10:79 Un faraons sacīja: “ Atvediet pie manis visus mācītos burvjus!”

10:80 Un kad nu burvji bija atnākuši, Mūsā tiem sacīja: “Metiet visu, ko vēlaties mest!”

10:81 Tad, kad viņi bija metuši, Mūsā sacīja: «Burvestība ir tas, ko jūs esat izdarījuši. Patiešām, Dievs liks tai izgaist. Patiešām, Dievs neatbalsta blēdīgus ļaudis.

10:82 Un Dievs apstiprina patiesību ar saviem vārdiem, pat ja tas noziedzīgiem ļaudīm nepatīk.»

10:83 Bet, aiz bailēm no faraona un viņa virsnieku vajāšanas, neviens, izņemot dažus bērnus no viņa ļaudīm, Mūsā neticēja. Un, patiešām, faraons bija tirāns savā zemē un, patiešām, viņš bija no tiem, kas pārkāpj visas robežas.

10:84 Un Mūsā sacīja: “Ak, mani ļaudis! Ja jūs reiz esat Dievam noticējuši, tad uzticieties Viņam, ja jūs esat muslimi.”

10:85 Tad viņi sacīja: «Mēs uzticamies Dievam. Ak, mūsu Kungs! Nepieļauj, ka ļaunprātīgi ļaudis mūs apspiež un vajā.

10:86 Dāvā mums savu žēlastību un paglāb mūs no neticīgiem ļaudīm.»

10:87 Un Mēs iedvesām Mūsam un viņa brālim: «Celiet saviem ļaudīm mājokļus Ēģiptes zemē, pārvērtiet tos par Dieva pielūgšanas vietām, noturiet tur lūgšanas un ieprieciniet ticīgos ļaudis ar labām ziņām!»

10:88 Un Mūsā sacīja: «Ak, mūsu Kungs! Patiešām, Tu esi devis faraonam un viņa virsniekiem spožumu un bagātību šajā pasaulē. Ak, mūsu Kungs! Un viņi spēj aizvest ļaudis prom no Tava taisnā ceļa. Ak, mūsu Kungs! Iznīcini viņu bagātību un nocietini viņu sirdis, lai viņi nekļūst ticīgi, līdz tiek pakļauti mokiņam sodam.»

10:89 Viņš sacīja: «Patiešām, Jūsu lūgšana ir uzklausīta. Turieties uz taisna ceļa un neejiet to pēdās, kas dzīvo neziņā.»

10:90 Un Mēs pārvedām Isrāīla bērnus pāri jūrai, un faraons ar saviem karapulkiem tiem sekoja, naidīgs un nesavaldīgs. Bet, kad viņi sāka slīkt, faraons sauca: «Es ticu, ka nav neviena cita dieva kā vien Dievs, kam tic arī Isrāīla bērni, un arī es esmu viens no muslimiem!»

10:91 Dievs sacīja: «Tikai tagad? Un tad, kad tu neuzklausīji un biji viens no tiem, kas sēj samaitātību uz zemes?»

10:92 Šodien Mēs tavu miesu paglābsim, lai tu varētu būt par zīmi tiem, kas nāks pēc tevis. Un, patiešām, daudzi no ļaudīm neņem vērā Mūsu zīmes.»

10:93 Un, patiešām, Mēs ierādījām Isrāila bērniem pienācīgu apmešanās vietu un devām tiem uzturam daudz labu lietu. Un, kamēr līdz viņiem nebija atnākušas zināšanas, viņi bija vienprātīgi. Bet, patiešām, Atmodināšanas dienā Radītājs izspriedīs tās lietas, par kurām viņi bija dažādos uzskatos.

10:94 Un, ja tev rodas šaubas par to, ko Mēs tev esam atklājuši, tad pajautā tiem, kas ir lasījuši rakstus (Toru un Evaņģēliju) pirms tevis. Patiešām, no tava Augstā Kunga pie tevis ir atnākusi patiesība. Un neesi starp tiem, kas šaubās.

10:95 Un neesi arī starp tiem, kas Dieva vēstis noliedz. Jo tad arī tu būsi viens no zaudētājiem.

10:96 Patiešām, tie, par kuriem ir piepildījies tava Kunga vārds, tie arī neticēs.

10:97 Pat, ja ikviena no vēstīm atnāktu pie viņiem, tie neticētu, līdz sastaptos aci pret aci ar mokpilnu sodu.

10:98 Vai tad tur nebija nevienas pilsētas, kuras ticība būtu to sargājusi, vienīgi Jūnus ļaudis? Viņi ticēja un Mēs tos pasargājām no pazemojoša soda šajā pasaulē un dāvājām viņiem uz noteiktu laiku priecīgu dzīvi uz zemes.

10:99 Un, ja tavs Kungs būtu to gribējis, tie, kas dzīvo uz zemes, visi kopā būtu kļuvuši ticīgi ļaudis. Jeb vai tu gribēsi piespiest ļaudis kļūt ticīgiem?

10:100 Dvēsele var kļūt ticīga tikai tad, ja Dievs to grib. Bet pār tiem, kas prātu atstāj novārtā, nāks Dieva lāsts.

10:101 Saki tā: Paraugieties uz to, kas ir debesīs un virs zemes. Taču neticīgiem ļaudīm zīmes un brīdinātāji nederēs.

10:102 Tad, vai viņi gaida ko citu, ja ne tādas pašas dienas, kādas piemeklēja tos, kas dzīvoja pirms viņiem? Saki: Tad gaidiet vien, patiešām, es esmu kopā ar jums, starp tiem, kas gaida.

10:103 Un tad Mēs izglābsim Mūsu vēstnešus un ticīgos ļaudis. Tā ir Mūsu daļa - glābt ticīgos ļaudis.

10:104 Saki tā: Ak, ļaudis! Ja jūs māc šaubas par manu reliģiju, tad es taču nepielūdzu tos, ko pielūdzat jūs, vēl bez Dieva. Es pielūdzu vienīgi Dievu. Tas ir Viņš, kas liek jums mirt. Un man ir noteikts, ka es esmu viens no ticīgajiem.

10:105 Un: Pavērs savu seju pret skaidru un patiesu reliģiju. Un neesi elku dievu pielūdzējs.

10:106 Un nepiesauc Dieva vietā tos, kas nevar tev nodarīt ne labu, ne ļaunu. Bet, ja tu patiešām tā darīsi, tu tiks pieskaitīts ļauna darītājiem.

10:107 Un, ja Dievs tev sūta ciešanas, tikai Viņš var tās novērst. Un, ja Viņš priekš tevis ir nodomājis ko labu, neviens Viņa labvēlību atgrūst nevar. Pēc Viņa gribas, tā sasniedz katru no Viņa kalpiem. Un Viņš ir Visu Piedodošais, Žēlsirdības Pilnais.

10:108 Saki tā: Ak, ļaudis! Patiešām, pie jums no jūsu Augstā Valdnieka ir atnākusi patiesība. Ikviens, kas tiks vadīts, ies taisnu ceļu un darīs sev labu. Ikviens, kas no šī ceļa nomaldīsies, nodarīs sev ļaunu. Un es neesmu jūsu sargs.

10:109 Paklausī tam, kas tev tiek atklāts. Un esi pacietīgs, līdz Dievs pasludina savu spriedumu. Un Viņš ir Vislabākais Tiesnesis.

11. Hūds

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

11:1 Alif Lam Ra. Šī ir grāmata, kuras rindas darījis pilnīgas un smalki izskaidrojis Viņš - Gudrības Pilnais, Nomodā Esošais.

11:2 Nekalpojiet nevienam citam, vienīgi Dievam. Patiešām, es nāku pie jums no Viņa, kā brīdinātājs un labu ziņu atnesējs.

11:3 Meklējiet sava Radītāja piedošanu un griezieties pie Viņa nožēlā. Viņš ļaus jums gūt prieku noteiktu laiku un katram žēlsirdīgajam dāvās savu žēlastību. Ja jūs tā nedarāt, tad, patiešām, es baidos, ka kādā lielā dienā pār jums var nākt sods.

11:4 Pie Dieva ir jūsu atgriešanās un Viņam ir vara pār visām lietām.

11:5 Nav šaubu! Viņi aptin savas krūtis, lai noslēptos no Viņa. Bet arī tad, kad viņi aplāj sevi ar apģērba gabaliem, Viņš zin, ko viņi slēpj un ko viņi rāda. Patiešām, Viņš ir Visu Zinošais par to, kas slēpjas ļaužu sirdīs.

11:6 Un nav nevienas dzīvas radības uz zemes, ko Dievs nebūtu nodrošinājis ar iztiku. Un Viņš zin, kur ir to mājvietas, un kur tās tiek paglabātas. Tas viss ir pierakstīts skaidrā rakstā.

11:7 Tas ir Viņš, kas radīja debesis un zemi sešās dienās, kad Viņa Tronis atradās virs ūdeņiem, lai Viņš varētu pārbaudīt, kurš no jums darbos ir pats labākais. Bet, ja tu sacīsi: "Patiešām, pēc nāves jūs tiksiet atmodināti," neticīgie noteikti sacīs: "Tās jau ir tīrās burvestības."

11:8 Un, ja Mēs atliktu viņu sodīšanu uz noteiktu laiku, tie noteikti sacītu: «Kas to aizkavē?» Nav šaubu! Tajā dienā, kad tas pār viņiem nāks, neviens to nevarēs novērst, un tas, par ko viņi bija smējušies, aptvers tos no visām pusēm.

11:9 Ja Mēs ļaujam cilvēkam baudīt Mūsu žēlastību, un tad to viņam atņemam, patiešām, viņš ir izmisis un nepateicīgs.

11:10 Bet, ja Mēs dāvājam viņam savu labvēlību, pēc tam, kad to ir piemeklējusi nelaime un posts, viņš noteikti sacīs: «Ļaunums ir no manis atstājies.» Viņš ir līksms un uzpūtīgs.

11:11 Bet piedošana un bagātīgs atalgojums gaida tikai tos, kas ir pacietīgi un dara labu.

11:12 Tad varbūt tev jāatmet kāda daļa no tā, kas tev ir atklāts un tev no tā sažņaudzas sirds, tādēļ, ka viņi saka: «Kāpēc viņam nav nosūtītas lejā kādas dārglietas, vai arī kāds eņģelis nav atnācis kopā ar viņu?» Bet tu esi tikai brīdinātājs. Viss pārējais ir Dieva ziņā.

11:13 Vai arī viņi saka: «Viņš to visu pats ir izdomājis». Saki tā: Tad atnesiet desmit līdzīgas izdomātas sūras, un piesauciet ikvienu, ko spējat, izņemot Dievu, ja runājat patiesību.

11:14 Un, ja viņi tev neatbild, tad zini, ka tas ir sūtīts ar Dieva ziņu, un ka nav citu dievu, vienīgi Viņš. Tad vai jūs nekļūsiet par muslimiem?

11:15 Tiem, kas ilgojas pēc šīs pasaules dzīves un tās spožajām rotām, Mēs atmaksāsim pilnā mērā par to, ko tie tur būs darījuši un viņi saņems visu līdz pēdējam.

11:16 Tie ir tie, kurus Viņā saulē negaidīs nekas cits, kā vien Uguns liesmas. Veltīgas būs bijušas viņu pūles un bezvērtīgs viss, ko tie darījuši.

11:17 Jeb vai tas ir tas, kam ir skaidra liecība no viņa Augstā Kunga, kam Viņa liecinieks lasa to priekšā un, kam pirms tam ir bijuši Mūsā raksti kā ceļa rādītājs un žēlastība? Tie tai tic. Bet tos sektantus, kas tai netic, ceļa galā gaida apsoltā Uguns. Tāpēc nešaubies. Patiešām, tā ir patiesība no tava Augstā Kunga, lai arī lielākā daļa no ļaudīm tam netic.

11:18 Un kas gan ir vēl netaisnīgāks par to, kurš apmelo Dievu? Kad tie nonāks sava Radītāja priekšā, liecinieki teiks: “Šie ir tie, kas apmeloja savu Kungu!” Nav šaubu! Pār ļaundariem guļ Dieva lāsts.

11:19 Tie ir tie, kas nelaiž ļaudis uz Dieva ceļa, cenšas to padarīt šķību un greizu un netic dzīvei Viņā saulē.

11:20 Nekur uz zemes tie nevarēs aizbēgt, un bez Dieva tiem nebūs neviena, kas tos aizstāvētu. Un sods tiem tiks divkāršots. Jo viņi nebija spējuši ne sadzirdēt, ne ieraudzīt.

11:21 Tie ir tie, kas ir sevi pazudinājuši. Un pazuduši būs arī visi viņu iedomu tēli.

11:22 Nav šaubu, Viņā saulē viņi būs vislielākie zaudētāji.

11:23 Patiešām, tie, kas tic un dara labu un ir pazemīgi sava Augstā Kunga priekšā, tie mājos Paradīzē un paliks tur uz laiku laikiem.

11:24 Par piemēru tiem abiem kalpo aklais-kurlais un redzīgais-dzirdīgais. Vai tie maz ir salīdzināmi? Tad, vai jūs neņemtu to vērā?

11:25 Un, patiešām, Mēs sūtījām Nūhu pie viņa ļaudīm: «Patiešām, es esmu nācis jūs brīdināt.

11:26 Lai jūs nekalpotu nevienam citam, vienīgi Dievam. Patiešām, es bīstos no soda, kas jūs var piemeklēt kādā mokpilnā dienā!»

11:27 Bet viņa neticīgo ļaužu vadoņi sacīja: “Mēs redzam tikai to, ka tu esi gluži tāds pats kā mēs. Un mēs redzam, ka tev paklausa tikai tie zemākie no mums, tie prātā nenobriedušie. Un mēs neredzam tevī neko tādu, ar ko tu būtu pārāks par mums. Un, vispār, mēs domājam, ka jūs esat meļi.”

11:28 Viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Ja man ir skaidra mana Kunga liecība un Viņš man ir dāvājis savu žēlastību, tikai jums tas nav saredzams, vai mums vajadzētu jūs piespiest darīt to, ko jūs tik ļoti negribat?

11:29 Un, ak, mani ļaudis! Es no jums par to neprasu nekādu algu. Mani atalgo vienīgi Dievs. Un es nedomāju padzīt tos, kas ir kļuvuši ticīgi. Patiešām, viņi satiks savu Radītāju. Bet es redzu, ka jūs esat tumši ļaudis.

11:30 Un, ak, mani ļaudis! Kurš man palīdzēs Dieva priekšā, ja es tos padzišu? Vai to jūs neņemat vērā?

11:31 Es taču nesaku jums, ka pie manis ir visas Dieva bagātības vai, ka man ir zināms Apslēptais. Es nesaku arī to, ka es esmu kāds eņģelis, ne arī to, ka tiem, uz kuriem jūs skatāties no augšas, Dievs nekad neko labu nedos. Dievs zin vislabāk, kas ir viņu sirdis. Patiešām, ja es tā darītu, tad būtu viens no ļaudiem.

11:32 Viņi sacīja: “ Ak, Nūh! Patiešām, tu esi strīdējies ar mums un esi strīdējies bieži un vienmēr. Tad rādi mums to, ar ko tu mūs biedē, ja tas, ko tu saki, ir taisnība!”

11:33 Viņš sacīja: “To rādīs jums vienīgi Dievs, ja tāda būs Viņa griba, un jūs no tā nespēsiet izbēgt.

11:34 Un, kaut arī es vēlētos jums palīdzēt, mans padoms jums maz ko līdzēs, ja Dieva griba būs ļaut jums nomaldīties. Viņš ir jūsu Augstais Kungs un pie Viņa jūs atgriezīsieties.”

11:35 Vai arī viņi saka: "Vai viņš to ir izdomājis?" Saki tā: Ja es to esmu izdomājis, tas ir mans noziegums. Bet es neesmu vainojams noziegumos, ko pastrādājat jūs.

11:36 Un Nūham tika atklāts: "No taviem ļaudīm ticīgo būs vien tik, cik to jau ir. Un nebēdājies par to, ko tie dara.

11:37 Un uzbūvē šķirstu, pēc Mūsu ieteikuma un Mūsu uzraudzībā, un nenāc pie Mums aizbilst par tiem, kas ir darījuši ļaunu, jo, patiešām, viņi tiks noslīcināti.”

11:38 Tad Nūhs sāka būvēt šķirstu, un katru reizi, kad viņu vadoņi gāja tam garām, viņi smējās par to. Viņš sacīja: "Ja jūs smejaties par mums, tad gluži tāpat mēs smiesimies par jums.

11:39 Un drīz jūs uzzināsiet, pār kuru nāks sods, kas to pazemos, un, pār kuru nāks sods, kam nebūs beigu.”

11:40 Līdz kamēr nāca Mūsu pavēle un zemes ielejas sāka pārplūst un Mēs sacījām Nūham: "Iekrauj tajā no katras sugas pa pārim, ņem savu ģimeni, izņemot tos, par kuriem vārds jau tika teikts, un visus ticīgos ļaudis". Bet kopā ar viņu ticīgo bija maz.

11:41 Un viņš sacīja: "Kāpiet visi iekšā. Dievs tam rādīs ceļu un vietu, kur piestāt. Patiešām, mans Kungs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais".

11:42 Un tas peldēja kopā ar viņiem pa viļņiem, kas bija milzīgi kā kalni, un Nūhs sauca savam dēlam, kas stāvēja nomaļus: "Ak, mans dēls! Nāc pie mums, nepaliec kopā ar neticīgajiem!”

11:43 Tas sacīja: "Es pieķeršos kādai virsotnei, tā paglābs mani no ūdens!" Nūhs sacīja: "Šodien no tā, ko ir nolīcis Dievs, var paglābt vienīgi Viņa žēlastība.” Tad viļņi tos izšķīra un Nūha dēls noslīka.

11:44 Un tika sacīts: "Ak, zeme! Aprij savus ūdeņus! Ak, debess! Rimsties!" Un ūdens nokritās un Dieva griba tika piepildīta. Un šķirsts apstājās uz Džudi kalna. Un tika sacīts: "Nost ar noziedzīgiem ļaudīm!”

11:45 Un Nūhs piesauca savu Kungu un sacīja: "Ak, mans Kungs! Patiešām, arī mans dēls pieder pie manas ģimenes. Un patiešām, Tavš solījums ir patiess, un Tu esi Vistaisnīgākais no tiesnešiem.”

11:46 Dievs sacīja: "Ak, Nūh! Patiešām, viņš nepieder pie tavas ģimenes. Un patiešām, tas, ko viņš darīja, nebija taisnīgi darīts. Tādēļ nejautā man par lietām, par kurām tu neko nezini. Patiešām, Es brīdinu tevi, nebūt kā tiem, kas neko nezina un nesaprot.”

11:47 Nūhs sacīja: "Ak, mans Kungs! Patiešām, es patveros pie Tevis no jautāšanas par lietām, par kurām es neko nezinu. Un, ja Tu man nepiedod un neapžēlojies par mani, es esmu pazudis."

11:48 Un tika sacīts: "Ak, Nūh! Ejiet ar mieru un Mūsu svētība būs ar tevi un taviem ļaudīm! Bet citiem Mēs ļausim papriecāties un pēc tam uzsūtīsim mokpilnu sodu."

11:49 Tas, ko Mēs tev darām zināmu, ir daļa no Apslēptā. Ne tev, ne taviem ļaudīm agrāk tas nebija zināms. Tad esi jel pacietīgs, jo, patiešām, nākotne pieder tiem, kas Dieva bīstas.

11:50 Un pie Āda ļaudīm Mēs sūtījām viņu brāli Hūdu. Viņš sacīja: "Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam, jo nav jums citu dievu, vienīgi Viņš. Un neizdomājiet visādas pasakas.

11:51 Es neprasu par to no jums nekādu algu. Mana alga ir pie Viņa, kas mani ir radījis. Vai tiešām jūs to nevarat saprast?

11:52 Un ak, mani ļaudis! Izlūdzieties sava Kunga piedošanu un piesauciet Viņu nožēlā. Viņš sūtīs jums no debesīm bagātīgu lietu un jūsu spēki vairošies. Un neuzgrieziet muguras kā tie noziedznieki to dara.»

11:53 Viņi sacīja: "Ak, Hūd! Tu neesi mums atnesis nekādus skaidrus pierādījumus un mēs neatteiksimies no saviem dieviem tikai tādēļ vien, ka tu tā runā. Un mēs tev neticam.

11:54 Viss, ko mēs varam teikt, ir tas, ka, iespējams, kāds no mūsu dieviem ir nodarījis tev ko ļaunu." Viņš sacīja: "Patiešām, Dievs ir mans liecinieks, un arī jūs esat liecinieki tam, ka tā nav mana vaina, ka jūs saistāt

11:55 Viņu ar vēl kādu citu. Tad nostājieties pret mani, jūs, visi kopā un nedodiet man ne mazāko atelpas brīdi.

11:56 Patiešām, es paļaujos uz Dievu, manu Kungu un jūsu Kungu. Nav nevienas dzīvas radības, ko Viņš nevarētu sagrābt aiz cekula. Patiešām, mana Kunga ceļš ir taisns.

11:57 Bet, ja jūs uzgriežat muguras, tad, tik tiešām, to, kā dēļ es pie jums esmu sūtīts, es esmu jau atnesis - mans Kungs jūs nomainīs ar citiem ļaudīm. Un Viņam jūs nenodarīsiet ne mazāko ļaunumu. Patiešām, mans Kungs atbild par visu."

11:58 Un, kad nāca Mūsu pavēle, Mēs izglābām Hūdu un ticīgos ļaudis, kas bija kopā ar viņu. Un ar Mūsu žēlastību tie tika paglābti no bargā soda.

11:59 Tādi bija Āda ļaudis. Tie noliedza sava Kunga vēstis un nepaklausīja Viņa vēstnešiem, bet klausīja katram stūrgalvīgam kaklakungam.

11:60 Un lāsts nāca pār viņiem šajā pasaulē un lāsts būs pār viņiem arī Atmodināšanas dienā. Nav šaubu! Patiešām, Āda ļaudis noliedza savu Kungu. Tad nost ar šiem Hūda Āda ļaudīm!

11:61 Un pie Tamūda ļaudīm Mēs sūtījām viņu brāli Sālihu. Viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam, jo nav jums citu dievu, vienīgi Viņš. Viņš radīja jūs no zemes un deva jums mājvietu uz tās. Izlūdzieties Viņa piedošanu un piesauciet Viņu nožēlā. Patiešām, mans Kungs ir tepat blakus un Viņš atsaucas, kad Viņu sauc.»

11:62 Viņi sacīja: “Sālih, Patiešām, tu esi viens no tiem starp mums, uz kuru mēs likām lielas cerības. Vai tagad tu aizliedz mums pielūgt tos, ko ir pielūguši mūsu tēvu tēvi? Un, patiešām, mums ir stipras šaubas par to, uz ko tu mūs aicini.”

11:63 Viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Padomājiet: ja man ir skaidra liecība no mana Kunga un, ja Viņš ir dāvājis man savu žēlastību, kurš mani pasargās no Dieva, ja es Viņam nepaklausīšu? Manu zaudējumu jūs ar to tikai vēl palielināsiet.

11:64 Un ak, mani ļaudis! Šī Dieva kamieļmāte ir zīme priekš jums. Ļaujiet tai ganīties uz Dieva zemes un nenodariet tai ļaunu, citādi jūs gaida sods.»

11:65 Bet viņi pārcirta tai kāju cīpslas. Tad viņš sacīja: «Vēl trīs dienas jūs varat papriecāties savās mājās. Un šis Viņa solījums ir neapstrīdams.»

11:66 Un, kad nāca Mūsu pavēle, Mēs savā žēlastībā izglābām Sālihu un ticīgos ļaudis, kas bija kopā ar viņu, no tās dienas kauna un negoda. Patiešām, tavš Kungs ir Visu Varenais, Visu Spēcīgais.

11:67 Un pērkona spēriens satrieca ļaundarus, un viņi beigti nokrita uz mutes savās mājās.

11:68 It kā nekad tur nebūtu dzīvojuši. Nav šaubu, Tamūda ļaudis savu Augsto Kungu bija nolieguši. Tad nost jel ar viņiem, ar Tamūda ļaudīm!

11:69 Un, protams, Mūsu sūtņi ieradās pie Ibrāhīma ar labām ziņām un viņi sacīja: “Miers!” Viņš sacīja: “Miers!” un pasteidzās atnest cienastam teļa cepeti.

11:70 Bet, kad viņš redzēja, ka tie nemaz netaisās ēdienam pieskarties, viņš sajūtās neomulīgi un viņu pārņēma baiļu sajūta. Viņi sacīja: «Nebīsties! Patiešām, Mēs tiekam sūtīti pie Lūta ļaudīm.»

11:71 Un viņa sieva stāvēja turpat un viņa smējās. Un tad Mēs nodevām tai priecīgo ziņu par Ishāku un pēc tam par Jakūbu.

11:72 Viņa sacīja: «Ak, bēdas man! Vai man, vecai sievai, būtu jādzemdē bērns? Un mans vīrs ir jau vecs. Patiešām, apbrīnojama lieta!»

11:73 Viņi teica: «Vai tu apbrīno to, ko ir nolīcis Dievs? Dieva žēlastība un Viņa svētība pār tevi un šīs mājas ļaudīm! Patiešām, Viņš ir Visu Uzslavu Vērtais, Visu Slavējamākais.»

11:74 Un, kad bailes bija Ibrāhīmu pametušas, un viņš bija dzirdējis priecīgo vēsti, viņš sāka Mums aizbilst par Lūta ļaudīm.

11:75 Tik tiešām, Ibrāhīms bija iecietīgs, līdzjūtīgs un bieži, nožēlas pilns, griezās pie Dieva.

11:76 «Ak, Ibrāhīm! Nedari to! Patiešām, tava Kunga pavēle jau ir dota un, tik tiešām, pār tiem ļaudīm nāks sods, ko nav iespējams atvairīt.»

11:77 Un, kad Mūsu sūtņi atnāca pie Lūta, viņš sāka raizēties viņu dēļ, satraukties par viņiem un viņš sacīja: «Kas šī par šausmīgu dienu!»

11:78 Un pie viņa saskrēja viņa ciltsbrāļi, kas pirms tam bija darījuši kauna darbus. Viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Šeit ir manas meitas! Viņas priekš jums būs tīrākas. Bīstieties Dieva un neapkaunojiet mani manu viesu priekšā. Vai tiešām jūsu vidū nav neviena saprātīga cilvēka?”

11:79 Viņi sacīja: «Tu labi zini, ka uz tavām meitām mums tiesību nav, ne arī tas mūs interesē. Un, patiešām, tu zini, ko mēs gribam.»

11:80 Viņš sacīja: “Ja vien es būtu stiprāks par jums. Ja vien es varētu pieķerties pie kāda droša balsta.”

11:81 Viņi sacīja: «Ak, Lūt! Patiešām, Mēs esam tava Kunga sūtņi un viņi tev neko nevarēs padarīt. Dodies naktī ceļā, kopā ar savu ģimeni, un neviens no jums, izņemot tavu sievu, lai neskatās atpakaļ. Patiešām, tas, kas ķers viņus, ķers arī tavu sievu. Patiešām, viņiem noliktais laiks ir rīta stunda. Un rīts ir jau tuvu, vai ne tā?

11:82 Un, kad nāca Mūsu pavēle, Mēs apgriezām viņu pilsētas otrādi un kārtu kārtām no debesīm krita lejup degoša māla akmeņi,

11:83 iezīmēti ar tava Augstā Kunga zīmēm. Un tas nemaz nav tālu no tiem ļauna darītājiem.

11:84 Bet pie Madjanas iedzīvotājiem Mēs sūtījām viņu brāli Šuajbu. Viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam, jo nav jums citu dievu, vienīgi Viņš. Un nesamaziniet mēru un svaru. Patiešām, Es redzu, ka jūs dzīvojat pārticībā, bet, patiešām, es baidos, ka tajā visu aptverošajā dienā jūs gaida sods.

11:85 Un ak, mani ļaudis! Dodiet pilnu mēru un sveriet pilnu svaru un neatņemiet ļaudīm lietas, kas pieder viņiem. Un neblēdieties un nesējiet samaitātību uz zemes.

11:86 Tas, ko jums atstāj Dievs, ir vislabākais priekš jums, ja vien jūs esat ticīgi ļaudis. Un es neesmu jums nekāds sargs.”

11:87 Viņi sacīja: “Ak, Šuajb! Vai tava reliģija saka, ka mums jāatmet tas, ko ir pielūguši mūsu tēvu tēvi un, ka mēs ar to, kas mums pieder, nevaram rīkoties pēc sava prāta? Patiešām, tu tak esi viens varen iecietīgs un taisnprātīgs vīrs!”

11:88 Viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Vai tad jūs neredzāt, ka es balstos uz acīmredzamu liecību, kas nāk no mana Kunga un, ka Viņš dod man no tā vislabākā, kas Viņam ir? Es negribu darīt neko no tā, ko es aizliedzu jums. Es vēlos vienīgi sakārtot lietas, cik nu tas ir manos spēkos. Un mani panākumi ir atkarīgi vienīgi no Dieva. Uz Viņu es paļaujos un pie Viņa es patveros.

11:89 Un ak, mani ļaudis! Kaut nu mūsu nevienprātība nenovestu jūs pie tā, kas bija jāpiedzīvo Nūha, Hūda vai Sāliha ļaudīm. Arī Lūta cilts tepat netālu vien bija.

11:90 Un izlūdzieties sava Kunga piedošanu un piesauciet Viņu nožēlā. Patiešām, mans Kungs ir Žēlastības Pilnais, Žēlsirdīgais.»

11:91 Viņi sacīja: «Ak, Šuajb! mēs sevišķi daudz nesaprotam no tā, ko tu tur saki, un, patiešām, mūsaprāt, tu neesi tas stiprākais no mums. Un, ja tev nebūtu tavas ģimenes, mēs tevi noteikti nomētātu ar akmeņiem un tu neko nevarētu pret mums iesākt.»

11:92 Viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Vai mana ģimene jums šķiet varenāka par Dievu? Un Viņu jūs esat nolikuši sev aiz muguras. Patiešām, mans Kungs ir Visu Aptverošais attiecībā uz to, ko jūs darāt.

11:93 Un ak, mani ļaudis! Dariet vien, kas jums jādara, patiešām, daru arī es. Drīz jūs uzzināsiet, pār kuru nāks apkaunojošs sods, un kurš ir tas, kas melo. Un vērojiet! Patiešām, es arī vēroju, kopā ar jums.

11:94 Un, kad nāca Mūsu pavēle, Mēs savā žēlastībā izglābām Šuajbu un ticīgos ļaudis, kas bija kopā ar viņu. Un pērkona spēriens satrieca ļaundarus, un viņi beigti nokrita uz mutes savās mājās.

11:95 It kā nekad tur nebūtu dzīvojuši. Tad nost jel ar tiem Madjanas iedzīvotājiem, tāpat kā ar tiem Tamūda ļaudīm!

11:96 Un, protams, Mēs sūtījām Mūsā ar Mūsu zīmēm un pilnvarām

11:97 pie faraona un viņa virsniekiem, bet tie klausīja tikai faraona pavēlēm, bet faraona pavēles taisnīgas nebija.

11:98 Atmodināšanas dienā viņš ies savu ļaužu priekšgalā, un ievēdīs viņus taisni Ugunī. Un pretīga ir tā vieta, kur viņš tos ievēdīs.

11:99 Lāsts nāca pār viņiem šīs zemes dzīvē un lāsts būs pār viņiem arī Atmodināšanas dienā. Un pretīga ir šī pasniedzamā dāvana.

11:100 Šīs ir ziņas no pilsētām, par kurām Mēs tev stāstām. Dažas no tām vēl ir savās vietās, citas guļ drupās.

11:101 Mēs tiem ļaunu nenodarījām, viņi paši sev to nodarīja. Bet tie, ko viņi piesauca Dieva vietā, tiem nepalīdzēja, kad nāca tava Kunga pavēle. Un posts bija jo lielāks.

11:102 Tāds ir tava Augstā Kunga tvēriens, kad Viņš satver pilsētas, kur dara ļaunus darbus. Patiešām, Viņa Tvēriens ir mokpilns un bargs.

11:103 Patiešām, tā ir zīme tiem, kas bīstas no soda Viņā saulē. Tā būs diena, kad visi ļaudis tiks saaicināti, diena, kad tiks liecināts.

11:104 Un Mēs atliekam to vien uz noteiktu laiku.

11:105 Kad tā atnāks, nevienam netiks dots vārds, ja nu vienīgi ar Dieva ziņu. Daži no viņiem būs satriekti, citi būs liksmi.

11:106 Tie satriektie, tie nokļūs Ugunī, vaidēdami un gaudodami.

11:107 Un paliks tur, kamēr vien pastāvēs zeme un debess, ja vien tavs Kungs nelems citādi. Patiešām, jo tavs Kungs izdara visu, ko nodomā.

11:108 Tie liksmie, tie nokļūs Paradīzē un paliks tur, kamēr vien pastāvēs zeme un debess, ja vien tavs Kungs nelems citādi. Tā būs dāvana, kas nekad nebeidzas.

11:109 Lai tev nav ne mazāko šaubu par to, kas ir tas, ko šie ļaudis pielūdz: tas ir tas pats, ko pielūdza viņu tēvi un tēvu tēvi un viņi saņems bez atlikuma visu, ko tie būs pelnījuši.

11:110 Un, tiešām, Mēs iedevām Mūsam rakstus. Taču to dēļ radās domstarpības. Un, ja pirms tam jau nebūtu stājies spēkā Dieva Vārds (par atvēlēto laiku uz zemes), tās lietas jau būtu tikušas iztiesātas. Un, patiešām, arī attiecībā uz Kurānu viņus māt aizdomas un šaubas.

11:111 Un patiešām, katram no viņiem tavs Kungs samaksās pilnu mēru par viņa darbiem. Patiešām, Viņš ir Nomodā Esošais par to, ko viņi dara.

11:112 Un esi nelokāms, kā tas ir noteikts tev un tiem, kas līdz ar tevi gremdējas nožēlā. Un nenoziedies pret Dieva likumiem. Jo, patiešām, Viņš ir Visu Redzošais par to, ko jūs darāt.

11:113 Un netiecieties pie tiem, kas dara ļaunu, jo tad Uguns var skart arī jūs, bet jums bez Dieva cita aizstāvja nav un neviens jums nepalīdzēs.

11:114 Noturiet lūgšanas dienai sākoties, dienai beidzoties un naktij tuvojoties. Jo, patiešām, labi darbi izdzēs sliktos. Tas ir atgādinājums vērīgajiem.

11:115 Un esiet pacietīgi, jo, patiešām, tiem, kas dara labu, Dieva atzinība nezudīs.

11:116 Tad, kādēļ starp iepriekšējām paaudzēm neatradās saujiņa saprātīgu cilvēku, kas būtu mācījuši ļaudīm nevaicot postu un netaisnību virs zemes? Starp tiem, ko Mēs izglābām, tādu bija pavisam maz? Bet tie, kas darija ļaunu, ļāvās šīs pasaules vilinājumam un kļuva par noziedzniekiem.

11:117 Un tavs Kungs neiznīcinātu pilsētas netaisnīgi, ja to ļaudis būtu laba darītāji.

11:118 Un, ja tavs Kungs būtu tā gribējis, visi ļaudis būtu viena vienota cilts. Taču ļaudis nerimstas strīdēties viens ar otru.

11:119 Izņēmums ir tie, kam tavs Kungs ir dāvājis savu žēlastību. Tādēļ jau arī Viņš tos ir radījis. Un piepildīsies tava Kunga vārdi: «Tik tiešām! Es piepildīšu Elli ar viņiem visiem - cilvēkiem un gariem.»

11:120 To visu, ko Mēs tev stāstām par šiem vēstnešiem, Mēs stāstām tādēļ, lai tava sirds kļūtu stipra un izturīga. Ar to pie tevis ir atnākusi patiesība. Un arī brīdinājums un atgādinājums ticīgiem ļaudīm.

11:121 Un saki neticīgajiem: Dariet vien, kā jūs to darāt. Patiešām, mēs darīsim, kā mēs to darām.

11:122 Un gaidiet. Patiešām, Mēs arī gaidām.

11:123 Un Dievam pieder viss Apslēptais debesīs un uz zemes. Un pie Viņa atgriezīsies viss. Tad pielūdž jel Viņu un paļaujies uz Viņu. Un tavs Kungs ir nomodā par to, ko jūs darāt.

12. Jūsufs

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

12:1 Alif Lam Ra! Šīs ir Gaišās grāmatas vēstis.

12:2 Patiešām, Mēs jums tās nosūtījām kā Kurānu arābu valodā, lai jūs varētu tās saprast.

12:3 Mēs stāstām tev visskaistāko no tev atklājamā Kurāna stāstiem. Pirms tam tu neko par to nezināji.

12:4 Tad Jūsufs sacīja savam tēvam: «Ak, mans tēvs! Patiešām, es redzēju vienpadsmit zvaigznes un sauli un mēnesi. Es redzēju tos krītam pie zemes manā priekšā».

12:5 Viņš sacīja: «Ak, mans dēls! Neatstāsti redzēto saviem brāļiem, lai viņi neizperina pret tevi ko ļaunu. Patiešām, sātans cilvēkam ir atklāts ienaidnieks.

12:6 Un tā, tavs Kungs izvēlas tevi un māca tev izskaidrot lietas un dāvā tev un Jakūba namam visu savu labvēlību, gluži kā Viņš to tika dāvājis diviem taviem tēvu tēviem – Ibrāhīmam un Ishākam. Patiešām, tavs Kungs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.»

12:7 Nav šaubu, Jūsufs un viņa brāļi bija zīmes tiem, kam ir ko jautāt.

12:8 Tad viņi sacīja: «Protams, Jūsufu un viņa brāļi tēvs mīl vairāk nekā mūs, lai gan mēs esam vesels klans. Patiešām, tēvs pieļauj acīmredzamu kļūdu.

12:9 Nogaliniet Jūsufu vai padzeniet viņu no šīs zemes, lai jūsu tēva skats var atkal pievērsties jums un, lai jūs atkal varat būt taisnīgi ļaudis.»

12:10 Viens no viņiem sacīja: «Nenogaliniet Jūsufu, bet, ja kaut kas ir jādara, iemetiet viņu kādā akā. Gan jau kāda karavāna viņu savāks.»

12:11 Viņi sacīja: «Ak, mūsu tēvs! Kāpēc tu neztīci mums Jūsufu? Mēs tiešām vēlam viņam tikai labu.

12:12 Sūti viņu rīt kopā ar mums papriecāties un paspēlēties. Un patiešām, mēs viņu pieskatisim.»

12:13 Viņš sacīja: «Patiešām, mani apbēdina tas, ka jūs gribat viņu ņemt sev līdz. Un es baidos, ka kāds vilks to neaprij, ja jūs viņu neuzmanat.»

12:14 Viņi sacīja: «Ja vilks to aprij, kad mēs tur esam vesels klans, tad patiešām mēs esam zaudētāji!»

12:15 Un tad viņi ņēma viņu un nolēma iemest kādā akā. Bet Mēs viņam iedvesām: «Lai arī viņi tevi nepazīs, reiz tu viņiem atgādināsi šo nodarījumu.»

12:16 Un vēl vakarā tie atnāca pie tēva, gauži raudādami.

12:17 Viņi sacīja: «Ak, mūsu tēvs! Patiešām, Mēs sacentāmies jāšanā viens ar otru un atstājām Jūsufu pie mūsu mantām. Un vilks viņu aprija. Bet tu jau mums neticēsi, pat, ja mēs sakām taisnību.»

12:18 Un viņi rādīja tēvam viņa kreklu ar svešām asinīm uz tā. Viņš sacīja: «Nē, tās ir jūsu dvēseles, kas ir tikušas kārdinātas. Bet skaista ir pacietība. Un vienīgi pie Dieva ir meklējama palīdzība pret to, ko jūs te man stāstāt.»

12:19 Un tad nāca kāda karavāna un tie sūtīja kādu pēc ūdens, bet tas, nolaidis spaini akā, izsaucās: «Ir gan pārsteigums! Šeit ir kāds zēns!» Viņi to tur slēpa, kā kādu preci. Un Dievs ir Visu Zinošs par to, ko viņi bija darijuši.

12:20 Un viņi to pārdeva par ļoti zemu cenu - dažiem dirhemiem. Tik zemu viņi bija to novērtējuši.

12:21 Bet tas vīrs no Ēģiptes, kas bija viņu nopircis, sacīja savai sievai: «Parūpējies par viņu labi, varbūt viņš būs mums noderīgs, varbūt mēs viņu varēsim ņemt par dēlu.» Un tā, Mēs Jūsufam devām jaunu zemi un mājas, lai varētu viņam mācīt izskaidrot lietas. Un Dievs ir Noteicējs pār visu, ko ļaudis dara, taču vairākums no viņiem to neapjauš.

12:22 Un, kad viņš bija sasniedzis briedumu, Mēs apveltījām to ar Gudribu un zināšanām. Un tā Mēs atalgojam tos, kas dara labu.

12:23 Un tā, kuras mājā viņš dzīvoja, gribēja to pavedināt. Un viņa aizslēdza durvis un teica: «Tagad nāc, tu!». Viņš sacīja: «Lai Dievs mani pasargā! Patiešām, tavs vīrs taču ir mans saimnieks un nodrošina man šeit skaistu dzīvi. Patiešām, likumpārkāpējiem labi neies!»

12:24 Un, protams, viņa to gribēja un viņš jau arī būtu to sagribējis, ja vien nebūtu ieraudzījis sava Augstā Kunga zīmi, lai Mēs varētu novērst no viņa ļaunumu un kaunu. Patiešām, viņš bija viens no Mūsu uzticamākajiem kalpiem.

12:25 Un viņš steidzās uz durvīm un viņa no mugurpuses saplēsa viņam kreklu, un abi ieraudzīja durvis stāvam viņas vīru. Viņa sacīja: «Ko gan citu kā cietumu un mokpilnu sodu ir pelnījis tas, kas gribēja nodarīt ļaunu tavai sievai?»

12:26 Viņš sacīja: «Viņa gribēja mani pavedināt.» Un kāds no viņas mājas ļaudīm liecināja, sacīdams: «Ja viņa kreklis ir saplēsts no priekšpuses, tad viņa saka taisnību, bet viņš ir melis.

12:27 Bet, ja viņa kreklis ir saplēsts no mugurpuses, tad melojusi ir viņa, un viņš ir teicis taisnību.»

12:28 Un, kad vīrs redzēja, ka kreklis ir saplēsts no mugurpuses, viņš sacīja: «Patiešām, šī atkal ir viena no jūsu viltībām. Patiešām, jūs esat lielas viltnieces!

12:29 Jūsuf, aizmirsti par to. Bet tu lūdz piedošanu par savu bezkaunību. Jo tik tiešām, tu esi viena bezkaunīga radība.»

12:30 Un sievietes pilsētā sacīja: «Azīza sieva grib pavest savu kalpa puiku, viņa tajā ir iemilējusies. Patiešām, mēs redzam, ka viņa ir gluži kā bez prāta!»

12:31 Un, kad viņa izdzirdēja, par ko tās runā, viņa aizsūtīja pēc tām, uzklāja tām galdu, iedeva katrai pa nazim un sacīja: «Nāc un parādiess viņām!» Kad sievietes viņu ieraudzīja, tad, pārsteigtas no viņa skaistuma, sagrieza sev pirkstus un sacīja: «Lai Dievs mums piedod! Tas nav vienkāršs mirstīgais, tas ir kāds cēls eņģelis!»

12:32 Viņa sacīja: «Viņš ir tas, kura dēļ jūs mani vainojāt. Un es, protams, gribēju viņu pavest, bet viņš sevi nosargāja. Un, ja viņš nedarīs to, ko es viņam lieku darīt, viņš kritīs nežēlastībā un tiks ieslodzīts cietumā.»

12:33 Viņš sacīja: «Ak, mans Kungs! Cietums man ir mīļāks par to, ko viņi no manis prasa. Un, ja Tu viņu nodomiem ļausi piepildīties, man būs jāpiekāpjas, un tad es varu tikt pieskaitīts tiem, kas ne ko zin, ne ko saprot.»

12:34 Un tā, viņa Kungs atsaucās viņam un neļāva viņu nodomiem piepildīties. Jo, patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

12:35 Un tad, redzot dotās zīmes, viņiem sāka likties, ka būtu labāk, ja uz kādu laiku viņu ieliktu cietumā.

12:36 Un kopā ar viņu cietumā tika likti divi jaunekļi. Viens no viņiem sacīja: “Patiešām, es redzēju sevi, vīnogas spiežam.” Un otrs sacīja: “Patiešām, es redzēju sevi, nesam maizi uz galvas un putni ēda no tās. Pastāsti mums, ko tas varētu nozīmēt. Patiešām, mēs redzam, ka tu esi labs cilvēks?”

12:37 Viņš sacīja: “Pirms jums vēl atnesīs ēst, es jau būšu to izskaidrojis. Tas ir tas, ko mans Kungs man ir iemācījis. Patiešām, es noraidu to ļaužu ticību, kuri netic Dievam un dzīvei Viņā saulē.

12:38 Mana reliģija ir manu tēvu tēvu – Ibrāhīma, Ishāka un Jakūba reliģija. Un mēs nesaistām Dievu ne ar ko citu. Un tā ir Dieva žēlastība pret mums un pret visiem pārējiem ļaudīm. Tomēr lielākā daļa no viņiem ir nepateicīgi ļaudis.

12:39 Ak jūs, mani cietuma biedri! Kas ir labāks - daudzi atsevišķi kungi, vai Vienīgais, Visu Spēcīgais Dievs?

12:40 Tie, ko jūs pielūdzat vēl bez Viņa, nav nekas cits kā vien vārdi, ko jūs un jūsu tēvu tēvi esat izdomājuši. Dievs tādas tiesības nevienam nav devis. Tiesības pieņemt lēmumus pieder vienīgi Dievam. Un Viņš liek jums kalpot vienīgi Viņam, un nevienam citam bez Viņa. Šī ir patiesā reliģija, tikai lielākā ļaužu daļa to nesaprot.

12:41 Ak, mani cietuma biedri! Viens no jums pienesīs vīnu savam saimniekam, otrs tiks sist krustā un putni knābās viņa galvu. Tas, ko jūs man jautājāt, ir jau nolemts.”

12:42 Un viņš sacīja tam, par kuru domāja, ka tas tiks izglābts: “Ieminies par mani savam saimniekam!” Bet sātans lika tam to aizmirst un tā viņš palika cietumā vēl uz daudziem gadiem.

12:43 Un ķēniņš sacīja: “Patiešām, es redzēju septiņas liesas govīs aprijam septiņas treknas govīs, un septiņas zaļas vārpas un pārējās nokaltušas. Ak, mani virsnieki! Izskaidrojiet manu sapni, ja jūs spējat sapņus izskaidrot?”

12:44 Viņš sacīja: "Tie ir mulsinoši sapņi un mēs neesam mācīti sapņus izskaidrot."

12:45 Bet tas, kas bija ticis atbrīvots no cietuma, pēc kāda laika ko atcerējās un sacīja: "Sūtiet mani, un es jums izstāstīšu, ko šie sapņi nozīmē!"

12:46 "Ak, Jūsuf, taisnais vīrs! Izskaidro mums par septiņām liesām govīm, kas aprij septiņas treknas govīs un par septiņām zaļām vārpām un pārējām nokaltušām, lai es varu atgriezties pie ļaudīm un pastāstīt, ko tas nozīmē."

12:47 Viņš sacīja: "Septiņus gadus jūs sēsiet kā ierasts un visu, kas tiks ievākts, atstāsiet vārpās, izņemot nelielu daļu priekš ēšanas.

12:48 Pēc tam nāks septiņi grūti gadi, kad viss uzglabātais tiks patērēts, izņemot nelielu daļu, ko jūs saglabāsiet.

12:49 Pēc tam sekos gads ar bagātīgām lietavām un, ūdenim netrūkstot, ienāksies olivas un vīnogas un ļaudis varēs spiest eļļu un darināt vīnu."

12:50 Un ķēniņš sacīja: "Atvediet viņu pie manis!" Bet, kad sūtnis pie viņa bija aizgājis, viņš (Jūsufs) sacīja: "Ejiet atpakaļ pie sava kunga un pajautājiet, kas ir ar tām sievietēm, kas sagrieza sev pirkstus? Jo mans Kungs zin visu par viņu izdarībām."

12:51 Viņš (ķēniņš) sacīja: "Kas tur ar jums bija, kad jūs mēģinājāt pavadināt Jūsufu?" Viņas sacīja: "Lai dievs mums piedod! Mēs par viņu nevarām sacīt neko sliktu." Azīza sieva sacīja: "Patiesība ir nākusi gaismā – es biju tā, kas mēģināja viņu pavadināt. Viņš bija uzticams kalps.

12:52 Un, lai viņš (Azīzs) zin, ka es viņu neesmu slepenībā krāpusi un, ka Dievs neļauj krāpniekiem sasniegt savus mērķus."

12:53 "Un es sevi neattaisnoju. Patiešām, ja pār mani nenāk mana Kunga žēlastība, mana dvēsele var tikt pakļauta ļaunā vilinājumam. Patiešām, mans Kungs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais."

12:54 Un ķēniņš sacīja: "Atvediet viņu pie manis. Viņš kalpos vienīgi man." Un tad, kad viņš runāja ar viņu, viņš sacīja: "Patiešām, šodien tu tiec iecelts augstā godā un mēs pilnā mērā uzticamies tev."

12:55 Viņš (Jūsufs) sacīja: "Nozīmē mani par uzraugu pār šīs zemes bagātībām. Patiešām, es būšu prasmīgs uzraugs."

12:56 Un Mēs izdarījām tā, ka Jūsufs varēja tajā zemē dzīvot, kur vien viņš vēlējās. Mēs dāvājam savu žēlastību, kam vien gribam. Un Mēs neļaujam izgaist vējā tam atalgojumam, kas paredzēts tiem, kas dara labu.

12:57 Un, protams, atalgojums Viņā saulē ir vēl kas labāks. Tiem, kas tic un ir dievbijīgi.

12:58 Un ieradās Jūsufa brāļi un atnāca pie viņa. Un viņš tos pazina, bet viņiem tas bija nepazīstams.

12:59 Un, kad viņš tos bija apgādājis ar labību, viņš sacīja: “Atvediet pie manis savu brāli, kuru jūs atstājāt pie tēva! Jūs taču redzat, ka es dodu ar pilnu mēru un, ka es esmu viesmīlīgākais no visiem namatēviem?”

12:60 Bet, ja jūs savu brāli neatvedīsiet, tad nedabūsiet vairāk nevienu mēru un pie manis jūs vairāk nenāksiet.”

12:61 Viņi sacīja: “Mēs mēģināsim dabūt viņam atļauju no tēva un, tik tiešām, mēs to darīsim.”

12:62 Un viņš (Jūsufs) sacīja saviem kalpiem: “Atlieciet viņu preces atpakaļ viņu seglu somās, lai, atgriežoties pie saviem ļaudīm, viņi tās ierauga un vēlreiz nāk šurp.”

12:63 Un tā, kad brāļi atgriezās pie sava tēva, viņi sacīja: “Ak, mūsu tēvs! Ja tu nesūtīsi kopā ar mums mūsu brāli, labību mums vairāk neiemēris. Un, patiešām, mēs viņu labi sargāsim.”

12:64 Viņš sacīja: “Vai man viņš jums būtu jāuztic tāpat, kā bija jāuztic viņa brālis? Bet Dievs ir Vislabākais sargs un Viņš ir Visu Žēlsirdīgākais no tiem, kas spēj būt žēlsirdīgi.”

12:65 Un, kad viņi atvēra savas seglu somas, viņi redzēja, ka visas viņu preces bija atliktas atpakaļ. Viņi sacīja: “Ak, mūsu tēvs! Ko vēl vairāk mēs varētu vēlēties? Tās ir mūsu preces, tās mums ir atdotas atpakaļ. Un mēs atkal dabūsim labību priekš mūsu ģimenes un nosargāsim mūsu brāli un dabūsim vēl papildus klāt vienu kamieļa kravu. Priekš viņiem tas ir nieks.”

12:66 Viņš sacīja: “Es neļaušu viņam iet kopā ar jums, kamēr jūs neapzvērēsiet pie Dieva, ka atvedīsiet viņu atpakaļ, ja vien tas būs cilvēka spēkos.” Kad viņi bija to apzvērējuši, viņš sacīja: “Dievs ir liecinieks tam, ko mēs šeit sakām.”

12:67 Un viņš sacīja: “Ak, mani dēli! Neieejiet tur visi pa vieniem vārtiem, ieejiet pa dažādiem. Pret Dievu es jums nevaru palīdzēt nevienā lietā. Jo lēmumu pieņem vienīgi Dievs. Es paļaujos uz Viņu, un lai katrs paļaujas uz Viņu.”

12:68 Un, kad viņi bija iegājuši tā, kā tēvs tiem bija vēlējis, tas viņiem pret Dievu ne mazākā mērā nepalīdzēja, bet tāda bija Jakūba sirds vēlēšanās un viņš to arī piepildīja. Un, patiešām, viņš zināja to, ko lielais vairums ļaužu nezina – Mēs to viņam bijām iemācījuši.

12:69 Un, kad viņi bija atnākuši pie Jūsufa, viņš pasauca savu brāli pie sevis un sacīja: “Patiešām, es esmu tavš brālis, nebēdā par to, ko viņi man ir darījuši.”

12:70 Un pēc tam, kad bija apgādājis tos ar labību, ielika brāļa somā savu dzeramo kausu. Un tad ziņotājs uzsauca: “Ei, jūs! Karavānas ļaudis! Patiešām, jūs esat zagļi!”

12:71 Tie pagriezās atpakaļ un vaicāja: “Kas jums ir pazudis?”

12:72 Viņi sacīja: “Mums ir pazudis ķēniņa dzeramais kauss. Tas, kurš to atradīs, atalgojumā saņems vienu kamiela kravu labības, un es esmu par to atbildīgs.”

12:73 Viņi teica: “Dieva vārds! Mēs neesam nākuši, lai nestu postu šai zemei, un mēs neesam zagļi!”

12:74 Viņi sacīja: «Bet, ja jūs melojat, kādu sodu jūs būsiet pelnījuši?»

12:75 Viņi sacīja: «Tas, kura somā tu atradīsi savu dzeramo kausu, lai kļūst par tavu vergu. Tā mēs sodām noziedzniekus.»

12:76 Un tā viņš (Jūsufs) sāka pārmeklēt vispirms viņu somas un tad atrada to sava brāļa somā. Tā rīkoties Jūsufam pateicām priekšā Mēs, jo saskaņā ar ķēniņa reliģiju viņam nebija tiesību savu brāli aizturēt, ja nu vienīgi pēc Dieva gribas. Bet Mēs paaugstinām to, kuru vēlamies paaugstināt un augstāks par katru, kurš zin, ir Tas, Kurš Zin Visu.

12:77 Viņi sacīja: «Ja viņš ir zaglis, tad tur bija viens viņa brālis, kas bija zaglis pirms viņa.» Bet Jūsufs paturēja pie sevis un neatklāja viņiem to, ko zināja. Viņš sacīja: «Jūsu stāvoklis ir daudz bīstamāks, un Dievs zin labāk par ko jūs runājat.»

12:78 Viņi sacīja: «Ak, augstais kungs! Patiešām, viņam ir tēvs, kas ir ļoti vecs vīrs, tādēļ paturi kādu no mums viņa vietā. Patiešām, mēs redzam, ka tu esi goda vīrs.»

12:79 Viņš sacīja: «Dievs neļauj mums aizturēt nevienu citu, kā vien to, pie kura mēs atradām to, kas pieder mums. Patiešām, tā daridami, mēs rīkotos netaisni.»

12:80 Kad viņi redzēja, ka to pierunāt nav iespējams, tie izgāja ārā, lai apspriestos un vecākais no viņiem teica: “Vai tad jūs neatceraties, ka tēvs lika mums zvērēt pie Dieva? Un, ka pirms tam, jūs bijāt netaisni pret Jūsufu? Es nevaru pamest šo zemi, kamēr neesmu saņēmis tēva piekrišanu, vai kamēr Dievs man nav licis to darīt. Bet Viņš ir Vislabākais Lēmējs.

12:81 Ejiet atpakaļ pie tēva un sakiet: «Ak, mūsu tēvs! Tavs dēls tika pieķerts zogot, un mēs apliecinām tikai to, ko zinām. Un mums nebija uzdots pieskatīt to, kas nav saredzams.

12:82 Un pajautā tajā pilsētā, un pajautā karavānas ļaudīm, ar kuriem mēs atgriezāmies mājās. Un, patiešām, mēs runājam patiesību.»

12:83 Viņš sacīja: «Nē, tās ir jūsu dvēseles, kas ir tikušas kārdinātas. Bet skaisti ir būt pacietīgam. Varbūt Dievs tomēr atvedīs viņus atpakaļ pie manis. Patiešām, jo Viņš ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.»

12:84 Un viņš novērsās no tiem un sacīja: «Ak, mans dēls Jūsuf!» un no lielajām bēdām pazaudēja acu gaismu.

12:85 Viņi sacīja: “Dieva dēļ, beidz domāt par Jūsufu, citādi tu sabeigsi sev veselību vai pat nomirsi.”

12:86 Viņš sacīja: “Manas skumjas un žēlabas redz tikai Dievs, un Viņš man dara zināmu to, ko nezināt jūs.

12:87 Ak, mani dēli! Ejiet un iztaujājiet ļaudis par Jūsufu un viņa brāli un nezaudējiet cerības uz Dieva žēlastību. Patiešām, cerības uz Dieva žēlastību pazaudē tikai tie, kas netic.”

12:88 Un, kad tie atkal stāvēja Jūsufa priekšā, tie sacīja: «Ak, augstais kungs! Mūs un mūsu ģimeni ir piemeklējusi nelaime un šoreiz mēs maz ko varam dot no precēm, tomēr mēs lūdzam tevi dot mums pilnu mēru labības un būt žēlsirdīgam pret mums. Patiešām, Dievs atalgo žēlsirdīgos!»

12:89 Viņš sacīja: «Vai tagad jūs saprotat, ko, savā neziņā, esat nodarījuši Jūsufam un viņa brālim?»

12:90 Viņi sacīja: «Vai tiešām tu esi Jūsufs?» Viņš sacīja: «Es esmu Jūsufs. Un šis ir mans brālis. Patiešām, Dievs ir bijis žēlsirdīgs pret mums. Un, tik tiešām, ja kāds bīstas Dieva un ir pacietīgs, tad, patiešām, to atalgojumam, kas dara labu, Dievs neļauj izgaist vējā.

12:91 Viņi sacīja: “Dieva vārds! Dievs priekšroku ir devis tev un, patiešām, mēs esam bijuši ļaundari.”

12:92 Viņš sacīja: “Šodien jūs pārmetumus nedzirdēsiet. Dievs jums piedos. Un Viņš ir Žēlsirdīgākais no žēlsirdīgajiem.

12:93 Ejiet ar šo manu kreklu un uzklājiet to manam tēvam uz sejas, viņš atgūs acu gaismu. Un atvediet pie manis visu jūsu ģimeni.»

12:94 Un, kad karavāna jau bija atstājusi Ēģipti, viņu tēvs sacīja: “Patiešām, es sajūtu Jūsufa smaržu, ja vien jūs neuzskatāt mani par vecu muļķi.”

12:95 Viņi sacīja: «Dieva vārds! Patiešām, tu vēl joprojām dzīvo savās iedomās.»

12:96 Tad, kad ieradās labo ziņu vēstnesis, viņš aplāja ar to viņa seju un viņa acu gaisma atgriezās. Viņš sacīja: “Vai es jums neteicu, ka, patiešām, Dievs man dara zināmu to, ko jūs nezināt?”

12:97 Viņi sacīja: “Ak, mūsu tēvs! Lūdz Dievu, lai Viņš mums piedod, jo mēs patiešām esam bijuši ļaundari!”

12:98 Viņš sacīja: «Es lūgšu, lai mans Kungs jums piedod. Jo, patiešām, Viņš ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.»

12:99 Tad, kad visi jau stāvēja Jūsufa priekšā, viņš apkampa savus vecākus un sacīja: «Ienāciet Ēģiptes zemē, ja Dievs to ir gribējis, un jūtieties šeit droši.»

12:100 Tad viņš uzcēla savus vecākus uz troņa un viņi visi krita pie zemes viņa priekšā. Un viņš sacīja: «Ak, mans tēvs! Šeit nu ir mana agrākā sapņa izskaidrojums. Patiešām, mans Kungs ir licis tam piepildīties. Un, patiešām, Viņš ir bijis man labvēlīgs, atbrīvojot mani no cietuma un atvedot jūs no tuksneša pie manis pēc tam, kad sātans bija sējis naidu starp mani un maniem brāļiem. Patiešām, mans Kungs ir Visu Vērigais pret katru, ko vēlas. Patiešām, Viņš ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

12:101 Ak, mans Kungs! Tu esi dāvājis man varu un spēju izskaidrot lietas. Tu esi debess un zemes Radītājs! Tu esi mans Aizstāvis šajā pasaulē un Viņā saulē! Dari tā, lai es nomirstu, būdams muslīms un piepulcini mani taisnīgajiem!»

12:102 Tas ir no ziņām par Apslēpto, ko Mēs šeit tev atklājam. Un tu nebiji kopā ar viņiem, kad tie kala savus ļaunos plānus.

12:103 Un lielākā daļa no ļaudīm tam visam nenoticēs, lai cik ļoti tu to arī nevēlētos.

12:104 Un tu jau neprasi no viņiem par to atlīdzību. Tas ir tikai atgādinājums visai radībai.

12:105 Un cik daudz gan zīmju ir debesīs un virs zemes, kam tie paiet garām, nepievēršot uzmanību.

12:106 Un lielākā daļa no ļaudīm tic Dievam vienīgi tad, ja tur Viņam blakus citus dievus.

12:107 Vai tad viņi jūtas pasargāti no tā, ka var nākt neizmērojami bargs Dieva sods, un no tā, ka tā Stunda var pienākt pēkšņi, viņiem to pat neaptverot?

12:108 Saki tā: Šis ir man ejamais ceļš! Es aicinu pie Dieva ar pilnu pārlicību, es un ikviens, kas man seko. Un lai slavēts ir Dievs! Un es neesmu elku dievu pielūdzējs.

12:109 Un arī pirms tevis mēs sūtījām pie ļaudīm vienīgi vīrus no viņu pašu vidus un viņu pilsētām. Vai viņi, pārstaigājot zemi, neredzēja, kādu galu bija ņēmuši tie, kas bija dzīvojuši pirms viņiem? Un, protams, priekš tiem, kas bīstas Dieva, vislabākais, kas var būt, ir mājvieta Viņā saulē. Vai tiešām jūs par to nepadomāsi?

12:110 Un tad, kad vēstneši, zaudējuši visas cerības, saprata, ka tiek uzskatīti par meļiem, nāca Mūsu palīdzība un Mēs izglābām visus, ko gribējām. Bet noziedzniekiem Mūsu sods nevar tikt atcelts.

12:111 Patiešām, stāstos par viņiem ir pamācība tiem, kas saprot. Tie nav izdomāti stāsti, bet apstiprinājums tam, kas ir bijis pirms tā (pirms Kurāna), skaidrs un gaišs visu lietu izskaidrojums, ceļa rādītājs un žēlastība ticīgiem ļaudīm.

13. Pērkons

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

13:1 Alif Lam Mim Ra. Te ir šīs grāmatas vēstis un tas, ko tavs Kungs tev atklāj visā patiesībā. Tomēr ļaužu vairākums tam netic.

13:2 Tas ir Dievs, kas pacēla debesis bez jebkādiem jums saredzamiem balstiem. Tad Viņš uzkāpa savā Tronī un lika saulei un mēnesim iet katram savu ceļu līdz noteiktam laikam. Viņš sakārto lietas, Viņš izskaidro zīmes, lai jūs varētu būt droši, ka satiksiet savu Radītāju.

13:3 Tas ir Viņš, kas izpleta zemi un izvietoja uz tās noturīgus kalnus un upes. Un katru augli Viņš izveidoja kā abu dzimumu pāri. Arī naktij Viņš liek pārklāt dienu. Patiešām, tajā visā ir zīmes domājošiem ļaudīm.

13:4 Uz zemes, blakus viens otram, ir tīrumi, vīna dārzi, labības lauki un palmu birzis. Vieni izaug no vienas saknes, citi no vairākām. Tomēr dzīvību visiem dod viens un tas pats lietuss ūdens. Bet uz katra no tiem Mēs liekam izaugt citādam auglim. Patiešām, tajā visā ir zīmes saprotošiem ļaudīm.

13:5 Un, ja tevi kas var pārsteigt, tad tevi pārsteigs viņu sacītais: "Kad mēs būsim kļuvuši par putekļiem, vai mēs patiešām tiksīm radīti no jauna?" Tie ir tie, kas noliedz savu Radītāju. Tie, kam būs dzelzs riņķi ap kaklu. Tie, kuru mitekļi būs Uguns, uz laiku laikiem.

13:6 Labā vietā viņi nepacietīgi grūž tevi uz ļaunu, kaut arī pirms viņiem, līdzīgos gadījumos, ļaudis ir tikuši sodīti. Un, patiešām, tavs Kungs, neskatoties uz to, ka ļaudis dara ļaunu, ir Visu Piedodošais, bet, tik tiešām, tavs Kungs ir arī gatavs tos bargi sodīt.

13:7 Un neticīgie saka: «Kāpēc viņa Kungs nenosūta lejā kādu zīmi?» Tu esi tikai brīdinātājs un savs ceļa rādītājs ir katrai tautai.

13:8 Dievs zin, ko katra sieviete nēsā zem sirds, cik klēpju izžūst un cik piebriest. Dievam viss ir ar mēru un saskaņā.

13:9 Visu Zinošais par Apslēpto un par Redzamo, Visu Dižākais, Visu Augstākais.

13:10 Un ir viss viens, vai kāds no jums runā čukstus, vai skaļā balsī, un, vai tas slēpjas naktī, vai brīvi staigā dienas gaismā.

13:11 Tam līdzās ir eņģeļi, viens priekšā, otrs aiz muguras, kas, pēc Dieva pavēles, to sargā. Patiešām, Dievs neizmaina ļaužu stāvokli, kamēr tie neizmainās paši. Un, ja Dievs grib kādu sodīt, tad novērst to nevar neviens. Un bez Viņa tiem citu aizstāvju nav.

13:12 Tas ir Viņš, kas rāda jums zibeni - bailes un cerību, un tas ir Viņš, kas sadzen smagos mākoņus.

13:13 Un pērkons teic Viņam slavu un eņģeļi bijībā dara tāpat. Un sūta Viņš zibens šautras, un trāpa ar tām, kam vien vēlas. Bet viņi vēl šaubās un strīdas par Dievu. Un Viņš ir Varens Spēkā.

13:14 Vienīgā patiesā pielūgšana ir Viņa pielūgšana. Bet tie, kurus piesauc viņi, tiem atbild gluži kā tas, kas izstiepj roku pēc ūdens, bet nevar to dabūt līdz lūpām – neticīgo lūgšanas ir veltas.

13:15 Dieva priekšā krīt pie zemes visi, kas ir debesīs un virs zemes, vai viņi to grib, vai negrib un tāpat arī viņu ēnas. Rītos un vakaros.

13:16 Saki tā: Kas ir debesu un zemes Valdnieks? Saki: Dievs. Saki: Vai tad jūs neesat ņēmuši sev par aizstāvjiem tos, kas pat sev nespēj nodarīt ne ļaunu, ne labu? Saki: Vai redzīgo var pielīdzināt aklajam? Un vai tumsa ir tas pats, kas gaisma? Jeb vai viņi piedēvē Dievam izpalīgus, kas ir radījuši ko līdzīgu Viņa radītajam un lielu atšķirību tur nesaskata? Saki: Visa Radītājs ir Dievs. Vienīgais, Neuzvaramais.

13:17 Viņš sūta lietus ūdeni lejup no debesīm. Ielejās, atkarībā no to izmēra, sāk plūst upes, ūdens virspusē parādās putas un straume aiznes tās projām. Tādas putas rodas arī ugunī, kausējot metālu, lai pagatavotu rotas vai mājlietas, bet Dievs ar šo līdzību māca atšķirt patiesību no meliem. Putas tiek izmestas krastā un pazūd zemē, bet tas, kas ļaudīm nes labumu, paliek uz zemes. Tā Dievs ar līdzībām izskaidro lietas.

13:18 Tos, kas atsauca Dieva aicinājumam, gaida brīnišķīgs atalgojums. Bet tie, kas Viņa aicinājumam neatsauca, ja arī tiem piederētu visas zemes bagātības un vēl divtik, visu būs gatavi atdot par izpirkumu. Viņu Atmaksas stunda būs briesmīga un viņu mītne būs Elle un nožēlojama ir šī apmešanās vieta.

13:19 Un vai tādu, kas zin, ka tas, ko tavs Kungs tev ir atklājis, ir patiesība, var salīdzināt ar aklo? Taču to ņem vērā tikai zinoši ļaudis.

13:20 Tie, kas pilda savu derību ar Dievu un nelauž doto solījumu.

13:21 Un tie, kas savieno to, ko Dievs ir licis savienot un bīstas no sava Kunga un Atmaksas stundas šausmām.

13:22 Un tie, kas ir pacietīgi, lūkojoties pēc sava Radītāja vaiga. Tie, kas ievēro lkāmat-as-Salāt un, atklāti vai citiem neredzot, ziedo no tā, ar ko Mēs tos apgādājam un atvaira ļaunumu, labu darot. Viņu galvenais ieguvums būs viņu

Mājas –

13:23 Ēdenes Dārzi. Tur ieies viņi un tur ieies tie no viņu tēviem, sievietēm un atvasēm, kas būs bijuši taisnīgi ļaudis. Un pa katru no vārtiem tur ieies arī eņģeļi:

13:24 «Miers ar jums! Par to, ka bijāt pacietīgi un izturīgi! Cik brīnišķīgas ir šīs Mājas - jūsu lielākā balva!»

13:25 Bet tos, kas lauž ar Dievu slēgto derību, kas šķeļ to, ko Dievs ir licis savienot un sēj virs zemes samaitātību, tos gaida lāsts un ļaunuma nams.

13:26 Dievs palielina dodamo, kam vēlas, un arī samazina, kam vēlas. Un viņi priecājas par šīs pasaules dzīvi. Bet šīs pasaules dzīve salīdzinot ar dzīvi Viņā saulē, ir vien ātri pārejošs prieks.

13:27 Un tie, kas netic, saka: «Kāpēc viņa Kungs nenosūta tam lejā kādu zīmi?» Saki tā: Patiešām, tā ir Dieva griba, likt ļaudīm maldīties vai vest pie Sevis ikvienu, kas nožēlā griežas pie Viņa,

13:28 un tos, kas tic, un tos, kuru sirdis, pieminot Dievu, nomierinās. Nav šaubu, Dieva pieminēšanā ļaužu sirdis rod mierinājumu.

13:29 Tos, kas tic un dara labu, gaida svētlaime un brīnišķīga atgriešanās vieta.

13:30 Un tā, Mēs esam sūtījuši tevi pie ļaudīm, pirms viņiem ir dzīvojuši citi, lai tu viņiem lasītu priekšā to, ko Mēs esam tev atklājuši, jo viņi Žēlastības Pilnajam netic. Saki tā: Viņš ir mans Kungs, un nav citu dievu, vienīgi Viņš! Uz Viņu es paļaujos un pie Viņa ir mana atgriešanās.

13:31 Ja kādreiz būtu tāds Kurāns, ar kura palīdzību varētu pārvietot kalnus, sašķelt zemi gabalos vai likt mirušiem runāt. Bet viss ir Dieva ziņā. Vai tad ticīgie nezina, ka, ja tāda būtu Dievs griba, Viņš pa taisnu ceļu vadītu visus ļaudis? Bet neticīgos, par to, ko viņi ir darijuši, nepārstās vajāt nelaiemes, vai arī tās stāvēs tuvu blakus viņu mājām, līdz tas, ko Dievs ir solījis, tiks piepildīts. Patiešām, Dievs pilda visu, ko ir solījis.

13:32 Un, protams, arī pirms tevis vēstneši tika izsmieti. Taču tiem, kas neticēja, Es devu laiku. Un tad Es viņus satvēru un kāds bija Mans sods!

13:33 Vai tad bez Viņa, kas rūpējas par katru dvēseli un redz, ko tā dara, ir vēl kāds cits? Tomēr viņi piedēvē Dievam izpalīgus. Saki: Nosauciet viņu vārdus! Vai tas, ko jūs Viņam teiksiet, ir kaut kas tāds, ko Viņš vēl nezina uz zemes, vai arī tā būs tikai tāda vārdu nosaukšana? Neticīgos pieviļ un noved no ceļa pašu intrigas, bet tos, kam Dievs ļauj apmaldīties, uz ceļa uzvest nevar neviens.

13:34 Tos gaida sods jau šajā pasaulē, bet sods, kas tos sagaidīs Viņā saulē, būs daudz bargāks. Un aizstāvju tiem Dieva priekšā nebūs.

13:35 Lūk, Paradīzes dārzs, kāds tas ir apsolīts taisnīgajiem: zem tā tek upes, ēdiena mūžam nepietrūkst un vienmēr valda ēna. Tas gaida taisnīgos, ceļam beidzoties. Bet neticīgo ceļš beidzas Ellē.

13:36 Un arī tie, kam Mēs esam dāvājuši rakstus, priecājās par to, ko Mēs tev esam atklājuši. Bet starp viņiem ir arī tādi, kas daļu no tā nepieņem. Saki tā: Man ir noteikts kalpot Dievam un nesaistīt Viņu ne ar ko citu. Es aicinu pie Viņa un pie Viņa ir mana atgriešanās.

13:37 Un tā, Mēs esam nosūtījuši Likumu, un tas ir Kurāns arābu valodā. Un, ja tagad, kad tu visu zini, tu vēl sekosi viņu iegribām, tev nebūs neviena, kas tevi aizstāvēs Dieva priekšā.

13:38 Un, protams, Mēs sūtījām vēstnešus arī pirms tevis un nozīmējām tiem sievas un pēcnācējus. Bet neviens no viņiem nespēja nākt ar kādu zīmi bez Dieva ziņas. Visam ir nolikts savs laiks.

13:39 Dievs izdzēš vai apstiprina pēc savas gribas. Un grāmatu Māte (Al-Lauh Al-Mahfūz) glabājas pie Viņa.

13:40 Un, vai nu Mēs rādīsim tev daļu no tā, ko Mēs viņiem esam apsolījuši, vai arī tev būs jāmirst, tavs pienākums ir vienīgi aiznest šo vēsti. Bet atmaksa ir Mūsu daļa.

13:41 Vai tad viņi neredz, ka zemē ienākam Mēs un viņu robežas kļūst arvien šaurākas? Tiesu spriež Dievs un neviens nespēj grozīt Dieva pieņemto lēmumu. Un Viņa rēķins nāk ātri.

13:42 Un, protams, tie, pirms viņiem, arī vērpā intrigas. Taču Dieva lēmums ir pāri visam. Viņš zin, ko katra dvēsele ir pelnījusi. Un neticīgie uzzinās, kādu namu viņi priekš sevis ir uzcēluši.

13:43 Un neticīgie saka: «Tu neesi vēstnesis!» Saki tā: Pietiek ar to, ka Dievs ir liecinieks starp mani un jums. Un tie, kas pazīst rakstus.

14. Ibrāhīms

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

14:1 Alif Lam Ra. Šī ir grāmata, ko Mēs tev esam atklājuši, lai, ar Radītāja ziņu, tu izvestu ļaudis no tumsas gaismā, uz Visu Spēcīgā, Visu Uzslavu Vērtā ceļa.

14:2 Tas ir Dievs, kam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir uz zemes. Un, ak vai! tiem neticīgajiem, kurus gaida briesmīgs sods.

14:3 Tiem, kas šīs pasaules dzīvi mil vairāk par dzīvi Viņā saulē, kas neļauj citiem iet Dieva ceļu, pūlas to padarīt šķību un greizu, bet paši ir dziļi apmaldījušies.

14:4 Mēs nekad neesam sūtījuši vēstnešus, kas, lai izskaidrotu ļaudīm lietas, nerunātu viņu valodā. Bet tā ir Dieva griba – ļaut kādam maldīties, vai kādu uzvest uz ceļa. Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

14:5 Un, patiešām, Mēs sūtījām Mūsā ar Mūsu zīmēm: «Izved savus ļaudis no tumsas gaismā un atgādini viņiem par dienām, kad Dievs bija kopā ar viņiem». Patiešām, tās bija zīmes ikvienam, kas bija pacietīgs un pateicīgs.

14:6 Un Mūsā sacīja saviem ļaudīm: «Atcerieties Dieva žēlastību pret jums, kad Viņš izglāba jūs no faraona ļaudīm, kas, nogalinādami jūsu dēlus un dzīvas atstādami vien jūsu sievietes, pakļāva jūs briesmīgām ciešanām. Un tas bija smags jūsu Kunga pārbaudījums.»

14:7 Un, kad jūsu Augstais Kungs pasludināja: “Ja jūs būsit pateicīgi, jums daudz kas tiks dots. Bet, ja jūs būsit nepateicīgi, Mans sods būs jo bargāks.”

14:8 Un Mūsā sacīja: «Pat, ja jūs neticat, jūs un visi, kas dzīvo uz zemes, tad, patiešām, Dievs ir Visa Pārpilnais, Visu Uzslavu Vērtais.»

14:9 Vai līdz jums vēl nav atnākušas ziņas par tiem, kas dzīvoja pirms jums – par Nūha, Āda un Tamūda ļaudīm un tiem, kas nāca pēc viņiem? Nevienš, izņemot Dievu, par tiem neko nezina. Viņu vēstneši nāca pie tiem ar skaidrām zīmēm, bet viņi, no dusmām pirkstos kozdami, sacīja: «Patiešām, mēs neticam tam, ar ko jūs esat tikuši sūtīti un, patiešām, mums ir satraukums un lielas šaubas par to, uz ko jūs mūs aicināt.»

14:10 Viņu vēstneši sacīja: «Vai var būt kādas šaubas par Dievu, debesu un zemes Radītāju? Viņš aicina jūs pie sevis, lai varētu piedot jūsu pārkāpumus un dot jums atelpu uz nolikto laiku.» Bet viņi sacīja: «Jūs esat tādi paši ļaudis kā mēs, tikai jūs negribat, lai mēs kalpojam tam, kam ir kalpojuši mūsu tēvu tēvi. Tad dodiet mums pārliecināšus pierādījumus, ja jums tādi ir.»

14:11 Viņu vēstneši sacīja viņiem: «Mēs esam tikai cilvēki, gluži kā jūs. Taču Dievs izvēlas pats, kam no saviem kalpiem dāvāt savu žēlastību. Bez Dieva ziņas mēs jums nevaram nekādus pierādījumus sniegt. Un ticīgie lai ļaujjas uz Dievu.

14:12 Un kādēļ mums arī nepaļauties uz Dievu, ja Viņš mūs ved pa taisnu ceļu? Un mēs, protams, pacietīgi panesīsim visas pārestības, ko jūs centīsieties mums nodarīt. Un ticīgie lai ļaujjas uz Dievu.»

14:13 Un neticīgie sacīja viņu vēstnešiem: “Mēs noteikti izdzīsim jūs no mūsu zemes, vai arī jums jāatgriežas pie mūsu reliģijas.” Bet viņu Kungs tiem pavēstīja: “Mēs tik tiešām iznīcināsim ļauna darītājus.

14:14 Un, tik tiešām, pēc viņiem šajā zemē Mēs dosim mājvietu jums. Ikvienam, kas Manis un Manu dusmu bīstas.»

14:15 Viņi lūdza uzvaru, un ikviens stūrgalvīgs un ietiepīgs tirāns piedzīvoja rūgtu vilšanos.

14:16 Viņam priekšā ir Elle un viņam būs jādzer strutu pilns ūdens.

14:17 Viņš ieņems malku, bet nespēs to norīt. Un nāve tam uzglūnēs no visām pusēm, bet mirt viņš nemirs. Un priekšā to gaidīs bargs sods.

14:18 To darbi, kas noliedz savu Radītāju, ir kā pelni, kurus iznēsā mežonīgs vējš vētrainā dienā. Par to, ko viņi kādreiz bija ieguvuši, tiem nav nekādas teikšanas. Tā ir pilnīga apmaldīšanās.

14:19 Vai tad tu nesaproti, ka zemi un debesis ir radījis Dievs, visā patiesībā? Ja Viņš grib, Viņš var jūs pazudināt un radīt visu no jauna.

14:20 Un tas priekš Dieva nav nekas sevišķs.

14:21 Un viņi nāks visi kopā Dieva priekšā un tie vājākie sacīs tiem augstprātīgajiem: «Patiešām, mēs jums paklausījām. Vai jūs varat mums kaut kā palīdzēt glābties no Dieva soda?» Viņi sacīs: «Ja Dievs būtu mūs vadījis, mēs būtu vadījuši jūs. Un ir viss viens, vai mēs izrādām nepacietību, vai esam pacietīgi, mēs nekur aizbēgt nevaram.»

14:22 Un, kad spriedums tiks pasludināts, sātans sacīs: «Patiešām, Dieva solījums bija paties. Un arī es jums tiku solījis, bet es jūs pievilu. Bet man nebija nekādas varas pār jums. Es jūs vienīgi paaicināju un jūs man atsaucāties. Tādēļ nevainojiet mani, vainojiet paši sevi. Es nevaru palīdzēt jums, un jūs nevarat palīdzēt man. Patiešām, Es noliedzu jūsu agrāko apgalvojumu, ka esmu kaut kā bijis saistīts ar Dievu.» Patiešām, ļauna darītājus gaida mokpilns sods.

14:23 Bet tie, kas ticēja un darija labu, tiks ielaisti Dārzos, zem kuriem upes plūst un, saskaņā ar Dieva gribu, paliks tur uz laiku laikiem. Un viņu sveiciens tur būs: «Miers!»

14:24 Vai tu ievēro, ka Dievs runā līdzībās? Labs vārds ir kā pareizi augošs koks, ar stiprām saknēm un zariem augstu debesis.

14:25 Un, pēc sava Radītāja gribas, tas visu laiku nes augļus. Un Dievs ar ļaudīm runā līdzībās, lai tie teikto labāk atcerētos.

14:26 Bet ļauns vārds ir kā satrunējis koks, ar saknēm, izrautām no zemes, un bez spēka pastāvēt.

14:27 Ar pārliecinošu vārdu Dievs dara stiprus tos, kas tic - šajā pasaulē un Viņā saulē. Bet tos, kas dara ļaunu, Dievs patur neziņā un maldos. Un Dievs dara to, ko grib.

14:28 Vai tu esi redzējis tos, kas Dieva žēlastību ir apmainījuši pret neticību un savus ļaudis ved uz iznīcības namu?

14:29 Uz Elli, kur tie degdami degs. Un nožēlojama ir šī apmešanās vieta.

14:30 Un viņi tur par Dievam līdzīgiem arī vēl kādus citus un maldina ļaudis nost no Dieva ceļa. Saki tā: Priecājieties vien, bet, patiešām, jūsu ceļš ved Elles ugunīs.

14:31 Teic Maniem ticīgajiem kalpiem, lai tie stingri ievēro Ikāmat-as-Salāt un, lai atklāti, vai arī ļaudīm neredzot, ziedo no tā, ko Mēs tiem dodam, pirms nāk diena, kad vairāk nebūs ne pirkšanas, ne pārdošanas, ne arī draugu būšanas.

14:32 Tas ir Dievs, kas ir radījis debesis un zemi, kas liek lietum līt no debesīm, lai izaugtu augļi no kā jums pārtikt, kas dod jums kuģus, kas, pēc Viņa pavēles, var peldēt pa jūru, un ir noteicis arī upēm jums kalpot.

14:33 Un Viņš ir licis saulei un mēnesim iet noteiktus ceļus un ir noteicis arī dienai un naktij jums kalpot.

14:34 Un Viņš ir devis jums visu, ko jūs Viņam esat lūguši. Un, ja jūs gribētu izmērīt visu Dieva labvēlību, jūs to nekad nespētu. Patiešām, lielākā daļa ļaužu ir netaisni un nepateicīgi.

14:35 Un tad Ibrāhīms sacīja: «Ak, mans Kungs! Dari šo pilsētu (Meku) par drošu vietu un turi mani un manus dēlus tālāk no tiem, kas pielūdz elku dievus.

14:36 Ak, mans Kungs! Patiešām, viņi jau daudzus no ļaudīm ir noveduši no ceļa. Un, ja kāds man paklausa, tad, tik tiešām, tas ir kopā ar mani, bet ja kāds man nepaklausa, tad, patiešām, Tu taču esi Visu Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

14:37 Ak, mūsu Kungs! Dažus no saviem pēcnācējiem es esmu nomitinājis kādā neapstrādātā ielejā, netālu no Tava Svētītā Nama (Kaaba Mekā), ak, mūsu Kungs! Lai tie varētu noturēt lūgšanas. Dari tā, lai kādu ļaunu sirdis pievērstos viņiem un palidzi tiem sagādāt sev pārtiku, lai tie varētu būt Tev pateicīgi.

14:38 Ak, mūsu Kungs! Patiešām, Tev ir zināms, ko mēs slēpjam, un ko mēs atklājam. Un no Dieva nav noslēpts nekas – ne virs zemes, ne debesīs.

14:39 Lai slavēts ir Dievs, kas deva man Ismāilu un Ishāku, man jau vecam esot. Patiešām, mans Kungs ir Visas Lūgšanas Dzirdošais.

14:40 Ak, mans Kungs! Dari mani un arī manus pēcnācējus par tādiem, kas stingri ievēro Ikāmat-as-Salāt. Un uzklausi manu lūgšanu, ak, mūsu Kungs!

14:41 Ak, mūsu Kungs! Piedod man, maniem vecākiem un visiem ticīgiem tajā dienā, kad tiks piestādīts rēķins!”

14:42 Tikai nedomā, ka Dievs nezina, ko dara ļaundari. Viņš tikai dod tiem laiku - līdz dienai, kad viņu acis iepletīsies šausmās.

14:43 Tad viņi skries, kaklus izstiepuši, galvas atmetuši, sastinguši skatieniem un drausmīgu tukšumu sirdīs.

14:44 Un brīdini ļaudis no tās dienas, kad sods viņus piemeklēs. Tad ļauna darītāji sacīs: «Ak, mūsu Kungs! Dod mums vēl mazliet laika. Mēs Tev atsauksimies un paklausīsim Taviem vēstnešiem.» «Vai tad jūs, neticīgie, pirms kāda laika netikāt zvērējuši, ka nekādu beigu jums nebūs?

14:45 Un jūs taču dzīvojat turpat, kur dzīvoja tie, kas sev nodarīja ļaunu, un jums tika stāstīts, ko Mēs ar viņiem izdarījām un Mēs devām jums daudz tādu piemēru.»

14:46 Un, patiešām, viņi kala savus plānus, un viņu plāni bija pie Dieva un vareni bija viņu plāni, tomēr izkustināt kalnus no to vietām tie nespēja.

14:47 Un nedomā, ka Dievs lauzīs savu vēstnešiem doto solījumu. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais un Atmaksāt Spējīgais.

14:48 Tajā dienā, kad šī zeme tiks nomainīta ar citu zemi, kad šīs debesis tiks nomainītas ar citām debesīm un visi tiks savesti Vienīgā, Neatvairāmā Dieva priekšā,

14:49 tu redzēsi visus noziedzniekus saistītus važās,

14:50 viņu drēbes būs nolietas ar piķi, bet sejas degs ugunīs.

14:51 Tā, lai Dievs varētu katram atmaksāt to, ko viņš būs nopelnījis. Patiešām, Dieva rēķins pienāk ātri.

14:52 Šis Kurāns ir vēsts visiem ļaudīm, lai tie tiktu brīdināti, un, lai tie zinātu, ka Viņš ir Vienīgais Dievs, un lai ļaudis, kas spēj to saprast, ņemtu to vērā.

15. Hidžras ļaudis

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

15:1 Alif Lam Ra. Te ir šīs grāmatas vēstis - gaišais Kurāns.

15:2 Iespējams, ka neticīgie vēlēšies, kaut labāk būtu bijuši muslimi.

15:3 Atstāj tos ēdam un priecājamies un ļauj, lai tie aizraujas ar tukšām cerībām. Drīz vien viņi kaut ko uzzinās.

15:4 Un Mēs neesam iznīcinājuši nevienu pilsētu, pirms netika darīts zināms pieņemtais lēmums.

15:5 Neviena cilts nevar sev nolikto laiku ne pasteidzināt, ne aizkavēt.

15:6 Un viņi saka: «Ak tu, kam ir ticis nosūtīts atgādinājums! Patiešām, tu esi prātā jucis.

15:7 Ja jau tu esi no tiem, kas saka taisnību, kāpēc tu neatved pie mums eņģeļus?»

15:8 Eņģeļus Mēs sūtām vienīgi tad, kad ir jāpiepildās patiesībai. Un tad viņiem laiks vairs netiek dots.

15:9 Patiešām, Mēs esam nosūtījuši atgādinājumu, un, patiešām, Mēs esam tā Sargi.

15:10 Un, protams, arī pirms tevis Mēs esam sūtījuši vēstnešus pie agrāko laiku ļaudīm.

15:11 Un nebija tāda vēstneša, kuru tie nebūtu izsmējuši.

15:12 Tā Mēs liekam tam iemānot ļaundaru sirdīs.

15:13 Viņi tam netic. Un agrāko laiku ļaudis jau ir aizgājuši.

15:14 Un pat, ja Mēs viņu priekšā atvērtu debesu vārtus un viņi jau celtos augšup,

15:15 tie noteikti teiktu: «Mēs esam apžilbināti! Mūs kāds ir nobūris!»

15:16 Un, patiešām, Mēs novietojām debesis zvaigznājus, un darījām tos skaistus tiem, kas tos uzlūko.

15:17 Un Mēs nodrošinājām tos pret katru padzītu un nolādētu sātanu.

15:18 Un tam, kas mēģinās slepus ko saklausīt, sekos spoža, liesmojoša uguns.

15:19 Un Mēs izpletām zemi, izvietojām uz tās noturīgus kalnus un likām uz tās izaugt visdažādākiem augiem brīnišķīgā līdzsvarā.

15:20 Un Mēs devām iztiku dzīvošanai jums un arī visiem tiem, par ko nerūpējaties jūs.

15:21 Un nav nevienas lietas, kas nebūtu Mūsu neizmērojamā bagātībā, un Mēs sūtām tās lejup noteiktā daudzumā.

15:22 Un Mēs sūtījām auglīgus vējus un lietus ūdeni no debesīm un Mēs devām jums to dzert. Un jūs nevarat to uzkrāt un saglabāt.

15:23 Un, patiešām, tie esam Mēs, kas dodam dzīvību un sūtām nāvi un Mēs esam tie Mantinieki.

15:24 Un, tik tiešām, Mums ir zināmas iepriekšējās paaudzes, un, tik tiešām, Mums ir zināmas arī vēlākās.

15:25 Un, patiešām, tavš Kungs tās visas sasauks kopā. Patiešām, Viņš ir Gudribas Pilnais, Visu Zinošais.

15:26 Un, patiešām, Mēs radījām cilvēku no māla, kas tika iegūts no pārveidotiem melniem dubļiem.

15:27 Un pirms tam, no uguns, kam nebija dūmu, Mēs bijām radījuši garus (džinus).

15:28 Un tad tavš Kungs sacīja eņģeļiem: «Patiešām, Es radīšu cilvēka būtņi no māla, kas iegūts no melniem dubļiem.

15:29 Un tā, kad Es būšu to izveidojis un iedvesis tam savu garu, kritiet pie zemes viņa priekšā.»

15:30 Un visi eņģeļi kopā krita pie zemes.

15:31 Izņemot Iblisu. Viņš atsacījās būt kopā ar tiem, kas krita pie zemes.

15:32 Dievs sacīja: “Ak, Iblīs! Kas ir ar tevi, ka tu neesi kopā ar tiem, kas ir krituši pie zemes?”

15:33 Viņš sacīja: «Es neesmu tas, kam jākrit pie zemes cilvēka būtņes priekšā, kas radīta no māla, kas iegūts no melniem dubļiem.»

15:34 Dievs sacīja: «Projām no šejienes! Jo, patiešām, tu tiec padzīts!

15:35 Un, patiešām, lāsts pār tevi, līdz pat Atmodināšanas dienai!»

15:36 Iblīss sacīja: «Ak, mans Kungs! Tad vismaz atliec to līdz dienai, kad viņi tiks atmodināti!»

15:37 Dievs sacīja: «Tad, patiešām, tu esi tas, kam tas tiek atlikts.

15:38 Līdz dienai, kuras laiks jau ir nolikts».

15:39 Iblīss sacīja: «Ak, mans Kungs! Par to, ka Tu mani esi pievilis, es likšu ļaunumam uz zemes izskatīties pievilcīgam viņu acīs un pievilšu viņus visus,

15:40 izņemot Tavus patiesos kalpus».

15:41 Dievs sacīja: “Patiesība ir tas ceļš, kas ved pie Manis.

15:42 Patiešām, pār Maniem kalpiem tev nebūs nekādas varas. Izņemot tos, kas paši nomaldīsies no taisnā ceļa un sekos tev.

15:43 Un, patiešām, Elle ir apsolītā vieta visiem no viņiem.

15:44 Uz to ved septiņi vārti, un pa katriem no tiem ieies zināma daļa ļaužu.

15:45 Patiešām, taisnīgie būs Dārzos starp skaidra ūdens avotiem.

15:46 «Nāciet šeit - mierā un drošībā!»

15:47 Un Mēs izdzēsīsim visu rūgtumu viņu sirdīs. Tie būs kā brāļi, sēžot viens otram pretī savos krēslos.

15:48 Nogurums viņus tur neskars un ārā neviens viņus neraidīs».

15:49 Pasaki Maniem kalpiem, ka Es esmu Visu Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

15:50 Un, ka Mans sods ir Visbargākais sods.

15:51 Un pastāsti viņiem par Ibrāhīma viesiem.

15:52 Kad viņi pie tā aizgāja un sacīja: «Miers!», viņš sacīja: «Patiešām, mēs baidāmies no jums.»

15:53 Viņi sacīja: «Nebaidieties! Patiešām, mēs nesam jums priecīgu ziņu par gudru dēlu.»

15:54 Viņš sacīja: «Jūs nesat man priecīgu ziņu, kad esmu jau vecs vīrs? Tad kas gan tā ir par ziņu?»

15:55 Viņi sacīja: «Mēs nākam ar priecīgu ziņu, visā patiesībā. Tādēļ neraizējies».

15:56 Viņš sacīja: «Vai kāds, izņemot to, kas ir apmaldījies, var raizēties par sava Radītāja žēlastību?»

15:57 Viņš sacīja: «Ar kādu uzdevumu jūs nākat, ak, sūtņi?»

15:58 Viņi sacīja: «Patiešām, mēs tiekam sūtīti pie noziedzīgiem ļaudīm.

15:59 Un izglābti tiks vienīgi visi Lūta ļaudis,

15:60 izņemot viņa sievu.» Jo Mēs bijām noteikuši, ka viņa būs starp tiem, kas atpaliks.»

15:61 Un, kad sūtņi ieradās pie Lūta ģimenes,

15:62 viņš sacīja: «Patiešām, jūs esat svešinieki.»

15:63 Viņi sacīja: “Jā, bet mēs esam atnākuši pie tevis ar to, ko tie apšaubīja.

15:64 Un mēs esam atnākuši pie tevis ar patiesu ziņu un, patiešām, mums var uzticēties.

15:65 Un, kad rīts vairs nav tālu, lai tava ģimene dodas ceļā, seko tai no muguras un raugies, lai neviens neskatās atpakaļ. Un dodieties uz turieni, kur jums liks.

15:66 Un Mēs darijām viņam zināmu, ka agrā rīta stundā viņu saknes tiks nocirstas.

15:67 Tad pie Lūta saskrēja liksmojošie pilsētas ļaudis.
 15:68 Viņš sacīja: "Patiešām, tie ir mani viesi – nedariet man kaunu!
 15:69 Un bīstieties Dieva, un nepazemojiet mani!"
 15:70 Viņi sacīja: "Vai mēs netikām tev aizlieguši ielaisties ar svešiem ļaudīm?
 15:71 Viņš sacīja: "Te ir manas meitas, ja jūs gribat ko darīt."
 15:72 Patiešām, zvērot pie tavas dvēseles, viņi bija apdulluši un nerimās plosīties.
 15:73 Un tad, saulei lecot, atskanēja šausmīgs troksnis.
 15:74 Un visaugstāko viņu pilsētās Mēs padarījām par vizzemāko un pār viņiem sāka līt degošu akmeņu lietus.
 15:75 Patiešām, tajā ir zīmes redzīgiem ļaudīm.
 15:76 Un patiešām! Tās pilsētas atrodas uz labi zināma ceļa (starp Meku un Sīriju).
 15:77 Patiešām, tajā noteikti ir zīme ticīgiem ļaudīm.
 15:78 Bet arī mežā dzīvojošie ļaudis (Madjanas iedzīvotāji) bija ļaundari.
 15:79 Arī viņi saņēma pelnītu sodu un, patiešām, abas tās atradās pie lielā ceļa, skaidri redzamā vietā.
 15:80 Un protams, arī Klinšu ceļa (Hidžras) ļaudis noraidīja Mūsu vēstnešus.
 15:81 Un Mēs sūtījām tiem Mūsu zīmes, bet viņi tām uzgrieza muguras.
 15:82 Un viņi izkala klintīs sev mājokļus un jutās droši.
 15:83 Bet agrā rītausmā tos pārsteidza šausmīgs troksnis.
 15:84 Un neglāba viņus tas, ko viņi bija sev sarūpējuši.
 15:85 Un Mēs neesam radījuši debesis un zemi un visu kas starp tām, lai tas kalpotu netaisnībai. Un, patiešām, tuvojas Atmaksas stunda, tādēļ uzlūko viņus ar piedodošām acīm.
 15:86 Patiešām, tavs Kungs ir Visu Zinošais.
 15:87 Un patiešām, Mēs esam tev devuši Al-Mathānī (sūra "Atverošā") un Diženo Kurānu.
 15:88 Un lai tavas acis neskatās uz to, ko Mēs dodam zināmiem ļaudīm. Un nebēdājies par viņiem. Un nolaid savus spārnus attiecībā uz ticīgiem ļaudīm.
 15:89 Un saki: Patiešām, es esmu vienīgi brīdinātājs.
 15:90 Lai Mēs brīdinātu tos, kas sagraiza Rakstus.
 15:91 Un tos, kas Kurānu sadala pa daļām.
 15:92 Un, tava Kunga vārdā, Mēs visiem viņiem pajautāsim,
 15:93 kādēļ viņi tā ir darījuši.

15:94 Tādēļ dari ļaudīm zināmu to, kas tev ir pavēlēts un ej projām no elku dievu pielūdzējiem.

15:95 Patiešām, tev pietiek ar Mums, lai pasargātos no tiem smējējiem,

15:96 kas blakus Dievam uzslīen vēl kādu citu dievu. Bet drīz viņi ko uzzinās.

15:97 Un, patiešām, Mēs redzam, ka tev sažņaudzas sirds, dzirdot, ko viņi runā.

15:98 Tad teic jel slavu savam Augstajam Kungam un esi kopā ar tiem, kas krīt pie zemes Viņa priekšā!

15:99 Un pielūdz savu Radītāju, līdz pie tevis atnāk apskaidrība.

16. Bītes

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

16:1 Dieva Nolemtais piepildīsies. Nesteidziniet to. Lai slava Viņam! Viņš stāv Augstu Pāri visam, ko tie ar Viņu saista.

16:2 Viņš sūta lejup savas pavēles iedvesmotus eņģeļus, pie kura no saviem kalpiem vien vēlas: «Brīdiniet ļaudis, ka nav citu dievu bez Manis. Un bīstieties Manis!»

16:3 Viņš radīja debesis un zemi, visā patiesībā. Viņš stāv augstu pāri visam, ko tie ar Viņu saista.

16:4 Viņš radīja cilvēku no Nutfah (vīrišķās un sievišķās sēklas). Un še tev! – tas sāk runāt pretī.

16:5 Un mājlopi. Viņš radīja tos priekš jums. Tie dod jums siltumu, daudz citu labu lietu un arī pārtiku.

16:6 Un ir skaisti, kad jūs tos vakarā pārdzenat mājās un laižat ganībās no rīta.

16:7 Tie nogādā jūsu nastas tajās zemēs, kur jums pašiem tās nogādāt būtu grūti. Patiešām, jūsu Augstais Kungs ir Laipnības Pilnais, Visu Žēlsirdīgais.

16:8 Un zirgi, mūļi un ēzeļi - jāšanai un greznumam. Un Viņš rada lietas, par kurām jūs vēl neko nezināt.

16:9 Un Dievs ir tas, kas nosaka, kurš ir īstais ceļš, jo ir arī tādi, kas neved taisni. Un, ja tāda būtu Viņa griba, Viņš vadītu jūs visus pa taisnu ceļu.

16:10 Tas ir Viņš, kas sūta no debesīm lietus ūdeni, lai jums būtu, ko dzert un, lai izaugtu zāle, kurā jūs varat ganīt savus lopus.

16:11 Lai jums izaugtu labība, olīvas, palmas, vīnogas un visi pārējie augļi. Patiešām, tajā ir zīmes domājošiem ļaudīm.

16:12 Un jūsu labā Viņš ir pakļāvis dienu un nakti un sauli un mēnesi. Un arī zvaigznes pakļaujas Viņa pavēlēm. Patiešām, tajā visā ir zīmes saprātīgiem ļaudīm.

16:13 Un viss, ko Viņš priekš jums atkal un atkal rada uz šīs daudzkrāsainās zemes, patiešām, tas viss ir zīmes priekš ļaudīm, kas neaizmirst.

16:14 Un tas ir Viņš, kas priekš jums ir pakļāvis jūras, lai jums būtu svaiga gaļa, ko ēst un rotas lietas, ko nēsāt. Un tu redzi kuģus tās vagojam, lai jūs varētu meklēt un iepazīt Viņa dāsnumu un būt Viņam pateicīgi.

16:15 Un Viņš izvietoja uz zemes noturīgus kalnus, lai tā nešūpotos kopā ar jums. Un upes, un ceļus, kas rāda jums, kur iet.

16:16 Un robežstabus un zvaigznes, lai jūs zinātu savu ceļu.

16:17 Tad, vai Viņš, kurš rada, ir līdzīgs tam, kas nerada neko? Vai jūs varat to paturēt prātā?

16:18 Un, ja jums vajadzētu saskaitīt Dieva žēlastības pierādījumus, jums tam pietrūktu skaitļu. Patiešām, Dievs ir Visu Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

16:19 Un Dievs zin, ko jūs slēpjat un, ko jūs rādāt.

16:20 Un tie, ko viņi piesauc vēl bez Dieva, nerada neko. Jo paši ir radīti.

16:21 Viņi ir miroņi, viņi nav dzīvi. Un viņi nezina, kad tiks atmodināti.

16:22 Jūsu dievs ir Vienīgais Dievs. Bet tie, kas netic dzīvei Viņā saulē, ir augstprātīgi un viņu sirdis to noliedz.

16:23 Nav šaubu, Dievs zin, ko viņi slēpj un, ko viņi rāda. Patiešām, Viņš nemil augstprātīgos.

16:24 Un kad viņiem saka: "Ko jūsu Augstais Kungs ir atsūtījis?" viņi saka: "Seno laiku leģendas."

16:25 Lai Atmodināšanas dienā viņi varētu nest pilnas savas nastas kopā ar to negudro ļaužu nastām, kurus viņi bija maldinājuši. Nav šaubu, tā būs atbaidošā nasta.

16:26 Tik tiešām, tie, kas dzīvoja pirms viņiem, vērpja savas intrigas. Bet Dievs trieca pa viņu nama pamatiem, jumts no augšas tiem uzkrīta virsū un sods nāca pār viņiem, no kurienes tie nemaz to negaidīja.

16:27 Atmodināšanas dienā Dievs liks tiem krist kaunā un sacīs: «Kur tad nu ir tie Mani izpalīgi par kuriem jūs tik karsti strīdējāties?» Bet zinošie sacīs: «Patiešām, šodien pār neticīgajiem nāk apkaunojums un posts.»

16:28 Tie, kuru dzīvības eņģeļi paņēma prom, kad tie paši dara sev ļaunu, izrādīs pakļaušanos: «Mēs neesam darijuši neko ļaunu.» «Jā, patiešām! Dievs ir Visu Zinošais par to, ko jūs esat darijuši.

16:29 Tad nu ejiet tagad caur Elles vārtiem un palieciēt tur uz laiku laikiem. Patiešām, atbaidošs ir šis augstprātīgo mitekļis.»

16:30 Un tiem, kas bīstas Dieva, tiks sacīts: «Ko jūsu Augstais Kungs ir atsūtījis?» Viņi sacīs: «Labo.» Tiem, kas dara labu šajā pasaulē, tiks atmaksāts ar labu. Bet tas, kas tos gaida Viņā saulē, ir vēl kas labāks. Un brīnišķīgs, patiešām, ir taisnīgo nams!

16:31 Viņi ieies Ēdenes Dārzos, zem kuriem upes plūst. Tur tiem būs viss, ko tie vēlēšies. Tā Dievs atalgo taisnīgos.

16:32 Tiem, kuru dzīvības eņģeļi paņēmuši prom tīras, eņģeļi sacīs: “Miers ar jums. Par to, ko jūs esat darījuši, jūs varat ienākt Paradīzē.”

16:33 Vai tiešām viņi eņģeļu vietā, kas nāktu pēc viņiem, vai tava Kunga pavēles vietā gaida ko citu? Tā darīja tie, kas dzīvoja pirms viņiem. Un Dievs tiem ļaunu nenodarīja. Nē, tie bija viņi paši, kas nodarīja sev ļaunu.

16:34 Viņu ļauno darbu augļi nāca pār viņiem pašiem un tas, par ko tie bija smējušies, aptvēra tos no visām pusēm.

16:35 Un tie, kas Dievam piedēvēja izpalīgus, sacīja: «Ja Dievs būtu gribējis, ne mēs, ne mūsu tēvu tēvi nebūtu pielūguši nevienu citu, vienīgi Viņu. Un mēs arī nebūtu aizlieguši neko tādu, ko nav aizliedzis Viņš.» Tie, pirms viņiem, arī runāja tāpat. Bet vai vēstnešiem nav vienīgi jānodod vēsts?

16:36 Un, patiešām, Mēs sūtījām vēstnesi pie katras no ciltīm: «Pielūdziet vienīgi Dievu un turieties tālāk no viltus dieviem!» Un starp viņiem bija daži, kurus Dievs veda pa taisnu ceļu, un starp viņiem bija daži, kuriem bija nolikts maldīties. Tad pārstaigājiet zemi un pavērojiet, kādu galu ņēma tie noliedzēji.

16:37 Ja tu gribi, lai viņi tiktu vadīti pa taisnu ceļu, tad, patiešām, Dievs nevedīs uz taisna ceļa tos, kam ir nolikts maldīties. Un nebūs neviena, kas tiem palīdzēs.

16:38 Ar saviem stiprākajiem zvērestiem viņi zvēr pie Dieva, ka Dievs neatmodinās mirušos. Taču nē! Tas ir Viņa patiesais solījums, tikai lielākā daļa no ļaudīm to nezina.

16:39 Lai Viņš varētu tiem izskaidrot lietas, kur viņu uzskati atšķīrās un, lai neticīgie varētu uzzināt, ka ir bijuši meļi.

16:40 Mūsu vienīgais vārds, ko Mēs sakām, kad esam nodomājuši kādu lietu, ir: "Esi!" Un tā ir.

16:41 Tiem, kas cieta no varmācības un devās Dieva ceļā, Mēs noteikti dosim labas mājas šajā pasaulē, bet balva, kas tos gaida Viņā saulē, būs lielāka, ja vien viņi to zinātu.

16:42 Tie ir tie, kas ir pacietīgi un paļaujas uz savu Radītāju.

16:43 Arī pirms tevis Mēs sūtījām pie ļaudīm tikai tos vīrus, kam bijām atklājuši Mūsu vēstis. Ja tu vēl to nezini, pajautā tiem, kas tās ir saņēmuši.

16:44 Mēs viņus sūtījām ar skaidrām liecībām un Rakstiem. Un tev Mēs nosūtījām atgādinājumu, lai tu varētu ļaudīm izskaidrot, kas tiem ir ticis nosūtīts. Un, lai tie varētu to pārdomāt.

16:45 Vai tad tie, kas perina ļaunus plānus, ir droši, ka Dievs neliks zemei viņus aprīt, vai, ka sods nenāks pār viņiem, no kurienes viņi to gaida vismazāk?

16:46 Vai, ka Viņš tos nesagrābj, viņiem ejot savās ikdienas gaitās, un, ka viņi nespēs no tā izbēgt?

16:47 Vai, ka Viņš tos neizposta maz pamazām? Bet, patiešām, tavš Kungs ir Laipnības Pilnais, Visu Žēlsirdīgais.

16:48 Vai viņi nav sapratuši, kas ir tas, ko Dievs ir radījis? To ēnas noliecas pa labi un pa kreisi, pazemīgi krītot pie zemes Dieva priekšā?

16:49 Dieva priekšā krīt pie zemes visa dzīvā radība debesīs un virs zemes, un arī eņģeļi, kam lepība ir sveša.

16:50 Viņi ir bijīgi pret savu Kungu, jo Viņš stāv augstu pāri viņiem visiem. Un viņi dara to, ko viņiem liek.

16:51 Un Dievs sacīja: «Nekalpojiet diviem dieviem. Ir tikai viens Dievs. Un vienīgi no Manis jums ir jābīstas.»

16:52 Un Viņam pieder viss, kas ir debesīs un virs zemes. Un arī pielūgšana pieder tikai Viņam. Vai tad bez Dieva ir vēl kāds cits, no kā jūs bīstaties?

16:53 Viss, kas ir labs, nāk no Dieva. Un, kad jūs piemeklē posts, jūs palīgā saucat Viņu.

16:54 Un tad, kad Viņš jūsu likstas ir novērsis, ak vai! Daži no jums savam Kungam atkal liek blakus elku dievus.

16:55 Un noliedz to, ko Mēs tiem esam devuši. Tad tik priecājieties vien, drīz jūs kaut ko uzzināsiet.

16:56 Un viņi nozīmē priekš tiem, par ko nekas nav zināms, kādu daļu no tā, ar ko Mēs tos esam apgādājuši. Dieva vārds! Jums noteikti tiks pajautāts par to, ko jūs tur sadomājāt.

16:57 Un viņi piedēvē Dievam meitas. Lai slavēts ir Viņš! Bet sev viņi atstāj, ko gribētu paši.

16:58 Un, kad kāds no viņiem uzzin, ka viņam ir piedzimusi meita, viņa seja satumst un viņa sirdi nospiež dusmas un vilšanās.

16:59 Ļaunās ziņas dēļ viņš slēpjas no ļaudīm. Vai viņš paturēs šo sava kauna bērnu, vai noraks viņu zemē? Nav šaubu, ļauni ir viņu pieņemtie lēmumi.

16:60 Jo to zīme, kas netic dzīvei Viņā saulē, ir ļaunums. Bet Dievs ir pazīstams pēc Visaugstākā. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

16:61 Ja Dievs gribētu sodīt cilvēkus par viņu ļaunajiem darbiem, Viņš neatstātu uz zemes nevienu dzīvu būtni. Bet Viņš dod tiem zināmu laiku. Un, kad šis laiks būs pienācis, viņi nespēs to nedz aizkavēt, nedz pasteidzināt, kaut vai par vienu stundu.

16:62 Un viņi piedēvē Dievam to, ko paši ienīst un viņu mēles melīgi apgalvo, ka tā labākā daļa ir domāta viņiem. Nav šaubu, viņiem ir paredzētas Elles ugunis un tur arī viņi tiks atstāti.

16:63 Dieva vārds! Mēs, protams, esam sūtījuši pie ļaudīm vēstnešus arī pirms tevis. Bet sātans izdarīja tā, ka ļaudīm savi darbi likās pareizi un labi. Un tā, viņš ir to draugs un palīgs arī šodien, bet viņus visus gaida mokpilns sods.

16:64 Un Mēs atklājam tev šo grāmatu tādēļ, lai tu varētu izskaidrot ļaudīm tās lietas, par kurām viņu domas dalās, un, lai ticīgiem ļaudīm būtu ceļa rādītājs un žēlastības vēsts.

16:65 Un Dievs sūta lietus ūdeni no debesīm un atdzīvina ar to mirušo zemi. Patiešām, tā ir zīme priekš ļaudīm, kas klausās.

16:66 Un patiešām! Arī jūsu mājlopi ir jums par pamācību. Mēs dodam jums dzert tīro un garšīgo pienu, kas rodas viņu vēderos vidū starp izmešiem un asinīm.

16:67 No dateļpalmu augļiem un vīnogām jūs varat iegūt stipru dzērienu un labu ēdamo. Arī tā ir zīme domājošiem ļaudīm.

16:68 Un tavs Kungs iedvesmoja bites: "Taisiet sev mājokļus kalnos, kokos un ļaužu gatavotos stropos.

16:69 Tad barojieties no visu veidu augļiem, ejot pa ceļiem, ko jums ir norādījis jūsu Kungs ». Bišu vēderiņos radīsies dažādu krāsu dzēriens, ko ļaudis varēs lietot sevis ārstēšanai. Patiešām, tajā ir zīmes ļaudīm, kas spēj saprast.

16:70 Dievs jūs ir radījis un Dievs liek jums nomirt. Un jūsu vidū ir tādi, kas vecumā kļūst nevarīgi kā bērni un aizmirst visu, ko dzīves laikā ir iemācījušies. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais, Visu Spēcīgais.

16:71 Dažiem no jums Dievs savā žēlastībā ir devis vairāk nekā citiem. Bet tie negrib dalīties ar saviem nebrīvajiem ļaudīm tajā, kas viņiem tiek dots, lai tie nekļūtu līdzīgi viņiem. Vai viņi grib atteikties no Dieva labvēlības?

16:72 Un Dievs ir devis jums sievas - tādas pašas kā jūs. Un no jūsu sievām - jūsu bērņus un mazbērņus. Un apgādājis jūs ar labām lietām. Tad, vai pēc tam vēl var ticēt māņiem un neticēt Dieva labvēlībai?

16:73 Bet tie kalpo citiem, ne Dievam. Tiem, kas nespēj tiem dot neko. Ne no tā, kas ir debesīs, ne no tā, kas ir virs zemes.

16:74 Tad nepielīdziniet nevienu Dievam. Patiešām, Dievs zina, bet jūs nezināt.

16:75 Dievs dod līdzību: vergs, kam nepieder nekas, un cilvēks, kam Mēs esam devuši bagātību, ar kuru tas var dalīties atklāti vai citiem neredzot. Vai tos ir iespējams salīdzināt? Visa slava un pateicība Dievam! Bet lielākā daļa ļaužu to nesaprot.

16:76 Dievs dod vēl vienu līdzību par diviem vīriem, no kuriem viens ir mēms, neko nespēj un ir tikai par traucēkli savam saimniekam, un, lai ko tam liktu darīt, labuma no tā nav nekāda. Un otrs, kurš ir taisnīgs savos spriedumos un iet taisnu ceļu. Vai viņi ir līdzīgi?

16:77 Viss, kas ir apslēpts debesīs un virs zemes, pieder Dievam. Un Atmaksas stundas atnākšana būs līdzīga acumirklim, vai pat vēl zibenīgāka. Patiešām! Dievam ir vara pār visām lietām.

16:78 Pēc Dieva gribas jūs esat iznākuši no mātēs miesām, neko nezinoši. Bet Viņš ir devis jums dzirdi un redzi un sirdis, lai jūs varētu būt Viņam pateicīgi.

16:79 Vai viņi neredz putņus debesīs? Kas cits tos notur gaisā, ja ne Dievs? Tās patiešām ir zīmes ticīgiem ļaudīm.

16:80 Un Dievs dod jums atpūtas vietu jūsu mājās un teltis no mājlopu ādām, kas, ceļojumu laikā un apmetnes ierīkojot, ir viegli pārnēsājamas. Un no vilnas, ādām un spalvas jūs pagatavojat sev mājlīetas. Un tie dod arī iztiku kādam laikam.

16:81 Un no tā, ko Viņš ir radījis, Dievs dod jums paēnu un patvērumu kalnos un drānas, kas pasargā jūs no karstuma un bruņukreklus, kas aizsargā jūs no ienaidnieka. Savu žēlastību Viņš dāvā jums bez atlikuma, lai jūs spētu kļūt Viņam pakļāvīgie.

16:82 Bet, ja tie tev uzgriež muguras, tev jāzin, ka tavs uzdevums ir tikai nogādāt šo vēsti.

16:83 Viņi pazīst Dieva žēlastību, bet tomēr to noliedz. Jo lielākā daļa no viņiem ir neticīgi ļaudis.

16:84 Un tajā dienā, kad no katras cilts Mēs sauksim pa lieciniekam, neticīgajiem neļaus attaisnoties, ne arī tos kāds lūgs.

16:85 Un, kad ļauna darītāji ieraudzīs sodu, kas tos gaida, tas viņiem netiks nedz mīkstināts, nedz atlikts.

16:86 Un, kad tie, kas piedēvēja Dievam izpalīgus, šos izpalīgus ieraudzīs, viņi sacīs: «Ak, mūsu Kungs! Šie ir tie mūsu dievi, ko mēs piesaucām Tavā vietā.» Bet tie tiem atmetīs atpakaļ viņu vārdus: «Patiešām! Jūs esat meļi!»

16:87 Un tajā dienā viņi pilnīgi pakļausies Dievam un viņu izdomātie viltus dievi tos pametīs.

16:88 Bet tiem, kas neticēja un atturēja arī citus no Dieva ceļa, Mēs uzliksim sodu pēc soda. Par to, ka tie vairoja postu zemes virsū.

16:89 Un tajā dienā Mēs izsauksim lieciniekus no viņu pašu vidus, kas nāks un liecinās par katru no ciltīm. Un tevi Mēs sauksim par liecinieku šiem te. Mēs esam sūtījuši šo grāmatu, kā izskaidrojumu visām lietām. Un kā ceļa rādītāju un žēlastību un priecīgu ziņu muslimiem.

16:90 Patiešām, Dievs liek mums būt taisnīgiem, pacietīgi pildīt savus pienākumus pret Dievu un būt atsaucīgiem pret saviem tuviniekiem. Dievs aizliedz darīt kauna darbus un nelietības un neļauj būt varmācīgiem pret citiem. Viņš brīdina jūs, lai jūs ņemtu to vērā.

16:91 Un pildiet savu derību ar Dievu, kad esat to slēguši. Un nepārkāpiet savus zvērestus, kad esat tos apstiprinājuši. Jo jūs par savu Aizbildni esat izvēlējušies Dievu. Patiešām, Dievs zin visu, ko jūs darāt.

16:92 Un neesiet kā tā sieva, kas, uzsējusi aušanai diegus, darbu neiesākusi, atsien tos atkal nost. Neizmantojiet savus dotos zvērestus, lai citus piemānītu un neatsakieties no tiem, ja kādi citi izrādās spēcīgāki un daudzskaitlīgāki par jums. Ar to Dievs jūs pārbauda. Bet Atmodināšanas dienā Viņš jums izskaidros tās lietas, par kurām jūsu domas dalījās.

16:93 Ja Dievs būtu gribējis, visi ļaudis būtu viena vienota cilts. Tomēr vienus Viņš ved pa taisnu ceļu, bet citiem liek maldīties. Un katram no jums noteikti tiks jautāts par to, ko jūs būsiet darījuši.

16:94 Neizmantojiet savus zvērestus, lai citus maldinātu, jo jūsu stingri noliktā kāja var paslīdēt un jums var likt nogaršot ļaunuma augļus par to, ka vedinājāt citus nost no Dieva ceļa. Un sagaida jūs bargs sods.

16:95 Un neizmainiet Dieva derību pret nieka grašiem. Patiešām! Jo tas, kas jums ir pie Dieva, ir vislabākais. Ja vien jūs to zinātu!

16:96 Tas, kas ir pie jums, ātri izsīks, bet tas, kas jums ir pie Dieva, paliks uz visiem laikiem. Bet pacietīgajiem Mēs atlīdzināsim pēc vislabākā, ko tie būs darījuši.

16:97 Ikvienam, kas dara taisnus darbus, vai tas ir vīrietis vai sieviete, Mēs dāvāsim skaistu dzīvi un atlīdzināsim pēc vislabākā, ko tie būs darijuši.

16:98 Un, kad tu lasi priekšā Kurānu, tu patveries pie Dieva. No sātana. No Izraidītā.

16:99 Patiešām, viņam nav nekādas varas pār tiem, kas tic un paļaujas uz savu Kungu.

16:100 Viņam ir vara tikai pār tiem, kas ņem to sev par palīgu un draugu. Un arī pār elku dievu pielūdzējiem.

16:101 Un, kad Mēs nomainām vienas Kurāna rindas ar citām, un Dievam ir vislabāk zināms tas, ko Viņš sūta, viņi saka: «Tu esi viens melis!» Taču nē! Bet vairākums no viņiem neko nezina.

16:102 Saki tā: To no jūsu Augstā Kunga ir atnesis svētīts Gars (eņģelis Džibrils), visā patiesībā. Kā ceļa rādītāju un kā labo ziņu musulmiem, lai ticīgos ļaudis darītu stiprus un drošus.

16:103 Un, protams, Mēs zinām, ka viņi saka: «Tas ir kāds cilvēks, kas viņu apmāca!» Taču tā cilvēka valoda, uz ko viņi norāda, ir sveša valoda, bet šī vēsts ir skaidrā arābu valodā.

16:104 Patiešām, tos, kas netic Dieva vēstīm, Dievs nevedīs pa taisnu ceļu. Viņus gaida mokpilns sods.

16:105 Vienīgi tie, kas netic Dieva vēstīm, izdomā visādus melus. Tad viņi arī ir tie meļi.

16:106 Bet pār to, kas, būdams ticīgais, pārstāj Dievam ticēt, pār to nāks Dieva lāsts un to sagaida visbargākais sods. Izņēmums ir tie, kuri tiek piespiesti ar varu, bet kam sirdis ir pilnas ticības.

16:107 Tas ir tādēļ, ka tie deva priekšroku šīs pasaules dzīvei, nevis dzīvei Viņā saulē. Un tādēļ, ka neticīgos Dievs neved pa taisnu ceļu.

16:108 Tie ir tie, kuru sirdis, acis un ausis Dievs ir aizslēdzis. Tie ir tie nevērīgie.

16:109 Nav šaubu, Viņā saulē viņi būs zaudētāji.

16:110 Jo patiešām! Tiem, kas atstāja savas mājas, kad tika pakļauti pārbaudījumiem un vajāšanām un, nežēlojot spēkus, cīnījās un parādīja izturību, patiešām, tiem tavs Kungs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

16:111 Tajā dienā katram būs jāpaļaujas vienīgi uz sevi pašu. Un katram pilnā mērā tiks atmaksāts par to, ko viņš būs darijis. Un pāri netiks nodarīts nevienam.

16:112 Un Dievs dod līdzību par kādu pilsētu (Meka), kur ļaudis dzīvoja šķietamā mierā un drošībā. Savā apkārtnē tie varēja iegūt papildnam pārtiku un visu citu dzīvei nepieciešamo. Bet viņi aizmirsā par to Dievam pateikties. Tad Dievs viņiem uzsūtīja badu un izbailes. Par to, ka tie tā bija darijuši.

16:113 Un, protams, pie viņiem, no viņu pašu vidus, atnāca vēstnesis. Taču viņi to atraidīja. Un, tā kā tie turpināja darīt ļaunu, sods nāca un nāca pār viņiem.

16:114 Tad ēdiet jē visu atļauto un labo, ar ko Dievs jūs apgādā. Un esiet pateicīgi par Dieva labvēlību, ja Viņu Vienīgo jūs pielūdzat.

16:115 Dievs ir aizliedzis jums ēst maitu, asinis, cūkas gaļu un visu to, kas nav nokauts Dieva vārdā. Ja kāds tomēr ir spiests ēst aizliegtu bada dēļ, negribēdams nepaklausīt un nepārkāpjot nepieciešamības robežas, tad Dievs taču ir Mūžam Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

16:116 Un nevārstiet veltīgi savas mutes, apgalvojot: «Tas ir atļauts, tas nav atļauts!», pierakstot Dievam nepatiesas lietas. Patiešām, tiem neveiksies, kas par Dievu izdomās visādus melus.

16:117 Tie nedaudz papriecāsies šajā pasaulē un saņems mokpilnu sodu Viņā saulē.

16:118 Un jūdiem Mēs bijām aizlieguši to, par ko jau iepriekš tev tikām stāstījuši. Bet Mēs viņiem ļaunu nenodarījām. Ļaunu sev viņi nodarīja paši.

16:119 Jo, patiešām, tiem, kas nodara ļaunu, to neapzinādamies, bet pēc tam to nožēlo un nodarīto cenšas vērst par labu, tiem tavs Kungs ir Visu Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

16:120 Patiešām, Ibrāhīms bija paraugs saviem ļaudīm, Dievam pakļāvīgs un taisnīgs vīrs. Un viņš nebija elku dievu pielūdzējs.

16:121 Viņš bija pateicīgs par Dieva labvēlību un Dievs izvēlējās viņu un vadīja to pa taisnu ceļu.

16:122 Un Mēs atalgojām viņu ar labu šajā pasaulē, bet Viņā saulē viņš būs starp taisnīgajiem.

16:123 Pēc tam Mēs tev sacījām: «Seko Ibrāhīma, taisna vīra reliģijai. Viņš nebija elku dievu pielūdzējs.»

16:124 Bet Sabats tika noteikts tikai tiem, kuru domas dalījās. Un, patiešām, Atmodināšanas dienā tavs Kungs iztiesās tās lietas, kurās viņu domas atšķīrās.

16:125 Lai tavs aicinājums uz Dieva ceļa ir labvēlības un gudrības pilns. Lai jūsu strīdi ir savstarpējas cieņas apdvesti. Patiešām, tavs Kungs zina vislabāk, kurš ir nomaldījies no Viņa ceļa un Viņš zina vislabāk, kurš tiek droši pa to vadīts.

16:126 Un, ja jūs gribat kādam atmaksāt, atmaksājiet līdzvērtīgi tam, kas tika nodarīts jums. Bet, ja jūs varat paciest, tas būs labāk priekš izturīgiem ļaudīm.

16:127 Un esi pacietīgs, jo tava pacietība nāk no Dieva. Un neskumsti par viņiem. Un neuztraucies par viņu intrigām.

16:128 Patiešām, Dievs ir ar tiem, kas Viņa bīstas. Un ar tiem, kas dara labu.

17. Nakts ceļojums

Mekas Sūra. Mekas perioda beigās Dievs lika Muhamedam doties naktī uz Jeruzalemi.

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

17:1 Lai slavēts Visaugstākais, kas lika savam kalpam naktī doties no Svētītās Masdžidas (al-Masdžid al-Harām Mekā) uz Tālo Masdžidu (al-Masdžid al-Aksa Jeruzālemē), uz Mūsu svētītajām vietām, lai rādītu viņam Mūsu zīmes. Patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

17:2 Un Mēs devām Mūsam rakstus, par ceļa rādītāju Isrāila bērniem: «Un nevienu citu, izņemot Mani, neņemiet sev par kungu,

17:3 ak jūs, to pēcteči, ko Mēs nosargājām kopā ar Nūhu! Patiešām, viņš bija pateicīgs kalps.»

17:4 Un rakstos Mēs Isrāila bērnus brīdinājām: «Divas reizes jūs nesīsiet lielu postu zemes virsū, jo būsiet pār mēru iedomīgi un augstprātīgi.»

17:5 Kad pienāca pirmā reize, Mēs uzsūtījām jums savu kalpu varenos karapulkus un tie iebruka jūsu māju pat visdziļākajās istabās. Un brīdinājums piepildījās pirmoreiz.

17:6 Tad Mēs jums atkal devām uzvaru pār viņiem. Un Mēs stiprinājām jūs ar mantu un ar dēliem, un vairākkārtīgi pieauga jūsu rindu skaits.

17:7 «Ja jūs darāt labu, jūs darāt labu sev. Un, ja jūs darāt ļaunu, jūs darāt ļaunu sev.» Un, kad pienāca otrā reize darīt jūsu sejas drūmas, tie iegāja Templī gluži tāpat kā pirmajā reizē un viss, kas krita tiem rokās, tika nopostīts līdz pamatiem.

17:8 «Iespējams, ka jūsu Kungs par jums apžēlojas. Bet, ja jūs vēlreiz darīsiet to pašu, arī Mēs vēlreiz darīsim to pašu. Un Elli Mēs esam darījuši par ieslodzījuma un gultas vietu neticīgajiem.»

17:9 Patiešām, Kurāns ved pa taisnāko no ceļiem un ticīgajiem, kas dara taisnus darbus, nes labu vēsti. Tā ir vēsts par to, ka tos gaida dāsns atalgojums.

17:10 Un, ka tiem, kas netic dzīvei Viņā saulē, Mēs gatavojam mokpilnu sodu.

17:11 Un cilvēks piesauc ļaunu un piesauc labu un cilvēks vienmēr kaut kur steidzas.

17:12 Nakti un dienu Mēs esam darījuši par divām zīmēm. Nakts zīmi Mēs darījām tumšu, bet dienas zīmi gaišu, lai jūs varētu meklēt un atrast jūsu Radītāja žēlastību un zināt gadu skaitu un laika rēķinu. Un katru lietu Mēs esam skaidri un gaiši izskaidrojuši.

17:13 Un visu, ko cilvēks dara, Mēs saliekam kā nastu viņam uz kakla. Un Atmodināšanas dienā Mēs katram iedosim viņa plaši atvērto rakstu.

17:14 «Lasi savā rakstā! Šodien pietiek ar to, ka tu pats taisi savu rēķinu.»

17:15 Ikviens, kas tiek vadīts pa taisnu ceļu, tiek vadīts par labu savai dvēselei. Un ikviens, kas nokļūst no ceļa, nokļūst no ceļa par ļaunu savai dvēselei. Nevienam nastu nesējam nav jānes sveša nasta. Un Mēs nesodīsim nevienu, iekāms nebūsim sūtījuši vēstnesi.

17:16 Un, kad Mēs pieņemam lēmumu kādu pilsētu iznīcināt, Mēs aicinām tās bagātos ļaudis pakļauties Dieva likumiem. Bet, ja tie izturas izaicinoši un nepaklausa, piepildās sacītais vārds un viņi tiek iznīcināti.

17:17 Un cik gan paaudžu pēc Nūha jau nav tikušas iznīcinātas! Un pietiek ar to, ka jūsu Kungs savu kalpu pārkāpumus zina un redz.

17:18 Ja ir kāds, kas grib šeit un tagad, Mēs esam gatavi dot, ko vien gribam un kam vien gribam. Jo Elli priekš viņa Mēs jau esam sataisījuši, un tur viņš degs – apkaunots un atgrūsts.

17:19 Bet, ja kāds domā par dzīvi Viņā saulē, un, ticīgs būdams, pienācīgi tiecas uz to - viņa pūles tiks atzītas un novērtētas.

17:20 Jūsu Augstā Kunga dāvanas Mēs piedāvājam visiem - gan šiem, gan tiem. Nevienam tās nav liegtas.

17:21 Vieniem Mēs esam devuši vairāk, citiem mazāk. Bet, tik tiešām, dzīve Viņā saulē ir kas augstāks un pilnvērtīgāks.

17:22 Neliec blakus Dievam vēl kādu dievu. Lai tu nesēdētu apkaunots un aizmirsts.

17:23 Tavs Kungs jums ir noteicis kalpot vienīgi Viņam un nevienam citam bez Viņa. Un arī to, ka jums ir jāgodā jūsu tēvs un jūsu māte. Un, kad viens no viņiem, vai arī viņi abi, kļūst veci, nesakiet tiem necienīgus vārdus, neesiet rupji pret viņiem, bet runājiet ar viņiem cildeni un laipni.

17:24 Esiet pazemīgi un žēlsirdīgi pret viņiem un sakiet: "Ak, mans Kungs! Apžēlojies par viņiem, jo viņi mani audzināja, kad es biju mazs!"

17:25 Jūsu Augstais Kungs zin vislabāk, kas notiek jūsu sirdīs. Ja jūs esat taisnīgi ļaudis, tad, patiešām, Viņš ir Vienmēr Piedodošais tiem, kas Viņu piesauc atkal un atkal.

17:26 Dod saviem tuviniekiem to, kas viņiem pienākas un tiem, kas ir trūkumā un tiem, kas ir ceļā un nelaid savu mantu vējā.

17:27 Jo tie, kas savu mantu aizlaiž vējā, ir sātana brāļi, bet savam Radītājam visnepateicīgākais ir sātans.

17:28 Un, ja tev nav viņiem ko dot, un tu gaidi uz sava Kunga žēlastību, un ceri uz to, tad pasaki viņiem vismaz kādu laipnu vārdu.

17:29 Un, lai tava roka nav pieķēdēta pie tava kakla, ne arī izstiepta visā garumā, lai tu sevi neapkauno vai neiedzen trūkumā.

17:30 Patiešām, kam grib, tam Dievs var dot vairāk, kam grib - mazāk. Patiešām, Viņš ir Nomodā Esošais, savus kalpus Vienmēr Redzošais.

17:31 Un, bailēs no nabadzības, nenogaliniet savus bērnus. Mēs apgādājam gan viņus, gan jūs pašus. Patiešām, jo nogalināt bērnus ir smags noziegums.

17:32 Un turieties tālāk no laulības pārkāpšanas. Patiešām, tā ir kaunpilna rīcība un ceļš uz ļaunu.

17:33 Un nenogaliniet nevienu, ko Dievs ir aizliedzis nogalināt, ja nu vienīgi pēc tiesas un taisnības. Un, ja kāds tiek nogalināts netaisnīgi, Mēs jau esam devuši nogalinātā tiesību mantniekam visas tiesības. Taču atreibības robežas nedrīkst tikt pārkāptas. Patiešām, jo Dieva likumi palīdzību jau sniedz.

17:34 Un neaizskariet bāreņu mantu, kamēr viņi nav sasnieguši savu pilngadību. Ja nu vienīgi, lai to pavairotu. Un pildiet visus savus solījumus, jo par tiem jums būs jāatbild.

17:35 Un, kad jūs mērāt, mēriet ar pilnu mēru un, kad jūs sverat, sveriet ar pareiziem svariem. Tā ir labāk un, beigu beigās, godīgāk.

17:36 Un neseko akli tam, par ko tev nekas nav zināms. Patiešām, dzirde, redze un sirds - no katras no tām tiks prasīts.

17:37 Un nestaigā pa zemi augstprātīgi. Ne tu vari to caurubt, ne izaugt lielāks par kalnu.

17:38 Tas viss ir ļauns un tavam Kungam nīstams.

17:39 Šī ir daļa no gudrības, ko tev atklāj tavs Kungs. Un neliec blakus Dievam vēl kādu dievu, jo tad tu tiks iemests Ellē, apkaunots un atstumts.

17:40 Tad, vai jūsu Augstais Kungs priekš jums ir izvēlējis dēlus, bet sev no eņģeļiem paņēmis meitas? Patiešām, jūs sakāt smagus vārdus.

17:41 Un, tik tiešām, Kurānā Mēs esam devuši vispusīgus skaidrojumus, lai viņi ņemtu tos vērā, bet viņu nepatiku tas ir tikai pavairojis.

17:42 Saki tā: Ja blakus Dievam būtu arī vēl citi dievi, kā viņi to apgalvo, tie noteikti meklētu ceļu pie Tā Troņa Kunga.

17:43 Lai slavēts ir Viņš un bezgalīgi Augstu Celts pār visu, ko tie Viņam piedēvē.

17:44 Septiņas debesis, zeme un viss, kas tur atrodams, teic Viņam slavu. Un nav neviena, kas Viņu necildinātu. Bet jūs viņu slavas dziesmas nesaprotat. Patiešām, Viņš ir Visu Izturošais, Vienmēr Piedodošais.

17:45 Un, kad tu lasi priekšā Kurānu, Mēs noliekam starp tevi un tiem, kas netic dzīvei Viņā saulē, neredzamu sienu.

17:46 Un Mēs aplājām viņu sirdis ar biezu segu, lai tie nevarētu to saprast un padarījām viņu ausis kurlas. Un, kad tu Kurānā piemini savu Vienīgo Kungu, tie nepatikā uzgriež muguras.

17:47 Mēs vislabāk zinām, ko viņi sadzird, tevī klausoties. Un, kad viņi slepus sarunājas savā starpā, ļaundari saka: "Jūs taču ejat viena noburta cilvēka pavadā."

17:48 Lūk, ar ko viņi tevi salīdzina. Bet viņi ir apmaldījušies un nevar atrast ceļu.

17:49 Un viņi saka: «Vai pēc tam, kad no mums būs pāri palikuši vien kauli un pišķi, mēs atkal tiksīm atmodināti un radīti no jauna?»

17:50 Saki: Un kaut arī jūs būtu kļuvuši par akmeni vai dzelzi,

17:51 vai par jebko citu, kam, pēc jūsu domām, būtu grūti iedvest dzīvību.

Tad viņi sacis: «Kurš tad ir tas, kas atdos mums dzīvību no jauna?» Saki: Tas, kurš radīja jūs arī pirmoreiz. Tad viņi kratīs galvas un jautās: «Kad tad tas notiks?» Saki: Tas var notikt ļoti drīz.

17:52 Tajā dienā Viņš jūs aicinās pie Sevis un jūs atsauksieties, Viņu slavēdami. Un jums liksies, ka prom esat bijuši tikai īsu brīdi.

17:53 Un māci Maniem kalpiem sacīt viens otram tos labākos vārdus. Patiešām, sātans sēj nevienprātību ļaužu starpā. Patiešām, sātans ir ļaužu nīkākais ienaidnieks.

17:54 Jūsu Augstais Kungs zin visu par jums. Ja Viņš gribēs, tad apžēlos jūs, ja gribēs, tad sodīs. Un Mēs neesam tevi sūtījuši viņiem par aizstāvi.

17:55 Un tavs Kungs zina vislabāk, kas ir debesīs un kas ir virs zemes. Un, patiešām, dažiem praviešiem Mēs esam devuši vairāk, dažiem mazāk. Un Dāvūdā Mēs iedevām psalmus.

17:56 Saki tā: Piesauciet tos, ko jūs turat blakus Dievam! Ne tie spēj nelaimi novērst no jums, ne arī vērst to pret kādu citu.

17:57 Tie, ko viņi piesauc, paši meklē ceļu pie sava Radītāja, pat tie, kuri stāv Viņam vistuvāk. Viņi cer uz Dieva žēlastību un bīstas no Viņa soda. Patiešām, no Dieva soda ir jābīstas.

17:58 Jo nav tādas apdzīvotas vietas, kuru pirms Atmodināšanas dienas Mēs neiznīcināsim vai bargi nesodīsim. Tā ir ierakstīts grāmatu grāmatā (grāmatu Māte, Al-Lauh Al-Mafhūz).

17:59 Un Mēs nesūtām ļaudīm nekādas zīmes tikai tādēļ, ka iepriekšējās paaudzes nav tām ticējušas. Mēs sūtījām Tamūda ļaudīm kamieļmāti, kā acīmredzamu zīmi, taču tie nodarīja tai ļaunu. Bet zīmes Mēs ļaudīm sūtām tikai, lai tos brīdinātu.

17:60 Un Mēs tev sacijām: «Patiešām, visi ļaudis ir tava Kunga rokā.» Un vīzija, ko Mēs tev parādījām, bija domāta kā pārbaudījums ļaudīm, tāpat kā Kurānā pieminētais nolādētais koks (Zakkum – koks, kas aug pašā Elles dibenā). Un Mēs biedinām viņus, bet tas viņu nepaklausību tikai pavairo.

17:61 Un tad Mēs sacijām eņģeļiem: «Kritiet pie zemes Ādama priekšā!» Un viņi visi, izņemot Iblisu, krita pie zemes. Viņš sacīja: «Vai man būtu jākrīt pie zemes tāda priekšā, ko Tu esi taisījis no māliem?»

17:62 Viņš sacīja: «Vai Tu redzi, kam no mums abiem Tu esi devis priekšroku? Ja Tu dosi man laiku līdz Atmodināšanas dienai, es tik tiešām samaitāšu visus viņa pēcnācējus, izņemot varbūt tikai dažus.

17:63 Dievs sacīja: «Ej savu ceļu! Un, ja kāds tev sekos, tad, patiešām, Elle būs tas, ar ko jums tiks atmaksāts. Un atmaksāts tiks bagātīgi.

17:64 Apmuļķo, ko vari ar savas balss skaņām, laid pret viņiem visus savus karapulkus, kavalēriju ieskaitot, sadaliet savā starpā viņu bērnus un viņu mantu un apber viņus ar saviem solījumiem – sātana solījumiem, kas nav nekas cits kā vien tukšs gaiss.

17:65 Patiešām, pār Maniem kalpiem tev varas nebūs. Un pietiek ar to, ka viņu Aizstāvis un Sargs ir tavs Kungs ».

17:66 Tas ir jūsu Augstais Valdnieks, kas ved jūsu kuģus pa jūru, lai jūs varētu meklēt un ieraudzīt Viņa dāsnumu. Patiešām, Viņa žēlastība pret jums ir neizmērojama.

17:67 Bet tad, kad uz jūras jūs piemeklē nelaimes, tad, izņemot Viņu, jūs pamet visi, ko mēdzāt piesaukt vēl bez Viņa. Bet, kad Viņš atved jūs atpakaļ uz zemes, jūs atkal novēršaties no Viņa. Un cilvēks ir viens mūžam nepateicīgs radījums.

17:68 Vai tad jūs varat būt droši, ka, atgriežoties krastā, Viņš neliks zemei jūs aprīt vai, ka neuzsūtīs jums mežonīgu smilšu vētru? Tad jūs sev aizstāvi nesameklēsiet.

17:69 Vai jūs varat būt droši, ka netiksiet aizrauti atpakaļ jūrā, ka jums netiks uzsūtīta viesuļvētra, un, ka jūs netiksiet noslīcināti jūsu neticības dēļ? Vai tad kāds jūs pret Mums aizstāvēs?

17:70 Un, protams, Mēs vēlējam labu Ādama bērniem. Mēs nācām tiem pretī gan uz zemes, gan jūrā. Mēs apgādājām tos ar daudzām labām lietām un devām viņiem priekšroku pār visiem tiem, ko bijām radījuši.

17:71 Tajā dienā Mēs sasauksim kopā visus ļaudis ar visiem viņu rakstiem un grāmatām. Tie, kam viņu raksti tiks iedoti labajā rokā, varēs tos lasīt un tiem netiks nodarīts ne mazākais ļaunums, pat ne dateļkauliņa matiņa lielumā.

17:72 Bet tie, kas ir akli šajā pasaulē, akli paliks arī Viņā saulē, un tie no ceļa būs noklīduši vēl tālāk.

17:73 Un, patiešām, viņi jau gatavojās atvilti tev no tā, ko Mēs tev esam atklājuši, lai tu par Mums izgudrotu kaut ko citu. Un tad nu gan viņi būtu pieņēmuši tevi par savu draugu.

17:74 Un, ja Mēs nebūtu tev palīdzējuši stingri palikt pie sava, tu gandrīz būtu ļāvis sevi kaut kādā mērā ietekmēt.

17:75 Tad Mēs būtu tevi sodījuši divkārt šajā dzīvē un divkārt pēc nāves. Un tad nebūtu neviena, kas tevi no Mums pasargātu.

17:76 Un, patiešām, viņu nodoms bija iedzīt tev bailes un izraidīt tevi no šīs zemes. Bet tad arī viņi tur nebūtu palikuši, ja nu vienīgi vēl uz kādu brīdi.

17:77 Tāds bija Mūsu noteiktais ceļš tiem Mūsu vēstnešiem, kurus Mēs sūtījām pirms tevis, un tu redzēsi, ka nekas nav mainījies.

17:78 Tā kā ievēro Ikāmat-as-Salāt no pusdienlaika līdz tumsai un lasi priekšā Kurānu, saulei austot. Patiešām, par Kurāna priekšā lasīšanu saulei austot, tiks liecināts.

17:79 Un piecelies arī naktī. Un lūdzies, un lasi priekšā Kurānu. Un lūdzies vēl, savu paša Lūgšanas reizi, varbūt tavs Kungs tevi paaugstinās.

17:80 Un saki: Ak, mans Kungs! Lai mana ienākšana ir patiesa, un lai mana izešana ir patiesa! Un dāvā man savu atbalstu!

17:81 Un saki: Ir atklājusies patiesība un meliem ir pienācis gals. Patiešām, meliem pasaulē nav vietas.

17:82 Ar Kurānu Mēs sūtām dievbijīgiem ļaudīm dziedināšanu un žēlastību, bet neticīgiem tas sagādās tikai zaudējumus.

17:83 Un, kad Mēs dāvājam cilvēkam žēlastību, viņš aizgriežas un attālinās. Bet, kad to piemeklē posts, viņš izmisumā nezina, ko darīt.

17:84 Saki tā: Katrs dara, kā māc. Taču Dievs zin vislabāk, kurš no viņiem tiek vadīts pa taisnu ceļu.

17:85 Un viņi tev jautā par dvēseli. Saki tā: Dvēsele ir Dieva ziņā. Jums nav atvēlēts daudz par to zināt.

17:86 Un, ja Mēs gribētu, Mēs varētu atņemt visu, ko esam tev atklājuši. Un nebūtu neviena, kas tevi Mūsu priekšā aizstāvētu.

17:87 Ja nu vienīgi ar tava Kunga žēlastību. Patiešām, liela ir Viņa Labvēlība pret tevi!

17:88 Saki tā: Ja visi cilvēki un visi gari sanāktu kopā un gribētu sacerēt ko līdzīgu Kurānam, nekas tiem nesanāktu, pat ja viņi palīdzētu viens otram.

17:89 Un, tik tiešām, Mēs esam izskaidrojuši ļaudīm katru Kurāna līdzību, tomēr vairākums no viņiem to noraida, un paliek savā neticībā.

17:90 Viņi saka: "Kamēr tu te no zemes neliksi izplūst avotam, tikmēr mēs tev neticēsim.

17:91 Vai, kamēr tev nebūs dārzs ar dateļpalmām un vīnogulājiem, dārzs, kam tu liksi tecēt cauri upēm, pārpilnām ar ūdeni.

17:92 Vai, kamēr, kā tu saki, debesis gabaliem nekritis mums uz galvas, vai, kamēr tu te nenostāsies mūsu priekšā kopā ar Dievu un visiem Viņa eņģeļiem.

17:93 Vai, kamēr tev nebūs nams no dārgakmeņiem, vai, kamēr tu nebūsi uzkāpis debesis. Bet mēs neticēsim arī tavai debesis uzkāpšanai, kamēr tu no turienes nenonesīsi tādu grāmatu, ko arī mēs varēsim lasīt." Saki tā: Lai slavēts ir mans Augstais Vaidnieks! Bet es esmu tikai cilvēks, Viņa vēstnesis.

17:94 Vienīgais, kas neļāva šiem ļaudīm noticēt, kad vēsts bija pie viņiem atnākusi, bija tas, ka viņi teica: «Kā tas var būt, ka Dievs savu vēsti mums sūta ar mirstīgu cilvēku?»

17:95 Saki tā: Ja eņģeļi varētu droši staigāt virs zemes, Mēs par vēstnesi būtu sūtījuši eņģeli.

17:96 Saki: Pietiek ar to, ka Dievs ir liecinieks starp mani un jums. Patiešām, Dievs ir Nomodā Esošais, Visus savus kalpus Redzošais.

17:97 Tie, ko vada Dievs, iet pa taisnu ceļu. Bet arī tiem, kas ir nomaldījušies, nav cita aizstāvja, kā vienīgi Viņš. Kad Mēs tos sasauksim kopā Atmodināšanas dienā, tur tie visi gulēs uz mutes – mēmi, akli un kurli. Viņu mitekļis būs Elle. Un katru reizi, kad Uguns kļūs mazāka, Mēs tai piedosim vēl lielāku svelmi.

17:98 Tāda būs viņu alga par to, ka tie neticēja Mūsu vēstīm un sacīja: «Vai patiešām, kad no mums pāri palikuši būs tikai kauli un piši, mēs tiksim radīti no jauna?»

17:99 Vai tad viņi nesaprot, ka Dievs, kas ir radījis debesis un zemi, spēj radīt arī viņiem līdzīgas būtnes? Un Viņš tām ir nolīcis zināmu laiku, un šaubu par to nav. Bet ļauna darītāji noliedz visu, izņemot savu neticību.

17:100 Saki tā: Pat, ja mans Augstais Valdnieks savā žēlsirdībā jums atdotu visu savu bagātību, jūs to paturētu un citiem nedotu neko. Un cilvēks ir mūžam skops.

17:101 Un Mēs devām Mūsam deviņas skaidras zīmes. Pajautā Isrāīla bērniem par to, kā Mūsā atnāca pie viņiem un kā faraons viņam sacīja: «Ak, Mūsā! Patiešām, man šķiet, ka tu esi noburts.»

17:102 Mūsā sacīja: «Tik tiešām, tu zini, ka neviens cits, izņemot debesu un zemes Valdnieku, nespēj sūtīt tādas zīmes. Un man šķiet, ka tavš liktenis, ak faraon, ir jau izlemts.»

17:103 Tad faraons gribēja tos padzīt no savas zemes, bet Mēs to noslīcinājām kopā ar visiem viņa ļaudīm.

17:104 Un, pēc visa tā, Mēs sacījām Isrāīla bērniem: «Dzīvojiet šajā zemē. Un tad, kad piepildīsies apsolītais par dzīvi Viņā saulē, Mēs jūs vedīsim kopā ar visiem.»

17:105 Un, visā patiesībā, Mēs to (Kurānu) esam jums nosūtījuši un, visā patiesībā, tas pie jums ir atnācis. Un tevi Mēs esam sūtījuši vienīgi kā labu ziņu vēstītāju un brīdinātāju.

17:106 Un Mēs atklājam to pamazām, lai tu reizi no reizes varētu to ļaudīm lasīt priekšā. Un Mēs atklājam to pa daļām (23 gadu laikā).

17:107 Saki tā: Vai nu jūs tam ticat, vai neticat, bet, patiešām, tie, kam zināšanas tika dāvētas jau agrāk, krita pie zemes dziļā pazemībā, kad tas tiem tiek lasīts priekšā.

17:108 Un viņi saka: «Slava mūsu Kungam! Patiešām, tas, ko ir apsolījis mūsu Augstais Kungs, piepildīsies!»

17:109 Un viņi, raudot, krita pie zemes vēl dziļākā pazemībā.

17:110 Saki tā: Piesauciet Dievu, piesauciet Visu Žēlsirdīgo. Un, lai arī kādā vārdā jūs Viņu piesauktu - Viņam pieder Visskaistākie Vārdi. Un neesiet skaļi lūgšanu laikā, bet neesiet arī klusi. Atrodiet kādu citu veidu - pusbalsi.

17:111 Un saki: Visa slava un pateicība pieder Dievam! Nav Viņam dēlu, nav Viņam izpalīgu, ar ko Viņš dalītu savu Augstāko Varu. Nav Viņš tik vājš, lai Viņam būtu vajadzīgs palīgs vai aizstāvis. Dieva Diženums ir Neierobežots! Dievs ir Visvarens! Un teic Viņam slavu! Un godini Viņu!

18. Alā

Mekas Sūra. Nosaukums ņemts no stāsta par Alā guļošajiem.

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

18:1 Visa slava un pateicība Dievam, kurš savam kalpam ir nosūtījis šo grāmatu - nevainojamu

18:2 un nepārprotamu, lai brīdinātu neticīgos, ka tos gaida bargs Dieva sods. Bet ticīgiem ļaudīm un tiem, kas dara labu, tā ir prieka vēsts par brīnišķīgu balvu (Parādīzi),

18:3 kas būs viņu mājoklis uz laiku laikiem.

18:4 Un tā brīdina tos, kas saka: "Dievam ir dēls!"

18:5 Ne viņi to zin, ne viņu tēvu tēvi to ir zinājuši. Smagus vārdus pauž viņu mutes un viss, ko tie saka, ir vieni vienīgi meli.

18:6 Bet vai tādēļ, ka viņi šai vēstij netic, tev būtu jānosukumst līdz nāvei?

18:7 Patiešām, Mēs esam zemi darijuši krāšņu ar visu to, kas tur atrodas, lai pārbaudītu, kuri no ļaudīm ir īstie laba darītāji.

18:8 Un, patiešām, Mēs varam arī to visu pārvērst tuksnesī.

18:9 Vai tev nešķiet, ka stāsts par Alā mītošajiem un uzrakstu (Ar-Rakim) ir brīnumainākās no Mūsu zīmēm?

18:10 Un tad jaunekļi patvērās kādā alā un sacīja: «Ak, mūsu Kungs! Dāvā mums savu žēlastību, lai varam savas lietas vieglāk un pareizāk nokārtot!»

18:11 Tad Mēs tiem sūtījām miegu un tie nogulēja alā vairākus gadus.

18:12 Tad Mēs tos pamodinājām, lai redzētu, kurš pateiks vispareizāk, cik ilgu laiku tie bija pavadījuši šajā alā.

18:13 Mēs tev izstāstīsim šo stāstu, kā tas bija patiesībā. Patiešām, tie bija jaunekļi, kas ticēja savam Radītājam un Mēs tos droši vadījām pa taisnu ceļu.

18:14 Un, kad viņi piecēlās, Mēs darījām viņu sirdis stipras un drošas, un viņi sacīja: «Mūsu Kungs ir debesu un zemes Valdnieks! Mēs nekad nepiesauksim kādu citu Viņa vietā. Tik tiešām, ir neiedomājami, ka mēs tā darītu!

18:15 Bet tie mūsu ļaudis, tā vietā, lai piesauktu Viņu, ir sākuši pielūgt elku dievus. Tad, kādēļ viņi neuzrāda ne pilnvaru no viņiem, ne liecību par viņiem? Un kurš gan var būt vēl netaisnīgāks par to, kas izdomā par Dievu visādus melus?»

18:16 Tagad, kad jūs esat atstājuši šos ļaudis un tos, kam tie kalpo Dieva vietā, un patvērušies šajā alā, Dievs dāvās jums savu žēlsirdību, lai jūs varat savas lietas vieglāk un pareizāk nokārtot.

18:17 Un tu būtu varējis redzēt sauli, kā tā, uzlecot, virzījās no alas pa labi, bet, norietot, pagāja tiem garām alas kreisajā pusē, kamēr paši viņi gulēja brīvā vietā alas vidū. Arī tās bija Dieva zīmes. Tas, ko vada Dievs, tiek vadīts pa taisnu ceļu, bet tas, kam Viņš liek nomaldīties, drošu ceļa rādītāju neatradīs.

18:18 Tev būtu licies, ka viņi ir nomodā, taču viņi bija aizmiguši. Mēs likām tiem pagriezties no vieniem sāniem uz otriem, kamēr viņu suns gulēja alas priekšā, ķepas izstiepis. Viņus uzskatot, tevi būtu sagrabušas šausmas, un tu būtu steigšus meties bēgt.

18:19 Un tāpat arī Mēs tos pamodinājām, lai tie varētu viens otru izjautāt. Un viens no viņiem jautāja: «Cik ilgi jūs jau šeit atrodaties?» Viņi sacīja: «Mēs esam šeit jau kādu dienu, vai kādu dienas daļu». Viņi sacīja: «Mūsu Augstais Kungs zin vislabāk, cik ilgi jūs šeit esat. Paņemiet savu sudraba naudu un sūtiet vienu no jums uz pilsētu, lai tas sameklē tur kādu tīru barību pārtikai un atnes to mums. Un, lai viņš ir piesardzīgs un, lai neviens neuzzin, kur mēs esam patvērušies.

18:20 Patiešām, ja viņi jūs atradīs, tad nomētās jūs ar akmeņiem, vai arī liks kalpot saviem dieviem. Un tad uz veiksmi nav ko cerēt.»

18:21 Un tāpat arī Mēs šo stāstu darījām ļaudīm zināmu, lai viņi saprastu, ka Dieva solījums ir patiess, un, ka par To stundu nav ne mazāko šaubu. Kad ļaudis savā starpā apsprieda šo lietu, vieni teica: «Pār šo alu vajadzētu kaut ko uzcelt. Viņu Augstais Kungs vislabāk zin par viņiem.» Bet tie, kuru viedoklis guva piekrišanu, teica: «Patiešām, mēs tur uzcelsim svētnīcu».

18:22 Viņi sacīs, ka viņu bija trīs, ceturtais bijis viņu suns. Un viņi sacīs, ka viņu bija pieci, sestais bijis viņu suns, pūloties uzminēt nesaredzamo. Un viņi sacīs, ka viņu bija septiņi, astotais bijis viņu suns.

Saki tā: Mans Kungs zin vislabāk, cik viņu tur ir bijis. Varbūt tikai dažiem tas ir zināms. Tad nestrīdieties jel, ja jums nav acimredzamu pierādījumu un neizjautāriet katru pretimnācēju.

18:23 Nesaki nekad ne par vienu lietu: "Patiešām, es to izdarišu rīt."

18:24 Ja nu vienīgi, papildinot: "Ja Dievs tā gribēs." Un piemiņi savu Kungu, ja tev tas piemirstas, un saki: "Varbūt mans Kungs parādīs man pareizāko ceļu."

18:25 Un viņi pavadīja tajā alā trīssimt gadus un vēl deviņus gadus.

18:26 Saki tā: Dievs zin vislabāk, cik ilgi viņi bija tajā alā. Pie Viņa ir viss Apslēptais, debesīs un virs zemes. Cik skaidri Viņš redz un cik skaidri Viņš dzird! Un nav tiem cita palīga un aizstāvja bez Viņa. Un ne ar vienu savu varu Viņš nedala.

18:27 Un lasi priekšā to, ko tavs Kungs tev atklāj šajā grāmatā. Nevienam nav atļauts mainīt Viņa vārdus un cita patvēruma tev nav, kā vienīgi pie Viņa.

18:28 Un esi pacietīgs, kopā ar tiem, kas piesauc Dievu rītos un vakaros, lūkojoties pēc Viņa vaiga. Un, lai tavas acis neslīd pāri tiem, kas ilgojas pēc šīs pasaules spožajām rotām. Un neklausī tam, kura sirdij Mēs esam ļāvuši būt nevērīgai pret Mūsu atgādinājumu, un arī tam, kas iztop savām iegribām un neredz, ka pārkāpj visas robežas.

18:29 Un saki: Tagad no jūsu Augstā Valdnieka ir atnākusi patiesība. Lai tie, kas grib tai ticēt, tic. Un tie, kas negrib tai ticēt, lai netic. Priekš ļaundariem Mēs esam sagatavojuši Uguni, kas tos apņems no visām pusēm. Ja tie sauks pēc palīdzības, tiem izpalīdzēs ar ūdeni, kas būs kā kausēts metāls un svilinās tiem sejas. Kāds šausmīgs padzēriens! Kāda mokpilna atpūtas vieta!

18:30 Bet tie, kas tic un dara labu, patiešām, Mēs neļausim pazust vējā to atalgojumam, kas dara labu virs zemes.

18:31 Tiem būs Ēdenes Dārzi, zem kuriem upes plūst. Tie rotāsies ar zelta roku sprādzēm un valkās zaļas smalka zīda un smaga brokāta drānas, atlaidušies izgreznotos sēdekļos. Brīnišķīgs ir šis atalgojums un laba ir šī atpūtas vieta.

18:32 Un izstāsti viņiem līdzību par diviem vīriem. Vienam no tiem Mēs devām divus vīna dārzus, apstādījām tos ar dateļpalmām un pa vidu iesējām labības lauku.

18:33 Abos dārzos brieda augļi, un visa raža līdz pēdējai ogai tika novākta. Bet starp dārziem Mēs likām plūst upei.

18:34 Tagad viņam bija augļu raža un, sarunādamies ar savu biedru, viņš sacīja: «Man ir vairāk mantas un vairāk goda un slavas starp ļaudīm nekā tev.»

18:35 Tad viņš iegāja savā dārzā un, nodarīdams savai dvēselei ļaunu, sacīja: “Es nedomāju, ka tas viss kādu dienu varētu pazust.

18:36 Es nedomāju, ka pienāks kāda Tā stunda. Un, ja man arī būtu jāatgriežas pie mana Kunga, es noteikti dabūtu vēl ko labāku par šo.”

18:37 Viņa biedrs, sarunādamies ar to, sacīja: «Vai tiešām tu netici Tam, kas tevi ir radījis no putekļiem, no Nutfah (vīrišķās un sievišķās sēklas) un piešķīris tev cilvēka izskatu?

18:38 Ja runa ir par mani, tad tas ir Dievs, mans Kungs. Un nevienu citu ar savu Kungu es nesaistu.

18:39 Un kāpēc tu, ieiedams savā dārzā, nesacīji: “Lai notiek Dieva griba! Viss ir Dieva rokā!” Un kaut arī man ir mazāk mantas un mazāk bērnu nekā tev,

18:40 var notikt tā, ka mans Kungs man dod ko labāku par tavu dārzu un sūta no debesīm zibeņus, kas tavu dārzu pārvērš plikā laukā.

18:41 Vai arī viss ūdens iesūcas dziļi zemē un tu to vairs nevari atrast.”

18:42 Un tā arī notika: viņa raža gāja bojā un, lauzīdams rokas nožēlā par to, kādas pūles bija ielicis savā dārzā, viņš sacīja: “Ak, kaut es savu Kungu nekad ar kādu citu nebūtu saistījis!”

18:43 Un, bez Dieva, nebija neviena, kas nāktu viņam palīgā. Un nekādu atbalstu viņš nesaņēma.

18:44 Jo aizsargāt var vienīgi Dievs, patiesais Dievs. Pie Viņa ir Visaugstākā balva un pie Viņa ir Vislabākais atrisinājums.

18:45 Un pastāsti viņiem līdzību par šīs pasaules dzīvi. Tā ir kā lietus ūdens, ko Mēs sūtām no debesīm un augi no tā padzeras un zaļo. Bet tad tie sakalst un salūst, un vējš tos izdzenā. Un Dievs Spēj Visu.

18:46 Bagātība un bērni ir zemes dzīves greznums un rotas. Bet nezūdošie labie darbi Dieva acīs ir kas vairāk priekš labāka atalgojuma un lielākām cerībām.

18:47 Un tajā dienā Mēs liksim kalniem sakustēties un tu ieraudzīsi zemi kā vienu vienīgu līdzenumu. Un Mēs viņus visus sasauksim kopā un nevienam no viņiem Mēs neļausim atpalikt.

18:48 Un, rindu pie rindas, viņi tiks nostādīti sava Radītāja priekšā: “Tik tiešām, jūs esat atnākuši pie Mums tādi, kādus Mēs jūs radījām pirmoreiz. Tomēr jūs bijāt domājuši, ka Mēs jums šo satikšanos nenoliksim.”

18:49 Tiks nolikta kāda grāmata un tu redzēsi kā noziedznieki pārbīsies no tā, kas tajā ir iekšā. Un viņi sacīs: “Ak vai, mums! Kas tā ir par grāmatu, kur uzskaitīts ir viss - gan mazais, gan lielais?” Un visi viņu darbi būs viņu acu priekšā. Un tavs Kungs nebūs netaisns ne pret vienu.

18:50 Un tad Mēs sacījām eņģeļiem: «Krīti pie zemes Ādama priekšā!» Un viņi krita pie zemes. Izņemot Iblīsu. Viņš bija viens no džiniem (gariem) un sadumpojās pret sava Kunga pavēli. Tad, vai jūs Manā vietā ņemsiet sev par aizstāvi un palīgu viņu vai kādu no viņa atvasēm, zinot, ka viņi ir jūsu niknākie ienaidnieki? Nožēlojamu maiņu ir izdarījuši likumpārkāpēji.

18:51 Es neņēmu viņus par lieciniekiem ne tam, kā tika radīta debess un zeme, ne tam, kā tika radīti viņi paši. Un Es arī nebūtu ņēmis palīgos tos, kas ļaudis ved pazušānā.

18:52 Un tajā dienā Viņš sacīs: «Sauciet šurp tos Manus izpalīgus!» Tad viņi tos sauks, bet tie viņiem neatsauksies. Un Mēs uzcelsim sienu starp viņiem.

18:53 Tad noziedznieki ieraudzīs Uguni, un sapratīs, ka tiks tajā iemesti. Un izbēgt no tā nebūs iespējams.

18:54 Un, protams, Kurānā Mēs ļaudīm esam izskaidrojuši katru lietu. Taču cilvēks vairumā gadījumu ir ķildīga būtne.

18:55 Un vai ļaudis, kad pie viņiem ir atnācis ceļa rādītājs, tikai tad sāks ticēt un izlūgties sava Kunga žēlastību, kad tos piemeklēs iepriekšējo paaudžu liktenis vai, kad tie stāvēs soda priekšā, aci pret aci?

18:56 Un vēstnešus Mēs esam sūtījuši vienīgi kā labu ziņu atnesējus un brīdinātājus. Bet tie, kas netic, liekulīgi strīdas pretī un pūlas patiesību apstrīdēt. Un izsmej Manas vēstis un to, no kā viņi tiek brīdināti.

18:57 Un vai ir kāds vēl netaisnīgāks par to, kam tiek atgādinātas viņa Kunga vēstis, bet viņš tās noraida un nebēdā par to, ko dara viņa rokas? Mēs esam pārkļājuši viņu sirdīm biezu segu, un viņu ausis ir ķēris kurlums. Un, ja arī tu tos aicinātu uz taisna ceļa, tie nekad tur neietu.

18:58 Un tavs Kungs ir Visu Piedodošais, Žēlastības Pilnais. Ja Viņš nodomātu tos sodīt par viņu pārkāpumiem, Viņš sodu pasteidzinātu. Bet viņu laiks ir nolikts un izbēgt no tā nav iespējams.

18:59 Un arī tās pilsētas - Mēs tās iznīcinājām viņu ļaundarību dēļ, bet Mēs noteicām laiku, kad tās tiks iznīcinātas.

18:60 Un tad Mūsā sacīja savam kalpa zēnam: “Es nerimšos, kamēr nesasniegšu to vietu, kur savienojas divas jūras, vai arī būšu ceļā ļoti ilgu laiku.”

18:61 Un, kad viņi sasniedza vietu, kur tās savienojas, viņi aizmirsā par savu zivi (zivs bija zīme, ka tie meklēto vietu bija atraduši), tā ielēca jūrā un aizpeldēja.

18:62 Tad, kad tie atkal kādu brīdi bija gājuši, viņš sacīja savam kalpa zēnam: “Dod mums mūsu rīta maltīti. Tik tiešām, mēs esam noguruši šajā ceļā!”

18:63 Zēns sacīja: «Vai tu redzēji, kas notika, kad mēs atpūtāmies pie klints? Patiešām, es biju aizmirsis par mūsu zivi. Un man jāsaka, ka tas nebija neviens cits kā sātans, kas lika man to aizmirst. Un tā brīnumainā kārtā ielēca jūrā un aizpeldēja.»

18:64 Mūsā sacīja: “Tā arī bija tā vieta, kuru mēs meklējām.” Un tad viņi, ejot pa savām pēdām, griezās atpakaļ.

18:65 Un tad viņi tur sastapa kādu no Mūsu kalpiem, kam Mēs bijām dāvājuši žēlastību un zināšanas.

18:66 Mūsā sacīja viņam: “Vai es drīkstu palikt pie tevis un vai tu man iemācīsi to, ko pats esi mācījies par taisno ceļu?”

18:67 Viņš sacīja: “Patiešām, tu nespēsi būt pacietīgs ar mani.

18:68 Un kā gan tu varētu būt pacietīgs attiecībā uz lietām, par kurām tev ir nepilnīgas zināšanas?”

18:69 Mūsā sacīja: “Ja Dievs gribēs, tu redzēsi, ka es spēju būt pacietīgs un spēju paklausīt tam, ko tu saki.”

18:70 Viņš sacīja: “Ja tu paliec kopā ar mani, nejaudā man neko, iekāms es pats nesāku par to runāt.”

18:71 Un tā viņi abi devās ceļā. Bet, kad tie bija iekāpuši kādā kuģī, vīrs izsita tajā caurumu. Mūsā sacīja: «Vai tu, izsiedzams to caurumu, gribi noslīcināt ļaudis? Patiešām, tu esi izdarījis sliktu darbu.»

18:72 Viņš sacīja: “Vai es tev neteicu, ka tu nespēsi būt pacietīgs ar mani?”

18:73 Mūsā sacīja: “Nevaino mani par to, ko biju piemirsis, bet nepadari arī šīs lietas priekš manis grūtākas.”

18:74 Tad viņi turpināja ceļu, līdz satika kādu jaunu cilvēku, ko vīrs ņēma un nosīta. Mūsā sacīja: «Vai tu nogalini nevainīgu cilvēku, kas pats nevienu nav nogalinājis? Patiešām, tu esi izdarījis noziegumu!»

18:75 Viņš sacīja: “Vai es tev neteicu, ka tu nekad nespēsi būt pacietīgs ar mani?”

18:76 Mūsā sacīja: “No šī brīža, ja es tev vēl ko jautāju, dzen mani projām. Patiešām, kā lai citādi es attaisnojos.”

18:77 Un tā viņi devās tālāk, un, nonākuši pie kādas pilsētas ļaudīm, lūdza tiem viņus paēdināt. Bet tie viņiem viesmīlību atteica. Tad viņi redzēja, ka kāds pilsētas mūris taisās sabrukt, un viņš to nostiprināja. Mūsā sacīja: “Ja tu būtu gribējis, viņi tev par tavu darbu būtu samaksājuši.”

18:78 Viņš sacīja: “Tā arī ir tā atšķirība starp tevi un mani. Bet tagad es tev izskaidrošu tās lietas, priekš kurām tev pietrūka pacietības.

18:79 Tas kuģis piederēja nabadzīgiem ļaudīm, kas ar to pelnīja sev iztiku. Bet es to sabojāju tādēļ, ka tur bija arī kāds ķēniņš, kas viņus vajāja, ar varu atņemdams tiem viņu kuģus.

18:80 Tā jaunā cilvēka vecāki bija ticīgi ļaudis un mēs baidījāmies, ka viņu dēls tiem varētu uzkraut savu noziegumu un savas neticības nastu.

18:81 Un mēs gribējām, lai viņu Augstais Kungs tiem dotu citu dēlu – tīru un mīlošu.

18:82 Kas attiecas uz brūkošo mūri, tas piederēja diviem pilsētas puikām - bāreņiem. Zem tā mūra bija paslēpta šo bāreņu manta un viņu tēvs bija bijis taisnīgs vīrs. Tavs Kungs bija nodomājis, lai šie bērni, sasniedzot pilngadību, saņemtu savu likumīgo mantojumu, kā tava Kunga žēlastību. Un tā nebija tikai mana griba vien, ka es tā rīkojos. Šis ir izskaidrojums tām lietām, priekš kurām tev pietrūka pacietības.»

18:83 Un viņi tev jautā par Dhul Karnainu (ievērojams, taisnīgs valdnieks). Saki tā: Es nolasīšu jums priekšā atmiņas par viņu.

18:84 Patiešām, Mēs devām viņam varu uz zemes un visi ceļi tam bija vaļā.

18:85 Un tā, viņš devās pa vienu no tiem.

18:86 Līdz kamēr sasniedza vietu, kur saule riet. Bet tā norietēja tumšu dubļu avotā un tur dzīvoja kādi ļaudis. Mēs sacījām: “Ak, Dhul Karnain! Vai nu tu sodi tos, vai esi labs pret viņiem.”

18:87 Viņš teica: “To, kas dara ļaunu, mēs drīz sodīsim. Bet tad viņš atgriezies pie sava Radītāja un Viņš sodīs to ar vēl briesmīgāku sodu.

18:88 Bet tas, kas tic un dara taisnus darbus, tiks dāsni atalgots. Un pavēles, ko mēs viņam dosim, būs viegli izpildāmas.»

18:89 Tad viņš devās tālāk pa nākamo ceļu.

18:90 Līdz kamēr sasniedza vietu, kur saule lec. Un viņš redzēja to uzlecām pār ļaudīm, kam Mēs nebijām devuši nekādu patvērumu no tās karstajiem stariem.

18:91 Tā gan. Un, patiešām, Mēs zinājām visu par viņu.

18:92 Tad viņš devās tālāk pa nākamo ceļu.

18:93 Līdz kamēr saniedza kādu vietu starp diviem kalniem, kur dzīvoja ļaudis, kas gandrīz neprata runāt.

18:94 Viņi sacīja: «Ak, Dhul Karnain! Patiešām, Jādžūdža un Mādžūdža (Goga un Magoga) ļaudis nodara zemei lielu postu. Mēs varētu tev samaksāt, ja tu uzceltu sienu starp mums un viņiem.»

18:95 Viņš teica: «Tas, ko mans Kungs man ir devis, ir kas vairāk par jebkuru samaksu. Dodiet man ļaudis, un es uzcelšu sienu starp jums un viņiem.

18:96 Nesiet šurp dzelzs plāksnes!" Un, kad tās starp diviem kalniem bija uzslietas, viņš sacīja: "Uzpūstiet uguni!" Un, kad uguns bija iedegusies, viņš sacīja: "Izkausējiet man kaparu, lai es varu to pārliet šai sienai."

18:97 Un Jādžūdža un Mādžūdža ļaudis nespēja ne pārkāpt pāri šai sienai, ne izrakties tai cauri.

18:98 Viņš sacīja: «Tā ir mana Kunga žēlastība. Un, kad tas, ko mans Kungs ir apsolījis, piepildīsies, tā tiks nolīdzināta līdz ar zemi. Un mana Kunga solījums ir paties.

18:99 Un tajā dienā Mēs liksim viņiem brāzties vienam pret otru kā viļņiem bangainā jūrā, un atskanēs Taure un visi tiks sasaukti kopā vienuviet.

18:100 Un tajā dienā Mēs neticīgo priekšā liksim atvērties Ellei.

18:101 To neticīgo priekšā, kuri bija aizklājuši sev acis, lai neredzētu un nedzirdētu Manu atgādinājumu.

18:102 Jeb vai neticīgie domā, ka Manā vietā par viņu aizstāvjiem un palīgiem kļūs Mani kalpi? Patiešām, Mēs esam sagatavojuši mitekli priekš viņiem, un tā ir Elle.

18:103 Saki tā: Vai lai Mēs pastāstām jums, kuru darbi nesīs vislielākos zaudējumus?

18:104 Tie ir tie, kuru pūliņi šajā pasaulē būs bijuši veltīgi, kaut arī viņi iedomājas, ka dara labus darbus.

18:105 Tie ir tie, kas netic sava Radītāja vēstīm un tam, ka satiks Viņu kādā dienā. Veltīgas ir viņu pūles. Atmodināšanas dienā Mēs tām nepiešķirsim nekādu nozīmi.

18:106 Elle - lūk, kas būs viņu alga! Tādēļ, ka tie noliedza savu ticību, smējās par Manām vēstīm un izsmēja Manus vēstnešus.

18:107 Bet to alga, kas tic un ir taisni savos darbos, patiešām, to alga būs mājokļi Paradīzes Dārzos.

18:108 Tur viņi paliks uz laiku laikiem un neilgosies ne pēc kā cita.

18:109 Saki tā: Ja mums būtu vesels okeāns tintes, ar ko uzrakstīt mana Kunga teikto, būtu vajadzīgs vēl viens tāds okeāns, un arī tas tiktu iztukšots, bet viss vēl nebūtu uzrakstīts.

18:110 Saki: Patiešām, es esmu tāds pat cilvēks kā jūs. Un man ir ticis atklāts, ka jūsu Dievs ir Vienīgais Dievs. Ikvienam, kas cer uz tikšanos ar savu Radītāju, jābūt taisnam savos darbos. Un, kalpojot savam Kungam, nav Viņam jāpielīdzina neviens cits.

19. Mariama

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

19:1 Kaf Ha Ya Ain Sad

19:2 Lai atceramies tava Kunga žēlastību, ko Viņš dāvāja savam kalpam Zakarijam,

19:3 kad viņš klusībā piesauca savu Augsto Kungu.

19:4 Viņš sacīja: «Ak, mans Kungs! Patiešām, mani kauli ir kļuvuši vāji un mana galva balta. Un nekad Tu manas lūgšanas neesi atstājis bez savas svētības, ak, mans Kungs!

19:5 Un, patiešām, es baidos par tiem, kas nāks pēc manis, un mana sieva ir neauglīga. Tad dod jel man mantinieku, kā dāvanu no Tevis,

19:6 kas būtu gan mans, gan Jakūba nama mantinieks. Un dari, lai viņš būtu pieņemams arī Tev, ak, mans Kungs!”

19:7 «Ak, Zakarija! Patiešām, Mēs sūtām tev priecīgu ziņu par zēnu, kura vārds būs Jahja (Jānis). Pirms viņa šo vārdu Mēs neesam devuši nevienam citam.»

19:8 Viņš sacīja: “Ak, mans Kungs! Kā man var būt dēls, ja mana sieva ir neauglīga un es pats esmu sasniedzis lielu vecumu?”

19:9 Būs tā, kā ir sacījis tavs Kungs: “Priekš Manis tas nav nekas. Jo Es radīju tevi arī tad, kad tevis nebija vispār.”

19:10 Viņš sacīja: “Ak, mans Kungs! Dod man kādu zīmi!” Un Viņš sacīja: “Tava zīme būs tā, ka, būdams pie pilnas veselības, tu veselas trīs naktis nevarēsi ļaudīm pateikt ne vārda.”

19:11 Tad viņš izgāja no lūgšanu telpas pie saviem ļaudīm un deva tiem zīmi: «Slavējiet Dievu savās rīta un vakara lūgšanās!»

19:12 «Ak, Jahja! Turies cieši pie tā, kas ir rakstos». Un vēl kā bērnam, Mēs dāvājām tam gudrību,

19:13 mīlestību un šķīstību. Un viņš bija taisnīgs,

19:14 pildīja pienākumus pret saviem vecākiem un nebija nepaklausīgs varmāka.

19:15 Lai miers ir ar viņu dienā, kad viņš piedzimst, dienā, kad viņš nomirst un dienā, kad viņš atkal tiks atmodināts dzīvei Viņā saulē.

19:16 Un piemini šajā grāmatā Mariamu. Kādu dienu, vienatnē no ģimenes, viņa iegāja vienā no austrumpuses istabām.

19:17 Tad viņa paņēma aizslietni un norobežojās no pārējiem. Un tad Mēs sūtījām pie viņas Mūsu garu (eņģeli Džibrīlu), kurš parādījās viņai skaisti veidota vīra izskatā.

19:18 Viņa sacīja: "Patiešām, es patveros no tevis pie Visu Žēlsirdīgā, ja vien tu bīsties Dieva!"

19:19 Viņš sacīja: «Es esmu tikai tava Kunga sūtnis, ar ziņu, ka tev tiek dāvāts tīrs dēls!»

19:20 Viņa sacīja: "Kā man var būt dēls, ja neviens vīrietis man nav pieskāries un es esmu vēl jaunava?"

19:21 Viņš sacīja: «Tavs Kungs teica tā: «Man tas nav grūti. Un Mēs darīsim viņu ļaudīm par Mūsu žēlastības zīmi. Un tas tā ir nolemts.»»

19:22 Tad viņa ieņēma viņu un devās uz kādu attālāku vietu.

19:23 Tad dzemdību sāpes viņu aizveda līdz kādas dateļpalmas stumbram. Viņa sacīja: "Ak, kaut es būtu pirms tam nomirusi! Un aizmirsta un prom no acīm!"

19:24 Tad balss sauca uz viņu no apakšas: «Nebēdājies, tavs Kungs zem tevis ir licis plūst strautam.

19:25 Un papurini uz savu pusi dateļpalmas zaru, tas nometīs tev svaigas, nogatavojušās dateles.

19:26 Un ēd, un dzer un esi liksma! Un, ja tu satiec kādu, saki: «Patiešām, es Visu Žēlsirdīgajam esmu devusi solījumu gavēt, un šodien ne ar vienu nesarunājos.»

19:27 Tad viņa atgriezās pie savējiem, līdz nesot bērnu. Viņa sacīja: «Ak, Mariama! Patiešām! Tu esi atnesusi ko apbrīnojamu!

19:28 Ak, Hārūna māsa! Ne tavs tēvs bija ļauns cilvēks, ne tava māte bija nešķīsta sieviete.»

19:29 Tad viņa norādīja uz bērnu. Viņa sacīja: «Kā lai mēs sarunājamies ar to, kas vēl ir bērns un guļ šūpulī?"

19:30 Bērns sacīja: «Patiešām, es esmu Dieva kalps. Viņš deva man rakstus un noteica būt par pravieti.

19:31 Lai kur es būtu, Viņa svētība būs ar mani, un man ir noteikts ievērot lkāmat-as-Salāt un dot az-Zakāt, kamēr vien es dzīvoju.

19:32 Un būt paklausīgam savai mātei un nebūt bezkaunīgam un nelaimīgam.

19:33 Un miers lai ir ar mani dienā, kad es piedzimstu, dienā, kad es nomirstu un dienā, kad es atkal tieku atmodināts dzīvei Viņā saulē!»

19:34 Tāds bija Aīsā, Mariamas dēls! Patiesības apliecinājums. Bet viņi joprojām vēl strīdas.

19:35 Tas nav priekš Dieva - ņemt sev dēlu. Lai Slava Visu Augstākajam! Kad Viņš pieņem lēmumu, Viņš saka vienīgi: "Esi!" Un tas ir.

19:36 Un, patiešām, Dievs ir mans Kungs un jūsu Kungs, pielūdziet Viņu! Tas ir tas taisnais ceļš!

19:37 Bet ļaudis bija dažādos uzskatos. Un, ak vai! tiem neticīgajiem, kam būs jāliecina tajā lielajā dienā.

19:38 Dienā, kad viņi nāks Mūsu priekšā - kā viņi dzirdēs un kā viņi redzēs! Bet šodien viņi ir gauži apmaldījušies.

19:39 Un brīdini viņus no tās nopūtu un sāpju dienas, kad viss tiks izlemts. Jo šodien viņi ir bezrūpīgi un netic.

19:40 Patiešām, zemi, kopā ar visiem, kas ir uz tās, mantosim Mēs. Un tie visi atgriezīsies pie Mums.

19:41 Un piemini šajā grāmatā Ibrāhīmu. Patiešām, viņš bija patiess vīrs, pravielis.

19:42 Un tad viņš sacīja savam tēvam: «Ak, mans tēvs! Kāpēc tu pielūdz tos, kas ne redz, ne dzird, ne arī var tev kā palīdzēt?

19:43 Ak, mans tēvs! Tik tiešām, man ir darīts zināms tas, kas nav darīts zināms tev. Paklausī man, es vedīšu tevi pa līdzenu un taisnu ceļu.

19:44 Ak, mans tēvs! Nekalpo sātanam. Patiešām, sātans taču nepaklausīja Visu Žēlsirdīgajam.

19:45 Ak, mans tēvs! Patiešām, es baidos, ka tevi var skart Visu Žēlsirdīgā sods un, ka tu vari kļūt par sātana draugu».

19:46 Tēvs sacīja: «Vai mani dievi tev ir nīstami, ak, Ibrāhīm? Ja tu nerimsies, es tik tiešām nomētāšu tevi ar akmeņiem. Labāk ej projām, un uz ilgāku laiku!»

19:47 Ibrāhīms sacīja: «Miers ar tevi! Es lūgšu, lai mans Kungs tev piedod. Patiešām, Viņš ir žēlsirdīgs pret mani.

19:48 Un es atstāšu jūs un tos, ko jūs piesaucat Dieva vietā un piesaukšu savu Kungu. Iespējams, ka mans Augstais Kungs uzklausa manu lūgšanu un neatrauj man savu svētību.»

19:49 Kad viņš bija aizgājis no viņiem un no tiem, ko viņi pielūdza Dieva vietā, Mēs dāvājām tam Ishāku un Jakūbu un katru no viņiem Mēs cēlām par pravieti.

19:50 Un Mēs dāvājām tiem Mūsu žēlastību un atstājām par viņiem godpilnu un patiesu liecību.

19:51 Un piemini šajā grāmatā Mūsā. Patiešām, Viņš tika izredzēts un bija vēstnesis un pravietis.

19:52 Un Mēs pasaucām viņu no Kalna labās puses un likām viņam pienākt tuvāk, lai parunātos.

19:53 Un, savā žēlastībā, Mēs devām viņam līdzīgu viņa brāli Hārūnu, kas arī bija pravietis.

19:54 Un piemini šajā grāmatā Ismāilu. Patiešām, viņš bija uzticīgs savam solījumam un bija vēstnesis un pravietis.

19:55 Viņš noteica saviem ļaudīm ievērot Ikāmat-as-Salāt un dot az-Zakāt un Dievs bija apmierināts ar viņu.

19:56 Un piemini šajā grāmatā Idrisu (Enohu). Patiešām, Viņš bija paties un taisnīgs vīrs - pravietis.

19:57 Mēs piešķirām viņam augstu stāvokli.

19:58 Tie ir viņi, pār kuriem nāca Dieva žēlastība: pravieši, kas bija Ādama pēcteči, tie, kurus Mēs izglābām kopā ar Nūhu, Ibrāhīma pēcteči, Isrāila pēcteči un visi pārējie, kurus Mēs izredzējām un vadījām pa taisnu ceļu. Kad viņiem lasīja priekšā Dieva vēstis, tie krita pie zemes un raudāja.

19:59 Pēc viņiem nāca viņu pēcteči, kas atmeta lūgšanas un padevās savām iekārēm. Drīz vien tie pieredzēs ļaunu.

19:60 Izņēmums būs tie, kas pārkāpumus nožēlos, kļūs ticīgi un darīs labu. Viņiem netiks nodarīta ne mazākā netaisnība un viņi ieies Paradīzē,

19:61 Mūžības Dārzos, ko Žēlastības Pilnais ir apsolījis saviem kalpiem Apšlēptajā. Patiešām, Viņa Solījums piepildīsies visā patiesībā.

19:62 Tur viņi nedzirdēs tukšas runas, vienīgi sveicienu: "Miers!" Un ēdiens tur viņiem būs - rītos un vakaros.

19:63 Tāda ir Paradīze, ko Mēs dodam mantojumā saviem taisnīgajiem kalpiem.

19:64 (Eņģeļi sacīja:) "Mēs dodamies uz zemi tikai pēc Viņa pavēles. Viņam pieder viss, kas ir mūsu priekšā, viss, kas ir aiz mūsu mugurām un viss, kas ir mūsu vidū. Un tavš Kungs neaizmirst neko."

19:65 Viņš ir debesu, zemes un visa, kas starp tām, Valdnieks! Kalpo Viņam un pielūdzu Viņu pastāvīgi! Vai tu maz zini kādu, kas spētu Viņam līdzināties?

19:66 Un cilvēks saka: «Kā? Vai tad, kad es būšu miris, mani atkal atdzīvinās?»

19:67 Vai tad cilvēks neatceras, ka, pirms Mēs viņu radījām, viņa nebija vispār?

19:68 Dieva vārds! Mēs sasauksim viņus visus kopā ar viņu ļaunajiem gariem un liksim tiem stāvēt uz ceļiem Ellei visriņķī apkārt.

19:69 Un tad, patiešām, Mēs atlasīsim no katras cilts tos, kas, savā nepaklausībā Visu Žēlsirdīgajam, bija tie paši ļaunākie.

19:70 Jo, tik tiešām, Mēs vislabāk pazīstam tos, kuri visvairāk ir pelnijuši degt Elles liesmās.

19:71 Un nav tāda starp jums, kam tas paies garām. Tāds ir tava Kunga nenovēršamais lēmums.

19:72 Dievbijīgos Mēs izglābsim, bet ļaundari paliks tupam uz ceļiem.

19:73 Un, kad viņiem lasa priekšā Mūsu skaidrās vēstis, neticīgie saka ticīgajiem: «Bet kuri no mums ieņem cienīgāku vietu un augstāku stāvokli?»

19:74 Un cik gan iepriekšējo paaudžu, kas bija daudz pārākas par viņiem gan bagātībā, gan ieņemamajā stāvoklī, Mēs netikām iznīcinājuši?

19:75 Saki tā: Ja kāds ir apmaldījies, Visu Žēlsirdīgais dos tam pietiekošu laiku un, kad tas ieraudzīs to, kas viņam tika apsolīts - sodu vai Atmaksas stundu - tad viņš sapratīs, kura stāvoklis ir sliktāks un kura spēki ir visvājākie.

19:76 Dievs vada tos, kas iet pa taisnu ceļu. Un nezūdoši labi darbi tava Kunga acīs ir dāsnāk atalgojami un dod lielākas cerības.

19:77 Tad, vai tu esi redzējis to, kas neticēja Mūsu vēstīm un sacīja: “Man noteikti būs daudz mantas un daudz bērnu!”

19:78 Vai viņš būtu ielūkojies Apslēptajā, vai saņēmis no Visu Žēlsirdīgā kādu solījumu?

19:79 Taču nē! Mēs pierakstīsim to, ko viņš saka un sodu viņam vairākkārtīgi palielināsim.

19:80 Un to, par ko viņš runā, mantosim Mēs, un pie Mums viņš atnāks viens un plīks.

19:81 Un, bez Dieva, viņi ņem un pielūdz vēl elku dievus un cer, ka tie dos viņiem godu un slavu.

19:82 Taču nē! Tie no viņu pielūgšanas atteiksies un liecinās pret viņiem.

19:83 Vai tad tu neredzi, ka Mēs neticīgajiem uzsūtām ļaunus garus, lai tie pastāvīgi mudinātu tos uz ļaunu?

19:84 Tāpēc nesteidzies ar viņiem. Mēs viņu rēķinus vedam.

19:85 Tajā dienā Mēs sasauksim visus taisnīgos ļaudis Visu Žēlsirdīgā priekšā.

19:86 Bet noziedzniekus Mēs izslāpušus dzīsim uz Elli.

19:87 Un neviens neko nedrīkstēs iebilst. Tikai tas, kam Visu Žēlsirdīgais to atļaus.

19:88 Un viņi saka: «Visu Žēlsirdīgais ir ņēmis sev dēlu.»

19:89 Patiešām, jūs esat darījuši ļaunu lietu.

19:90 Debesis var pārplīst, zeme var atvērties un kalni var sabrukt no tā,

19:91 ka tie Visu Žēlsirdīgajam piedēvē dēlu.

19:92 Visu Žēlsirdīgajam nepiedien ņemt Sev dēlu!
19:93 Jo nav neviena, ne debesīs, ne arī uz zemes, kas nebūtu Viņa kalps.
19:94 Patiešām, Viņš zin ikvienu no tiem un to skaits Viņam ir zināms.
19:95 Un Atmodināšanas dienā katrs no viņiem stāsies viens pats Viņa priekšā.
19:96 Patiešām, tos, kas tic un dara labu, Visu Žēlsirdīgais atalgos ar mīlestību.
19:97 Un tā, Mēs dodam to (Kurānu) tavā, viegli saprotamā valodā, lai tu varētu iepriecināt taisnīgos un brīdināt ienaidniekus.
19:98 Un cik gan paaudžu Mēs pirms viņiem jau neesam iznīcinājuši? Vai tu saredzi kādu no viņiem, vai sadzirdi vismaz kādu čukstu?

20. Ta Ha

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

20:1 Ta Ha
20:2 Mēs nesūtījām tev Kurānu, lai tu dēļ tā ciestu.
20:3 Bet vienīgi par atgādinājumu tiem, kas bīstas Dieva.
20:4 Par Atklāsmi no zemes un augsto debesu Radītāja,
20:5 no Visu Žēlsirdīgākā, kas sēž savā Tronī.
20:6 Viņam pieder viss, kas ir debesīs, un viss, kas ir uz zemes, un viss, kas ir starp debesīm un zemi, un viss, kas ir zemē iekšā.
20:7 Un, ja tu arī savu sakāmo izkliegtu, tad patiešām, Viņš zinātu arī nepateikto un dziļi noslēpto.
20:8 Dievs! Nav citu dievu, vienīgi Viņš! Viņam pieder paši skaistākie Vārdi.
20:9 Vai līdz tevīm ir atnācis stāsts par Mūsā?
20:10 Kad viņš ieraudzīja ugunsкуру, viņš sacīja savai ģimenei: «Paliectiet šeit! Patiešām, es pamanīju ugunsкуру. Varbūt es atnesīšu no turienes mums kādu malkas pagali, varbūt pie ugunsкура atradīšu kādu, kas parādīs mums ceļu.»
20:11 Piegājis ugunij, viņš izdzirdēja saucam: «Ak, Mūsā!
20:12 Patiešām, Es esmu tavs Kungs. Un novelc savas kurpes. Patiešām, tu atrodi svētītajā Tūa ielejā.
20:13 Un Es esmu tevi izredzējis, tādēļ klausies, kas tev tiek atklāts.
20:14 Patiešām, Es esmu Dievs! Nav citu dievu bez Manis. Tādēļ kalpo Man un ievēro Ikāmat-as-Salāt, lai neaizmirstu Mani.

20:15 Patiešām, tā stunda nāk. Un Es gandrīz slēpju to, lai katram tiktu atmaksāts par to, pēc kā viņš cenšas.

20:16 Lai tevi no tās nenovērš tas, kas tai netic, bet ļaujās vien savām iegribām. Tā tu vari sevi pazudināt.

20:17 Un kas ir tas, tavā labajā rokā, ak, Mūsā?»

20:18 Viņš (Mūsā) sacīja: «Tas ir mans spieķis. Es uz tā atbalstos, es ar to notraucu lapas priekš savām aitām un vēl visādi citādi izmantoju».

20:19 Viņš (Dievs) sacīja: «Nomet to zemē, ak, Mūsā!»

20:20 Tad viņš nometa to zemē un lūk! tur bija čūska, kas ātri kustējās.

20:21 Viņš (Dievs) sacīja: «Paņem to un nebīsties! Mēs atdosim tai iepriekšējo izskatu.

20:22 Un piespied roku sev pie sāniem. Tā kļūs balta, bet būs bez vainas un tā būs vēl viena zīme.

20:23 Lai Mēs varētu tev parādīt dažas no Mūsu varenākajām zīmēm,

20:24 ej pie faraona! Patiešām, viņš ir pārkāpis visas robežas.»

20:25 Viņš (Mūsā) sacīja: «Atver manu sirdi,

20:26 un atvieglo manu nastu,

20:27 un atraisi to mezglu manā mēlē,

20:28 lai viņi saprot manus vārdus.

20:29 Un nozīmē man palīgu no manas ģimenes,

20:30 manu brāli Hārūnu.

20:31 Dari tā, ka caur viņu kļūst lielāks mans spēks.

20:32 Dari tā, lai mēs abi dalām šo nastu.

20:33 Lai mēs Tevi slavinādami slavētu.

20:34 Lai mēs Tevi pieminēdami pieminētu.

20:35 Jo, patiešām, Tu esi mūs Vienmēr Skaidri Redzošais».

20:36 Viņš (Dievs) sacīja: «Tas, ko tu lūdz, ir piepildīts, ak, Mūsā!

20:37 Un, patiešām, reiz jau Mēs savu labvēlību bijām tev izrādījuši.

20:38 Toreiz, kad Mēs iedvesmojām tavu māti un sūtījām viņai atklāsmi:

20:39 «Ka tu ieliec viņu lādē, ka lādi palaid upē, ka upe iznes to krastā. Viņu paņems Mans un viņa ienaidnieks.» Mana mīlestība bija ar tevi, lai tu varētu tikt uzaudzināts Manu acu priekšā.

20:40 Tad nāca tava māsa un sacīja: «Vai lai es parādu jums kādu, kas viņu zīdīs un audzinās? Tā Mēs atdevām tevi tavai mātei, lai viņa izslaucītu acis un vairāk nebēdātos. Tad tu nositi kādu vīru. Mēs tevi no briesmām pasargājām, bet sūtījām tev smagus pārbaudījumus. Vairākus gadus tu pavadīji starp Madjanas ļaudīm, bet tagad, noliktajā laikā, tu esi atnācis šeit.

20:41 Es esmu tevi izredzējis savam uzdevumam.

20:42 Ejiet abi, tu un tavs brālis, līdzī ņemot Manas zīmes un ik brīdi Mani piesaucot,

20:43 ejiet abi pie faraona. Patiešām, viņš ir pārkāpis visas robežas.

20:44 Un uzrunājiet viņu laipni, varbūt viņš teikto ņem vērā vai arī nobīstas.»

20:45 Viņi sacīja: «Ak, mūsu Kungs! Patiešām, mums ir bail, ka viņš nekavējoties sodīs mūs un pārkāps atļautās robežas.»

20:46 Viņš (Dievs) sacīja: «Nebīstieties! Patiešām, Es esmu kopā ar jums abiem. Es dzirdu un Es redzu.

20:47 Tad nu ejiet abi pie viņa un sakiet: «Patiešām, mēs esam tava Kunga vēstneši. Tādēļ ļauj mums kopā ar Isrāila bērniem aiziet un nemoki viņus. Tik tiešām, mēs esam atnākuši pie tevis ar zīmi no tava Kunga. Un miers būs ar katru, kas sekos ceļa rādītājam.

20:48 Patiešām, mums ir ticis atklāts, ka katru, kas to noliedz un no tā novēršas, gaida bargs sods.»

20:49 Viņš (faraons) sacīja: «Tad kurš ir tas jūsu Kungs, ak, Mūsā?»

20:50 Viņš (Mūsā) sacīja: “Mūsu Kungs ir tas, kurš visām lietām ir piešķīris to veidu un noteicis to ceļu.”

20:51 Viņš (faraons) sacīja: «Un kā ir ar iepriekšējām paudzēm?»

20:52 Viņš (Mūsā) sacīja: “Tas ir pierakstīts un atrodas pie mana Kunga. Nekas nav aizmirsts un kļūdu tur nav.”

20:53 Tas ir Viņš, kas izpleta zemi jums par gultu un ierīkoja uz tās ceļus, pa kuriem jums iet. Un sūtīja no debesīm lietus ūdeni, un Mēs likām tur izaugt dažādu augu pāriem.

20:54 Ēdiet paši no tās un ganiet tur savus lopus. Patiešām, tajā ir zīmes tiem, kam ir prāts.

20:55 No tās Mēs esam jūs radījuši un tajā Mēs liksim jums atgriezties un no tās Mēs atkal jūs citā laikā piecelsim.

20:56 Un, tik tiešām, Mēs rādījām viņam (faraonam) visas Mūsu zīmes, taču viņš tās noliedza un atraidīja.

20:57 Viņš (faraons) sacīja: «Vai tu esi atnācis pie mums, lai ar savām burvestībām padzītu mūs no mūsu zemes, ak, Mūsā?

20:58 Tad mēs tev arī parādīsim tādas pašas burvestības. Nozīmēsim tikšanos kādā līdzenā vietā un turēsim viens otru pie vārda.»

20:59 Viņš (Mūsā) sacīja: «Jūsu nozīmētais laiks ir svētku diena, un ļaudis sapulcēsies priekšpusdienā.»

20:60 Tad faraons devās prom, sagatavojās, un ieradās.

20:61 Mūsā viņiem sacīja: «Ak vai, jums! Nedomājiet apmelot Dievu. Viņa sods jūs iznīcinās. Un, patiešām, kas apmelo Dievu, tiek pazudināts.»

20:62 Tad viņi slepus apspriedās savā starpā, kas tiem būtu jādara un neteica nevienam, ko bija runājuši.

20:63 Viņi sacīja: «Patiešām! Šie divi burvji ar savām burvestībām grib padzīt jūs no jūsu zemes un atņemt jūsu skaisto valsti.

20:64 Saņemsim visus savus spēkus un nostāsimies rindā. Un, kurš šodien gūs virsroku, tā pusē būs arī veiksmē.»

20:65 Viņi sacīja: «Ak, Mūsā! Vai metīsi tu, vai mēs būsim pirmie, kas met?»

20:66 Viņš (Mūsā) sacīja: «Nē, metiet jūs!» Un, lūk! Pēc viņu burvestības viņam šķita, ka viņu virves un viņu spieķi ir sākuši kustēties.

20:67 Tad Mūsā sirdī iezagās bailes.

20:68 Mēs sacījām: “Nebīsties! Patiešām, tu gūsi virsroku.

20:69 Nomet to, kas tev ir labajā rokā. Tas liks pazust visām viņu burvestībām. Tas, ko viņi izdarīja, ir vien burvju triks, bet burvim, lai kur tas ietu, nekad neveiksies.»

20:70 Tad burvji krita pie zemes. Viņi sacīja: «Mēs ticam Hārūna un Mūsā Kungam!»

20:71 Viņš (faraons) sacīja: «Jūs viņam noticējāt, pirms es to jums biju atļāvis. Patiešām! Jūsu saimnieks ir tas, kurš ir apmācījis jūs burvju mākslā. Es nocirtīšu jums krustām rokas un kājas un pienaglošu jūs pie dateļpalmu stumbriem, tad jūs pavisam droši zināsi, kurš no mums soda bargāk un ilgāk!»

20:72 Viņi sacīja: “Mēs priekšroku dosim nevis tev, bet tām skaidrajām liecībām, kas pie mums ir atnākušas un Viņam, kas mūs ir radījis. Un pavēli, ko pavēlēdams. Jo pavēles tu vari dot tikai šīs pasaules dzīvē.

20:73 Patiešām, mēs ticam mūsu Kungam, un tam, ka Viņš mums var piedot mūsu pārkāpumus un mūsu burvestības, uz kurām tu mūs piespiedi. Un Dievs ir Visu Labākais un Mūžam Esošais.»

20:74 Patiešām! To, kurš pie sava Radītāja atnāk, būdams noziedznieks, tik tiešām, to gaida Elle. Ne tur viņš varēs nomirt, ne dzīvot.

20:75 Bet katru, kas nāk pie Viņa, būdams ticīgais un darot labus darbus, to gaida augsts stāvoklis -

20:76 Ēdenes Dārzi, zem kuriem upes plūst. Un tur viņi paliks uz laiku laikiem. Un tas ir atalgojums tam, kas tur sevi tīru.

20:77 Un, tik tiešām, Mēs iedvesmojām Mūsā: «Naktī dodies ceļā ar Maniem kalpiem un ar savu spieķi uzsit jūrā sausu taku. Tev nav jābīstas no tā, ka viņi varētu jūs panākt, ne arī no tā, ka jūs varētu noslikt.»

20:78 Tad faraons ar saviem karapulkiem devās tiem pakaļ, bet jūras ūdeņi sakļāvās un pilnīgi pārklāja viņus.

20:79 Un faraons bija vedis savu tautu pa aplamu nevis taisnu ceļu.

20:80 Ak, Isrāila bērni! Patiešām, Mēs izglābām jūs no jūsu ienaidniekiem, slēdzām ar jums derību Kalna labajā pusē un sūtījām jums mannu un paipalas.

20:81 Ēdiet no visām tām labajām lietām, ko Mēs jums esam sagādājuši, un nepārkāpiet noteiktās robežas, citādi pār jums nāks Manas dusmas. Bet tas, pār kuru nāk Manas dusmas, tik tiešām ir pazudis.

20:82 Bet, patiešām, tam, kas nožēlo izdarītos pārkāpumus, kļūst ticīgs, dara taisnus darbus un turas uz taisna ceļa, tam Es esmu Mūžam Piedodošais.

20:83 (Dievs sacīja:) «Un kas tev lika tā steigties saviem ļaudīm pa priekšu, ak, Mūsā?»

20:84 Viņš (Mūsā) sacīja: «Viņi ir tepat netālu un seko man, bet es esmu atsteidzies pie Tevis, ak, mans Kungs, lai Tev uz mani būtu labs prāts.»

20:85 Viņš (Dievs) sacīja: “Bet, patiešām, kamēr tu biji prom, Mēs sūtījām taviem ļaudīm pārbaudījumu, un kāds samarietis (As-Sāmīri) tos noveda no taisnā ceļa.”

20:86 Tad Mūsā atgriezās pie saviem ļaudīm, dusmīgs un apbēdināts. Viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Vai jūsu Augstā Kunga dotais solījums nav gana labs priekš jums? Tad, vai jums šķiet, ka uz to ir jāgaida pārāk ilgi? Vai arī jūs gribat, lai pār jums nāk jūsu Radītāja lāsts, un tādēļ jūs lauzāt man doto vārdu?»

20:87 Viņi sacīja: “Mēs nelauzām tev doto vārdu pēc savas gribas. Mums bija jānes to ļaužu smagās rotas lietas, tādēļ mēs iemetām tās ugunī un samarietis (As-Sāmīri) arī darīja to pašu.”

20:88 Tad viņš no tām izlēja teļu, kurš izdeva zemu skaņu un sacīja: “Lūk, kur ir jūsu dievs un Mūsā dievs, tikai viņš bija par to aizmīrsis.”

20:89 Vai tiešām viņi neredzēja, ka tas nevarēja pateikt tiem ne vārda, un, ka tas nespēja nodarīt tiem ne labu, ne ļaunu?

20:90 Un, tik tiešām, pirms tam Hārūns bija viņiem teicis: «Ak, mani ļaudis! Ar to jūs tiekat vienīgi pārbaudīti. Un, patiešām, jūsu Augstais Kungs ir Žēlastības Pilnais, tāpēc paklausiet man un dariet kā es saku!»

20:91 Viņi sacīja: “Tikmēr, kamēr Mūsā neatgriezīsies, mēs noņemsimies ar šo te.”

20:92 Viņš (Mūsā) sacīja: «Ak, Hārūn! Kad tu redzēji, ka tie noklīst no ceļa,
20:93 kas liedza tev nākt pie manis? Tad, vai tu neesi pildījis manu pavēli?»

20:94 Viņš (Hārūns) sacīja: “Ak, manas mātes dēls! Nerauj mani ne aiz bārdas, ne aiz matiem. Patiešām, es baidījos, ka tu man varētu sacīt: "Tu esi sanaidojis Isrāīla bērņus un neesi ievērojis to, ko es esmu tev sacījis.”

20:95 Viņš (Mūsā) sacīja: “Tad, kas ir ar tevi, ak, samariet (As-Sāmiri)?”

20:96 Viņš sacīja: «Es saskatīju to, ko neredzēja viņi. Es paņēmu sauju smilšu no sūtņa (eņģeļa Džibrīla) zirga pēdas un iebēru to ugunī. Tā darīt lika mana iekšējā balss.»

20:97 Tad Mosus sacīja: «Tad ej! Un, patiešām, Tava daļa šajā dzīvē būs teikt: «Nepieskaries man!» Un, patiešām, tev ir nolikts tas, ko tu nedrīksti nedarīt. Un paskaties uz to savu dievu, kam tu esi palicis uzticīgs. Mēs to sadedzināsim un pelnus izkaisīsim jūrā.

20:98 Jūsu dievs ir Vienīgais Dievs! Nav citu dievu bez Viņa. Tas, ko zin Viņš, aptver Visu.»

20:99 Un tā, Mēs tev darām zināmu to, kas ir noticis agrākos laikos. Un, protams, tu saņem no Mums arī atgādinājumu.

20:100 Un, ja kāds no tā novēršas, tad patiešām, Atmodināšanas dienā tas nes smagu nastu.

20:101 Un paliek zem tās - uz laiku laikiem. Un ļauna būs viņiem šī nasta Atmodināšanas dienā.

20:102 Tajā dienā, kad atskanēs Taure, Mēs visus noziedzniekus sasauksim vienuviet un tajā dienā tiem acis no bailēm būs baltas.

20:103 Un tie čukstēs viens otram: «Jūs tur bijāt tikai kādas desmit dienas.»

20:104 Mēs zinām vislabāk, ko tie sacīs, kad tas apsviedīgākais no viņiem teiks: “Jūs tur bijāt tikai vienu dienu.”

20:105 Un viņi jautā tev par kalniem. Tad saki: Mans Kungs tos sagraus un pārvērtīs putekļos.

20:106 Un atstās vien klaju lauku.

20:107 Tu neredzēsi tur ne šķībumu, ne greizumu.

20:108 Tajā dienā ļaudis paklausīs saucēja balsij un neuzdrīkstēsies paspert ne solīti sāņus. Un Visu Žēlsirdīgā priekšā pazemīgi pieklusīs visas balsis un jūs dzirdēsiet vienīgi pašu visklusāko skaņu.

20:109 Tajā dienā nevienam neizdosies neko iebilst, vienīgi tam, kam Visu Žēlsirdīgais to atļaus un vienīgi tad, ja sacītais būs Viņam pieņemams.

20:110 Viņš zin, kas tiem stāv priekšā, Viņš zin, kas tiem ir aiz muguras, kamēr viņu zināšana to neaptver.

20:111 Un sejas būs pazemīgas Mūžam Esošā, Par Sevi Pastāvošā priekšā. Un, tik tiešām, zaudētājs būs tas, kurš nesīs noziegumu nastu.

20:112 Bet tam, kas, būdams ticīgais, ir darijis taisnus darbus, nav jābīstas no netaisnības vai zaudējuma.

20:113 Un tā, Mēs esam nosūtījuši Kurānu arābu valodā. Un Mēs esam izskaidrojuši to, no kā Mēs brīdinām ļaudis, lai tie varētu piesargāties un paturēt to prātā.

20:114 Jo Dievs, patiesais Valdnieks, ir Visu Augstākais! Un nesteidz lasīt Kurānu, pirms pie tevis nav nonākusi visa vēsts. Un saki: Ak, mans Kungs! Dari tā, lai manas zināšanas vairojas.

20:115 Un, tik tiešām, pirms tam Mēs slēdzām derību ar Ādamu, taču viņš par to piemirsa, jo bija vājas gribas cilvēks.

20:116 Un tad Mēs sacījām eņģeļiem: "Kritiet pie zemes Ādama priekšā!" Tad viņi krita pie zemes. Visi, izņemot Iblīsu. Viņš atteicās.

20:117 Tad Mēs sacījām: «Ak, Ādam! Patiešām, viņš ir tavš un tavas sievas ienaidnieks. Neļauj viņam izdzīt tevi no Paradīzes, lai tev nebūtu jācieš.

20:118 Patiešām, šeit tu nekad nebūsi ne izbadējies, ne neapģērbts.

20:119 Un šeit tu nekad necietīsi ne no slāpēm, ne no saules svelmes.»

20:120 Tad sātans viņam iečukstēja, sacīdams: «Ak, Ādam! Vai man aizvest tevi līdz Mūžības kokam un karaļvalstij, kas pastāvēs mūžu mūžos?»

20:121 Un tad viņi abi ēda no tā un kļuva redzams viņu kauns un viņi steidzīgi sāka sevi apsegt ar Paradīzes koku lapām. Ādams neklausīja savam Kungam un nomaldījās no ceļa.

20:122 Vēlāk viņa Kungs viņu izredzēja, pieņēma viņa nožēlu un vadīja pa taisnu ceļu.

20:123 Viņš (Dievs) sacīja: «Ejiet projām no šejienes, jūs visi, būdami viens otra ienaidnieki! Bet, kad pie jums no Manis atnāks ceļa rādītājs, tad tie, kas pa Manu ceļu ies, nekad nenomaldīsies un netiks sāpināti.

20:124 Bet to, kas par Mani būs aizmirsis, gaida grūta dzīve, bet Atmodināšanas dienā tas nāks akls Mūsu priekšā.

20:125 Viņš sacīs: "Ak, mans Kungs! Kādēļ Tu esi modinājis mani aklu, ja agrāk es biju redzīgs?"

20:126 Viņš (Dievs) sacīs: "Tā arī Mūsu zīmes atnāca pie tevis, bet tu par tām aizmirsi. Šodien aizmirsts tiks tu."

20:127 Tā Mēs atmaksājam tam, kas pārkāpj likumus un netic sava Kunga zīmēm. Un, tik tiešām, sods, kas gaida Viņā saulē, ir daudz smagāks un daudz ilgāks.

20:128 Tad, vai no tā, ka jau daudzas paaudzes pirms viņiem ir tikušas iznīcinātas un, ka viņi staigā starp viņu bijušajiem mājokļiem, tie neko nav mācījušies? Patiešām, tajā ir zīmes priekš katra, kas spēj kaut ko saprast.

20:129 Un, ja nebūtu pirms tam teiktais Dieva vārds, sods tos jau būtu ķēris. Bet tam ir noteikts laiks.

20:130 Tādēļ paciet to, ko viņi saka, teic slavu savam Radītājam pirms saules lēkta un pirms saules rieta un slavini Viņu nakts stundās, dienai sākoties un dienai beidzoties, lai tu varētu būt mierā.

20:131 Un neizskati savas acis, raugoties uz pārejošo prieku, ko dažiem no viņiem Mēs esam devuši no šīs pasaules dzīves spožuma, lai pārbaudītu viņus. Tas, ko dod tavs Kungs, ir kas daudz labāks un nezūdošāks.

20:132 Liec savai ģimenei ievērot Ikāmat-as-Salāt un arī pats stingri to ievēro. Mēs neprasām no tevis, lai tu Mūs apgādātu. Mēs apgādājam tevi. Bet labs iznākums ir domāts taisnīgajiem.

20:133 Un viņi saka: «Kāpēc viņš mums neatnes kādu zīmi no sava Augstā Kunga?» Bet vai tas, kas viņiem tika dots agrākajos Rakstos, ne par ko neliecināja?

20:134 Un, ja Mēs tos būtu sodījuši pirms viņa, viņi būtu sacījuši: “Ak, mūsu Kungs! Kāpēc Tu nesūtīji pie mums vēstnesi, lai mēs varētu paklausīt Tavām zīmēm, pirms tiekam pazemoti un apkaunoti?”

20:135 Saki tā: Mēs visi gaidām. Gaidiet arī jūs. Tad arī jūs uzzināsiet, kas ir taisnā ceļa gājēji un kurš pa to tiek vadīts.

21. Pravieši

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

21:1 Tuvojas laiks, kad ļaudīm par visu būs jāatskaitās, taču viņi, savā nevērībā, neliekas par to ne zinīs.

21:2 Katru reizi, kad pie viņiem atnāk jauna vēsts no viņu Augstā Kunga, tie, it kā rotaļājoties, uzklausā to,

21:3 bet viņu sirdis ir izklaidīgas. Bet ļaundari slepus savā starpā runā tā: «Vai viņš nav tāds pats cilvēks kā jūs? Vai jūs pakļausieties acīm redzamai burvestībai?»

21:4 Viņš (Muhameds) sacīja: «Mans Kungs zin katru vārdu, kas tiek runāts debesīs un virs zemes. Un Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.»

21:5 Bet nē. Viņi saka: «Juceklīgi sapņi. Viņš to visu ir izdomājis. Viņš ir dzejnieks. Lai viņš mums atnes kādu zīmi, kā tie, kas tika sūtīti agrākos laikos.»

21:6 Agrākos laikos, tajās pilsētās, kuras Mēs iznīcinājām, neticēja neviens. Vai šie tagad ticēs?

21:7 Arī pirms tevis Mēs sūtījām pie ļaudīm tikai cilvēkus. Bet vienīgi tos, kas bija saņēmuši Mūsu atklāsmes. Ja nezini, pajautājiem Rakstu ļaudīm.

21:8 Un Mēs nebijām tos radījuši kā miesu, kas nelieto barību un nemirstīgi arī viņi nebija.

21:9 Tad Mēs piepildījām viņiem doto solījumu. Mēs izglābām viņus un tos, ko gribējām glābt, bet noziedznieki tika iznīcināti.

21:10 Patiešām, Mēs esam nosūtījuši jums šo grāmatu, lai jūs neko neaizmirstu. Vai to ir tik grūti saprast?

21:11 Un cik gan daudz pilsētu, kur dzīvoja netaisni ļaudis, Mēs jau neesam iznīcinājuši un viņu vietā atveduši citus ļaudis.

21:12 Kad viņi juta Mūsu sodu tuvojamies, kā viņi bēga no tā.

21:13 «Nebēdziet! Atgriezieties tur, kur jums tika dota greznība un baudas, atgriezieties savās mājās, lai jums var pajautāt.»

21:14 Viņi sacīja: «Ak vai, mums! Patiešām, mēs esam bijuši ļaundari!»

21:15 Un viņi kļiedza tikmēr, kamēr Mēs tos nebijām pārvērtuši nopļautā un izmirušā laukā.

21:16 Ne jau priekš rotaļām Mēs radījām debesis, zemi un visu, kas atrodas starp tām.

21:17 Ja Mums būtu bijis vajadzīgs kāds laika kavēklis, Mēs to būtu atraduši kaut kur Sev līdzās, ja vien gribētu tā darīt.

21:18 Bet nē! Pret meliem Mēs ejam ar patiesību, un lūk! tie izgaist. Un posts jums par to, ko jūs Mums piedēvējat.

21:19 Un Viņam pieder viss, kas ir debesis un virs zemes. Un tie, kas ir Viņam blakus (eņģeļi), nekad nav tik augstprātīgi vai noguruši, lai Viņam nepakalpotu.

21:20 Un tie nepārstāj Viņu slavēt – ne dienu, ne nakti.

21:21 *Jeb vai tie būtu sākušī kalpot kaut kādiem zemes dieviem, kas uzmodina mirušos?*

21:22 *Ja bez Dieva gan debesis, gan uz zemes būtu vēl kādi citi dievi, tad debesis un zeme jau būtu sabrukušas. Tad, lai slavēts ir Dievs, Tā Troņa Kungs, būdams augstu pār tiem, ko tie Viņam piedēvē.*

21:23 *Dievam nevar pajautāt, ko Viņš dara, bet viņiem gan tiks pajautāts.*

21:24 *Vai viņi blakus Dievam tur vēl kādus citus dievus? Saki tā: Atnesiet savus pierādījumus. Šī ir vēsts tiem, kas ir kopā ar mani, un vēsts arī tiem, kas dzīvoja pirms manis. Bet vairākums no viņiem patiesību nezina, tādēļ negribīgi novēršas.*

21:25 *Nevienam vēstnesim pirms tevis Mēs neesam sūtījuši, neatklājot tam: «Nav citu dievu bez Manis! Kalpojiet Man!»*

21:26 *Un viņi saka: «Visu Žēlsirdīgais ir ņēmis sev dēlu.» Lai slavēts ir Viņš! Tie ir vienīgi Viņa pagodinātie kalpi.*

21:27 *Tie runā tikai pēc Viņa un dara pēc Viņa pavēles.*

21:28 *Viņš zin viņu nākotni un zin viņu pagātni. Un aizlūgt viņi var vien par tādu, kas Viņam ir pieņemams. Un bijības pilni viņi stāv Viņa priekšā.*

21:29 *Lai arī kurš no viņiem sacītu: «Patiešām, es esmu dievs, gluži kā Viņš», Mēs to iemestu Ellē. Tā Mēs atmaksājam ļaundariem.*

21:30 *Vai neticīgie nesaprot, ka debesis un zeme iesākumā bija viens vesels kopums? Ka Mēs tās atdalījām vienu no otras un no ūdens radījām ikvienu dzīvo būtni? Vai tiešām viņi neticēs?*

21:31 *Un uz zemes Mēs izvietojām noturīgus kalnus, lai tā nesvārstītos kopā ar tiem. Mēs uz tās ierīkojām platus ceļus, lai ļaudis neapmaldītos.*

21:32 *Virsmas zemes Mēs pacēlām debesis, kā sargu un kā jumtu. Bet viņi šīm zīmēm uzgriež muguras.*

21:33 *Un tas ir Viņš, kas ir radījis nakti un dienu un sauli un mēnesi, katram liekot iet savu ceļu.*

21:34 *Un nevienam cilvēkam pirms tevis Mēs neesam dāvājuši nemirstību. Un, ja tev ir jāmirst, vai viņiem būtu jādzīvo mūžīgi?*

21:35 *Nāvi baudīs katra dvēsele. Un Mēs jūs pārbaudām gan ar labo, gan ar ļauno. Un visi atgriezīsies pie Mums.*

21:36 *Neticīgie, tevi ieraugot, tikai smīn: «Vai šis ir tas, kurš runā par jūsu dieviem!» Un netic nevienam vārdam, kad tiek pieminēts Visu Žēlsirdīgais.*

21:37 *Cilvēks ir radīts nepacietīgs. Es rādīšu jums savas zīmes, tikai nesteidziniet Mani.*

21:38 Un viņi saka: "Kad tas solījums piepildīsies, ja tas, ko tu saki, ir taisnība?"

21:39 Ja vien neticīgie zinātu to laiku, kad viņi nespēs novērst savas sejas un savas muguras no Uguns, un viņiem neviens nepalīdzēs.

21:40 Nē, tas nāks pār viņiem pēkšņi, viņiem negaidot un viņi nespēs to novērst. Un arī laiks vairāk netiks tiem dots.

21:41 Un, tik tiešām, vēstneši tika izsmieti arī pirms tevis. Bet tad arī tos, kas par viņiem bija smējušies, no visām pusēm apņēma tas, ko viņi bija izsmējuši.

21:42 Saki tā: Vai ir kāds, kas spēj jūs no Visu Žēlsirdīgā dienu un nakti pasargāt? Bet viņi uzgriez muguras, kad tiek pieminēts viņu Augstais Kungs.

21:43 Jeb varbūt viņiem ir tādi dievi, kas spēj tos pasargāt no Mums? Tie nespēj palīdzēt pat paši sev, kur nu vēl pasargāt kādu no jums.

21:44 Viņiem un viņu tēviem Mēs ilgu laiku ļāvām baudīt šīs pasaules jaukumus. Vai tiešām viņi neredz, ka Mēs viņu zemju robežas sašaurinām? Vai viņi domā, ka viņi būs tie, kas paturēs virsroku?

21:45 Saki tā: Ar šo Atklāsmi es jūs vienīgi brīdinu. Taču, kas ir kurls, tas nedzird saucienu, ar kuru tiek brīdināts.

21:46 Bet, kad tava Kungs soda elpa tos skars, tad gan tie sacīs: «Ak, vai mums! Patiešām, mēs esam bijuši ļaundari!»

21:47 Un Atmodināšanas dienā Mēs uzstādīsim taisnības svarus un nevienam netiks nodarīta netaisnība. Un kaut arī tas būtu tikai sinepju graudiņa svars, Mēs ierēķināsim visu. Un rēķināt Mēs protam labi.

21:48 Un, tik tiešām, Mēs devām Mūsā un Hārūnam kritēriju un gaismu un atgādinājumu priekš taisnīgiem ļaudīm.

21:49 Priekš tiem, kas bīstas sava Augstā Kunga, Viņu neredzot, un, kam ir bail no tās stundas.

21:50 Un tas, ko Mēs sūtām jums tagad, ir svētīts atgādinājums. Vai tiešām jūs to noliegsiet?

21:51 Un, tik tiešām, pirms tam Mēs bijām devuši savu ceļa rādītāju Ibrāhīmam. Un Mēs viņu labi pazinām.

21:52 Kad viņš sacīja savam tēvam un saviem ļaudīm: «Kas tie par tēliem, kam jūs esat tik ļoti pieķērušies?»

21:53 Viņi sacīja: «Mēs redzējām, ka mūsu tēvu tēvi tos pielūdza.»

21:54 Viņš sacīja: «Tik tiešām, jūs un jūsu tēvu tēvi esat aplam tālu aizmaldījušies.»

21:55 Viņi sacīja: «Vai tu nāc pie mums ar patiesību, vai vienkārši dzen jokus?»

21:56 Viņš sacīja: «Ak, nē! Jūsu īstais Kungs ir debesu un zemes Radītājs. Tas ir Viņš, kas to visu ir radījis, un es esmu tam liecinieks.»

21:57 Un, Dieva vārds, es izdomāšu, ko darīt ar jūsu elku tēliem, kad jūs, muguras uzgriezuši, būsiet aizgājuši prom.»

21:58 Pēc tam viņš tos visus sadauzīja gabalos, atstājot tikai pašu lielāko, lai tiem būtu pie kā atgriezties.

21:59 Viņi sacīja: «Kurš to mūsu dieviem ir nodarījis? Patiešām, tam ir jābūt kādam ļaundarim.»

21:60 Viņi sacīja: “Mēs esam dzirdējuši, ka tas jauneklis Ibrāhims ir viņus pieminējis.”

21:61 Viņi sacīja: “Vediet viņu ļaužu priekšā, lai ļaudis var to apliecināt.”

21:62 Viņi sacīja: «Vai tu to esi mūsu dieviem nodarījis, ak Ibrāhim?»

21:63 Viņš sacīja: «Nē! To izdarīja šis, pats lielākais no viņiem. Pajautājiem viņiem pašiem, ja vien viņi prot runāt.»

21:64 Tad viņi, griezdamies viens pie otra sacīja: «Patiešām, tie esat jūs, kam nav taisnība!»

21:65 Tad tie atkal atsāka: “Tik tiešām, Tu taču zini, ka tie nevar parunāt!”

21:66 Viņš sacīja: “Tad, vai jūs Dieva vietā pielūdzat tos, kas nespēj darīt jums ne labu, ne ļaunu.

21:67 Tfu! jums un tiem, ko jūs pielūdzat Dieva vietā! Vai tiešām jūs nenāksiet pie prāta?”

21:68 Viņi sacīja: “Ja jūs gribat ko darīt, tad sadedziniet viņu un sniedziet atbalstu saviem dieviem!”

21:69 Mēs sacījām: “Ak, uguns! Kļūsti auksta un pasargā Ibrāhīmu!”

21:70 Un viņi bija gribējuši tam nodarīt ļaunu, bet Mēs izdarījām tā, ka vislielākie zaudētāji bija viņi.

21:71 Mēs izglābām viņu un arī Lūtu un aizvedām viņus uz zemi, ko Mēs bijām svētījuši priekš visām tautām.

21:72 Un Mēs dāvājām viņam Ishāku un vēl arī Jakūbu un visus viņus Mēs darījām par taisnīgiem vīriem.

21:73 Un Mēs darījām viņus par ļaužu vadoņiem, kas, pēc Mūsu pavēles, vadīja ļaudis pa taisnu ceļu. Un Mēs iedvesmojām viņus uz labiem darbiem, noteicām ievērot Ikāmat-as-Salāt un dot az-Zakāt un viņi pielūdza Mūs.

21:74 Un Mēs dāvājām Lūtam zināšanas un spēju taisnīgi spriest tiesu. Un Mēs izglābām viņu no pilsētas ļaudīm, kas darīja netīras un kaunpilnas lietas. Patiešām, tie bija ļauni ļaudis, izaicinoši un nepaklausīgi.

21:75 Un Mēs dāvājam viņam Mūsu žēlastību un, patiešām, viņš bija viens no taisnīgajiem.

21:76 Un Nūhs, kad viņš agrāk piesauca Mūs, un, kad Mēs atsaucāmies viņam un izglābām viņu un viņa ģimeni no liela posta.

21:77 Un Mēs palīdzējām viņam pret ļaudīm, kas noliedza Mūsu zīmes. Patiešām, tie bija ļauni ļaudis un Mēs tos visus noslīcinājām.

21:78 Un Dāvūds Suleimāns, kad viņi sprieda tiesu par labības druvi, kur naktī bija ganījušās zināmu ļaužu aitas. Un Mēs bijām liecinieki viņu spriedumam.

21:79 Un Mēs devām Suleimānam izpratni par lietām un katram no viņiem tika dotas zināšanas un spēja spriest taisnīgu tiesu. Un, pēc Mūsu pavēles, kalni un putni kopā ar Dāvūdu dziedāja Mums slavas dziesmas. Un to visu izdarījām Mēs.

21:80 Un Mēs iemācījām viņam izgatavot bruņukreklus, kas kaujā jūs pasargāja. Tad, vai jūs būsiet par to pateicīgi?

21:81 Un Suleimānam Mēs pakļāvām stipru vētru, kas, pēc viņa pavēles, plosījās zemē, kam Mēs bijām devuši savu svētību. Jo Mēs zinām par visām lietām.

21:82 Un starp ļaunajiem gariem bija daži, kas kalpoja viņam par nirējiem un darīja arī vēl citus darbus. Un Mēs viņus pieskatījām.

21:83 Un Aijūbs (Ijābs), kad viņš sauca uz savu Kungu: «Patiešām, posts ir mani piemeklējis, bet Tu taču esi Visu Žēlsirdīgais, Žēlastības Pilnais!»

21:84 Un Mēs atbildējām viņam un novērsām viņa nelaimi. Un Mēs atdevām viņam atpakaļ viņa ģimeni un daudz ko citu vēl piedevām, kā Mūsu žēlastības zīmi un atgādinājumu dievbijīgiem ļaudīm.

21:85 Un atceries arī Ismāilu, Idrīsu un Dhul Kitlu (Ecekiēls). Tie visi bija pacietīgi ļaudis.

21:86 Pār viņiem nāca Mūsu žēlastība un, patiešām, viņi bija starp taisnīgajiem.

21:87 Atceries arī Dan-Nūnu (Jonu), kurš aizgāja naidā, domādams, ka netiksim ar viņu galā. Un tad viņš sauca no tumsas: «Nav citu dievu, vienīgi Tu! Esi slavēts! Patiešām! Es esmu bijis ļaundaris!»

21:88 Un Mēs atsaucāmies viņam un paglābām viņu no izmisuma. Tā Mēs paglābjām visus ticīgos ļaudis.

21:89 Un Zakariju, kurš sauca uz savu Kungu: «Ak, mans Kungs! Tu esi Vislabākais no mantiniekiem, neatstāj mani vienu!»

21:90 Un Mēs atbildējām viņam un dāvājām viņam Jahju un darījām viņa sievu auglīgu. Patiešām, tie bija ļaudis, kas nekavējās darīt labu, kas piesauca Mūs ar bailēm un cerībām un bija pazemīgi Mūsu priekšā.

21:91 Un arī tā, kas nosargāja savu nevainību. Mēs iedvesām viņā Mūsu garu un darijām viņu un viņas dēlu par zīmi visai pasaulei.

21:92 Patiešām, jūsu reliģija ir viena vienota reliģija un Es esmu jūsu Kungs. Tādēļ kalpojiet Man!

21:93 Viņi gan ir to saplēsuši un sadalījuši savā starpā, bet visi tā vai tā atgriezīsies pie Manis.

21:94 Un, ja kāds dara taisnus darbus un ir ticīgs cilvēks, viņa pūles netiks atraidītas. Un, patiešām, Mēs pierakstām visu, ko katrs dara.

21:95 Bet to pilsētu ļaudīm, ko Mēs esam iznīcinājuši, ir aizliegts atgriezties.

21:96 Līdz kamēr netiek izlaisti un nesāk steigties lejup no katra pakalna Jadžūdža un Madžūdža ļaudis.

21:97 Un, kad no tiesas apsolītais būs jau tuvu, neticīgo acis šausmās sastings: «Ak vai, mums! Tik tiešām, mēs to nebijām ņēmuši vērā. Nē, mēs esam bijuši ļaundari!»

21:98 Patiešām, jūs un tie, ko jūs pielūdzat Dieva vietā, būsiet Ellē malkas vietā. Un jūs tur nonāksiet.

21:99 Ja tie būtu bijuši dievi, tad tajā vietā nenonāktu. Un viņi tur paliks uz laiku laikiem.

21:100 Viņu daļa tur būs dziļas nopūtas un gaudas, un viņi tur nedzirdēs neko.

21:101 Patiešām, tie, kam Mēs esam apsolījuši Vislabāko Daļu, tie atradīsies tālu no tās vietas.

21:102 No turienes nebūs sadzirdams ne čuksts un viņi uz laiku laikiem varēs palikt tur, kur viņu dvēseles to vēlas.

21:103 Lielās šausmas tos neiztrūcinās un eņģeļi tos sagaidīs, sacīdami: “Ši ir tā diena, kas jums tika apsolīta!”

21:104 Tajā dienā Mēs saritināsim debesis, kā tiek saritināti rakstu ruļļi. Un kā Mēs sākām pirmo Radišanu, tā Mēs to atkārtosim. Tāds bija Mūsu solījums. Patiešām, Mēs tā arī izdarīsim.

21:105 Un, tik tiešām, tāpat kā pirms tam Rakstos, Mēs ierakstījām arī Zabūrā (Psalms): «Mani taisnīgie kalpi, tie to zemi iemantos.»

21:106 Patiešām, tā ir vēsts dievbijīgajiem.

21:107 Un tevi Mēs neesam sūtījuši citādi, kā vien par žēlastību visai radībai.

21:108 Saki tā: Man ir ticis atklāts, ka jūsu Dievs ir Vienīgais Dievs. Vai jūs Viņam pakļaujaties?

21:109 Bet, ja tie uzgriež muguras, tad saki: Es jums visiem līdzīgi esmu darijis zināmu to, kas man ir ticis atklāts. Un es nezinu, vai tas, kas jums ir apsolīts, ir tuvu vai tālu.

21:110 Patiešām, Viņš zin to, kas tiek pateikts skaļi un Viņš zin to, ko jūs nepasakāt.

21:111 Un es nezinu, vai Dievs jūs pārbauda, vai ļauj jums kādu brīdi baudīt šīs pasaules priekus.

21:112 Viņš sacīja: Ak, mans Kungs! Spried mums taisnīgu tiesu. Un mūsu Augstais Kungs ir Visu Žēlsirdīgais. Viņš, kura palīdzību mēs meklējam pret tiem, kam jūs Viņu pielīdzināt.

22. Svētceļojums

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

22:1 Ak, ļaudis! Bīstieties sava Augstā Kunga. Patiešām, tajā stundā zeme raustīsies briesmīgos krampjos.

22:2 Tajā dienā jūs redzēsiet, ka mātes aizmirsīs savus zīdamos un grūtnieces izmetīs savus klēpja augļus. Un jūs redzēsiet ļaudis apreibušus, kaut arī apreibuši tie nebūs. Bet Dieva sods būs bargs.

22:3 Un starp ļaudīm ir kāds, kas strīdas par Dievu, neko par Viņu nezinot, un paklausa katram dumpīgam sātānam.

22:4 Par to, kas ar sātānu biedrojas, ir noteikts, ka tas tiks novests no taisnā ceļa un ievests tieši Uguns liesmās.

22:5 Ak, ļaudis! Ja jums ir šaubas par Atmodināšanas dienu, tad, patiešām, Mēs radījām jūs no putekļiem, tad no Nutfah (vīrišķās un sievišķās sēklas), tad no asins receklīša un tad no miesas auglīša, pilnīga vai nepilnīga, lai jums tas būtu skaidrs. Un, kam gribam, Mēs nosakām palikt mātes miesās līdz noteiktam laikam. Tad Mēs liekam jums nākt pasaulē un jūs no bērna varat izaugt par nobriedušu cilvēku. Starp jums ir tādi, kas nomirst jauni, un starp jums ir tādi, kas sasniedz tik lielu vecumu, ka aizmirst visu, ko ir zinājuši. Un tu redzi zemi nedzīvu un izkaltošu. Bet tad Mēs sūtām lietus ūdeni no debesīm, tā sakustas, piebriest un izaug visādi brīnišķīgi augi.

22:6 Tas ir tādēļ, ka Dievs ir patiesība. Un tas ir Viņš, kas mirušam atdod dzīvību un Viņam ir vara pār visām lietām.

22:7 Un par to, ka tā stunda atnāks, nekādu šaubu nav. Un arī par to, ka Dievs atmodinās visus, kas guļ savos kapos.

22:8 Starp ļaudīm ir tādi, kas strīdas par Dievu, kaut arī tiem nav ne zināšanu, ne ceļa rādītāju, ne grāmatu, kas tos apgaismotu.

22:9 Viņi augstprātīgi groza savus kaklus, vedinādami citus nost no Dieva ceļa. Šajā pasaulē tos gaida apkaunojums, bet Atmodināšanas dienā Mēs liksim tiem nobaudīt Uguns liesmas.

22:10 "Tā ir alga par to, ko jūs esat darījuši paši ar savām rokām. Un Dievs nav netaisnīgs pret saviem kalpiem."

22:11 Starp ļaudīm ir tādi, kuri ir svārstīgi savā ticībā Dievam. Ja viņiem klājas labi, viņi ir apmierināti, bet ja tos piemeklē dažādi pārbaudījumi, tie atgriežas pie vecā un pazaudē visu gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Un tas ir liels zaudējums.

22:12 Dieva vietā tie piesauc ko tādu, kas tiem nenes ne labu, ne ļaunu. Un tā ir dziļa apmaldīšanās.

22:13 Viņi piesauc to, kas drīzāk nodara ļaunu nekā labu. Tik tiešām, ļaunu aizstāvi un ļaunu draugu!

22:14 Patiešām, ticīgos un taisnīgos Dievs vedīs Dārzos, zem kuriem upes plūst. Patiešām, Dievs dara pēc sava prāta.

22:15 Tas, kurš domā, ka Dievs viņam nepalīdzēs ne šajā pasaulē, ne Viņā saulē, lai izstiepj virvi uz debesīm un atgriež sevi nost. Tad, lai viņš paraugās, vai tas liek viņa naidam rimties.

22:16 Un tā, Mēs to esam nosūtījuši kā skaidru zīmi, liecību un pierādījumu tam, ka Dievs pēc savas gribas ved pa taisnu ceļu, kuru vien vēlas.

22:17 Patiešām, Atmodināšanas dienā Dievs iztiesās visus – ticīgos ļaudis, jūdus, sābiešus, kristiešus, uguns pielūdzējus un elkudievu turētājus. Patiešām! Dievs ir liecinieks par visām lietām.

22:18 Vai tad tu neredzi, ka Dieva priekšā pie zemes krīt visi, kas ir debesīs un visi, kas ir virs zemes? Un saule, un mēness, un kalni, un koki, un visa dzīvā radība un daudzi no ļaudīm? Bet ir arī tādi, kurus gaida taisnīgs sods. Un tos, ko atstumj Dievs, neviens nevar godā celt. Patiešām, viss notiek pēc Dieva gribas.

22:19 Un abi šie pretinieki, kas strīdas par savu Augsto Kungu. Bet priekš neticīgajiem drēbes tiks piegrieztas no Uguns. Un verdošs ūdens tiks liets uz viņu galvām.

22:20 Un izkusīs gan viņu iekšas, gan viņu āda.

22:21 Un dzelzs rīkstes ar āķiem tur ir priekš viņiem.

22:22 Un ik reizi, kad tie pūlēsies izkļūt no šīm mokām, tie tiks tur ieogrūsti atpakaļ. «Nobaudiet nu to liesmojošās Uguns sodu!»

22:23 Patiešām, ticīgos un taisnīgos Dievs vedīs Dārzos, zem kuriem upes plūst. Tos izrotās ar zelta rokas sprādzēm un pērlēm. Un viņu drānas būs no zīda.

22:24 Jo viņi tika mācīti sacīt labus un tīrus vārdus. Un viņi tika vadīti pa Visas Slavas Vērtā ceļu.

22:25 Patiešām, tiem, kas netic un attur ļaudis no Dieva ceļa un Svētītās Masdžidas (al-Masdžid al-Harām), ko Mēs esam paredzējuši gan tiem, kas tur dzīvo, gan apmeklētājiem, tiem, kas grib novērst ļaudis no ticības vai darīt ko citu ļaunu, tiem Mēs liksim nobaudīt mokpilnu sodu.

22:26 Un tad Mēs norādījām Ibrāhīmam Nama vietu: «Nepielīdzini Mani nevienam citam un turi tīru Manu Namu priekš tiem, kas to apriņķo un priekš tiem, kas lūdzas un priekš tiem, kas tur noliec galvas un krīt pie zemes».

22:27 Un paziņo ļaudīm par Hadžu (svētceļojums). Un viņi nāks pie tevis, gan kājām, gan jāšus uz izkāmējušiem kamieļiem, pa visattālākiem kalnu ceļiem.

22:28 Lai liecinātu par visu to labo, kas tiem tiek dots, un, lai noteiktās dienās piesauktu Dieva vārdu pār saviem ganāmpulkiem, ko Viņš tiem ir devis. Ēdiet paši no tā un pabarojiet arī trūcīgos un nabagos.

22:29 Tad tiem jāveic noteiktie pienākumi, jāizpilda dotie solījumi un jāapriņķo Senais Nams (Kaaba).

22:30 Tas, un ikviens, kas tur godā Dieva sakrālos rituālus, ir darījis sev labu pie Dieva. Ganāmpulka dzīvniekus, izņemot tos, par kuriem jums jau ir minēts, jums tiek atļauts izmantot. Un turieties tālāk no pretīgiem elku dieviem un nepatiesiem apgalvojumiem.

22:31 Protiet godu, nepielīdziniet Dievu nevienam citam, jo ikviens, kas Dievu pielīdzina kādam citam, ir kā no debesīm nokritis, putnu pakampts un vēja aiznests tālu prom.

22:32 Tā lūk! Un ikviens, kas tur godā Dieva sakrālos simbolus, rāda savas sirds dievbijību.

22:33 Jūsu mājlopi jums noder līdz noliktam laikam un viņu upurēšanas vieta ir pie Senā Nama.

22:34 Katrai ciltij Mēs esam noteikuši savu rituālu, lai tie varētu piesaukt Dieva vārdu pār mājlopiem, ko Viņš tiem ir devis. Un Jūsu dievs ir Vienīgais Dievs. Tad pakļaujieties jel Viņam. Un iepriecini pazemīgos.

22:35 Tos, kuru sirdis, pieminot Dievu, ir pilnas bijības un tos, kuri pacietīgi panes visas likstas un tos, kas ievēro Ikāmat-as-Salāt un pārtiek no tā, ko Mēs tiem dodam.

22:36 Un Mēs esam noteikuši, ka jūsu kamieļi un mājlopi arī ir Dieva simboli. Tie dod jums daudz kā laba. Tādēļ piesauciet pār tiem Dieva vārdu, kad tie, pirms upurēšanas, ir nostādīti rindā. Un, kad tie jau guļ uz sāniem, ēdiet paši no tiem un dodiet arī trūcīgajiem, kas nelūdz un trūcīgajiem, kas lūdz. Jo jūsu ganāmpulkus Mēs esam pakļāvuši jums, lai jūs varētu būt pateicīgi.

22:37 Viņu gaļa Dievu neaizsniegs, nedz arī viņu asinis. Tas, kas Dievu aizsniegs, būs jūsu dievbijība. Viņš tos jums ir pakļāvis tādēļ, lai jūs varētu teikt Dievam slavu par to, ka Viņš ved jūs pa taisnu ceļu. Un iepriecini tos, kas dara labu.

22:38 Patiešām, Dievs aizsargā ticīgos ļaudis. Patiešām, Dievs nemil nodevīgos un nepateicīgos.

22:39 Tiem, pret kuriem tiek uzsākts karš, ir atļauts ņemt rokās ieročus un aizstāvēties, ja viņiem tiek netaisni nodarīts pāri. Un, patiešām, Dievs spēj dot tiem uzvaru.

22:40 Tie, kas netaisnīgi ir tikuši izdzīti no savām mājām, tikai par to, ka ir teikuši: «Mūsu Kungs ir Dievs!» Un, ja Dievs ar tiem vieniem nepārbaudītu tos otru, tad daudzi klosteri, baznīcas, sinagogas un masdžidas, kur bieži tiek pieminēts Dieva vārds, jau būtu nopostītas. Un, tik tiešām, Dievs palīdz tiem, kas palīdz Viņam. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Visu Varenais.

22:41 Un arī tiem, kas pēc tam, kad Mēs viņiem esam devuši zemi, kur dzīvot, ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt, liek darīt labu un aizliedz darīt ļaunu. Un Dievam pieder pēdējais vārds.

22:42 Ja viņi tevi atraida, tik tiešām, pirms viņiem tā darīja arī Nūha un Āda un Tamūda ļaudis.

22:43 Un Ibrāhīma un Lūta ļaudis

22:44 un Madjanas iedzīvotāji. Un arī Mūsā tika atraidīts. Un tā, Es devu neticīgajiem zināmu atelpas laiku, bet pēc tam sodīju viņus. Un briesmīgs bija Mans sods!

22:45 Un cik gan pilsētu, kas slīga ļaundarībā, Mēs neesam jau iznīcinājuši. Tās apkrita uz saviem jumtiem un guļ savās drupās - aizbirušas akas un diženas pilis.

22:46 Vai tad viņi nav ceļojuši pa šo zemi, vai viņu sirdis nav sapratušas un ausis sadzirdējušas? Jo, patiešām, viņu acis nav aklas. Aklas ir sirdis viņu krūtīs.

22:47 Un viņi tev prasa, lai tu to sodu pasteidzini. Bet Dievs izpildīs to, ko Viņš ir apsolijs. Un, patiešām, viena tava Kunga diena līdzinās tūkstoš gadiem pēc tā, kā to rēķināt jūs.

22:48 Un, cik gan pilsētām, kas slīga ļaundarībā, Es nedevu atelpas laiku. Bet tad Es tās sodīju. Un pie Manis ir atgriešanās.

22:49 Saki tā: Ak, ļaudis! Es esmu sūtīts vienīgi jūs brīdināt.

22:50 Tad tie, kas būs ticējuši un darijuši taisnus darbus, saņems piedošanu un dāsnu atalgojumu.

22:51 Un tie, kas apkaro Mūsu vēstis un pūlas tās sajaukt, tie nonāks Elles ugunīs.

22:52 Pirms tevis nav vēl bijis tāds Mūsu sūtīts vēstnesis vai pravietis, kuram, lasot priekšā Mūsu vēstis, sātans necenstos iemest pa vidu kaut ko savu. Taču Dievs atvairā jebkurus sātana centienus un apliecina savas vēstis. Un Dievs ir Visu Zinošais un Gudrības Pilnais.

22:53 Lai to, ko sātans iemet pa vidu, Viņš varētu uzlikt par pārbaudījumu tiem, kuru sirdis ir samaitātas un tiem, kuru sirdis ir nocietinātas. Un, patiešām, ļaundari ir dziļā atšķeltībā.

22:54 Un, lai tie, kam ir dotas zināšanas, spētu saprast, ka šī ir tava Radītāja patiesība. Un, lai tie varētu tai noticēt. Un, lai viņu sirdis pazemīgi Viņam pakļautos. Un, patiešām, ticīgo ceļa rādītājs uz taisnā ceļa ir Dievs.

22:55 Bet tie, kas netic, nerimsies to apšaubīt, līdz pēkšņi pienāks tā stunda vai sods nāks pār viņiem dienā, kurai nesekos nakts.

22:56 Visa Augstākā Vara tajā dienā piederēs Dievam. Un strīdu viņu starpā iztiesās Viņš. Un tos, kas tic un dara taisnus darbus, ievēdīs Mūžīga Prieka Dārzos.

22:57 Un tos, kas netic un noliedz Mūsu vēstis, gaida pazemojošs sods.

22:58 Un tie, kas atstāja savas mājas, lai dotos Dieva ceļā, un tad tika nogalināti vai nomira, Dievs tos dāsni atalgos. Un, patiešām, Dievs ir Tas, Kurš Atalgo Vīdāsni.

22:59 Tik tiešām, Viņš aizvedīs tos pie ieejas vārtiem, kas tiem būs ļoti pa prātam. Un, patiešām, Dievs ir Visu Zinošākais, Vienmēr Pretimnākošais.

22:60 Tas tā ir! Bet ikvienam, kas pāri nodarīto ir taisnīgi atmaksājis ar to pašu, bet pēc tam ir cietis atkal, tam Dievs noteikti palīdzēs. Patiešām, Dievs ir Visu Saprotošais, Visu Piedodošais.

22:61 Tas tā ir tādēļ, ka Dievs naktij liek ieiet dienā un dienai ieiet naktī. Un, patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

22:62 Tas tā ir tādēļ, ka Dievs ir patiesība, un tas, ko viņi piesauc vēl bez Viņa, ir viltus. Un, ka Dievs ir Visu Augstākais, Visu Dižākais.

22:63 Vai tad tu neredzi, kā Dievs sūta lietus ūdeni no debesīm, un zeme tad sāk zaļot? Patiešām, Dievs ir Visu Vēriģais, Nomodā Esošais.

22:64 Viņam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir uz zemes. Un, patiešām, Dievs ir Visu Pārpilnais, Visu Slavējamākais.

22:65 Vai tad tu neredzi, ka Dievs ir devis ļaudīm visu, kas ir virs zemes, un arī kuģus, kas peld pa jūru pēc Viņa pavēles? Ka Viņš notur debesīs, lai tās nenokrīt uz zemes bez Viņa ziņas? Patiešām, Dievs pret ļaudīm ir Laipnības Pilnais, Visu Žēlsirdīgais.

22:66 Tas ir Viņš, kas ir devis jums dzīvību, tad liks jums mirt, un tad atkal Viņš dos jums dzīvību. Patiešām, cilvēks ir nepateicīgs.

22:67 Katrai ciltij Mēs esam noteikuši rituālus, kas tiem jāizpilda. Nestrīdies ar viņiem par šīm lietām, bet aicini tos pie sava Augstā Kunga. Patiešām, tu esi uz taisna ceļa.

22:68 Un, ja tie tomēr grib ar tevi strīdēties, tad saki tā: Dievs zin labāk, ko jūs darāt!

22:69 Atmodināšanas dienā Dievs izšķirs jūsu strīdu attiecībā uz tām lietām, kur jūsu domas dalījās.

22:70 Vai tad tu nezini, ka Dievam ir zināms viss, kas ir debesīs un virs zemes? Patiešām, tas viss ir pierakstīts. Patiešām! Dievam tas nav grūti.

22:71 Un tomēr, bez Dieva viņi pielūdz vēl arī tos, par ko Viņš nekādu liecību nav sūtījis, un, par ko viņi paši neko nezina. Un nebūs neviena, kas palīdzēs šiem ļaundariem.

22:72 Un, kad viņiem tiek lasītas priekšā Mūsu gaišās vēstis, tu redzi, ka neticīgo sejas kļūst noraidošas. Un izskatās, ka tie ir gatavi uzbrukt tiem, kas tās lasa. Saki: Vai man jums pateikt, kas ir vēl daudz sliktāks par to? Uguns, ko Dievs ir apsolījis neticīgajiem. Un nožēlojams ir šis ceļa gals!

22:73 Ak, ļaudis! Ir dota līdzība, uzklausiet to. Patiešām, tie, ko jūs piesaucat vēl bez Dieva, nevar radīt pat mušu, lai arī kā, kopā sanākuši, to pūlētos. Un, ja šī muša tiem kaut ko atņemtu, tad viņi nespētu to no mušas dabūt atpakaļ. Vājš ir tas, kas sūdzas un vājš ir tas, par ko sūdzas.

22:74 Viņi nav vērtējuši Dievu ar atbilstošu mēru. Patiešām, Dievs ir Visu Varenākais, Visu Spēcīgākais.

22:75 Dievs izvēlas vēstnešus gan starp eņģeļiem, gan starp cilvēkiem. Patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

22:76 Dievs zin viņu pagātņi un zin viņu nākotņi. Un pie Dieva atgriežas viss.

22:77 Ak, ticīgie ļaudis! Nolieciet galvas un krītiņiet pie zemes, un pielūdziet Viņu un dariet labu, lai jums veiktos.

22:78 Un izcīniet uz Dieva ceļa Dieva cienīgu cīņu. Viņš ir izvēlējis jūs un reliģijā nav uzlicis jums nekādus spaidus. Tā bija arī jūsu sentēva Ibrāhīma reliģija. Gan senāk, gan arī Kurānā, Dievs dēvē jūs par musulmiem, lai vēstnesis varētu liecināt par jums, un lai jūs varētu liecināt par citiem ļaudīm. Ievērojiet Ikāmat-as-Salāt un dodiet az-Zakāt un turieties cieši pie Dieva. Viņš ir jūsu Aizstāvis. Brīnišķīgs Aizstāvis un Brīnišķīgs Palīgs!

23. Ticīgie ļaudis

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

23:1 Patiešām, uzvar ticīgie.

23:2 Tie, kuri lūdzas pazemīgi un pašāvīgi.

23:3 Tie, kuri bēg no tukšām runām.

23:4 Tie, kuri dod az-Zakāt.

23:5 Un tie, kuri nosargā savu tikumību.

23:6 Ne pret savām sievām, vai tām, kas ir jūsu pakļautībā. Jo, patiešām, tad tiem vainas nav.

23:7 Bet tie, kas meklē ko ārpus tā, ir likumpārkāpēji.

23:8 Un tie, kuri ir uzticīgi un tur savu doto vārdu.

23:9 Un tie, kuri ievēro Ikāmat-as-Salāt.

23:10 Tie ir tie mantinieki,

23:11 kas iemantos Paradīzi un paliks tur uz laiku laikiem.

23:12 Un, patiešām, cilvēku Mēs radījām no māla substances.

23:13 Pēc tam, kā Nutfah pilienu, Mēs to novietojām drošā vietā.

23:14 Pēc tam no Nutfah piliena Mēs izveidojām asins receklīti, no asins receklīša miesas auglīti, tad ielikām to starp kauliem un aplājām tos ar miesu. No tā, savukārt, Mēs radījām vēl vienu būtni. Lai svētīts ir Dievs, Visdzižākais no radītājiem.

23:15 Un tad, patiešām, jūs mirsiet.

23:16 Un tad, Atmodināšanas dienā, jūs atkal tiksiet atmodināti.

23:17 Un, patiešām, pār jums Mēs radījām septiņas debesu velves. Un visam radītajam Mēs vērīgi sekojam.

23:18 No debesīm Mēs sūtījām lietus ūdeni un likām tam iesūkties zemē. Un, patiešām, Mēs spējam arī paņemt to visu prom.

23:19 Un priekš jums Mēs tur izaudzējām dateļpalmu un vīna dārzus, pilnus ar augļiem, kurus jūs varat ēst.

23:20 Un koku Sinaja kalnā, kas dod eļļu un piedevas jūsu ēdieniem.

23:21 Un, tik tiešām, uzskatāma pamācība ir jūsu ganāmpulki. Mēs dodam jums padzerties no tā, kas ir viņu vēderos (piens), tie dod jums daudz citu noderīgu lietu un viņu gaļu jūs varat ēst.

23:22 Un uz viņiem, un ar kuģiem, jūs varat pārvietoties.

23:23 Un, tik tiešām, Mēs sūtījām Nūhu pie viņa ļaudīm un viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam! Jo nav jums citu dievu, vienīgi Viņš! Vai tiešām jūs Viņa nebīstaties?»

23:24 Bet viņa neticīgo ļaužu runasvīri sacīja: «Viņš ir tāds pats mirstīgais kā mēs, bet grib pār mums valdīt. Ja Dievs tā būtu gribējis, Viņš būtu sūtījis savus eņģelus. Un mēs neko tādu no mūsu tēvu tēviem neesam dzirdējuši.

23:25 Cilvēkam būs aptumšojies prāts. Labāk kādu laiku nogaidīsim.»

23:26 Viņš (Nūhs) sacīja: «Ak, mans Kungs! Palīdzi man, jo viņi mani notur par meli.»

23:27 Tad Mēs viņu iedvesmojām: «Mūsu uzraudzībā un vadībā tev ir jāuzbūvē šķirsts. Un, kad pēc Mūsu pavēles sāks pārplūst pavarads, ņem pa pārīm, tēviņu un mātīti, no katras radības, un ņem savu ģimeni, izņemot tos, par kuriem vārds jau ir ticis teikts. Un nemēģini Man aizbilst par ļaundariem. Jo, patiešām, tie visi tiks noslicināti.

23:28 Un, kad tu un tie, kas ir kopā ar tevi būsiet iekāpuši šķirstā, tad saki: Slava Dievam, kas mūs ir paglābis no tiem ļaunajiem ļaudīm!

23:29 Un saki: Ak, mans Kungs! Liec mums piestāt kādā svētītā vietā, jo Tu esi Vislabākais no tiem, kas var izvest krastā.

23:30 Patiešām, visā tajā ir zīmes un, patiešām, Mēs sūtām ļaudīm pārbaudījumus.

23:31 Pēc viņiem Mēs radījām jaunu paaudzi.

23:32 Un Mēs sūtījām pie viņiem vēstnesi no viņu pašu vidus: «Kalpojiet Dievam! Jo nav jums citu dievu, vienīgi Viņš! Vai tiešām jūs Viņa nebīstaties?»

23:33 Bet viņa neticīgo ļaužu runasvīri, kam Mēs bijām devuši vieglu un greznu dzīvi šeit uz zemes, bet, kas neticēja, ka tos gaida tikšanās Viņā saulē, sacīja: «Viņš ir tāds pat mirstīgais kā jūs, viņš ēd to pašu, ko jūs un dzer to pašu, ko jūs.

23:34 Un, patiešām, ja jūs uzklausīsiet tādus pašus kā jūs, jūs noteikti būsiet zaudētāji.

23:35 Vai viņš sola jums, ka pēc tam, kad jūs būsiet nomiruši un no jums būs palikuši pāri vien kauli un putekļi, jūs atdzimsiet no jauna?

23:36 Tas ir vairāk kā neticami, tas, ko viņš jums sola.

23:37 Nav nekā cita, ir tikai mūsu šīs pasaules dzīve. Mēs dzīvojam, mēs nomirstam un mēs netiksim atmodināti.

23:38 Tas ir tikai kāds vīrs, kas par dievu stāsta pasakas un mēs viņam neticēsim.»

23:39 Viņš sacīja: «Ak, mans Kungs! Palīdzi man, jo viņi mani notur par meli.»

23:40 Viņš (Dievs) sacīja: “Pēc neilga laika viņi to noteikti nožēlos.”

23:41 Un tad atskanēja šausmīgs kliedziens un tie tika aizpūsti kā pelavas vējā. Tad nost jel ar ļauna darītājiem!

23:42 Pēc viņiem Mēs radījām jaunu paudzi.

23:43 Neviena cilts nevar ne aizkavēt, ne pasteidzināt savu laiku.

23:44 Un Mēs atkal sūtījām savus vēstnešus, vienu pēc otra. Un katru reizi, kad pie kādas no ciltīm atnāca viņu vēstnesis, viņi noturēja to par meli. Un Mēs tās vienu pēc otras iznīcinājām un no tām palika pāri vien nostāsti. Tad nost jel ar neticīgajiem!

23:45 Tad Mēs sūtījām ar Mūsu zīmēm un pilnvarām Mūsā un viņa brāli Hārūnu.

23:46 Pie faraona un viņa virsniekiem. Bet tie izturējās augstprātīgi un bija nekaunīgi ļaudis.

23:47 Viņi sacīja: “Vai mums būtu jātic diviem vīriem, kuri ir tādi paši kā mēs, un, kuru ļaudis ir mūsu vergi?”

23:48 Un tā, viņi noturēja tos abus par meliem, un arī viņus piemeklēja posts.

23:49 Un, tik tiešām, Mēs Mūsam devām rakstus, lai viņa ļaudīm būtu ceļa rādītājs.

23:50 Par Mūsu zīmēm kļuva arī Mariama un viņas dēls. Mēs devām viņiem patvērumu skaistā kalna nogāzē, kur garām plūda strauts.

23:51 Ak, vēstneši! Baudiet visu, kas ir labs un atļauts, un dariet labus un taisnīgus darbus. Patiešām, Man ir zināms viss, ko jūs darāt.

23:52 Un, patiešām, jūsu reliģija ir viena vienota reliģija. Un Es esmu jūsu Kungs. Tad bīstieties jel Manis!

23:53 Bet viņi to saplēš sektās un katra no tām priecājas par to, kas tai ir.

23:54 Bet ļauj tiem kādu brīdi pabūt savā apmulsumā.

23:55 Jeb, vai tie domā, ka, ja tiem ir daudz bērnu un mantas,

23:56 tas nozīmē, ka Mēs gluži vai steidzamies tos apbērt ar visādiem labumiem? Ak, nē! Taču viņi to pat neapjauš.

23:57 Patiešām, tie, kas sava Augstā Kunga priekšā ir godbijīgi,
23:58 un tie, kas tic sava Augstā Kunga zīmēm,
23:59 un tie, kas savu Augsto Kungu nepielīdzina kādam citam,
23:60 un tie, kas, lai dotu ko dodami, savā sirdī bīstas no atgriešanās pie sava Radītāja,
23:61 tie ir tie, kas steidz darīt labu un ir priekšā visiem pārējiem.
23:62 Un nevienam Mēs neliekam nest smagāku nastu, nekā viņš spēj panest un Mums ir grāmata, kas saka patiesību. Un nevienam netiks nodarīta netaisnība.
223:63 Taču viņu sirdis ir aizslēgtas un viņi to nesaprot. Un tas nav vienīgais, ko viņi dara ļaunu.
23:64 Bet tad, kad pār šiem greznumā izlutinātajiem nāk Mūsu sods, palūk! tie sāk saukt pēc palīga.
23:65 «Šodien jūs varat palīgā nesaukt. Patiešām, Mēs jums palīgā neiesim.
23:66 Tik tiešām, jums tika lasītas priekšā Manas vēstis, bet jūs uzgriezāt muguras.
23:67 Augstprātīgi pret tām izturoties, naktīs slepus sačukstoties, ļauni mēles trinot».
23:68 Vai viņi nemaz nepadomā par to Vārdu, kas pie viņiem ir nācis? Jeb vai pie viņiem ir atnācis kas tāds, kas pie viņu tēvu tēviem neatnāca?
23:69 Jeb vai arī tie savu vēstnesi nepazīst un tādēļ noliedz viņu?
23:70 Jeb vai arī viņi jautā: «Vai viņam nav aptumšojies prāts?» Nē, viņš ir atnesis tiem patiesību, taču vairākums no viņiem negrib to dzirdēt.
23:71 Ja īstenība saskanētu ar viņu iegribām, debesis un zeme, ar visu, kas tur ir, sen jau būtu izpostītas. Nē, Mēs nosūtījām tiem atgādinājumu, taču viņi tam uzgriež muguras.
23:72 Vai tad tu prasi, lai viņi tev atlīdzina? Vislabākais ir tava Kunga atalgojums un no tiem, kas dod, Viņš ir Visu Devīgākais.
23:73 Un, patiešām, tu sauc viņus uz taisna ceļa.
23:74 Un, patiešām, tālu no tā nomaldījušies ir tie, kas dzīvei Viņā saulē netic.
23:75 Un, pat ja Mēs tiem izrādītu žēlsirdību un atbrīvotu tos no raizēm, tik tiešām, tie stūrgalvīgi turpinātu pārkāpt likumus, akli maldīdamies tālāk.
23:76 Un, tik tiešām, reiz jau Mēs tos sodījām, taču viņi nepakļāvās savam Augstajam Kungam un nekļuva pazemīgi.
23:77 Bet tad, kad Mēs viņu priekšā atvērsim barga soda vārtus, tur gan tos pārņems bezcerība un izmisums.

23:78 Tas ir Viņš, kas jums ir devis dzirdi un redzi un sajušanu un saprašanu. Bet cik maza ir jūsu pateicība.

23:79 Un Viņš ir tas, kurš ir radījis jūs visus šeit uz zemes un pie Viņa jūs visi atgriezīsieties.

23:80 Un tas ir Viņš, kurš dod dzīvību un sūta nāvi, un tas ir Viņš, kurš nakti nomaina ar dienu. Vai te nav, ko padomāt?

23:81 Bet nē! Arī viņi saka to pašu, ko ir sacījuši agrāko laiku ļaudis.

23:82 Viņi sacīja: «Kā? Vai tad pēc tam, kad mēs būsim nomiruši un kļuvuši par kauliem un putekļiem, mēs atkal tiksim atmodināti?»

23:83 Tik tiešām, to jau mums agrāk ir solījuši un mūsu tēvu tēviem arī, bet tās ir tikai tādas vecu ļaužu pasakas.»

23:84 Saki tā: Kam pieder zeme un visi, kas uz tās dzīvo, ja jums tas ir zināms?

23:85 Un viņi sacīs: «Dievam.» Saki: Vai jums ir grūti to iegaumēt?

23:86 Saki: Kurš ir Septiņu debesu un Augstā Troņa Kungs?

23:87 Viņi sacīs: «Dievs.» Saki: Vai tad jūs no Viņa nebīstaties?

23:88 Saki: Kurš ir tas, kā rokās ir vara pār visām lietām un tas, kurš pasargā katru un no kā nav pasargāts neviens? Sakiet, jums tas ir zināms?

23:89 Viņi sacīs: «Dievs.» Saki: Tad kādēļ jūs esat tik apmulsuši, tik tālu no patiesības aizklīduši?

23:90 Mēs atnācām pie viņiem ar patiesību, bet, patiešām, viņi ir meļi.

23:91 Dievs nav ņēmis sev dēlu. Un nebija tur neviena cita dieva bez Viņa. Tad jau katrs no tiem būtu ņēmis savu radīto un daži vēl būtu citus pārspējuši. Bet slavēts lai ir Dievs, pāri visam, ko tie Viņam piedēvē!

23:92 Visu Zinošais par Apslēpto un Redzamo. Augstu pāri pār visiem, ar ko tie Viņu saista.

23:93 Saki tā: Ak, mans Kungs! Ja Tev man ir jāparāda, kas ir apsolīts viņiem,

23:94 tad neliec mani starp noziedzniekiem, ak, mans Kungs!

23:95 Un, patiešām, Mēs varam tev parādīt, ko Mēs viņiem esam apsolījuši.

23:96 Atvairi ļauno ar vislabāko. Mēs zinām labāk par visiem, ko viņi Mums piedēvē.

23:97 Saki: Ak, mans Kungs! Pie Tevis es meklēju patvērumu no ļauno garu pavedinošiem čukstiem.

23:98 Un pie Tevis, ak, mans Kungs, es meklēju patvērumu no viņu klātbūtnes.

23:99 Bet, kad kādam no viņiem tuvojas pēdējā stunda, viņš saka: «Ak, mans Kungs! Sūti mani atpakaļ,

23:100 lai es varētu vērst par taisnu to, ko esmu tur darijis!» Taču nē! Patiešām, tie ir tikai vārdi, kas skan no viņa mutes, un līdz dienai, kad visi tiks atmodināti, aiz viņiem būs augsta siena.

23:101 Un, kad atskanēs Taure, visas radniecības saites starp viņiem izzudīs un viņi viens otram neko nejautās.

23:102 Un tie, kuru svaru kauss būs smags, tie būs uzvarētāji.

23:103 Bet tie, kuru svaru kauss būs viegls, savas dvēseles pazaudēs un nokļūs Ellē. Uz mūžīgiem laikiem.

23:104 Uguns tiem svilinās sejas un lūpas tiem plati atņirgsies.

23:105 «Vai jums nelasīja priekšā Manas vēstis, un vai jūs neteicāt, ka tie ir meli?»

23:106 Viņi sacīs: «Ak, mūsu Kungs! Mūsu nelaimes mūs bija nomākušas un mēs bijām aplami ļaudis.

23:107 Ak, mūsu Kungs! Paglāb mūs no šejienes. Un, ja mēs vēlreiz atgriezīamies uz ļaunuma takas, tik tiešām, tad mēs būsīm noziedznieki.»

23:108 Viņš sacīs: "Palieciet nicināmi, tur, kur esat un nerunājiet ar Mani!"

23:109 Patiešām, daži no Maniem kalpiem sacīja: «Ak, mūsu Kungs! Mēs ticam! Tādēļ piedod mums, un apžēlojies par mums, jo Tu esi Žēlastības Pilnais!»

23:110 Bet jūs par viņiem smējāties. Tik ļoti smējāties, ka aizmirsāt par Mani.

23:111 Patiešām! Šajā dienā Es esmu atalgojis viņu pacietību. Un, patiešām, tā ir viņu uzvara.

23:112 Viņš sacīs: «Cik gadus jūs bijāt uz zemes?»

23:113 Viņi sacīs: «Mēs tur bijām kādu dienu vai dienas daļu. Pajautā tiem, kas veda rēķinu.»

23:114 Viņš sacīs: «Jūs bijāt tur pavisam neilgi, ja gribat zināt!

23:115 Vai tad jūs bijāt domājuši, ka Mēs jūs esam radījuši tāpat vien, un ka jūs pie Mums neatgriezīsieties?»

23:116 Tad, lai slavēts ir Dievs, Īstais Valdnieks! Nav citu dievu, vienīgi Viņš – Visaugstākā Troņa Kungs!

23:117 Bet tā rēķins, kas blakus Dievam piesauc vēl citus dievus, par kuriem tam nav nekādu liecību, glabājas vienīgi pie viņa Augstā Kunga. Patiešām, neticīgajiem neveiksies.

23:118 Un saki: Ak, mans Kungs! Piedod un apžēlo! Jo Tu esi Visu Žēlsirdīgākais!

24. Gaīsmā

Medinas Sūra.

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

24:1 Šī ir Sūra, ko Mēs jums nosūtījām un likām stingri ievērot. Un tajā ir skaidri saprotamas vēstis, kas jums jāņem vērā.

24:2 Laulības pārkāpēja un laulības pārkāpējs jāsoda ar simts rīkstēm katrs. Un lai līdzjūtība jūs neattur pildīt Dieva likumu, ja jūs ticiet Dievam un Atmaksas dienai. Pie soda izpildīšanas jāpieaicina liecinieki no ticīgo vidus.

24:3 Laulības pārkāpējs vīrietis drīkst ņemt par sievu tikai laulības pārkāpēju sievieti vai arī elku pielūdžēju sievieti. Laulības pārkāpēja sieviete drīkst ņemt par vīru tikai laulības pārkāpēju vīrieti, vai arī elku pielūdžēju vīrieti. Ticīgajiem tas ir aizliegts.

24:4 Tie, kas apvaino tikumīgas sievietes laulības pārkāpšanā, bet nevar atvest četrus lieciniekus, tiek sodīti ar astoņdesmit rīkstēm. Viņi uz visiem laikiem zaudē tiesības liecināt, jo ir neganti, nepaklausīgi ļaudis.

24:5 Šis aizliegums neattiecas uz tiem, kas izdarīto nožēlo un labojas. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

24:6 Ja kāds apvaino savu sievu laulības pārkāpšanā, un viņam nav citu liecinieku kā vien viņš pats, tad viņam četras reizes jāpiesauc Dievs par liecinieku, ka viņš nemelo,

24:7 un piekto reizi, ka lai Dieva lāsts nāk pār viņu, ja viņš melo.

24:8 Sieva netiek sodīta, ja tā četras reizes piesauc Dievu par liecinieku, ka viņas vīrs melo,

24:9 un piekto reizi, ka lai Dieva lāsts nāk pār viņu, ja vīrs saka taisnību.

24:10 Un, ja vien Dievs nebūtu Žēlastības Pilnais un Žēlsirdīgais, ja vien Viņš nebūtu Gudrības Pilnais un Nožēlu Pieņemošais.

24:11 Patiešām, tie bija jūsu pašu ļaudis, kas sāka izplatīt melus (par Aišu). Nedomājiet, ka tas nāca jums par ļaunu. Nē, tas nāca jums par labu. Jo ikviens no viņiem par saviem nedarbiem saņems to, ko ir pelnījis. Un tas no viņiem, kas šajā lietā uzņēmās lielāko atbildību, tiks bargi sodīts.

24:12 Tad, kāpēc ticīgie vīri un ticīgās sievietes, kas par saviem ļaudīm ir labās domās, izdzirdot šos apvainojumus, neteica: "Tie taču ir skaidri meli!"

24:13 Un kāpēc viņi neatveda savus četrus lieciniekus? Jo, ja viņiem nav liecinieku, viņi ir apmelotāji Dieva acīs.

24:14 Un, ja nebūtu Dieva žēlsirdības un žēlastības pret jums - šajā pasaulē un Viņā saulē, jūs būtu ķēris bargs sods par to, ko jūsu lokanās mēles pasteidzās izplāpāt.

24:15 Kad to, par ko jums nav ne mazākās sajēgas, jūsu mēles izplatīja un jūsu mutes runāja tālāk, jums šķita, ka tas tāds nieks vien ir. Bet Dieva acīs tas bija smags pārkāpums.

24:16 Kad jūs dzirdējāt šos melus, kāpēc jūs nesacījāt: «Nav mūsu daļa runāt par šīm lietām. Slava Tev, ak Dievs! Tādas negantas baumas!»

24:17 Dievs brīdina jūs, lai jūs nekad vairs tā nedarāt, ja esat ticīgi ļaudis.

24:18 Un Dievs jums izskaidro savas vēstis. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudribas Pilnais.

24:19 Patiešām, tos, kas ticīgo vidū izplata nešķīstību, sagaida mokpilns sods. Gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Un Dievs zina, bet jūs nezināt.

24:20 Un, ja vien nebūtu Dieva labvēlības un žēlastības pret jums. Un tas, ka Dievs ir Laipnības Pilnais, Visu Žēlsirdīgais.

24:21 Ak, ticīgie ļaudis! Nestaigājiet sātana pēdās. Jo to, kas staigā viņa pēdās, sātans mudina uz nešķīstību un uz ļaunu. Un, ja vien nebūtu Dieva labvēlības un žēlastības pret jums, nekad neviens no jums nebūtu tīrs no ļaunuma. Taču Dievs dara tīru katru, ko grib. Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

24:22 Un tie no jums, kas ir apveltīti gan ar tikumību, gan ar mantu, lai nezvēr, ka nepalīdzēs ne tuviniekiem, ne trūcīgajiem, ne tiem, kas atstājuši savas mājas, lai cīnītos uz Dieva ceļa. Lai viņi piedod un augstsirdīgi paceļas tam pāri. Vai tad jūs negribētu, lai Dievs jums piedod? Un Dievs ir Visu Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

24:23 Patiešām, tie, kas apvaino šķīstas, ticīgas sievietes, kam pat prātā neienāk nekas tāds, kas varētu apdraudēt viņu šķīstību, tie tiks nolādēti gan šajā pasaulē, gan Viņā saulē. Un viņus gaida bargs sods.

24:24 Tajā dienā, kad pret viņiem, par to, ko tie darijuši, liecinās viņu mutes, rokas un kājas.

24:25 Tajā dienā Dievs tiem atmaksās ar pilnu mēru un tad viņi uzzinās, ka Dievs ir Skaidra Patiesība.

24:26 Samaitātas sievietes ir priekš samaitātiem vīriešiem un samaitāti vīrieši ir priekš samaitātām sievietēm. Un labas sievietes ir priekš labiem vīriešiem un labi vīrieši ir priekš labām sievietēm. Tie, par kuriem viņi runā, ir bez vainas. Viņi saņem piedošanu un tiek dāsni nodrošināti.

24:27 Ak, ticīgie ļaudis! Nepārkāpiet cita nama sliegsni, iekāms neesat lūguši atļauju un sveikuši tos, kas tur mīt. Tas ir vislabākais, ko jūs varat darīt, ņemiet to vērā.

24:28 Bet, ja neviena nav mājās, tad neejiet iekšā, kamēr tas jums netiek atļauts. Un, ja jums tiek teikts: "Ejiet prom!", tad arī ejiet, tas būs piedienīgāk priekš jums. Un Dievs ir Visu Zinošais par to, ko jūs darāt.

24:29 Jūs nevar vainot par to, ka jūs ieejat neapdzīvotās telpās, kur glabājas jūsu pārtika. Dievs redz to, ko jūs darāt atklāti, un ko jūs darāt slepus.

24:30 Saki ticīgiem vīriešiem, lai tie nolaiž savus skatienus un sargā savu tikumību. Tā viņi būs tīrāki. Patiešām, Dievs zin visu, ko tie dara.

24:31 Saki ticīgām sievietēm, lai tās nolaiž savus skatienus un sargā savu tikumību. Lai tās neizrāda savu krāšņumu, izņemot to, kas tāpat jau ir redzams. Un lai tās aplāj savas krūtis un neizrādās nevienam, izņemot savus vīrus, tēvus, vīra tēvus, dēlus, savu vīru dēlus, savus brāļus, savu brāļu dēlus, savu māsu dēlus, sev piederošās sievietes, savus kalpus, kam nav fizisku vajadzību un bērnus, kam vēl nav zināmas sievietes dzimuma atšķirības. Un, lai tās nestaigā kājas piesizdamas, pievēršot uzmanību savām acīm apslēptajām rotas lietām. Un vērsieties nožēlā pie Dieva, ak, ticīgie ļaudis! Lai veiksmē būtu ar jums.

24:32 Lai tie no jums, kas ir vieni, apprecas, un lai apprecas arī jūsu taisnīgie nebrīvie ļaudis. Ja viņi ir nabadzīgi – Dievs apgādās tos no savas pārpilnības. Un Dievs ir Visu Aptverošais, Visu Zinošais.

24:33 Un, lai tie, kas šobrīd nevar atļauties apprecēties, sargā savu tikumību, līdz Dievs tos savā žēlsirdībā apdāvinās. Ja kāds no jūsu nebrīvajiem ļaudīm grib izpirkt savu brīvību un viņš ir kārtīgs un uzticams, dodiet viņam to rakstu, un dodiet viņam arī kaut ko no mantas, ko Dievs ir devis jums. Un nespiediet savas nebrīvās sievietes pārdot savu miesu, lai gūtu kādus pasaulīgus labumus, ja viņas pašas grib saglabāt tikumību. Un, ja arī kāds tā dara, tad, patiešām, Dievs būs tām Visu Piedodošais, Žēlsirdīgais.

24:34 Un, tik tiešām, Mēs jums nosūtījām skaidri saprotamas vēstis, piemērus, kā ir klājies agrāko laiku ļaudīm un brīdinājumu tiem, kas bīstas Dieva.

24:35 Dievs ir debesu un zemes gaisma. Viņa gaismu var salīdzināt ar nišu, kurā ir deglis, ko ietver stikls, mirdzošs kā zvaigzne, ko iededzis svētīts olīvkoks, nācis ne no austrumiem, ne no rietumiem, kura eļļa mirdz pat bez uguns pieskāriena. Gaisma virs gaismas! Dievs ved pretī savai gaismai, kuru vien grib. Dievs runā ar ļaudīm līdzībās. Un Dievs ir Visu Zinošais par visu.

24:36 Tā spīd namos, kurus Dievs licis celt, lai tajos tiktu pieminēts Viņa vārds. Un rītos un vakaros Viņam slavu tur teic

24:37 Ļaudis, kurus pirkšana vai pārdošana netraucē pieminēt Dievu, ievērot lkāmat-as-Salāt un dot az-Zakāt. Tie bīstas no dienas, kad acis un sirdis tiks izgrieztas uz āru,

24:38 lai Dievs katram varētu atmaksāt par to vislabāko, ko viņš ir darījis, un dot vēl un vēl no savas pārpilnības. Jo Dieva dāsnumam nav robežu.

24:39 Bet neticīgo darbi ir kā mirāža tuksnesī. Izslāpušajam šķiet, ka tur būs ūdens, bet, piegājis tuvāk, viņš atrod savā priekšā vienīgi Dievu. Un Viņš tam atmaksās pilnā mērā par visu, ko tas būs darījis. Un Dieva rēķins ir zibenīgs.

24:40 Viņi līdzinās melnai tumsai jūras dziļumā. Viens vilnis pārklāj otru un virs tiem vēl tumšu mākoņu sega. Pilnīga tumsa, viena virs otras. Ja kāds izstiep j roku, viņš to neredz. Un tam, kam Dievs nav devis gaismu, tam gaismas nav.

24:41 Vai tad tu neredzi, ka Dievam teic slavu visi, kas ir debesīs un virs zemes? Un arī putni, spārnus izpletuši? Katram ir sava lūgšana un sava slavas dziesma. Un Dievs ir Visu Zinošais par visu, ko tie dara.

24:42 Un Dievam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Un pie Dieva ir atgriešanās.

24:43 Vai tad tu neredzi, kā Dievs izriko mākoņus, kā sadzen tos kopā, kā savāc vienuviet? Un tu ieraugi, ka no tiem sāk līt lietus. Un Viņš sūta no debesīm mākoņu kalnus, kuros ir krusa, un Viņš sit ar to, kuru grib un pasargā no tās, kuru grib. To zibeņi ir tik spoži, ka acis gandrīz kļūst aklas.

24:44 Dievs noteic nakts un dienas maiņu. Patiešām, tā ir pamācība tiem, kam ir acis, kas redz.

24:45 Visas dzīvās radības Dievs ir radījis no ūdens. Dažas no tām lien uz vēdera, dažas staigā uz divām, citas uz četrām kājām. Dievs rada visu, ko grib. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais.

24:46 Tik tiešām, Mēs jums esam nosūtījuši skaidri saprotamas vēstis. Un Dievs ved pa taisnu ceļu, kuru vien grib.

24:47 Un viņi saka: "Mēs ticam Dievam un Viņa vēstnesim un mēs paklausām." Tad daļa no viņiem uzgriež muguras. Un tie nav ticīgi ļaudis.

24:48 Un, kad viņi tiek saukti pie Dieva un Viņa vēstneša, lai izspriestu viņu strīdu - daļa no viņiem uzgriež muguras.

24:49 Bet, ja taisnība ir viņu pusē, tie nāk pie vēstneša dziļā padevībā.

24:50 Vai viņu sirdīs ir ieperinājusies kāda ļauna slimība? Jeb vai viņus māt šaubas? Vai arī viņi baidās, ka Dievs un Viņa vēstnesis būs netaisni pret viņiem? Nē, tie ir viņi, kas dara ļaunu.

24:51 Bet, kad pie Dieva un Viņa vēstneša, lai izspriestu strīdu, tiek saukti ticīgie, vienīgais, ko viņi saka, ir: «Mēs dzirdam un mēs paklausām.» Un viņi ir tie, kas būs ieguvēji.

24:52 Un ieguvējs ir ikviens, kas paklausa Dievam un Viņa vēstnesim, un ikviens, kas bīstas Dieva un pilda savu pienākumu pret Viņu.

24:53 Ar saviem visstiprākajiem zvērestiem viņi zvēr pie Dieva, ka, ja vien tu dosi pavēli, tie dosies ceļā. Saki viņiem: Nezvēriet! Jūsu paklausība ir labi zināma. Patiešām, Dievam ir zināms viss, ko jūs darāt.

24:54 Saki: Paklausiet Dievam, paklausiet Viņa vēstnesim. Jo viņam ir jāatbild par to, kas ir noteikts viņam, bet jums ir jāatbild par to, kas ir noteikts jums. Un, ja jūs viņam paklausīsiet, jūs tiksiet vadīti pa taisnu ceļu. Un vēstnesim ir noteikts vienīgi nogādāt gaišo vēsti.

24:55 Dievs ir devis solījumu tiem no jums, kas Viņam tic un dara labu, ka viņi būs šīs zemes mantinieki, tāpat kā tie, pirms viņiem un, ka Viņš dos tiem reliģiju, ko Viņš priekš tiem ir izvēlējis un, ka viņu bailes nomainīs drošības sajūta. Lai tie varētu Man kalpot un Mani ne ar ko citu nesaistīt. Bet tie, kas pēc tam to noliegs, būs bezgoži un dumpinieki.

24:56 Un ievērojiet Ikāmat-as-Salāt un dodiet az-Zakāt un paklausiet vēstnesim, lai varat tikt apžēloti.

24:57 Un nedomā, ka neticīgie varēs kaut kur uz zemes paslēpties. Viņu mitekļis būs Ugunī un nožēlojama ir tā vieta.

24:58 Ak, ticīgie ļaudis! Tiem, kas ir jūsu pakļautībā, un tiem no jums, kas vēl nav sasnieguši dzimumbriedumu, jāprasa atļauja ieiet jūsu istabās trīs reizes dienā: pirms rītausmas lūgšanas, pusdienlaikā, kad, lai atpūstos, jūs novelkat savas drānas un pēc vakara lūgšanas. Šie ir brīži, kad jūs esat vienatnē ar sevi. Un ne jūs, ne viņus nevar vainot par to, ka citā laikā jūs staigājat apkārt un izpalidzat viens otram. Tā Dievs jums izskaidro savas vēstis. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

24:59 Un, kad jūsu bērni sasniedz dzimumbriedumu, tiem atļauja ieiet jūsu istabās jāprasa vienmēr, gluži kā pieaugušajiem. Tā Dievs jums izskaidro savas vēstis. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

24:60 Netiks vainotas gados vecākas sievietes, kas vairāk negaida, ka kāds tās ņems par sievām, ja tās novilks savas virsdrēbes, neizrādot savu krāšņumu. Bet labāk tomēr būt kautrīgākām. Un Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

24:61 Nevar vainot aklus, tizlus un slimus ļaudis un arī jūs pašus, ja jūs ieturat maltīti savās mājās, vai savu tēvu, māšu, brāļu, māsu, tēva brāļu, tēva māsu, mātes brāļu, mātes māsu mājās, vai citās mājās, kuru atslēgas jums ir, vai savu draugu mājās. Jūs nevar vainot par to, ka jūs ēdat vienatnē vai kopā ar citiem. Bet, kad jūs ieejiet kādā namā, sveiciniet viens otru ar Dieva svētītu, labu vēlošu sveicienu. Tā Dievs jums izskaidro savas vēstis, lai jūs varētu tās labāk saprast.

24:62 Ticīgi ir tikai tie, kas tic Dievam un Viņa vēstnesim un, kad tie kopā kaut ko dara, tad neaiziet, pirms nav prasījuši viņam atļauju. Patiešām, tikai tie, kas prasa tev atļauju, tic Dievam un Viņa vēstnesim. Ja viņi, kādas savas lietas dēļ, tev prasa atļauju, dod šo atļauju, kam uzskati par vajadzīgu un lūdz Dievu, lai tas viņam piedod. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

24:63 Neizturieties pret vēstnesi kā pret vienu no jums pašiem. Tik tiešām, Dievs pazīst tos no jums, kuri nemanot aizzogas projām. Lai piesargās tie, kas pretojas Viņa pavēlēm, lai viņi netiktu pārbaudīti vai sodīti ar mokpilnu sodu.

24:64 Nav šaubu! Patiešām, Dievam pieder viss, kas ir debesīs un virs zemes. Tik tiešām, Viņš zin kā jūs jūtaties. Un dienā, kad viņi atgriezīsies pie Viņa, Viņš tiem pastāstīs visu, ko viņi ir darījuši. Un Dievs ir Visu Zinošais par visu.

25. Kritērijs

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

25:1 Lai svētīts ir Viņš, kas nosūtīja savam kalpam Kritēriju (Kurānu), lai tas varētu visus brīdināt.

25:2 Tas ir Viņš, kam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Un nav Viņam dēla, un ne ar vienu izpalīgu Viņš savu varu nedala. Viņš ir radījis visu un Viņš ir noteicis visu.

25:3 Un tomēr, tie Viņam pielīdzina tādus, kas neko nerada, kas paši ir radīti, kas nevienam nespēj nodarīt ne ļaunu, ne labu un, kam par nāvi, dzīvību un atmodināšanu nav nekādas teikšanas.

25:4 Un neticīgie saka: «Tas nav nekas cits kā meli, ko viņš pats ir izdomājis. Un citi viņam ir piepalīdzējuši.» Bet, tik tiešām, tā sacīdami, viņi ir nodarījuši ļaunu, jo ir melojuši.

25:5 Un viņi saka: "Tās ir vecu ļaužu pasakas, ko viņš tur ir pierakstījis. Un Viņam tās tiek lasītas priekšā rītos un vakaros."

25:6 Saki tā: To ir atklājis Viņš. Tas ir Viņš, kam ir zināmi debess un zemes noslēpumi. Patiešām, Viņš ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

25:7 Un viņi saka: "Kāpēc šis vēstnesis ēd un kāpēc viņš iet uz tirgu? Kāpēc viņam nav nosūtīts lejā kāds eņģelis, lai tas brīdinātu kopā ar viņu?"

25:8 Kāpēc viņam nav iedota manta, vai dārzs, kura augļus viņš varētu ēst?»
Un ļaundari saka: «Jūs ejat viena noburta cilvēka pēdās.»

25:9 Lūk, kādas līdzības viņi stāsta par tevi! Bet viņi ir apmaldījušies un nevar atrast ceļu.

25:10 Lai svētīts ir Viņš, kurš, ja gribētu, varētu priekš tevis ierīkot ko labāku - Dārzus, zem kuriem upes plūst un krāšņas pilis turklāt.

25:11 Bet, skat, viņi noliedz to stundu. Un Mēs jau esam sakūruši to dedzinošo Uguni, kas domāta tiem, kas to stundu noliedz.

25:12 Kad tā viņus no tāienes pamanīs, tad viņi izdzirdēs, kā tā rūc un švirkst.

25:13 Kad tos, kopā saķēdētus, iemetīs kādā šaurā vietā, tad tie piesauks iznīcību.

25:14 Nesauciet šodien vienu vien iznīcību, sauciet neskaitāmas iznīcības!

25:15 Saki tā: Vai tas ir labāk, vai Mūžības Dārzs, kas ir apsolīts taisnīgajiem ļaudīm? Tas būs viņu atalgojums un mūžīgā mājvieta.

25:16 Tur viņiem būs viss, ko tie vēlēšies un tur viņi paliks uz visiem laikiem. Viņi to ir lūguši un tavs Kungs to viņiem ir apsolījis.

25:17 Un tajā dienā Viņš savāks tos, un arī tos, ko tie pielūdz vēl bez Dieva, un Viņš sacīs: «Vai tie bijāt jūs, kas Manus kalpus noveda no ceļa, vai viņi paši nomaldījās?»

25:18 Viņi sacīs: «Lai esi slavēts! Mums nepienāktos ņemt Tavā vietā vēl kādu citu par aizstāvi. Bet Tu viņiem un viņu tēvu tēviem devi pārāk labu dzīvi uz zemes, tādēļ viņi brīdinājumu aizmirsta un kļuva par samaitātiem ļaudīm.»

25:19 (Un Dievs tad sacīs:) «Jūsu dievi ir apliecinājuši, ka jūs esat melojuši. Un jūs nespējat nedz novērst sodu, nedz sagaidīt kādu palīdzību. Un ikvienu no jums, kas dara ļaunu, Mēs bargi sodīsim.»

25:20 Un pirms tevis Mēs neesam sūtījuši nevienu vēstnesi, kas iztiktu bez ēšanas vai neapmeklētu tirgu. Un dažiem no jums Mēs esam likuši būt par pārbaudījumu citiem, lai redzētu, cik liela ir jūsu pacietība.

25:21 Un tie, kuri negaida tikšanos ar Mums, saka: "Kāpēc pie mums nav atsūtīti eņģeļi, vai, kāpēc mēs neredzam mūsu Augsto Kungu vaigu vaigā?"
Patiešām, viņi ir kļuvuši augstprātīgi un pārāk daudz iedomājas no sevis.

25:22 Tajā dienā, kad viņi eņģeļus ieraudzīs, priecīgas ziņas noziedzniekus negaidīs un tie (eņģeļi) sacīs: "Jums tas ir liegts."

25:23 Un Mēs ņemsim visus viņu darbus un izkļedēsim tos kā pelavas vējā.

25:24 Bet Paradīzes iemītniekiem tajā dienā būs labākais patvērums un skaistākā atpūtas vieta.

25:25 Un tajā dienā debesis un mākoņi pašķirsies un eņģeļu pulki nāks lejā.

25:26 Un visa patiesā vara tajā dienā būs Visu Žēlsirdīgā rokās. Un tā būs grūta diena neticīgiem ļaudīm.

25:27 Un tajā dienā ļaundaris kodīs sev pirkstos, sacīdams: "Ak, vai man! Kaut es būtu gājis pa vēstneša ceļu!

25:28 Ak, vai man! Kaut es nebūtu ņēmis sev šo par draugu!

25:29 Tik tiešām, tas ir viņš, kas atvīla mani no atgādinātāja (Kurāna), kad tas pie manis bija atnācis. Un sātans cilvēku grūtā brīdī vienmēr pamet.»

25:30 Un vēstnesis sacīs: «Ak, mans Kungs! Patiešām, mani ļaudis Kurānu ir atstājuši novārtā!»

25:31 Un Mēs esam noteikuši, ka noziedznieku vidū katram pravietim ir savs ienaidnieks. Bet tavs Kungs ir pietiekoši labs ceļa rādītājs un palīgs.

25:32 Un neticīgie saka: «Kāpēc Kurāns viņam netika atsūtīts viss uzreiz?» Tādēļ, lai Mēs varētu ar to stiprināt tavu sirdi. Un Mēs to esam tev lasījuši priekšā tā, lai tev viss būtu skaidri atšķirams.

25:33 Lai ko arī viņi par to neteiktu, Mēs tev atklājam patiesību, un izskaidrojam to vislabākā veidā.

25:34 Tiem, kurus ar sejām pret zemi vilks uz Elli, tiem ir visļauņāk. Tie no ceļa ir nokļīduši vistālāk.

25:35 Un, tik tiešām, Mēs iedevām Mūsam rakstus un nozīmējām viņam par palīgu viņa brāli Hārūnu.

25:36 Tad Mēs sacījām: «Ejiet abi pie ļaudīm, kas ir nolieguši Mūsu zīmes!» Un tad Mēs šos ļaudis iznīcinājām.

25:37 Un Mēs noslicinājām arī Nūha ļaudis, kad tie atraidīja Mūsu vēstnešus, un darijām to par zīmi pārējiem ļaudīm. Un ļaundariem Mēs esam sagatavojuši mokpilnu sodu.

25:38 Un Āda un Tamūda ļaudis un Ar-Rass iedzīvotāji un vēl daudzas paaudzes, kas dzīvoja tiem pa vidu.

25:39 Un katram Mēs devām brīdinošus piemērus un katru no viņiem Mēs nolīdzinājām līdz ar zemi.

25:40 Un, tik tiešām, viņi taču bija gājuši garām pilsētai, pār kuru bija nolijis ļauns lietus. Vai tad viņi to neredzēja? Nē! Viņi nedomāja, ka tiks atmodināti.

25:41 Katru reizi, kad viņi tevi redz, viņi smejas: «Vai šis ir tas, kuru Dievs ir atsūtījis par vēstnesi?

25:42 Viņš gandrīz būtu aizvilis mūs prom no mūsu dieviem, ja mēs stingri nebūtu palikuši pie sava.» Un, sodu redzot, viņi sapratīs, kurš ir tas, kas vistālāk ir nomaldījis no ceļa.

25:43 Vai tu esi redzējis to, kurš savas iegribas ir iecēlis dieva kārtā? Vai tu gribētu kļūt par viņa aizstāvi un sargu?

25:44 Vai arī tev šķiet, ka vairums no viņiem dzird un saprot? Viņi ir kā viens lopu bars. Nē, viņi ir vēl tālāk nomaldījušies no ceļa.

25:45 Vai tu esi redzējis, kā tavs Kungs liek ēnai kļūt garākai? Ja Viņš gribētu, Viņš varētu to noturēt uz vietas. Un tad par ēnas noteicēju Mēs padarījām sauli.

25:46 Un tad, uz īsu mirkli, Mēs to apturam.

25:47 Un Viņš ir tas, kas devis jums nakti, lai apsegtos un miegu, lai atpūstos. Un diena nāk kā atdzimšana.

25:48 Un Viņš ir tas, kas sūta vējus kā savas žēlastības labos vēstnešus. Un Mēs sūtām tīru lietus ūdeni no debesīm,

25:49 lai izkaltusī zeme atdzīvotos un visa Mūsu radība un ganāmpulki un ļaudis padzertos.

25:50 Un, tik tiešām, Mēs to visiem vienādi dodam, lai ikviens to paturētu prātā, taču lielākā ļaužu daļa grimst neticībā.

25:51 Un, ja Mēs gribētu, tad sūtītu brīdinātājus uz visām pilsētām.

25:52 Bet tu neticīgajiem neklausī. Ņem Kurānu un pretojies viņiem. Ar visiem saviem spēkiem.

25:53 Un tas ir Viņš, kas ir licis plūst diviem ūdeņiem: vienam svaigam un saldām, otram sāļam un rūgtam, un nodalījis tos ar nepārvaramu sienu.

25:54 Un tas ir Viņš, kas no ūdens ir radījis cilvēku un noteicis viņam asinsradniecību un radniecību caur laulībām. Un tavs Kungs ir Tas Visu Spēcīgākais.

25:55 Bet viņi, bez Dieva, pielūdz vēl arī tos, kas tiem nespēj nodarīt ne labu, ne ļaunu. Neticīgs cilvēks palīdz sātānam pretoties savam Radītājam.

25:56 Bet tevi Mēs esam sūtījuši vienīgi kā labu ziņu atnesēju un brīdinātāju.

25:57 Saki tā: Es neprasu no jums nekādu atalgojumu. Izņemot to, ka ikviens, kas to vēlas, var iet sava Kunga ceļu.

25:58 Un paļaujieties uz Mūžam Esošo, uz Viņu, kas nemirst nekad. Un teiciet Viņam slavu! Un pietiek ar Viņu - par visu Nomodā Esošo, kurš redz savu kalpu pārkāpumus.

25:59 Tas ir Viņš, kas sešās dienās radīja debesis, zemi un visu, kas ir starp tām, un pēc tam uzkāpa savā Debess Tronī. Žēlastības Pilnais! Jautā Viņam - par visu Nomodā Esošajam!

25:60 Un, kad viņiem tiek sacīts: «Kritiet pie zemes Visu Žēlsirdīgā priekšā», tie vaicā: «Kas viņš ir, tas Visu Žēlsirdīgais? Vai mums jākrit pie zemes tā priekšā, uz kuru tu mums norādi?» Un viņu nepatika kļūst vēl lielāka.

25:61 Lai svētīts ir Viņš, kas licis pie debesīm zvaigznājus, lielo spīdekli un mirdzošo mēnesi.

25:62 Un tas ir Viņš, kas liek naktij mainīties ar dienu, par zīmi tiem, kas neko neaizmirst un ir pateicīgi par visu.

25:63 Un Visu Žēlsirdīgā kalpi ir tie, kas iet pa zemi pazemības pilni. Un, kad tos uzrunā negudri ļaudis, viņi saka: "Miers!"

25:64 Un tie, kas pavada naktis sava Radītāja priekšā, kājās stāvēdami vai krizdami pie zemes.

25:65 Un tie, kas saka: «Ak, mūsu Kungs! Novērs no mums sodu tikt iemestiem Ellē. Patiešām, jo šim sodam nav beigu.

25:66 Patiešām, tas ir ļauns patvērumš un uzturēšanās vieta.

25:67 Un tie, kas, tērēdami, nav ne izšķērdīgi, ne skopi, bet ietur mēru.

25:68 Un tie, kas, nepiesauc citus dievus, vienīgi Dievu, kas neatņem dzīvību tam, kam Dievs to ir aizlēdzis atņemt, ja nu vienīgi pēc tiesas un taisnības, un arī tie, kas neved netikumīgu dzīvi. Un ikviens, kas tomēr tā dara, tiks sodīts.

25:69 Atmodināšanas dienā tie saņems divkāršu sodu un tiks pazemoti uz laiku laikiem.

25:70 Izņemot tos, kas izdarīto nožēlos, kļūs ticīgi ļaudis un darīs labu. Viņu ļaunos darbus Dievs aizvietos ar viņu labajiem darbiem. Un Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

25:71 Un ikviens, kas nožēlo un dara taisnus darbus, griežas pie Dieva patiesā nožēlā.

25:72 Un tie, kas nedod viltus liecības un saglabā cieņu, sastopoties ar ļaunprātību.

25:73 Un tie, kas nekļūst akli un kurli, kad tiem atgādina Dieva vēstis.

25:74 Un tie, kas saka: «Ak, mūsu Kungs! Dāvā mums sievas un bērnus, par prieku un mierinājumu mūsu acīm, un dari tā, lai mēs esam par piemēru taisnīgiem ļaudīm!»

25:75 Par savu pacietību viņi tiks atalgoti ar Visaugstāko Vietu. Un viņus tur sagaidīs ar apsveikumiem un miera vēlējumiem.

25:76 Un tur viņi paliks uz laiku laikiem. Labas mājas un brīnišķīga atpūtas vieta!

25:77 Saki: Mans Kungs par jums neliksies ne zinīs, ja jūs nepiesauksiet Viņu. Bet, tik tiešām, jūs esat Viņu nolieguši, un sekos neizbēgamais.

26. Rīmju kalēji

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

26:1 Ta Sim Mim.

26:2 Šīs ir gaišās grāmatas vēstis.

26:3 Vai tādēļ, ka viņi nekļūst ticīgi, tev būtu jāpadara sev gals?

26:4 Ja Mēs gribētu, Mēs tiem nosūtītu no debesīm tādu zīmi, ka viņu kakli noliektos dziļā pazemībā.

26:5 Un, lai arī kādu jaunu atgādinājumu Visu Žēlsirdīgais nesūtītu, viņi no tā novēršas.

26:6 Tik tiešām, viņi to ir nolieguši, un viņiem tiks darīts zināms, par ko viņi ir smējušies.

26:7 Vai viņi kādreiz nepaskatās uz zemi - cik daudz un dažādām brīnišķīgām lietām Mēs liekam tur augt?

26:8 Patiešām, tajā ir zīme. Taču vairākums no viņiem nav ticīgi ļaudis.

26:9 Un patiešām, tavš Kungs ir Visu Spēcīgais, Žēlastības Pilnais.

26:10 Un tad tavš Kungs pasauca Mūsā: «Ej pie tiem ļaundariem,

26:11 pie faraona ļaudīm. Vai tiešām tie nebīsies Dieva?»

26:12 Mūsā sacīja: «Ak, mans Kungs! Patiešām, es baidos, ka tie nosauks mani par meli.

26:13 Un, ka krūtīs man sažņaugšies un mēle kļūs stīva, tādēļ sūti pēc Hārūna.

26:14 Un viņi var celt apsūdzību pret mani un es baidos, ka viņi mani nogalinās.»

26:15 Viņš (Dievs) sacīja: «Nē! Ejiet abi un ņemiet līdzī Mūsu zīmes. Patiešām! Mēs būsīm kopā ar jums un visu dzirdēsīm.

26:16 Tad nu ejiet abi pie faraona un sakiet: Patiešām, mēs esam Pasaules Valdnieka vēstneši.

26:17 Ļauj mums kopā ar Isrāīla bērniem doties prom.»

26:18 Viņš (faraons) sacīja: «Vai mēs neesam tevi kā mazu bērnu savā vidū izaudzinājuši? Un tu jau daudzus gadus esi kopā ar mums?»

26:19 Un tu izdarīji to, ko tu izdarīji un biji nepateicīgs.»

26:20 Viņš (Mūsā) sacīja: “Es to izdarīju, būdams neziņā.

26:21 Un es aizbēgu, bailēs no tevis. Bet mans Kungs deva man spēju saprast un noteica būt par Viņa vēstnesi.

26:22 Bet tas, ko jūs esat man labu darījuši, vai tas ir tas, ka jūs esat paverdzinājuši Isrāīla bērnus?”

26:23 Faraons sacīja: “Un kas ir šis Pasaules Valdnieks?”

26:24 Viņš (Mūsā) sacīja: «Tas ir debesu, zemes un visa, kas ir starp tām Augstais Kungs, ja vien tu gribi zināt!»

26:25 Viņš (faraons) sacīja klātesošajiem: “Vai jūs dzirdat, ko viņš saka?”

26:26 Viņš (Mūsā) sacīja: “Jūsu un jūsu tēvu tēvu Augstais Kungs.”

26:27 Viņš (faraons) sacīja: «Patiešām, pie jums atsūtītais vēstnesis ir prātā jucis.»

26:28 Viņš (Mūsā) sacīja: «Austrumu, rietumu un visa, kas tiem pa vidu Augstais Kungs, ja vien jūs spējat to saprast.»

26:29 Viņš (faraons) sacīja: “Ja tu manā vietā ņemsi kādu citu sev par dievu, es tevi iemetīšu cietumā.”

26:30 Viņš (Mūsā) sacīja: “Pat, ja es tev parādīšu pārlicinošus pierādījumus?”

26:31 Viņš (faraons) sacīja: “Nu tad rādi, ja esi patiešs vīrs!”

26:32 Tad Mūsā nometa savu spieķi un tas pārvērtās par čūsku.

26:33 Tad viņš parādīja savu roku, kas bija balta kā sniegs.

26:34 Tad viņš (faraons) sacīja saviem klātesošajiem virsniekiem: “Patiešām, viņš ir mācīts burvis!

26:35 Un viņš grib padzīt jūs no jūsu zemes. Ko jūs iesakāt darīt?”

26:36 Viņi sacīja: «Aizkavē viņus abus uz kādu laiku un izsūti uz visām pilsētām ziņnešus,

26:37 lai tie atved pie tevis pašus labākos burvjus.”

26:38 Un tā, zināmā dienā un noteiktā laikā burvji tika saaicināti.

26:39 Un ļaudīm tika sacīts: «Vai sanāksiet arī jūs,

26:40 lai varam iet kopā ar burvjiem, ja tie gūst uzvaru?»

26:41 Un, kad burvji bija sanākuši, viņi faraonam jautāja: “Vai mums būs kāda balva, ja gūsīm uzvaru?”

26:42 Viņš sacīja: «Jā. Tādā gadījumā jūs būsiet starp tiem, kas man stāv tuvu klāt.»

26:43 Tad Mūsā viņiem sacīja: "Tad nu metiet, kas jums ir jāmet!"

26:44 Un tad viņi svieda savas virves un savus spieķus, sacīdami: "Faraona vārdā, mēs uzvarēsim!"

26:45 Tad Mūsā svieda savu spieķi un skat! tas aprija visus viņu viltus rīkus.

26:46 Tad burvji krita pie zemes.

26:47 Viņi sacīja: «Mēs ticam Pasaules Valdniekam,

26:48 Mūsā un Hārūna Augstajam Kungam!"

26:49 Viņš (faraons) sacīja: «Jūs noticējat viņam, pirms es to jums biju atļāvis? Patiešām, tas ir viņš, kas ir jūsu īstais saimnieks un viņš jūs ir apmācījis burvju mākslā. Bet drīz jūs redzēsiet! Es likšu jums krustām nocirst rokas un kājas un jūs visi tiksiet piesisti krustā!»

26:50 Viņi sacīja: «No tā mums nekāds ļaunums necelsies. Mēs atgriezīsimies pie sava Radītāja.

26:51 Patiešām, mēs ceram, ka mūsu Kungs mums piedos mūsu pārkāpumus, redzot, ka mēs esam pirmie no ticīgajiem.»

26:52 Un Mūsam Mēs teicām: «Ņem Manus kalpus un naktī dodieties ceļā, jo, patiešām, jums dzīsies pakaļ.»

26:53 Tad faraons izsūtīja uz visām pilsētām savus ziņnešus:

26:54 «Patiešām! Viņu ir tikai tāds neliels bars.

26:55 Un, tik tiešām, tas, ko viņi dara, mūs ir sadusmojis.

26:56 Un, patiešām, mēs esam pietiekošā daudzumā un esam brīdināti.»

26:57 Un tad Mēs likām viņiem pamest viņu iekoptos dārzus un akas,

26:58 un viņu savāko bagātību un svētvietas.

26:59 Un tā, Mēs noteicām, ka to visu iemantos Isrāila bērni.

26:60 Un rītausmā viņi dzinās tiem pakaļ.

26:61 Kad viņi viens otru ieraudzīja, Mūsā ļaudis sacīja: "Patiešām, viņi mūs noteikti panāks."

26:62 Viņš (Mūsā) sacīja: «Nē, patiešām! Ar mani ir kopā mans Kungs. Viņš parādīs man īsto ceļu.»

26:63 Tad Mēs iedvesmojām Mūsā: «Uzsit ar savu spieķi pār jūru!» Tā pārdalījās divās daļās un katra puse pacēlās kā milzīgs kalns.

26:64 Un Mēs likām tiem otriem pienākt tuvāk.

26:65 Un Mēs izglābām Mūsā un visus, kas bija kopā ar viņu.

26:66 Tad Mēs tos citus noslīcinājām.

26:67 Patiešām, tajā ir zīme. Un vairākums no viņiem ir neticīgi ļaudis.

26:68 Un, patiešām! Viņš, tavs Kungs, ir Visu Spēcīgais un Žēlastības Pilnais.

26:69 Un lasi viņiem priekšā stāstu par Ibrāhīmu.
 26:70 Kad viņš sacīja savam tēvam un saviem ļaudīm: «Kas ir tas, ko jūs pielūdzat?»
 26:71 Viņi sacīja: «Mēs pielūdzam elku dievus un esam tiem uzticīgi.»
 26:72 Viņš sacīja: “Vai viņi dzird, kad jūs tos saucat?”
 26:73 Vai viņi jums dara ko labu, vai arī ko ļaunu?”
 26:74 Viņi sacīja: “Nē, bet mēs redzējām, ka mūsu tēvi tā dara.”
 26:75 Viņš (Ibrāhīms) sacīja: «Vai jūs redzat, ko jūs esat pielūguši,
 26:76 jūs un jūsu tēvu tēvi!
 26:77 Patiešām, tie ir mani ienaidnieki. Visi, izņemot Pasaules Valdnieku,
 26:78 Viņu, kas mani ir radījis. Un tas ir Viņš, kas mani vada.
 26:79 Un tas ir Viņš, kas mani ēdina un dzirdina.
 26:80 Un, kad es esmu slimš, tas ir Viņš, kas mani dziedina.
 26:81 Un tas ir Viņš, kas liks man nomirt un dos man atkal dzīvību.
 26:82 Un tas ir Viņš, kas, es ceru, piedos manus pārkāpumus Atmodināšanas dienā.
 26:83 Ak, mans Kungs! Dāvā man spēju saprast un pievieno mani taisnīgajiem,
 26:84 lai manu vārdu nākošajās paaudzēs pieminētu ar cieņu.
 26:85 Un dari mani par vienu no Svētlaimes Dārzu mantiniekiem.
 26:86 Un piedod manam tēvam. Patiešām, jo viņš ir viens no tiem, kas ir nomaldījušies no ceļa.
 26:87 Un neapkauno mani Atmodināšanas dienā,
 26:88 kad ne bagātība, ne bērni vairs nevarēs palīdzēt,
 26:89 kad izglābts tiks vienīgi tas, kurš Dieva priekšā nāks ar tīru sirdi”.
 26:90 Un taisnīgie būs tuvu Paradīzei.
 26:91 Un noklīdušie ieraudzīs Elles Ugunis.
 26:92 Un tiem tiks sacīts: «Kur tad nu ir tie, ko jūs pielūdzāt
 26:93 Dieva vietā? Vai viņi spēj palīdzēt jums, vai vismaz paši sev?»
 26:94 Tad tie tiks tur iemesti - kopā ar visiem noklīdušajiem
 26:95 un kopā ar visiem Iblīsa karapulkiem.
 26:96 Un tad, tur strīdoties, tie sacīs viens uz otru:
 26:97 “Dieva vārds, patiešām, tā bija acīmredzama kļūda,
 26:98 ka mēs jūs pielīdzinājām Pasaules Valdniekam.
 26:99 Tie bija noziedznieki, kas noveda mūs no ceļa.
 26:100 Un tagad mums nav ne aizbildņu,
 26:101 ne tuvu draugu.

26:102 *Ja mēs varētu atgriezties uz zemes, mēs būtu ticīgi ļaudis!”*

26:103 *Patiešām, tajā ir zīme, tomēr vairākums no viņiem nav ticīgi ļaudis.*

26:104 *Un, patiešām, Viņš, tavš Augstais Kungs ir Visu Spēcīgais, Visu Žēlsirdīgais.*

26:105 *Arī Nūha ļaudis vēstnešus atraidīja.*

26:106 *Viņu brālis Nūhs sacīja viņiem: «Vai tiešām jūs nebīstaties Dieva?*

26:107 *Patiešām, es esmu jūsu uzticības cienīgs vēstnesis.*

26:108 *Tad bīstieties jel Dieva un paklausiet man!*

26:109 *Un es neprasu par to samaksu, jo manu algu noteiks Pasaules Valdnieks.*

26:110 *Tad bīstieties jel Dieva un paklausiet man!»*

26:111 *Viņi sacīja: “Kāpēc mums tev jātic, ja tev paklausa tikai paši zemākie no mums?”*

26:112 *Viņš sacīja: “Un ko es varu zināt, ko viņi ir darījuši?*

26:113 *Viņu rēķins ir pie mana Kunga, ja jūs varat to saprast.*

26:114 *Un es neesmu tas, kas atraidīs ticīgus ļaudis.*

26:115 *Es esmu vienīgi brīdinātājs.”*

26:116 *Viņi sacīja: “Nūh, ja tu nerimsies, tik tiešām, mēs tevi nomētāsim ar akmeņiem.”*

26:117 *Viņš sacīja: «Ak, mans Kungs! Patiešām, mani ļaudis mani atraida.*

26:118 *Tādēļ izšķir Tu mūsu strīdu un paglāb mani un ticīgos ļaudis, kas ir kopā ar mani.»*

26:119 *Un Mēs izglābām viņu un tos, kas bija šķirstā kopā ar viņu.*

26:120 *Bet atlikušos Mēs noslīcinājām.*

26:121 *Patiešām, tajā ir zīme, tomēr vairākums no viņiem nav ticīgi ļaudis.*

26:122 *Un, patiešām, Viņš, tavš Augstais Kungs, ir Visu Spēcīgais, Visu Žēlsirdīgais.*

26:123 *Vēstnešus atraidīja arī Āda ļaudis.*

26:124 *Viņu brālis Hūds tiem sacīja: «Vai tiešām jūs nebīstaties Dieva?*

26:125 *Patiešām, es esmu jūsu uzticības cienīgs vēstnesis.*

26:126 *Tad bīstieties jel Dieva un paklausiet man!*

26:127 *Un es neprasu par to samaksu, jo manu algu noteiks Pasaules Valdnieks.*

26:128 *Vai jūs tās savas zīmes uz katra paugura celsiet, lai vienkārši uzjautrinātos?*

26:129 *Un būvēsiet pilis, cerot, ka dzīvosiet tur mūžīgi?*

26:130 *Un kā tirāni bruksiet virsū nevainīgiem ļaudīm?*

26:131 Tad bīstieties jēl Dieva un paklausiet man!

26:132 Bīstieties Viņā, kas ir devis jums visu, ko jūs tik labi pazīstat.

26:133 Viņš ir devis jums ganāmpulkus un bērņus,
26:134 un dārzus un akas.

26:135 Patiešām, es bīstos no soda, kas var jūs piemeklēt kādā lielā dienā.”

26:136 Viņi sacīja: “Mums ir viss viens, vai tu mūs pamāci, vai nepamāci.

26:137 Tas nav nekas cits, kā vien tas, ko ir darījuši arī mūsu senči.

26:138 Un mēs neesam tie, kas būtu jāsoda.”

26:139 Un viņi to atraidīja, un tad Mēs viņus iznīcinājām. Patiešām, tajā ir zīme, tomēr vairākums no viņiem nav ticīgi ļaudis.

26:140 Un, patiešām, Viņš, tavs Augstais Kungs, ir Visu Spēcīgais, Visu Žēlsirdīgais.

26:141 Vēstnešus atraidīja arī Tamūda ļaudis.

26:142 Viņu brālis Sālihs tiem sacīja: «Vai tiešām jūs nebīstaties Dieva?

26:143 Patiešām, es esmu jūsu uzticības cienīgs vēstnesis.

26:144 Tad bīstieties jēl Dieva un paklausiet man!

26:145 Un es neprasu par to samaksu, jo manu algu noteiks Pasaules Valdnieks.

26:146 Vai jūs varat būt droši, ka viss, kas jums šeit ir, tā arī paliks?

26:147 Dārzi, akas un avoti,
26:148 un tīrumi un dateļpalmu koki, pilni ar maigiem augļiem?

26:149 Un jūs ar lielu prasmi izcērtat klintīs mājokļus.

26:150 Tad bīstieties jēl Dieva un paklausiet man!

26:151 Un neklausiet to pavēlēm, kas pārkāpj likumus,
26:152 kas, tā vietā, lai labotos, sēj postu uz zemes.”

26:153 Viņi sacīja: “Tu esi viens no tiem apmātajiem.

26:154 Taču tāds pats cilvēks kā mēs. Bet, ja tu runā taisnību, tad parādi kādu zīmi.”

26:155 Viņš sacīja: “Lūk, šī ir kamieļmāte. Tai ir sava reize padzerties un jums ir sava reize, zināmās dienās.

26:156 Un nedariet tai pāri, citādi jūs kādā lielā dienā var piemeklēt sods.»

26:157 Bet tie pārcirta tai kāju cīpslas. Un viņiem nācās to nožēlot.

26:158 Un viņi tika sodīti. Patiešām, tajā ir zīme, tomēr vairākums no viņiem nav ticīgi ļaudis.

26:159 Un, patiešām, Viņš, tavs Augstais Kungs, ir Visu Spēcīgais, Visu Žēlsirdīgais.

26:160 Vēstnešus atraidīja arī Lūta ļaudis.

26:161 Viņu brālis Lūts tiem sacīja: «Vai tiešām jūs nebīstaties Dieva?

26:162 Patiešām, es esmu jūsu uzticības cienīgs vēstnesis.

26:163 Tad bīstieties jel Dieva un paklausiet man!

26:164 Un es neprasu jums par to samaksu, jo manu algu noteiks Pasaules Valdnieks.

26:165 Vai jums, atšķirībā no visiem pārējiem, ir jāguļ ar vīriešiem?

26:166 Un jāpamet jūsu sievietes, ko Dievs priekš jums ir radījis? Nē! Jūs pārkāpjat visas robežas.»

26:167 Viņi sacīja: “Ak, Lūt! Tik tiešām, ja tu nerimsies, tu tiksī padzīts.”

26:168 Viņš sacīja: “Patiešām, es esmu no tiem, kam riebjas tas, ko jūs darāt!

26:169 Ak, mans Kungs! Paglāb mani un manu ģimeni no tā, ko tie dara!”

26:170 Un Mēs izglābām viņu un visu viņa ģimeni,

26:171 izņemot kādu vecu sievu, kas bija atpalikusi no pārējiem.

26:172 Un tad Mēs viņus visus iznīcinājām.

26:173 Un Mēs sūtījām pār viņiem akmens lietu un ļauns bija šis lietus, pār tiem, kas iepriekš bija tikuši brīdināti!

26:174 Patiešām, tajā ir zīme, tomēr vairākums no viņiem nav ticīgi ļaudis.

26:175 Un, patiešām, Viņš, tavš Augstais Kungs, ir Visu Spēcīgais, Visu Žēlsirdīgais.

26:176 Vēstnešus atraidīja arī tie ļaudis, kas dzīvoja mežos.

26:177 Šuajbs viņiem sacīja: «Vai tiešām jūs nebīstaties Dieva?

26:178 Patiešām, es esmu jūsu uzticības cienīgs vēstnesis.

26:179 Tad bīstieties jel Dieva un paklausiet man!

26:180 Un es neprasu par to samaksu, jo manu algu noteiks Pasaules Valdnieks.

26:181 Dodiet pilnu mēru, lai citiem nav jācieš zaudējumi.

26:182 Un sveriet ar pareiziem svariem.

26:183 Un neatņemiet cilvēkiem viņu mantu un nedariet ļaunu un nevairojiet postu uz zemes.

26:184 Un bīstieties Viņa, kas ir radījis gan jūs, gan iepriekšējās paaudzes.”

26:185 Viņi sacīja: «Tu esi viens no tiem noburtajiem!

26:186 Un tu esi tāds pats cilvēks kā mēs un, patiešām, mēs domājam, ka tu esi viens no tiem meļiem.

26:187 Bet, ja tu runā taisnību, tad liec, lai debesis gabaliem vien krīt pār mūsu galvām.»

26:188 Viņš sacīja: «Mans Kungs zina vislabāk, kas ir tas, ko jūs darāt.»

26:189 Bet tie viņu atraidīja un Tumšās dienas sods nāca pār viņiem. Patiešām, tas bija kādas lielas dienas sods..

26:190 Patiešām, tajā ir zīme, tomēr vairākums no viņiem nav ticīgi ļaudis.

26:191 Un, patiešām, Viņš, tavš Augstais Kungs, ir Visu Spēcīgais, Visu Žēlsirdīgais.

26:192 Un, patiešām, šī Atklāsme nāk no Pasaules Valdnieka.

26:193 To nonesa uzticams gars.

26:194 Tieši līdz tavai sirdij, lai tu brīdinātu ļaudis

26:195 skaidrā arābu valodā.

26:196 Un, patiešām, par to tika vēstīts jau agrāk saņemtajos Rakstos.

26:197 Vai tas, ka Isrāila bērnu mācītie vīri to pazīst, nav viņiem zīme?

26:198 Ja Mēs to būtu sūtījuši kādam, kas nav arābs,

26:199 un tas viņiem to lasītu priekšā - viņi tam neticētu.

26:200 Un tā, Mēs esam likuši tam nonākt tieši noziedznieku sirdīs.

26:201 Taču viņi tam neticēs, iekāms pār viņiem nebūs nācis mokpilns sods.

26:202 Tas nāks pār viņiem pēkšņi, viņiem pašiem to neaptverot.

26:203 Tad viņi sacīs: “Vai to nevar atlikt?”

26:204 Jeb vai viņi grib Mūsu sodu pasteidzināt?

26:205 Vai tu to saproti, ka, ja Mēs tiem dāvātu vēl dažus gadus liksmas dzīves

26:206 un tikai tad pār viņiem nāktu absolūtais sods,

26:207 šie liksmes pilnie gadi viņiem neko nedotu?

26:208 Un Mēs nevienu pilsētu neesam iznīcinājuši, nesūtot pirms tam brīdinātājus

26:209 ar atgādinājumu. Nekad Mēs neesam rīkojušies netaisni.

26:210 Un tie nav ļaunie gari, kas nonesa lejā Kurānu.

26:211 Ne viņiem tas piedien, ne viņi to spēj.

26:212 Patiešām, tie netiek pielaisti pat paklausīties to.

26:213 Un nepiesauc Dieva vietā citu dievu – tu tiksī sodīts.

26:214 Un brīdini savus tuviniekus.

26:215 Un nolaid savus spārnus (esi laipns un pazemīgs) to ticīgo priekšā, kas tev paklausa.

26:216 Bet, ja viņi tev nepaklausa, tad saki tā: Patiešām, mani nevar vainot par to, ko darāt jūs.

26:217 Un paļaujies uz Visu Spēcīgo, uz Visu Žēlsirdīgo.

26:218 Uz Viņu, kas redz tevi pieceļamies

26:219 un staigājam starp tiem, kas krīt pie zemes.

26:220 Patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.
26:221 Vai man tev pateikt, pie kā nonāk ļaunie gari?
26:222 Tie nonāk pie katra ļaunprātīga meļa.
26:223 Tie saklausīto melo tālāk un vairākums no tiem ir meļi.
26:224 Un rīmju kalēji, tie noklīdušie, klausu tiem.
26:225 Vai tad tu neredzi, kā viņi klaiņā pa visām ielejām?
26:226 Un kā viņi runā vienu, bet dara pavisam ko citu?
26:227 Izņemot tos, kas ir ticīgi ļaudis, dara taisnus darbus, aizvien piemin Dievu un aizstāvas, kad tiem grib nodarīt ļaunu. Bet tie, kas ir darijuši ļaunu, drīz uzzinās, kur tiem būs jāatgriežas.

27. Skudras

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

27:1 Ta Sin. Šīs ir Kurāna rindas - gaiša un skaidra grāmata.
27:2 Ceļa rādītājs un priecīga ziņa ticīgiem ļaudīm.
27:3 Tiem, kas ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt un nešaubīgi tic dzīvei Viņā saulē.
27:4 Patiešām, to darbiem, kas dzīvei Viņā saulē netic, Mēs liekam izskatīties pievilcīgiem darītāju acīs un tie akli maldās apkārt.
27:5 Tie ir tie, kurus gaida bargs sods un Viņā saulē viņi būs vislielākie zaudētāji.
27:6 Un, patiešām, Kurānu tu saņemsi no Gudrības Pilnā, Visu Zinošā.
27:7 Tad Mūsā sacīja savai ģimenei: "Patiešām, es redzēju ugunsgrāvu. Es atnesīšu kādu ziņu, vai degošu malkas pagali, lai jūs varētu sasildīties."
27:8 Bet, kad viņš piegāja tuvāk, viņam uzsauca: «Svētīts ir tas, kas stāv ugunij blakus un tas, kas ir ap to! Un slava Dievam, Pasaules Valdniekam!
27:9 Mūsā, patiešām, Es esmu Dievs, Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.
27:10 Nosvied zemē savu spieķi!" Bet, kad viņš ieraudzīja to kustamies kā čūsku, viņš pagriezās un metās bēgt. "Mūsā, nebīsties! Patiešām, Manā klātbūtnē vēstnešiem nav baiļu.
27:11 Bet, ja kāds ir izrikojies ļauni, un vēlāk ļauno aizstājis ar labu, tad, tik tiešām, Es esmu Visu Piedodošais un Visu Žēlsirdīgais.

27:12 Un liec savu roku azotē. Kad tu to atkal izvilksi, tai nekas nekaitēs, bet tā būs kļuvusi balta. Šī būs viena no tām deviņām zīmēm, ko tu rādīsi faraonam un viņa ļaudīm. Patiešām, tie ir neganti un nepaklausīgi ļaudis.”

27:13 Bet, kad viņiem parādīja Mūsu zīmes, tie sacīja: «Tās ir tīrās burvestības!»

27:14 Un, lai gan tās bija viņus pārlicinājušas, viņi netaisni un augstprātīgi noliedza tās. Un redzi kāds bija posta nesēju gals.

27:15 Un, tik tiešām, Mēs apveltījām Dāvūdu un Suleimānu ar zināšanām un tie sacīja: “Slava Dievam, kas no saviem ticīgajiem kalpiem ir izvēlējies tieši mūs!”

27:16 Suleimāns bija Dāvūda mantinieks. Un viņš sacīja: “Ak, ļaudis! Mums ir tikusi mācīta putnu valoda un mums ir ticis dots no visa kā. Patiešām, tā ir acīm redzama žēlastība.”

27:17 Un sapulcējās visi Suleimāna džinu, ļaužu un putnu karapulki un izkārtojās rindās.

27:18 Kad tie ieradās skudru ielejā, kāda skudra sacīja: «Ak, skudras! Noslēpieties visas savās aliņās, lai Suleimāns ar saviem karapulkiem jūs nejauši nesamin!»

27:19 Uzjautrināts par viņas teikto, Suleimāns pasmaidīja un sacīja: “Ak, mans Kungs! Dāvā man spēku un iespēju pateikties Tev par to labvēlību, ko Tu esi izrādījis man un mani vecākiem. Un par to, ka es varu darīt Tev patīkamus, taisnus darbus. Un, savā žēlastībā, pieskaiti mani saviem taisnīgajiem kalpiem.”

27:20 Tad Suleimāns pārskaitīja putnus un sacīja: “Kāpēc es neredzu hūpū (graciozs, daudzkrāsains putniņš ar skaistu dzeltena krusta zīmi uz galvas, kas ļauj to dēvēt par karalisku putnu)? Vai viņa šeit nav?

27:21 Es tik tiešām likšu to bargi sodīt, vai pat nogalināt, ja viņam nebūs attaisnojoša iemesla te nebūt.”

27:22 Bet hūpū drīz vien bija klāt un sacīja: “Es uzzināju ko tādu, ko tu vēl nezini un esmu ieradies no Sābas ar svarīgām ziņām.

27:23 Patiešām, es tur redzēju sievieti, kas valda pār savu tautu. Viņai ir dots viss, ko vien var vēlēties un viņas tronis ir lielisks.

27:24 Un es redzēju, ka viņa un viņas ļaudis Dieva vietā krīt pie zemes saules priekšā. Un sātans liek tiem domāt, ka tas, ko viņi dara, ir labi un pareizi, un attur viņus no taisnā ceļa, atstājot bez ceļa rādītāja,

27:25 lai viņi nekristu pie zemes Dieva priekšā, tā priekšā, kurš atklāj visu, kas ir apslēpts debesīs un virs zemes, un kuram ir zināms viss, ko jūs rādāt un viss, ko jūs atklājat.

27:26 Dievs. Nav citu dievu, vienīgi Viņš, Visaugstākā Troņa Kungs!”

27:27 Viņš (Suleimāns) sacīja: “Drīz mēs redzēsīm, vai tu saki taisnību, vai melo.

27:28 Ņem šo manu vēstuli un nogādā to viņiem. Tad paej sāņus un gaidi, ko viņi atbildēs.”

27:29 Viņa (Sābas ķēniņiene) sacīja: “Ak, cienījamie! Patiešām, man ir atnesta ievēribas cienīga vēstule.

27:30 Patiešām, tā ir no Suleimāna un, tik tiešām, tā skan šādi: “Žēlastības Pilnā un Žēlsirdīgā Dieva vārdā:

27:31 Neesiet pret mani augstprātīgi, bet nāciet, pakļaujoties man.””

27:32 Viņa (Sābas ķēniņiene) sacīja: “Ak, cienījamie! Dodiet man padomu, kā man tagad rīkoties, jo es pieņemu lēmumus tikai jums klātesot.”

27:33 Viņi sacīja: «Mums ir vara un spēks, bet pavēles ir jādod tev. Apdomā, ko tu liksi mums darīt.»

27:34 Viņa sacīja: “Patiešām, kad ķēniņi ieiet kādā pilsētā, viņi to noposta un pašus cēlākos ļaudis padara par pašiem nicināmākiem. Tā viņi rīkojas vienmēr.

27:35 Bet, patiešām, es tiem nosūtīšu dāvanu. Un tad mēs paskatīsimies, kādu atbildi mūsu sūtņi no viņiem atnesīs.”

27:36 Kad sūtņi ieradās pie Suleimāna, viņš sacīja: “Vai jūs man dosiet kādas mantas? Tas, ko man ir devis Dievs, ir kas vairāk par to, ko Viņš ir devis jums. Nē, tās dāvanas jums pašiem dara vairāk prieka.

27:37 Ejiet atpakaļ pie saviem ļaudīm un sakiet, ka mēs ieradīsimies pie viņiem ar tādiem karapulkiem, kādus tie nekad nebūs redzējuši un padzīsim tos no viņu zemes apkaunotus un pazemotus.”

27:38 Viņš (Suleimāns) sacīja: “Ak, cienījamie! Kurš no jums var atgādāt man viņas troni, pirms tie nāk un pakļaujas man?”

27:39 Kāds spēkavīrs no džinu vidus sacīja: “Es atnesīšu to, pirms tu piecelsies no savas vietas. Un, patiešām, es esmu pietiekoši stiprs priekš tāda darba un man var uzticēties.”

27:40 Bet kāds, kam bija rakstu zināšanas, sacīja: “Es tev to atnesīšu vienā acu mirklī.” Ieraudzīdams šo troni savā priekšā, Suleimāns sacīja: “Mans Kungs man izrāda šo žēlastību, lai pārbaudītu mani – vai es būšu pateicīgs, vai nepateicīgs. Kas ir pateicīgs, tas dara labu savai dvēselei, bet ja kāds nav pateicīgs, tad, patiešām, mans Kungs ir Visu Pārpilnais, Visu Augstsirdīgākais.”

27:41 Viņš sacīja: «Pārveidojiet viņas troni tā, lai tas izskatās nedaudz citādi, tad mēs redzēsīm, vai viņa ir uz taisna ceļa vai nē.»

27:42 Un, kad viņa ieradās, viņai tika jautāts: «Vai jūsu tronis ir līdzīgs šim?»
Viņa sacīja: «Ir līdzīgs.» Mums zināšanas tika dotas agrāk nekā viņai un mēs jau bijām muslimi.

27:43 Un tas, ko viņa bija pielūgusi Dieva vietā, bija viņu atturējis. Patiešām, viņa nāca no neticīgu ļaužu vidus.

27:44 Viņai tika sacīts: "Ieejiet pili!" Tad, kad viņa to ieraudzīja, viņa domāja, ka tas ir ūdens baseins un atklāja kāju potītes. Viņš (Suleimāns)sacīja: «Patiešām, tā ir tikai gluda stikla pils.» Viņa sacīja: «Ak, mans Kungs! Patiešām, es esmu nodarījusi sev ļaunu. Bet tagad, kopā ar Suleimānu, es pilnīgi pakļaujos Dievam, Pasaules Valdniekam.»

27:45 Un, protams, pie Tamūda ļaudīm Mēs sūtījām viņu brāli Sālihu. Viņš sacīja: «Kalpojiet Dievam!» Un lūk! Tie sašķēlās divās strīdīgās grupās.

27:46 Sālihs sacīja: “Ak, mani ļaudis! Kādēļ jūs esat tik naski uz ļaunu nevis uz labu? Kādēļ jūs nelūdzat Dievam piedošanu, lai varētu cerēt uz Viņa žēlastību?”

27:47 Viņi sacīja: «Tevī un tavos sekotājos mēs redzam ļaunu zīmi.» Viņš sacīja: «Jūsu ļaunā zīme ir Dieva ziņā. Bet jūs tiekat pārbaudīti.»

27:48 Tajā pilsētā bija deviņi ģimenes galvas, kas nesa zemei postu nevis uzplaukumu.

27:49 Viņi sacīja: «Zvērēsim viens otram pie Dieva, ka naktī uzbruksim viņam un viņa ģimenei. Pēc tam viņa mantiniekam sacīsim: «Mēs nebijām viņa ģimenes bojā ejas liecinieki un, patiešām, mums var uzticēties.»»

27:50 Tādi bija sazvērnieku plāni, un arī Mums bija savs plāns, bet viņi to nenojauta.

27:51 Lūk, kāds bija viņu sazvērestības gals - Mēs iznīcinājām viņus un visus viņu ļaudis.

27:52 Un viņu mājas guļ drupās, viņu ļauno darbu dēļ. Patiešām, tā ir zīme saprotošiem ļaudīm.

27:53 Un tos, kas tic un bīstas Dieva, Mēs izglābām.

27:54 Un Lūts, kad viņš sacīja saviem ļaudīm: “Jūs tišā prātā darāt kaunpilnas lietas?

27:55 Kāpēc jūs iekārojat vīriešus nevis sievietes? Kas jūs par tādiem stulbiem ļaudīm esat?”

27:56 Bet viss, ko viņa ļaudis atbildēja, bija: “Padzeniet Lūta ģimeni no mūsu pilsētas. Patiešām, tie ir ļaudis, kas grib saglabāt savu tikumību!”

27:57 Un Mēs izglābām Lūtu un visu viņa ģimeni, izņemot viņa sievu. Viņai Mēs noteicām atpalikt.

27:58 Un tad Mēs likām nolīt akmens lietum. Un tas bija ļauns lietus. Pār tiem, kas bija tikuši brīdināti.

27:59 Saki tā: Slava un pateicība Dievam un miers Viņā izredzētiem kalpiem! Kas ir labāks - Dievs vai Viņam piedēvētie izpalīgi?

27:60 Vai arī: Kurš ir radījis debesis un zemi un sūta jums lietus ūdeni no debesīm, lai Mēs varētu izaudzēt jums dārzus, pilnus skaistuma un prieka? Tas nav jūsu varā, likt tur izaugt kokiem. Vai blakus Dievam ir vēl kāds cits dievs? Nē, ir ļaudis, kas Viņam piedēvē izpalīgus.

27:61 Vai arī: Kurš ir tas, kas padarīja zemi par drošu patvēruma vietu, lika pa to upēm plūst, izvietoja uz tās neizkustināmus kalnus un atdalīja saldo ūdeni no sāļā? Vai pie Dieva tur ir vēl kāds cits dievs? Bet vairākums no viņiem to nesaprot.

27:62 Vai arī: Kurš ir tas, kas atsaucas nelaimīgajam, kad tas Viņu sauc, atvairā ļaunumu un dod jums mantojumā zemi? Vai pie Dieva tur ir vēl kāds cits dievs? Maz gan jūs spējat atcerēties.

27:63 Vai arī: Kurš ir tas, kas uz zemes un uz jūras vada jūs cauri tumsai un, pirms dāvāt savu žēlastību, sūta jums vējus, kā labu ziņu vēstnešus? Vai pie Dieva tur ir vēl kāds cits dievs? Dievs ir Augstu Celts, pāri visiem, ko tie Viņam pielīdzina.

27:64 Vai arī: Kurš ir tas, kas rada pirmoreiz un tad atkal un atkal? Kurš ir tas, kas liek debesīm un zemei jūs barot un uzturēt? Vai pie Dieva tur ir vēl kāds cits dievs? Saki: Nesiet šurp savus pierādījumus, ja esat patiesi ļaudis.

27:65 Saki: Nevienam, ne debesīs, ne uz zemes, nav zināms Apslēptais, vienīgi Dievam. Nedz arī kāds spēj apjaust, kad tiks atmodināts.

27:66 Vēl mazāk tie spēj apjaust dzīvi Viņā saulē. Viņus māc šaubas. Viņus māc aklums.

27:67 Un neticīgie saka: «Kad mēs un mūsu tēvu tēvi būsīm pārvērtušies putekļos, vai mūs atkal uzcelš?»

27:68 Protams, mums un mūsu tēvu tēviem tas ir ticis solīts jau agrāk. Tās ir seno laiku ļaužu pasakas.»

27:69 Saki: Pārstaigājiet zemi un pārlicinieties, kādu galu ir ņēmuši ļauna darītāji.

27:70 Bet tu neskumsti par viņiem. Lai tas, ko viņi tur perina, tevi nenomāc.

27:71 Un viņi saka: “Kad tad tas apsolītais piepildīsies, ja tam, ko tu saki, var ticēt?”

27:72 Saki: Iespējams, ka tas, ko jūs cenšaties pasteidzināt, ir jau tepat jums blakus.

27:73 Un, patiešām, tavš Kungs pret ļaudīm ir Visu Dāsnais, tomēr vairākums no viņiem ir nepateicīgi ļaudis.

27:74 Un, patiešām, tavš Kungs zin gan to, ko viņi savās sirdīs slēpj, gan to, ko viņi atklāti parāda.

27:75 Un nav nekā apslēpta, ne debesīs, ne virs zemes, kas nav pierakstīts skaidrā rakstā.

27:76 Patiešām, Kurāns stāsta par lielāko daļu no lietām, par kurām Isrāila bērnu domas dalās.

27:77 Un, patiešām, tas ir ceļa rādītājs un žēlastība ticīgiem ļaudīm.

27:78 Patiešām, tavš Kungs izspriedis viņu domstarpības savā tiesā un Viņš ir Visu Spēcīgais, Visu Zinošais.

27:79 Tādēļ paļaujies uz Dievu, patiešām, jo tu apliecini patiesību.

27:80 Patiešām, tu nevari likt miroņiem dzirdēt, vai kurliem saklausīt tavu aicinājumu, kad tie uzgriež muguras un laižas lapās.

27:81 Un tu nevari pasargāt aklos no apmaldīšanās. Tu vari likt sadzirdēt tikai tiem, kas tic Mūsu vēstīm, tātad ir muslimi.

27:82 Un, kad piepildīsies par viņiem sacītais vārds, Mēs liksim no zemes izlīst radībai, kas stāstīs viņiem par ļaudīm, kas negribēja ticēt Mūsu vēstīm.

27:83 Un tajā dienā no katras cilts Mēs liksim nākt pa ļaužu grupai, kas neticēja Mūsu vēstīm, un viņi tiks nostādīti ierindā.

27:84 Un, kad tie atnāks, Viņš sacīs: "Vai jūs noliedzāt Manas vēstis, ar savām zināšanām neaptverot tās, vai ko jūs tur darijāt?"

27:85 Un piepildīsies par viņiem sacītais vārds, jo viņi bija darijuši ļaunu. Un tie nespēs izteikt ne vārda.

27:86 Vai tad viņi neredz, ka Mēs sūtām nakti, lai tie varētu atpūsties un dienu, lai viss būtu saredzams? Patiešām, tajā ir zīmes ticīgiem ļaudīm.

27:87 Un dienā, kad atskanēs Taure, ikviens debesīs un ikviens virs zemes satrūksies, izņemot tos, kas būs Dieva ziņā. Un visi nāks pie Viņa dziļā pazemībā.

27:88 Un tu redzi kalnus un domā, ka tie ir neizkustināmi, bet tie aizslidēs prom kā aizslid mākoņi. Tāds ir Dieva roku darbs un tas ir pilnīgs. Patiešām, Viņš ir Visu Zinošais par to, ko jūs darāt.

27:89 Ikviens, kurš nāks ar labu, tiks atalgots ar vēl ko labāku un tajā dienā būs no briesmām pasargāts.

27:90 Un ikviens, kurš nāks ar ļaunu, ar seju pa priekšu tiks iemests Ugunī.
«Vai tad jums netiek atmaksāts vienīgi par to, ko jūs esat darījuši?»

27:91 Man ir noteikts kalpot Vienīgajam šīs pilsētas (Mekas) Kungam. Tam, kurš to ir padarījis svētu, tam, kuram pieder visas lietas. Un man ir noteikts būt musulmam.

27:92 Un lasīt priekšā Kurānu. Un, ja kāds ļauj sevi vadīt, viņš dara labu savai dvēselei. Un, ja kāds nomaldās, tad saki: Es esmu tikai brīdinātājs.

27:93 Un saki: Visa slava un pateicība pieder Dievam! Viņš dos jums savas zīmes un jūs tās pazīsiet. Un jūsu Kungam ir zināms viss, ko jūs darāt.

28. Stāsts

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

28:1 Ta Sin Mim

28:2 Šīs ir gaišas un skaidras grāmatas rindas.

28:3 Mēs lasām tev priekšā patiesu stāstu par Mūsā un faraonu, un tas ir domāts ticīgiem ļaudīm.

28:4 Patiešām, faraons bija kļuvis liels un varens savā zemē. Viņš sadalīja ļaudis šķirās, no kurām vienus nežēlīgi apspieda – viņš lika nogalināt visus viņu dēlus, bet dzīvas atstāt tikai viņu sievietes. Patiešām, viņš nesa lielu postu savai zemei.

28:5 Un Mēs gribējām izrādīt žēlsirdību tiem, kas tajā zemē tika vajāti, dot tiem vadoņus un dot tiem mantiniekus

28:6 un palīdzēt tiem justies droši tajā zemē. Un parādīt faraonam un Hāmānam (viņa ministrs) un viņu kareivjiem to, no kā tiem bija jāsgājas.

28:7 Un Mēs iedvesmojām Mūsā māti, sacīdami: “Zīdi viņu, bet kad jūti, ka viņam draud briesmas, palaid viņu upē, nebaidies un nenoskumsti. Patiešām, Mēs atvedīsim viņu atpakaļ pie tevis un vēlāk viņš kļūs par vienu no vēstnešiem.”

28:8 Bērnu atrada faraona ģimenes piederīgie, lai tas kļūtu par viņu ienaidnieku un viņu posta cēloni. Patiešām, faraons un Hāmāns un viņu kareivji bija ļauni cilvēki.

28:9 Un faraona sieva sacīja: “Lūk, acu iepriecinājums man un tev! Nenogaliniet viņu! Varbūt viņš mums izrādīsies noderīgs, vai arī mēs to varam pieņemt par dēlu.” Un viņiem neradās nekādas aizdomas.

28:10 Bet Mūsā māte sajuta tukšumu sirdī. Viņa bija ļoti tuvu tam, lai visu izstāstītu, ja vien Mēs nebūtu stiprinājuši viņas sirdi, lai viņa varētu palikt pie ticīgajiem.

28:11 Un viņa sacīja Mūsā mātai: “Pieskati viņu!” Un, viņiem neko nenojaušot, tā iztālēm slepus vēroja viņu.

28:12 Un Mēs viņam bijām noteikuši nezīst svešu māti. Tad atnāca viņa māsa un sacīja: “Es zinu ģimeni, kas uzaudzinās viņu priekš jums un par bērnu labi parūpēsies.”

28:13 Tā Mēs atdevām viņu viņa mātei, lai iepriecinātu viņas acis, lai viņa vairāk neskumtu, un, lai viņa zinātu, ka tas, ko apsola Dievs, piepildās. Bet vairākums no viņiem to neapjauš.

28:14 Un, kad viņš bija izaudzis un nobriedis, Mēs apveltījām to ar gudrību un zināšanām. Tā Mēs atlīdzinām tiem, kas dara labu.

28:15 Un viņš, neviena nepamanīts, iegāja pilsētā, kur redzēja divus vīrus, kas kāvās viens ar otru. Viens no tiem bija no viņa cilts, otrs no viņa ienaidnieku cilts. Tas, no viņa cilts, ieraudzījis to, sauca viņu palīgā pret to, kas bija no viņa ienaidnieku cilts. Un tā, Mūsā iesita viņa pretiniekam ar dūri un nogalināja viņu. Viņš sacīja: “Tas ir sātana darbs. Patiešām, tas ir ienaidnieks, kas noved no ceļa.”

28:16 Viņš sacīja: “Ak, mans Kungs! Patiešām, es savai dvēselei esmu nodarījis ļaunu! Piedod man!” Un Viņš piedeva viņam. Patiešām, Viņš ir Visu Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

28:17 Viņš sacīja: “Ak, mans Kungs! Tās žēlastības dēļ, ko Tu esi man parādījis, es nekad vairāk nepalīdzēšu tiem, kas dara ļaunu.”

28:18 Nākošajā rītā, bailīgi un piesardzīgi staigādams pa pilsētu, viņš pēkšņi izdzirdēja, ka vīrs, kam viņš vakar bija palīdzējis, atkal sauc viņu palīgā. Mūsā viņam sacīja: “Patiešām, tu esi viens ķildnieks!”

28:19 Bet, kad viņš gribēja uzbrukt tam, kas bija viņu abu ienaidnieks, tas sacīja: “Mūsā, vai tu mani gribi nogalināt tāpat kā to vīru, ko tu nogalināji vakar? Tu gribi būt tirāns šajā zemē, nevis censties darīt labu.”

28:20 Tad no pilsētas nomales atsteidzās kāds vīrs. Viņš sacīja: “Ak, Mūsā! Patiešām, pilsētas tēvi ir nodomājuši tevi nogalināt. Bēdz prom! Tik tiešām, mans padoms tev ir domāts nopietni.”

28:21 Un tā, baiļodamies un piesargādamies, viņš devās prom no turienes. Viņš sacīja: "Ak, mans Kungs! Pasargā mani no ļaunprātīgiem ļaudīm!"

28:22 Un tad, dodoties uz Madjanu, viņš sacīja: "Varbūt mans Kungs man parādīs īsto ceļu."

28:23 Un, kad viņš nonāca Madjanā, tur pie kādas akas ļaudis dzirdēja savus lopus. Turpat netālu stāvēja divas sievietes ar saviem lopiem. Mūsā viņām jautāja: "Kas ir ar jums abām?" Viņas sacīja: "Kamēr tie gani neizvedīs prom savus lopus, mēs savējos nevaram padzirdīt. Un mūsu tēvs jau ir vecs vīrs."

28:24 Un viņš padzirdināja viņu lopus. Tad atgāja ēnā un sacīja: "Ak, mans Kungs! Patiešām, viss labais, ko Tu man sūti, man ir tik ļoti vajadzīgs."

28:25 Tad viena no divām sievietēm kautrīgi pienāca pie viņa un sacīja: "Patiešām, mans tēvs jautā pēc tevis: viņš grib tev pateikties par to, ka tu padzirdīji mūsu lopus." Kad viņš pie tā aizgāja un izstāstīja viņam savu stāstu, tas sacīja: "Nebīsties! Tu esi izbēdzis no ļaunprātīgiem ļaudīm."

28:26 Viena no viņām sacīja: "Ak, mans tēvs! Noliģsti viņu. Patiešām, labākais, ko tu vari nolīgt, ir stiprs un uzticams vīrs."

28:27 Viņš sacīja: "Patiešām, es vēlos, lai tu appreci vienu no manām meitām, ar noteikumu, ka tu man kalposi astoņus gadus, bet, ja tu vēlies, visus desmit. Mans nodoms nav tevi lieki apgrūtināt un tu redzēsi, ja Dievs tā gribēs, ka es esmu taisns vīrs."

28:28 Viņš (Mūsā) sacīja: "Lai tā arī paliek norunāts starp mani un tevi: es palieku pie tevis uz vienu vai otru laiku un pret mani neizturas netaisni. Un Dievs ir liecinieks tam, ko mēs sakām."

28:29 Kad Mūsā noteikto laiku bija nokalpojis un ar savu ģimeni devās ceļā, viņš ieraudzīja ugunskuru Tūra kalna pakājē un sacīja savai ģimenei: "Palieciet šeit, patiešām, es pamanīju ugunskuru. Varbūt atnesīšu mums kādu jaunu ziņu, vai degošu malkas pagali, ko sasildīties."

28:30 Bet, kad viņš pie tā piegāja, tad tika pasaukts no kāda koka, kas auga uz svētītas zemes ielejas labajā pusē: «Ak, Mūsā! Patiešām, Es esmu Dievs, Pasaules Valdnieks.

28:31 Nosvied zemē savu spieķi!" Bet, kad viņš redzēja, ka viņa spieķis sāk locīties kā čūska, viņš nobijās un gribēja bēgt prom. "Ak, Mūsā! Nāc tuvāk un nebīsties! Patiešām, tu esi drošībā.

28:32 Iebāz savu roku azotē. Kad tu to atkal izņemsi, tā būs balta, tomēr nekas tai nekaitēs. Kad tu to sev piespiedīsi pie sāniem, visas tavas bailes pazudīs. Šis būs divas tava Kunga zīmes priekš faraona un viņa virsniekiem. Patiešām, tie ir neganti un nepaklausīgi ļaudis."

28:33 Viņš (Mūsā) sacīja: “Ak, mans Kungs! Patiešām, es esmu vienu no viņiem nogalinājis un baidos, ka viņi nogalinās mani.

28:34 Un mans brālis Hārūns prot labāk runāt par mani, tādēļ sūti to man par palīgu, kas apstiprina manus vārdus. Patiešām, es baidos, ka viņi nosauks mani par meli.”

28:35 Viņš (Dievs) sacīja: “Mēs stiprināsim tavu roku ar tavu brāli un dosim jums abiem pilnvaras, pret kurām viņi neko neiespēs. Un ar Mūsu zīmēm, jūs un tie, kas būs kopā ar jums, būsiet neuzveicami.”

28:36 Bet, kad Mūsā ar Mūsu skaidrajām zīmēm pie viņiem atnāca, viņi sacīja: “Tie ir sadomāti burvju triki un Mēs neko tādu no saviem tēvu tēviem neesam dzirdējuši.”

28:37 Un Mūsā sacīja: “Mans Kungs zina labāk pa visiem, kurš ir nācis Viņa vadīts, un kurš Viņā saulē iegūs visvairāk. Patiešām, ļaundari uz veiksmi lai necer.”

28:38 Un faraons sacīja: “Ak, mani virsnieki! Es nepazīstu nevienu citu jūsu dievu kā vien sevi. Ak, Hāmān! Uzcel man augstu torni, lai es varu paskatīties uz to Mūsā Dievu! Un, patiešām, es domāju, ka viņš ir melis.”

28:39 Un viņš un viņa kareivji, bez kādām uz to tiesībām, uzvedās augstprātīgi savā zemē, un nedomāja, ka tiem būs jāatgriežas pie Mums.

28:40 Un tā, Mēs sagrābām viņu un viņa karapulku un iesviedām tos jūrā. Un tāds bija to ļauna darītāju gals.

28:41 Un Mēs nozīmējām viņus par Uguni iekšā saucējiem, un Atmodināšanas dienā nebūs neviena, kas viņiem palīdzētu.

28:42 Un Mēs izdarījām tā, ka šajā pasaulē pār tiem gulēs lāsts, bet Atmodināšanas dienā viņi žēlastību nesagaidīs.

28:43 Un, tik tiešām, pēc tam, kad Mēs bijām iznīcinājuši pirmās cilvēku paaudzes, Mēs devām Mūsam rakstus - lai ļaudis apgaismotu, lai rādītu tiem ceļu, lai dāvātu tiem žēlastību un, lai tie paturētu to prātā.

28:44 Un tu nebiji kalna rietumu pusē, kad Mēs devām Mūsam bauslības galdiņus. Tu nebiji starp tiem lieciniekiem.

28:45 Bet Mēs laidām pasaulē daudzas paaudzes un devām tām ilgu mūžu. Un tu nedzīvoji starp Madjanas ļaudīm un nelasīji viņiem priekšā Mūsu vēstis. Bet tie, kas sūtīja vēstnešus, tie bijām Mēs.

28:46 Un tu nebiji arī Tūra kalnā, kad mēs pasaucām Mūsā. Taču arī tu esi ticis sūtīts ar Dieva žēlastību, lai brīdinātu ļaudis, pie kuriem neviens brīdinātājs pirms tevis vēl nebija gājis un, lai tie paturētu to prātā.

28:47 Un, ja tu nebūtu ticis sūtīts, un ļaudīm, par to, ko viņu rokas tika darījušas, uzbruktu posts un nelaime, tie sacītu: “Ak, mūsu Kungs! Ja Tu mums būtu sūtījis vēstnesi, mēs būtu Tavām vēstīm paklausījuši un kļuvuši ticīgi ļaudis!”

28:48 Bet, kad patiesība pie viņiem no Mums ir atnākusi, tie saka: “Kāpēc viņam netika dots tas, kas tika dots Mūsā?” Vai tā viņi nenoliedza arī to patiesību, kas agrāk tika atklāta Mūsā? Viņi saka: “Šīs abas burvju mākslas grāmatas (Tora un Kurāns) viena otrai palīdz.” Un viņi saka: “Patiešām, mēs neticam ne vienai, ne otrai.”

28:49 Saki tā: Tad atnesiet no Dieva tādu grāmatu, kas ir labāka ceļa rādītāja par šīm abām, lai es varu tai paklausīt, ja esat patiesi ļaudis.

28:50 Bet, ja viņi tev neatbild, tad zini, ka viņi paklausa vienīgi savām iegribām. Un kurš ir vēl dziļāk apmaldījies par to, kas, bez Dieva vadības, klausu vien pats savām iegribām? Patiešām, ļauna darītājus Dievs neved uz taisna ceļa.

28:51 Un, patiešām, vēsti Mēs līdz viņiem esam nogādājuši, lai tie paturētu šo atgādinājumu prātā.

28:52 Tie, kuriem Mēs rakstus bijām devuši jau agrāk, vēstij tic.

28:53 Un, kad tā tiek viņiem lasīta priekšā, viņi saka: “Mēs tam ticam. Patiešām, tā ir mūsu Augstā Kunga patiesība. Patiešām, un mēs jau pirms tam bijām muslimi.”

28:54 Viņu atalgojums būs divkārtš: par viņu pacietību, par to, ka ļaunu tie atmaksā ar labu un par to, ka tie ziedo no tā, ko Mēs tiem dodam.

28:55 Un, dzirdot tukšu, zaimojošu runu, viņi no turienes iet prom, sacīdami: “Mums ir savi darbi darāmi, jums savi. Miers ar jums! Mēs nealkstam pēc tāda ceļa.”

28:56 Patiešām, tavos spēkos nav vadīt pat to, kuru tu mīli. Bet Dievs vada, kuru grib. Un tos, kuri tiek vadīti, Viņš pazīst vislabāk.

28:57 Un viņi saka: «Ja mēs sekosim ceļa rādītājam un tev, mūs padzīs no mūsu zemes.» Bet vai tad Mēs viņiem neesam devuši svētītu un drošu vietu (Mekā), uz kurieni tiek atnesti visdažādākie augļi, ko Mēs tiem dodam iztikai? Tomēr vairākums no viņiem to neapjēdz.

28:58 Un, cik gan daudz pilsētu, apgādātu ar visu to labāko, Mēs jau neesam iznīcinājuši. Un tur stāv viņu tukšie un pamestie mājokļi un pavisam maz ir to, kas tur vēl ir palikuši. Un, patiešām, Mēs esam tie mantinieki.

28:59 Un tavs Kungs nekad nav iznīcinājis pilsētas, pirms tam nesūtot uz mātes pilsētu vēstnesi, kurš ļaudīm lasa priekšā Mūsu vēstis. Un Mēs nekad neiznīcinātu pilsētas, ja tur nedzīvotu ļaunprātīgi ļaudis.

28:60 Un viss, kas jums šeit tiek dots, ir šīs pasaules prieks un krāšņums. Bet tas, kas ir pie Dieva, ir mūžīgs un daudz krāšņāks. Tad, vai jūs par to nepadomātu?

28:61 Vai ir salīdzināms tas, kas redzēs Mūsu brīnišķīgo solījumu piepildāmie, ar to, kuram Mēs ļāvām baudīt šīs pasaules priekus, bet Atmodināšanas dienā būs starp nolemtajiem?

28:62 Un tajā dienā Viņš tos pasauks un sacīs: "Kur tad nu ir tie Mani izpalīgi, kā jūs to apgalvojāt?"

28:63 Tad tie, par kuriem piepildīsies teiktais vārds, sacīs: "Ak, mūsu Kungs! Tie ir viņi, ko mēs maldinājām. Mēs maldinājām viņus tādēļ, ka mēs paši arī bijām apmaldījušies. Tavā priekšā mēs atsakāmies no viņiem, jo tie nebijām mēs, ko viņi tika pielūguši."

28:64 Un tiks sacīts: "Sauciet tos jūsu izpalīgus!" Un viņi sauks tos, bet tie viņiem neatbildēs un viņi redzēs sodu savā priekšā. Kaut viņi būtu gājuši pa taisnu ceļu!

28:65 Un tajā dienā Viņš tos pasauks un sacīs: "Ko jūs atbildējat vēstnešiem?"

28:66 Bet tajā dienā tie nevarēs atrast nekādu attaisnojumu, ne arī ko pajautāt viens otram.

28:67 Bet tas, kas būs nožēlojis, kļuvis ticīgs un darījis taisnus darbus, tas būs starp tiem, kam veiksies.

28:68 Tavs Kungs rada visu, ko grib un izvēlas. Viņiem izvēles nav nekādas. Slava Dievam! Viņš stāv Augstu pār tiem, ko tie Viņam piedēvē.

28:69 Un tavs Kungs zin, kas ir viņu sirdīs - ko tie noslēpj un ko tie rāda.

28:70 Un Viņš ir Dievs. Un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Visi slavas vārdi pienākas Viņam – no pirmā līdz pēdējam. Un lēmumu pieņem Viņš. Un pie Viņa jūs atgriezīsieties.

28:71 Saki tā: Padomājiet, ja Dievs liktu iestāties mūžīgai naktij, līdz pat Atmodināšanas dienai, vai kāds cits dievs bez Viņa varētu atdot jums gaismu? Vai jūs to nedzirdat?

28:72 Saki: Padomājiet, ja Dievs liktu iestāties mūžīgai dienai, līdz pat Atmodināšanas dienai, vai kāds cits dievs bez Viņa varētu atdot jums nakti, lai jūs varētu atpūsties? Vai jūs to neredzat?

28:73 Un savā žēlastībā Viņš ir devis jums gan nakti, gan dienu, lai jūs varētu atpūsties un raudzīties pēc Viņa dāsnuma, lai varētu būt par to Viņam pateicīgi.

28:74 Un tajā dienā Viņš tos pasauks un sacīs: "Kur tad nu ir tie Mani izpalīgi, kā jūs to apgalvojāt?"

28:75 Un no katras cilts Mēs pieaicināsim pa lieciniekam un sacīsim: "Atnesiet savus pierādījumus!" Un tad viņi uzzinās, ka patiesība ir vienīgi pie Dieva, un viss viņu viltus izzudīs.

28:76 Patiešām, Kārūns (Korahs) bija viens no Mūsā ļaudīm, taču viņš tos apspieda. Mēs bijām to apveltījuši ar lielu bagātību un atslēgas no viņa mantu kambara bija tik smagas, ka būtu par grūtu vairākiem spēkavīriem. Tad viņa ciltsbrāļi tam sacīja: «Tu pārāk nesapriecājies. Patiešām, Dievam nepatīk pārlieku liela liksmība.

28:77 Ar to, ko Dievs tev ir devis šajā pasaulē, centies pēc mājvietas Viņā saulē un neaizmirsti arī par savu daļu šeit uz zemes. Un dari labu, jo Dievs ir labu darījis tev. Un nevairo postu virs zemes. Patiešām, Dievs nemil ļaunprātīgos.»

28:78 Viņš sacīja: "Tas viss man ir dots, pateicoties manām zināšanām." Vai viņš patiešām nezināja, ka pirms viņa Dievs bija iznīcinājis veselas paaudzes, kas bija varenākas un bagātākas par viņu? Bet noziedzniekiem, par viņu ļaunajiem darbiem, neviens neko nejautās.

28:79 Un viņš izgāja ļaužu priekšā, izgreznojies ar savām rotām. Tie, kuri ilgojās pēc šīs pasaules dzīves, sacīja: "Kaut mums arī tiktu dots tas, kas ir dots Kārūnam! Patiešām, viņš ir īsts laimes luteklis!"

28:80 Bet tie, kam bija dotas zināšanas, sacīja: «Ak vai, jums! Priekš tā, kas tic un dara taisnus darbus, labāks ir Dieva atalgojums. Bet saņems to vienīgi pacietīgie.»

28:81 Tad Mēs likām zemei aprīt viņu un viņa namu. Un nebija neviena, kas tam Dieva vietā būtu palīdzējis, ne arī viņš bija no tiem, kas var sevi pasargāt.

28:82 Un tie, kas vēl vakar bija gribējuši būt tādi kā viņš, sāka runāt: «Vai tad jūs nezināt, ka vienīgi Dievs var dot vairāk no savas bagātības kuram no saviem kalpiem vien grib, vai arī mazāk. Ja Dievs nebūtu mūs izredzējis, Viņš liktu zemei aprīt arī mūs. Vai tad jūs nezināt, ka neticīgajiem nekādi nepaveiksies.»

28:83 Jo mājvietu Viņā saulē Mēs dosim tiem, kas šajā pasaulē necenšas būt tie visu varenākie un ar savu alkatību nevairo postu virs zemes. Laimīgs liktenis gaida tikai taisnīgos.

28:84 Tas, kurš Dieva priekšā nāks ar labiem darbiem, par atalgojumu saņems vēl ko labāku. Bet tas, kurš Dieva priekšā nāks ar ļauniem darbiem, tam tiks atmaksāts tikai ar to, ko viņš būs darījis pats.

28:85 Patiešām, Tas, kas tev ir devis Kurānu, atvedīs tevi atpakaļ mājās. Saki: Mans Kungs zina labāk, kurš nāk droši vadīts un kurš ir acīm redzami apmaldījis.

28:86 Un tu taču arī negaidīji, ka šī grāmata tev varētu tikt nosūtīta citādi, kā vien ar tava Kunga žēlastību. Un neej neticīgajiem par palīgu.

28:87 Un neļauj viņiem novērst sevi no Dieva vēstīm pēc tam, kad tev tās ir tikušas atklātas. Un aicini ļaudis pie sava Augstā Kunga. Un neesi elku dievu pielūdzējs.

28:88 Un piesauc vienīgi Dievu, nevienu citu. Jo nav citu dievu, vienīgi Viņš. Iznīcināts tiks viss, tikai ne Viņš pats. Un lēmumu pieņem Viņš. Un pie Viņa jūs atgriezīsieties.

29. Zirneklis

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

29:1 Alif Lam Mim

29:2 Vai ļaudis domā, ka tiks atstāti savā vaļā tādēļ vien, ka saka: «Es ticu!» un, ka tie netiks pārbaudīti?

29:3 Un, patiešām, tos, kas dzīvoja pirms viņiem, Mēs jau pārbaudījām. Un Dievs noteikti darīs zināmus tos, kas ir patiesi un Viņš noteikti darīs zināmus tos, kas melo.

29:4 Jeb vai tie, kas dara ļaunu, domā, ka var no Mums aizbēgt? Slikti viņi spriež.

29:5 Un, ja kāds cer uz tikšanos ar Dievu, tad, patiešām, Dieva noliktais laiks tuvojas. Un Viņš ir Visu Redzošais, Visu Zinošais.

29:6 Tas, kurš cīnās, cīnās vienīgi savā labā. Patiešām, jo Dievs stāv tālu no ļaužu vajadzībām.

29:7 Un Mēs noteikti dzēsīsim to ļaužu kļūdas un pārkāpumus, kas tic un dara taisnus darbus. Un Mēs noteikti atalgosim tos pēc tā vislabākā, ko viņi būs darījuši.

29:8 Un Mēs esam noteikuši, ka cilvēkam jāizturas labi pret saviem vecākiem. Bet, ja tie liek tev saistīt Mani ar kādu, ko tu nemaz nepazīsti, tad neklausī viņiem. Visi jūs atgriezīsieties pie Manis, un tad Es jums darīšu zināmu, ko jūs katrs esat darījuši.

29:9 Bet tos, kas tic un dara taisnus darbus, Mēs noteikti pieskaitīsim taisnīgajiem.

29:10 Un starp ļaudīm ir tādi, kas saka: «Mēs ticam Dievam.» Bet, kad Dieva ceļā citi ļaudis liek tiem ciest, tie domā, ka tas ir Dieva sods. Bet, kad tavš Kungs tev dāvā uzvaru, tie saka: «Patiešām, arī mēs bijām kopā ar tevi.» Vai Dievs nezina vislabāk, kas slēpjas ļaužu sirdīs?

29:11 Un Dievs noteikti darīs zināmus tos, kas tic un Viņš noteikti darīs zināmus tos, kas ir atkritēji.

29:12 Un neticīgie saka ticīgajiem: «Nāciet, iesim pa mūsu ceļu un mēs nesisim arī jūsu kļūdu nastu. Neko viņi nenesīs. Patiešām, meļi viņi ir.

29:13 Bet droši, ka viņi nesīs savas nastas un arī vēl citas nastas, kopā ar savām nastām. Un Atmodināšanas dienā viņiem par viņu izdomājumiem tiks pajautāts.

29:14 Un, tik tiešām, Mēs sūtījām Nuhu pie viņa ļaudīm, starp kuriem viņš nodzīvoja, atskaitot piecdesmit, tūkstoš gadus. Pār viņiem nāca plūdi, jo viņi bija ļaunprātīgi ļaudis.

29:15 Bet Mēs izglābām viņu un tos, kas bija šķirstā. Un Mēs darījām to par zīmi priekš visiem ļaudīm.

29:16 Un Ibrāhīms, kad viņš sacīja saviem ļaudīm: «Kalpojiet Dievam un bīstieties Viņa. Jums jāzina, ka tas ir labāk priekš jums pašiem.

29:17 Dieva vietā jūs pielūdzat elkus un pasaulē ienāk viltus. Patiešām, tiem, ko jūs pielūdzat Dieva vietā, priekš jums iztikas nav. Iztiku meklējiet vienīgi pie Dieva, kalpojiet vienīgi Viņam un esiet Viņam par to pateicīgi. Jo pie Viņa jūs visi atgriezīsieties.

29:18 Ja jūs to noliedzat, jums jāzina, ka arī pirms jums daudzi ir to nolieguši. Bet vēstneša uzdevums ir vienīgi jūs brīdināt."

29:19 Vai viņi nav sapratuši, kā Dievs uzsāk radīšanu un tad to atkārtot. Patiešām, Viņam tas ir viegli.

29:20 Saki tā: Pārstaigājiet zemi un paraugieties kā Viņš ir uzsācis radīšanu. Un tad Dievs radīs Nākamo pasauli. Patiešām, jo Dievs spēj Visu.

29:21 Viņš soda, kuru grib un dāvā savu žēlastību, kuram grib. Un pie Viņa jūs atgriezīsieties.

29:22 Un jūs nevarat paglābties ne uz zemes, ne debesīs. Un jums, bez Viņa, nav ne aizstāvja, ne palīga.

29:23 Un tie, kas netic Dieva zīmēm un tam, ka satiks Viņu, cerības uz Manu žēlastību ir zaudējuši un tos gaida mokpilns sods.

29:24 Vienīgais, ko Ibrāhīma ļaudis sacīja, bija: "Nogaliniet viņu, vai arī sadedziniet viņu!" Bet Dievs to no uguns liesmām izglāba. Patiešām, tajā ir zīme ticīgiem ļaudīm.

29:25 Un viņš sacīja: «Dieva vietā jūs esat izvēlējušies elkus. Mīlestība starp jums pastāvēs tikai šajā dzīvē. Atmodināšanas dienā jūs atteiksieties viens no otra un nolādēsiet viens otru. Uguns būs jūsu mitekļi un nebūs neviena, kas jums palīdzēs.»

29:26 Un Lūts ticēja viņam un Ibrāhīms sacīja: “Patiešām, es dodos ceļā pie sava Kunga. Patiešām, Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.”

29:27 Mēs dāvājām Ibrāhīmam Ishāku un Jakūbu, un viņa pēcnācējiem rakstus un pravietību. Mēs viņu atalgojām jau šajā dzīvē, bet Viņā saulē viņš tiks pieskaitīts taisnīgajiem.

29:28 Un Lūts sacīja saviem ļaudīm: «Patiešām, Jūs darāt tādas kauna darbus, kādus pirms jums nav darījis neviens visā pasaulē.

29:29 Patiešām, jūs guļat ar vīriešiem, aplaupāt ceļniekus un darāt ļaunus darbus savos saietos?» Un vienīgais, ko tie atbildēja, bija: «Ja tu saki taisnību, tad uzsūti mums Dieva sodu.»

29:30 Viņš sacīja: «Ak, mans Kungs! Palīdzi man pret šiem posta vairotājiem.»

29:31 Un, kad Mūsu sūtņi atnāca pie Ibrāhīma ar labajām ziņām, viņi sacīja: «Patiešām, Mēs iznīcināsim šīs pilsētas ļaudis. Patiešām, šie ļaudis ir ļaundari.»

29:32 Viņš sacīja: “Bet Lūts arī tur dzīvo.” Viņi sacīja: “Mēs zinām labāk, kas tur dzīvo. Mēs noteikti izglābsim viņu un viņa ģimeni, izņemot viņa sievu. Viņa ir starp tiem, kas atpaliks.”

29:33 Kad Mūsu sūtņi atnāca pie Lūta, viņš bija nobēdājies, jo juta, ka nespēs tos aizstāvēt. Viņi sacīja: «Nebīsties un nenoskumsti. Mēs izglābsim tevi un tavu ģimeni, izņemot tavu sievu - viņa ir starp tiem, kas atpaliks.

29:34 Patiešām, Mēs sūtīsim bargu sodu no debesīm pār šiem ļaudīm, jo viņi ir bijuši neganti un nepaklausīgi.»

29:35 Un, tik tiešām, Mēs esam atstājuši acīmredzamu zīmi priekš ļaudīm, kas spēj to saprast.

29:36 Pie Madjanas iedzīvotājiem Mēs sūtījām viņu brāli Šuajbu. Un viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Kalpojiet Dievam un gaidiet Atmaksas dienu. Un nedariet ļaunu un nevairojiet postu virs zemes.»

29:37 Bet tie nosauca viņu par meli. Tad sākās zemestrīce un no rīta visi viņi gulēja uz mutes savu māju drupās.

29:38 Un Āda un Tamūda ļaudis? Kas ar viņiem ir noticis, ir redzams no tā, kas palicis pāri no viņu mājokļiem. Un, lai gan tie bija ar labu redzi apveltīti ļaudis, sātans tos bija padarījis aklus, likdams tiem domāt, ka tas, ko tie dara, ir kas labs un brīnišķīgs.

29:39 Un Kārūns un faraons un Hāmāns? Un, protams, Mūsā atnāca pie viņiem ar skaidrām liecībām, bet viņi uz šīs zemes bija augstprātīgi. Arī viņi no Mūsu soda neizbēga.

29:40 Un tā, Mēs sodījām ikvienu no viņiem par viņu noziegumiem. Tur bija tāds, kam Mēs uzsūtījām mežonīgu vētru un akmeņu lietu, un tāds, kuru pārsteidza šausmīgas mocības, un tāds, kuru Mēs likām aprīt zemei, un tāds, kuru Mēs noslīcinājām. Tas nebija Dievs, kas nodarīja tiem pāri, tas bija viņu pašu roku darbs.

29:41 Tie, kas Dieva vietā par saviem aizstāvjiem un palīgiem ņem citus, līdzinās zirneklim, kas taisa sev māju. Un, patiešām, vistrauslākā no mājām ir zirnekļa māja. Ja vien viņi to zinātu.

29:42 Patiešām, Dievs pazīst ikvienu, ko tie piesauc Viņa vietā. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

29:43 Tādas ir līdzības, ko Mēs dodam ļaudīm. Bet sapratīs tās tikai tie, kam būs zināšanas.

29:44 Dievs radīja debesis un zemi, visā patiesībā. Patiešām, tā ir zīme ticīgiem ļaudīm.

29:45 Lasi priekšā to, kas tev ir atklāts šajā grāmatā un ievēro Ikāmat-as-Salāt. Patiešām, lūgšanas pasargā no kaunpilnām lietām un ļauniem darbiem. Un, protams, pieminēt Dievu ir vairāk par visu. Un Dievs zina, ko jūs darāt.

29:46 Strīdoties ar rakstu ļaudīm, izņemot tos, kas rīkojas netaisnīgi, runājiet pieklājīgi un cieņas pilni. Sakiet: Mēs ticam tam, kas ir ticis atklāts mums un tam, kas ir ticis atklāts jums. Mums un jums ir viens Dievs un vienīgi Viņam mēs pakļaujamies.

29:47 Un tā, Mēs esam nosūtījuši tev šo grāmatu. Tie, kam Mēs esam dāvājuši rakstus, tai tic. Tai tic arī daži no šīs pilsētas ļaudīm. Un tikai neticīgie noraida Mūsu vēstis.

29:48 Pirms tās tu neesi nevienu grāmatu priekšā lasījis, ne arī kādu ar savu labo roku rakstījis, jo tad jau viltnieki būtu sākuši tevi apšaubīt.

29:49 Taču tiem, kam ir dotas zināšanas, šīs skaidrās vēstis nonāk līdz sirdij. Un neviens, izņemot ļaundarus, Mūsu vēstis nenoraida.

29:50 Un viņi saka: «Kāpēc viņa Kungs nav viņam nosūtījis kādas zīmes?» Saki tā: Visas zīmes ir pie Dieva un es esmu tikai brīdinātājs.

29:51 Vai viņiem nepietiek ar to, ka Mēs tev esam nosūtījuši šo grāmatu (Kurānu) un tu lasi to viņiem priekšā? Patiešām, tā ir žēlastība un atgādinājums ticīgiem ļaudīm.

29:52 Saki tā: Pietiek ar to, ka Dievs ir liecinieks starp mani un jums. Viņš zina visu, kas ir debesīs un virs zemes. Tie, kas tic viltus dieviem un netic Dievam, tie pazaudēs visu.

29:53 Viņi mudina tevi pasteidzināt soda dienu. Soda viņi būtu saņēmuši jau sen, ja būtu pagājis Dieva noliktais laiks. Bet sods nāks pēkšņi, un tad, kad tie to vismazāk gaidīs.

29:54 Viņi mudina tevi pasteidzināt soda dienu. Un patiešām! Elle aptvers neticīgos no visām pusēm.

29:55 Tajā dienā sods tos aplās no augšas virs viņu galvām un no apakšas zem viņu kāju pēdām, un Viņš sacīs: «Nobaudiet nu no tā, ko jūs esat sadarījuši».

29:56 Ak, Mani ticīgie kalpi! Patiešām, Mana zeme ir plaša. Tādēļ kalpojat Man.

29:57 Katra dvēsele sastapsies ar nāvi. Un tad jūs atgriezīsieties pie Mums.

29:58 Un tiem, kuri būs bijuši ticīgi ļaudis un darījuši taisnus darbus, Mēs dosim brīnišķīgus mājokļus Dārzos, zem kuriem upes plūst, un tur viņi paliks uz laiku laikiem. Brīnišķīgs ir to atalgojums, kas nepaguruši strādā.

29:59 Kas ir pacietīgi, izturīgi un paļaujas uz savu Radītāju.

29:60 Cik daudz ir dzīvu radību, kas par savu iztiku nemaz negādā! Dievs gādā gan par tām, gan par jums. Jo Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

29:61 Un, ja jūs viņiem jautātu: “Kurš ir radījis debesis un zemi un, kurš ir noteicis saules un mēness gaitu?”, tie noteikti atbildētu: “Dievs.” Tad kā tas nāk, ka viņi ir tikuši tik ļoti maldināti?

29:62 Dievs saviem kalpiem, pēc savas gribas, var dot vai nu vairāk, vai mazāk. Patiešām, par visu Dievs ir Visu Zinošais.

29:63 Un, ja jūs viņiem jautātu: «Kurš sūta lietus ūdeni no debesīm, lai mirusī zeme atkal atdzīvotos?», tie noteikti atbildētu: «Dievs.» Saki: Visa slava un pateicība par to pienākas Dievam! Bet vairākums no viņiem nedomā ar galvu.

29:64 Un šīs pasaules dzīve nav nekas cits, kā izpriecas un rotaļas. Un, patiešām, mājas Viņā saulē ir tā patiesā dzīve. Ja vien viņi to zinātu.

29:65 Un, kad viņi kāpj kuģī, viņi piesauc Dievu, dziļā ticībā uz Viņu vienīgo. Bet, kad Viņš tos laimīgi pārved mājās, tie atkal pielīdzina Viņu citiem.

29:66 Lai noliegtu to, ko Mēs tiem esam devuši, lai varētu paliksmot. Bet drīz tie zinās.

29:67 Vai viņi neredz, ka Mēs esam esam padarījuši Meku ļaudīm par drošu patvērumu laikā, kad visapkārt tiek gūstīti cilvēki. Vai tiešām viņi tic meliem un netic Dieva žēlastībai?

29:68 Kas var būt vēl netaisnīgāks par to, kas stāsta par Dievu melus vai noliedz patiesību, kad tā pie viņa ir atnākusi. Un vai Elle nav īstais mīteklis neticīgiem ļaudīm?

29:69 Bet tos, kas pūlas priekš Mums, Mēs vadīsim pa Mūsu ceļiem. Un, patiešām, Dievs ir ar tiem, kas dara labu.

30. Romieši

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

30:1 Alif Lam Mim

30:2 Romieši tika sakauti.

30:3 Kādā no tuvējām zemēm. Bet, pēc sakāves, viņi atkal gūs uzvaru.

30:4 Pēc dažiem gadiem. Dievs ir lēmis pirms tam un Dievs lems arī pēc tam. Un tajā dienā ticīgie gavilēs.

30:5 Ar Dieva palīgu. Viņš palīdz, kam grib. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Žēlastības Pilnais.

30:6 Dieva solījums. Dievs nelauž savus solījumus, bet vairākums no ļaudīm to nesaprot.

30:7 Tie pazīst tikai šīs pasaules redzamo daļu, pret dzīvi Viņā saulē tie izturas nevērīgi.

30:8 Vai viņi paši par sevi nav padomājuši? Dievs radīja debesis, zemi un visu, kas ir starp tām, visā patiesībā, un tikai uz noteiktu laiku. Un, patiešām, daudzi netic, ka satiks savu Radītāju.

30:9 Vai viņi, pārstaigājot zemi, nav redzējuši, kādu galu ir ņēmušas tās paaudzes, kas dzīvoja pirms viņiem? Tie bija stiprāki ļaudis par viņiem. Labāk prata celt namus, labāk ierīkot un apstrādāt zemi. Un viņu vēstneši nāca pie viņiem ar skaidrām liecībām. Dievs nenodarīja tiem ļaunu, tie bija viņi paši, kas nodarīja sev ļaunu.

30:10 Un ļauns bija to gals, kas paši bija darījuši ļaunu, jo viņi bija nolieguši Dieva zīmes un izsmējuši tās.

30:11 Dievs uzsāk radīšanu un tad to atkārtu. Un tad jūs atgriezīsieties pie Viņa.

30:12 Un tajā dienā, kad sitīs tā stunda, noziedzniekus pārņems dziļš izmisums.

30:13 Un neviens no tiem, ko viņi bija pielīdzinājuši Dievam, par viņiem neaizbildīs, un viņi no tiem atteiksies un noliegs tos.

30:14 Un tajā dienā, kad sitīs tā stunda, ļaudis tiks šķiroti.
30:15 Tie, kas tic un dara taisnus darbus, liksmos Paradīzes Dārzā.
30:16 Bet tie, kas netic, noliedz Mūsu zīmes un tikšanos Viņā saulē, tiks vesti uz soda vietu.
30:17 Tad teiciet jel Dievam slavu, kad pienāk vakars, un, kad atāust rīts!
30:18 Visa slava un pateicība debesīs un virs zemes pienākas Viņam. Tad teiciet jel Dievam slavu pusnaktī un dienas vidū!
30:19 Tas ir Viņš, kas mirušo dara dzīvu un dzīvo mirušu. Un kā Viņš dod dzīvību mirušai zemei, tā Viņš pamodinās arī jūs.
30:20 Un viena no Viņa zīmēm ir tā, ka Viņš radīja jūs no putekļiem un lūk! jūs esat cilvēki un vairojaties skaitā.
30:21 Un vēl viena no Viņa zīmēm ir tā, ka no jums pašiem, jums par mierinājumu, Viņš radīja sievietes un lika jums izjust pieķeršanos un pateicību vienam pret otru. Patiešām, tajā ir zīmes domājošiem ļaudīm.
30:22 Un vēl starp Viņa zīmēm ir debesu un zemes radīšana un jūsu valodu un ādas krāsas dažādība. Patiešām, tajā ir zīmes zinošiem ļaudīm.
30:23 Un vēl viena no Viņa zīmēm ir tā, ka naktī jūs varat gulēt, bet dienā lūkoties pēc Viņa dāsnuma. Patiešām, tajā ir zīmes redzīgiem ļaudīm.
30:24 Un vēl starp Viņa zīmēm ir zibens, no kā jūs nobīstaties, bet, kas modina arī cerības. Un Viņš sūta lietus ūdeni no debesīm, kas mirušai zemei atkal atdod dzīvību. Patiešām, tajā ir zīmes saprotošiem ļaudīm.
30:25 Un starp Viņa zīmēm ir arī tā, ka, pēc Viņa pavēles, debess un zeme stāv stingri savās vietās. Un tad, kad Viņš jūs pasauks - jūs nāksiet.
30:26 Un Viņam pieder viss, kas ir debesīs un virs zemes. Un viss paklausā Viņam.
30:27 Un tas ir Viņš, kas uzsāk radīšanu un tad to atkārtu. Un tas Viņam nav grūti. Ne debesīs, ne virs zemes nav līdzīga Viņam. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.
30:28 Viņš dod jums līdzību no jūsu pašu dzīves. Vai tas, ar ko Mēs esam jūs apveltījuši, vienādā mērā pieder arī jūsu nebrīvajiem ļaudīm un vai jūs no tiem bīstaties tāpat kā viens no otra? Tā Mēs skaidrojam Mūsu vēstis ļaudīm, kas domā ar galvu.
30:29 Bet nē! Ļauna darītāji, neapjēdzot, ko dara, turpina izdabāt savām iegribām. Kas gan var palīdzēt tiem, ko Dievs noved no ceļa? Tiem palīdzēt nevar neviens.

30:30 Bet tu pievērs savu vaigu reliģijai, kas tiecas uz patiesību. Reliģijai, kuru Dievs, radīdams cilvēku, ir devis tam līdz. Un tas, kas ir Dieva radīts, nav izmaināms. Tā ir patiesā reliģija, tikai daudzi to nesaprot.

30:31 Griezieties pie Viņa nožēlā, bīstieties Viņa un ievērojiet Ikāmat-as-Salāt. Un neesiet elku dievu pielūdzēji.

30:32 Kā tie, kas savu reliģiju sadala gabalos un kļūst par sektām un katra no tām priecājas par savu gabalu.

30:33 Un, kad ļaudis piemeklē nelaime, tie piesauc savu Augsto Kungu un nožēlā griežas pie Viņa. Un tad, kad Viņš tiem dāvā savu žēlastību, daļa no viņiem atkal Viņu pielīdzina citiem,

30:34 noliedzot to, ko Mēs tiem esam dāvājuši. Tad tikai priecājieties vien, drīz vien jūs sapratīsiet.

30:35 Jeb vai Mēs būtu viņiem nosūtījuši kādu rakstu, kas kaut ko liecinātu par tiem, ar ko tie Viņu saista?

30:36 Un, kad Mēs liekam ļaudīm izjust Mūsu žēlastību, tie priecājas par to. Bet, kad dēļ tā, ko viņu pašu rokas ir darījušas, ar viņiem notiek kaut kas slikts, tie krīt izmisumā.

30:37 Vai tad ļaudis neredz, ka Dievs, pēc savas gribas, kādam dod vairāk un kādam dod mazāk? Patiešām, un tajā ir zīmes ticīgiem ļaudīm.

30:38 Tad dodiet jēl saviem tuviniekiem to, kas viņiem pienākas, un arī trūkumcietējiem un tiem, kas atrodas ceļā. Jo tas ir labākais, ko var darīt tie, kas grib iegūt Dieva atzinību. Un viņi būs tie, kam veiksies.

30:39 Tas, ko jūs aizdosiet uz augļiem, lai pavairotu savu bagātību uz citu mantas rēķina, pie Dieva nepavairosies. Bet viss tas, ko jūs dosiet kā az-Zakāt, cenšoties iegūt Dieva atzinību, jums tiks atmaksāts vairākkārtīgi.

30:40 Tas ir Dievs, kas jūs ir radījis un apgādājis ar visu, kas liks jums nomirt un atkal dāvās jums dzīvību. Vai kāds no jūsu izpalīgiem to spēj? Lai Slavēts ir Viņš un Augstu Celts pāri visiem, ar ko tie Viņu saista!

30:41 Ar ļaužu pašu rokām uz zemes un uz jūras ir nācis posts. Dievs grib, lai viņi nobauda daļu no tā, ko paši ir sastrādājuši, lai tiem būtu iespēja atgriezties.

30:42 Saki tā: Pārstaigājiet zemi, un jūs redzēsiet, kādu galu ir ņēmuši tie, kas dzīvoja pirms jums – vairākums no viņiem bija elku dievu pielūdzēji.

30:43 Bet tu pievērs savu vaigu reliģijai, kas tiecas uz patiesību, pirms pienāk Dieva diena, no kuras izvairīties nav iespējams. Tajā dienā viņi tiks šķiroti.

30:44 Tas, kas nebūs ticējis, saņems pretī savu neticību. Bet tas, kas būs bijis taisnīgs, pats izvēlēsies savu tālāko ceļu.

30:45 Lai tos, kas tic un ir taisnīgi, Viņš varētu savā dāsnumā apdāvināt. Patiešām, Viņš nemīl neticīgos.

30:46 Un vēl viena no Viņa zīmēm ir tā, ka Viņš sūta vējus, kā labu ziņu vēstnešus, lai jūs justu Viņa žēlastību, lai, pēc Viņa pavēles, kuģi varētu burāt pa jūrām, lai jūs varētu meklēt Viņa Pārpilnību un būt par to Viņam pateicīgi.

30:47 Un, tik tiešām, arī pirms tevis Mēs sūtījām vēstnešus pie viņu ļaudīm un tie nāca pie viņiem ar skaidrām liecībām. Tad Mēs sodījām tos, kas bija darījuši ļaunu un Mūsu pienākums bija palīdzēt ticīgiem ļaudīm.

30:48 Tas ir Dievs, kas sūta vējus. Tie sadzen mākoņus un, pēc Viņa pavēles, pārklāj ar tiem visas debesis. Tad Viņš saplēš tos gabalos un tu redzi, kā no mākoņu starpām sāk līt lietus. Un, kad Viņš, pēc savas gribas, liek tam krist uz kāda no Viņa kalpiem, tas kļūst līksms.

30:49 Un, protams, pirms tam viņi bija izmisuši.

30:50 Un pavēro Dieva žēlastības augļus, kad Viņš atdod dzīvību mirušai zemei. Patiešām, Viņš noteikti atdos dzīvību arī mirušajam. Un Viņš ir Tas, Kas Spēj Visu.

30:51 Bet, ja Mēs sūtītu vēju, un viņi redzētu, ka viņu druvas nodzeltē, viņi kļūtu nepateicīgi un neticīgi.

30:52 Un, patiešām, tu nevari likt miroņiem sadzirdēt un kurliem saklausīt tavu aicinājumu, kad tie uzgriež muguras.

30:53 Un tu nevari likt aklajiem atrast ceļu ārā no viņu maldiem. Tu vari likt sadzirdēt tikai tiem, kas tic Mūsu vēstīm un pakļaujas Dievam.

30:54 Dievs rada jūs nevarīgus, tad dod jums spēku, tad atkal to atņem un jūsu mati kļūst balti. Viņš rada visu, ko vēlas. Viņš ir Visu Zinošais, Visu Spēcīgais.

30:55 Un tajā dienā, kad sitīs tā stunda, noziedznieki apzvērēs, ka bijuši tur (uz zemes) tikai labi ja stundu. Un kļūdīsies, kā vienmēr.

30:56 Bet tie, kam tika dāvātas zināšanas un ticība, sacīs: «Tik tiešām, kā Dievs to bija nolīcis, jūs bijāt tur līdz Atmodināšanas dienai. Un šī ir Atmodināšanas diena, bet jūs to nezinājāt.»

30:57 Un tajā dienā nekāda taisnošanās ļauna darītājiem nepalīdzēs un kaut ko nožēlot jau būs par vēlu.

30:58 Un, tik tiešām, Kurānā Mēs ļaudīm esam devuši daudz un dažādu piemēru. Bet, lai kādu zīmi tu arī rādītu, neticīgie sacītu: «Viltņieki vien jūs esat.»

30:59 Dievs aizslēdz to sirdis, kas negrib neko zināt.

30:60 Un tātd, esi pacietīgs! Patiešām, Dieva Solījums ir patiess. Un neļauj tiem, kuriem trūkst ticības, sevi satraukt.

31. Lukmāns

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

31:1 Alif Lam Mim

31:2 Šīs ir gudras grāmatas rindas.

31:3 Ceļa rādītājs un žēlastība tiem, kas dara labu,

31:4 kas ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt un nešaubīgi tic dzīvei Viņā saulē.

31:5 Tie ļaujās sava Augstā Kunga vadībai un veiksmē pavada viņus.

31:6 Un starp ļaudīm ir arī tādi, kas savā neziņā pērk tukšus niekus, vedina ar tiem citus nost no Dieva ceļa un cenšas padarīt to par izsmieklu. Tos gaida pazemojošs sods.

31:7 Un, kad tiem lasa priekšā Mūsu vēstis, tie augstprātīgi uzgriež muguras, it kā viņi tās nemaz nedzirdētu, it kā viņi būtu krituši uz ausīm. Pastāsti tiem par mokpilnu sodu.

31:8 Patiešām, tos, kas tic un dara taisnus darbus, gaida prieka un sajūsmas Dārzi.

31:9 Lai paliktu tur uz laiku laikiem. Dieva solījums ir patiess. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

31:10 Viņš radīja debesis un novietoja tās uz neredzamiem balstiem. Viņš izvietoja uz zemes nekustīgus kalnus, lai zeme zem jūsu kājām nešūpotos. Viņš piepildīja zemi ar visu sugu dzīvniekiem. Un Mēs sūtījām uz zemi lietus ūdeni no debesīm un izaudzējām tur pa pāriem visādus brīnišķīgus augus.

31:11 Tas viss ir Dieva radīts. Tad parādiel jel Man, ko ir radījuši tie, bez Viņa. Nē, tie ļaundari ir dziļi apmaldījušies.

31:12 Un, tik tiešām, Mēs apveltījām Lukmānu ar gudrību (al-Hikmah), sacīdami: «Esi Dievam par to pateicīgs. Jo, kas ir pateicīgs, ir pateicīgs par labu sev. Un, kas ir nepateicīgs, tad, patiešām, Dievam vajadzību nav. Un Viņš ir Visas Uzslavas Vērtais.

31:13 Un, mācot savu dēlu, Lukmāns sacīja viņam: «Ak, mans dēls! Nepielīdzini Dievu nekam citam. Patiešām, tā būtu liela netaisnība.»

31:14 Un Mēs esam noteikuši rūpēties par saviem vecākiem. Viņu mātes tos iznēsā vienās grūtībās, soli pa solim, un divus gadus baro tos ar krūti. «Esi par to visu pateicīgi saviem vecākiem un Man, jo pie Manis jūs visi atgriezīsieties».

31:15 Ja viņi spiež tevi kalpot vēl kādiem citiem dieviem bez Manis, par kuriem tev nekas nav zināms, neklausī viņiem. Esi šajā dzīvē laipns ar viņiem, bet ej kopā ar tiem, kas piesauc Mani. Jo pie Manis ir jūsu atgriešanās un Es jums pateikšu, ko jūs katrs esat darījuši.

31:16 «Ak, mans dēls! Patiešām, ja pat tāds nieks kā sinepju graudiņš, būtu noslēpts dziļi klintī, jeb kaut kur debesīs vai virs zemes, Dievs to atradīs. Patiešām, Dievs ir Visu Vērigais, Nomodā Esošais.

31:17 Ak, mans dēls! Ievēro Ikāmat-as-Salāt, māci darīt labu, neļauj darīt ļaunu un pacietīgi panes visu, kas ar tevi notiek. Patiešām! Tās ir lietas, kas prasa apņēmību.

31:18 Un nenovērs lepnībā savu vaigu no ļaudīm un nestaigā pa zemi augstprātīgi. Patiešām, Dievam nepatīk iedomīgi ļaudis.

31:19 Lai tava gaita ir mierīga un tava balsis lai ir klusa. Patiešām, visnepatīkamākais ir ēzeļa brēciens.»

31:20 Vai tad jūs neredzat, ka Dievs jums ir devis visu, kas ir debesīs un virs zemes, un savā dāsnumā bagātīgi apveltījis jūs gan no Redzamā, gan no Apslēptā? Bet starp jums vēl ir tādi, kas strīdas par Dievu - ļaudis bez zināšanām, bez ceļa rādītāja un bez grāmatas, kas lietas apgaismo.

31:21 Un, kad viņiem saka: “Paklausiet tam, ko Dievs ir atklājis”, viņi saka: “Nē, mēs labāk paklausām tam, kam klausījuši ir mūsu tēvi.” Pat ja sātans tos aicinās saņemt sodu Elles liesmās.

31:22 Un ikviens, kas vērs savu seju uz Dievu un dara labu, patiešām, tāds ir satvēris uzticības cienīgu rokturi. Un pie Dieva atgriežas visas lietas.

31:23 Un ikviens, kas netic - lai viņa neticība tevi neskumdina. Arī viņiem būs jāatgriežas pie Mums, un tad Mēs tiem darīsim skaidri zināmu, ko tie būs darījuši. Patiešām, par to, kas slēpjas viņu sirdīs Dievs ir Visu Redzošais.

31:24 Mēs ļaujām tiem īsu brīdi papriecāties, bet tad Mēs tiem spriedīsim bargu sodu.

31:25 Un, ja tu viņiem jautātu: «Kurš radija debesīs un zemi?», tie droši vien sacītu: «Dievs.» Saki tā: Visa slava Dievam! Bet vairākums no viņiem to nezina.

31:26 Dievam pieder viss, kas ir debesīs un virs zemes. Patiešām, Dievam vajadzību nav. Un Viņš ir Visas Uzslavas Vērtais.

31:27 Ja arī visi uz zemes augošie koki būtu rakstāmbuliši un aiz tintes okeāna atrastos vēl septiņi tādi okeāni, arī tad nebūtu iespējams pierakstīt visus Dieva teiktos vārdus. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

31:28 Jūsu radišana un jūsu atmodināšana nebūs vairāk, kā vienas dvēseles radišana un atmodināšana. Patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

31:29 Vai tad tu neredzi, kā Dievs liek naktij ienākt dienā un dienai naktī? Kā Dievs liek saulei un mēnesim katram iet savu ceļu līdz noteiktam laikam? Un par to, ko ļaudis dara, Dievs ir Nomodā Esošais.

31:30 Tas ir tādēļ, ka Dievs ir patiesība, bet tas, ko viņi piesauc Viņa vietā, ir viltus. Un tādēļ, ka Dievs ir Visu Augstākais, Visu Dižākais.

31:31 Vai tad tu neredzi, ka ar Viņa žēlastību kuģi var peldēt pa jūrām? Ka Viņš sūta jums savas zīmes? Patiešām, tajā visā ir zīmes priekš pacietīgiem un pateicīgiem ļaudīm.

31:32 Un, kad viņi kā milzīgas ēnas sāk tos pārklāt, tie piesauc Dievu, pilnīgi paļaudamies vienīgi uz Viņu. Bet, kad Dievs tos ir izglābis un izvedis atkal krastā, dažu ticība kļūst mērenāka. Un neviens, izņemot nepateicīgus nodevējus, nenoliedz Mūsu zīmes.

31:33 Ak, ļaudis! Bīstieties sava Augstā Kunga un tās dienas, kad ne tēvs varēs nosargāt savu dēlu, ne dēls savu tēvu. Patiešām, Dieva solījums ir patiess. Tādēļ neļaujiet šīs pasaules dzīvei jūs pievilt un, runājot par Dievu, neļaujiet viltņiekam sevi piemānīt.

31:34 Patiešām! Tikai Dievs zin par to stundu. Tas ir Viņš, kas liek lietum līt no debesīm. Tas ir Viņš, kas zin, ko mātes slēpj savos klēpjos. Neviens cilvēks nezina, kas ar viņu notiks rīt un, kurā zemē viņš nomirs. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais, Nomodā Esošais.

32. Noliecot galvu godbijībā

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

32:1 Alif Lam Mim

32:2 Nav šaubu, šo grāmatu mums atklāj Pasaules Valdnieks.

32:3 Jeb vai viņi saka: "To viņš pats ir izdomājis." Nē! Tā ir patiesība no tava Augstā Kunga, lai tu varētu brīdināt ļaudis, pie kuriem neviens brīdinātājs vēl nav nācis, un, lai tie varētu tikt vadīti pa taisnu ceļu.

32:4 Tas ir Dievs, kas radīja debesis un zemi un visu, kas ir starp tām, sešās dienās. Un tad Viņš uzkāpa savā Tronī. Un nav jums bez Viņa neviens cita aizstāvja vai aizbildņa. Vai tas jums nebūtu jāņem vērā?

32:5 Viss, kas notiek debesīs un virs zemes ir Viņa ziņā. Un tad tas viss atgriezīsies pie Viņa tajā dienā, kas ilgs tūkstoš gadus, pēc tā, kā to skaitāt jūs.

32:6 Viņš ir Zinātājs par Apslēpto un par Apliecināto - Visu Spēcīgais, Žēlastības Pilnais.

32:7 Tas ir Viņš, kas visu, ko Viņš ir radījis, ir radījis labu un pilnīgu. Un cilvēku Viņš sāka radīt no māliem.

32:8 Tad Viņš deva tam pēcnācējus no nīstama šķidrums pilieniem.

32:9 Tad Viņš piešķīra tam samērīgu izskatu, iedvesa savu garu un dāvāja jums dzirdi, redzi un sajūtas. Un, cik maza ir jūsu pateicība.

32:10 Un viņi saka: «Vai pēc tam, kad mēs būsīm pazuduši zemē, mēs tiksīm radīti no jauna?» Nē, viņi netic, ka tos gaida tikšanās ar savu Radītāju.

32:11 Saki tā: Par jums parūpēsies Nāves eņģelis. Tas paņems jūsu dvēseles un jūs atkal nonāksiet pie sava Radītāja.

32:12 Un, ja tu varētu redzēt, kā ļaundari tad nokārs savas galvas Dieva priekšā un sacīs: «Ak, mūsu Kungs! Tagad mēs esam redzējuši un dzirdējuši. Sūti mūs atpakaļ uz zemes un mēs būsīm taisnīgi ļaudis. Patiešām, tagad mēs ticam un tā ir mūsu pārlicība.»

32:13 Un, ja Mēs būtu gribējuši, tad katrs cilvēks tiktu vadīts pa taisnu ceļu. Taču notiks tā, kā Es esmu teicis: «Es piepildīšu Elli ar tiem visiem - cilvēkiem un gariem!»

32:14 Tad nu izmēģiniet vien tās Uguns liesmas, jo jūs bijāt aizmirsuši par tikšanos šajā jūsu dienā. Patiešām, tagad Mēs esam aizmirsuši par jums. Tādēļ baudiet nu mūžīgo sodu par visu, ko esat darijuši.

32:15 Tikai tie tic Mūsu vēstīm, kas, dzirdot tās pieminām, krīt pie zemes un teic slavu savam Augstajam Kungam. Un viņi nav augstprātīgi.

32:16 Tie pamet savas guļas vietas, lai bailēs un cerībās piesauktu savu Kungu, un pārtiek no tā, ko Mēs tiem dodam.

32:17 Un neviens nezina, kādu prieku baudīs viņu acis, kā atalgojumu par saviem labajiem darbiem.

32:18 Tad, vai ticīgais un neganti nepaklausīgais ir viens un tas pats? Viņi nav salīdzināmi.

32:19 Tiem, kas tic un dara taisnus darbus, mājvieta būs viesmīlīgos Dārzos, kā atalgojums par to, ko viņi būs darījuši.

32:20 Bet tiem, kas ir ļaunprātīgi un nepaklausīgi, mitekļis būs Elles ugunīs. Un katru reizi, kad viņi gribēs no turienes tikt ārā, viņus tur iegrūdis atpakaļ un viņiem tiks sacīts: "Baudiet vien to Uguns sodu, par ko jūs sacijāt, ka tāda nav!"

32:21 Un, patiešām, Mēs liksim tiem nobaudīt ciešanas arī vēl šajā dzīvē, lai dotu tiem iespēju atgriezties uz taisna ceļa.

32:22 Un kurš gan ir vēl netaisnīgāks par to, kurš uzgriež muguru, kad tam atgādina par viņa Kunga vēstīm? Patiešām, šos noziedzniekus Mēs sodīsim.

32:23 Mēs arī Mūsam devām rakstus un nešaubies par to. Un Mēs darijām tos par drošu ceļa rādītāju Isrāīla bērniem.

32:24 Kad tie kļuva stiprāki un pārliecinātāki ticībā Mūsu vēstīm, Mēs devām tiem vadoņus no viņu pašu vidus, kas, pēc Mūsu pavēles, vadīja tos pa taisnu ceļu.

32:25 Patiešām, Atmodināšanas dienā tavš Augstais Kungs iztiesās tās lietas, kur viņu domas dalījās.

32:26 Vai tas, cik daudzas paaudzes Mēs pirms viņiem tikām iznīcinājuši, nav ceļa rādītājs tiem, kas tagad dzīvo un staigā tajos mājokļos? Patiešām, tās ir zīmes! Vai tiešām viņi tajās neieklausīsies?

32:27 Vai viņi nav ievērojuši, kā Mēs sūtām lietūs ūdeni uz nedzīvās zemes un tad izaudzējam tur labību, kas pabaro gan viņu ganāmpulkus, gan viņus pašus? Tad, vai tiešām viņi to neredz?

32:28 Un viņi saka: «Kad tad tiks pieņemts tas lēmums, ja jūs sakāt taisnību?»

32:29 Saki tā: Ja neticīgie kļūs ticīgi tikai dienā, kad tiks pieņemts lēmums, tas viņiem nepalīdzēs. Un papildus laiks arī tiem netiks dots.

32:30 Tad ej jel projām no viņiem un gaidi. Patiešām, viņi arī gaida.

33. Konfederāti

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

33:1 Ak, praviet! Bīsties Dieva un neklausī neticīgajiem un atkritējiem. Patiešām! Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

33:2 Paklausī tam, ko tev ir atklājis tavs Augstais Kungs. Patiešām! Par to, ko jūs darāt - Dievs ir Visu Zinošais.

33:3 Un paļaujies uz Dievu. Un pietiek ar Dievu, jo Viņš pārziņ visas lietas.

33:4 Dievs cilvēkam nedod divas sirdis. Sievas, no kurām jūs atsakāties (Az-Zihaar), nekļūst jums par mātēm, un jūsu pieņemtie dēli nekļūst par jūsu īstajiem dēļiem. Tie ir tikai vārdi, ko izrunā jūsu mutes. Patiesība ir Dieva sacītais un Viņš ir Tas, kas ved jūs uz taisna ceļa.

33:5 Sauciet savus pieņemtus dēlus viņu īsto tēvu vārdos: tas ir taisnīgāk Dieva priekšā. Ja jums nav zināmi viņu īstie tēvi, viņi ir jūsu ticības brāļi un draugi. Jūs varat kļūdoties neziņas dēļ. Bet kļūda, uz ko jūs būs mudinājusi jūsu sirds, tiks uzskatīta par pārkāpumu. Bet Dievs ir Visu Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

33:6 Pravietis ir tuvāks ticīgajiem par viņiem pašiem un pravieša sievas ir kā ticīgo mātes. Dievs ir nolīcis, ka saites starp asinsradniekiem ir ciešākas nekā saites starp ticīgajiem un muhadžīriem (emigrantiem no Mekas). Tomēr jūs varat veltīt lielāku uzmanību arī saviem draugiem. Tas tā ir uzrakstīts grāmatu grāmatā (al-Lauh al-Mahfūz).

33:7 Mēs esam slēguši derību ar praviešiem – ar tevi, ar Nūhu, ar Ibrāhīmu, ar Mūsā un ar Aīsā, Mariamas dēlu. Un derība, ko Mēs esam slēguši, ir cieša.

33:8 Lai Viņš uzticamajiem varētu pajautāt par viņu uzticību. Bet priekš neticīgajiem Viņš ir sagatavojis mokpilnu sodu.

33:9 Ak, ticīgie! Atcerieties Dieva labvēlību brīdī, kad jums pretī stājās naidīgi spēki. Mēs sūtījām pret tiem stipru vētru un jums neredzamus karapulkus. Un par to, ko jūs darāt - Dievs ir Visu Redzošais.

33:10 Kad viņi uzbruka jums no augšas un no apakšas, kad jums bailēs aizmiglojās acis un sirdis sakāpa kaklos, un kad jūs sākāt par Dievu šaubīties.

33:11 Tas bija pamatīgs satricinājums un smaga pārbaude ticīgajiem.

33:12 Un tad atkritēji un tie, ar tām samaitātajām sirdīm, sacīja: «Tas, ko Dievs un Viņš vēstnesis mums tika solījuši, bija vien iedomas un maldi.»

33:13 Daži no viņiem teica: “Ak, Jatribas (Medinas) ļaudis! Mūsu spēki ir par vājiem. Mums jāatkāpjas!” Bet daži no viņiem lūdza pravieša atļauju, sacīdami: “Patiešām, mūsu mājas ir palikušas bez aizstāvjiem!” Bet tā tas nebija, viņi vienkārši gribēja bēgt prom.

33:14 Un, ja ienaidnieki būtu ielenkuši pilsētu no visām pusēm un pieprasītu tiem atteikties no viņu ticības, maz būtu to, kas kavētos tā darīt.

33:15 Un, patiešām, pirms tam viņi bija Dievam solījušies negriezt muguras un nebēgt. Un par solījumu Dievam tiem tiks jautāts.

33:16 Saki tā: Ja jūs gribat izbēgt no nāves vai no tā, ka varat tikt nogalināti, bēgšana jums nepalīdzēs. Un priecāties jums būs dots vien īsu brīdi.

33:17 Saki: Ja Dieva griba ir nodarīt jums ļaunumu, kā jūs no tā varat izvairīties? Un, ja Dievs grib dāvāt jums savu žēlastību, kā jūs varat to novērst? Nav cita aizstāvja un palīga, kā vien Dievs.

33:18 Tik tiešām, Dievs pazīst tos no jums, kas attur ļaudis, un arī tos, kas saka saviem brāļiem: «Nāciet te pie mums!» No viņiem reti kāds ir redzams kaujas laukā.

33:19 Aiz sava skopuma un nevēlēšanās jums palīdzēt. Bet, kad tos pārņem bailes, tu redzi viņus skatāmies uz tevi. Viņi bola acis, gluži kā samaņu pirms nāves zaudēdami. Bet, kad bailes pāriet, tie asām mēlēm izsmej jūs, jo, izdarīt ko labu, tiem skauž. Viņi nav ticējuši, tādēļ Dievs viņu darbus darīs veltīgus. Un Dievam tas nav grūti.

33:20 Viņi domā, ka konfederātu spēki nav aizgājuši. Un, ja tie atkal atgrieztos, tie drīzāk gribētu būt tālu prom tuksnesī, starp tuksneša arābiem, un tur gaidīt ziņas no kaujas lauka. Ja tie būtu pie jums, maz būtu tādu no viņiem, kas cīnītos kopā ar jums.

33:21 Bet, protams, Dieva vēstnesis ir brīnišķīgs piemērs tiem, kas cer uz Dievu un Atmaksas dienu un vienmēr piemin Dieva vārdu.

33:22 Un, kad ticīgie ieraudzīja konfederātus, tie sacīja: «Tas ir tas, ko Dievs un Viņa vēstnesis mums tika sacījuši, un Dievs un Viņa vēstnesis ir teikuši patiesību.» Un tas vēl vairāk nostiprināja viņu ticību un pakļaušanos Dievam.

33:23 Starp ticīgajiem ir vīri, kas ir uzticīgi tam, ko viņi Dievam ir apsolijuši. Un starp viņiem ir tādi, kas savu pienākumu jau ir izpildījuši un tādi, kas gaida, lai to izpildītu. Un viņi nedomā neko mainīt.

33:24 Lai Dievs varētu uzticīgos par viņu uzticību atalgot, bet atkritējus, pēc savas gribas, vai nu sodīt, vai arī apžēlot. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

33:25 Un Dievs lika neticīgajiem dusmās griezties atpakaļ, neko neieguvuši. Un kaujas laikā ticīgajiem pietiek ar Dievu. Un Dievs ir Visu Varenais, Visu Spēcīgais.

33:26 Un tiem no rakstu ļaudīm, kas viņiem bija palīdzējuši, Viņš lika pamest savus nocietinājumus un sēja bailes viņu sirdīs. Daļu no viņiem jūs nogalinājat, daļu saņēmt gūstā.

33:27 Un Viņš atdeva jums viņu zemi, viņu mājas, viņu mantu un zemi, uz kuras jūs savu kāju vēl nebijāt pat spēruši. Un Dievam ir vara pār visu.

33:28 Ak, praviet! Saki savām sievietēm: «Ja tas, ko jūs vēlaties, ir šīs pasaules dzīve un tās krāšņās rotas, tad nāciet, un es jums tās došu, un atlaidīšu jūs ar laipnu vārdu.

33:29 Bet, ja jūs ilgojaties pēc Dieva, Viņa vēstneša un mājām Viņā saulē, tad, patiešām, tās no jums, kas dara labu, Dievs atalgos bagātīgi.

33:30 Ak, pravieša sievas! Ikvienu no jums, kas darīs kauna darbus, tiks sodīta divkārt. Un Dievam tas nav grūti.

33:31 Un ikvienu no jums, kas paklausīs Dievam un Viņa pravietim un būs taisna savos darbos, Mēs atalgosim divkārt un tā saņems no Mums dāsnu daļu.

33:32 Ak, pravieša sievas! Jūs nelīdzināties nevienai starp sievietēm. Ja jūs bīstaties Dieva, jūsu runa nedrīkst būt pārāk maiga, lai jūs neiekārotu kāds ar samaitātu sirdi. Jūsu runa lai ir cieņas pilna.

33:33 Uzturieties savās mājās un neizrādiešies, kā agrāk, pagānu laikos. Un ievērojiet Ikāmat-as-Salāt un dodiet az-Zakāt un paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim. Dievs grib noņemt no jums visu, kas ir netīrs, ak, mājas ļaudis! Un attīrīt jūs un turēt jūs nevainojami tīrus.

33:34 Un atcerieties to, kas jūsu mājās tiek lasīts priekšā no Dieva vēstīm un Rakstu gudrības. Patiešām, Dievs ir Visu Vērigais, Nomodā Esošais.

33:35 Patiešām, muslimi vīri un muslimas sievas, ticīgi vīri un ticīgas sievas, paklausīgi vīri un paklausīgas sievas, uzticīgi vīri un uzticīgas sievas, pacietīgi vīri un pacietīgas sievas, pazemīgi vīri un pazemīgas sievas, vīri, kas dod žēlastības dāvanas un sievas, kas dod žēlastības dāvanas, vīri, kas gavē un sievas, kas gavē, vīri, kas sargā savu tikumību un sievas, kas sargā savu tikumību un vīri un sievas, kas nekad neaizmirst pieminēt Dieva vārdu – tiem Dievs dāvās piedošanu un tie tiks dāsni atalgoti.

33:36 Ticīgam vīram, vai ticīgai sievietei nepiedien vēlēt ko citu, ja lēmumu jau ir pieņēmis Dievs vai viņa vēstnesis. Bet, ja kāds Dievam vai Viņai vēstnesim nepaklā, ir skaidrs, ka tāds ir gluži apmaldījis.

33:37 Un tad tu sacīji kādam (Zaidam, Haritas dēlam), kam gan Dievs, gan tu bijāt dāvājuši savu labvēlību: "Bīsties dieva un paturi savu sievu pie sevis." Bet tu paturēji savā sirdī to, ko Dievs gribēja darīt acīm redzamu: tu baidījies no cilvēkiem, kaut gan pienācīgāk tev būtu bīties no Dieva. Un, kad Zaid, ievērojot nepieciešamās formalitātes, no viņas bija izšķīries, Mēs to devām par sievu tev. Lai ticīgiem ļaudīm nerastos grūtības apprecēt savu pieņemto dēlu sievas, kad tās, ievērojot nepieciešamās formalitātes, no tiem būtu izšķīrušās. Un to, ko Dievs ir noteicis, ir jāpilda.

33:38 Pravieti nevar vainot par to, ko Dievs viņam ir noteicis. Tā tas ir bijis arī ar tiem, kas ir bijuši pirms viņa – Dieva noliktajam ir jāpakļaujas.

33:39 Viņi bija tie, kas atnesa Dieva vēstis un nebijās ne no viena, izņemot Viņu. Un pietiek ar Dievu, kurš zin par viņiem visu.

33:40 Muhameds nav tēvs nevienam no jums, bet viņš ir Dieva vēstnesis un praviešu zīmogs. Un Dievam ir zināms Viss.

33:41 Ak, ticīgie! Pastāvīgi pieminiet Dievu!

33:42 Un teiciet Viņam slavu - rītos un vakaros!

33:43 Tas ir Viņš, kas dod jums savu svētību, un Viņa eņģeļi, lai izvestu jūs no tumsas gaismā. Un Viņš pret ticīgajiem ir Žēlastības Pilnais.

33:44 Viņu sveiciens tajā dienā, kad tie Viņu satiks, būs: «Miers!» Un Viņš tiem ir sagatavojis dāsnu balvu.

33:45 Ak, pravieti! Patiešām, Mēs esam sūtījuši tevi par liecinieku, labu ziņu atnesēju un brīdinātāju.

33:46 Par aicinātāju pie Dieva, pēc Viņa gribas, un par gaismas rādītāju.

33:47 Un aiznes ticīgajiem šīs labās ziņas. Par to, ka pie Dieva tos gaida dāsna balva.

33:48 Un neklausī neticīgajiem un atkritējiem, un neņem vērā viņu pāri darījumus. Un paļaujies uz Dievu. Un pietiek ar Dievu, kā to, uz kuru var paļauties.

33:49 Ak, ticīgie ļaudis! Ja jūs stājaties laulībā ar ticīgām sievietēm, bet, pirms ar viņām esat gulējuši, gribat no tām šķīrties, nelieciet tām gaidīt: apdāviniet tās pienācīgi un ļaujiet tām iet.

33:50 Ak, pravieti! Patiešām, Mēs esam atļāvuši tev ņemt par sievieti tās, par kurām tu esi samaksājis līgavas naudu un tās, kuras Dievs tev ir devis un kuras ir tavā pakļautībā, tāpat arī tavu tēva brāļu meitas, kā arī tavu tēva māsu meitas, tāpat arī tavu mātes brāļu meitas un tavu mātes māsu meitas, kas ir pārcēlušies kopā ar tevi (no Mekas), un tāpat arī jebkuru ticīgu sievieti, kura grib dot sevi pravietim, un pravietis grib viņu precēt.

Bet tas ir atļauts tikai pravietim, nevis jebkuram citam ticīgajam. Mēs, protams, zinām, ko esam tiem noteikuši par viņu sievām un tām, kas ir viņu pakļautībā. Bet tevi lai tas nesatrauc. Un Dievs ir Visu Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

33:51 Tu drīksti, pēc savas vēlēšanās, atlikt kādas no tām apmeklēšanu un turēt sev blakus to, kuru vēlies. Un, ja tu vēlāk gribēsi apmeklēt kādu, ko agrāk negribēji, tas netiks uzskatīts par pārkāpumu. Tā būs labāk, jo tad viņas nenoskums, bet priecāsies par to, ko tu viņām dāvā. Dievs redz to, kas ir jūsu sirdīs. Un Dievs ir Visu Redzošais, Visu leciētīgais.

33:52 Sākot no šīs dienas, tev nav atļauts precēties ar citām sievietēm, vai mainīt savas sievas pret citām, lai arī kā viņu skaistums tevi valdzinātu. Izņēmums ir vienīgi tās, kas ir tavā pakļautībā. Un Dievs vēro visu, kas notiek.

33:53 Ak, ticīgie ļaudis! Neejiet pie pravieša uz mājām. Ejiet turp vienīgi tad, kad tiek ataicināti pusdienās, bet arī tad tikai noteiktajā stundā. Un, kad tiek atielūgti, tad ejiet un pēc tam, kad esat paēduši, atvadieties un ejiet projām. Un nedomājiet iekārtoties, lai uzsāktu garas sarunas. Patiešām, tas pravietim sagādās vienīgi neērtības un viņam būs kauns par jums. Bet Dievs no patiesības nekaunas. Un, kad jūs pravieša sievām lūdzat kādu lietu, lūdziet šaipus aizkara. Tā būs tīrāk gan priekš jums, gan priekš viņām. Jums neklājas apgrūtināt Dieva vēstnesi, ne arī pēc viņa apprecēt kādu no viņa sievām. Patiešām, tas būtu noziedzīgi Dieva acīs.

33:54 Vai nu jūs ko darāt atklāti, vai slepus, Dievs ir Visu Zinošais.

33:55 Tas nebūs pārkāpums, ja pravieša sievas būs bez plīvura savu tēvu vai viņu dēlu, savu brāļu vai viņu dēlu, savu māsu dēlu, savu sieviešu un to sieviešu, kas ir viņu pakļautībā, priekšā. Un bīstieties Dieva. Patiešām, Dievs ir liecinieks par visām lietām.

33:56 Patiešām, Dievs un Viņa eņģeļi sūta pravietim savu svētību. Ak, ticīgie ļaudis! Dodiet arī jūs savu svētību viņam un sveiciniet to ar pienācīgu sveicienu.

33:57 Patiešām, pār tiem, kas Dievu un Viņa vēstnesi apgrūtinās, nāks Dieva lāsts - šajā pasaulē un Viņā saulē un priekš tiem tiks gatavots pazemojošs sods.

33:58 Bet tiem, kas nepelnīti dara pāri ticīgiem vīriem un sievām, pašiem arī būs jānes savu nepatieso apvainojumu nasta.

33:59 Ak, praviet! Saki savām sievām un savām meitām un ticīgo vīru sievām, lai tās valkā savas drēbes nolaistas līdz zemei. Tā viņas būs vieglāk atšķiramas no citām un tiks pasargātas no uzmāšanās. Un Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.

33:60 Ja atkritēji un sirdīs samaitātie un tie, kas pilsētā izplata tenkas, nerimsies, Mēs palīdzēsim tev tikt ar viņiem galā, un tad viņi ilgi vairs kaimiņos jums nepaliks.

33:61 Un, būdami nolādēti, tie, visur, kur tos atradīs, tiks saķerti un nogalināti.

33:62 Tā Dievs bija rīkojies ar tiem, kas dzīvoja agrākos laikos. Un neko savā rīcībā Dievs nav izmainījis.

33:63 Ļaudis tev jautā par to stundu. Saki tā: To zina vienīgi Dievs. Un ko var zināt? Varbūt tā stunda ir jau pavisam tuvu.

33:64 Patiešām, neticīgos Dievs ir nolādējis un priekš viņiem jau ir iekurta Uguns.

33:65 Uguns, kurā viņi degs mūžīgi. Un ne aizstāvja, ne palīga viņiem nebūs.

33:66 Tajā dienā viņu sejas ugunī apgriezīsies otrādi un viņi sauks: "Ak, kaut mēs būtu paklausījuši Dievam un Viņa vēstnesim!"

33:67 Un viņi sacīs: "Ak, mūsu Kungs! Patiešām, mēs klausījām mūsu vadoņiem un mūsu augstmaņiem un viņi noveda mūs no ceļa.

33:68 Ak, mūsu Kungs! Sodi tos divkārt un apkrauj viņus ar smagiem lāstiem!"

33:69 Ak, ticīgie ļaudis! Neesiet kā tie, kas apsūdzēja Mūsā. Jo Dievs apgāza visas pret viņu celtās apsūdzības un pacēla viņu augstā godā.

33:70 Ak, ticīgie ļaudis! Bīstieties Dieva un runājiet taisnu valodu.

33:71 Tad Viņš jūsu darbus vērtīs labus un pilnīgus un piedos jums jūsu pārkāpumus. Un ikviens, kas paklausa Dievam un Viņa vēstnesim, jau ir sasniedzis daudz.

33:72 Patiešām, Mēs piedāvājām debesīm, zemei un kalniem uzņemties atbildību par visu, taču tie izbijās un atteicās no tās. Bet cilvēks uzņēmās to nest. Patiešām, viņš bija netaisns un nesaprātīgs.

33:73 Lai Dievs varētu sodīt atkritējus vīrus un atkritējas sievas, un elku dievu pielūdzējus vīrus un elku dievu pielūdzējas sievas. Un Dievs dāvās savu žēlastību ticīgiem vīriem un ticīgām sievietēm. Un Dievs ir Visu Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

34. Sāba

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

34:1 Slava un pateicība Dievam, kam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir uz zemes! Slava un pateicība Dievam arī Viņā saulē! Un Viņš ir Gudribas Pilnais, Nomodā Esošais.

34:2 Viņš zin visu, kas zemē pazūd un visu, kas no zemes rodas, visu, kas nāk no debesīm un visu, kas debesīs atgriežas. Un Viņš ir Žēlastības Pilnais, Mūžam Piedodošais.

34:3 Bet neticīgie saka: «Līdz mums tā stunda neatnāks.» Saki: Mana Kunga vārdā! Tā atnāks līdz jums. Jo par Apslēpto Viņš ir Visu Zinošais. Un nekas Viņam nepaslid garām nepamanīts, pat ne vissīkākais puteklītis debesīs vai uz zemes. Un nav nekā, lai cik tas svērtu, nedaudz vairāk, vai nedaudz mazāk, kas netiktu ierakstīts grāmatu grāmatā (al-Lauh al-Mahfūz).

34:4 Lai Viņš varētu atalgot ticīgos un taisnīgos. Jo viņi saņems piedošanu un dāsnu balvu.

34:5 Bet tos, kas uzbrūk Mūsu vēstīm, lai tās sajauktu un samaitātu, gaida bargs un mokpilns sods.

34:6 Un tie, kam ir dotas zināšanas, redz, ka tas, ko tavs Kungs tev ir atklājis, ir patiesība, kas ved ļaudis uz Visu Spēcīgā, Visu Slavējamā ceļa.

34:7 Bet tie, kas netic, saka: «Vai parādīt jums vīru, kurš apgalvo, ka pēc tam, kad jūs būsiet pilnīgi sairuši un pārvērtušies putekļos, jūs atkal tiksiet radīti no jauna?»

34:8 Vai nu viņš Dievu apmelo, vai arī viņam ir aptumšojies prāts!» Nē, tie ir viņi, kas ir dziļi apmaldījušies. Viņi netic dzīvei Viņā saulē, tādēļ tiks nolemti sodam.

34:9 Vai tad tie neredz sev priekšā un aiz muguras debesīs un zemi? Ja Mēs gribētu, zeme tos aprītu un debesīs gabaliem kristu uz viņu galvām. Patiešām! Tajā ir zīme ikvienam patiesam ticīgajam.

34:10 Un, protams, Mēs devām Dāvūdām no savām balvām, sacīdami: «Ak, jūs kalni! Dziediet slavas dziesmas Dievam kopā ar viņu! Un jūs, putni, arī!» Mēs darījām dzelzi lokanu priekš viņa,

34:11 lai jūs darinātu garus bruņukreklus, un lai gredzeni pareizi iegultos cits citā un, lai jūs būtu taisnīgi. Patiešām, Es esmu Visu Redzošais, un redzu, ko jūs darāt.

34:12 Un Suleimānam Mēs pakļāvām vēju, un no rīta tas veica ceļojumu mēneša garumā turp, bet pēcpusdienā mēneša garumā atpakaļ. Un Mēs likām priekš viņa plūst kausēta vara avotam. Un džinu (garu) vidū bija tādi, kas, ar viņa Kunga ziņu, darīja viņam dažādus darbus. Un tiem, kas Mūsu pavēlei nepaklausīja, Mēs liksim nobaudīt soda Uguns liesmas.

34:13 Viņi izgatavoja tam visu, ko vien viņš vēlējās. Augstas istabas, statujas, milzu kausus un akmens pavardus. «Strādājiet, ak jūs, no Dāvūda cilts! Par pateicības zīmi.» Maz gan ir pateicīgo starp Maniem kalpiem.

34:14 Tad, kad Mēs noteicām Suleimāna pēdējo stundu, nekas viņiem (džiniem) uz to nenorādīja, tikai mazs zemes tārpiņš sāka grauzt viņa spieķi. Bet, kad viņš nokrita zemē un nomira, džini saprata, ka ja tiem būtu zināms Apslēptais, tiem nebūtu bijis tik pazemojoši jāvergo.

34:15 Vietā, kur dzīvoja Sābas ļaudis arī bija kāda zīme – divi dārzi, viens labajā pusē, otrs kreisajā. “Baudiet, ko jūsu Augstais Kungs jums ir devis, un esiet Viņam par to pateicīgi. Jūsu zeme ir skaista un jūsu Kungs ir Visu Piedodošais.”

34:16 Bet viņi nebija pateicīgi ļaudis un Mēs uzsūtījām tiem plūdus, sagraujot viņu dambjus un apmainot abus viņu skaistos dārzus pret tādiem, kur auga tikai rūgti augļi, tamariski un daži lote koki.

34:17 Mēs atmaksājām tiem par viņu neticību. Un sodām Mēs tikai nepateicīgos.

34:18 Starp viņiem un Mūsu svētītajām pilsētām, Mēs uzcēlām citas pilsētas, samērīgā un pārredzamā attālumā citu no citas: “Lai viegls ir jūsu ceļš šajā zemē, gan dienā, gan naktī!”

34:19 Bet viņi sacīja: “Ak, mūsu Kungs! Dari tā, lai attālumi starp apmetņu vietām būtu lielāki!” Viņi rīkojās netaisni paši pret sevi. Mēs par viņiem atstājām pamācošus stāstus un izklīdinājām tos pa malu malām. Patiešām, tā ir zīme katram, kas ir pacietīgs un pateicīgs.

34:20 Un, protams, tas, ko par tādiem ļaudīm bija teicis Iblīss, izrādījās taisnība - tie paklausīja viņam. Viņam nepaklausīja tikai ticīgie ļaudis.

34:21 Viņam pār tiem nebija nekādas varas, bet Mēs varējām redzēt, kurš no tiem tic dzīvei Viņā saulē, un kurš par to šaubās. Un tavs Kungs uzrauga visas lietas.

34:22 Saki tā: Piesauciet vien tos, ko jūs turat blakus Dievam. Tiem nepieder pat ne vismazākais puteklītis, ne debesīs, ne virs zemes. Un nav tiem pie tā ne vismazākās daļas un izpalīgu arī starp tiem Viņam nav.

34:23 Bet aizbilst par kādu pie Dieva var tikai tas, kam Dievs to ir ļāvis. Pēc tam, kad bailes tos būs pametušas, tiem tiks jautāts: «Kas ir tas, ko jūsu Radītājs ir teicis?» Un viņi atbildēs: «Viņš ir teicis patiesību. Un Viņš ir Visu Augstākais, Visu Dižākais.»

34:24 Saki tā: Kas apgādā jūs ar visu, ko dod debesis un zeme? Saki: Dievs! Un, patiešām, vai nu jūs, vai mēs, esam vai nu uz taisna ceļa, vai arī galīgi nomaldījušies.

34:25 Saki tā: Jums netiks jautāts par mūsu pārkāpumiem, bet mums netiks jautāts par to, ko esat darījuši jūs.

34:26 Saki: Mūsu Kungs sasauks mūs visus kopā un spriedīs mums taisnu tiesu. Un Viņš ir tas Visu Zinošais Soģis.

34:27 Saki: Parādiet man tos, ko jūs Dievam esat piedēvējuši par izpalīgiem. Ak nē, patiešām! Viņš ir Vienīgais Dievs, Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

34:28 Un tevi Mēs esam sūtījuši pie visiem ļaudīm. Kā labu ziņu atnesēju un brīdinātāju. Bet vairākums no ļaudīm to nesaprot.

34:29 Un viņi saka: “Kad tad tas solījums piepildīsies, ja tu runā taisnību?”

34:30 Saki: Priekš jums diena jau ir noteikta. Un jūs to nevarat ne atlikt, ne pasteidzināt. Pat ne par stundu.

34:31 Un neticīgie saka: «Mēs neticēsim ne šim Kurānam, ne tam, kas bija pirms tam.» Ja tu varētu tos redzēt, kad tie, stāvēdami sava Radītāja priekšā, apbērs viens otru ar pārmetumiem. Tie apspiestākie sacīs tiem augstprātīgajiem: «Ja nebūtu jūs, mēs būtu kļuvuši ticīgi ļaudis!»

34:32 Un tie augstprātīgie sacīs tiem apspiestākajiem: «Vai tad mēs ar varu jūs rāvām nost no ceļa rādītāja, kad tas līdz jums bija atnācis? Jūs paši bijāt tie ļaundari.»

34:33 Tad tie apspiestākie sacīs tiem augstprātīgajiem: «Nē, tie bijāt jūs, kas caurām naktīm un dienām kalāt savus plānus un likāt mums neticēt Dievam un turēt citus par Viņam līdzīgiem.» Bet, kad tie redzēs, ka sods ir jau tuvu, tie apklusīs dziļā nožēlā. Un tad Mēs ap neticīgo kakliem apliksīm dzelzs riņķus. Vai tiem tiek atmaksāts par ko citu, vai vien par to, ko tie ir darījuši?

34:34 Lai arī uz kādu pilsētu Mēs sūtījām brīdinātāju, tās mantīgie ļaudis sacīja: «Patiešām, mēs neticam tam, ar ko tu pie mums esi sūtīts.»

34:35 Un viņi saka: «Mums ir vairāk mantas un vairāk bērnu, un mūs neviens nesodīs.»

34:36 Saki tā: Patiešām, Dievs, pēc savas gribas, vieniem dod vairāk, citiem mazāk, bet lielākā daļa ļaužu to nezina.

34:37 Un tā nav jūsu manta un jūsu bērni, kas jūs tuvina Dievam. Bet tie, kas tic un dara labu, tiks atalgoti divkārt un būs drošībā Augstajos Mājokļos.

34:38 Un tie, kas uzbrūk Mūsu vēstīm, lai tās sajauktu un samaitātu, tie saņems savu sodu.

34:39 Saki: Patiešām, mans Kungs, pēc savas gribas, dod saviem kalpiem vieniem vairāk, citiem mazāk. Bet to, ko jūs ziedojat Dieva vārdā, to jūs saņemsiet no Viņa atpakaļ. Jo Dievs ir tas, kas dod vislabāko daļu.

34:40 Un tajā dienā, kad visi sanāks Dieva priekšā, Dievs jautās eņģeļiem: "Vai jūs esat tie, ko šie ļaudis ir pielūguši?"

34:41 Viņi sacīs: «Lai esi slavēts! Tu esi mūsu sargs nevis viņi. Viņi pielūdza džinus (garus) un lielākā daļa ticēja tieši viņiem.»

34:42 Bet šodien jūs viens otram nevarat nodarīt ne labu, ļaunu. Un tad Mēs ļaundariem sacīsim: «Nu tad izbaudiet to Uguns sodu, par kuru jūs sacījāt, ka tie ir meli!»

34:43 Un, kad viņiem tiek lasītas priekšā Mūsu gaišās vēstis, tie saka: «Šis vīrs grib novērst jūs no tā, ko pielūdza jūsu tēvu tēvi.» Un viņi saka: «Tas viss ir izdomāts.» Un, kad pie neticīgajiem atnāk patiesība, tie saka: «Tie ir acīm redzami māņi!»

34:44 Un Mēs nebijām devuši tiem rakstus, no kuriem tie būtu varējuši ko mācīties. Un pirms tevis Mēs nebijām sūtījuši pie viņiem nevienu brīdinātāju.

34:45 Bet arī tie, kas dzīvoja pirms viņiem, noliedza patiesību. Viņiem tika dots desmitreiz vairāk nekā šiem, tomēr tie nosauca Manus vēstnešus par meļiem. Un kāds bija Mans sods!

34:46 Saki tā: Es jums lūdzu tikai vienu – nostājieties, Dieva vārdā, pa pāriem, vai pa vienam un padomājiet! Jūsu brālis nav prātā jūcis. Viņš tikai brīdina jūs no barga soda.

34:47 Saki: Es neprasu no jums atlīdzību. Tas viss ir jūsu labā. Mana atlīdzība nāks no Dieva. Un Viņš ir liecinieks it visam.

34:48 Saki: Patiešām! Mans Kungs sūta iedvesmu un patiesība kļūst redzama. Un Viņš ir Visu Zinošais par Apslēpto.

34:49 Saki tā: Ir atnākusi patiesība! Bet viltus, ne spēj ko uzsākt, ne spēj ko atkārtot.

34:50 Saki: Ja es nomaldos, tas ir mans zaudējums, bet, ja es eju taisnu ceļu, tad tas ir pateicoties tam, ko mans Kungs man ir atklājis. Patiešām, Viņš ir Visu Sadzirdošais, Mūžam Klātesošais.

34:51 Un, ja vien tu varētu tos redzēt, kad tie, šausmu pārņemti, nekur nevarēdami aizbēgt, turpat arī tiks saķerti.

34:52 Un viņi sacis: «Tagad mēs tam ticam!» Bet, kā gan lai viņi tiktu pie ticības no tik tālas vietas.

34:53 Un, protams, pirms tam viņi neticēja. Un izteica pieņēmumus par Apslēpto no tālienes.

34:54 Un tiks uzcelta siena. Starp viņiem un to, ko tie vēlētos. Arī agrāk tas bija noticis ar tādiem pašiem ļaudīm, kā viņi. Patiešām, jo viņiem bija bijušas aizdomas un dziļas šaubas.

35. Radītājs

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

35:1 Slava un pateicība Dievam – debesu un zemes Radītājam, Viņam, kurš nozīmē eņģeļus ar diviem, trijiem vai četriem spārnu pāriem par saviem sūtņiem. Un Viņš rada vēl arvien, visu, ko grib. Patiešām, katrā lietā Dievs ir Visu Spēcīgais.

35:2 To, ko Dievs savā žēlastībā cilvēkiem dāvā, atņemt nevar neviens. Bet to, ko atņem Viņš, neviens nespēj atdot. Un Viņš ir Visu Varenais, Gudribas Pilnais.

35:3 Ak, ļaudis! Neaizmirstiet Dieva labvēlību pret jums. Vai ir vēl kāds cits radītājs bez Dieva, kas apgādā jūs ar visu, ko dod zeme un debesis? Nav citu dievu, vienīgi Viņš. Cik tālu gan jūs esat aizmaldījušies?

35:4 Un, ja viņi tevi neatzīst, tad, protams, vēstneši netika atzīti arī pirms tevis. Un pie Dieva atgriežas viss.

35:5 Ak, ļaudis! Patiešām, Dieva solījums ir patiess. Tādēļ neļaujiet šīs pasaules dzīvei jūs pievilt. Un, lai mānītājs (sātans) nepievil jūs arī Dieva lietās.

35:6 Patiešām, sātans ir jūsu ienaidnieks, tādēļ izturieties pret to kā pret ienaidnieku, jo savus piekritējus viņš ved tieši Uguns liesmās.

35:7 Tie, kas netic, tiks bargi sodīti. Un tie, kas tic un dara labu, saņems piedošanu un dāsnu balvu.

35:8 Bet tie, kuru ļaunie darbi pašiem šķiet labi un skaisti? Patiešām, Dievs pazudina, ko grib un ved uz ceļa, ko grib. Bet tu neskumsti viņu dēļ, Dievs redz visu, ko tie dara.

35:9 Un Dievs sūta vējus, tie sadzenā mākoņus, pār mirušo zemi nolīst lietus un tā atdzīvojas. Tāda būs arī Atmodināšana.

35:10 Tam, kas grib iegūt godu, varu un slavu, jāzina, ka viss gods, visa vara un visa slava pienākas vienīgi Dievam. Pie Viņa nonāk labie vārdi, Viņu sasniedz labie darbi. Bet tos, kas perina ļaunu, gaida bargs sods un veltīgs būs viss, ko tie dara.

35:11 Un Dievs radīja jūs vispirms no putekļiem, un tad no Nutfah (vīrišķās un sievišķās sēklas). Un tad Viņš izveidoja no jums pāri. Un neviena sieviete nevar ne ieņemt, ne dzemdēt bez Viņa ziņas. Un, vai cilvēka mūžs ir garš, vai īss - tas viss ir ierakstīts grāmatu grāmatā (al-Lauh al-Mahfūz). Patiešām, Dievam tas ir viegli.

35:12 Un arī ūdens viss nav vienāds. Viens ir garšīgs, salds un patīkams dzeršanai, otrs sāļš un rūgts. Un katrā no tiem jūs varat atrast svaigu gaļu, ko ēst un sameklēt rotas, ko nēsāt. Un tu redzi kuģus peldam pa jūrām, un jūs varat meklēt pēc Viņa dāsnuma un būt par to Viņam pateicīgi.

35:13 Naktij Viņš liek ienākt dienā un dienai ieiet naktī. Viņš liek saulei un mēnesim katram iet savu ceļu līdz noteiktam laikam. Tāds ir Dievs, jūsu Augstais Kungs. Viņam pieder Augstākā Vara. Un tiem, ko jūs piesaucat Viņa vietā, nav varas pat pār dateļpalmas augļa miziņu.

35:14 Ja jūs tos piesaucat, jūsu saucienu tie nedzird. Un, ja tie dzirdētu, tie nevarētu atbildēt. Un Atmodināšanas dienā viņi atteiksies no jums. Un neviens tev nevar pavēstīt tā, kā vēsta Viņš - Nomodā Esošais.

35:15 Ak, ļaudis! Tie esat jūs, kam ir vajadzīgs Dievs. Dievam ir viss un Viņš ir Katras Uzslavas Vērtais.

35:16 Ja Viņš gribētu, Viņš varētu jūs pazudināt un jūsu vietā radīt citus.

35:17 Un Dievam tas nav grūti.

35:18 Un neviens nastu nesējs nenesīs cita nesēja nastu. Un, ja arī kāds, smagi apkrauts, lūgs kādu panest viņa nastu, palīdzēts netiks, pat ja lūdzējs būtu kāds tuvinieks. Tu vari brīdināt tikai tos, kas bīstas sava Augstā Kunga, to neredzot, un ievēro Ikāmat-as-Salāt. Un ikviens, kurš sevi attīra, dara to priekš sevis. Un pie Dieva ir atgriešanās.

35:19 Un aklais un redzošais nav vienādi.

35:20 Ne arī tumsa un gaisma.

35:21 Ne arī ēna un saules svelme.

35:22 Ne arī mirušais un dzīvais. Patiešām, Dievs var likt sadzirdēt tam, kam grib. Un tu nevari likt sadzirdēt tiem, kas guļ savos kapos.

35:23 Un tu esi vienīgi brīdinātājs.

35:24 Patiešām! Ar tevi Mēs esam sūtījuši patiesību, labu ziņu atnesēju un brīdinātāju. Un nav tādas cilts, pie kuras nebūtu ticis sūtīts brīdinātājs.

35:25 Un, ja viņi tevi neatzīst, tad tie, kas dzīvoja pirms viņiem, arī bija rikojušies tāpat. Viņu vēstneši nāca ar pārlicinošām zīmēm, rakstiem un apgaismojošām grāmatām.

35:26 Tad Es satvēru tos, kas nebija ticējuši un, cik briesmīgs bija Mans sods!

35:27 Vai tad tu neredzi, kā Dievs sūta lietus ūdeni no debesīm, kā Mēs liekam izaugt dažādu nokrāsu augļiem? Un kalnos dažādas, baltas un sarkanas joslas, tostarp arī melnas?

35:28 Tāpat arī cilvēki, kustoņi un mājlopi ir dažādās krāsās. Tikai tie no Viņa kalpiem, kam ir zināšanas, bīstas Dieva. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Vienmēr Piedodošais.

35:29 Patiešām, tikai tie, kas lasa priekšā Dieva grāmatu (Kurānu), ievēro lkāmat-as-Salāt un, vai nu atklāti, vai citiem neredzot, dod žēlastības dāvanas no tā, ko Mēs esam tiem devuši, var cerēt uz ieguvumu, kas nekad nezudīs.

35:30 Lai Viņš tiem varētu atmaksāt pilnā mērā un savā devībā iedot vēl papildus klāt. Patiešām, Viņš ir Visu Piedodošais, Novērtēt Spējīgais.

35:31 Un šī grāmata, ko Mēs tev atklājam, ir patiesība, kas apliecina to, ko Mēs bijām atklājuši jau agrāk. Patiešām, par saviem kalpiem Dievs ir Nomodā Esošais un Visu Redzošais.

35:32 Tad šo grāmatu Mēs devām mantojumā Mūsu izredzētajiem kalpiem. Daži no tiem nodara ļaunu savām dvēselēm, citi paliek ceļa vidū starp labu un ļaunu, bet citi, ar Dieva palīgu, dara labu virs zemes. Un tā ir tā lielā devība,

35:33 ka viņi ieies Mūžības Dārzos. Tur viņi tiks izrotāti ar zelta un pārļu roku sprādzēm un viņu drēbes tur būs no zīda.

35:34 Un viņi sacīs: «Visa slava un pateicība Dievam, kurš ir noņēmis mūsu bēdu nastu! Patiešām, mūsu Kungs ir Visu Piedodošais, Novērtēt Spējīgais.

35:35 Viņš, kas savā devībā ir vedis mūs Mūžīgās Mājās. Tur mūs neskars ne nogurums, ne spēku izsīkums.»

35:36 Bet priekš tiem, kas nebūs ticējuši, būs Elles ugunis. Nāvi tie tur nesagaidīs, un viņu mokas atvieglotas netiks. Tā Mēs atmaksāsim katram nepateicīgajam.

35:37 Un viņi tur sauks: «Ak, mūsu Kungs! Izlaid mūs no šejienes! Mēs būsim taisnīgi ļaudis, ne tādi kā agrāk!» Bet vai Mēs nedevām jums pietiekoši garu mūžu, lai jūs varētu visu labi ielāgot? Arī brīdinātājs bija gājis pie jums. Tad nu nobaudiet to, jo ļaundariem palīgu nav.

35:38 Patiešām, Dievs redz visu Apslēpto - debesīs un virs zemes. Patiešām, par to, kas slēpjas cilvēku sirdīs, Viņš ir Visu Zinošais.

35:39 Tas ir Viņš, kas ir darījis jūs par šīs zemes mantiniekiem. Un, ja kāds netic, tad viņa neticība nāks pret viņu pašu. Un viņu neticība tikai vairo Dieva dusmas un viņu neticība liek tiem pazaudēt visu.

35:40 Saki tā: Vai jūs esat padomājuši par tiem, ko jūs piesaucat vēl bez Dieva? Parādiet man, ko uz zemes ir radījuši viņi? Jeb vai viņiem pieder kāda daļa debesīs? Jeb vai Mēs esam tiem devuši kādu grāmatu un tie paklausu tās skaidrajām liecībām? Nē taču! Tie ļaundari viens otru var vienīgi pievilt un apmuļķot.

35:41 Patiešām, Dievs uztur debesīs un zemi, lai tās pastāvētu. Un, ja tās nepastāvētu, kurš cits tās uzturēs. Patiešām, Viņš ir Vienmēr Pretimnākošais, Vienmēr Piedodošais.

35:42 Un viņi zvēr pie Dieva, ar saviem visstiprākajiem zvērestiem, ka, ja kāds būtu nācis un viņus brīdinājis, viņi ietu pa daudz taisnāku ceļu nekā citi ļaudis. Bet, kad brīdinātājs pie viņiem bija atnācis, tie nepatikā novērsās,

35:43 kļuva vēl augstprātīgāki un ļaunprātīgāki. Bet ļaunprātība skar vienīgi ļaundarus. Tad, vai viņi gaida ko citu tā vietā, ko sagaidīja pirmās cilvēku paaudzes? Bet Dieva likumos tu neatradīsi nekādas izmaiņas un tu neatradīsi arī to, ka Dievs nebūtu rīkojies saskaņā ar tiem.

35:44 Vai tad viņi, pārstaigādami zemi, nav redzējuši, kādu galu ir ņēmuši tie, kas dzīvoja pirms viņiem? Tie bija daudz stiprāki ļaudis par viņiem. Bet nav neviena, ne debesīs, ne uz zemes, kas varētu no Dieva noslēpties. Patiešām, Viņš ir Visu Zinošais, Spēka Pilnais.

35:45 Un, ja Dievs gribētu cilvēkus sodīt, par to, ko tie ir pastrādājuši, uz zemes nepaliktu nevienas dzīvas radības. Bet Viņš dod tiem laiku līdz noteiktam brīdim. Un, kad šis brīdis pienāks, tad, patiešām, Dievs redz visus savus kalpus.

36. Ya Sin

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

36:1 Ya Sin

36:2 Es apliecinu pie gudrības pilnā Kurāna.

36:3 Patiešām, tu esi viens no vēstnešiem

36:4 uz taisnā ceļa.

36:5 Šī ir Atklāsme, ko ir sūtījis Visu Varenais, Visu Žēlsirdīgais,

36:6 lai tu brīdinātu ļaudis, kuru tēvu tēvi netika brīdināti un bija nevēriģi.

36:7 Patiešām, paties ir bijis par lielāko daļu no viņiem teiktais vārds, un viņi netic.

36:8 Patiešām! Ap viņu kakliem, līdz pat zodam, Mēs aplikām dzelzs riņķus un viņu galvas ir augstu izslējušās.

36:9 Un Mēs nožogojām viņus no priekšpuses un no mugurpuses un aplājām tos, lai tie neko neredz.

36:10 Bet ir gluži vienalga, vai tu tos brīdini, vai nebrīdini - viņi neticēs.

36:11 Jo brīdināt tu spēj tikai to, kas uzklausa vēsti un bīstas Visu Žēlsirdīgā, Viņu neredzot. Tad iepriecini jel to ar labām ziņām par piedošanu un cildenu atalgojumu.

36:12 Patiešām, Mēs uzmodinām mirušos un neaizmirstam neko no tā, ko viņi ir darijuši un, ko pēc sevis atstājuši. Un visu to Mēs esam uzskaitījuši skaidrā rakstā.

36:13 Un pastāsti viņiem līdzību par kādas pilsētas ļaudīm, pie kuriem bija gājuši vēstneši.

36:14 Kad Mēs pie viņiem divus aizsūtījām, tie viņus noraidīja. Tad Mēs aizsūtījām tiem palīgā trešo un viņi teica: «Patiešām, mēs esam vēstneši, kas sūtīti pie jums!»

36:15 Viņi sacīja: “Jūs esat tikai cilvēki, tādi paši kā mēs un Visu Žēlsirdīgais neko jums nav atklājis. Jūs melojat.”

36:16 Viņi (vēstneši) sacīja: “Mūsu Augstais Kungs zina, ka mēs tik tiešām esam vēstneši, kas sūtīti pie jums.

36:17 Un mūsu uzdevums ir vienīgi nogādāt jums vēsti.”

36:18 Viņi sacīja: «Patiešām, mums šķiet, ka jūs esat slikta zīme. Ja jūs nerimsieties, mēs nomētāsim jūs ar akmeņiem un tas būs sāpīgs sods.»

36:19 Viņi (vēstneši) sacīja: “Jūsu sliktā zīme mīt jūsos pašos. Vai tādēļ, ka jūs tiekāt brīdināti? Nē, taču! Jūs esat ļaudis, kas pārkāpj visas robežas.”

36:20 Un tad no pilsētas nomales atskrēja kāds vīrs. Viņš sacīja: “Ak, mani ļaudis! Uzklusiet vēstnešus!

36:21 Paklausiet tiem, kas neprasa no jums nekādu atlīdzību un tiek vadīti pa taisnu ceļu.

36:22 Un kādēļ lai es nepielūgtu To, kas mani ir radījis, pie Kura jūs visi atgriezīsieties.

36:23 Vai Viņa vietā man būtu jāpielūdz kādi citi dievi? Ja Visu Žēlsirdīgais gribēs man ko nodarīt, tie nevarēs man ne palīdzēt, ne izglābt.

36:24 Tik tiešām, tad es būtu dziļi nomaldījies.

36:25 Patiešām, es ticu jūsu Augstajam Kungam, tādēļ uzklusiet mani!»

36:26 Un viņam tika teikts (pēc tam, kad neticīgi bija to nogalinājuši): “Ieej Dārzā!” Viņš sacīja: “Es vēlētos, kaut mani ļaudis uzzinātu,

36:27 cik mans Kungs ir bijis pret mani žēlsirdīgs un, ka Viņš ir pieskaitījis mani taisnīgajiem.”

36:28 Mēs nesūtījām pret viņa ļaudīm debesu karapulku, Mēs tā nedarām.

36:29 Atskanēja viens vienīgs kļiedziens un lūk! tie tika iznīcināti.

36:30 Ak vai, nabaga ļaudis! Lai arī kāds vēstnesis pie viņiem bija nācis, viņi to izsmēja.

36:31 Vai viņi neredz, cik daudz paaudžu pirms viņiem Mēs jau esam iznīcinājuši? Tie pie viņiem neatgriezīsies.

36:32 Un noteikti visi viņi tiks vesti Mūsu priekšā.

36:33 Un zīme viņiem ir nedzīva zeme. Mēs dodam tai dzīvību, uz tās izaug graudi un viņi tos var ēst.

36:34 Un Mēs izvietojam uz tās datelpalmu un vīna dārzus un liekam no tās plūst avotiem.

36:35 Lai viņi var ēst to augļus. Viņu rokas nav to radījušas. Tad vai viņiem par to nebūtu jābūt pateicīgiem?

36:36 Lai slavēts ir Viņš, kurš ir radījis visus pa pāriem - to, ko izaudzē zeme, un to, ko izaudzē paši un daudz ko citu, ko tie vēl nezina.

36:37 Un vēl viena zīme priekš viņiem ir nakts. Mēs paņemam prom no tās dienu un skat! viņi paliek tumsā.

36:38 Un saule iet savu gaitu līdz noliktam laikam. Kā to ir noteicis Visu Spēcīgais, Visu Zinošais.

36:39 Un mēnesis, kam Mēs esam noteikuši fāzes, līdz tas kļūst līdzīgs vecai sakaltušai datelei.

36:40 Nav atļauts saulei apsteigt mēnesi, ne arī nakts var pārspēt dienu. Katram ir savs ceļš.

36:41 Un vēl viena zīme priekš viņiem ir tā, ka pārpildītā šķirstā Mēs pārvedām viņu pēcnācējus.

36:42 Un vēl Mēs radijām priekš viņiem ko līdzīgu, ar ko tie var braukt.

36:43 Un, ja Mēs gribētu, Mēs noslīcinātu viņus un tur nebūtu neviena, kas atsauktos viņu saucienam, ne arī kāda, kas tos glābtu,

36:44 ja vien ne Mūsu žēlastība un iztika uz noteiktu laiku.

36:45 Un viņiem tiek sacīts: «Bīstieties no tā, kas jūs gaida un no tā, kas jau ir noticis, lai jūs varat tikt apžēloti!»

36:46 Un neviena no viņu Kunga zīmēm, kas atnāk pie viņiem, nav tāda, kurai viņi neuzgrieztu muguru.

36:47 Un, kad viņiem tiek sacīts: Dodiet arī citiem no tā, ko Dievs jums dod, neticīgie saka ticīgajiem: Kāpēc mums būtu jābaro tie, kurus var pabarot Dievs, ja vien grib? Patiešām, tās ir tīrās blēņas.

36:48 Un viņi saka: «Kad tad tas solījums piepildīsies, ja jūs runājat taisnību?»

36:49 Bet viņi sagaidīs vienu vienīgu kļedzienu, kas ķers tos, joprojām vēl strīdoties.

36:50 Un tad tie nepaspēs ne uzrakstīt novēlējumu, ne atgriezties pie savām ģimenēm.

36:51 Un atskanēs Taure un lūk! no savām kapa vietām tie steigsies pie sava Radītāja.

36:52 Viņi sacīs: “Ak vai, mums! Kurš piecēla mūs no mūsu guļvietām?” “Tas ir tas, ko Visu Žēlsirdīgais bija apsolījis. Un vēstneši bija teikuši patiesību.”

36:53 Un būs viens vienīgs kļedziens, un lūk! Visi viņi stāvēs Mūsu priekšā.

36:54 Un šajā dienā nevienam netiks nodarīta ne vismazākā pārestība un jums atlīdzinās tikai par to, ko jūs būsiet darijuši.

36:55 Patiešām, tiem, kas šajā dienā nokļūs Paradīzē, būs daudz prieka:

36:56 viņi ar savām sievām sēdēs ēnā, ērtos sēdekļos,

36:57 un viņiem būs augļi un viss, ko viņi vēlēšies.

36:58 Un viņu Žēlsirdīgais Kungs tiem sacīs: “Miers ar jums!”

36:59 “Bet jūs šodien stāviet malā, jūs noziedznieki!”

36:60 Vai es jums kaut ko netiku aizliedzis, ak, Ādama bērni? Lai jūs nekalpojat satanam, kurš, patiešām, ir jūsu atklāts ienaidnieks,

36:61 bet kalpojat Man? Jo šis ir tas taisnais ceļš.

36:62 Un, patiešām, daudzus no jums sātans jau ir pazudinājis. Vai tiešām jums tas nebija saprotams?

36:63 Šī ir Elle, kas jums tika apsolīta.

36:64 Svilstiet tur šodien, par to, ka neticējāt.”

36:65 Šajā dienā Mēs viņu mutes aizziegēlēsīm un viņu rokas uz Mums runās un viņu kājas liecinās par to, ko viņi būs sapelnījuši.

36:66 Un, ja Mēs gribētu, Mēs atņemtu tiem arī acu gaišumu un tie, neko neredzēdami, skraidītu apkārt, ceļu meklēdami.

36:67 Un, ja Mēs gribētu, Mēs tos uz vietas pārveidotu, lai tie nevarētu pakustēties ne uz priekšu, ne atpakaļ.

36:68 Un tas, kuram Mēs dāvājam garu mūžu, beigās kļūst vājš kā bērns. Vai šeit nav par ko padomāt?

36:69 Un Mēs neesam skolojuši pravieti dzejas mākslā un tas arī viņam nepiedien. Tas ir tikai atgādinājums un gaišs Kurāns.

36:70 Lai brīdinātu dzīvos, un, lai vārds pret neticīgajiem varētu tikt piepildīts.

36:71 Vai viņi neredz, ka starp visām lietām, ko Mēs priekš viņiem esam radījuši, ir arī ganāmpulki, kas tiem pieder?

36:72 Un Mēs tos esam priekš viņiem pieradinājuši - uz vieniem no tiem viņi var jāt, citus var izmantot pārtikai.

36:73 Un priekš viņiem tur ir daudz kā noderīga, arī ko padzerties. Vai tas viņiem neliek būt pateicīgiem?

36:74 Bet viņi Dieva vietā piesauc elku dievus, lai tie viņiem palīdzētu.

36:75 Palīdzēt tie viņiem nevar, taču tas būs karapulks, kas ies pret tiem, kas viņus piesauc.

36:76 Lai viņu runas tevi neskumdina. Patiešām, Mēs zinām, ko tie dara atklāti un, ko tie dara slepus.

36:77 Vai tad cilvēks nesaprot, ka ir ticis radīts vienīgi no Nutfah (virišķās un sievišķās sēklas)? Bet nē! Viņš ņem un atklāti strīdas pretī!

36:78 Viņš runā līdzībās un aizmirst, kas viņu ir radījis. Viņš saka: «Kurš gan var atdot dzīvību šiem izkaltošiem un satrunējušiem kauliem?»

36:79 Saki tā: Dzīvību tiem var atdot tas, kurš tos radīja pirmoreiz. Un Viņš ir Visu Zinošais par visu radību.

36:80 Viņš dod jums dzirksteli no zaļa koka un lūk! jūs no tās iedezat ugunsroku.

36:81 Vai tas nav Viņš, kas ir radījis debesis un zemi, spējīgs radīt atkal visu no jauna? Jā, patiešām! Jo Viņš ir Visaugstākais Radītājs, Visu Zinošais.

36:82 Viņa pavēle, kad Viņš ir iecerējis kādu lietu, ir vienīgi tas, ka Viņš saka: «Esi!» Un tas ir.

36:83 Tad, lai slavēts ir Viņš, kura rokā ir Augstākā Vara pār visām lietām! Un pie Viņa jūs atgriezīsieties.

37. Izkārtojušies ierindā

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

37:1 Es zvēru pie tiem, kas izkārtojas ierindā,

37:2 pie tiem, kas dzen mākoņus,

37:3 un pie tiem, kas pasludina vēsti:

37:4 «Patiešām, jūsu dievs ir Vienīgais Dievs!

37:5 Debesu, zemes un visa, kas starp tām Valdnieks! Visu saules lēktu Kungs un Pavēlnieks!»

37:6 Patiešām! Mēs izgreznojām tuvākās debesis ar zvaigžņu rotu.

37:7 Lai pasargātu tās no ikviena dumpīga un ļauna gara.

37:8 Lai tie nenoklausītos, ko runā (eņģeļi) Augstajā Sapulcē. Tos apmētā no visām pusēm.

37:9 Un padzen, un nolemj mūžīgam sodam.

37:10 Bet tam, kam izdodas ko nozagt, tūlīt seko spoža, sadedzinoša uguns.

37:11 Tad pajautā viņiem, vai viņi ir stiprāka radība par tiem, kurus radījām Mēs? Patiešām, Mēs tos radījām no lipīga māla.

37:12 Patiešām, tev ir jābrīnās, bet viņi smejas.

37:13 Kad tiem tiek aizrādīts, tie neceļ ne ausu.

37:14 Kad tie redz kādu zīmi, tie pārvērš to par joku.

37:15 Un viņi saka: "Tas nav nekas cits, kā vien tīra burvestība!

37:16 Vai tiešām pēc tam, kad mēs nomirsim un no mums paliks pāri tikai kauli un putekļi, mēs atkal tiksīm atmodināti?

37:17 Un mūsu tēvi un tēvu tēvi arī?"

37:18 Saki: Jā, un jūs tiksiet pazemoti!

37:19 Tad būs viens vienīgs kļiedziens, un viņi visu sapratīs.

37:20 Un viņi sacīs: «Ak vai, mums! Šī ir tā Atmaksas diena!»
37:21 «Šī ir tā tiesas diena, kuru jūs noliedzāt.»
37:22 «Savāciet visus ļaundarus un viņu izpalīgus un arī tos, ko tie pielūdza
37:23 Dieva vietā, un vediet tos uz ceļa, kas ved Uguni.
37:24 Tad, ceļā tos apturiet. Patiešām, jo viņiem tiks jautāts.»
37:25 «Kas ir ar jums? Kādēļ jūs viens otram nepalīdzat?»
37:26 Nē! Tajā dienā viņi pakļausies.
37:27 Un griezīsies viens pie otra un izjautās viens otru.
37:28 Viņi sacīs: “Patiešām, Jūs mūs piespiedāt ar varu.”
37:29 Tie sacīs: «Nē, jūs nebijāt ticīgi ļaudis.
37:30 Un mums nebija nekādas varas pār jums. Jūs bijāt ļaudis, kas darīja
ļaunu.
37:31 Un patiešām izrādījās mūsu Kunga teiktais vārds par mums. Patiešām,
mūs gaida sods.
37:32 Un tā, mēs jūs novedām no ceļa, patiešām, jo paši bijām ceļu
pazaudējuši.”
37:33 Jo, patiešām, tajā dienā sodīti tiks viņi visi.
37:34 Patiešām, ar noziedzniekiem Mēs darām tieši tā.
37:35 Patiešām, kad tika sacīts: “Nav citu dievu, vienīgi Dievs”, viņi kļuva
augstprātīgi.
37:36 Un viņi saka: “Vai lai mēs atsakāmies no saviem dieviem viena jukuša
rīmju kalēja dēļ?”
37:37 “Nē! Viņš ir atnesis patiesību un apliecinājis to, ko tika teikuši vēstneši
pirms viņa.
37:38 Bet jūs tik tiešām nobaudīsiet mokpilnu sodu,
37:39 un jums atlīdzinās vien par to, ko jūs būsiet darījuši.”
37:40 Bet izredzētie Dieva kalpi
37:41 saņems to, kas viņiem ir apsolīts.
37:42 Viņi baudīs augļus un tiks pagodināti
37:43 prieka Dārzos.
37:44 Uz troņiem viens otram pretī.
37:45 Apkārt tiks laists kauss, pasmelts no burbuļojoša avota
37:46 ar gaišu un garšīgu dzērienu,
37:47 no kā nesāpēs galvas un nepaliks slikta dūša.

37:48 Ar viņiem kopā būs viņu draudzenes, nolaistiem skatiem un lielām, skaistām acīm,
 37:49 maigas un tīras kā strausa olas.
 37:50 Un viņi griezīsies viens pie otra ar jautājumiem.
 37:51 Un viens no viņiem sacīs: «Patiešām, man bija draugs,
 37:52 kas tika jautājis: «Vai tu arī esi no tiem, kas tic,
 37:53 ka pēc tam, kad mēs nomirsim un no mums būs palikuši pāri tikai kauli un putekļi, mēs tiksim tiesāti?»»
 37:54 Viņš sacīs: «Vai jūs neparaudzītos?»
 37:55 Tad viņš paskatīsies un ieraudzīs viņu Elles vidū.
 37:56 Viņš sacīs: «Dieva vārds, tik tiešām, tu mani gandrīz pazudināji.
 37:57 Un, ja mans Kungs nebūtu par mani apžēlojies, arī es noteikti būtu starp viņiem.
 37:58 Mēs taču vairāk nemirsim,
 37:59 izņemot mūsu pirmo miršanu, un sodīti arī netiksim, vai ne?»
 37:60 Patiešām, un tā ir liela laime.
 37:61 Un tā dēļ, lai darītāji dara.
 37:62 Vai tas ir labāks, jeb vai Zakkum koks?
 37:63 Patiešām, Mēs esam to uzlikuši par pārbaudījumu likumu pārkāpējiem.
 37:64 Patiešām, tas ir koks, kas aug pašā Elles dibenā.
 37:65 Tā augļi izskatās pēc nešķīsto garu galvām.
 37:66 Un, patiešām, viņi tos ēdīs un piepildīs ar tiem savus vēderus.
 37:67 Un tad, tik tiešām, tiem dos uzdzert verdošu ūdeni.
 37:68 Un tad, tik tiešām, tos iemetīs atpakaļ Ellē.
 37:69 Patiešām, viņi redzēja savus tēvus, noklīdušus no ceļa.
 37:70 Un steidzās tiem pa pēdām.
 37:71 Un, tik tiešām, lielākā daļa no pirmajām paaudzēm nomaldījās no taisnā ceļa.
 37:72 Un, tik tiešām, Mēs tiem sūtījām brīdinātājus.
 37:73 Tad paraugies, kāds bija to gals, kas tika brīdināti.
 37:74 Izņemot izredzētos Dieva kalpus.
 37:75 Un, tik tiešām, Nūhs sauca pēc Mūsu palīdzības. Un, no tiem, kas atsaucas, Mēs atsaucamies Visbrīnišķīgāk.
 37:76 Un Mēs izglābām viņu un viņa ģimeni no liela posta.
 37:77 Un viņa pēcnācējiem Mēs noteicām izdzīvot.
 37:78 Un Mēs atstājām atmiņas par viņu arī nākamajās paaudzēs.
 37:79 «Lai miers ir ar Nūhu starp ļaudīm!»

37:80 Patiešām, tā Mēs atalgojam tos, kas dara labu.
 37:81 Patiešām, viņš bija viens no Mūsu miļākajiem kalpiem.
 37:82 Un tad, tos citus, Mēs noslicinājām.
 37:83 Un, patiešām, arī Ibrāhīms sekoja viņa ticībai,
 37:84 nākdams pie sava Radītāja ar atvērtu sirdi.
 37:85 Viņš sacīja savam tēvam un saviem ļaudīm: «Kas ir tie, ko jūs pielūdzat?
 37:86 Vai jums, Dieva vietā, ir vajadzīgi viltus dievi?
 37:87 Tad, kas ir tas, ko jūs domājat par visu ļaužu Kungu?»
 37:88 Tad viņš paskatījās augšup uz zvaigznēm.
 37:89 Un viņš sacīja: «Tik tiešām, es esmu slims!»
 37:90 Un viņa ļaudis uzgriezta muguras un pameta viņu.
 37:91 Tad viņš pievērsās viņu elku dieviem un sacīja:
 37:92 “Vai jūs ēdīsiet vai nē?
 37:93 Kas ir ar jums, ka jūs neko nesakāt?”
 37:93 Tad viņš piegāja tiem klāt un ar labo roku sāka tos dauzīt.
 37:94 Tad ļaudis steigšus atskrēja pie viņa.
 37:95 Viņš sacīja: «Vai jūs pielūdzat tos, ko paši esat izgremuši,
 37:96 kad Dievs ir radījis gan jūs pašus, gan tos, ko esat uzmeistarojuši jūs?»
 37:97 Viņi sacīja: «Sataisiet sārta un metiet viņu ugunī!»
 37:98 Viņi sazvērējās pret viņu, bet Mēs tos padarījām zemākus par zāli.
 37:99 Un viņš sacīja: «Patiešām, es eju pie sava Augstā Kunga. Viņš vadīs
 mani pa taisnu ceļu.
 37:100 Ak, mans Kungs! Dāvā man taisnīgu dēlu!»
 37:101 Tad Mēs sūtījām viņam prieka ziņu. Par zēnu, kas tam dzims.
 37:102 Kad dēls jau bija paaudzies un strādāja laukā kopā ar tēvu, Ibrāhīms
 sacīja: “Ak, mans dēls! Patiešām, es redzēju sapnī, ka man tevi jānes par
 upuri. Ko tu par to domā?” Viņš sacīja: “Ak, mans tēvs! Dari to, kas tev ir
 pavēlēts. Ja Dievs gribēs, tu redzēsi, ka es esmu pašāvīgs.”
 37:103 Tad, kad abi bija apliecinājuši savu pakļaušanos Dievam, un Ibrāhīms
 bija licis savam dēlam nogulties ar pieri pret zemi,
 37:104 Mēs tam uzsaucām: “Ibrāhīm!
 37:105 Tik tiešām, tavš sapnis jau ir piepildījies!” Patiešām, tā Mēs atlīdzinām
 tiem, kas dara labu.
 37:106 Patiešām, tas bija skaidri izteikts pārbaudījums.
 37:107 Un Mēs izpirkām viņu ar lielo upuri (jēru).
 37:108 Un Mēs atstājām atmiņas par viņu arī nākamajās paaudzēs.
 37:109 «Lai miers ir ar Ibrāhīmu!»

37:110 Patiešām, tā Mēs atlīdzinām tiem, kas dara labu.
 37:111 Patiešām, viņš bija viens no Mūsu mīļākajiem kalpiem.
 37:112 Mēs iepriecinājām viņu (Ibrāhīmu) ar ziņu par Ishāku – pravieti un vienu no taisnīgajiem.
 37:113 Mēs devām savu svētību viņam un Ishākam. Un daži viņa pēcnācēji dara labu un daži ir netaisni paši pret sevi.
 37:114 Un, tik tiešām, Mēs izrādījām žēlastību arī Mūsam un Hārūnam.
 37:115 Un Mēs izglābām viņus un viņu ļaudis no liela posta.
 37:116 Un Mēs tiem palīdzējām un viņi guva uzvaru.
 37:117 Un Mēs devām tiem skaidrus rakstus.
 37:118 Un Mēs tos vadījām pa taisnu ceļu.
 37:119 Un Mēs atstājām atmiņas par viņiem arī nākamajās paaudzēs.
 37:120 «Lai miers ir ar Mūsā un Hārūnu!»
 37:121 Patiešām, tā Mēs atlīdzinām tiem, kas dara labu.
 37:122 Patiešām, viņi abi bija vieni no Mūsu mīļākajiem kalpiem.
 37:123 Un, patiešām, Arī Iljāsa (Elija) bija viens no vēstnešiem.
 37:124 Viņš sacīja saviem ļaudīm: «Vai jūs no Dieva nemaz nebīstaties?»
 37:125 Vai jūs pielūdzat Bālu un aizmirstat Brīnišķīgāko no Radītājiem -
 37:126 Dievu, jūsu Augsto Kungu un jūsu tēvu tēvu Kungu?»
 37:127 Bet tie neatzina viņu un tādēļ tiks sodīti.
 37:128 Izņemot izredzētos Dieva kalpus.
 37:129 Un Mēs atstājām atmiņas par viņu arī nākamajās paaudzēs.
 37:130 «Lai miers ir ar Iljāsu!»
 37:131 Patiešām, tā Mēs atlīdzinām tiem, kas dara labu.
 37:132 Patiešām, viņš bija viens no Mūsu mīļākajiem kalpiem.
 37:133 Un, patiešām, arī Lūts bija viens no vēstnešiem.
 37:134 Mēs izglābām viņu un visu viņa ģimeni,
 37:135 izņemot kādu vecu sievieti, kas bija starp atpalicējiem.
 37:136 Tad Mēs iznīcinājām visus pārējos.
 37:137 Un, patiešām, jūs ejat garām tām viņu māju drupām rītos
 37:138 un vakaros. Vai tās jums neko neizsaka?
 37:139 Arī Jūnus bija viens no vēstnešiem.
 37:140 Kad viņš nokļuva uz pārpildīta kuģa.
 37:141 Tad viņš vilka lozes, bet viņam nelaimējās.
 37:142 Tad viņš rīkojās necienīgi un viņu aprija zivs.

37:143 Un, ja viņš nebūtu bijis no tiem, kas Dievam teic slavu,
37:144 viņš būtu palicis zivs vēderā līdz Atmodināšanas dienai.
37:145 Bet Mēs izmetām viņu kādā vientuļā krastā un viņš bija slims.
37:146 Un Mēs likām izaugt pāri viņam ķirbja kokam.
37:147 Un Mēs sūtījām viņu pie simttūkstoš vai pat vairāk ļaudīm.
37:148 Un tie kļuva ticīgi ļaudis un Mēs ļāvām tiem patikami dzīvot savu nolikto laiku.
37:149 Un tad pajautā viņiem: Vai ir tā, ka jūsu Kungam ir meitas, bet jums ir dēli?
37:150 Vai arī eņģeļus Mēs tikām radījuši kā sieviešu dzimuma būtnes un viņi tur bija klāt par lieciniekiem?
37:151 Nav šaubu, savā melīgumā viņi saka:
37:152 “Dievs ir dzemdinājis.” Patiešām, viņi melo.
37:153 Vai Viņš būtu izvēlējies meitas nevis dēlus?
37:154 Kas ir ar jums? Kā jūs spriežat?
37:155 Vai jūs tam nepievēršat uzmanību?
37:156 Vai jums uz to ir dotas kādas tiesības?
37:157 Ja tas, ko jūs sakāt, ir taisnība, tad atnesiet savu grāmatu.
37:158 Un viņi ir iedomājušies, ka Viņš un džini ir no vienas cilts. Taču džini zina, ka viņiem būs jāstājas Viņa priekšā.
37:159 Lai slavēts ir Dievs! Un stāv Viņš pāri visam, ar ko tie Viņu saista.
37:160 Izņemot izredzētos Dieva kalpus.
37:161 Un, patiešām, jūs un tie, ko jūs pielūdzat,
37:162 jūs varat likt novērsties no Viņa tikai tiem,
37:163 kam lemts degt Elles ugunīs.
37:164 «Katram no mums (eņģeļiem) ir sava noteikta vieta.
37:165 Un, patiešām, Mēs izkārtojamies ierindā.
37:166 Un, patiešām, Mēs esam tie, kas teic Dievam slavu.»
37:167 Un, patiešām, viņi mēdz sacīt:
37:168 “Ja mums būtu bijis atgādinātājs, kā tiem pirms mums,
37:169 mēs arī būtu kļuvuši par izredzētiem Dieva kalpiem.”
37:170 Taču Kurānam viņi netic. Nekas, drīz viņi uzzinās.
37:171 Un tik tiešām, ir kļuvis dzirdams Mūsu iepriekš teiktais vārds par Mūsu kalpiem, agrāk sūtītajiem vēstnešiem,
37:172 Ka tie ir viņi, kas uzvarēs.
37:173 Un, patiešām, tie ir Mūsu karapulki, kas uzvarēs.

37:174 Un novērsies no tiem, uz kādu brīdi.
37:175 Un pavēro tos: drīz tie sapratīs.
37:176 Vai tas ir Mūsu sods, ko viņi grib pasteidzināt?
37:177 Bet, kad tas nāks pār viņu mājokļiem, tad ļauns būs tas rīts. Tiem, kas tika brīdināti.
37:178 Tādēļ novērsies no tiem, uz kādu brīdi.
37:179 Un pavēro tos: drīz tie sapratīs.
37:180 Lai slavēts ir tavs Augstais Kungs, goda un spēka Kungs! Augstu pār visu, ko tie Viņam piedēvē.
37:181 Lai miers ir ar vēstnešiem!
37:182 Un visa slava un pateicība Dievam, Pasaules Valdniekam!

38. Saad

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

38:1 Saad

Es zvēru pie Kurāna, kas ir patiesība un atgādinājums!

38:2 Tie, kas netic, ir iestiguši pašlepnībā un pretim runāšanā.

38:3 Cik paudžu pirms viņiem Mēs netikām iznīcinājuši. Un tie sauca pēc palīga, kad bija jau daudz par vēlu, lai izglābtos.

38:4 Un viņi brīnās par to, ka pie viņiem ir atnācis brīdinātājs no viņu pašu vidus. Un neticīgie saka: «Viņš ir acu apmānītājs un melis!

38:5 Vai viņš visus dievus ir pataisījis par vienu dievu? Patiešām, tā ir ļoti savāda lieta!»

38:6 Un viņu vadoņi turpināja: «Palieciet uzticīgi saviem dieviem! Patiešām, tas ir tas, kas jums jādara.

38:7 Mēs neko tādu pēdējā laikā neesam dzirdējuši. Tas nav nekas cits, kā vien iedomas.

38:8 Un, vai no mums visiem, vēsts ir atklāta tieši viņam?» Ak nē! Viņi apšaubā Manu vēsti. Ak nē! Viņi vēl nezina, ko nozīmē Mans sods.

38:9 Jeb, vai viņi ir tie, kam pieder tava Augstā Kunga, Visu Varenā, Īstā Devēja žēlastības bagātības?

38:10 Jeb, vai viņi ir tie, kam pieder Augstākā Vara pār visu, kas ir debesīs, virs zemes un starp tām? Tad, lai tie rāpjas vien augšā.

38:11 Viņu karapulki tiks sakauti, gluži kā tie pirms viņiem.

38:12 Pirms viņiem vēstnešus neatzina arī Nūha ļaudis, Āda ļaudis un faraons - mietu vīrs.

38:13 Un Tamūda ļaudis un Lūta ļaudis un tie, kas dzīvoja mežos.

38:14 Vēstnešus neatzina neviens no viņiem un taisnīgs bija Mans sods.

38:15 Un tie gaida vienu vienīgu Taures signālu – neaizkavējamu un neapturamu.

38:16 Un viņi saka: «Ak, mūsu Kungs! Parādi tagad, kāda būs mūsu daļa, nevis tikai Atmaksas dienā!»

38:17 Paciet to, ko viņi saka un atceries Mūsu kalpu Dāvūdu, kas bija apveltīts ar lielu spēku. Patiešām, viņš vienmēr un visās lietās vērsās pie Dieva.

38:18 Patiešām, Mēs pakļāvām viņam kalnus un tie kopā ar viņu slavēja Dievu - vakaros un saulei lecot.

38:19 Un putni pulcējās baros un pievienojās viņu slavas dziesmām.

38:20 Un Mēs darījām stipru viņa ķēniņvalsti, apveltījām viņu ar gudribu un izlēmīgu runu.

38:21 Vai esi dzirdējis stāstu par diviem strīdniekiem, kas pārkāpa pāri istabas sienai?

38:22 Kad tie ienāca pie Dāvūda un viņš no tiem izbijās, viņi sacīja: “Nebīsties, mēs esam vien divi strīdnieki un viens no mums otram ir nodarījis pāri. Izspried tiesu starp mums, esi taisnīgs un uzved mūs uz pareizā ceļa.

38:23 Patiešām, šis ir mans brālis. Viņam ir deviņdesmit deviņas avis, bet man tikai viena. Un viņš teica – uztici viņu man! – un pārliecināja mani.

38:24 Viņš (Dāvūds) sacīja: «Protams, viņš ir nodarījis tev pāri, prasīdams, lai tu atdod savu avi viņam. Un, patiešām, izņemot tos, kas tic un dara labu, daudz ir tādu, kas dara pāri viens otram.» Un Dāvūdam kļuva skaidrs, ka Mēs pārbaudām viņu, viņš lūdza savam Kungam piedošanu, krita pie zemes un nožēloja, ko bija darījis.

38:25 Un tā Mēs piedevām viņam. Un, tik tiešām, viņš bija Mūsu tuvumā un viņu gaidīja brīnišķīga Atgriešanās vieta.

38:26 Ak, Dāvūd! Patiešām, Mēs padarījām tevi par vietvaldi uz zemes. Tad spried jel ļaudīm taisnīgu tiesu un neseko savām iegribām, tas tevi novedīs no Dieva ceļa. Patiešām, tos, kas nokļūst no Dieva ceļa un aizmirst par Atmaksas dienu, gaida bargs sods.

38:27 Un Mēs neesam radījuši debesis, zemi un visu, kas ir starp tām, tāpat vien, bez jebkāda mērķa. Tiem, kas netic, tas tā var šķist. Un, ak vai! tiem, kas netic, jo viņus gaida Uguns.

38:28 Bet, vai lai Mēs vienādi attiecamies pret tiem, kas tic un dara labu un pret tiem, kas sēj postu virs zemes? Un vai pret dievbijīgajiem Mums būtu jāizturas tāpat kā pret krāpniekiem?

38:29 Mēs tev esam nosūtījuši svētītu grāmatu. Lai ļaudis varētu pārdomāt vēstis un ar prātu apveltītie saņemtu atgādinājumu.

38:30 Un Dāvūdam Mēs dāvājām Suleimānu, brīnišķīgu Mūsu kalpu. Patiešām, viņš atkal un atkal vērsās pie Dieva nožēlā.

38:31 Vakarā viņa priekšā tika vesti labi barotie, ātrkājainie, labāko šķirņu zirgi.

38:32 Un viņš sacīja: «Patiešām, vairāk es esmu mīlējis skaistas lietas, nekā pieminējis savu Radītāju.» Un, kad tie pazuda viņa skatienam, viņš sacīja:

38:33 «Atvediet tos atpakaļ!» Tad viņš sāka pajāt to kaklus un priekškājas.

38:34 Un, protams, Mēs sūtījām Suleimānam pārbaudījumu un nosēdinājām viņa tronī Jasadanu (cilvēka rumpis bez dzīvības). Tad viņš griezās pie Dieva.

38:35 Viņš sacīja: «Ak, mans Kungs! Piedod man! Un dāvā man tādu ķēniņvalsti, kāda nebūs nekad un nevienam pēc manis. Patiešām, jo Tu esi Īstais Devējs!»

38:36 Tad Mēs pakļāvām viņam vēju, lai tas, pēc viņa pavēles, laipni pūstu norādītā virzienā.

38:37 Un arī ļaunos garus - namdarus un nirējus.

38:38 Un arī vēl citus, kopā saķēdētus.

38:39 «Tā ir Mūsu dāvana tev – atdāvā to vai paturi sev – jāatskaitās tev nebūs.»

38:40 Un, tik tiešām, viņš bija Mūsu tuvumā un viņu gaidīja brīnišķīga Atgriešanās vieta.

38:41 Un atceries Mūsu kalpu Aijūbu (Iļābu), kas sauca uz savu Kungu: «Patiešām, sātans ir padarījis mani vārgu un sagādājis man ciešanas!»

38:42 (Viņam tika teikts:) «Uzsper kāju uz zemes: tev būs vēss avota ūdens, ko padzerties un ar ko nomazgāties!»

38:43 Un Mēs atdevām viņam ģimeni un dubultoījām to skaitā, par Mūsu žēlastības zīmi un par atgādinājumu ļaudīm, kas spēj saprast.

38:44 «Ņem rokā zāles stiebru saišķi un uzsit ar to sievai un nelauz doto zvērestu.» Patiešām, Mēs redzējām, ka viņš ir pacietīgs un teicams Dieva kalps. Un patiešām, viņš griezās pie Dieva atkal un atkal.

38:45 Un atceries Mūsu kalpus Ibrāhīmu, Ishāku un Jakūbu – stiprus un redzīgus vīrus.

38:46 Patiešām, Mēs tos izredzējām viņu sevišķo īpašību dēļ - viņi nemitējās pieminēt mājvietu Viņā saulē.

38:47 Un, patiešām, viņi ir Mūsu tuvumā – starp izredzētajiem un vislabākajiem.

38:48 Un atceries Mūsu kalpus Ismāilu, Al-Jāsu (Elīsu) un Dhul Kiflu (Ecekiēlu). Visi viņi ir starp pašiem labākajiem.

38:49 Šis ir atgādinājums. Un, patiešām, taisnīgos gaida brīnišķīga atgriešanās vieta.

38:50 Mūžības Dārzi, kuru vārti tiem būs plaši atvērti.

38:51 Tur viņi sēdēs, ērti atlaidušies. Tur viņi pasauks pēc bagātīgiem augļiem un dzērieniem.

38:52 Un ar viņiem būs atbilstošas draudzenes, atturīgiem skatieniem.

38:53 Tas ir tas, kas jums Atmaksas dienā ir apsolīts.

38:54 Patiešām, tas ir tas, ko Mēs dodam. Un tas nav patērējams.

38:55 Tā tas ir! Un, patiešām, likumpārkāpējiem būs ļauna Atgriešanās vieta.

38:56 Elle, kur tie degdami degs. Un nožēlojama ir šī atpūtas vieta.

38:57 Tā tas ir! Tad, lai viņi to nobauda. Verdošu šķidrumu un strutas.

38:58 Un citas tādas mocības un visas kopā.

38:59 Tas ir kāds bars, kas iebrūk kopā ar jums. Neviens tos nesveic. Patiešām, viņi degs Elles ugunīs.

38:60 Viņi sacīs: «Nē! Te neviens jūs nesveiks! Tie esat jūs, kas mūs šeit novedāt. Tik nožēlojamā vietā!»

38:61 Viņi sacīs: “Ak, mūsu Augstais Kungs! Sodi divkārt tos ar Uguns sodu, kas mūs šeit ir noveduši!”

38:62 Un viņi sacīs: “Kāpēc mēs šeit neredzam tos, ko turējām par sliktiem ļaudīm?”

38:63 Vai tad mēs būtu netaisnīgi smējušies par viņiem? Vai mūsu acis nebūtu rādījušas pareizi?”

38:64 Tā tik tiešām ir patiesība: šie Uguns iemītnieku savstarpējie strīdi.

38:65 Saki tā: Es esmu tikai brīdinātājs. Un nav citu dievu, vienīgi Dievs. Vienīgais. Neatvairāmais.

38:66 Debess, zemes un visa, kas starp tām, Radītājs. Visu Varenais, Visu Piedodošais.

38:67 Saki: Šī ir diža vēsts.

38:68 Bet jūs uzgriezāt muguras.

38:69 Es nezināju, par ko lēma Augstākā Sapulce debesis.

38:70 Man ir atklāts tikai tas, ka man jābrīdina ļaudis.

38:71 Un lūk, tavs Augstais Kungs sacīja eņģeļiem: «Patiešām, Es radišu cilvēku no māliem.

38:72 Un, kad būšu tam piešķīris samērīgu izskatu un iedvesis tam savu garu, kritiet pie zemes viņa priekšā.»

38:73 Un eņģeļi krita pie zemes viņa priekšā. Visi,

38:74 izņemot Iblīsu. Viņš bija augstprātīgs un kļuva par atkritēju.

38:75 Viņš (Dievs) sacīja: «Ak, Iblīs! Kas traucēja tev krist pie zemes tā priekšā, ko Es radīju ar savām rokām? Vai tava lepība, vai tas, ka tu iedomājies, ka esi kas vairāk par pārējiem?»

38:76 Viņš (Iblīss) sacīja: “Es esmu labāks par viņu. Mani tu radīji no uguns, bet viņu no māliem.”

38:77 Viņš (Dievs) sacīja: «Tad ārā no šejienes! Un esi nolādēts!

38:78 Un, patiešām, Mans lāsts gulēs pār tevi līdz pat Atmaksas Dienai.»

38:79 Viņš (Iblīss) sacīja: «Ak, mans Kungs! Dod man laiku līdz dienai, kad viņi tiks atmodināti.»

38:80 Viņš (Dievs) sacīja: «Tik tiešām, tev tiek dots laiks

38:81 līdz dienai, kuras laiks jau ir noteikts.»

38:82 Viņš (Iblīss) sacīja: «Es zvēru pie Tavas varenības, ka novedīšu tos neceļos. Visus,

38:83 izņemot tos no viņiem, kas ir Tavi izredzētie kalpi.»

38:84 Viņš (Dievs) sacīja: «Tā ir taisnība. Un taisnība ir arī tas, ko Es saku:

38:85 Es piepildīšu Elli ar tevi un tiem, kas tev sekos, ar visiem jums.”

38:86 Saki tā: No jums es neprasu nekādu atlīdzību un neko no sevis neiedomājos.

38:87 Tas ir tikai atgādinājums visiem ļaudīm.

38:88 Nāks laiks, un jūs to visu uzzināsiet.

39. Bari

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

39:1 Šo grāmatu atklāj Dievs – Visu Spēcīgais, Gudribas Pilnais.

39:2 Patiešām, Mēs atklājām tev šo grāmatu visā patiesībā. Tad kalpo jel Dievam, būdams savā reliģijā nopietns un tīrs.

39:3 Patiešām, pielūgšana un kalpošana pienākas vienīgi Dievam. Tie, kas izvēlējušies sev citus aizstāvjus, saka: “Mēs tos izvēlējamies tāpēc, ka viņi mums palīdz nokļūt tuvāk Dievam.” Patiešām, lietās, kur viņu domas dalās, viņus iztiesās Dievs. Patiešām, Dievs nevada tos, kas netic un melo.

39:4 Ja Dievs būtu gribējis sev dēlu, Viņš būtu varējis izvēlēties jebkuru no savas radības. Lai slavēts ir Viņš! Viņš ir Dievs – Vienīgais, Neatvairāmais.

39:5 Viņš radīja debesis un zemi, visā patiesībā. Viņš ietin dienu nakti un nakti dienā. Viņš lika saulei un mēnesim iet katram savu ceļu līdz noteiktam laikam. Patiešām, Viņš ir Visu Spēcīgais, Mūžam Piedodošais.

39:6 Viņš radīja jūs no viena. No tā viena Viņš radīja viņa sievu. Un Viņš deva jums astoņus mājlopus, pa pāriem. Viņš rada jūs mātes klēpī, soli pa solim, izejot caur trijām tumsām. Tāds ir Dievs, jūsu Augstais Kungs. Viņam pieder Augstākā Vara. Nav citu dievu, vienīgi Viņš. Kā jūs te varat apmaldīties?

39:7 Ja jūs par to šaubāties, tad, tik tiešām, Dievs bez jums var iztikt. Viņš nemīl nepateicīgus kalpus. Bet pateicīgos Viņš ievēro. Un neviens nastu nesējs nenesīs otra nastu. Jo pie jūsu Augstā Kunga ir jūsu atgriešanās un tad Viņš jums pateiks, ko jūs esat darījuši. Patiešām, par to, kas ir katra sirdī, Viņš ir Visu Zinošais.

39:8 Un, kad cilvēku piemeklē nelaime, viņš griežas pie sava Augstā Kunga un sauc to, bet, saņēmis Viņa žēlastību, aizmirst, kā dēļ to ir saucis, un atkal ceļ augšā Viņa sāncenšus, maldinot arī citus nost no Viņa ceļa. Saki tā: Baudiet vien īsu brīdi savas neticības augļus. Patiešām, jūs esat Elles iemītnieki.

39:9 Vai tāds, kurš ir patiesi dievbijīgs un pavada nakts stundas, krītot pie zemes vai stāvus, un bīstas no dzīves Viņā saulē un cer uz sava Augstā Kunga žēlastību, ir līdzīgs tam, kurš tāds nav? Saki: Kā var salīdzināt to, kas zin, ar to, kas nezina? Tikai tie, kas to saprot, to iegaumēs.

39:10 Saki tā: Ak, mani ticīgie kalpi! Bīstieties sava Kunga. Labais šajā pasaulē ir domāts tiem, kas dara labu un Dieva zeme ir plaša. Tikai pacietīgajiem tiks atlīdzināts pilnā mērā, bez ierobežojumiem.

39:11 Saki tā: Patiešām, man ir likts kalpot Dievam un būt patiesam savā reliģijā.

39:12 Un man ir noteikts būt pirmajam no tiem, kas Viņam pakļaujas.

39:13 Saki: Patiešām, es būstos, ja es nepaklausu Dievam, no kādas lielas dienas soda.

39:14 Saki: Es kalpoju vienīgi Dievam un esmu patiesss savā reliģijā.

39:15 Tad, kalpojiet jel, blakus Viņam, kam vēl vien gribat. Saki tā: Patiešām, zaudētāji būs tie, kas sevi un savas ģimenes pazaudēs Atmodināšanas dienā. Un tas ir vērā ņemams zaudējums.

39:16 Uguns nāks pār viņiem no augšas un no apakšas. Ar to Dievs brīdina savus kalpus. «Ak jūs, mani kalpi! Bīstieties Manis!»

39:17 Priekš tiem, kas izvairās no viltus dieviem, nekalpo tiem un nožēlā griežas pie Dieva, ir labas ziņas. Dari to zināmu tiem Maniem kalpiem,

39:18 kas uzklausa Dieva vārdu un seko labajam, kas ir tajā. Tie ir tie, kurus Dievs vada pa taisnu ceļu, kas spēj domāt un saprast.

39:19 Bet tie, kam sods jau ir noteikts? Vai tu spēj izglābt to, kas jau ir Ugunī?

39:20 Bet tos, kas būstas sava Augstā Kunga, gaida cēli mājokļi, augstu viens virs otra, un upes plūst zem tiem. Tāds ir Dieva solījums. Un Dievs pilda to, ko ir apsolījis.

39:21 Vai tad tu neredzi, kā Dievs sūta lietus ūdeni no debesīm un liek tam kā avotam izplūst no zemes? Kā Viņš liek izaugt sējumiem dažādās krāsās? Kā tie novīst un nodzeltē? Un sadrūp? Patiešām, tas kaut ko atgādina ļaudīm, kas spēj saprast.

39:22 Un tas, kura sirdi Dievs ir atvēris Islāmam un viņš staigā sava Augstā Kunga gaismā? Ak vai! tiem, kas nocietina savas sirdis un Dievu nepiemin! Tie ir pagalam apmaldījušies.

39:23 Dievs ir atsūtījis skaistāko no savām atklāsmēm - grāmatu (Kurānu), kuras vēstis, līdzinoties viena otrai, saskanīgi atkārtojas. Grāmatu, kas izraisa trīsas dievbijīgos ļaudīs un viņu sirdis atmaigst, dzirdot pieminām Dieva vārdu. Tie ļaujas Dieva vadībai un Dievs vada tos, pēc savas gribas. Bet, kam Dievs ļauj nomaldīties, tam ceļu nerādīs neviens.

39:24 Tad, kas ir ar to, kas Atmodināšanas dienā, visļauņākā soda priekšā, kā vairogu turēs vien savu pliko ģīmi? Un ļaundariem tiks sacīts: “Baudiet nu, ko esat sapelnījuši.”

39:25 Noliedza arī tie, pirms viņiem, un tie nemanīja, no kuras puses nāca sods.

39:26 Un tā, Dievs lika tiem krist kaunā jau šajā pasaulē un, protams, sods, kas tos gaida Viņā saulē, būs vēl bargāks. Ja vien viņi to zinātu.

39:27 Un, patiešām, Kurānā Mēs dodam ļaudīm daudz dažādu piemēru, lai viņi varētu to paturēt prātā.

39:28 Kurāns ir arābu valodā, nesagrožīts, lai viņi spētu kļūt godprātīgi.

39:29 Dievs dod šādu līdzību: vīrs, kas pieder vairākiem saimniekiem, kuri, turklāt, strīdas viens ar otru, un vīrs, kas pieder vienam vienīgam saimniekam. Vai viņi ir līdzīgi? Lai slavēts ir Dievs! Taču, ak vai! Lielākā daļa no viņiem neko nezina.

39:30 Patiešām, tu nomirsi un, patiešām, viņi arī nomirs.

39:31 Un tad, patiešām, Atmodināšanas dienā, Dieva priekšā, jūs varēsiet strīdēties uz nebēdu.

39:32 Tad, kurš ir vēl ļaunāks par to, kas par Dievu stāsta melus un noliedz patiesību, kad tā ir pie viņa atnākusi? Un vai Elle nav istā mājvieta neticīgiem ļaudīm?

39:33 Un tas, kurš ir atnācis ar patiesību un tie, kas tai ir noticējuši, viņi ir tie taisnīgie.

39:34 Pie viņu Augstā Kunga tiem būs viss, ko tie vēlēties - tā tiks atlīdzināts tiem, kas dara labu.

39:35 Lai Dievs varētu izdzēst to vissliktāko, ko viņi ir darījuši un atlīdzināt viņiem pēc tā vislabākā, ko viņi ir darījuši.

39:36 Vai Dieva kalpam ar Dievu nepietiek? Bet viņi biedē tevi ar tiem, ko viņi piesauc Dieva vietā. Ja Dievs ļauj kādam nokļīst no ceļa, atpakaļ atvest to nespēj neviens.

39:37 Ja Dievs kādu vada, no ceļa to novest nevar neviens. Vai Dievs nav Visu Spēcīgais? Vai Atmaksā nepieder Viņam?

39:38 Un, ja tu viņiem jautāsi, kurš radīja debesis un zemi, viņi, protams, atbildēs: «Dievs.» Saki tā: Vai jūs paši saprotat, ko jūs piesaucat Dieva vietā? Ja Dievs gribētu nodarīt man pāri, vai tie, ko piesaucat jūs, varētu to novērst? Un, ja Dievs gribētu izrādīt man savu žēlastību, vai tie varētu to nepieļaut? Saki: Man ar Dievu pietiek. Tie, kas paļaujas, paļaujas uz Dievu.

39:39 Saki tā: Ak, mani ļaudis! Dariet vien pa savam, es darīšu pa savam. Un drīz jūs uzzināsiet,

39:40 pār kuru nāks apkaunojošs sods un pār kuru nāks sods, kam nebūs beigu.

39:41 Patiešām, Mēs atklājam tev šo grāmatu visā patiesībā, un tā tiek sūtīta visiem ļaudīm. Un ikviens, kas tiek vadīts pa taisnu ceļu - iegūst priekš sevis. Un ikviens, kas taisno ceļu pazaudē - pazaudē sevi. Un tu neesi viņiem ne aizbildnis, ne sargs.

39:42 Dievs paņem mirušo dvēseles un paņem arī dzīvo dvēseles, kad tie guļ miegā. Viņš patur to dvēseles, kam pienācis laiks mirt un liek atgriezties to dvēselēm, kam noliktais laiks vēl nav pienācis. Patiešām, arī tās ir zīmes priekš domājošiem ļaudīm.

39:43 Vai viņi, bez Dieva, ir ņēmuši sev vēl starpniekus? Saki: Pat, ja tiem nav nedz teikšanas, nedz saprašanas?

39:44 Saki tā: Visa starpniecība ir pie Dieva. Viņam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Un pie Viņa jūs visi atgriezīsieties.

39:45 Un, kad tiek pieminēts Vienīgais Dievs, to sirdis, kas netic dzīvei Viņā saulē, saraujas nepatikā. Bet, kad tiek pieminēti tie, ko viņi liek Dievam blakus, palūk! tās atplaukst priekā.

39:46 Saki tā: Ak, Dievs! Debesu un zemes Radītāj! Visu Zinošais par Apslēpto un Redzamo! Tu izšķirsi savu kalpu strīdu tajās lietās, kur viņu domas dalās.

39:47 Un, ja tiem, kas ir darījuši ļaunu, piederētu viss, kas ir uz zemes un vēl tik pat daudz, tie atdotu to visu, lai atpirktos no Atmodināšanas dienas soda šausmām. Un tad Dievs tiem atklās ko tādu, ar ko tie nebūs rēķinājušies.

39:48 Un tiem tiks atklāts viss ļaunums, ko viņi būs darījuši. Un tas, par ko tie bija smējušies, arņems viņus no visām pusēm.

39:49 Un, kad cilvēkam uzbrūk nelaimes, viņš sauc pēc Mums. Bet, saņēmis Mūsu žēlastību, viņš saka: «Tā bija mana gudrība.» Nē, tas bija pārbaudījums, kaut vairākums to neapjēdz.

39:50 Patiešām, arī tie, kas dzīvoja pirms viņiem, mēdza tā sacīt. Bet tas, ko viņi mēdza darīt, viņiem nenoderēja.

39:51 Viņu ļauno darbu augļi ķēra viņus pašus. Un ar tiem no viņiem, kas ir bijuši netaisni, notiks tas pats. Un izglābties viņi nespēs.

39:52 Vai viņi nezina, ka Dievs, pēc savas gribas, katram dod vai nu vairāk, vai mazāk? Patiešām, tās ir zīmes ticīgiem ļaudīm.

39:53 Saki tā: Ak, mani kalpi! Tie, kas ir darījuši ļaunu sev pašiem par postu, nezaudējiet cerības uz Dieva žēlastību. Patiešām, Dievs piedod visus pārkāpumus. Patiešām, Viņš ir Mūžam Piedodošais, Žēlastības Pilnais.

39:54 Un griezieties nožēlā pie sava Radītāja un pilnībā pakļaujiet sevi Viņam, pirms sods ir nācis pār jums, jo tad jums neviens vairs nepalīdzēs.

39:55 Un paklausiet tam vislabākajam (Kurānam), ko Dievs jums ir atklājis, pirms pēkšņi un negaidīti jūs ņer sods.

39:56 Lai nevienam nenāktos sacīt: «Ak vai, man! Es nožēloju to, ka biju nevērīgs pret Dievu un to, ka biju viens no tiem, kas smējās!»

39:57 Lai nevienam nenāktos sacīt: «Ja vien Dievs būtu mani vadījis, es tagad būtu starp taisnīgajiem!»

39:58 Lai nevienam, ieraugot mocības, nenāktos sacīt: «Ja vien man dotu vēl vienu iespēju, es būtu starp tiem, kas dara tikai labu!»

39:59 «Jā, tik tiešām! Pie jums atnāca Manas vēstis, bet jūs tās noraidījāt. Un jūs bijāt augstprātīgi un neticīgi ļaudis.»

39:60 Un Atmodināšanas dienā tu redzēsi tos, kas apmeloja Dievu – viņu sejas būs satumsušas. Vai Ellē nav kāda vieta, kur patverties šiem augstprātīgajiem?

39:61 Bet dievbijīgos Dievs vedīs viņu goda vietā. Ne ļaunums tos skars, ne tiem būs jānoskumst.

39:62 Dievs ir visa Radītājs un visa Sargs.

39:63 Viņam pieder debesu un zemes atslēgas. Un zaudētāji ir tie, kas netic Viņa vēstīm.

39:64 Saki tā: Vai tas ir kāds cits, nevis Dievs, ko jūs pavēlat man pielūgt? Ak jūs, muļķa ļaudis!

39:65 Un, tik tiešām! Tev un tiem, kas nāca pirms tevis, tika atklāts: «Ja jūs saistīsiet Dievu ar kalpošanu citiem, viss, ko jūs darīsiet, būs veltīgi darīts un jūs būsiet zaudētāji.»

39:66 Tad pielūdziet jel Dievu un esiet pateicīgi Viņam!

39:67 Un viņi nav spējuši Dievu patiesi aptvert un novērtēt. Atmodināšanas dienā visa zeme būs vienā Viņa rokas tvērienā, bet debesis saritināsies uz Viņa labās plaukstas. Slava Viņam! Un Augstu Viņš ir pār visiem, ar ko tie Viņu saista.

39:68 Un atskanēs Taure, un visi debesis un uz zemes pakritīs bez dzīvības, izņemot tos, ko sargās Dievs. Tad Taure atskanēs otro reizi un lūk! visi atkal piecelsies kājās un skatīsies apkārt.

39:69 Un zeme atmirdzēs Radītāja gaismā un tiks atvērta grāmatu grāmata (grāmatu Māte, al-Lauh al-Mahfūz). Un tad nāks pravieši un liecinieki un viss tiks izspriests pēc tiesas un taisnības un nevienam pāri netiks nodarīts.

39:70 Un ikvienam, par to, ko viņš būs darījis, tiks atlīdzināts pilnā mērā. Un Viņš ir Vislabāk Zinošais, ko viņi dara.

39:71 Un tie, kas netic, tiks dzīti uz Elli bariem vien, un, kad tie to sasniegs, tās vārti tiks atvērti un vārtu sargi viņiem sacīs: «Vai tad pie jums nenāca vēstneši no jūsu pašu vidus, lasot jums priekšā jūsu Augstā Kunga vēstis un brīdinot jūs no tikšanās šajā dienā?» Viņi sacīs: «Jā!» Bet taisnīgs spriedums, par sodu neticīgajiem, jau būs stājies spēkā.

39:72 Un viņiem tiks sacīts: «Ejiet caur šiem Elles vārtiem un palieciet tur uz laiku laikiem. Un nožēlojams ir tāds augstprātīgo mitekļis!»

39:73 Bet arī tie, kas bīstas sava Augstā Kunga, uz Paradīzi tiks vesti bariem vien, un, kad tie to sasniegs, tās vārti tiks atvērti un vārtu sargi viņiem sacīs: “Miers ar jums! Labs ir tas, ko jūs esat darījuši. Tad ienāciet te un palieciet te, uz laiku laikiem.”

39:74 Un viņi sacīs: «Visa slava un pateicība Dievam, kas savu solījumu ir turējis un devis mums to mantojumā. Un Paradīzē mēs varam dzīvot, kur vien mums tik.» Cik brīnišķīgi tiek atlīdzināti tie, kas dara taisnus darbus.

39:75 Un tu redzēsi eņģeļus, stāvam apkārt Valdnieka Tronim un teicot slavu savam Kungam. Un visi tiks vērtēti pēc tiesas un taisnības un tiks sacīts: «Visa slava un pateicība Dievam, Pasaules Valdniekam!»

40. Tas, kurš piedod

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

40:1 Ha Mim

40:2 Šo grāmatu sūta Dievs, Visu Spēcīgais, Visu Zinošais.

40:3 Pārkāpumus Piedodošais, Nožēlu Pieņemošais. Visu Bargais, sodot un Visu Pārpilnais, dodot. Nav citu dievu, vienīgi Viņš. Pie Viņa atgriežas Viss.

40:4 Par Dieva vēstīm strīdas vienīgi neticīgie. Lai viņu rosība pilsētās tevi nemulsina.

40:5 Pirms viņiem tās neatzina arī Nūha ļaudis, un arī tie, kas nāca pēc viņiem. Un katra no ciltīm sazvērējās pret savu vēstnesi un strīdoties centās patiesību noslēpt aiz meliem. Tad Es tos satvēru un kāds bija Mans sods!

40:6 Un apstiprinājās tava Kunga vārds par neticīgajiem, ka viņi būs Elles iemītnieki.

40:7 Tie, kas nes Valdnieka Troni un tie, kas stāv tam apkārt, teic slavu savam Augstajam Kungam, tic Viņam un lūdz, lai ticīgie ļaudis saņemtu piedošanu: «Ak, mūsu Kungs! Tava žēlastība un gudriba aptver visas lietas, tādēļ piedod tiem, kas nāk pie Tevis nožēlā un tiem, kas iet pa Tavu ceļu. Un paglāb viņus no soda Elles ugunīs.

40:8 Ak, mūsu Kungs! Ieved tos Ēdenes Dārzos, jo Tu esi viņiem to apsolījis. Un viņu taisnīgos tēvus, un viņu sievas, un viņu atvases. Patiešām, jo Tu esi Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

40:9 Un paglāb tos no soda par viņu pašu ļaunajiem darbiem. Jo ikviens, kas tajā dienā no tā tiks paglābts, būs saņēmis Tavu žēlastību. Un tā ir visaugstākā balva.»

40:10 Patiešām, neticīgajiem tiks sacīts: «Kad jūs tikāt aicināti ticēt, bet no tā atsacijāties, riebums, ko jūta pret jums Dievs, bija lielāks nekā riebums, ko jūs tagad jūtat viens pret otru.»

40:11 Viņi sacīs: “Ak, mūsu Augstais Kungs! Divas reizes Tu liki mums nomirt un divas reizes Tu mums devi dzīvību un mēs atzīstam savus pārkāpumus. Vai mums vēl ir kāda iespēja?”

40:12 (Viņiem tiks sacīts:) «Tas ir tādēļ, ka tad, kad tika piesaukts Vienīgais Dievs, jūs neticējāt, bet tad, kad Viņam tika piedēvēti izpalīgi, jūs ticējāt.» Bet lēmumu pieņems Dievs – Visu Augstākais, Visu Dižākais.

40:13 Tas ir Viņš, kas rāda jums savas zīmes un sūta jums iztiku no debesīm. Bet to ņem vērā tikai tie, kas vērsas pie Dieva.

40:14 Tad piesauciet Viņu un esiet patiesi savā reliģijā, lai kā tas nepatiktu neticīgajiem.

40:15 Par Visu Visaugstākais, Tā Troņa Kungs. Ar savu pavēli Viņš iedvesmo kuru vien grib no saviem kalpiem, lai tas brīdinātu ļaudis par satikšanās dienu.

40:16 Tajā dienā, kad viņi tiks uzmodināti, no Dieva nevarēs noslēpties neviens. Kam šajā dienā pieder Augstākā Vara? Dievam, Vienīgajam, Neatvairāmajam.

40:17 Šajā dienā katram tiks atlīdzināts pēc tā, ko viņš būs nopelnījis. Un pāri netiks nodarīts nevienam. Patiešām, Dieva rēķins būs ātrs.

40:18 Un brīdini tos no tās dienas, kas nākdama nāk. Kad sirdis tiem sakāps kaklos un smacēs tos nost. Un ļaundariem tur nebūs ne tuvu draugu, ne aizbildņu, kas tiem pievērstu uzmanību.

40:19 Viņš pazīst zaglīgos skatienus un to, ko slēpj ļaužu sirdis.

40:20 Un Dievs spriež taisnu tiesu, bet tie, kurus viņi piesauc Viņa vietā, nespriež vispār neko. Patiešām, Dievs ir Visu Redzošais, Visu Dzirdošais.

40:21 Vai viņi, klejojot pa zemi, nav redzējuši, kādu galu ir ņēmuši tie, kas dzīvoja pirms viņiem? Tie bija stiprāki vīri par viņiem un viņu ietekme zemē bija liela. Bet Dievs tos sagrāba, viņu ļaundarību dēļ, un nebija neviena, kas tos Dieva priekšā aizstāvētu.

40:22 Tādēļ, ka viņu vēstneši nāca pie viņiem ar skaidrām liecībām, bet viņi tiem neticēja. Tad Dievs tos sagrāba. Patiešām, Viņš ir Visu Stiprais un, sodot, Visu Bargais.

40:23 Un, protams, Mēs sūtījām Mūsā ar Mūsu zīmēm un skaidrām pilnvarām.

40:24 Pie faraona, Hāmāna un Kārūna, bet tie sacīja: "Burvis un melis!"

40:25 Un, kad viņš tiem bija atnesis Mūsu patiesības vēsti, viņi sacīja: «Nogaliniet visus viņa ticības brāļu dēlus. Dzīvas atstājiet tikai viņu sievietes.» Bet neticīgo nodomiem nav lemts piepildīties.

40:26 Un faraons sacīja: "Ļaujiet man šo Mūsā nogalināt, un lai viņš sauc savu Kungu. Patiešām, es baidos, ka viņš grib atņemt mums mūsu reliģiju un pār mūsu zemi var nākt posts."

40:27 Un Mūsā sacīja: «Patiešām, no ikviena augstprātīgā, kas netic Atmaksas dienai, es meklēju patvērumu pie mana un jūsu Augstā Kunga.»

40:28 Un kāds ticīgs vīrs no faraona ģimenes, kas savu ticību no citiem slēpa, sacīja: «Vai jūs gribat nogalināt vīru, kurš saka, ka viņa Kungs ir Dievs? Kurš ir atnesis skaidras liecības no jūsu Augstā Kunga? Ja viņš ir melis, viņa meli nāks pār viņu pašu. Bet, ja viņš saka taisnību, tad kaut kas, no kā viņš tevi brīdina, var ar tevi notikt. Patiešām, Dievs taču nerādītu ceļu noziedzniekam vai melim.

40:29 Ak, mani ļaudis! Šī ķēniņvalsts šodien pieder jums un vara šodien ir jūsu rokās. Bet kurš pasargās mūs no Dieva soda, kad tas nāks pār mums?»

Faraons sacīja: «Es norādu jums tikai uz to, ko uzskatu par pareizu un vedu jūs pa īsto ceļu.»

40:30 Un ticīgais vīrs sacīja: «Ak, mani ļaudis! Patiešām, es baidos, ka jūs var piemeklēt tas, kas kādu dienu piemeklēja tos sazvērniekus (konfederātus).

40:31 Ka jūs var piemeklēt tas, kas piemeklēja Nūha un Āda un Tamūda ļaudis un tos, kas nāca vēl pēc viņiem. Dievs nepieļauj, ka Viņa kalpiem tiek nodarīta netaisnība.

40:32 Un, ak, mani ļaudis! Patiešām, es bīstos tās dienas, kad jūs kliegsiet un vaimanāsiet.

40:33 Tās dienas, kad jūs metīsieties bēgt un nebūs neviena, kas aizliks par jums vārdu Dieva priekšā. Jo, kam Dievs liek apmaldīties, to uz ceļa neuzvedīs neviens.

40:34 Un, patiešām, pirms tam arī Jūsufs nāca pie tevis ar skaidrām liecībām, bet tu tās apšaubīji. Līdz, kad viņš nomira, tu teici: “Citu vēstnesi Dievs vairāk nesūtīs.” Likumpārkāpējiem un šaubu māktajiem Dievs liek maldīties.

40:35 Apstrīdēt Dieva zīmes, bez jebkādam pilnvarām uz to, Dieva un ticīgo ļaužu acīs ir nīstama lieta. Dievs aizslēdz ikviena augstprātīga tirāna sirdi.

40:36 Faraons sacīja: “Ak, Hāmān! Uzbūvē man tik augstu torni, lai es varu sameklēt tos ceļus,

40:37 tos debesu ceļus, kas man dotu iespēju paskatīties uz to Mūsā dievu. Un, patiešām, es domāju, ka viņš ir melis.” Un faraonam maldīgi šķita, ka viņš rikojas skaisti, taču tas bija ļauns darbs. Un viņa nodomiem tika pārvilkta svītra.

40:38 Un ticīgais vīrs sacīja: “Ak, mani ļaudis! Paklausiet man, es vedīšu jūs uz taisna ceļa.

40:39 Ak, mani ļaudis! Šīs pasaules dzīve ir tikai viens īss prieka mirklis un, patiešām, jūsu īstās mājas būs tajā dzīvē, kas nāks pēc tam.

40:40 Ikvienam, kas dara ļaunu, ar ļaunu arī tiks atlīdzināts. Un ikviens, kas dzīvo taisnīgu dzīvi, vai tas būtu vīrietis vai sieviete, nokļūs Paradīzē, un viņa daļa būs bezgalīgi liela.

40:41 Un, ak, mani ļaudis! Kā tas ir, ka es jūs aicinu uz izglābšanos, bet jūs mani saucat Elles ugunīs?

40:42 Jūs aicināt mani neticēt Dievam un saistīt Viņu ar to, par ko man nekas nav zināms. Bet es saucu jūs pie Visu Spēcīgā, Vienmēr Piedodošā.

40:43 Nav šaubu, ka tie, kam jūs aicināt kalpot, neder nekam, ne šajā pasaulē, ne Viņā saulē. Un, ka mēs atgriezīsimies pie Dieva, bet likumpārkāpēji būs Uguns iemītnieki.

40:44 Un jūs pieminēsiet to, ko es jums saku. Un savas lietas es uzticu Dievam. Patiešām, Dievs redz savus kalpus.»

40:45 Un tā, Dievs pasargāja viņu no viņu ļaunajiem nodomiem, bet faraona ļaudis saņēma pašu bargāko sodu.

40:46 Uguns. Tie tiks vesti tās priekšā rītos un vakaros. Un tajā dienā, kad būs pienākusi noliktā stunda, tiks sacīts: «Lai faraona ļaudis saņem visbargāko sodu!»

40:47 Un, atrazdamies Ugunī, tie uzsāks strīdu un vājākie sacīs tiem, kas bija augstprātīgi: “Patiešām, Mēs jums tikai paklausījām, vai varat mums atlaist kādu daļu no Uguns soda?”

40:48 Tie, kas bija augstprātīgi, sacīs: "Patiešām, šeit esam mēs visi kopā. Patiešām, tā Dievs ir lēmis par saviem kalpiem."

40:49 Un tie, tur Ugunī, sacīs Elles sargiem: "Palūdziet savam Kungam atvieglot mūsu mokas kaut vai uz vienu dienu!"

40:50 Viņi sacīs: "Vai tad pie jums nenāca vēstneši ar skaidrām liecībām?" Tie sacīs: "Jā, nāca gan." Viņi sacīs: "Jūs gan varat lūgties, taču neticīgo lūgšanas ir veltīgas."

40:51 Patiešām, Mēs palīdzēsim saviem vēstnešiem un ticīgajiem ļaudīm šajā pasaulē un arī tajā dienā, kad liecinieki nāks.

40:52 Tajā dienā, kad nekāda attaisnošanās ļaundariem nepalīdzēs. Viņi tiks nolādēti un viņu mitekļi būs tie visļaunākie.

40:53 Un, protams, Mēs devām Mūsā ceļa rādītāju un atstājām Isrāila bērniem mantojumā rakstus.

40:54 Par ceļa rādītāju un atgādinājumu tiem, kas spēj saprast.

40:55 Esi pacietīgs. Patiešām, Dieva solījums ir paties. Un izlūdzies piedošanu par saviem pārkāpumiem. Un teic slavu savam Augstajam Kungam. Gan naktij atnākot, gan agrās rīta stundās.

40:56 Patiešām, nesaņēmuši nekādas pilnvaras, viņi strīdas par Dieva zīmēm. Viņi grib iegūt tādu ievēribu, kādu nekad neiegūs. Meklē patvērumu pie Dieva. Patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

40:57 Tik tiešām, debess un zemes radīšana ir kas vairāk par cilvēku radīšanu, bet lielākā daļa ļaužu to neapjēdz.

40:58 Aklais un redzīgais nav vienādi, tāpat kā tie, kas tic un dara labu, un tie, kas dara ļaunu. Maz gan jūs paturat prātā.

40:59 Patiešām, tā stunda tuvojas, par to nav šaubu. Taču lielākā daļa ļaužu netic.

40:60 Un tavs Kungs sacīja: «Sauciet Mani, Es atsaukšos. Patiešām, tie, kas ir par lepnu, lai Man kalpotu, Ellē ieies pazemoti.»

40:61 Tas ir Dievs, kas ir devis jums nakti atpūtai. Un dienu, kas ļauj visu redzēt. Patiešām, Dievs ir dāsns pret ļaudīm, bet lielākā daļa no viņiem ir nepateicīgi ļaudis.

40:62 Tāds ir Dievs, jūsu Augstais Kungs un Visu Lietu Augstais Kungs. Un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Kā tas nāk, ka jūs esat tā apmaldījušies?

40:63 Tāpat nomaldījās arī tie, kas noliedza Dieva zīmes.

40:64 Tas bija Dievs, kas deva jums zemi par mājvietu un debesis par jumtu. Viņš izveidoja jūs, darīja jūs skaistus un pilnīgus no skata un apgādāja jūs ar labām lietām. Tāds ir Dievs - jūsu Augstais Kungs. Tad, lai slavēts ir Dievs, Pasaules Valdnieks!

40:65 Viņš ir Mūžam Esošs. Un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Tad piesauciet jel Viņu un esiet patiesi savā ticībā. Visa slava un pateicība Dievam, Pasaules Valdniekam!

40:66 Saki tā: Patiešām, mans Kungs man ir sūtījis skaidru liecību, un man ir aizliegts piesaukt tos, ko jūs piesaucat Viņa vietā. Un man ir pavēlēts pakļauties vienīgi Pasaules Valdniekam.

40:67 Tas ir Viņš, kas radīja jūs vispirms no putekļiem, tad no Nutfah (vīrišķās un sievišķās sēklas), tad no lipīgas substances. Tad Viņš liek jums kā bērnam nākt pasaulē, tad liek jums sasniegt brieduma gadus, tad liek jums novecot - un starp jums ir tādi, kas nomirst pirms laika - un tad liek jums sasniegt jums nolikto laiku. Te jums ir par ko padomāt.

40:68 Tas ir Viņš, kas dod jums dzīvību un sūta jums nāvi. Un, kad Viņš pieņem lēmumu, Viņš saka vienīgi: "Esi!" un tas ir.

40:69 Vai tu esi padomājis par tiem, kas strīdas par Dieva zīmēm? Cik tālu viņi ir nomaldījušies no ceļa?

40:70 Tie, kas noliedz šo grāmatu (Kurānu) un to, ko Mēs sūtījām ar Mūsu vēstnešiem. Bet drīz viņi uzzinās.

40:71 Kad tos, dzelzs riņķiem ap kaklu un važās sakaltus,

40:72 iemetīs verdošā ūdenī un pēc tam dedzinās Ugunī.

40:73 Tad viņiem jautās: «Kur ir tie, ko jūs bijāt pielīdzinājuši Dievam?»

40:74 Viņi sacīs: «Viņi mūs ir pametuši. Mēs esam pielūguši tukšu vietu.» Tā Dievs liek neticīgiem maldīties.

40:75 «Tas jums par to, ka nepelnīti liksmojāties zemes virsū un uzvedāties bezkaunīgi.

40:76 Tad nu ejiet caur tiem Elles vārtiem un palieciet tur uz visiem laikiem. Un nožēlojams ir šis augstprātīgo mitekklis.»

40:77 Bet tev jābūt pacietīgam. Patiešām, Dieva Solījums ir patiess. Un, vai nu Mēs tev parādīsim daļu no tā, ko Mēs tiem esam apsolījuši, vai arī liksim tev mirt, viņi tā vai tā atgriezīsies pie Mums.

40:78 Un, protams, Mēs esam sūtījuši vēstnešus arī pirms tevis. Par dažiem no viņiem Mēs jau esam tev stāstījuši, par dažiem vēl neesam. Un nebija tāda vēstneša, kurš būtu nācis ar kādu zīmi bez Dieva atļaujas. Un, kad nāks Dieva pavēle, lieta tiks izspriesta pēc tiesas un viltnieki visu pazaudēs.

40:79 Tas ir Dievs, kas ir devis jums mājlopus. Uz dažiem no tiem jūs varat jāt, citus izmantot pārtikai.

40:80 Tie dod jums arī daudz citu noderīgu lietu un, pateicoties viņiem, jūs varat piepildīt daudzas savas sirds vēlēšanās. Tie nes jūs pa sauszemi, gluži tāpat kā kuģi nes jūs pa jūru.

40:81 Un Viņš rāda jums savas zīmes. Kuru no tām jūs noliegsiet?

40:82 Vai tad viņi neceļo pa zemi un neredz, kādu galu ir ņēmuši tie, kas dzīvoja pirms viņiem? Viņu bija vairāk nekā esat jūs un viņi bija stiprāki par jums, ar lielāku ietekmi savā zemē. Un tomēr, tas, ko viņi bija ieguvuši, viņiem nepalīdzēja.

40:83 Un arī tad, kad pie viņiem atnāca viņu vēstneši, ar skaidrām liecībām, viņi turpināja priecāties paši par savu gudrību. Bet tad viņus apņēma tas, par ko viņi smējās.

40:84 Un tad, kad viņi savā priekšā ieraudzīja Mūsu sodu (Eli), viņi sacīja: «Tagad mēs ticam Vienīgajam Dievam un atsakāmies no tiem, ko tikām Viņam piedēvējuši.»

40:85 Bet, viņu ticība tiem nepalīdzēja, un tie redzēja Mūsu sodu nākam pār viņiem. Tā to uz visiem laikiem saviem kalpiem ir noteicis Dievs. Un neticīgie tiek pazudināti.

41. Izskaidrotais

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

41:1 Ha Mim

41:2 Atklāsme, ko sūtījis Žēlastības Pilnais, Visu Žēlsirdīgais.

41:3 Grāmata ar skaidri izklāstītām vēstīm, Kurāns arābu valodā, priekš zinošiem ļaudīm.

41:4 Labu ziņu vēstītāja un brīdinātāja. Taču lielākā daļa ļaužu no tās novēršas un to neuzklausa.

41:5 Un viņi saka: «Mūsu sirdis neatsaucas tam, uz ko tu mūs aicini, mūsu ausis nedzird un starp mums un tevi ir siena.» Nu tad dariet savu, patiešām. Mēs arī darām.

41:6 Saki tā: Es esmu tāds pat cilvēks kā jūs, un man ir ticis atklāts, ka jūsu dievs ir Vienīgais Dievs. Ejiet pie Viņa pa taisnu ceļu un izlūdzieties Viņa piedošanu. Un, ak vai! tiem, kas pielūdz elku dievus.

41:7 Un tiem, kas nedod az-Zakāt un netic dzīvei Viņā saulē.

41:8 Patiešām, tie, kas ir tic un dara labu, tiks atlīdzināti bez gala.

41:9 Saki: Vai jūs patiešām neticat Viņam, kas ir radījis zemi divās dienās? Un vēl piedēvējat Viņam sāncensūs? Viņš taču ir Pasaules Valdnieks?

41:10 Un Viņš izvietoja virs zemes neizkustināmus kalnus un Viņš svētīja to un noteica to par iztikas avotu visai radībai un paveica to pilnās četrās dienās, ja kāds ko jautā.

41:11 Tad Viņš pievērsās debesīm, kas bija ietītas dūmakā, un sacīja tām un zemei: "Vai jūs to gribat, vai negribat - nāciet un esiet! Un tās atbildēja: "Mēs gribam un mēs nākam!"

41:12 Tad, divās dienās, Viņš izveidoja no tām septiņas debesu velles un katrai no tām noteica savu kārtību. Bet tuvāko debesi Mēs izrotājām ar spožām zvaigznēm un likām tām būt par sargiem. Tā to ir noteicis Visu Varenais, Visu Zinošais.

41:13 Bet, ja viņi uzgriež muguras, tad saki tā: Es esmu jūsu brīdinājies no tā zibens spēriena, kas ķēra Āda un Tamūda ļaudis.

41:14 Kad pie viņiem nākdami nāca vēstneši un sacīja: «Nekalpojiet nevienam citam, kā vienīgi Dievam!», viņi sacīja: «Ja mūsu Augstais Kungs būtu tā gribējis, Viņš noteikti būtu sūtījis lejā eņģeļus. Un, patiešām, mēs neticam tam, ar ko jūs esat tikuši sūtīti.»

41:15 Āda ļaudis bija kļuvuši bez pamata augstprātīgi un iedomīgi savā zemē. Viņi sacīja: «Kurš gan ir vēl varenāks par mums?» Vai viņi nesaprata, ka Dievs, kurš bija tos radījis, ir par viņiem varenāks? Un viņi noraidīja Mūsu zīmes.

41:16 Tad Mēs uzsūtījām tiem negantus vējus un tās dienas bija ļauna zīme viņiem. Par to, ka Mēs varam tiem likt izjust mokas un apkaunojumu jau šajā pasaulē, bet tās ciešanas, kas tos gaida Viņā saulē, būs vēl pazemojošākas un, ka tur nebūs neviena, kas tiem palīdzēs.

41:17 Kas attiecas uz Tamūda ļaudīm, Mēs rādījām viņiem taisnu ceļu, bet viņi deva priekšroku savam aklumam. Par viņu pašu nopelnīto, tos ķēra pazemojošs sods.

41:18 Bet ticīgos un dievbijīgos Mēs izglābām.

41:19 Un tajā dienā Dieva ienaidnieki tiks vesti Uguns priekšā un viņi tiks sakārtoti rindās.

41:20 Un, kad viņi tur būs nonākuši, par to, ko viņi būs darījuši, liecinās viņu ausis, viņu acis un viņu āda.

41:21 Un viņi sacīs savām ādām: «Kāpēc jūs liecināt pret mums?» Tās sacīs: «Mums liecināt liek Dievs. Viņš, kurš liek runāt jebkuram. Un Viņš radīja jūs pirmoreiz un pie Viņa jūs atgriezīsieties.»

41:22 Un jūs taču nemēģinājāt noslēpties no savām ausīm, acīm un ādām, lai tās nevarētu pret jums liecināt. Bet jūs bijāt domājuši, ka Dievs neko daudz vis nezina par to, ko jūs darāt.

41:23 Bet tas, ko jūs bijāt iztēlojušies par savu kungu, bija vienīgi jūsu iedomas. Tas arī ir jūsu posta cēlonis un zaudētāji esat jūs.

41:24 Tad, ja tie iztur, Uguns ir viņu patvērums. Un, ja viņi lūdz palīdzību, tad tie nav viņi, kas palīdzību saņem.

41:25 Un viņiem par biedriem Mēs nozīmējām tos, kas viņiem bija iestāstījuši, ka viss, kas viņiem ir priekšā un viss, kas viņiem ir aiz muguras, ir labs un skaists. Un ir apstiprinājies par viņiem un tām cilvēku un džinu paaudzēm, kas dzīvojuši pirms viņiem, sacītais vārds. Un visi viņi bija zaudētāji.

41:26 Un neticīgie saka: “Neklausieties tajā Kurānā un taisiet troksni, kad tas tiek lasīts priekšā, lai varat viņus pārspēt!”

41:27 Bet tiem, kas netic, Mēs noteikti ļausim izjust visu soda bardzību un Mēs tiem atlīdzināsim pēc viņu visļaunākajiem darbiem.

41:28 Uguns - tā būs Dieva ienaidnieku alga. Tā būs viņu mūžīgās mājas un samaksa par to, ka tie atraidīja Mūsu vēstis.

41:29 Un tie, kas netic, sacīs: «Ak, mūsu Augstais Kungs! Parādi mums tos cilvēkus un džinus, kas noveda mūs no ceļa! Mēs tos liksim par kāju pameslu, lai tie būtu zemāki par zāli!»

41:30 Patiešām, tie, kas saka: «Mūsu Kungs ir Dievs», un stingri stāv uz taisna ceļa, pār tiem nolaidīsies eņģeļi un sacīs: «Nebīstieties un neskumstiet, bet saņemiet labo ziņu, ka jums ir apsoltā Paradīze.

41:31 Mēs esam jūsu sargi šīs pasaules dzīvē un Viņā saulē. Un tur jums būs viss, pēc kā ilgojas jūsu sirdis. Un tur jums dos visu,

41:32 ko lūgsiet. Tā būs Mūžam Piedodošā, Visu Žēlsirdīgā viesmīlības dāvana.”

41:33 Un, kurš runā labāk par to, kas aicina pie Dieva, dara labu un saka: “Patiešām, es esmu viens no muslimiem?”

41:34 Labs darbs un ļauns darbs nav līdzīgi. Ar to, kas ir labs, atvairi to, kas ir ļauns. Un tas, kurš bija ar tevi naidā, kļūs par tavu tuvāko draugu.

41:35 Bet tas ir dots tikai tiem, kas ir pacietīgi un izturīgi. Tikai tiem, kam ir dota liela daļa.

41:36 Un, ja sātans tevi mudina uz ļaunu, meklē patvērumu pie Dieva. Patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

41:37 Nakts un diena, saule un mēness ir tikai dažas no Viņa zīmēm. Nekrīti pie zemes saules vai mēness priekšā. Krīti pie zemes Dieva priekšā, ja tu pielūdz vienīgi Viņu, jo Viņš ir tas, kurš tos ir radījis.

41:38 Ja viņi ir augstprātīgi, tad tie, kas ir kopā ar savu Kungu (eņģeļi), slavē Viņu nenogurstoši, nakti un dienu.

41:39 Un starp Viņa zīmēm ir tāda, ka tu redzi zemi nedzīvu un neauglīgu, bet, kad Mēs tai sūtām no debesīm lietus ūdeni, tā sakustas un sazaļo. Patiešām, tas, kurš spēj dot dzīvību zemei, spēj to atdot arī mirušajiem. Patiešām, Viņam ir vara pār visām lietām.

41:40 Patiešām! Tie, kas sagroza Mūsu vēstis, nekur no Mums nenošlēpsies. Kurš ir pārāks - tas, kurš tiks iemests Ugunī, vai tas, kurš Atmodināšanas dienu var gaidīt ar drošu sirdi? Dariet, ko gribat. Patiešām, Dievs ir Visu Redzošais par to, ko jūs darāt.

41:41 Patiešām, tie ir tie, kas atgādinātājam (Kurānam) netic, kad tas pie viņiem ir atnācis. Un, patiešām, tā ir spoža grāmata.

41:42 Viltus netiek tai tuvumā ne no priekšpuses, ne no mugurpuses. Tā ir Atklāsme, ko ir sūtījis Gudrības Pilnais, Visas Slavas Vērtais.

41:43 Tev netiek sacīts nekas tāds, kas nav ticis sacīts vēstnešiem pirms tevis. Patiešām, tavš Augstais Kungs ir tas, kura varā ir piedot, tas, kura varā ir sodīt ar mokpilnu sodu.

41:44 Un, ja Mēs Kurānu tev būtu sūtījuši kādā citā valodā, viņi būtu sacījuši: «Kāpēc tās vēstis nav izskaidrotas? Arābu cilvēks un sveša valoda?» Saki tā: Tas ir ceļa rādītājs un dziedinātājs ticīgiem ļaudīm. Bet tie, kas netic - kurlums ir viņu ausīs un aklums ir viņu acīs un ir tā, it kā tos sauktu no ļoti tālas vietas.

41:45 Un, patiešām, Mēs arī Mūsā devām rakstus, bet par tiem sākās strīdi. Un, ja pirms tam jau nebūtu stājies spēkā Dieva Vārds (par atvēlēto laiku uz zemes), tās lietas, kurās viņu domas dalījās, jau būtu tikušas iztiesātas. Bet, patiešām, par Kurānu viņi joprojām ir nemierīgi un šaubu pilni.

41:46 Ikviens, kurš ir rīkojies taisnīgi, ir darījis labu sev. Ikviens, kura darbi ir ļauni, ir darījis ļaunu sev. Un jūsu Augstais Kungs nav netaisns pret saviem kalpiem.

41:47 Par to stundu zina tikai Viņš. Neviena sēkla neuzdīgst, neviena sieva neieņem un nedzemdē bez Viņa ziņas. Un tajā dienā, kad Viņš viņiem uzsauks: «Kur tad ir tie Mani izpalīgi?», tie sacīs: «Mēs darām Tev zināmu, ka mūsu vidū tam liecinieku nav.»

41:48 Un tie, kurus viņi pirms tam tika piesaukuši, būs pazuduši un viņi sapratīs, ka aizbēgt nevar nekur.

41:49 Cilvēks var lūgt sev ko labu bez apstājas, bet kad to skar nelaime, viņš sabrūk un zaudē visas cerības.

41:50 Un, tik tiešām, ja pēc tam, kad cilvēku būs piemeklējusi nelaime, Mēs viņam ļausim sajust Mūsu žēlastību, viņš noteikti sacīs: «Tas ir mans nopelns. Es nedomāju, ka tā stunda nāks. Bet, ja arī man būs jāstājas mana Augstā Kunga priekšā, es domāju, ka man bagātīgi atlīdzinās.» Bet Mēs katram neticīgajam parādīsim, kādi ir bijuši viņa darbi, un, pavisam noteikti, Mēs liksim tiem izjust bargu sodu.

41:51 Un, kad Mēs kādam dāvājam savu labvēlību, viņš uzgriež muguru un attālinās. Bet, ja to skar ļaunums, viņš kļūst par dedzīgu lūdzēju.

41:52 Saki tā: Bet, ja nu patiešām tas ir Dieva sūtīts, bet jūs tam neticat? Vai esat par to padomājuši? Tad, kurš ir vēl vairāk apmaldījies kā tas, kas stāv tik tālu no patiesības?

41:53 Drīz Mēs viņiem rādīsim Mūsu zīmes - pie visiem apvāršņiem un viņos pašos, līdz viņiem kļūs skaidrs, ka tā ir patiesība. Vai, runājot par jūsu Augsto Kungu, nepietiek ar to, ka Viņš ir liecinieks par visām lietām?

41:54 Tik tiešām! Vai viņi šaubās par tikšanos ar savu Radītāju? Tik tiešām! Tas ir Viņš, kas aptver visas lietas!

42. Padoms

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

42:1 Ha Mim

42:2 Ain Sin Kaf

42:3 Šī ir Atklāsme, ko tev un taviem priekšgājējiem sūta Visu Augstākais Spēkā, Gudrības Pilnais.

42:4 Viss, kas ir debesīs un virs zemes, pieder Viņam un Viņš ir Visu Augstākais, Visu Dižākais.

42:5 Debesis virs viņiem gandrīz sašķeļas gabalos, kad eņģeļi dzied slavu savam Augstajam Kungam un lūdz piedošanu priekš tiem, kas ir uz zemes. Patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

42:6 Bet tie, kas Viņa vietā meklē sev citus aizstāvjus, tie ir Dieva ziņā. Tu neesi viņu uzraugs.

42:7 Un tā, Mēs esam tev atklājuši Kurānu arābu valodā, lai tu varētu brīdināt pilsētu Māti (Meku) un visus, kas dzīvo tās apkārtnē. Brīdināt tos no Sapulcēšanās dienas, par ko nav ne mazāko šaubu. Ka vieni no ļaudīm nonāks Paradīzē, bet citi Uguns liesmās.

42:8 Un, ja Dievs gribētu, Viņš darītu viņus par vienotu cilti, taču savu žēlastību Viņš dāvā pēc savas gribas. Un ļaudariem nav ne aizstāvju, ne palīgu.

42:9 Jeb vai viņi Dieva vietā ir ņēmuši sev par aizstāvjiem ko citu? Jo aizstāvis ir Dievs. Un Viņš dod dzīvību nedzīvajam. Un Viņam ir vara pār visām lietām.

42:10 Un, lai arī par ko jūsu domas atšķirtos, visu noteiks Dievs. Tāds ir Dievs, mans Augstais Kungs. Uz Viņu es paļaujos un pie Viņa es vēršos.

42:11 Debesu un zemes Radītājs. No jums pašiem Viņš ir radījis jums sievas. Arī ganāmpulki sastāv no pāriem. Tā Viņš vairo jūsu skaitu. Neviens nevar līdzināties Viņam un Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

42:12 Viņam pieder debesu un zemes atslēgas. Viņš, pēc savas gribas, dod vairāk vai mazāk. Patiešām, Viņš ir Visu Zinošais par visu.

42:13 Jums Viņš ir noteicis to pašu reliģiju, ko Viņš noteica Nūham, un ko Mēs esam atklājuši tev, un ko Mēs noteicām Ibrāhīmam, Mūsam un Aīsam. Stipriniet savu reliģiju un nesašķeliet to. Tas, uz ko tu aicini elku dievu pielūdzējus, priekš viņiem ir grūta lieta. Dievs izvēlas, kuru grib un ved pie sevis ikvienu, kas pie Viņa vēršas.

42:14 Viņi sāka šķelties tikai pēc tam, kad bija ieguvuši kaut kādas zināšanas, tīras sāncensības dēļ. Un, ja pirms tam jau nebūtu stājies spēkā Dieva Vārds par noteiktu laiku (par atvēlēto laiku uz zemes), strīds viņu starpā jau būtu ticis izšķirts. Un, patiešām, tie, kuri pēc viņiem ir kļuvuši par rakstu mantiniekiem, ir pilni nemiera un šaubu.

42:15 Tādēļ aicini ļaudis sekot šai reliģijai, stāvi stingri uz taisna ceļa, kā tas tev ir noteikts un nepakļaujies viņu iegribām, bet saki: Es ticu tam, ko Dievs ir sūtījis ar šo grāmatu un man ir noteikts būt taisnīgam pret jums. Dievs ir mūsu un jūsu Augstais Kungs. Un mūsu ir tas, ko darām mēs un jūsu ir tas, ko darāt jūs un strīdum šeit nav vietas. Dievs visus mūs savedīs kopā un pie Viņa mēs atgriezīsimies.

42:16 Un tie, kas par Dievu vēl strīdas, kad ļaudis jau Viņam ir atsaukušies, viņu argumentiem Dieva acīs nav nekādas nozīmes. Pār viņiem nāks Dieva dusmas un bargs sods.

42:17 Tas ir Dievs, kas visā patiesībā ir nosūtījis šo grāmatu (Kurānu) un svērtēni. Un kā tev to zināt – varbūt tā stunda jau ir pavisam tuvu.

42:18 Tie, kas tai netic, grib to pasteidzināt, un tie, kas tai tic, bīstas no tās un zin, ka tā ir patiesība. Tik tiešām, tie, kas par to stundu vēl strīdas, ir dziļi apmaldījušies.

42:19 Dievs ir vērīgs pret saviem kalpiem. Viņš apgādā, kuru vien grib. Un Viņš ir Visu Stīprais, Visu Augstākais Varā.

42:20 Ikviens, kurš vēlas ko iegūt Viņā saulē, Mēs viņa ieguvumu palielināsim. Un ikviens, kurš vēlas ko iegūt šajā pasaulē, Mēs dosim viņam kaut ko no tā, bet Viņā saulē viņš nesaņems neko.

42:21 Jeb vai tie, ko viņi Dievam ir piedēvējuši, noteikuši viņiem kādu citu reliģiju, bez Dieva piekrišanas? Ja runa nebūtu par kādu izšķirošu, jau spēkā stājošos Vārdu, viņu strīdus jau sen būtu ticis izšķirts. Un, patiešām, ļaundarus gaida mokpilns sods.

42:22 Tu redzēsi kā ļaundari trīcēs un drebēs savu ļauno darbu dēļ, kad tie nāks pār viņu galvām. Bet tiem, kas tic un dara labu, būs Paradīzes Dārzu ziedošās pļavas. Pie viņu Augstā Kunga tiem būs viss, ko tie vēlēšies. Un tas ir vislielākais dāsnums.

42:23 Tās ir tās labās ziņas, ar ko Dievs iepriecina tos savus kalpus, kas tic un dara taisnus darbus. Saki tā: Es prasu no jums nevis atlīdzību, bet mīlestību pret tuviniekiem. Un ikvienam, kas būs sakrājis ko labu, Mēs viņa labumu pavairosim. Patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Visu Atzinīgais.

42:24 Jeb vai viņi saka: «Vai tie nav meli, ko viņš tur par Dievu ir izdomājis?» Bet, ja vien Dievs to gribētu, Viņš aizslēgtu tavu sirdi. Un Dievs izdzēs melus un apstiprina patiesību ar savu Vārdu. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais par to, kas slēpjas cilvēku sirdīs.

42:25 Un tas ir Viņš, kas pieņem nožēlu no saviem kalpiem un piedod tiem viņu ļaunos darbus. Un Viņš zin, ko tie dara.

42:26 Un Viņš atsaucas tiem, kas tic un dara taisnus darbus un atlīdzina tiem vairākkārt savā dāsnumā. Un neticīgos gaida bargs sods.

42:27 Un, ja Dievs savā dāsnumā dotu saviem kalpiem bez mēra daudz, tie sāktu celt dumpi uz zemes. Tādēļ, ko Dievs dod, to dod ar mēru. Patiešām, Viņš ir par saviem kalpiem Visu Zinošais, Visu Redzošais.

42:28 Un tas ir Viņš, kas sūta no debesīm lietus ūdeni, kad cilvēkus jau māc izmisums. Un Viņa žēlastība izplatās tuvu un tālu. Un Viņš ir Aizstāvis, Visas Slavas Vērtais.

42:29 Un starp Viņa zīmēm ir debesu un zemes radīšana un visas dzīvās būtnes, kas tur mīt. Un Viņš spēj sasaukt tās visas kopā, kad vien to grib.

42:30 Un, lai ar kāda nelaime jūs piemeklē, tas notiek tā dēļ, ko ir darījušas jūsu rokas. Bet Dievs spēj daudz ko piedot.

42:31 Un uz zemes jūs nevarat paslēpties nekur, un, bez Dieva, nav jums ne sarga, ne aizstāvja.

42:32 Un arī kuģi jūrās ir starp Viņa zīmēm. Līdzīgi kalniem.

42:33 Ja Viņš gribētu, Viņš apturētu vēju un tie nekustīgi stāvētu jūras vidū. Patiešām, tās ir zīmes priekš katra, kas ir izturīgs un pateicīgs.

42:34 Ja Viņš gribētu, Viņš liktu iet tiem bojā viņu ļauno darbu dēļ. Bet Dievs spēj daudz ko piedot.

42:35 Tie, kuri apstrīd Mūsu zīmes, lai zina, ka nav tādas vietas, kur patverties no Mums.

42:36 Viss, kas ļaudīm tiek dots, ir pārejošs šīs pasaules prieks. Vērtīgs un nepārejošs ir tas, ko Dievs dāvās tiem, kas Viņam tic un paļaujas uz Viņu.

42:37 Un tiem, kas izvairās no nelietībām un kauna darbiem, bet dusmodamies, spēj piedot.

42:38 Un tiem, kas atsaucas savam Augstajam Kungam, ievēro Ikāmat-as-Salāt, kārtu visus jautājumus, apspriežoties savā starpā, un dod no tā, ko Mēs tiem dodam.

42:39 Un tiem, kas, būdami apspiesti, spēj sevi aizstāvēt.

42:40 Atmaksā par ļaunumu ir līdzvērtīgs ļaunums. Bet, ja kāds spēj piedot un samierināties, viņam atlīdzinās Dievs. Patiešām, Viņš nemīl ļauna darītājus.

42:41 Un nevar tikt vainots neviens, kas aizstāvas, kad tam ir nodarīts pāri.

42:42 Vainoti var tikt tie, kas apspiež ļaudis un bez pamata ceļ dumpi uz zemes. Tos gaida mokpilns sods.

42:43 Un, ja kāds spēj paciest un piedot, patiešām, to būtu ieteicis Dievs.

42:44 Un nebūs neviena, kas aizsargās tos, kam Dievs būs licis nomaldīties. Un tu redzēsi ļaundarus ieraugām sodu, kas tos gaida, un izsaucamies: "Vai tiešām nav iespējams atgriezties?"

42:45 Un tad tu redzēsi viņus Uguns priekšā, apkaunotus, pazemotus un sastingušiem skatieniem. Bet tie, kas tic, sacīs: «Patiešām, zaudētāji ir tie, kas sevi un savas ģimenes pazaudē Atmodināšanas dienā!» Patiešām, ļaundarus gaida sods, kam nav beigu.

42:46 Un tiem nebūs neviena aizstāvja, izņemot Dievu. Un, kam Dievs licis apmaldīties, tam ceļa vairāk nav.

42:47 Atsaucieties savam Radītājam, pirms nāk Dieva diena, kas nav novēršama. Tajā dienā jums nebūs, kur patverties un noliegt neko jūs nespēsiet.

42:48 Un, ja viņi novēršas, tad atceries, ka Mēs neesam tevi sūtījuši viņiem par sargu. Tavs uzdevums ir vienīgi aiznest vēsti. Un, patiešām, ja Mēs ļaujam cilvēkam izjust Mūsu žēlastību, viņš liksmo par to. Bet, ja tos piemeklē nelaime, kā sekas tam, ko ir darījušas viņu rokas, tad, tik tiešām, cilvēks ir nepateicīgs.

42:49 Dievam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Viņš rada visu, ko grib. Kam Viņš grib, tam Viņš dāvā meitu. Kam Viņš grib, tam Viņš dāvā dēlu.

42:50 Kam Viņš grib, tam Viņš dāvā gan meitu, gan dēlu un kuru Viņš grib, to Viņš dara neauglīgu. Patiešām, Viņš ir Visu Zinošais, Spēka Pilnais.

42:51 Un cilvēks nav tā būtne, lai Dievs ar to runātu citādi, kā vien caur atklāsmēm, vai būdams neredzams, vai arī sūtīdams vēstnesi, kas ar Viņa ziņu atklāj to, ko Viņš vēlas. Patiešām, Viņš ir Visu Augstākais, Gudrības Pilnais.

42:52 Un tā, saskaņā ar Mūsu pavēli, Mēs tev nosūtījām Atklāsmi. Tu nezināji, ne kas ir šī grāmata, ne kas ir ticība. Bet Mēs to darījām par gaismu un ceļa rādītāju Mūsu izredzētajiem kalpiem. Un, patiešām, tu rādi taisno ceļu,

42:53 Dieva ceļu, Viņa, kam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir uz zemes. Patiešām, pie Dieva atgriežas visas lietas.

43. Zelta rotas

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

43:1 Ha Mim

43:2 Es zvēru pie šīs gaišās grāmatas!

43:3 Patiešām, Mēs to esam sūtījuši kā Kurānu arābu valodā, lai jūs spētu to saprast.

43:4 Un, patiešām, tas ir pie Mums, cēlajā un viedajā grāmatu grāmatā (al-Lauh al-Mahfūz).

43:5 Tad varbūt, nerēķinoties ar jums, paņemt atgādinājumu no jums prom, jo jūs esat ļaudis, kas pārkāpj likumus?

43:6 Un cik praviešu Mēs neesam sūtījuši pie ļaudīm, kas dzīvoja pirms jums.

43:7 Un, lai kurš pravietis pie viņiem nāca, viņi to izsmēja.

43:8 Mēs esam iznīcinājuši tādus, kas bija daudz varenāki par viņiem, bet agrāko paaudžu piemērs ir aizmirsts.

43:9 Un, ja tu viņiem jautāsi: «Kurš radīja debesis un zemi?», viņi noteikti atbildēs: «Tās ir radījis Visu Spēcīgais, Visu Zinošais.»

43:10 Tas, kurš ir devis jums zemi par gultu un izveidojis uz tās ceļus, lai jūs redzētu, kurp iet.

43:11 Tas, kurš pienācīgā daudzumā sūta lietus ūdeni no debesīm, un ar to Mēs atmodinām nedzīvo zemi. Un arī jūs tiksiet atmodināti.

43:12 Tas, kurš visas lietas ir radījis pa pāriem, un devis jums kuģus un mājdzīvniekus, uz kuriem jūs varat jāt.

43:13 Lai jūs varētu droši sēdēt tiem mugurā, pieminēt jūsu Augstā Kunga labvēlību pret jums un sacīt: «Lai slava Viņam, kas mums to visu ir devis, jo mēs paši to neiespētu.

43:14 Un, patiešām, mēs noteikti atgriezīsimies pie mūsu Radītāja.»

43:15 Bet tie saista Viņu ar dažiem no Viņa kalpiem. Tik tiešām, cilvēks ir nepateicīga būtne.

43:16 Vai no tā, ko Viņš pats ir radījis, Viņš būtu ņēmis sev meitas, bet dēlus izvēlēties priekš jums?

43:17 Un, ja kādam no viņiem atnāk ziņa, ka piedzimusī tā, ko viņš pieraksta Visu Žēlsirdīgajam, viņa seja satumst un viņu pārņem dziļas skumjas.

43:18 Tad tur ir tāda, kas izaugs starp greznumlietām un tāds, kas nespēj izšķirties, ko ar viņu iesākt.

43:19 Un eņģeļus, kas paši ir Visu Žēlsirdīgā kalpi, viņi ir pārtaisījuši par sievietēm. Vai viņi bija klāt pie to radīšanas? Viņu apgalvojumi tiks pierakstīti, un viņiem par to tiks pajautāts.

43:20 Un viņi saka: «Ja Žēlastības Pilnais būtu gribējis, mēs nebūtu tos citus pielūguši.» Viņi neko par šīm lietām nezina un melo vienā melošanā.

43:21 Jeb vai Mēs pirms šīs būtu sūtījuši viņiem kādu citu grāmatu, pie kuras tad nu tie arī stingri turas?

43:22 Ak nē! Viņi saka: «Tik tiešām, Mēs redzējām mūsu tēvu tēvu reliģiju un tas ir mūsu ceļa rādītājs».

43:23 Un tā, katru reizi, kad Mēs uz kādu pilsētu sūtījām brīdinātāju, tās mantīgie ļaudis sacīja: «Tik tiešām, Mēs redzējām mūsu tēvu tēvu reliģiju un ejam viņu pēdās».

43:24 Viņš sacīja: «Pat tad, ja es esmu jums atnesis labāku ceļa rādītāju par to, kādu jūs atradāt pie saviem tēvu tēviem?» Viņi sacīja: «Patiešām, mēs neticam tam, ar ko tu esi ticis sūtīts.»

43:25 Un tā, Mēs tos sodījām. Lūk, kāds bija neticīgo gals.

43:26 Un Ibrāhīms sacīja savam tēvam un saviem ļaudīm: «Patiešām, es neatzīstu tos, ko jūs pielūdzat.

43:27 Es pielūdzu tikai To, kas mani ir radījis. Un, tik tiešām, Viņš vadīs mani pa taisnu ceļu.»

43:28 Un saviem pēcnācējiem viņš novēlēja turēties pie šiem vārdiem, lai tie varētu atgriezties uz taisna ceļa.

43:29 Bet Es ļāvu viņiem un viņu tēvu tēviem baudīt viņu priekus, līdz pie tiem atnāca patiesība un apgaismojošs vēstnesis.

43:30 Bet, kad patiesība bija pie tiem atnākusi, viņi sacīja: «Tā ir kāda burvestība un, tik tiešām, mēs tai neticam.»

43:31 Un viņi saka: «Kāpēc Kurāns netika sūtīts abu lielo pilsētu (Mekas un Taifas) dižajiem?»

43:32 Vai viņi ir tie, kas izdāļā tava Kunga žēlastību? Tie esam Mēs, kas ikvienam dod viņa daļu šajā pasaulē, dažus no tiem paaugstinot, lai tie varētu citus ņemt savā dienestā. Bet tava Kunga žēlastība ir vairāk par visu, ko tie sakrāj.

43:33 Un, ja nebūtu jābaidās no tā, ka visa cilvēce var kļūt viens liels neticīgo bars, Mēs dotu tiem, kas netic Žēlastības Kungam, mājas ar sudraba jumtiem un sudraba kāpnēm, pa kurām tiem uzkāpt,

43:34 mājas ar sudraba durvīm un sudraba zviļņiem, kur tiem zvilnēt

43:35 un zelta rotaslietas. Bet tas viss nav nekas cits, kā vien šīs pasaules jaukumi. Bet dzīve Viņā saulē pie tava Augstā Kunga ir paredzēta taisnīgajiem.

43:36 Un tam, kas izsargāsies pieminēt Visu Žēlsirdīgo, Mēs dosim tuvos biedros ļaunu garu.

43:37 Un, tik tiešām, tie atturēs viņus no Dieva ceļa, bet viņiem šķitīs, ka viņi tiek vadīti kā nākas.

43:38 Līdz kamēr, atgriezies pie Mums, viņš sacīs: «Kaut tu no manis atrastos tik tālu, cik tālu ir austrumi no rietumiem!» Cik nožēlojams ir tāds biedrs!

43:39 Ja jūs esat darijuši ļaunu, tas tajā dienā jums nepalīdzēs un sodu saņemsiet jūs abi.

43:40 Vai tu spēj likt kurlam sadzirdēt, vai tu spēj vest uz ceļa aklo un ceļu pazaudējušo?

43:41 Un, pat, ja Mēs tevi no viņiem atbrīvosim, tad, patiešām, Mēs viņiem liksīm par visu samaksāt.

43:42 Un, pat, ja Mēs tev parādīsim to, no kā Mēs viņus esam brīdinājuši, tad, patiešām, visa vara pār viņiem pieder Mums.

43:43 Un turies cieši pie tā, kas tev ir atklāts. Patiešām, tu esi uz taisna ceļa.

43:44 Un patiešām, tas ir atgādinājums tev un taviem ļaudīm. Un drīz jums par to tiks jautāts.

43:45 Un pajautā tiem Mūsu vēstnešiem, kurus Mēs sūtījām pirms tevis. Vai Mēs esam kādreiz likuši Visu Žēlsirdīgā vietā piesaukt vēl kādu citu?

43:46 Un, protams, Mēs sūtījām Mūsā ar Mūsu zīmēm pie faraona un viņa virsniekiem un viņš sacīja: «Patiešām, es esmu Pasaules Valdnieka vēstnesis».

43:47 Bet, kad viņš ar Mūsu zīmēm pie tiem atnāca, palūk! viņi par tām smējās.

43:48 Un katra no Mūsu nākamajām zīmēm pārspēja iepriekšējo un Mēs tiem uzsūtījām mocības, lai tie varētu atgriezties uz taisnā ceļa.

43:49 Tad viņi teica Mūsam: «Ak, burvi! Lūdz savu Augsto Kungu par mums, saskaņā ar to derību, ko tu ar Viņu esi slēdzis. Patiešām, lai mēs varam tikt vadīti pa taisnu ceļu.»

43:50 Bet, kad Mēs mocības no viņiem bijām noņēmuši, palūk! viņi lauza doto vārdu.

43:51 Un faraons uzrunāja savus ļaudis, sacīdams: “Ak, mani ļaudis! Vai Ēģiptes ķēniņvalsts nepieder man? Un vai upes, kas plūst šeit pie manām kājām nav manas upes? Vai tas ir kas nesaprotams?

43:52 Vai es neesmu labāks par šo, kas ir nenozīmīga persona un knapi spēj pateikt, ko grib?

43:53 Kur ir viņa zelta aproces? Kādēļ viņu nepavada eņģeļi?”

43:54 Viņš iebiedēja savus ļaudis un tie viņam paklausīja. Patiešām, viņi bija neganti un negodīgi ļaudis.

43:55 Un, kad viņi bija Mūs sadusmojuši, Mēs sodījām tos un noslīcinājām viņus visus.

43:56 Un Mēs to darījām par pamācību un piemēru vēlākajām paaudzēm.

43:57 Un, kad kā piemērs tiek minēts Mariamas dēls, palūk! tavi ļaudis skaļi smejas.

43:58 Un viņi saka: «Kurš ir pārāks – mūsu dievi vai viņš?» Viņi to dara, lai tevi izaicinātu, jo viņi ir kašķīgi ļaudis.

43:59 Bet viņš ir tikai Mūsu kalps, kam Mēs esam dāvājuši savu labvēlību un darījuši to par piemēru Isrāīla bērniem.

43:60 Un, ja Mēs tā gribētu, Mēs nomainītu jūs ar eņģeļiem un tie nāktu virs zemes viens pēc otra.

43:61 Un, patiešām, viņš (Aīsā, Mariamas dēls) būs par zīmi, ka tā stunda ir tuvu. Lai jums nav ne mazāko šaubu par to. Tādēļ paklausiet Man. Jo šis ir tas taisnais ceļš.

43:62 Un neļaujiet sātānam sevi no tā novērst. Patiešām, viņš ir jūsu atklāts ienaidnieks.

43:63 Un, kad Aīsā atnāca ar skaidrām liecībām, viņš sacīja: «Tik tiešām, es esmu atnācis pie jums ar zināšanām, kas jums palīdzēs izprast tās lietas, kur jūsu domas dalās. Tādēļ bīstieties Dieva un paklausiet man!

43:64 Patiešām, Dievs ir mans un jūsu Augstais Kungs, tādēļ kalpojiet Viņam. Tas ir taisnais ceļš.»

43:65 Tomēr viņu sektās valdīja dažādi uzskati un ak vai! tajā mokpilnajā dienā tiem, kas būs darījuši ļaunu.

43:66 Jeb, vai tie gaida ko citu tās stundas vietā, kas nāks negaidīta un pārsteigs tos nesagatavotus?

43:67 Draugi tajā dienā kļūs viens otra ienaidnieki. Izņemot dievbijīgos.

43:68 «Ak, mani kalpi! Jums šajā dienā nebūs ne jābīstas, ne jānoskumst.

43:69 Jūs, kas ticējāt Mūsu vēstīm un pakļāvāties Mums,

43:70 ar priekpilnām sirdīm ieejat Paradīzē, jūs un jūsu sievas.»

43:71 Tiem tiks pasniegti zelta kausi un zelta šķīvji, un tajos būs viss, kas iepiecina acis un, ko vien var kārot sirds. Un šeit jūs paliksiet uz laiku laikiem.

43:72 Un šī ir tā Paradīze, ko jūs esat iemantojuši, darīdami labu.

43:73 Tur jums ir augļu pārpilnība, un to visu jūs varat ēst.

43:74 Patiešām, noziedznieki tiks sodīti ar Elli, un tur viņi paliks uz laiku laikiem.

43:75 Viņu mokas atvieglotas netiks un viņi kritīs izmisumā.

43:76 Mēs pret viņiem netaisni nebijām. Tie bija viņi paši, kas nodarīja sev ļaunu.

43:77 Un viņi brēks: «Ak, saimniek! Lai tavs Kungs labāk nobeidz mūs!» Viņš sacīs: «Patiešām! Šeit jūs paliksiet uz visiem laikiem.»

43:78 Protams, Mēs esam nākuši pie jums ar patiesību. Bet vairākums no jums patiesību negrib.

43:79 Varbūt viņi domā ko uzsākt? Tad, patiešām, arī Mēs kaut ko uzsāksim.

43:80 Varbūt tie domā, ka Mēs nevaram saklausīt viņu noslēpumus un privātās sarunas? Ak, nē! Viņiem blakus ir Mūsu sūtņi, un viņi pieraksta visu.

43:81 Saki tā: Ja Visu Žēlsirdīgajam būtu dēls, es būtu pirmais, kas to godinātu.

43:82 Lai slavēts ir debesu un zemes Valdnieks, Augstā Troņa Kungs, Augstu pāri pār visiem, ko tie Viņam piedēvē!

43:83 Lai viņi kuļ savus tukšos salmus un, lai viņi izklaidējas. Līdz dienai, kas viņiem ir apsoliāta.

43:84 Un tas ir Viņš, kas ir Dievs. Debesīs un virs zemes. Un Viņš ir Gudrības Pilnais, Visu Zinošais.

43:85 Un svētīts ir Viņš, kam pieder Augstākā Vara debesīs, virs zemes un starp abām no tām! Viņš zin par to stundu un pie Viņa jūs visi satiksieties.

43:86 Un tiem, ko viņi piesauc Viņa vietā, nav varas par kādu aizbilst. To spēj tikai tie, kas patiesību zin un ir to apliecinājuši.

43:87 Un, ja tu viņiem jautāsi, kas viņus ir radījis, viņi noteikti atbildēs: «Dievs.» Tad kurp gan viņi ir aizmaldījušies?

43:88 Un tas, ko viņš ir teicis: «Ak, mans Kungs! Patiešām, tie ir ļaudis, kas netic.»

43:89 Tad uzgriez jel viņiem muguru un saki: «Miers!» Bet drīz tie uzzinās.

44. Dūmi

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

44:1 Ha Mim

44:2 Es zvēru pie šīs gaišās grāmatas!

44:3 Patiešām, Mēs to nosūtījām kādā svētītā naktī. Patiešām, Mēs esam tie, kas brīdina.

44:4 Ikviena gudra lieta tajā ir kļuvusi skaidri izšķirama.

44:5 Tāda bija Mūsu pavēle. Patiešām, vēstis Mēs sūtām pastāvīgi.

44:6 Kā tava Augstā Kunga žēlastību. Patiešām, Viņš ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

44:7 Debesu, zemes un visa, kas starp tām abām, Valdnieks, ja vien jūs esat stipri savā ticībā.

44:8 Un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Viņš dod dzīvību un sūta nāvi - jūsu un jūsu tēvu tēvu Augstais Kungs.

44:9 Bet nē! Viņi šaubās. Un uzjautrinās.

44:10 Tad gaidi dienu, kad debesis ietīsies dūmos.

44:11 Tie ietīs arī ļaudis. Un tas būs mokpilns sods.

44:12 «Ak, mūsu Kungs! Novērs šo sodu no mums, jo mēs patiešām ticam!»

44:13 Tik tiešām, kāds tur viņiem atgādinātājs, ja pie viņiem vēstnesis skaidrotājs reiz jau bija nācis?

44:14 Tad viņi tam bija uzgriezuši muguras, sacīdami: «Mācīts vīrs, prātā sajukušais!»

44:15 Patiešām, Mēs nedaudz atliksim to sodu, un patiešām, tie atgriezīsies vien turpat, kur bijuši.

44:16 Tajā dienā Mēs tos satversim visciešākajā tvērienā. Tik tiešām, Mēs liksim tiem par visu samaksāt.

44:17 Un, protams, pirms tam Mēs sūtījām pārbaudījumu faraona ļaudīm un pie viņiem ieradās cildens vēstnesis.

44:18 «Atdod man šos Dieva kalpus. Patiešām, es esmu tavas uzticības cienīgs vēstnesis.

44:19 Un neceliet sevi augstāk par Dievu. Patiešām, es nāku pie jums ar noteiktām pilnvarām.

44:20 Un, patiešām, patvērumu es meklēju pie mana un jūsu Augstā Kunga, citādi jūs mani nomētātu ar akmeņiem.

44:21 Bet ja jūs man neticat, tad ļaujiet man iet.»

44:22 Un viņš sauca uz savu Kungu: "Šie ļaudis ir noziedznieki!"

44:23 (Dievs sacīja:) "Ņem manus kalpus un naktī ejiet prom. Patiešām, jums dzīsies pakaļ.

44:24 Un atstājiet to jūru kāda tā ir. Patiešām, viņu karaspēks tiks noslīcināts."

44:25 Cik daudz dārzu un avotu tie neatstāja aiz sevis,

44:26 un druvu, un cildenu vietu,

44:27 un jauku lietu, kurās rast prieku!

44:28 Un, lūk! To visu Mēs devām mantojumā citiem ļaudīm.

44:29 Ne debess, ne zeme pēc tiem neraudāja, un laiks tiem arī netika dots.

44:30 Un, protams, Mēs paglābām Isrāila bērņus no pazemojošām ciešanām

44:31 un no faraona. Tik tiešām, viņš bija augstprātīgākais no tiem, kas pārkāpj likumus.

44:32 Un, protams, Mēs zinājām, kādēļ no visiem pārējiem Mēs izvēlējamies tieši viņus.

44:33 Un Mēs devām tiem zīmes, kas bija tiešs pārbaudījums.

44:34 Patiešām, viņi saka:

44:35 "Ir tikai mūsu viena nāve un atmodināti mēs netiksim.

44:36 Tad atmodini mūsu tēvu tēvus, ja tas, ko tu saki ir taisnība!"

44:37 Ar ko viņi ir labāki par Tubba ļaudīm un tiem, kas tur dzīvoja pirms viņiem? Mēs tos iznīcinājām, jo, patiešām, viņi bija noziedznieki.

44:38 Mēs neradījām debesis, zemi un visu, kas starp tām, tāpat vien.
44:39 Mēs tās radījām ar noteiktu mērķi, lai arī lielākā daļa no viņiem to neapjēdz.
44:40 Patiešām, visiem viņiem ir dots laiks - līdz Atmaksas dienai.
44:41 Dienai, kad tuvinieks nevarēs aizbilst par tuvinieku, kad palīdzība netiks sniegta nevienam.
44:42 Izņemot tos, kam Dievs būs žēlsirdīgs. Patiešām, Viņš ir Visu Spēcīgais, Žēlsirdīgais.
44:43 Patiešām, Zakkum koks
44:44 būs ļaundaru maize.
44:45 Kā duļķaina eļļa tas vārsies vēderos,
44:46 kā verdošs, plaucējošs ūdens.
44:47 «Saķeriet viņu un ievelciet viņu pašā Elles uguns viducī!
44:48 Un, par sodu, lejiet viņam uz galvas verdošu ūdeni.
44:49 Saņem, tu varenais, cienijamais!
44:50 Patiešām! Tas ir tas, ko tu apšaubīji.»
44:51 Patiešām, taisnīgie būs drošībā.
44:52 Dārzos ar strūklakām.
44:53 Smalka, smaga zīda drēbēs, sēdot viens otram pretī.
44:54 Tieši tā. Un Mēs dosim viņiem par sievietēm meitenes ar lielām, tumšām acīm.
44:55 Un tur viņi, mierā un drošībā, varēs palūgt visdažādākos augļus.
44:56 Un vēl vienu nāvi tiem nebūs jāpiedzīvo. Un Viņš tos pasargās no Elles uguns mokām.
44:57 Un tā būs dāsna tava Augstā Kunga balva un patiesa uzvara.
44:58 Patiešām, Mēs esam to nosūtījuši tavā dzimtajā valodā, viegli saprotamu, lai viņi varētu to iegaumēt.
44:59 Un vēro. Patiešām, arī viņi vēro.

45. Krišana ceļos

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

45:1 Ha Mim

45:2 Šī grāmata (Kurāns) ir Atklāsme, ko sūta Dievs - Visu Spēcīgais, Gudribas Pilnais.

45:3 Patiešām, debesīs un uz zemes ir zīmes ticīgiem ļaudīm.

45:4 Un jūsu radišanā un visā dzīvā radībā, ko Viņš ir izplatījis uz zemes, ir zīmes ļaudīm, kas ir pārlicināti savā ticībā.

45:5 Un dienas un nakts maiņā, un lietus ūdenī, ko Dievs sūta no debesīm, lai dotu dzīvību mirušajai zemei, un vēju virzienu maiņā, ir zīmes saprotošiem ļaudīm.

45:6 Šis ir Dieva vēstis, ko Mēs tev lasām priekšā, visā patiesībā. Tad kādam vēl apgalvojumam, pēc Dieva un Viņa vēstīm, tie ticēs?

45:7 Ak vai! katram ļaunprātīgam melim,

45:8 kas noklausās priekšā lasītās Dieva vēstis un tad savā augstprātībā izliekas, ka nav tās dzirdējis. Pastāsti tam par mokpilno sodu.

45:9 Un, nedaudz iepazīnis Mūsu vēstis, viņš apsmej tās. Tādi saņems apkaunojošu sodu.

45:10 Elle jau viņus gaida. Un tas, ko viņi ir ieguvuši uz zemes, un tie, ko viņi Dieva vietā ir ņēmuši par saviem aizstāvjiem, viņiem nepalīdzēs. Viņus gaida bargs sods.

45:11 Šis (Kurāns) ir ceļa rādītājs. Un tie, kas netic sava Augstā Kunga vēstīm, tiks sodīti ar mokpilnu, nicināmu sodu.

45:12 Tas ir Dievs, kas ir pakļāvis jums jūru, lai, pēc Viņa pavēles, tur varētu peldēt kuģi. Lai jūs varētu meklēt un atrast Viņa Pārpilnību un būt par to Viņam pateicīgi.

45:13 Un Viņš ir pakļāvis jums visu, kas ir debesīs un virs zemes. Patiešām, tās tik tiešām ir zīmes domājošiem ļaudīm.

45:14 Saki ticīgajiem ļaudīm, lai tie piedod tiem, kas negaida atnākam Dieva dienas, kad Dievs atlīdzinās katram par to, ko viņš būs darījis.

45:15 Ikviens, kas rīkojas taisnīgi, ir taisnīgs pret sevi. Un ikviens, kas dara ļaunu, ir ļauns pret sevi. Jo jūs atgriezīsieties pie sava Radītāja.

45:16 Un, protams, Mēs dāvājām Isrāīla bērniem rakstus, gudrību un pravietību. Un Mēs devām tiem daudz labu lietu un, no visiem pārējiem ļaudīm, priekšroku devām viņiem.

45:17 Un Mēs devām viņiem skaidrus norādījumus ticības lietās. Bet pēc tam, kad viņi bija kļuvuši gudrāki, viņu vidū, skaudības un sāncensības dēļ, sākās šķelšanās. Patiešām, Atmodināšanas dienā tavš Kungs izšķirs tās lietas, par ko viņu domas dalījās.

45:18 Un tad uz Mūsu skaidro norādījumu ticības lietās ceļa Mēs aicinājām tevi. Ej pa to, un neseko to iegribām, kas dzīvo neziņā.

45:19 Patiešām, Dieva priekšā viņi tev nekad nepalīdzēs. Un, patiešām, ļauna darītāji palīdz tikai pašiem sev. Un Dievs aizstāv taisnīgos.

45:20 Šis (Kurāns) ir gaismas avots, ceļa rādītājs un Dieva žēlastība dziļi ticīgiem ļaudīm.

45:21 Vai tie, kas dara ļaunu, domā, ka Mēs tos pielīdzināsim ticīgiem un taisnīgiem ļaudīm? Ka viņi būs vienādi gan dzīvē, gan nāvē? Cik greizas ir viņu domas!

45:22 Un Dievs radīja debesis un zemi, visā patiesībā, lai ikvienam tiktu atlīdzināts pēc viņa darbiem un, lai nevienam netiktu nodarīta netaisnība.

45:23 Vai tu esi redzējis to, kas Dieva vietā liek savas iegribas? Kam Dievs ir ļāvis nokļūt no ceļa, aizslēdzis viņa ausis un sirdi, bet acīm pārklājis biezu segu? Kurš, izņemot Dievu, vedis to atpakaļ uz ceļa? Vai jūs neuzklausītu to, ko jums aizrāda?

45:24 Un viņi saka: Nav nekā cita kā vien mūsu dzīve šajā pasaulē. Mēs mirstam un dzīvojam un tikai laikam ir vara pār mums.» Viņiem par to nav nekādu zināšanu. Viņiem tikai tā šķiet.

45:25 Kad viņiem lasa priekšā Mūsu skaidrās vēstis, viņu vienīgais iebildums ir: «Tad atvediet mūsu tēvu tēvus, ja esat patiesi.»

45:26 Saki tā: Dievs dod jums dzīvību, tad sūta jums nāvi un tad sasauks jūs kopā Atmodināšanas dienā, par to šaubu nav. Tomēr vairākums no ļaudīm to nezina.

45:27 Un Dievam pieder Augstākā Vara debēs un uz zemes. Tajā dienā, kad sitīs noliktā stunda, tajā dienā viltnieki zaudēs.

45:28 Un tu redzēsi visus, nokritušus uz ceļiem. Un tiks atvērts katras cilts raksts: «Šodien jums tiks atlīdzināts par visu, ko jūs esat darījuši.

45:29 Šis Mūsu raksts pasaka patiesību par jums. Patiešām, Mēs pierakstījām visu, ko jūs darījāt.»

45:30 Tie, kas bija ticīgi un taisnīgi, tie saņems Dieva žēlastību. Un tā ir patiesa uzvara.

45:31 Bet neticīgajiem tiks jautāts: «Vai tad jums netika lasītas priekšā Manas vēstis? Taču jūs bijāt augstprātīgi un kļuvāt par noziedzniekiem.»

45:32 Un vai tad, kad jums tika teikts: «Patiešām, Dieva solījums ir paties un nav šaubu, ka tā stunda pienāks» jūs neatbildējāt: «Mēs nezinām, kas tā stunda tāda ir. Mums šķiet, ka tās ir tikai tādas iedomas. Mēs neesam par to pārlicināti.»

45:33 Un tad viņu darbu ļaunums kļūs viņiem redzams. Un pār viņiem nāks tas, par ko tie bija smējušies.

45:34 Un tiks sacīts: «Šodien Mēs aizmirstam jūs, tāpat kā jūs bijāt aizmirsuši par šo satikšanās dienu. Uguns ir jūsu mitekļis un nav neviena, kas jums varētu palīdzēt.

45:35 Tas ir tādēļ, ka jūs izsmējāt Dieva vēstis un ļāvāt šīs pasaules priekiem sevi apstulbot.» Jūs paliekat Uguni un nožēla no jums netiek pieņemta.

45:36 Slava un pateicība Dievam, debesu Kungam, zemes Kungam un Pasaules Valdniekam!

45:37 Un Viņam pieder visa debess un zemes varenība un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

46. Smilšu kalni

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

46:1 Ha Mim

46:2 Šī grāmata ir Atklāsme, ko sūta Dievs - Visu Augstākais Spēkā, Gudrības Pilnais.

46:3 Mēs esam radījuši debesis, zemi un visu, kas starp tām, ar taisnīgu mērķi un uz noteiktu laiku. Bet tie, kas netic, noraida to, no kā tiek brīdināti.

46:4 Saki tā: Vai jūs esat padomājuši, kas ir tie, ko jūs piesaucat Dieva vietā? Parādiet man, ko viņi ir radījuši uz zemes? Jeb vai viņiem pieder kāda daļa debesis? Atnesiet man grāmatu, kas ir sūtīta pirms šīs vai uzrādiet vismaz kādas zināšanu pēdas, ja esat patiesi ļaudis.

46:5 Kurš var būt vēl vairāk apmaldījies par to, kas Dieva vietā piesauc tos, kuri viņam neatsauksies līdz pat Atmodināšanas dienai, un kuri neko nezina par viņa saucieniem?

46:6 Un, kad visi ļaudis tiks sasaukti kopā, tie kļūs par viņa ienaidniekiem un viņa pielūgšanas noliedzējiem.

46:7 Un, kad viņiem tiek lasītas priekšā Mūsu skaidrās vēstis, tie, kas netic, par patiesību, kas ir atnākusi pie viņiem, saka: «Tās ir tīrās burvestības!»

46:8 Vai arī viņi saka: «Viņš to ir izdomājis.» Saki tā: Ja es būtu to izdomājis, jūs nespētu mani no Dieva pasargāt. Viņš zin vislabāk, ko jūs savā starpā runājat. Ar Viņu, kā liecinieku starp mani un jums, pilnīgi pietiek. Un Viņš ir Mūžam Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

46:9 Saki: Es neesmu pirmais vēstnesis un es nezinu, kas notiks ar mani un, kas notiks ar jums. Es paklausu tikai tam, kas man ir atklāts un es esmu vienīgi brīdinātājs.

46:10 Saki: Vai jūs esat padomājuši - ja tas patiešām ir Dieva sūtīts un jūs tam neticat, un kāds no Isrāīla bērniem apliecina tā līdzību un tam tic, bet jūs savā lepnībā to noliedzat? Patiešām, ļaundarus Dievs neved uz taisna ceļa.

46:11 Un neticīgie, runājot par ticīgajiem, saka: «Ja tas būtu kas labs, mēs pirmie būtu tam ticējuši». Un, netīkdami vadīti, saka: «Tās jau ir tikai tādas vecas pasakas.»

46:12 Pirms tam bija Mūsā raksti, kā ceļa rādītājs un Dieva žēlastība. Bet šī grāmata apstiprina to pašu. Tā ir arābu valodā un brīdina tos, kas dara ļaunu un iepriecina tos, kas dara labu.

46:13 Patiešām, tiem, kas saka: «Mūsu Augstais Kungs ir Dievs» un paliek stingri pie tā, tiem nebūs jābīstas un jānoskumst.

46:14 Paradīze būs viņu mājas uz laiku laikiem – tā būs balva par to, ko viņi būs darījuši.

46:15 Mēs noteicām cilvēkam būt laipnam pret saviem vecākiem. Viņa mātei nav viegli to iznēsāt un nav viegli to dzemdēt. Un kopt to un zīdīt to trīsdesmit mēnešus. Un, kad tas sasniedz savu briedumu un kļūst četrdesmit gadus vecs, viņš saka: «Ak, mans Kungs! Dod, ka es spētu būt Tev pateicīgs par labvēlību, ko Tu esi dāvējis man un maniem vecākiem. Un dod, lai tas, ko es daru, tiktu taisnīgi darīts un būtu Tev tīkams. Un dod, lai mani pēcnācēji būtu taisnīgi ļaudis. Patiešām, es griežos pie Tevis, un, patiešām, es pilnībā pakļaujos Tev.»

46:16 Tādi ir ļaudis, no kuriem Mēs pieņemsim to labāko, ko viņi būs darījuši, bet viņu kļūdas un pārkāpumus Mēs pārskatīsim. Viņi būs starp tiem, kas būs Paradīzē, kā tas viņiem visā patiesībā ir apsolīts.

46:17 Bet ir arī tāds, kas saviem vecākiem saka: “Fui, jums abiem! Tik daudz paaudžu pirms manis jau ir nākušas un gājušas, bet jūs te solāt, ka es tikšu piecelts no sava kapa?” Un tie abi meklē palīdzību pie Dieva un saka: “Ak vai, tev! Tici! Patiešām, Dieva solījums ir paties.” Bet viņš saka: “Tās ir tikai tādas veco ļaužu pasakas.”

46:18 Tie ir tie starp cilvēkiem un gariem (džiniem), kas bija pirms viņiem, par kuriem teiktais vārds ir piepildījies - tie visi ir zaudētāji.

46:19 Un katrs ieņems savu nopelnīto vietu, un Viņš pilnā mērā viņu darīto atlīdzinās. Un pāri netiks nodarīts nevienam.

46:20 Tajā dienā tie, kas neticēja, tiks vesti Uguns priekšā. «Visu to labo, kas uz zemes jums tika dots, jūs izšķērdējāt vienīgi savam priekam, tādēļ šodien jūs gaida kaunpilns sods. Par to, ka uz zemes, bez jebkādam tiesībām uz to, jūs uzvedāties bez mēra augstprātīgi un bijāt ļaunprātīgi un nepaklausīgi ļaudis.»

46:21 Un pieminiet Āda ļaužu brāli (Hūdu), kad viņš brīdināja savus ļaudis smilšu kalnos. Patiešām, gan pirms viņa, gan pēc viņa nāca brīdinātāji un teica: «Nekalpojiet nevienam citam, vienīgi Dievam! Patiešām, es baidos par jums, kādas lielas dienas dēļ!»

46:22 Viņi sacīja: “Vai tu esi nācis novērst mūs no mūsu dieviem? Lai tas sods, ar kuru tu mūs biedē, uz vietas nāk pār mums, ja tu saki taisnību!”

46:23 Viņš sacīja: “Kad tas nāks, to zin tikai Dievs, un es nesu jums vienīgi to, ar ko es esmu ticis sūtīts. Bet to gan es redzu, ka jūs esat neizglītoti ļaudis.”

46:24 Tad, kad viņi to redzēja kā mākonī tuvojamies viņu ielejām, tie sacīja: «Tas mākonis atnesīs mums lietu.» Nē, patiešām! Tas ir tas, ko jūs steidzinājāt: vētra, kas nes mokpilnu sodu,

46:25 kas, pēc Dieva pavēles, iznīcinās visu. No viņiem pāri palika tikai viņu māju drupas. Tā Mēs atmaksājam noziedzniekiem.

46:26 Un, protams, viņiem Mēs bijām devuši daudz vairāk nekā jums. Un vēl spēju dzirdēt, redzēt un just. Bet viņus neglāba ne viņu ausis, ne acis, ne sirdis, jo viņi noliedza Dieva zīmes un viņus apņēma tas, par ko tie smējās.

46:27 Un, protams, Mēs iznīcinājām pilsētas, kas bija ap jums. Un dažādas bija Mūsu zīmes, lai viņi spētu atgriezties uz taisna ceļa.

46:28 Tad, kāpēc gan tie, ko viņi piesauca Dieva vietā, lai tiktu Dievam tuvāk, viņiem nepalīdzēja? Nē, tie bija kaut kur pazuduši. Un tas bija vien viņu viltus un iedomas.

46:29 Un tad Mēs sūtījām pie tevis daļu no gariem (džiniem), lai tie Kurānu paklausītos. Kad tie atnāca, tie sacīja viens otram: “Sēdiet klusu un klausieties!” Un, kad lasījums bija galā, viņi atgriezās pie savējiem, lai tos brīdinātu.

46:30 Viņi sacīja: «Ak, mūsu ļaudis! Patiešām, mēs dzirdējām grāmatu, kas ir atklāta pēc Mūsā. Tā apliecina to, kas ir bijis pirms tās un ved uz patiesību, rādot taisnu ceļu.

46:31 Ak, mūsu ļaudis! Atsaucieties tam, kas aicina jūs pie Dieva un ticiet viņam. Jo Viņš piedos jums jūsu pārkāpumus un pasargās jūs no mokpilna soda.»

46:32 Un tas, kas neatsauksies aicinājumam pie Dieva, nekur uz zemes nevarēs noslēpties un Dieva vietā neatradīs nevienu, kas to aizstāvētu. Viņi būs tie noklīdušie.

46:33 Vai viņi nesaprot, ka Dievs, kurš radīja debesis un zemi, nepagurstot ne nieka, spēj atdot dzīvību arī mirušam? Jā, patiešām! Jo Viņam ir vara pār visu.

46:34 Un tajā dienā neticīgie nonāks Uguns priekšā. «Vai tā ir patiesība?» Viņi sacīs: «Jā, zvēram pie mūsu Augstā Kunga!» Un Viņš sacīs: «Tad nobaudiet sodu! Jo jūs neticējāt.»

46:35 Esi tikpat pacietīgs kā tie pacietīgie un izturīgie vēstneši. Un nesteidzies viņus sodīt. Tajā dienā, kad viņi ieraudzīs to, kas tiem tika solīts, tiem šķitīs, ka uz zemes viņi ir pavadījuši labi ja kādu stundu. Tāds ir brīdinājums. Bet iznīcināti tiks vienīgi ļaunprātīgie un nepaklausīgie.

47. Muhameds

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

47:1 To ļaužu darbus, kas netic un attur citus no Dieva ceļa, Viņš padarīs veltīgus.

47:2 Bet tiem, kas tic un ir taisnīgi, kas tic tam, kas ir atklāts Muhamedam, un tam, ka tā ir viņu Augstā Kunga patiesība, tiem Viņš dzēsīs to pieļautās kļūdas un vērsīs visu par labu.

47:3 Tāpēc, ka tie, kas netic, klausā māņiem un iedomām, bet tie, kas tic, klausā sava Augstā Kunga patiesībai. Dievs pamāca ļaudis ar līdzībām.

47:4 Un, kad jūs satiekaties ar neticīgajiem kaujas laukā – cērtiet tiem galvas nost. Un, kad jūs tos esat pieveikuši, sakaliet viņus ķēdēs un pēc tam, vai nu apžēlojiet, vai pieprasiet izpirkumu, līdz karš ir beidzies. Un, ja Dievs gribētu, Viņš, protams, varētu tos sodīt, ar vieniem pārbaudot otru no jums. Bet to darbiem, kas uz Dieva ceļa tiek nogalināti, Dievs nekad neļaus kļūt veltīgiem.

47:5 Viņš ņems tos savā ziņā un vērsīs lietas par labu.

47:6 Un iavedīs viņus Paradīzē, ko Viņš tiem jau ir darījis zināmu.

47:7 Ak, ticīgie ļaudis! Ja jūs palīdzēsiet Dievam, tad Viņš palīdzēs jums un darīs jūsu kājas stīpras.

47:8 Bet neticīgie tiks pazudināti un Viņš darīs viņu darbus veltīgus.

47:9 Tādēļ, ka tie ienīst to, ko Dievs ir atklājis. Un tādēļ arī Viņš visu, ko tie ir darījuši, ir darījis veltīgu.

47:10 Vai tiešām viņi, pārstaigājot zemi, nav redzējuši, kādu galu ņēma tie, kas dzīvoja pirms viņiem? Dievs tos iznīcināja un neticīgos gaida tāds pats liktenis.

47:11 Tādēļ, ka Dievs ir ticīgo aizstāvis un tādēļ, ka neticīgiem aizstāvju nav.

47:12 Patiešām, tos, kas tic un dara labu, Dievs vedīs Dārzos, zem kuriem upes plūst. Bet tie, kas netic, pavada laiku izpriecās un ēd pa lopu modei, to mitekļis būs Ugunī.

47:13 Un cik daudz pilsētu nav bijušas daudz varenākas par to, kura izraidīja tevi? Mēs tās iznīcinājām un nebija neviena, kas tiem ietu palīgā.

47:14 Vai ir salīdzināmi tie, kas uzticas sava Augstā Kunga skaidrajām liecībām, ar tiem, kas iztop savām iegribām, un kam šķiet, ka viņu muļķība un ļaunums ir kas neparasti skaists?

47:15 Lūk, kāda izskatās Paradīze, kas ir apsolīta taisnīgajiem - upes, pilnas ar nepiegānītu ūdeni, upes, pilnas ar pienu, kura garša nemainās, brīnišķīga vīna upes – tiem, kas to dzer, tīra un dzidra medus upes, visdažādākie augļi un viņu Kunga piedošana. Vai viņus var salīdzināt ar tiem, kas uz laiku laikiem mitīs Ugunī un, kam dzert dos verdošu ūdeni, kas saraus viņu iekšas gabalos?

47:16 Starp viņiem ir arī tādi, kas nāk un uzklausa tevi, bet, projām ejot, vīpsnā par tiem, kam tika dotas zināšanas: "Par gan ko viņš tur runāja?" Tie ir tie, kuru sirdis Dievs ir aizslēdzis, kuri paklausa vien savām iegribām.

47:17 Tiem, kas iet pa taisnu ceļu, Viņš nāk par ceļa rādītāju. Un dāvā tiem izpratni un dievbijību.

47:18 Vai tad viņi gaida vien to stundu pēkšņi pār viņiem atnākam? Bet, patiešām, zīmes par to jau ir bijušas. Bet arī atgādinātājs pie viņiem ir nācis.

47:19 Un zini, ka nav citu dievu, vienīgi Dievs. Un izlūdzies piedošānu par saviem pārkāpumiem un par ticīgu vīru un ticīgu sievu pārkāpumiem. Dievs zin kurp jūs dodaties un kur ir jūsu mājas.

47:20 Un ticīgie saka: «Kāpēc netiek atklāta kāda jauna Sūra?» Bet, kad jauna Sūra tika atklāta un tajā tika minēta cīņa (džihāda - svētīta cīņa Dieva vārdā), tu redzēji, ka tie ar tām samaitātām sirdīm skatījās uz tevi tā, it kā tie gībtu pirms nāves. Taču vairāk viņiem piestāvētu

47:21 paklausība un laipns vārds. Un, kad lēmums tika pieņemts, tad paļauties uz Dievu būtu bijis tas labākais priekš viņiem.

47:22 Tad, vai jūs varbūt, ja jums dotu tādas pilnvaras, nestu zemei postu un sarautu radnieciskās saites?

47:23 Pār tādiem jau ir nācis Dieva lāsts, to ausis ir padarītas kurlas un acis aklas.

47:23 Tie ir viņi, pār kuriem ir nācis Dieva lāsts - Viņš ir padarījis tos kurlus un viņu skatiens ir aizmiglots.

47:24 Vai viņiem nebūtu jāpārdomā, ko saka Kurāns? Vai viņu sirdis ir aizzieģelētas?

47:25 Patiešām, tos, kuri griežas atpakaļ, kad tiem jau ir kļuvis skaidri redzams taisnais ceļš, ir kārdinājis un pievilis sātans.

47:26 Tā tas ir tādēļ, ka tiem, kas nīst to, ko Dievs ir atklājis, viņi ir sacījuši: «Dažās lietās mēs jums paklausīsim.» Bet Dievam ir zināmi viņu noslēpumi.

47:27 Tad kā tas būs, kad eņģeļi, nākot pēc viņu dvēselēm, sitīs tiem pa mugurām un sejām?

47:28 Par to, ka tie bija izsaukuši Dieva dusmas un nīduši to, ko Dievs bija atzinis par labu un tīkamu. Taču visu, ko tie būs darījuši, Viņš padarīs veltīgu.

47:29 Jeb vai tie ar tām samaitātajām sirdīm domā, ka Dievs viņu naidu nedarīs redzamu?

47:30 Ja vien gribētu, Mēs varētu tev parādīt, kuri tie ir, un tu tos, pēc dotajām pazīmēm, varētu ieraudzīt. Bet, tik tiešām, tu atpazīsi tos no viņu runām. Un Dievs zin, ko jūs darāt.

47:31 Un Mēs noteikti pārbaudīsim jūs, kamēr kļūs redzami tie no jums, kuri patiešām cīnās un ir pacietīgi. Un Mēs pārbaudīsim visas jūsu lietas.

47:32 Patiešām, tie, kas netic un attur ļaudis no Dieva ceļa un strīdas ar vēstnesi vēl pēc tam, kad tiem ir kļuvis skaidri redzams taisnais ceļš, Dievam ar to nenodarīs ne mazāko ļaunumu. Un visu, ko tie būs darījuši, Viņš padarīs veltīgu.

47:33 Ak, ticīgie ļaudis! Paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim! Un nepieļaujiet, ka jūsu darbi kļūst veltīgi.

47:34 Patiešām, Dievs nekad nepiedos tiem, kas netic, attur ļaudis no taisnā ceļa un mirst, būdami neticīgi.

47:35 Nekļūstiet vāji un nelūdziet pēc miera, ja veiksmē un Dievs stāv jums klāt. Tas, ko jūs būsiet darījuši, nekad jums netiks atņemts.

47:36 Šīs pasaules dzīve ir tik vien kā rotaļas un izpriecās. Un, ja jūs ticat un bīstaties Dieva, Viņš jums atlīdzinās un nejautās pēc jūsu mantas.

47:37 Ja Viņš tā darītu un spiestu jūs uz to, jūs no tā izvairītos, un Viņš darītu jūsu nepatiku acīm redzamu.

47:38 Tādi nu jūs esat - kad jūs aicina ziedot uz Dieva ceļa, jūs vidū atrodat daži, kas no tā izvairās. Bet viņu skopums skar nevienu citu, kā vien viņus pašus. Dievam vajadzību nav, tie esat jūs, kam viss ir vajadzīgs. Ja jūs novērsīsties no Dieva, Dievs jūs aizvietos ar citiem ļaudīm, kas nebūs tādi kā jūs.

48. Uzvara

Medīnas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

48:1 Patiešām, Mēs dāvājām tev pārlicinošu uzvaru.

48:2 Lai Dievs varētu piedot jums pagātnes pārkāpumus un novērst nākotnes kļūdas, dāvāt jums visu savu labvēlību un vadīt jūs pa taisnu ceļu.

48:3 Un, lai Dievs varētu jums sniegt lielu palīdzību.

48:4 Tas ir Viņš, kas sūtīja mieru ticīgo sirdīm, lai viņu ticība kļūtu vēl stiprāka. Un Dievam pieder visi debesu un zemes karapulki un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

48:5 Lai Viņš varētu ticīgos vīrus un ticīgās sievas ievest Dārzos, zem kuriem upes plūst, lai viņi tur paliktu uz laiku laikiem un dzēst viņu pārkāpumus. Un Dieva acīs tā ir liela uzvara.

48:6 Un, lai Viņš varētu sodīt atkritējus vīrus un atkritējas sievas un elku dievu pielūdzējus vīrus un elku dievu pielūdzējas sievas, kuri par Dievu ir ļaunās domās. Bet viņu ļaunums vērsīsies pret viņiem pašiem. Pār viņiem guļ Dieva dusmas un Dieva lāsts un Elle viņus jau gaida un ļauns ir viņu ceļa gals.

48:7 Un Dievam pieder visi debesu un zemes karapulki un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

48:8 Patiešām, Mēs esam tevi sūtījuši par liecinieku, labu ziņu atnesēju un brīdinātāju.

48:9 Lai ļaudis noticētu Dievam un Viņa vēstnesim, godātu un cienītu viņu un slavētu Dievu rītos un vakaros.

48:10 Patiešām, tie, kas dod solījumu tev, dod solījumu Dievam. Dieva roka ir pār viņu rokām. Tad, ikviens, kas doto solījumu nepilda, lauž solījumu sev, bet, kas derībai ar Dievu paliek uzticīgs, to Viņš drīz dāsni apbalvos.

48:11 Tuksneša arābi, kas bija palikuši iepakaļ, tev sacīs: “Mēs bijām aizņemti ar savām mantām un ar savām ģimenēm – palūdz piedošanu mūsu vietā!” Taču viņu mēles saka vienu, bet sirdīs tiem ir kas cits. Saki tā: Ja Dievs gribētu jums nodarīt ļaunu, vai dot ko labu, vai maz ir kāds, kas varētu par jums aizlikt kādu vārdu? Taču nē! Par to, ko jūs darāt, Dievs ir Visu Zinošais.

48:12 Taču jūs bijāt cerējuši, ka vēstnesis un ticīgie nekad vairs neatgriezīsies pie savām ģimenēm un šī cerība patīkami sildīja jūsu sirdis. Tās bija ļaunas domas un jūs kļūvāt par samaitātiem ļaudīm.

48:13 Un, ja kāds Dievam un Viņa vēstnesim nav ticējis, tad, patiešām, priekš tāda neticīgā Mēs Uguni jau turam gatavu.

48:14 Un Dievam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Un Viņš piedod, kam grib un soda, kuru grib. Un Dievs ir Mūžam Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

48:15 Un, kad jūs dosieties pēc kara laupījuma, tie, kas bija palikuši iepakaļ, sacīs: “Ļauj mums iet kopā ar jums.” Viņi grib sagrozīt Dieva vārdu. Saki tā: Jūs nekad nenāksiet kopā ar mums – tā to ir nolīcis Dievs. Tad viņi sacīs: “Nē, jums skauž, ka mums arī kas tiek!” Taču maz ko viņi saprot.

48:16 Saki tiem tuksneša arābiem, kas bija palikuši iepakaļ: Jūs vēl tiksiet aicināti karā ar spēcīgu ienaidnieku un, vai nu jums ar viņiem būs jācinās, vai arī pretinieks padosies. Ja jūs paklausīsiet, Dievs jums bagātīgi atlīdzinās. Bet, ja atkal izvairīsieties, Viņš sodīs jūs ar mokpilnu sodu.

48:17 Nevar vainot aklo, nevar vainot tizlo un nevar vainot slimo, ja tie paliek mājās. Tos, kas paklausīs Dievam un Viņa vēstnesim, Viņš ievedīs Paradīzes Dārzos, zem kuriem upes plūst. Bet tos, kas izvairīsies, Viņš sodīs ar mokpilnu sodu.

48:18 Protams, Dievam bija prieks par ticīgajiem ļaudīm, kad tie deva tev uzticības solījumu zem koka Hudeibijā. Viņš zināja, kas ir viņu sirdis, tādēļ sūtīja viņiem mierinājumu un dāvāja tiem drīzu uzvaru

48:19 un bagātīgu kara laupījumu. Un Dievs ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

48:20 Dievs solīja jums bagātīgu kara laupījumu, dāvāja jums drīzu uzvaru un atvairīja no jums naidīgu ļaužu rokas un tā bija zīme ticīgajiem ļaudīm, lai Viņš varētu jūs vadīt pa taisnu ceļu.

48:21 Jūs gaida arī vēl citas uzvaras, bet tas nav jūsu ziņā, to noteicis ir Dievs. Un Dievs pār visām lietām ir Spēka Pilnais.

48:22 Un, ja neticīgie jums uzbruks, tiem būs jāmetas bēgt. Un nekur tie nevarēs atrast ne palīgus, ne aizstāvjus.

48:23 Tā ir nolīcis Dievs, tā tas bija arī pirms tam, un nekas tajā, ko ir nolīcis Dievs, nav mainījies.

48:24 Un Tas ir Viņš, kas Mekas ielejā atturēja viņu rokas no jums un jūsu rokas no viņiem, pēc tam, kad bija dāvājis jums uzvaru. Un, par to, ko jūs darāt, Dievs ir Visu Redzošais.

48:25 Tie bija neticīgie, kas neļāva jums ieiet Svētītajā Masdžidā (al-Masdžid al-Harām) un nogādāt upurim paredzētos dzīvniekus upurvietā. Un, ja starp viņiem nebūtu arī ticīgi vīri un sievas, kurus, sev par postu, uzņemdamies šo grēku uz sevis, jūs būtu varējuši samīdīt, Dievs būtu ļāvis jums tur ieiet, pielietojot spēku. Dievs atturēja jūs no tā, lai varētu dāvāt savu žēlastību pēc savas gribas. Taču, ja neticīgie būtu bijuši nošķirti no ticīgajiem, Mēs būtu viņus bargi sodījuši.

48:26 Un, kamēr neticīgo sirdis pildīja nicinājums un nievas, kāds tas bija neziņas laikos, Dievs sūtīja savam vēstnesim un ticīgajiem ļaudīm savu mieru, un noteica tiem stingri ievērot taisnīgumu, jo viņi bija tam izredzēti un bija tā cienīgi. Un Dievs par visu ir Visu Zinošais.

48:27 Un, protams, Dievs piepildīja sava vēstneša sapni, visā patiesībā. «Pēc Dieva gribas, jūs ieiesiet Svētītajā Masdžidā (al-Masdžid al-Harām), drošu soli, ar noskūtām galvām, un baiļu jūsu sirdīs nebūs!» Jo Dievs zināja to, ko nezinājāt jūs un Viņš dāvāja jums, bez tā visa, drīzu uzvaru.

48:28 Tas ir Viņš, kas sūta savu vēstnesi ar ceļa rādītāju un patiesu reliģiju, lai tā stāvētu augstu pāri visām citām reliģijām. Un ar Dievu kā liecinieku, pilnīgi pietiek.

48:29 Muhameds ir Dieva vēstnesis un tie, kas ir kopā ar viņu, ir neiecietīgi pret neticīgajiem un līdzjūtīgi pret savējiem. Tu redzi tos, lokot ceļus un krītot pie zemes, ilgojoties pēc Dieva dāsnuma un cenšoties sagādāt Viņam prieku. Uz viņu pierēm tu vari redzēt viņu pazemības zīmes. Tāda ir līdzība par viņiem Torā. Un Evaņģēlijā par viņiem ir šāda līdzība: «Kā sēkla, kas izdzen asnu, kas izaug liels, piebriest un kļūst stingrs savam sējējam par prieku.» Dieva līdzības pilda neticīgos ar dūsmām un naidu. Bet tie no viņiem, kas Viņam ticēs un darīs taisnus darbus, saņems piedošanu un bagātīgas balvas.

49. Istabas

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

49:1 Ak, ticīgie ļaudis! Nesteidzieties pa priekšu Dievam un Viņa vēstnesim un bīstieties Dieva. Patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Zinošais.

49:2 Ak, ticīgie ļaudis! Nerunājiet skaļāk par pravieti, nepaceliet savas balsis to uzrunājot, kā jūs to darāt, kad sarunājaties savā starpā, lai, pašiem to nepamanot, jūsu darbi neietu vējā.

49:3 Patiešām, tie, kas Dieva vēstneša klātbūtnē savas balsis pieklusina, ir tie, kuru siržu dievbijību Dievs ir pārbaudījis. Tie saņems piedošanu un tiks dāsni atalgoti.

49:4 Patiešām, tie, kas ārpusē sauc tevi, kad tu atrodieš savās istabās, tie lielāko tiesu ir ļaudis, kas nedomā ar galvu.

49:5 Un, ja viņi paciestos, kamēr tu izej laukā, tas priekš viņiem būtu daudz labāk. Un Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Visu Žēlsirdīgais.

49:6 Ak, ticīgie ļaudis! Ja kāds trača cēlājs atnāk pie jums ar jaunām ziņām, pārbaudiet tās, citādi, pašiem to negribot, jūs varat kādam nodarīt ļaunu, ko vēlāk nāktos nožēlot.

49:7 Un neaizmirstiet, ka jūsu vidū ir Dieva vēstnesis. Jūs būtu zaudētāji, ja viņš pakļautos jūsu iegribām. Bet Dievs ir darījis tā, ka ticība jūsu sirdīm ir kļuvusi dārga un skaista, bet neticība, negods un nepaklausība nīstama. Tādi ir ļaudis, kas iet pa taisnu ceļu.

49:8 Tā ir Dieva žēlastība un labvēlība. Un dievs ir Visu Zinošais, Gudribas Pilnais.

49:9 Un, ja divas ticīgo grupas cīnās savā starpā, samieriniet tās. Bet, ja viena no tām otru apspiež, cīnieties pret apspiedējiem, kamēr tie atgriežas pie Dieva likumiem. Ja tie atgriežas, slēdziet taisnīgu mieru un esiet godprātīgi. Patiešām, Dievam ir tīkami tie, kas rīkojas taisnīgi.

49:10 Patiešām, ticīgie ir brāļi. Tad slēdziet jel mieru brāļu starpā un bīstieties Dieva, lai varat saņemt Viņa žēlastību.

49:11 Ak, ticīgie ļaudis! Lai vieni no jums neapsaukā citus – varbūt tie citi ir labāki par jums. Lai vienas sievietes neapsaukā citas sievietes – varbūt tās otras ir labākas par tām pirmajām. Nerunājiet ļaunu viens par otru, nesauciet viens otru apvainojošos vārdos. Nav labi būt par nemiera cēlāju, kad esi pieņēmis ticību. Tie, kas tā dara un izdarīto nenožēlo, ir ļauna darītāji.

49:12 Ak, ticīgi ļaudis! Neizdāriet pārāk daudz pieņēmumu. Pieņēmumos var slēpties ļaunprātība. Neizsekojiet un neaprunājiet viens otru. Vai kādam no jums patiktu ēst sava mirušā brāļa miesu? Nē, taču! Jums tas riebtos. Un bīstieties Dieva. Patiešām, Dievs ir Nožēlu Pieņemošais, Žēlsirdīgais.

49:13 Ak, ļaudis! Patiešām, Mēs radījām jūs no vīrieša un sievietes. Un jūs kļūvāt par par tautām un ciltīm, un varat iepazīt viens otru. Patiešām, tie cildenākie Dieva acīs ir tie taisnīgākie no jums. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais, Visu Pārredzošais.

49:14 Tuksneša arābi saka: «Mēs ticam.» Saki tā: vēl jūs neticat. Jums būtu bijis jāsaka: «Mēs pakļaujamies». Jo ticība vēl nav ienākusi jūsu sirdīs. Bet, ja jūs paklausīsiet Dievam un Viņa vēstnesim, jūsu nopelni netiks samazināti. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.

49:15 Ticīgi ir tikai tie, kas tic Dievam un Viņa vēstnesim, kas nevis šaubās, bet cīnās uz Dieva ceļa, nežēlojot ne sevi, ne savu mantu. Tie ir patiesi uzticīgi.

49:16 Saki: Vai jūs savu reliģiju gribat izskaidrot Dievam? Viņam, kas zina visu, kas ir debesīs un visu, kas ir virs zemes? Dievs ir Visu Zinošais par visām lietām.

49:17 Viņi iedomājas, ka, pieņemot Islāmu, ir izrādījuši tev labvēlību. Saki tā: Neiedomājieties, ka jūsu Islāms ir kāda man izrādīta labvēlība. Nē, tas ir Dievs, kas ir izrādījis jums labvēlību, vadīdams jūs pa ticības ceļu, ja vien jūs esat patiesi.

49:18 Patiešām, Dievam ir zināms Apslēptais - gan debesīs, gan uz zemes. Un par to, ko jūs darāt, Dievs ir Visu Redzošais.

50. Kaaf

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

50:1 Kaaf!

Es zvēru pie Svētītā Kurāna!

50:2 Bet tie brīnās, ka no viņu pašu vidus pie viņiem ir nācis brīdinātājs. Un viņi saka: "Cik tas ir savādi!"

50:3 Kā! Vai patiešām mēs atkal atdzimsim pēc tam, kad būsim nomiruši un pārvērtušies putekļos? Tas ir kas neticams."

50:4 Protams, Mēs zinām, kas no viņiem paliek zemē un grāmatu grāmata (grāmatu Māte, al-Lauh al-Mahfūz) ir pie Mums.

50:5 Nē, patiešām! Kad pie viņiem atnāca patiesība, viņi to noliedza un tagad viņi ir apmulsuši.

50:6 Vai viņi neredz debesis sev virs galvas, kādas Mēs esam tās radījuši un izrotājuši – ne mazākās plaisiņas nav tajās?

50:7 Un zemi Mēs esam izklājuši un izvietojusi uz tās neizkustināmus kalnus un likuši uz tās izaugt visdažādākiem brīnišķīgiem augiem,

50:8 dodot ieskatu un atgādinājumu ikvienam kalpam, kas vērsas pie Dieva.

50:9 Un Mēs sūtām no debesīm svētīgu lietus ūdeni, lai var izaugt dārzi un nobriest labības lauki.

50:10 Un augstas palmas, ar dateļu ķekaru rindām,

50:11 lai katram kalpam būtu sava iztika. Un Mēs atdzivinām ar to nedzīvo zemi. Un tāpat Mēs atdzivināsim arī mirušos.

50:12 Pirms viņiem tam neticēja arī Nūha ļaudis, tāpat arī Ar-Rassa, Tamūda,

50:13 Āda, faraona un Lūta ļaudis.

50:14 Tāpat arī tie, kas dzīvoja mežos un arī Tubba ļaudis. Vēstnešus noraidīja viņi visi. Un tad Mani draudi piepildījās.

50:15 Vai tad pēc pirmās radīšanas Mēs esam tik noguruši? Lūk, viņi šaubās par to, ka viss var tikt radīts no jauna.

50:16 Un, protams, Mēs radījām cilvēku, un Mēs zinām, ko viņam čukst viņa dvēsele. Mēs esam viņam tuvāk par viņa jūga vēnu.

50:17 Labajā un kreisajā pusē viņam sēž pa eņģelim, kas pieraksta visu, ko viņš dara.

50:18 Viņš neizdvesīs ne vārdu, ko neizdzirdēs tas, kas viņu vēro.

50:19 Un patiesība atnāks līdz ar nāvi: lūk, te ir tas, no kā tu cerēji izbēgt!

50:20 Un tad atskanēs Taure. Šī ir tā diena, no kuras jūs tikāt brīdināti!

50:21 Un tad tiks atvestas dvēseles. Katrai no tām būs viens, kas to ved un otrs, kas par to liecinās.

50:22 «Protams, jūs bijāt bezrūpīgi, kad dzirdējāt runājam par to dienu. Bet tagad Mēs no jūsu acīm plīvuru esam noņēmuši un šodien jūsu skatiens ir ass.»

50:23 Tad viņa pavadonis (eņģelis) sacīs: «Lūk, kas man ir sagatavots!»

50:24 (Un Dievs sacīs:) «Metiet Ellē visus šos stūrgalvīgos neticīgos,

50:25 labā noliedzējus, likumpārkāpējus un šaubīgos,

50:26 kas Dieva vietā taisīja sev citu dievu. Lai viņi saņem bargu sodu!»

50:27 Viņa biedrs (sātans) sacīs: «Ak, mūsu Kungs! Tas nebiju es, kas lika viņam pārkāpt likumus. Viņš pats bija dziļi apmaldījies.»

50:28 Viņš (Dievs) sacīs: “Nestrīdieties šeit, manā klātbūtnē un, patiešām, brīdinājumu Es jums jau tiku nosūtījis.

50:29 *Tas, ko Es esmu sacījis, nevar tikt izmainīts. Es neesmu netaisnīgs pret saviem kalpiem.»*

50:30 *Un tajā dienā Mēs jautāsim Ellei: “Vai tu esi jau pilna?” Un tā sacīs: “Vai tur ir vēl?”*

50:31 *Bet taisnīgajiem Paradīze pienāks tuvāk.*

50:32 *“Tas ir tas, kas jums tika apsolīts - katram, kas atgriezās pie Dieva un turēja slēgto derību,*

50:33 *kas bijās Žēlastības Pilnā, Viņu neredzēdams, un nāca ar nožēlas pilnu sirdi.*

50:34 *Ienāciet šeit ar mieru! Šī ir Mūžības diena.»*

50:35 *Tur viņiem būs viss, ko sirds kāro. Bet Mūsu dāsnums ar to nebeidzas.*

50:36 *Un, cik gan paaudžu, kas bija daudz varenākas par viņiem, Mēs netikām iznīcinājuši? Viņi bija ceļojuši no vienas vietas uz otru. Bet vai tur bija kāda vieta, kur paslēpties?*

50:37 *Patiešām, tas ir par atgādinājumu katram, kam ir sirds krūtīs, un kas klausās, būdams liecinieks.*

50:38 *Un, protams, Mēs radījām debesis, zemi un visu, kas ir starp tām, sešās dienās, un Mūs neskāra nogurums.*

50:39 *Tā kā paciet vien to, ko viņi saka un slavē savu Augsto Kungu pirms lec saule un pirms saule noriet.*

50:40 *Un teic Viņam slavu nakts stundās un katru lūgšanu beidzot.*

50:41 *Un klausies! Dienā, kad saucējs sauks no netālas vietas,*

50:42 *dienā, kad viņi izdzirdēs Taures saucienu visā patiesībā, tā būs no kapiem iznākšanas diena.*

50:43 *Patiešām, Mēs dodam dzīvību un sūtām nāvi, un pie Mums ir galīgā atgriešanās.*

50:44 *Tajā dienā, kad pāršķelsies zeme, viņi steigšus dosies šurp. Un Mums ir viegli viņus sapulcināt.*

50:45 *Mēs zinām vislabāk, ko viņi saka, un tev nevajag viņus spiest ar varu. Bet ļaudīm, kas bīstas no tā, ar ko Es jums draudu, atgādi par Kurānu.*

51. Vēji

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

51:1 Es zvēru pie tiem, kas izvētī putekļus

51:2 un tiem, kas nes smagas kravas

51:3 un tiem, kas viegli burā

51:4 un tiem, kas iznēsā pavēles,

51:5 patiešām, jums apsolītais ir īsts un paties

51:6 un, patiešām, Atmaksas diena pienāks.

51:7 Pie debesīm, ceļu pilnām!

51:8 Patiešām, jūs runājat paši sev pretī.

51:9 Tas, kas no tā (Kurāna) ir aizmaldījies prom, ir gauži apmaldījies.

51:10 Lāsts pār meļiem,

51:11 kas iestiguši neziņā un nevērībā.

51:12 Viņi jautā: «Kad tad tā Atmaksas diena nāks?»

51:13 Tā būs diena, kad viņi tiks pārbaudīti ar Uguni.

51:14 Baudiet nu to! Tas ir tas, ko jūs steidzinājāt.

51:15 Patiešām, taisnīgie būs Dārzu un avotu vidū,

51:16 saņemdami to, ko tiem devis viņu Augstais Kungs. Patiešām, pirms tam viņi bija darijuši labu.

51:17 Vien nedaudz laika naktī veltot miegam,

51:18 un, stundās pirms saules lēkta, izlūdzoties piedošanu,

51:19 un, daloties savā mantā ar lūdzējiem un trūkumcietējiem.

51:20 Un uz zemes ir zīmes tiem, kas ir pārliecināti savā ticībā

51:21 un jūsos pašos. Vai jūs vēl nesaprotat?

51:22 Un debesīs ir jūsu iztikšana un viss, kas jums ir apsolīts.

51:23 Pie debesu un zemes Radītāja, patiešām, tas ir tikpat patiesi, cik patiesi ir tas, ka jūs spējat runāt.

51:24 Vai esat dzirdējuši stāstu par godājamiem Ibrāhīma viesiem?

51:25 Kad tie atnāca pie viņa un sacīja: «Miers!». Viņš sacīja: «Miers, ak nezināmie ļaudis!»

51:26 Tad viņš izgāja pie savējiem un atgriezās ar treknu teļa cepeti.

51:27 Nolicis to viņiem blakus, viņš sacīja: “Vai jūs to nenobaudīsiet?”

51:28 Jo viņu bija pārņēmušas bailes. Viņi sacīja: “Nebīsties!” un pavēstīja tam priecīgo ziņu par mācītu dēlu.

51:29 Tad priekšā iznāca viņa sieva un skaļā balsī, sitot sev pa seju, sacīja: “Man, vecai neauglīgai sievai?”

51:30 Viņi sacīja: “Tā ir sacījis tavs Kungs. Patiešām, Viņš ir Gudrības Pilnais, Visu Zinošais.”

51:31 Viņš (Ibrāhīms) sacīja: “Tad, kādēļ jūs tikāt sūtīti, ak, vēstneši?”

51:32 Viņi sacīja: “Patiešām, mēs tiekam sūtīti pie noziedzīgiem ļaudīm,

51:33 lai liktu pār tiem krist māla akmeņiem,

51:34 ko tavs Kungs ir iezīmējis priekš noziedzniekiem.»

51:35 Tad Mēs izvedām no turienes ticīgos ļaudis.

51:36 Bet tur bija tikai viena musulmu ģimene.

51:37 Un Mēs tur atstājām zīmi priekš tiem, kas bīstas no mokpilnā soda.

51:38 Un vēl bija zīme - Mūsā, kuru Mēs nosūtījām pie faraona ar noteiktām pilnvarām.

51:39 Bet viņš ar saviem piekritējiem to atraidīja un sacīja: “Tas ir vai nu burvis, vai kāds prātā sajukušais!”

51:40 Tad Mēs sagrabām viņu un viņa karapulкус un iesviedām jūrā. Un tā bija viņa paša vaina, ka notika tā.

51:41 Un vēl viena zīme bija Āda ļaudis: Mēs uzsūtījām tiem postu nesošu vētru.

51:42 Tur, kur tā nāca, pāri nepalika nekas, vienīgi drupu un pelnu kaudzes.

51:43 Tāpat arī Tamūda ļaudis kad viņiem tika sacīts: “Papriecājieties vien kādu brīdi.”

51:44 Taču viņi sadumpojās pret sava Kunga pavēli un tos ķēra zibens. Viņi varēja tikai noskatīties.

51:45 Un, ne tie varēja piecelties, ne kā citādi sev palīdzēt.

51:46 Un Nūha ļaudis pirms tam. Patiešām, tie bija neganti un nepaklausīgi ļaudis.

51:47 Ar savu spēku Mēs izveidojām debesis un, patiešām, Mēs liekam tām pieņemties plašumā.

51:48 Zem tām Mēs izklājām zemi. Cik brīnišķīgi tā ir izklāta!

51:49 Un visu Mēs radījām pāros, lai jūs to paturētu prātā.

51:50 Un steidzieties pie Dieva! Patiešām, es nāku pie jums Viņa sūtīts, lai brīdinātu jūs.

51:51 Un nepielīdziniet Dievam nevienu citu. Patiešām, es nāku pie jums Viņa sūtīts, lai brīdinātu jūs.

51:52 Arī iepriekšējo paaudžu ļaudis, pie kuriem tika sūtīti vēstneši, bija sacījuši: «Vai nu burvis, vai arī kāds prātā sajukušais!»

51:53 Vai viņi to bija iemācījušies viens no otra? Ak nē! Tie bija ļauni ļaudis, kas pārkāpa visas atļautās robežas.

51:54 Ej projām no viņiem, jo tavas vainas šeit nav.

51:55 Un atgādini, jo patiešām, atgādinājums dara labu ticīgiem ļaudīm.

51:56 Un Es neesmu radījis cilvēkus un dzīvus (garus), lai tie piesauktu un pielūgtu kādu citu nevis Mani.

51:57 No viņiem Es neprasu neko un Es negribētu, ka viņiem būtu Mani jāzurtur.

51:58 Patiešām, Dievs ir Visu Uzturošais, Spēka Pilnais, Visu Spējošais.

51:59 Un, patiešām! Tie, kas dara ļaunu, tiks sodīti tāpat kā viņu sabiedrotie. Un, lai neviens Mani nesteidzina.

51:60 Un, ak vai! neticīgajiem tajā viņiem apsolutajā dienā!

52. Kalns

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

52:1 Es zvēru pie tā Kalna,

52:2 pie Grāmatas, kas uzrakstīta

52:3 uz atritinātās maigās ādas,

52:4 pie ļaužu bieži apmeklētā Nama,

52:5 pie Augstā Debess Jumta,

52:6 pie Viļņojošā Okeāna,

52:7 patiešām, tava Augstā Kunga soda diena nāks,

52:8 neviens to nespēj novērst.

52:9 Tajā dienā debesis spēcīgi iedrebēsies,

52:10 un kalni, drausmīgi sakustoties, atstās savas vietas.

52:11 Tad, ak vai! tajā dienā, noliedzējiem,

52:12 kas uzjautrinās, tukši tērgājot.

52:13 Tajā dienā tie tiks iemesti Elles ugunīs.

52:14 «Tā ir tā Uguns, ko jūs noliedzāt.

52:15 Vai tā ir burvestība? Vai jūs arvien vēl to neapjēdzat?

52:16 Tad dedziet tajā! Būt pacietīgiem vai steigties, ir viens un tas pats priekš jums. Jums tiek atlīdzināts tikai par to, ko jūs esat darījuši.

52:17 Patiešām, taisnīgie nonāks prieka Dārzos,
 52:18 kur līksmosies par to, ko viņu Augstais Kungs tiem būs devis. Un viņu Kungs tos pasargās no soda Elles ugunīs.

52:19 «Ēdiet un dzeriet pēc patikšanas! Tas jums par to, ko esat darījuši.»
 52:20 Tur viņi varēs ērti atlaisties uz sēdekļiem, izvietotiem rindās. Un Mēs tiem dosim par sievietēm skaistules ar lielām, tumšām acīm.

52:21 Un Mēs savienosim ticīgos ļaudis ar viņu ticīgajiem pēcnācējiem, un neko no tā, ko tie būs darījuši, Mēs tiem neatņemsim. Ikviens saņems to, kas viņam ir apsolīts.

52:22 Mēs apgādāsim viņus ar augļiem un gaļas ēdieniem, kādus vien tiem sirds kāros.

52:23 Tur viņi laidīs apkārt kausu, kas neizsauks tukšas plāpas un, kas nebūs arī pārkāpums.

52:24 Un viņiem apkārt, tos apkalpodami, staigās zēni, līdzīgi sargājamām pērlēm.

52:25 Un viņi tuvosies viens otram, viens otru iztaujādami.

52:26 Viņi sacīs: “Patiešām, agrāk, dzīvojot savās ģimenēs, mēs bailojāmies.
 52:27 Bet Dievs dāvāja mums savu labvēlību un paglāba mūs no Dedzinošās Uguns.

52:28 Patiešām, mēs piesaucām Viņu arī agrāk. Patiešām, Viņš ir Visu Laipnais, Žēlsirdīgais.»

52:29 Tādēļ atgādini ļaudīm, ka, ar Dieva žēlastību, tu neesi ne pareģis, ne prātā jukušais.

52:30 Vai arī viņi saka: “Tas jau ir rīmju kalējs. Mēs pagaidīsim, kad ar viņu notiks kāda nelaime.”

52:31 Saki tā: Gaidiet, jo, patiešām, es arī esmu kopā ar tiem, kas gaida.

52:32 Vai tas ir viņu prāts, kas tiem liek tā darīt, vai arī tie ir noziedzīgi ļaudis?

52:33 Vai arī viņi saka: «Viņš to ir izdomājis». Nē, viņi netic.

52:34 Ja taisnība ir viņiem, lai viņi atnes un parāda ko līdzīgu.

52:35 Vai viņi ir radušies no nekā? Vai viņi paši būtu tie radītāji?

52:36 Vai viņi ir tie, kas ir radījuši debesis un zemi? Nē, par to viņi nav pārliecināti.

52:37 Vai pie viņiem ir tava Augstā Kunga bagātības, vai viņi ir tās uzraugi?

52:38 Vai viņiem ir kāpnes, pa kurām uzkāpjot, var dzirdēt, ko runā debesis? Tad lai tas, kurš ir ko dzirdējis, atnes kādu zīmi vai liecību.

52:39 Vai Viņam lai būtu meitas, bet jums tie dēli?
52:40 Vai tu gribi, lai viņi tev maksā un kļūst par taviem parādniekiem?
52:41 Vai tad viņiem būtu pieejams Apslēptais un viņi varētu to norakstīt?
52:42 Vai viņi domā, ka varēs tevi pievilt? Tie būs viņi paši, kas pievilsies.
52:43 Jeb vai viņiem ir kāds cits dievs nevis Dievs? Lai slavēts ir Dievs, Augstu pāri visiem, ko tie ar Viņu saista.
52:44 Un, ja tie redzētu, ka gabals no debesīm krīt viņiem uz galvas, tie sacītu: "Tā jau tikai tāda mākoņu kaudze."
52:45 Tā kā atstāj vien viņus līdz dienai, kad viņi šausmās paģībs.
52:46 Līdz dienai, kad viņu viltus tiem neko nedos un nebūs neviena, kas tiem nāktu palīgā.
52:47 Un, patiešām, tiem, kas dara ļaunu, būs jācieš sods arī pirms tam, lai arī daudzi no viņiem to nenojauš.
52:48 Tā kā gaidi vien pacietīgi sava Kunga pavēli, jo, tik tiešām, tu esi Mūsu acu priekšā. Un teic Dievam slavu, rītos pamostoties.
52:49 Un teic Viņam slavu nakts stundās. Un tad, kad izdziest zvaigznes.

53. Zvaigzne

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

53:1 Es zvēru pie zvaigznes, kad tā riet!
53:2 Jūsu brālis nav ne apmaldījies, ne arī tiek maldināts.
53:3 Tā nav viņa paša griba, kas liek tam runāt.
53:4 Tā ir Atklāsme, kas viņam tiek atklāta.
53:5 Un skoloja viņu kāds, kas ir varens spēkā (Džibrils).
53:6 Un pilnīgs izskatā, parādīdamies
53:7 pie Visaugstākā horizonta.
53:8 Tad viņš tuvojās un nonāca lejā
53:9 līdz divu bultu lidojuma attālumam, vai pat tuvāk.
53:10 Un tā, viņš atklāja Viņa kalpam to, ko viņš atklāja.
53:11 Un viņa sirds tam nemeloja un viņa acis to redzēja.
53:12 Vai jūs ar viņu gribat strīdēties par to, ko viņš pats ar savām acīm ir redzējis?

53:13 Un, protams, tad viņš to redzēja vēlreiz nonākam,
53:14 pie Lote koka uz galējās robežas,
53:15 blakus Patvēruma Dārzam,
53:16 kad tas, kas apklāj, apklāja Lote koku.
53:17 Un viņš skatījās, acu nenolaidis, un viņa skatiens bija pilns bijības.
53:18 Un tad viņš redzēja sava Kunga diženākās zīmes.
53:19 Vai esat redzējuši al-Latu un al-Uzzu (arābu pagānu elku dievi)?
53:20 Un vēl to trešo – Manatu?
53:21 Vai ir tā, ka jums tiek doti dēli, bet Viņam meitas?
53:22 Tas būtu netaisnīgi, vai ne tā?
53:23 Tie ir tikai vārdi, ko jūs un jūsu tēvu tēvi paši esat izdomājuši. Dievs nevienu uz to nav pilnvarojis. Bet viņi klausā tikai savām iedomām un iegribām. Un, protams, ceļa rādītājs no viņu Augstā Kunga pie viņiem jau bija nācis.
53:24 Vai cilvēkam ir lemts saņemt visu, ko viņa sirds kāro?
53:25 Jo Dievam pieder pēdējais un Dievam pieder pirmais.
53:26 Debesīs ir daudz eņģeļu, tomēr neviens no viņiem nevarēs palīdzēt nevienam, kamēr savu piekrišanu un atļauju nebūs devis Dievs.
53:27 Patiešām, tie, kas netic dzīvei Viņā saulē, dēvē eņģeļus sieviešu vārdos.
53:28 Viņi par tiem nezina neko, tās ir vienīgi viņu iedomas. Un, patiešām, iedomas nevar aizvietot patiesību.
53:29 Un novērsies no tiem, kas Mūsu atgādinājumam uzgriež muguras un negrib neko citu, kā vien šīs pasaules dzīvi.
53:30 Ar to arī viņu zināšanas beidzas. Patiešām, tavš Augstais Kungs vislabāk redz tos, kas nokļūst no Viņa ceļa un tos, kas ļaujas Viņa vadībai.
53:31 Un Dievam pieder viss, kas ir debesīs un viss, kas ir uz zemes. Lai Viņš varētu atlīdzināt tiem, kas dara ļaunu, ar to, ko viņi ir darījuši un tiem, kas dara labu, ar vislabāko.
53:32 Dievs ir žēlsirdīgs pret tiem, kas sargājas izdarīt smagus pārkāpumus un kauna darbus, bet sīkumos pieļauj kļūdas. Patiešām, Dieva piedošana ir bezgalīga. Viņš zin visu par jums no brīža, kad Viņš jūs no zemes radīja un, kad jūs kā aizmetnīši bijāt savas mātes miesās. Un nepierakstiet sev, ka esat tīri. Viņš zin vislabāk, kurš Viņa bīstas.
53:33 Vai tu redzēji to, kas ticībai uzgriez muguru,
53:34 kas deva maz un nedod vairāk nemaz?
53:35 Vai viņam ir kas zināms par Apslēpto? Vai viņam tas būtu kļuvis redzams?

53:36 Vai viņam nav stāstīts par to, kas ir rakstīts Mūsā Rakstu ruļļos?
53:37 Par Ibrāhīmu, kas izdarīja visu, ko Dievs tam bija pavēlējis?
53:38 Ka neviens nastu nesējs otra nesēja nastu nenesīs,
53:39 Ka cilvēks iegūs tikai to, pēc kā viņš cenšas,
53:40 Ka viņa padarītais kļūs redzams tā vai tā.
53:41 Ka par visu viņam pilnā mērā tiks atlīdzināts.
53:42 Un, ka pie tava Augstā Kunga ir beidzamā atgriešanās.
53:43 Un, ka tas ir Viņš, kas liek raudāt un smieties.
53:44 Un, ka tas ir Viņš, kas sūta nāvi un dod dzīvību.
53:45 Un, ka Viņš radīja pārus - vīrieti un sievieti
53:46 no izmestas sēklas piliena.
53:47 Un tas ir Viņš, kas radīs visu otrreiz.
53:48 Un tas ir Viņš, kas dod vairāk vai mazāk.
53:49 Un tas ir Viņš, kas ir Sīriusa Pavēlnieks.
53:50 Un tas ir Viņš, kas iznīcināja Āda ļaudis
53:51 un Tamūda ļaudis, netaupīdams neviena.
53:52 Un pirms tam vēl arī Nūha ļaudis. Patiešām, viņi bija vēl netaisnīgāki un
dumpīgāki.
53:53 Tas bija Viņš, kas noslaucīja no zemes viņu kājām gaisā apgrieztās
pilsētas
53:54 un viss pārvērtās drupās, un drupas apklāja visu.
53:55 Tad, kuru no Dieva žēlastības pierādījumiem jūs apšaubāt?
53:56 Šis ir viens no tiem vēstnešiem brīdinātājiem, kādi nāca arī agrākos
laikos.
53:57 Atmodināšanas diena ir nākusi tuvāk.
53:58 Un neviens, izņemot Dievu, nevar to novērst.
53:59 Vai jūs par to vēl brīnāties?
53:60 Un jūs smejaties, nevis raudat,
53:61 jautri pavadot laiku?
53:62 Tad kritiet jel pie zemes Dieva priekšā un pielūdziet Viņu.

54. Mēness

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

54:1 Tā stunda nāk tuvāk un mēness ir sašķēlies.

54:2 Lai kādu zīmi neticīgie arī neredzētu, tie uzgriež muguras un saka:
«Burvestības turpinās!»

54:3 Tie visu noliedz un klausā savām iegribām. Bet uzskaitīts tiek viss.

54:4 Un, protams, biedinošā ziņa (Kurāns) līdz viņiem jau ir atnākusi.

54:5 Dziļa gudrība, bet brīdinājumi, ko tie līdz.

54:6 Ej projām no viņiem. Jo tajā dienā, kad saucējs tos aicinās uz šausmīgu
tikšanos,

54:7 tie nolaistām acīm nāks ārā no saviem kapiem kā izbiedēts siseņu bars.

54:8 Un, steidzoties pie saucēja, neticīgie sacīs: «Šī ir viena grūta diena!»

54:9 Pirms viņiem noliedzēji bija Nūha ļaudis. Un viņi neatzina Mūsu kalpu,
sacīdami: «Viņš ir sajucis prātā!» Un atstūma viņu.

54:10 Tad viņš sauca uz savu Kungu: “Man nav vairs spēka. Palīdzi man!”

54:11 Tad Mēs atvērām debesu vārtus un ūdens sāka gāzties lejā.

54:12 Un Mēs likām uz zemes atvērties visiem avotiem un debesu un zemes
ūdeņi satikās, lai noliktais tiktu piepildīts.

54:13 Bet viņu Mēs izvedām no platiem dēļiem būvētā šķirstā, aizdrīvētā ar
palmu šķiedrām.

54:14 Tur tas peldēja Mūsu acu priekšā, par atlīdzību tam, ko ļaudis bija
atstūmuši.

54:15 Un, protams, Mēs to atstājām ļaudīm par zīmi. Bet vai ir kāds, kas šo
pamācību sapratis?

54:16 Tad kāds bija Mans sods un Mani brīdinājumi?

54:17 Un, protams, Mēs darijām Kurānu viegli iegaumējamu. Bet vai ir kāds,
kas šo pamācību sapratis?

54:18 Arī Āda ļaudis bija noliedzēji. Tad kāds bija Mans sods un Mani
brīdinājumi?

54:19 Patiešām, Mēs uzsūtījām tiem mežonīgu vētru kādā posta pilnā dienā.

54:20 Izraujot ļaudis kā palmu stumbrus ar saknēm gaisā.

54:21 Tad kāds bija Mans sods un Mani brīdinājumi?

54:22 Un, protams, Mēs darijām Kurānu viegli iegaumējamu. Bet vai ir kāds,
kas šo pamācību sapratis?

54:23 Arī Tamūda ļaudis brīdinājumu neņēma vērā.

54:24 un sacīja: "Vai tas ir cilvēks no mūsu pašu vidus, kam mums būtu jāpaklausa? Patiešām, tad jau mēs gauži apmaldīsimies un sajuksim vēl prātā.

54:25 Vai tad no mums visiem tieši viņš ir tas, kam bija jāsaņem atgādinājums? Nu nē! Viņš ir viens nekaunīgs melis."

54:26 Rīt viņi uzzinās, kurš ir tas nekaunīgais melis.

54:27 Patiešām, Mēs, viņiem par pārbaudījumu, sūtām kamieļmāti. Pavēro viņus, Sālih, un esi pacietīgs.

54:28 Pasaki viņiem, ka ūdens ir jādala starp viņiem un šo kamieļmāti, un, ka katram būs sava dzeršanas reize.

54:29 Bet tie pasauca kādu no savējiem un tas pārcirta viņai kāju cīpslas.

54:30 Tad kāds bija Mans sods un Mani brīdinājumi?

54:31 Patiešām, Mēs uzsūtījām tiem vienu vienīgu zibens spērienu un tie salūza kā sausi sētas mieti.

54:32 Un, protams, Mēs darijām Kurānu viegli iegaumējamu. Bet vai ir kāds, kas šo pamācību sapratis?

54:33 Arī Lūta ļaudis brīdinājumu neņēma vērā.

54:34 Patiešām, Mēs uzsūtījām tiem viesuļvētru un akmeņu krusu un tikai Lūta ģimeni Mēs paglābām agrā rītausmā.

54:35 Par Mūsu žēlastības zīmi. Tā Mēs atlīdzinām tiem, kas ir pateicīgi.

54:36 Un, protams, viņš bija tos brīdinājis no Mūsu soda, bet viņi brīdinājumu neņēma vērā.

54:37 Un, protams, tie vēl pieprasīja viņa viesus, bet Mēs padarījām viņu acis aklas. «Tad nu nobaudiet Mana brīdinājuma un Mana soda augļus!»

54:38 Un rīta agrumā tos ķēra neatvairāms sods.

54:39 «Tad nu nobaudiet Manu sodu un Manus brīdinājumus.»

54:40 Un, protams, Mēs darijām Kurānu viegli iegaumējamu. Bet vai ir kāds, kas šo pamācību sapratis?

54:41 Un, protams, arī faraona ļaudis tika brīdināti.

54:42 Viņi noliedza visas Mūsu zīmes un Mēs sagrābām tos un viņi dabūja just Visu Spēcīgā, Visu Varenā roku.

54:43 Vai jūsu neticīgie ir labāki par tiem vai arī Rakstos ir teikts, ka uz jums tas neattiecas?

54:44 Vai varbūt viņi saka: "Mēs esam vesels klans un palīdzam viens otram."

54:45 Drīz viņu klans tiks sakauts un viņi metīsies bēgt.

54:46 Tā stunda ir viņu noliktais laiks un tā stunda būs daudz drūmāka un daudz rūgtāka.

54:47 Patiešām, tie noziedznieki ir nomaldījušies un zaudējuši prātu.

54:48 Tajā dienā viņi ar sejām pret zemi vilkšus tiks ievilkti Ugunī: "Tad nu izbaudiet Elles pieskārienu!"

54:49 Patiešām, katru lietu Mēs esam radījuši samērīgu un pēc nozīmes.

54:50 Ja Mēs pavēlam, viss notiek vienā acumirkli.

54:51 Un, protams, tādus kā jūs, Mēs esam iznīcinājuši jau agrāk. Bet vai ir kāds, kas šo pamācību sapratis?

54:52 Un viss, ko viņi ir darijuši, ir ticis uzskaitīts.

54:53 Un viss lielais un viss mazais ir pierakstīts.

54:54 Patiešām, taisnīgie būs Paradīzes dārzā upju vidū,

54:55 goda vietā, blakus Augstajam Valdniekam.

55. Žēlastības Kungs

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

55:1 Žēlastības Pilnais!

55:2 Viņš ir mācījis Kurānu.

55:3 Viņš ir radījis cilvēku.

55:4 Viņš ir devis tam valodu.

55:5 Saule un mēness iet savu stingri noteikto ceļu.

55:6 Un zāle un koki noliecas dziļā godbijībā.

55:7 Viņš ir pacēlis debesis un noteicis lietu līdzsvaru,

55:8 lai jūs to ievērotu un nepārkāptu noteiktās robežas.

55:9 Sveriet taisnīgi un nesamaziniet mēru.

55:10 Savai radībai Viņš ir iekārtojis zemi.

55:11 Uz tās ir augļi un dateļpalmas ar dateļu ķekariem.

55:12 Un labība ar lapām un stiebriem priekš siena,
un dažādi saldi smaržojoši augi.

55:13 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs (cilvēki un džini) noliedzat?

55:14 Viņš radīja cilvēku no māla, līdzīga tam, no kā gatavo traukus.

55:15 Un džinus (garus) no uguns, tīras no dūmiem.

55:16 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?

55:17 Divu Austrumu un divu Rietumu Augstais Kungs.
 55:18 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:19 Viņš atbrīvoja divas jūras, lai tās satiktos.
 55:20 Taču starp tām ir kāds šķērslis, kuru pārvarēt tās nespēj.
 55:21 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:22 Abās tajās var atrast pērles un koraļļus.
 55:23 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:24 Un Viņam pieder kuģi jūrā - augsti kā kalni.
 55:25 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:26 Viss, kas ir virs zemes, pazudīs.
 55:27 Bet tava Augstā Kunga, Visu Majestātiskā, Visu Godpilnā Vaigs nepazudīs.
 55:28 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:29 Ikvienš debēs un virs zemes jautā pēc Viņa. Un katru mīļu dienu Viņam ir darba pilnas rokas.
 55:30 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:31 Drīz Mēs ķersimies pie jums, ak, jūs abi (cilvēki un džini)!
 55:32 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:33 Ak, džini un cilvēki! Ja jūs varat tikt viņpus zemes un viņpus debesīm, dariet to. Taču jūs to nespējat, ja Dievs to jums nav ļāvis.
 55:34 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:35 Uguns liesmas nāks pār jums abiem un izlīs kausēts varš, un jūs nespēsiet sevi pasargāt.
 55:36 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:37 Un debesis pārplīsīs un kļūs tumši sarkanas kā eļļa.
 55:38 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:39 Tajā dienā nevienam – ne cilvēkiem, ne džiniem, netiks jautāts par viņu pārkāpumiem.
 55:40 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:41 Noziedzniekus pazīs pēc to zīmēm (melnajām sejām), tos saķers aiz kājām un matu cekuliem.
 55:42 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:43 Lūk, šī ir tā Elle, ko ļaundari noliedza.
 55:44 Tur tie staigās starp Elles ugunīm un verdošu ūdeni.
 55:45 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?
 55:46 Bet to, kas bīstas stāties sava Kunga priekšā, gaidīs divi Dārzi.
 55:47 Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?

55:48 *Abi ar izplestiem zariem.*
55:49 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:50 *Katrā no tiem būs divi plūstoši avoti.*
55:51 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:52 *Katrā no tiem būs visu veidu augļi, pa pāriem.*
55:53 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:54 *Tur viņi sēdēs, atlaižušies ar zīda brokātu aplātās guļvietās, un augļi no abiem Dārziem būs turpat pa rokai.*
55:55 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:56 *Tajos būs meitenes ar nolaistām acīm, kurām vēl nebūs pieskāries ne cilvēks, ne džins.*
55:57 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:58 *Viņas būs līdzīgas rubīniem un koraļļiem.*
55:59 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:60 *Vai tad labu neatlīdzina ar labu?*
55:61 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:62 *Bet blakus šiem diviem Dārziem ir vēl divi citi.*
55:63 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:64 *Abi tie ir tumši zaļi.*
55:65 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:66 *Katrā no tiem burbuļo divi avoti.*
55:67 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:68 *Abos ir augļi, palmas un granātāboli.*
55:69 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:70 *Tur ir cēlas un skaistas meitenes.*
55:71 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:72 *Apvaldītu skatu, noslēpušās teltīs.*
55:73 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:74 *Nevienai no tām līdz tam nav pieskāries ne cilvēks, ne džins.*
55:75 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:76 *Viņi tur gulēs, atlaižušies uz zaļiem spilveniem un smalkiem paklājiem.*
55:77 *Tad, kuru no jūsu Kunga labvēlības zīmēm jūs noliedzat?*
55:78 *Slavēts lai ir tava Augstā Kunga vārds – Visu Majestātiskais, Visu Godpilnais.*

56. Neizbēgamais

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

56:1 Kad atnāks Neizbēgamais,
56:2 neviens to nevarēs apšaubīt.
56:3 Tas nometis zemu jo zemu, tas uzcelš augstu jo augstu.
56:4 Kad zeme raustīdamās raustīsies,
56:5 kad kalni lūzdami lūzīs
56:6 un pārvērtīsies putekļos,
56:7 jūs tiksiet sašķiroti trijās grupās.
56:8 Tad tie, tur pa labi – kas tie par ļaudīm, tie, tur pa labi?
56:9 Un tie, pa kreisi – kas tie par ļaudīm, tie, tur pa kreisi?
56:10 Un tie, kas stāv priekšā – pašā priekšā,
56:11 tie stāv Dievam vistuvāk.
56:12 Prieka Dārzos,
56:13 kur būs daudzi no pirmajām paaudzēm
56:14 un tikai daži
no vēlākajām.
56:15 Uz izrotātiem sēdekļiem,
56:16 atlaidušies viens otram pretī.
56:17 Un nemirstīgi jaunekļi staigās ap tiem,
56:18 iznēsājot biķerus, krūkas un kausus ar dzērienu,
56:19 no kā nesāp galva un nepazūd prāts.
56:20 Tur būs augļi, kādus vien sirds kāro
56:21 un mājputnu gaļa pēc izvēles.
56:22 Un skaistules ar lielām acīm,
56:23 kā pērles, kas tiek rūpīgi glabātas.
56:24 Kā balva par viņu darbiem.
56:25 Tur viņi nedzirdēs ne tukšas plāpas, ne bezkaunīgu runu.
56:26 Tikai vārdus: “Miers! Miers!”
56:27 Tad tie, tur pa labi – kas tie par ļaudīm, tie, tur pa labi?
56:28 Tie dzīvosies starp lote kokiem, kuriem nebūs ērkšķu,
56:29 zem banānpalmām, ar banāniem, kārtu kārtām,
56:30 un dziļā ēnā,

56:31 un pie plūstoša ūdens,
56:32 un pārpilniem augļu kokiem,
56:33 bez ierobežojuma, bez aizlieguma,
56:34 savās augstajās guļvietās.
56:35 Patiešām, Mēs tās radījām otrreiz,
56:36 tās ir jaunavas,
56:37 mīlošas un atbilstošos gados.
56:38 Tas būs priekš tiem, tur pa labi.
56:39 Agrāko paaudžu ļaudīm,
56:40 un vēlāko paaudžu ļaudīm.
56:41 Un tie, pa kreisi – kas tie par ļaudīm, tie, tur pa kreisi?
56:42 Svilinošās liesmās un verdošā ūdenī
56:43 un melnu dūmu ēnā,
56:44 ne vēsā, ne patīkamā.
56:45 Patiešām, agrāk tie baudīja pārpilnību,
56:46 pārkāpa visus likumus
56:47 un mēdza sacīt: “Kā? Vai tad pēc tam, kad būsīm nomiruši un kļuvuši
par kauliem un putekļiem, mēs atkal tiksīm atmodināti?”
56:48 Un arī mūsu tēvu tēvi līdz ar mums?”
56:49 Saki: Patiešām, gan pirmo, gan vēlāko paaudžu ļaudis
56:50 zināmā dienā tiks sasaukti kopā uz nozīmēto tikšanos.
56:51 Un tad, patiešām, ak jūs, kas bijāt nomaldījušies un ak jūs, noliedzēji,
56:52 ēdīsiet no rūgtā Zakkum koka.
56:53 Tad jūs piepildīsiet ar to savus vēderus
56:54 un uzdzersiet virsū verdošu ūdeni,
56:55 lakdami to, kā izslāpuši kamieļi.
56:56 Tāda viesmīlība tos sagaidīs Atmaksas dienā.
56:57 Tie esam Mēs, kas esam jūs radījuši, kādēļ jūs nepieņemat šo patiesību?
56:58 Uzlūkojiet sēklu, ko jūs izsviežat.
56:59 Vai jūs to esat radījuši vai Radītāji esam Mēs?
56:60 Mēs esam likuši nāvei mājot jūsu vidū. Un neviens nevarētu Mūs
apturēt,
56:61 ja Mēs gribētu jūs nomainīt un radīt jūs no jauna jums nezināmā
veidolā.
56:62 Un, protams, jums ir stāstīts, kāda bija pirmā Radišana. Tad, kādēļ jūs
neņemat to vērā?
56:63 Uzlūkojiet sēklu, ko jūs iekaisāt zemē.
56:64 Vai jūs tie esat, kas liekat tām uzdīgt, vai tie esam Mēs?

56:65 Ja Mēs gribētu, Mēs visu to pārvērstu gruvešos, atstājot jūs brīnāmiēs:
56:66 «Patiešām, mēs esam cietuši zaudējumus,
56:67 tagad mums atņemts ir viss!»
56:68 Uzlūkojiet ūdeni, ko jūs dzerat?
56:69 Vai jūs to sūtāt lejup no lietus mākoņiem, vai arī tie esam Mēs?
56:70 Ja Mēs gribētu, Mēs to padarītu sāļu un nebaudāmu. Tad, kādēļ jūs neesat par to pateicīgi?
56:71 Uzlūkojiet uguni, ko jūs iededzāt?
56:72 Vai tie esat jūs, kas izaudzē kokus, vai tomēr tie esam Mēs?
56:73 Mēs esam to darījuši ļaudīm par atgādinātāju un par iztikas nodrošinātāju ceļiniekiem tuksnesī.
56:74 Tādēļ teic slavu savam Kungam, Visu Augstākajam.
56:75 Es zvēru pie zvaigžņu stāvokļa,
56:76 un, patiešām, šis ir nopietns zvērests, ja vien jūs to zinātu.
56:77 Šis patiešām ir Svētais Kurāns,
56:78 kas atrodas apslēptajā grāmatu grāmatā (grāmatu Māte, al-Lauh al-Mahfūz),
56:79 kam pieskarties drīkst vienīgi Tīrie (Eņģeļi),
56:80 Atklāsme, ko sūtījis Pasaules Valdnieks.
56:81 Vai šis ir tas apgalvojums, kas atstāj jūs vienaldzīgus?
56:82 Vai pateicības vietā, par visu, ko Viņš jums dod, jūs Viņu noliedzat?
56:83 Kad mirstoša cilvēka dvēsele sakāpj kaklā,
56:84 un jūs stāvat tam blakus un blenžat uz viņu,
56:85 Mēs esam viņam tuvāk nekā jūs, kaut arī jūs to neredzāt.
56:86 Tad kāpēc jūs, kas domājat, ka jums netiks atlīdzināts par visu,
56:87 neliekat viņa dvēselei griezties atpakaļ, ja tas, ko sakāt ir taisnība?
56:88 Ja viņš ir viens no tiem, kas stāv Dievam vistuvāk,
56:89 viņš iegūs mieru un pārpilnību Prieka Dārzā.
56:90 Ja viņš ir viens no tiem, kas stāv labajā pusē,
56:91 tiem tiks sacīts: «Lai miers ir ar jums, kas atrodaties labajā pusē!»
56:92 Bet, ja viņš ir viens no noliedzējiem, no tiem, kas no taisnā ceļa ir noklīduši,
56:93 viņš tiks sagaidīts ar verdošu ūdeni
56:94 un Elles ugunīm.
56:95 Patiešām, šī ir īstā patiesība.
56:96 Tad teic jel sava Augstā Kunga Vārdu, Visu Varenā Vārdu!

57. Dzelzs

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

57:1 *Viss, kas ir debesīs un viss, kas ir uz zemes, teic slavu Dievam – Visu Varenajam, Gudrības Pilnajam.*

57:2 *Viņam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Viņš dod dzīvību un sūta nāvi, un Viņam ir vara pār visām lietām.*

57:3 *Viņš ir Pirmais un Pēdējais, Redzamais un Apslēptais. Un Viņš zin visu par Visu.*

57:4 *Tas ir Viņš, kas sešās dienās radīja debesis un zemi un pēc tam uzkāpa savā Tronī. Viņš zin, kas zemē ieiet un, kas no tās iznāk. Viņš zin, kas no debesīm nonāk uz zemes, un kas debesis atgriežas. Visur, kur esat jūs, arī Viņš ir blakus. Par to, ko jūs darāt, Dievs ir Visu Redzošais.*

57:5 *Viņam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes un pie Viņa atgriežas viss.*

57:6 *Viņš liek naktij pāriet dienā, un dienai pāriet naktī, un Viņš zin, ko slēpj ļaunu sirdis.*

57:7 *Ticiet Dievam un Viņa vēstnesim un ziedojiet no tā, ko Viņš jums ir devis. Tiem, kas tic un ziedo, tiks bagātīgi atlīdzināti.*

57:8 *Un, kādēļ jūs Dievam neticat, ja vēstnesis jūs aicina ticēt jūsu Augstajam Kungam un, patiešām, Viņš ar jums jau derību ir slēdzis, ja esat ticīgi ļaudis?*

57:9 *Tas ir Viņš, kas sūta savam kalpam skaidrās vēstis, lai varētu izvest jūs no tumsas gaismā. Un, patiešām, Dievs ir Laipnības un Žēlastības Pilns pret jums.*

57:10 *Un, kādēļ gan jums neziedot savu mantu Dieva ceļā, ja Dievam pieder viss debess un zemes mantojums? Nav līdzīgi tie no jums, kas ziedoja no savas mantas un cīnījās līdz uzvarai (Mekas ieņemšana), tiem, kas ziedoja un cīnījās pēc tam. Tomēr Dievs visiem ir solījis dāsni atlīdzināt, un Viņš zin, ko darījis ir katrs.*

57:11 *Kurš gan labprāt nedotu Dievam skaistu aizdevumu, lai Viņš to daudzkārtīgi pavairotu, pretī saņemot dāsnu balvu?*

57:12 *Tajā dienā tu redzēsi ticīgo vīru un ticīgo sievu priekšā un labajā pusē atmirdzam gaismu: «Labas ziņas jums šodien - Dārzi, zem kuriem upes plūst, jūsu mājas uz laiku laikiem. Un tā ir visaugstākā laime.»*

57:13 Tajā dienā atkritēji vīri un atkritējas sievas sacīs ticīgajiem: "Pagaidiet mūs, lai arī mēs varam tikt jūsu gaismā!" Bet tiks sacīts: "Ejiet atpakaļ un meklējiet gaismu sev aiz muguras." Un starp viņiem tiks uzcelta siena, kuras vārtu iekšpusē mājās žēlastība, bet ārpusē sods.

57:14 Tad atkritēji un liekuļi sauks uz ticīgajiem: "Vai tad mēs arī nebijām kopā ar jums?" Viņi sacīs: "Jā, tikai jūs ļāvāties kārdinājumiem, jūs nogaidījāt, jūs šaubījāties un lolojāt viltus cerības, kamēr vien neatnāca Dieva pavēle. Bet attiecībā uz Dievu - viltnieks jūs pievīla.

57:15 Un šodien, ne no jums, ne no neticīgajiem netiks pieņemts nekāds izpirkums. Jūsu vieta ir Ugunī – tā ir īstā vieta priekš jums – un nožēlojams ir šis ceļa gals."

57:16 Vai priekš ticīgiem ļaudīm nav pienācis īstais laiks būt pazemīgiem, Dieva vārdu un atklāto patiesību pieminot? Lai viņi nekļūtu tādi kā tie, kam raksti tika dāvāti agrāk, bet, kam papildus dotais laiks nocietināja sirdis. Jo daudzi no viņiem ir ļaunprātīgi un nepaklausīgi ļaudis.

57:17 Un zini, ka tas ir Dievs, kas dod dzīvību mirušai zemei. Patiešām, Mēs jums zīmes izskaidrojam, lai jūs spētu tās saprast.

57:18 Patiešām, tiem vīriem, kas dod žēlastības dāvanas un tām sievietēm, kas dod žēlastības dāvanas un tiem, kas dod Dievam skaistus aizdevumus, viss dotais tiks daudzkārtīgi pavairots un atlīdzināts ar dāsnu balvu.

57:19 Tie, kas tic Dievam un Viņa vēstnesim un kaujās kritušie mocekļi, kas ir blakus savam Augstajam Kungam, saņems savu daļu un savu gaismu. Bet tie, kas netic un noliedz Mūsu vēstis, nonāks Elles ugunīs.

57:20 Paturiet prātā, ka šīs pasaules dzīve ir vienīgi rotaļa, laika kavēklis un iespēja izrādīties un sacensties vienam ar otru bagātībā un pēcnācējos. Tā ir kā asni, kas parādās pēc lietus, priecē sējēju acis, tad novīst, kļūst dzeltenī un nokalst. Viņā saulē ir gan bargs sods, gan Dieva piedošana un atzinība. Bet šīs pasaules dzīve ir vien mānīgs prieks.

57:21 Jums jācenšas pēc sava Kunga piedošanas un pēc Paradīzes dārza, kas ir tik liels kā debesis un zeme, kas gaida tos, kas tic Dievam un Viņa vēstnešiem. Tāda ir Dieva bagātība un Viņš dod no tās, kam grib. Un Dieva dāsnumam nav robežu.

57:22 Ne uz zemes, ne ar jums pašiem nevar notikt nekāda nelaime, ja pirms tam Mēs to neesam ierakstījuši grāmatu grāmatā (grāmatu Māte, al-Lauh al-Mahfūz). Patiešām, un Dievam tas ir viegli.

57:23 Lai jūs nenoskumtu tā dēļ, kas jums pagājis garām, un pārāk nepriecātos par to, ko Viņš jums ir devis. Un Dievam nav tīkami lepnie un uzpūtīgie.

57:24 Un tie, kas, paši skopi būdami, prasa, lai citi arī tādi būtu. Un, ja kāds uzgriež muguru, tad, patiešām, atcerieties, ka Dievam neko nevajag, ka Viņam ir viss, ka Viņš ir Visas Slavas Vērtais.

57:25 Protams, Mēs sūtījām savus vēstnešus ar skaidrām liecībām un devām viņiem līdz rakstus un svērtēni, lai ļaudis spētu būt taisnīgi. Mēs sūtījām arī dzelzi, kas slēpj sevī varenu spēku un ir noderīgs ļaudīm, lai Dievs redzētu, kurš palīdz Viņam un Viņa vēstnešiem, Viņu pašu neredzot. Patiešām, Dievs ir Visu Spēcīgais, Visu Varenaiss.

57:26 Un, protams, Mēs sūtījām Nūhu un Ibrāhīmu un devām viņu pēcnācējiem rakstus un pravietību. Un starp viņiem bija daudz taisnu ļaužu, bet vairākums no viņiem bija ļaunprātīgi un nepaklausīgi ļaudis.

57:27 Pēc tam Mēs sūtījām savus vēstnešus, arī Aīsu, Mariamas dēlu un devām viņam Evaņģēliju. Un viņa sekotāju sirdis Mēs pildījām ar līdzjūtību un žēlsirdību. Bet mūku būšanu izdomāja viņi paši – Mēs nelikām viņiem to darīt – lai sagādātu Dievam prieku. Tomēr viņi nespēja to paveikt pienācīgā kārtā. Ticīgos no viņiem Mēs atalgojām, tomēr daudzi no tiem izrādījās ļaunprātīgi un nepaklausīgi ļaudis.

57:28 Ak, ticīgie ļaudis! Bīstieties Dieva un uzticieties Viņa vēstnesim. Viņš dos jums divkārt no savas žēlastības, Viņš ļaus jums staigāt gaismā un saņemt Viņa piedošanu. Jo Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.

57:29 Lai rakstu ļaudis zinātu, ka viņiem nav nekādas teikšanas par Dieva žēlastību, ka Dieva žēlastība ir vienīgi Dieva rokās. Un dod Viņš to pēc savas gribas. Un Dieva dāsnumam nav robežu.

58. Strīdniece (Tiepša)

Medīnas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

58:1 Patiešām, Dievs dzirdēja vārdus, ko sacīja sievietē, runādama ar tevi un sūdzēdamās Dievam par savu vīru. Un Dievs dzirdēja jūsu strīdu. Patiešām, Dievs ir Visu Dzirdošais, Visu Redzošais.

58:2 Tie no jums, kas šķiras no savām sievām, nodēvēdami tās par savām mātēm (Zihar), par viņu bērniem nekļūst. Viņu bērni ir tikai tie, kurus viņas ir dzemdējušas. Un, patiešām, tie ir ļauni un melīgi vārdi. Bet, patiešām, Dievs ir Visu Piedodošais, Vienmēr Piedodošais.

58:3 Un tie, kas savām sievām ir pateikuši Zihar, bet pēc tam izteiktos vārdus grib paņemt atpakaļ, tad, pirms tie drikst atkal tām pieskerties, tiem jāatlaiž brīvībā viens nebrīvais. Tas ir tas, kas jums tiek norādīts. Un Dievs ir Visu Pārredzošais par to, ko jūs darāt.

58:4 Ja kādam nebrīvo ļaužu nav, tad tam ir jāgavē divus mēnešus pēc kārtas, pirms viņi drikst viens otram pieskerties. Bet, ja kādam gavēt nav iespējams, tad tam jāpabaro sešdesmit trūkumcietēji. Tas jādara tādēļ, lai jūs spētu ticēt Dievam un Viņa vēstnesim. Šis robežas ir noteicis Dievs. Bet neticīgos gaida mokpilns sods.

58:5 Patiešām, tie, kas pretojas Dievam un Viņa vēstnesim, tāpat tiks pazemoti kā tika pazemoti viņu priekšteči. Un, protams, Mēs jau esam nosūtījuši skaidras vēstis. Un neticīgos sagaida pazemojošs sods.

58:6 Tajā dienā Dievs viņus visus uzmodinās un darīs ikvienam zināmu, ko viņš ir darījis. Daudzi būs to aizmirsuši, taču Dievs nebūs aizmirsis neko. Un Dievs ir liecinieks par visām lietām.

58:7 Vai tad tu neredzi, ka Dievam ir zināms viss, kas ir debesīs un virs zemes. Nav tādu slepenu sarunu trijatā, kur Viņš nebūtu klāt kā ceturtais. Vai tādu, pa pieciem, kur Viņš nebūtu sestais. Vai to ir vairāk vai mazāk – lai kur tie arī nebūtu – Viņš arī ir tur klāt. Un tad, Atmodināšanas dienā, Dievs viņiem darīs zināmu, ko viņi tur ir darījuši. Patiešām, Dievs par katru lietu ir Visu Zinošais.

58:8 Vai tad tu neredzi tos, kam tika aizliegts noturēt slepenas apspriedes. Viņi turpina darīt to, kas tika aizliegts, un slepenībā kaļ ļaunus un naidīgus plānus kā nepaklausīt vēstnesim. Kad viņi atnāk pie tevis, viņi nesveicina tevi ar sveicienu kādu Dievs to ir noteicis. Bet pie sevis tie nosaka: «Kāpēc Dievs mūs nesoda par to, ko mēs sakām?» Bet Elle priekš viņiem būs pietiekošs sods. Tur viņi degs un tas ir vissliktākais ceļa gals.

58:9 Ak, ticīgie ļaudis! Kad jūs slepus sarunājieties, raugieties, lai jūs nerunājat par ļaunprātību, naidu vai to, kā nepaklausīt vēstnesim. Runājiet par taisnīgumu, godprātību un dievbijību. Un bīstieties Dieva, Tā pie kura jūs visi atgriezīsieties.

58:10 Katra slepena sanākšana ir sātana darbs, cenšoties nodarīt pāri tiem, kas ir ticīgi ļaudis. Tomēr viņš nespēj tiem nodarīt pāri, ja tāda nav Dieva griba. Un ticīgie lai paļaujas uz Dievu.

58:11 Ak, ticīgie ļaudis! Ja jūsu sapulcēs jums tiek palūgts atbrīvot vietu arī priekš citiem, dariet tā. Dievs atradīs vietu arī priekš jums. Ja jums tiek palūgts celties kājās, dariet tā. Dievs pacels arvien augstāk tos, kas tic, un tos, kam ir dots saprāts un zināšanas. Dievs redz, ko jūs darāt.

58:12 Ak, ticīgie ļaudis! Pirms jūs ejat pie vēstneša runāt par kādu diskrētu lietu, izdaliet žēlastības dāvanas, tā būs labāk un tīrāk priekš jums. Bet, ja jūs priekš tā neko nevarat atlicināt, tad, patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlsirdīgais.

58:13 Vai jūs baidāties, ka jūsu tēriņi priekš žēlsirdības dāvanām, viņu apmeklējot, var būt pārāk lieli? Tad nenesiet tās un, kad Dievs ir pieņēmis jūsu nožēlu, ievērojiet Ikāmat-as-Salāt un dodiet az-Zakāt un paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim. Jo Dievs ir Visu Pārredzošais par to, ko jūs darāt.

58:14 Vai tad tu neredzi tos, kas draudzējas ar ļaudīm, pār kuriem ir nākušas Dieva dusmas? Viņi nav ne ar tiem, ne ar jums un viņi apzvēr melus un paši to zin.

58:15 Bargu sodu tiem gatavo Dievs. Patiešām ļauns ir tas, ko viņi dara.

58:16 Savus zvērestus viņi tur par vairogiem un nelaiž ļaudis uz Dieva ceļa. Un tos gaida mokpilns sods.

58:17 Dieva priekšā tiem nepalīdzēs ne viņu manta, ne viņu bērni. Viņi ir Elles iemītnieki un tur viņi paliks uz visiem laikiem.

58:18 Tajā dienā, kad Dievs viņus uzmodinās, tie atkal zvērēs Viņa priekšā tāpat kā šodien ir zvērējuši jums, cerēdami, ka tas viņiem ko līdzēs. Nav šaubu! Viņi ir meļi.

58:19 Sātans ir guvis virsroku pār tiem un par Dievu viņi ir aizmirsuši. Viņi ir sātana pusē. Nav šaubu! Bet sātana puse paliks zaudētājos.

58:20 Patiešām, tie, kas nostājas pret Dievu un Viņa vēstnesi, tiks pazemoti līdz galam.

58:21 Dievs ir sacījis: «Tik tiešām, uzvarēšu Es. Es un Mani vēstneši!» Patiešām, Dievs ir Spēka Pilnais, Visu Spēcīgais.

58:22 Starp ļaudīm, kas tic Dievam un Atmaksas dienai, tu neatradīsi tādus, kas draudzējas ar tiem, kas Dievu un Viņa vēstnesi noliedz, pat ja tie būtu viņu tēvi, dēli, brāļi vai citi radnieki. Jo tie ir ļaudis, kuru sirdis ticību ir ierakstījis Dievs, kurus Dievs ar savu garu ir stiprinājis. Viņš ievēdīs tos Dārzos, zem kuriem upes plūst un tur viņi paliks uz laiku laikiem. Dievs ir mierā ar viņiem un viņi ir mierā ar Dievu. Viņi ir Dieva pusē. Un nav šaubu! Dieva puse būs tā, kas uzvarēs.

59. Sapulcēšanās (Spēku savilkšana)

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

59:1 Dievam teic slavu viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

59:2 Tas bija Viņš, kas pirmajā sapulcēšanās reizē izdzina rakstu ļaudis, kas nebija turējuši doto vārdu, no viņu mājām. Jūs neticējāt, ka tie aizies, un arī viņi paši cerēja, ka viņu nocietinājumi nosargās tos no Dieva. Bet Dieva roka tos sasniedza, no kurienes tie vismazāk to bija gaidījuši, un Viņš sēja bailes viņu sirdīs. Ar viņu pašu un ticīgo ļaužu rokām viņu mājas tika sagrautas. Mācieties no tā, visi, kam acis ir, lai redzētu!

59:3 Ja Dievs nebūtu nolīcis tiem doties trimdā, tie tiktu sodīti jau šajā pasaulē. Bet Viņā saulē tiem būs jāizcieš Uguns sods.

59:4 Par to, ka tie nostājās pret Dievu un Viņa vēstnesi. Un, ja kāds nostājas pret Dievu, tad, patiešām Dievs soda bargi.

59:5 To nosaka Dievs, vai jums nocirst jaunās palmu birzis, vai ļaut tām augt. Lai Viņš varētu likt kaunā ļaunprātīgos un nepaklausīgos.

59:6 Pēc tā, ko Dievs savam vēstnesim deva kā kara laupījumu, jums nevajadzēja jāt ne zirgos, ne uz kamieļiem. Saviem vēstnešiem Dievs, pēc savas gribas, dod varu pār jebko. Un Dievam ir vara pār visām lietām.

59:7 Bet tā manta, ko Dievs atņēma pilsētniekiem un atdeva savam vēstnesim, tā pieder Dievam, Viņa vēstnesim, tā ciltsbrāļiem, bāreņiem, trūkumcietējiem un ceļiniekiem, nevis tiem bagātākajiem no jums. Nemiet to, ko vēstnesis jums dod un netīkojiet pēc tā, ko viņš jums ir aizliedzis. Un bīstieties Dieva. Patiešām, jo Dievs soda bargi.

59:8 Daļa pienākas arī trūcīgajiem muhadžīriem (pārceļotājiem), kas tika izdzīti no savām mājām un saviem īpašumiem un, meklēdami Dieva labvēlību un atbalstu, palīdzēja Dievam un Viņa vēstnesim. Tie ir uzticami ļaudis.

59:9 Bet tiem, kas dzīvoja savās Medinas mājās un bija kļuvuši ticīgi ļaudis jau agrāk, tiem tīk tie, kas pie viņiem ir atnākuši un savās sirdīs nejūt vajadzību pēc tā, kas tiem tiek dots. Un, lai arī trūkums tos ir skāris, tie priekšroku dod nevis sev, bet viņiem. Bet uzvarētāji būs tie, kuru dvēseles no skopuma ir pasargātas.

59:10 Un tie, kas atnāca pēc viņiem, sacīdami: “Ak, mūsu Kungs! Piedod mums un mūsu brāļiem, kas kļuva ticīgi vēl pirms mums! Neļauj ienākt mūsu sirdīs ļaunumam pret tiem, kas ir ticīgi ļaudis! Ak, mūsu Kungs, patiešām, Tu esi Laipnības Pilnais, Žēlsirdīgais.”

59:11 Vai tu neredzi tos atkritējus sakām saviem neticīgajiem brāļiem no rakstu ļaužu vidus: “Ja jūs tiksiet padzīti, mēs iesim kopā ar jums un neklausīsim nekad un nevienam, kas ies pret jums. Bet, ja jums uzbruks, mēs noteikti iesim jums palīgā.” Un Dievs ir liecinieks tam, ka viņi melo.

59:12 Ja tie tiks padzīti, viņi nekad neies tiem līdzī. Ja ar tiem būs jācinās, viņi tiem palīgā neies. Un, ja arī ies, tad būs pirmie, kas pagriezīs muguras. Un tad neviens tiem nepalīdzēs.

59:13 Protams, no jums viņi baidās vairāk nekā no Dieva. Tas ir tādēļ, ka tie ir ļaudis, kas nesaprot.

59:14 Taču viņi necīnīsies pret jums pat kopā, ja nu vienīgi nocietinātās pilsētās vai aiz mūriem. Jo viņu starpā valda naidis. Var likties, ka viņi ir vienoti, taču sirdīs viņi tādi nav, jo priekš tam viņiem trūkst prāta.

59:15 Gluži kā tie, neilgi pirms viņiem, kas arī dabūja izjust savu ļauno darbu sekas. Un mokpilns sods jau viņus gaida.

59:16 Viņi līdzinās sātānam, kas ļaudīm saka: «Neticiet Dievam!» Bet, kad tie sāk neticēt, viņš saka: «Mūs nekas nesaista. Es bīstos Dieva, Pasaules Valdnieka.»

59:17 Visi viņi nokļūs Ugunī. Un paliks tur uz laiku laikiem. Tāda būs ļaundaru alga.

59:18 Ak, ticīgie ļaudis! Bīstieties Dieva un raugieties, lai jūsu dvēseles zin, kādu rītdienu tās priekš sevis gatavo. Un esiet dievbijīgi. Patiešām, Dievs ir nomodā par visu, ko jūs darāt.

59:19 Neesiet tādi kā tie, kas Dievu ir aizmirsuši, jo Dievs tiem ir licis aizmirst arī pašiem sevi. Tie ir bezgoži un dumpinieki.

59:20 Tie, kas mīt Ugunī, nelīdzinās tiem, kas mīt Paradīzē. Paradīzē mīt uzvarētāji.

59:21 Ja Mēs Kurānam būtu likuši nolaisties uz kāda no kalniem, tas, bailēs no Dieva, būtu pāršķēlies uz pusēm. Mēs dodam šādas līdzības, lai ļaudis labāk varētu saprast.

59:22 Viņš ir Dievs, un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Viņš ir Visu Zinošais par Apslēpto un par Redzamo. Viņš ir Žēlastības Pilnais, Žēlsirdīgais.

59:23 Viņš ir Dievs, un nav citu dievu, vienīgi Viņš, Augstais Valdnieks, Visu Svētais, Miera Avots, Drošības Ķīla, Visa Sargātājs, Visu Varošais, Visu Spēcīgais, Neatvairāmais, Visu Augstākais. Lai slavēts ir Viņš pār visiem, ar ko tie Viņu saista.

59:24 Viņš ir Dievs, Radītājs, Meistars, Visam Veidu Piešķirējs. Viņam pieder visskaistākie vārdi. Viss debesīs un virs zemes teic slavu Viņam! Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

60. Pārbaudītās sievietes

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

60:1 Ak, ticīgie ļaudis! Neņemiet sev par aizbildņiem un palīgiem ne Manus, ne savus ienaidniekus. Neizrādiet savu draudzību tiem, kas neticēja arī vēl tad, kad pie jums bija atnākusi patiesības vēsts, tiem, kas padzina jūs un vēstnesi no jūsu mājām tikai tādēļ, ka jūs ticējāt Dievam, savam Augstajam Kungam. Ja jūs esat nākuši cīnīties uz Mana ceļa un gribat iemantot Manu labvēlību, nedraudzējieties ar viņiem. Jūs viņiem uzticiaties, bet Es zinu vislabāk, ko jūs apslēpjat un ko jūs darāt atklāti. Un tas no jums, kas tā darīs, taisno ceļu noteikti pazaudēs.

60:2 Ja viņi gūs virsroku pār jums, viņi būs jūsu ienaidnieki un izstieps pēc jums savas ļaunās rokas un savas ļaunās mēles. Jo viņu kvēlākā vēlēšanās ir, lai jūs noliegtu savu ticību.

60:3 Atmodināšanas dienā jums nepalīdzēs ne jūsu bērni, ne jūsu radnieki. Jo tiesu spriedīs Viņš. Un Dievs redz visu, ko jūs darāt.

60:4 Labs piemērs tam ir Ibrāhīms un tie, kas bija ar viņu, kad viņi sacīja saviem ļaudīm: «Patiešām, mēs neesam saistīti ar jums un ar tiem, ko jūs pielūdzat Dieva vietā. Mēs atsakāmies no jums un mūsu starpā valdīs ienaidis, līdz kamēr jūs sāksiet ticēt tikai un vienīgi Dievam.» Bet savam tēvam Ibrāhīms sacīja tā: «Tik tiešām, es lūgšu, lai tev tas tiek piedots, taču pasargāt tevi no Dieva es nespēju. Ak, mūsu Kungs! Mēs paļaujamies uz Tevi, mēs piesaucam Tevi un pie Tevis būs mūsu atgriešanās.

60:5 Ak, mūsu Kungs! Neliec mums būt par pārbaudījumu neticīgajiem ļaudīm un piedod mums. Patiešām, jo Tu esi Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais!»

60:6 Patiešām, viņi bija labs paraugs priekš jums, labs paraugs tiem, kas savas cerības saista ar Dievu un Atmaksas dienu. Un, ja kāds no tā novēršas, tad, patiešām, Dievs ir Visa Pārpilnais, Katras Uzslavas Vērtais.

60:7 Var notikt, ja Dievs tā būs līcis, ka starp jums un jūsu pretiniekiem izveidojas draudzīgas attiecības. Un Dievs ir Spēka Pilnais. Un Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.

60:8 Dievs neaizliedz izturēties laipni un taisnīgi pret tiem, kas nav apkarājuši jūs jūsu ticības dēļ, vai izdzinuši jūs no jūsu mājām. Patiešām, Dievs mīl taisnīgos.

60:9 Taču Dievs aizliedz jums biedroties ar tiem, kas jums uzbrūk jūsu ticības dēļ, izdzen jūs no jūsu mājām un veicina jūsu izraidīšanu. Katrs, kas ar tiem biedrojas, dara ļaunu.

60:10 Ak, ticīgie ļaudis! Kad pie jums kā bēgļi atnāk ticīgās sievietes, pārbaudiet tās. Dievs vislabāk zin par viņu ticību. Ja tās tiešām ir ticīgās, nesūtiet viņas atpakaļ pie neticīgajiem. Jo tas būtu pret likumu, ka neticīgie viņas ņem par sievietēm. Tāpat pret likumu būtu, ja viņas sev ņemtu neticīgus vīrus. Atdodiet neticīgajiem viņu pūra naudu, un nebūs pārkāpums, ja jūs viņas pēc tam ņemsiet sev par sievietēm, samaksājuši viņām pienākošos pūra naudu. Neturieties pie savām neticīgām sievietēm un pieprasiet atpakaļ viņām samaksāto pūra naudu. Un lai arī neticīgie pieprasa atpakaļ savu pūra naudu. Tā ir spriedis Dievs. Dievs izspriež jūsu lietas. Un Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

60:11 Un, ja kāda no jūsu sievietēm aiziet pie neticīgajiem, tad, veiksmes gadījumā, dodiet tiem, kuru sievas tos atstājušas tik, cik tie par viņām ir izdevuši. Un bīstieties Dieva, kam jūs ticat.

60:12 Ak, praviet! Kad pie tevis nāk ticīgas sievietes un dod solījumus nesaistīt Dievu ar vēl kādu citu, nezagt, nepārkāpt laulību, nenogalināt savus bērnus, nemelot, kas ir viņu bērnu tēvi un paklausīt tevi katrā labā pasākumā – pieņem viņu solījumus un lūdz, lai Dievs viņām piedod. Patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.

60:13 Ak, ticīgie ļaudis! Nebiedrojiēties ar tiem, pār kuriem ir nākušas Dieva dusmas. Patiešām, uz dzīvi Viņā saulē tiem cerību nav, gluži kā tiem neticīgajiem, kas guļ kapos.

61. Ciešās rindās

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

61:1 Dievam teic slavu viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

61:2 Ak, ticīgie ļaudis! Kādēļ jūs runājat to, ko nedarāt?

61:3 Dievam nav nekā nīstamāka par to, ka jūs runājat, bet nedarāt.

61:4 Patiešām, Dievs mīl tos, kas kā mūris, ciešās rindās, cīnās uz Viņa ceļa.

61:5 Un Mūsā sacīja saviem ļaudīm: «Ak, mani ļaudis! Kādēļ jūs darāt man pāri, droši zinādami, ka es nāku pie jums, būdams Dieva vēstnesis?» Viņi uzgriezta muguras un Dievs no tiem novērsās. Dievs nevada pa taisnu ceļu negantus un nepaklausīgus ļaudis.

61:6 Aisā, Mariamas dēls, sacīja: «Ak, Isrāīla bērni! Patiešām, es esmu Dieva vēstnesis un nāku pie jums, apliecinādams Toru, kas jums ir tikusi atklāta pirms manis, un, atnesdams jums priecīgu ziņu par vēstnesi, kas nāks pēc manis un kura vārds būs Ahmeds (Muhameds).» Bet, kad viņš pie tiem ar skaidrām liecībām bija nācis, tie sacīja: «Tā ir tīrā burvestība.»

61:7 Vai var būt kāds vēl netaisnīgāks par to, kurš, aicināts pie Islāma, sāk sacerēt par Dievu melu stāstus? Un netaisnus ļaudis Dievs neved uz taisna ceļa.

61:8 Ar savām mēlēm tie grib izdzēst Dieva gaismu. Bet Dievs savu gaismu daris vēl spožāku, lai kā arī tas nepatiktu neticīgiem ļaudīm.

61:9 Tas ir Viņš, kas sūta savu vēstnesi, dodams tam līdzīgu ceļa rādītāju un patiesu reliģiju, lai tā ieņemtu vietu, augsti pāri visām citām reliģijām, lai kā arī tas nepatiktu elku dievu pielūdzējiem.

61:10 Ak, ticīgie ļaudis! Vai man pateikt jums, ko darīt, lai paglābtos no mokpilna soda?

61:11 Ticiet Dievam un Viņa vēstnesim un cīnieties uz Dieva ceļa, nežēlojot ne savu mantu, ne savas dzīvības. Tas būs labāk jums pašiem, ja vien jūs to zinātu.

61:12 Viņš piedos jums jūsu pārkāpumus un vedīs jūs Dārzos, zem kuriem upes plūst, brīnišķīgajos Mūžības Dārzos. Un tā ir visaugstākā laime.

61:13 Un vēl kas, kas jums patīk - Dieva palīdzība un drīza uzvara. Un pastāsti labo ziņu ticīgajiem ļaudīm.

61:14 Ak jūs, ticīgie ļaudis, nāciet Dievam palīgā! Kā Aisā, Mariamas dēls, sacīja saviem mācekļiem: «Kas nāks ar mani Dievam palīgā?» Mācekļi atbildēja: «Mēs iesim Dievam palīgā.» Daļa no Isrāīla bērniem tam noticēja, daļa nē. Tiem, kas noticēja, Mēs palīdzējām pret viņu ienaidniekiem un viņi guva uzvaru.

62. Piektdiena

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

62:1 *Viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes teic slavu Dievam, Pasaules Valdniekam, Visu Svētajam, Visu Spēcīgajam, Gudrības Pilnajam.*

62:2 *Tas ir Viņš, kas sūta neizglītotajiem ļaudīm vēstnesi no viņu pašu vidus, lai lasītu tiem priekšā Viņa vēstis, attīrītu tos un apmācītu tos grāmatā un gudrībā, lai arī pirms tam tie bija dzīvojuši neziņā.*

62:3 *Un arī pie tiem, kas vēl nav viņiem pievienojušies. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.*

62:4 *Tāda ir Dieva žēlastība. Viņš dāvā to katram pēc savas gribas. Un Dieva žēlastība ir neizmērojama.*

62:5 *Tie, kam bija vēlēts dzīvot pēc Toras likumiem, bet kas tam nepakļāvās, ir līdzīgi ēzelim, kam nastā ir grāmatas. Nožēlojams ir tas, kam līdzinās ļaudis, kas noliedz Dieva zīmes. Un netaisnus ļaudis Dievs neved uz taisna ceļa.*

62:6 *Saki tā: Ak, jūs, kas esat jūdi! Ja jūs sakāt, ka no visiem ļaudīm tieši jūs esat tie Dieva izredzētie, tad jums būtu jāvēl sev nāvi, ja vien esat patiesi ļaudis.*

62:7 *Taču viņi nekad to sev nevēlēs, jo zin, ko ar savām rokām ir pastrādājuši. Bet Dievs par ļauna darītājiem ir Visu Zinošais.*

62:8 *Saki: Patiešām, no nāves jūs bēgdami neizbēgsiet. Un tad jūs nosūtīs pie Viņa, kam ir zināms Apslēptais un Redzamais, un Viņš jums darīs zināmu, ko jūs esat darījuši.*

62:9 *Ak, ticīgie ļaudis! Kad piektdienās jūs aicina uz lūgšanu, atstājiet visu un steigieties pieminēt Dievu. Tā būs labāk jums pašiem, ja vien jūs to zinātu.*

62:10 *Un, kad lūgšana ir galā, izklistiet, meklējiet Dieva žēlastību un allaž pieminiet Viņu, lai veiksmē būtu ar jums.*

62:11 *Bet tie aizsteidzās pie saviem tirgus galdiem un savām izpriecām, un tu paliki stāvam. Saki tā: Tas, kas ir pie Dieva, ir labāks par jūsu izpriecām un jūsu tirgošanos. Vislabākais no visa ir tas, ko mums dod Dievs.*

63. Liekuļi

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

63:1 Kad tie liekuļi atnāk pie tevis, viņi saka: «Mēs apliecinām, ka tu patiešām esi Dieva vēstnesis.» Bet Dievs zina, ka tu esi Viņa vēstnesis un Dievs apliecina arī to, ka tie liekuļi ir tīrākie melji.

63:2 Ar saviem zvērestiem, kā ar vairogiem, viņi grūž ļaudis nost no Dieva ceļa un tas, ko viņi dara, patiešām ir ļauns darbs.

63:3 Jo viņi, reiz jau bijuši ticīgi ļaudis, savu ticību ir nolieguši. Viņu sirdis ir aizslēgtas un viņi neapjēdz, ko dara.

63:4 Kad tu uz tiem skaties, viņi tev patīk. Kad tie runā, tu viņos ieklausies. Tomēr viņi ir līdzīgi saslietiem baļķiem. Katru uzsaucienu tie sajūt kā vērstu pret viņiem. Viņi patiešām ir ienaidnieki – sargies no viņiem! Lai Dieva lāsts pār viņiem! Cik tālu gan var nomaldīties no taisnā ceļa!

63:5 Kad viņiem saka: «Nāciet, lai Dieva vēstnesis var priekš jums izlūgties jūsu Augstā Kunga žēlastību!» viņi augstprātīgā lepnumā aizgriež galvas un novēršas.

63:6 Vai jūs lūdzat priekš viņiem Dieva žēlastību, vai nelūdzat, Dievs tiem nepiedos. Patiešām, ļaunprātīgus un nepaklausīgus ļaudis Dievs neved pa taisnu ceļu.

63:7 Viņi ir tie, kas saka: «Nedodiet neko tiem, kas klausā Dieva vēstnesim, kamēr viņi to nepamet!» Taču Dievam pieder visas debess un zemes bagātības, taču tie liekuļi to nesaprot.

63:8 Viņi saka: «Ja mēs atgriezīsimies Medinā, tie cienījamākie tos prastos padzīs.» Taču tas gods pieder Dievam, Viņa vēstnesim un ticīgajiem ļaudīm, taču tie liekuļi to nezina.

63:9 Ak, ticīgie ļaudis! Lai jūsu manta un jūsu bērni nav par iemeslu tam, ka jūs aizmirstat Dievu. Nedariet tā, jūs būsiet zaudētāji.

63:10 Ziedojiēt no tā, ko Mēs jums dodam, pirms pie kāda no jums atnāk nāve. Lai jums nebūtu jāsaka: «Ak, mans Kungs! Ja vien Tu varētu dot man vēl nedaudz laika, es dotu žēlastības dāvanas un būtu viens no taisnīgajiem!»

63:11 Papildus laiku Dievs nedod nevienam, kad pienāk viņa laiks. Un Dievs ir Nomodā Esošais par to, ko jūs darāt.

64. Ieguvumi un zaudējumi

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

64:1 Viss, kas ir debesīs un viss, kas ir virs zemes, teic Dievam slavu. Viņam pieder Augstākā Vara. Visa slava un pateicība pienākas Viņam. Un Viņam ir vara pār visām lietām.

64:2 Tas ir Viņš, kas jūs ir radījis. Un starp jums ir ticīgi ļaudis, un ir arī neticīgi. Un par to, ko jūs darāt, Dievs ir Visu Redzošais.

64:3 Dievs radīja debesīs un zemi, visā patiesībā. Dievs izveidoja jūs un deva jums patīkamu izskatu. Un pie Viņa ir pēdējā atgriešanās.

64:4 Dievs zina visu, kas ir debesīs un visu, kas ir uz zemes. Viņš redz visu, ko jūs atklājat un visu, ko slēpjat. Un par to, kas slēpjas jūsu sirdīs, Dievs ir Visu Zinošais.

64:5 Vai esat dzirdējuši par tiem neticīgajiem pirms jums? Viņi dabūja izbaudīt savas neticības ļaunos augļus un tos gaida mokpilns sods.

64:6 Kad pie viņiem gāja vēstneši ar skaidrām liecībām, viņi sacīja: «Vai nu mēs ļausim vienkāršiem ļaudīm sevi izrikt?» Viņi tiem nenoticēja un nomaldījās no taisnā ceļa. Bet Dievs var bez viņiem iztikt. Un Dievs ir Visu Pārpilnais, Visas Uzslavas Vērtais.

64:7 Neticīgie domā, ka pēc nāves netiks atmodināti. Saki: Jā, patiešām! Es zvēru pie sava Augstā Kunga! Jūs noteikti tiksiet atmodināti un jums tiks darīts zināms viss, ko jūs būsiet darījuši. Un tas Dievam ir viegls darbs.

64:8 Tad ticiet jel Dievam, Viņa vēstnesim un gaismai (Kurānam), ko Mēs jums sūtām. Un Dievs ir Nomodā Esošais par to, ko jūs darāt.

64:9 Tā diena, kad Viņš jūs visus sasauks kopā, būs zaudējumu un ieguvumu diena. Un ikvienam, kas tic Dievam un dara labu, tiks piedoti viņa pārkāpumi. Un Viņš tos ievēdīs Dārzos, zem kuriem upes plūst un tur viņi paliks uz laiku laikiem. Un tas ir lielākais ieguvums.

64:10 Bet tie, kas Dievam neticēja un noliedza Mūsu vēstis, tie būs Elles iemītnieki un paliks tur uz laiku laikiem. Un nožēlojams ir šis ceļa gals.

64:11 Neviena nelaime nepiemeklē mūs bez Dieva ziņas. Viņš vada katru sirdi, kas Dievam tic. Un Dievs ir Visu Zinošais par visu.

64:12 Un paklausiet Dievam un Viņa vēstnesim. Bet, ja jūs novērsaties, jums jāatceras, ka viņa uzdevums ir vienīgi nodot vēsti.

64:13 Dievs. Nav citu dievu, vienīgi Viņš. Un uz Dievu lai paļaujas ticīgie ļaudis.
64:14 Ak, ticīgie ļaudis! Patiešām! Pat starp jūsu sievām un jūsu bērniem ir jūsu ienaidnieki. Sargieties no tiem. Bet, ja jūs esat iecietīgi, stāvat tam pāri un piedodat tiem, tad patiešām, Dievs ir Vienmēr Piedodošais, Žēlsirdīgais.
64:15 Ar jūsu mantu un jūsu bērniem jūs tiekat pārbaudīti. Bet balva, kas gaida pie Dieva, ir liela.
64:16 Esiet dievbijīgi, cik vien tas ir jūsu spēkos. Uz klausiet, paklausiet un ziedoiet sev par svētību. Iegūs tas, kurš prātis sevi pasargāt no alkātības.
64:17 Ja jūs ko dosiet Dievam, Viņš atdos jums to vairākkārtīgi atpakaļ un piedos jums. Jo Dievs ir Novērtēt Spējīgais, Visu Saprotošais.
64:18 Viņš zina Apslēpto un Viņš zina Redzamo. Viņš ir Visu Spēcīgais, Gudrības Pilnais.

65. Šķiršanās

Medīnas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

65:1 Ak, praviet! Ja kāds no jums ir nodomājis šķirties no savām sievām, tas jādara, stingri ievērojot noteikto nogaidīšanas laiku un rūpīgi aprēķinot tam atbilstošo dienu skaitu. Un bīstieties Dieva, jūsu Augstā Kunga. Nepadzeniet tās no mājām, tām nav jāiet prom, ja vien tās nav darījušas kādus kauna darbus. Šos ierobežojumus ir noteicis Dievs. Un tas, kas Dieva noteiktās robežas pārkāpj, nodara sev ļaunu. Jūs to nezināt - varbūt Dievs pēc tam lemj citādi.

65:2 Kad noteiktais nogaidīšanas laiks ir pagājis, jūs varat laipni atļaut tām palikt, vai ar godu šķirties. Piesauciet par lieciniekiem divus taisnīgus vīrus no jūsu pašu vidus un dodiet liecību Dieva vārdā. Tas ir jāievēro katram, kas tic Dievam un Atmaksas dienai. Tiem, kas bīstas Dieva, Viņš vienmēr palīdz atrast pareizo ceļu.

65:3 Viņa palīdzība var nākt no turienes, no kurienes jūs to nemaz negaidāt. Tam, kas paļaujas uz Dievu, ar to arī pietiek. Patiešām, Dievs pabeidz to, ko iesāk. Patiešām, katrai lietai Dievs nosaka savu mēru.

65:4 Ja jūs māc šaubas, tad sievietēm, kam mēnešreizes ir beigušās, un tām, kam tās vēl nav sākušās, noteiktais nogaidīšanas laiks ir trīs mēneši. Sievietēm, kas ir grūtas, šis laiks ir līdz brīdim, kad tās dzemdē. Dievs atvieglo lietas tiem, kas Viņa bīstas.

65:5 Tā ir Dieva pavēle un Viņš dara jums to zināmu. Un ikvienam, kas Dieva bīstas, Viņš dzēsīs viņa ļaunos darbus un dāsni to atalgo.

65:6 Sievām, no kurām jūs gatavojaties šķirties, jādzīvo turpat, kur dzīvojat jūs, atkarībā no jūsu iespējām. Un nemociet viņas, censdamies padarīt viņu dzīvi smagāku. Ja viņas ir grūtas, rūpējieties par viņām, kamēr piedzimst bērni. Tad, ja tās zīda jūsu bērnus, samaksājiet viņām par to un sarunājieties laipni ar viņām. Bet, ja jūs nevarat vienoties, tad bērnus var barot kāda cita sieviete.

65:7 Lai bagātais tērē, cik atļauj viņa bagātība, bet, kam ir maz, lai dod no tā, ko viņam ir devis Dievs. Dievs neprasa no cilvēka vairāk par to, ko Viņš tam ir devis. Bet pēc grūtām dienām Dievs sūta vieglākas.

65:8 Tādu pilsētu, kas nepaklausīja savam Kungam un Viņa vēstnešiem, bija daudz. Mēs tām uzrādījām rēķinu - cietu rēķinu. Un Mēs tās bargi sodījām.

65:9 Viņi pazaudēja visu – tie bija viņu ļauno darbu augļi.

65:10 Dievs tos ir nolēmis bargam sodam. Ak jūs, ar prātu apveltītie ticīgie ļaudis! Bīstieties Dieva! Patiešām, Dievs sūta jums vēsti.

65:11 Un vēstnesi, kas jums lasa priekšā Dieva vēstis, lai ticīgos un taisnīgos ļaudis izvestu no tumsas gaismā. Un ikvienu, kas tic un dara taisnus darbus, Dievs ievedīs Dārzos, zem kuriem upes plūst. Tur viņi paliks uz visiem laikiem. Patiešām, viņu daļa pie Dieva ir bagātīga.

65:12 Un Dievs ir tas, kurš radīja septiņas debesu velves un tikpat daudz zemes velves. Starp tām darbojas Dieva likumi, lai ļaudis zinātu, ka Dievam ir vara pār visu, ka Dieva zināšana aptver visas lietas.

66. Aizliegums

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

66:1 Ak, praviet! Kāpēc, lai izpatiktu savām sievietēm, tu esi sev aizliedzis to, ko Dievs tev ir atļāvis? Un Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlsirdīgais.

66:2 Patiešām, Dievs ir noteicis, kā jūs varat tikt atbrīvoti no dotajiem zvērestiem. Un Dievs ir jūsu Aizstāvis, Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

66:3 Un lūk, kad pravietis uzticēja kaut ko vienai no savām sievietēm, bet viņa to izstāstīja citām un Dievs to darīja viņam zināmu, viņš daļu atklāja, bet daļu noklusēja. Kad viņš viņai par to pateica, viņa sacīja: "Kurš tev to teica?" Viņš sacīja: "To man darīja zināmu Visu Zinošais, Nomodā Esošais."

66:4 Jūs varētu Dieva priekšā to nožēlot, jo, patiešām, jūsu sirdis uz to jau tiecas. Bet, ja jūs mēģināsi attaisnoties viņa priekšā, tad, patiešām, viņa aizstāvis ir Dievs un Džibrils un taisnīgie ticīgie ļaudis un eņģeļi - visi viņam palīdz.

66:5 Varbūt viņa Augstais Kungs, ja viņš no jums šķiras, dod viņam sievas, kas ir labākas par jums - pakļāvīgas, uzticīgas, paklausīgas, pārkāpumus nožēlojošas, tādas, kas kalpo savam Augstajam Kungam un gavē, vai tās būtu jaunavas, vai sievietes, kas jau bijušas laulībā.

66:6 Ak, ticīgie ļaudis! Pasargājiet sevi un savas ģimenes no tās Uguns, kuras malka ir akmeņi un cilvēki, kuru uzmanīt ir norīkoti bargi un stipri eņģeļi, kas paklausīgi izpilda jebkuru Dieva pavēli.

66:7 Un tiks sacīts: «Ak jūs, neticīgie ļaudis! Nemēģiniet šodien attaisnoties. Jūs saņemsiet tikai to, ko esat nopelnījuši.»

66:8 Ak, ticīgie ļaudis! Jūsu nožēla Dieva priekšā lai ir patiesa! Varbūt jūsu Augstais Kungs dzēs jūsu ļaunos darbus un ievēd jūs Dārzos, zem kuriem upes plūst. Tajā dienā Dievs neliks kaunā pravieti un viņa ticīgos ļaudis. Vīrs viņiem un pa labi no viņiem plūdis gaismā un viņi sacīs: «Ak, mūsu Kungs! Dari šo gaismu vēl spožāku un piedod mums. Patiešām, jo Tev ir vara pār visām lietām.»

66:9 Ak, praviet! Nebeidz cīnīties ar neticīgajiem un liekuļiem un esi bargs pret viņiem. Viņu patvērums ir Elle un nožēlojams ir šis viņu ceļa gals.

66:10 Dievs ir parādījis, kas notika ar tām, kas kļuva neticīgas - ar Nūha sievu un Lūta sievu. Mūsu taisnīgo kalpu sievas pievila savus vīrus un tie nespēja tās glābt no Dieva dusmām. Un tām tika teikts: "Tur ir jūsu ceļš – Uguni, kopā ar visiem citiem!"

66:11 Un Dievs ir parādījis arī, kas notiek ar ticīgajiem - ar faraona sievu, kas sacīja: «Ak, mans Kungs! Dod man mājiņu Paradīzē, Tavā tuvumā un pasargā mani no faraona un no tā, ko viņš dara un paglāb mani no ļaunprātīgiem ļaudīm.»

66:12 Un Mariama, Imrāna meita, kas sargāja savu nevainību. Mēs iedvesām viņai Mūsu garu, tā noticēja sava Augstā Kunga vārdam un Viņa rakstiem un pilnīgi pakļāvās Viņam.

67. Vara

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

67:1 Svētīts ir Viņš, kura rokās ir Augstākā Vara, kurš nosaka visu.

67:2 Viņš radīja nāvi un dzīvību, lai, pārbaudīdams ļaudis, redzētu vislabākos no viņiem. Un Viņš ir Visu Spēcīgais, Mūžam Piedodošais.

67:3 Viņš radīja septiņas debesu velves, vienu virs otras. Jūs neredzat ne mazāko kļūdu tajā, ko ir radījis Žēlastības Pilnais. *Jel palūkojiet - vai varat ieraudzīt kādu nepilnību?*

67:4 *Tad palūkojiet vēlreiz! Un jūsu skatiens atgriezīsies vārgs un pieveikts.*

67:5 *Un, protams, tuvākās debesis Mēs izrotājām ar ugunīm. Un tām Mēs esam likuši padzīt ļaunos garus. Un Uguns sodu priekš viņiem Mēs jau esam sagatavojuši.*

67:6 *Bet tos, kas neticēja savam Augstajam Kungam, Ellē gaida sods. Un nožēlojams ir šis ceļa gals.*

67:7 *Kad tie tur tiks iemesti, tie dzirdēs kā tā, uzvāroties, draudīgi ievēl elpu.*

67:8 *Gatava uzsprāgt aiz niknuma. Un katru reizi, kad tur tiks iemesti no jauna atvestie, tās sargi vaicās: «Vai tad neviens brīdinātājs pie jums nebija nācis?»*

67:9 *Viņi sacīs: «Jā, patiešām, viens brīdinātājs bija atnācis pie mums, bet mēs viņu atraidījām un sacījām: «Dievs neko tādu nav sūtījis, tu kaut ko jaut!»*

67:10 *Un viņi sacīs: «Kaut mēs būtu viņu uzklusījuši, vai vismaz apdomājušies. Tad mēs būtu tikuši pasargāti no šīm šausmīgajām liesmām.»*

67:11 Tad viņi nožēlos savus pārkāpumus, tādēļ nost ar šiem Uguns iemītniekiem!

67:12 Patiešām, tos, kas bīstas sava Augstā Kunga, savām acīm to neredzēdami, viņus gaida piedošana un dāsns atalgojums.

67:13 Vai jūs ko izstāstāt, vai paturat pie sevis, patiešām, par to, ko slēpj jūsu sirdis, Viņš ir Visu Zinošais.

67:14 Vai Viņš, kas tos ir radījis, varētu ko nezināt? Un Viņš ir Vērīgais, Nomodā Esošais.

67:15 Tas ir Viņš, kas ir pakļāvis jums zemi - staigāt pa to un pārtikt no tās. Un pēc atmodināšanas jūs visi nonāksiet pie Viņa.

67:16 Vai jūs esat droši, ka Viņš, kas ir debesis, pasargās jūs brīdī, kad zeme atvērsies un būs gatava jūs aprīt?

67:17 Un, vai jūs esat droši, ka Viņš, kas ir debesis, pasargās jūs brīdī, kad pār jums brāzīsies orkāns un akmeņu lietus? Tad jūs sapratīsiet, ko nozīmē Mans brīdinājums.

67:18 Un, patiešām, tie, kas dzīvoja pirms viņiem, arī neticēja. Bet Mans sods bija briesmīgs.

67:19 Vai viņi neredz putnus, kā tie izpleš spārnus? Bet tas ir Žēlastības Pilnais, kas liek viņiem noturēties gaisā. Un Viņš ir Visu Redzošais.

67:20 Kādi gan karapulki spēš jums palīdzēt, ja jums nepalīdzēs Žēlastības Pilnais? Patiešām, neticīgie rūgti maldās.

67:21 Kurš gan jūs apgādās, ja to nedarīs Viņš? Un tomēr tie savā lepnībā un nepatikā neliekas ne zinīs.

67:22 Vai tas, kas maldās apkārt, galvu nokāris, ir labāks par to, kurš, augsti paceltu galvu, iet pa taisnu ceļu?

67:23 Saki tā: Tas ir Viņš, kas jūs ir radījis un devis jums spēju dzirdēt, redzēt un sajūst. Cik maza ir jūsu pateicība!

67:24 Saki: Tas ir Viņš, kas vairo jūsu skaitu uz zemes un pie Viņa jūs visi tiksiet saaicināti.

67:25 Un viņi saka: «Ja tas, ko tu saki, patiesi tā ir, kad tad tas solītais piepildīsies?»

67:26 Saki tā: To zina vienīgi Dievs. Es esmu tikai brīdinātājs.

67:27 Taču, kad tie ieraudzīs to tuvojamies, viņu sejas kļūs drūmas, un tiks sacīts: «Šis ir tas solījums, ko jūs gaidījāt piepildāmie.»

67:28 Saki tā: Padomājiet – Dievs var mani un manus sekotājus iznīcināt, bet var arī apžēlot. Bet kurš pasargās neticīgos no mokpilna soda?

67:29 Saki tā: Viņš ir Žēlastības Pilnais. Mēs Viņam ticam un paļaujamies uz Viņu. Vai jūs beidzot apjēgsiet, kurš te maldās?

67:30 Saki: Padomājiet, ja viss ūdens iesūksies zemē, kurš dos jums avotu, no kā padzerties?

68. Rakstāmspalva

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

68:1 Nun. Es zvēru pie rakstāmspalvas un pie visa, ko viņi pieraksta!

68:2 Ar tava Kunga žēlastību, tu neesi prātā jucis.

68:3 Un, patiešām, tev tiks atlīdzināts bezgalīgi.

68:4 Un, patiešām, tavs tikums ir visaugstākais.

68:5 Un redzēsi tu, un redzēs arī viņi,

68:6 kurš no jums ir tas jukušais.

68:7 Patiešām, tavs Augstais Kungs redz vislabāk to, kurš ir nomaldījies no Viņa ceļa un tos, kas pakļaujas Viņa vadībai.

68:8 Neklausī noliedzējiem.

68:9 Viņi grib, lai tu viņiem piekāpies un saka, ka tad arī viņi piekāpsies.

68:10 Neklausī katram zvēresta laužējam,

68:11 katram neslavas cēlējam, baumu izplatītājam,

68:12 katram laba noliedzējam, likumpārkāpējam, grēka gabalam,

68:13 katram cietsirdim un, galu galā, krāpniekam,

68:14 tādēļ vien, ka viņš ir bagāts un viņam ir daudz bērnu.

68:15 Kad tādām tiek lasītas priekšā Mūsu vēstis, viņš saka: «Vecu ļaužu pasakas!»

68:16 Drīz Mēs ievērsim riņķi viņa degunā.

68:17 Patiešām, Mēs sūtījām viņiem pārbaudījumu, gluži kā tiem dārza saimniekiem, kas zvērēja, ka novāks augļus nākamajā rītā,

68:18 tikai aizmirsā piebilst – ja Dievs tā gribēs.

68:19 Naktī, kad tie gulēja, nāca tava Augstā Kunga sods.

68:20 No rīta dārzs bija melnum melns kā nakts.

68:21 Rītausmā tie sauca viens otram:

68:22 «Dodamies turp ātri, lai varam novākt mūsu augļus!»

68:23 Un devās turp, klusi sačukstēdamies savā starpā:
68:24 "Tikai neļaujiet šodien nākt dārzā ubagiem."
68:25 Un, apņēmīgi un spēkpilni, devās turp.
68:26 Kad viņi to ieraudzīja, tad sacīja: "Mēs laikam esam nomaldījušies!
68:27 Ak, nē! Mēs esam izpostīti!"
68:28 Prātīgākais no viņiem sacīja: «Vai es jums neteicu, ka jāpiesauc Dieva vārds?»
68:29 Un viņi sacīja: «Lai slavēts ir Dievs! Patiešām, mēs esam bijuši netaisni.»
68:30 Tad viņi sāka izteikt pārmetumus viens otram un sacīja:
68:31 «Ak, bēdas mums! Mēs esam pārkāpuši atļautās robežas.
68:32 Bet varbūt Dievs mums tā vietā dos ko labāku: patiešām, mēs paļāvībā vēršamies pie Viņa. »
68:33 Tāds var būt sods šajā pasaulē, taču Viņā saulē sods būs daudz lielāks. Ja vien viņi to zinātu.
68:34 Patiešām, taisnīgos pie viņu Augstā Kunga gaida svētlaimes Dārzs.
68:35 Vai pret muslimiem lai Mēs izturamies tāpat kā pret noziedzniekiem?
68:36 Kas ar jums notiek? Pēc kā jūs spriežat?
68:37 Vai jums ir tāda grāmata, no kuras jūs mācāties,
68:38 kurā ir pateikts, ka jums tiks dots viss, ko jūs gribēsiet?
68:39 Jeb vai jums ir Mūsu svinīgs solījums, ka Atmodināšanas dienā jūs saņemsiet to, ko paši būsiem sev pielēmuši?
68:40 Pajautā viņiem, kurš par to ir atbildīgs?
68:41 Jeb vai viņiem ir izpalīgi? Tad, lai viņi ved tos šurp, ja ir patiesi ļaudis.
68:42 Tajā posta dienā, kad viņiem liks krist pie zemes, viņi to nespēs.
68:43 Viņu acis būs nolaistas un kauns tos klās, jo, patiešām, arī tad, kad viņi bija sveiki un veseli, viņi tika aicināti krist pie zemes.
68:44 Bet tos, kas noliedz šo Atklāsmi, atstāj Manā ziņā. Mēs tos vedisim pretī sodam, soli pa solim, viņiem pašiem to neapjēdzot.
68:45 Un Mēs dosim tiem vēl kādu laiku, bet Mans nodoms ir negrozāms.
68:46 Jeb vai tu prasīsi no viņiem samaksu, lai viņi būtu tavi parādnieki?
68:47 Jeb vai tiem būtu kas zināms par Apslēpto un viņi to pierakstītu?
68:48 Esi pacietīgs un pagaidi, līdz lēmumu pieņems tavš Augstais Kungs. Un neesi tāds, kā tas cilvēks no zivs, kurš izmisis sāka brēkt.
68:49 Jo, ja pār viņu nebūtu nākusi Dieva žēlastība, viņš pazemots un apkaunots tiktu izmests tuksnešainā krastā.

68:50 Bet Dievs viņu neatstāja un viņš kļuva par vienu no taisnīgajiem.

68:51 Un, patiešām, dzirdot vēsti, neticīgie, ar savu acu naidpilniem skatieniem, ir gatavi likt tev paklupt. Viņi saka: «Patiešām, viņš ir sajucis prātā!»

68:52 Bet tas ir vienīgi atgādinājums. Visai radībai.

69. Nenovēršamais

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

69:1 Nenovēršamais!

69:2 Kas ir Nenovēršamais?

69:3 Kā tu vari zināt, kas ir Nenovēršamais?

69:4 Tamūda un Āda ļaudis noliedza Posta stundu.

69:5 Tamūda ļaudis satrieca drausmīgs blīkšķis.

69:6 Āda ļaudis iznīcināja mežonīgs orkāns,

69:7 kam Dievs lika trakot septiņas naktis un astoņas dienas pēc kārtas, un jūs varējāt redzēt ļaudis guļam beigtus kā satrunējušus, sakritušus palmu stumbrus.

69:8 Vai kas no viņiem ir palicis pāri?

69:9 Un tad nāca faraons un tie pirms viņa. Un kājām gaisā apgrieztās, ļaunumā ieslīgušās pilsētas.

69:10 Tie neklausīja sava Augstā Kunga vēstnešiem, un Viņš tos satvēra neatvairāmā tvērienā.

69:11 Patiešām, kad ūdens pārklāja visu, Mēs jūs izglābām peldošā kuģī.

69:12 Lai tas būtu tev par atgādinājumu un, lai dzirdīgas ausis to apzinātos.

69:13 Kad Taure atskanēs tikai vienu reizi,

69:14 kad zeme un kalni pacelsies gaisā un vienā mirklī pārvērtīsies putekļos,

69:15 tajā dienā notiks Notikums.

69:16 Un debesis pāršķelsies, un kļūs trauslas tajā dienā.

69:17 Un visās debess malās stāvēs eņģeļi. Un astoņi no viņiem nesīs augsti paceltu tava Kunga Troni tajā dienā.

69:18 Tajā dienā jūs tiksiet tiesāti un visi jūsu noslēpumi kļūs zināmi.

69:19 Un tas, kuram viņa grāmata tiks ielikta labajā rokā, sacīs: «Te ir mana grāmata! Lasiet to!

69:20 Patiešām, es biju pārliecināts, ka man tiks uzrādīts rēķins.»

69:21 Viņam būs jauka dzīve,

69:22 augstajā Dārzā,

69:23 ar zemu karājošos augļu ķekariem.

69:24 Un viņiem tiks sacīts: «Ēdiet un dzeriet pēc sirds patikas. Tas jums ir par to, ko jūs esat darījuši pagājušajās dienās.»

69:25 Bet tas, kam viņa grāmata tiks ielikta kreisajā rokā, sacīs: «Ak, kaut labāk man manu grāmatu nebūtu devuši,

69:26 un kaut es labāk nezinātu kāds ir mans rēķins.

69:27 Ak, kaut labāk tas būtu mans gals.

69:28 Mana bagātība man nav līdzējusi

69:29 un mana vara ir vējā.»

69:30 «Grābiet to ciet, iekaliet važās

69:31 un iemetiet Elles ugunīs!

69:32 Un tad pieķēdējiet to septiņdesmit elkoņu garā ķēdē!»

69:33 Patiešām, viņš ir tas, kurš neticēja Dievam, Visu Dižākajam,

69:34 tas, kurš nejuta vajadzību pabarot trūkumcietējus.

69:35 Un šodien un šeit viņam nav uzticamu draugu.

69:36 Un vienīgais viņa ēdiens ir strutas no ievainojumiem,

69:37 ko, izņemot noziedzniekus, neēdīs neviens.

69:38 Un lūk! Es zvēru, pie tā, kas jums ir redzams,

69:39 un pie tā, kas jums ir apslēpts.

69:40 Patiešām, tas, ko jūs dzirdat, ir cildena vēstneša vārds.

69:41 To nerunā dzejdaris – cik maza ir jūsu ticība!

69:42 To nesaka pareģotājs – cik maz jūs esat iegaumējuši!

69:43 Tā ir Atklāsme, ko sūta Pasaules Valdnieks.

69:44 Ja viņš tur būtu kaut ko sacerējis pret Mums,

69:45 Mēs noteikti to saķertu aiz viņa labās rokas,

69:46 pārgrieztu viņa dzīvības dzīslu,

69:47 un neviens no jums nespētu viņu no tā pasargāt.

69:48 Un, patiešām, šis ir atgādinājums ļaudīm, kas bīstas no Dieva.

69:49 Un, patiešām, Mēs zinām, ka starp jums ir daži, kas to noliedz.

69:50 Un, patiešām, neticīgie to rūgti nožēlos.

69:51 Un, patiešām, tā ir īsta patiesība.

69:52 Tad, teic jel sava Radītāja, tā Visu Diženākā, vārdu!

70. Pakāpieni

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

70:1 Kāds vīrs jautāja par sodu, kas nāks
70:2 pār neticīgajiem, un ko neviens nespēs novērst.
70:3 Par sodu, kas nāks no Dieva, Augšupejošo Pakāpienu Saimnieka,
70:4 pa kuriem eņģeļi un Gars (eņģelis Džibrils) uzkāps pie Viņa dienā, kas ilgs
piecdesmit tūkstošu gadu.
70:5 Tādēļ esi pacietīgs, kā tev tas pieklājas.
70:6 Patiešām, viņi domā, kas tas ir vēl ļoti tālu.
70:7 Bet Mēs redzam, ka tā jau ir tepat blakus.
70:8 Debesis tajā dienā būs sarkanas kā izkūsis kapars,
70:9 bet kalni izskatīsies pēc vilnas kamoliem.
70:10 Draugs neizjautās draugu,
70:11 bet redzēt viens otru tie redzēs. Noziedznieki par izpirkuma maksu būs
gatavi atdot savus dēlus,
70:12 savas sievas, savus brāļus,
70:13 savus tuvākos, kas deva tiem patvērumu,
70:14 un visus cilvēkus uz zemes, ja tas viņus glābtu no soda.
70:15 Nekādā gadījumā! Patiešām, tās ir Elles ugunis,
70:16 galvas ādas norāvējas.
70:17 Tās pieaicina ikvienu muguras uzgriezēju un prom skrējēju,
70:18 bagātības rausēju un slēpēju.
70:19 Patiešām, cilvēks ir radīts nemierīgs:
70:20 uztraucas, kad to piemeklē nelaimes,
70:21 kļūst skops, kad jādalās laimē un bagātībā.
70:22 Tādi nav tie, kas lūdz Dievu,
70:23 tie, kas ievēro Ikāmat-as-Salāt,
70:24 un tie, uz kuru mantu ir zināmas tiesības arī tam,
70:25 kas lūdz, vai cieš trūkumu.
70:26 Un tie, kas tic Atmaksas dienai.
70:27 Un tie, kas bīstas no sava Augstā Kunga soda.
70:28 Patiešām! Jo no tava Kunga soda neviens nevar būt pilnībā pasargāts.

70:29 Un arī tie, kas sargā savu tikumību.
70:30 Izņēmums ir sievas un tās, kas ir viņu pakļautībā, jo, patiešām, par to neviens netiek vainots.
70:31 Bet ikviens, kas kaut ko meklē ārpus tā, ir likumpārkāpējs.
70:32 Un tie, kas saglabā tiem uzticēto un pilda dotos solījumus,
70:33 un tie, kas turas pie savām liecībām
70:34 un tie, kas kārtīgi ievēro Ikāmat-as-Salāt -
70:35 viņi visi tiks pagodināti un uzņemti Paradīzes Dārzos.
70:36 Bet kas notiek ar neticīgajiem, ka viņi tā steidzas pie tevis,
70:37 no labās un kreisās puses un bariem vien?
70:38 Vai kāds no viņiem ilgojas iekļūt prieka un sajūsmas Dārzos?
70:39 Nekādā gadījumā! Patiešām, viņi zin no kā Mēs esam tos radījuši.
70:40 Es zvēru pie visu saullēktu un visu saulrietu Augstā Kunga, ka Mēs patiešām spējam
70:41 nomainīt viņus ar labākiem par viņiem, un pārspēt Mūs nevar neviens.
70:42 Un atstāj tos gremdējamies viņu tukšajās runās un ļauj, lai tie izklaidējas, kamēr nāk diena, kas viņiem tika apsolīta.
70:43 Tajā dienā viņi steigsies ārā no saviem kapiem, it kā uz kādu mērķi traukdamies,
70:44 nolaistiem acu skatieniem, pazemoti un apkaunoti. Tā būs tā diena, kas viņiem tika apsolīta.

71. Nūhs

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

71:1 Patiešām, Mēs sūtījām Nūhu pie viņa ļaudīm: “Brīdini savus ļaudis, pirms pār viņiem nāk mokpilns sods.”
71:2 Viņš sacīja: «Ak, mani ļaudis! Patiešām, es nāku jūs brīdināt.
71:3 Pielūdziet Dievu, bīstieties Viņa un paklausiet man.
71:4 Viņš piedos jums jūsu pārkāpumus un dos jums atelpu līdz noliktam laikam. Patiešām, Dieva noliktais laiks, kad tas nāk, nevar tikt aizkavēts, ja gribat to zināt.”

71:5 Viņš sacīja: "Ak, mans Kungs! Patiešām, es aicināju savus ļaudis dienām un naktīm.

71:6 Taču mans aicinājums ir licis tiem vēl vairāk no manis attālināties.

71:7 Un, patiešām, katru reizi, kad es tos aicinu, lai tie varētu saņemt Tavu piedošanu, viņi sabāž pirkstus ausīs, aplāj savas galvas ar drānām un neatkāpjas no savas lepnības un augstprātības.

71:8 Tad, patiešām, es aicināju tos godīgi un atklāti.

71:9 Tad, patiešām, es runāju ar tiem visu ļaužu priekšā un arī ar katru atsevišķi."

71:10 Tad es sacīju: "Lūdziet savam Augstajam Kungam piedošanu! Patiešām, Viņš ir Mūžam Piedodošais.

71:11 No debesīm Viņš jums sūtīs bagātīgu lietus ūdeni,

71:12 un svētīs jūs ar mantu un ar bērniem, ar dārzēm un ar upēm.

71:13 Kas ir ar jums, ka jūs nesaredzat Dieva Varenību?

71:14 Un, patiešām, Viņš radīja jūs paaudzi pēc paaudzes.

71:15 Vai jūs neredzat, ka Dievs ir radījis septiņas debesu velles, vienu virs otras

71:16 un licis pie tām mēnesi par gaismu un sauli par spīdekli?

71:17 Kā augi izaug no zemes, arī jums pašiem Dievs ir licis nākt no zemes.

71:18 Tajā jūs atkal nonāksiet un no tās jūs atkal uzcelšies.

71:19 Un Dievs priekš jums ir izklājis zemi kā paklāju,

71:20 lai jūs varētu brīvi staigāt pa tās platajiem ceļiem."

71:21 Nūhs sacīja: "Ak, mans Kungs! Patiešām, viņi man neklausa, bet seko tiem, kam bagātība un bērni tikai vairo viņu postu.

71:22 Un viņi izperināja ko varenu.

71:23 Un viņi sacīja: «Neatsakieties no saviem dieviem. Nepametiet Uaddu, Sūu, Jarūtu, Jaūku un Nasru (arābu pagānu elku dievi).»

71:24 Un, patiešām, viņi jau daudzus ir noveduši no taisna ceļa. Un, lai pār ļaundariem nenāk nekas cits, kā vienīgi iznīcība, ak Kungs!"

71:25 Par saviem ļaunajiem darbiem viņi tika noslīcināti un iemesti Elles ugunīs. Un nebija neviena, kas Dieva priekšā tos aizstāvētu.

71:26 Un Nūhs sacīja: "Ak, mans Kungs! Neatstāj uz zemes nevienu neticīgo.

71:27 Jo, tik tiešām, ja Tu tos atstāsi, tie atkal samaitās Tavus kalpus un vairo tikai viltīgos neticīgos.

71:28 Ak, mans Kungs! Piedod man un maniem vecākiem un ikvienam ticīgajam, kas ienāk manā namā, un tāpat arī visiem pārējiem ticīgiem vīriem un ticīgām sievietēm. Bet ļaundariem liec iet bojā.”

72. Džini (gari, neredzamās būtnes)

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

72:1 Saki tā: Man ir atklāts, ka vairāki džini ir klausījušies lasām priekšā Kurānu un sacījuši: «Patiešām, mēs dzirdējām brīnišķīgu Kurānu.

72:2 Tas ved uz taisna ceļa, tādēļ mēs tam ticam. Un mūsu Kungu mēs nekad ne ar vienu nesaistīsim.

72:3 Un, ka Viņš - Visu Augstais jūsu Kungs - nav ņēmis sev ne sievu, ne dēlu.

72:4 Un, ka tie dumjākie no mums (Iblīss) ir stāstījuši par Dievu pārāk daudz melu.

72:5 Un, ka mēs domājām, ka ne ļaudis, ne džini Dievu nekad neapmelos.

72:6 Un, ka ir bijuši starp ļaudīm tādi, kas meklējuši palīdzību pie džiniem, savu nastu padarot vēl smagāku.

72:7 Un, ka viņi, tāpat kā jūs, domāja, ka Dievs nevienu nevar atmodināt.

72:8 Un, ka mēs centāmies sasniegt debesis un atradām tās pilnas ar vēriņiem sargiem un liesmainiem spīdekļiem.

72:9 Un, ka mēs mēdzām tur sameklēt vietu, lai paklausītos. Bet tas, kas to mēģina šodien, atrod pret sevi vērstu liesmainu spīdekli.

72:10 Un, ka mēs nezinām, vai tie, kas dzīvo uz zemes, ir lemti ļaunumam, vai arī viņu Augstais Kungs grib tos vadīt pa taisnu ceļu.

72:11 Un, ka daži starp mums ir taisnīgi, bet citi nē, ka mēs ejam pa dažādiem ceļiem.

72:12 Un, ka mēs esam pārliecināti, ka mūsu dēļ uz zemes Dievam nebūs jāpiedzīvo neveiksme, un, ka mēs nekur no Viņa nevaram paglābties bēgot.

72:13 Un, ka mēs, izdzirdējuši par ceļa rādītāju, noticejām Viņam. Un, ka nevienam, kas tic savam Augstajam Kungam, nav jābīstas kaut ko zaudēt, vai tikt nepatiesi apvainotam.

72:14 Un, ka starp mums ir muslimi un ir arī netaisnie. Un ikviens, kas Viņam ir pilnībā pakļāvies, ir atradis taisno ceļu.

72:15 Un, kas attiecas uz netaisnajiem, viņi būs Ellei par malku.”

72:16 Un, ja viņi būtu palikuši uz ceļa, Mēs noteikti tiem dotu ūdeni pārpārēm,

72:17 lai tos pārbaudītu. Un ikviens, kas pārstās pieminēt savu Augsto Kungu, tiks bargi sodīts.

72:18 Un, ka masdžidas ir domātas vienīgi Dievam. Tādēļ nepiesauciet Dieva vietā kādu citu.

72:19 Un, kad Dieva kalps piecēlās, vēršoties pie Viņa ar lūgšanu, tie (džini) sadrūzmējās ap viņu.

72:20 Saki tā: Es piesaucu vienīgi savu Augsto Kungu un nesaistu Viņu ne ar vienu citu.

72:21 Saki: Patiešām, es nevaru ne jums nodarīt ko ļaunu, ne vest jūs uz taisna ceļa.

72:22 Saki: Patiešām, neviens nevar mani pasargāt no Dieva un man nav cita patvēruma, kā vienīgi pie Viņa.

72:23 Bet mans pienākums ir darīt jums zināmas Dieva vēstis. Un, ja kāds Dievam un Viņa vēstnesim nepaklausīs, tāds uz laiku laikiem nokļūs Elles ugunīs.

72:24 Un, kad viņi ieraudzīs to, kas tiem tika apsolīts, tad viņi droši zinās, kura palīgi ir vājāki un mazākā skaitā.

72:25 Saki tā: Es nezinu, vai tas, kas tiem ir apsolīts, ir jau tuvu, vai arī mans Augstais Kungs tam nozīmēs tālāku laiku.

72:26 Jo Viņš ir Visu Zinošais par Apslēpto. Un to, ko zina Viņš, Viņš neatklāj nevienam,

72:27 vienīgi kādam savam vēstnesim. Un, patiešām, tam pa priekšu un no muguras iet pa sargam,

72:28 lai Viņš varētu būt pārliecināts, ka, patiešām, sava Augstā Kunga vēstis tie ir nogādājuši. Un Viņš zin par tiem visu un uzskaitīts tiek viss.

73. Ietīnīs savās drānās

Daļa Mekas, daļa Medīnas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

73:1 Tu, kas esi ietīnīs savās drānās!

73:2 Piecelīs naktī uz lūgšanu. Ne uz visu nakti,

73:3 uz pusi no tās, vai nedaudz mazāk.

73:4 Vai nedaudz vairāk. Un lasi Kurānu – lēni un vienmērīgi.

73:5 Patiešām, Mēs tev sūtīsim svarīgu ziņu.

73:6 Patiešām, piecēlies naktī ir grūti, bet tas iedarbojas spēcīgāk un ir piemērotāk vārda lasīšanai.

73:7 Patiešām, tu biji ļoti aizņemts visu dienu.

73:8 Nu piemini sava Radītāja vārdu un velti sevi visu tikai Viņam.

73:9 Viņš ir austrumu un rietumu Augstais Kungs un nav citu dievu, vienīgi Viņš. Ņem Viņu par savu Visu Lietu Kārtotāju.

73:10 Un panes pacietīgi visu, ko tie saka un laipni turies no viņiem tālāk.

73:11 Un atstāj Manā ziņā patiesības noliedzējus un tos, kas bauda vieglu dzīvi. Un ļauj viņiem vēl kādu brīdi atvilkt elpu.

73:12 Patiešām, Mums ir važas un liesmojoša Uguns,

73:13 un ēdiens, kas iesprūst kaklā, un mokpilns sods.

73:14 Tajā dienā, kad zeme un kalni sāks tricēt, kad kalni pārvērtīsies vēja nestās smiltīs.

73:15 Patiešām, Mēs pie jums esam sūtījuši vēstnesi, lai tas par jums liecinātu, gluži tāpat kā Mēs sūtījām vēstnesi pie faraona.

73:16 Taču faraons vēstnesim nepaklausīja un Mēs satvērām to iznīcinošā tvērienā.

73:17 Tad, kā jūs, neticīgi būdami, nosargāsiet sevi tajā dienā, kad bērniem mati kļūs sirmi?

73:18 Debesis tur augšā pārplīsīs un Dieva solījumam būs jāpiepildās.

73:19 Patiešām, šis ir atgādinājums visiem, lai katrs, kas to vēlas, uzsāk savu ceļu pie Dieva.

73:20 Patiešām! Tavs Kungs redz, ka reizēm tu un tavi ticības brāļi pavadāt nakts divas trešdaļas lūgšanās – reizēm pusi nakts, reizēm trešo daļu. Dienas un nakts garumu nosaka Dievs. Viņš zin, ka jūs stundas neskaitāt, tādēļ Savā žēlastībā ļauj tev lasīt priekšā Kurānu tik daudz, cik tu spēj.

Viņš zin, ka daži no jums var saslimt, ka citi atrodas ceļā, Dieva labvēlību meklēdami, bet vēl citi cīnās uz Dieva ceļa. Lasiet priekšā Kurānu, cik daudz jūs spējat, ievērojiet Ikāmat-as-Salāt un dodiet az-Zakāt un jūs būsiet devuši Dievam labu aizdevumu. Un visu, ko sev būsiet darījuši labu, jūs atradīsi pie Dieva. Un jums tiks atlīdzināts labāk un vairāk. Un lūdziet Dievam piedošanu. Patiešām, Dievs ir Mūžam Piedodošais, Žēlsirdīgais.

74. Ievīstīties savās drānās

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

74:1 Ak tu, kas esi ievīstīties savās drānās!

74:2 Piecelies un brīdini,

74:3 un teic slavu savam Augstajam Kungam,

74:4 un notīri savas drānas,

74:5 un turies tālāk no draņķības,

74:6 un nedod, lai saņemtu vairāk,

74:7 un, sava Augstā Kunga labā, esi pacietīgs.

74:8 Tad, kad atskanēs Taure,

74:9 tā diena būs grūta diena.

74:10 Neticīgajiem tā nebūs viegla.

74:11 Atstāj Manā ziņā to, ko Es radīju vienu un pliku,

74:12 un devu tam papildnam no visa kā,

74:13 ieskaitot bērnus sev blakus.

74:14 Un Es noklāju visu zemi viņa priekšā.

74:15 Tad viņš gribēja, lai Es dodu tam vēl.

74:16 Taču nē! Viņš spītīgi noliedza Mūsu vēstis.

74:17 Drīz Es likšu viņam izciest bargu sodu.

74:18 Patiešām! Jo viņš dumpojās.

74:19 Tad, lai viņš iznīkst par savu dumpošanu!

74:20 Tad, lai viņš vēlreiz iznīkst par savu dumpošanu!

74:21 Tad viņš apdomājās,

74:22 sarauca pieri un sabozās.

74:23 Tad viņš lepni uzgriezta muguru

74:24 un sacīja: "Tas nav nekas cits, kā vien pakaļ taisīta burvestība.

74:25 Tas nav nekas cits, kā vien mirstīgu ļaužu runas."

74:26 Drīz Es to iemetīšu Ellē.
 74:27 Un kas tev pateiks, kas ir Elle?
 74:28 Tā netaupa neko un viss tiek sadedzināts.
 74:29 Tā apsvilina cilvēkam ādu.
 74:30 Un sargi tur ir, deviņpadsmit pēc skaita.
 74:31 Un par Uguns sargiem Mēs esam nolikuši vienīgi eņģeļus. Un viņu skaitu Mēs esam noteikuši par pārbaudījumu neticīgajiem, lai rakstu ļaudis varētu būt pārliecināti, bet ticīgie kļūtu vēl stiprāki savā ticībā, lai rakstu ļaudīm un ticīgajiem nebūtu ne mazāko šaubu, un, lai tie, kuru sirdis ir samaitātas un neticīgie varētu jautāt: «Ko gan Dievs ar šo piemēru ir gribējis pateikt?» Dievs pēc savas gribas vai nu vada vai maldina ļaudis. Un neviens nepazīst Viņa karotājus, vienīgi Viņš pats. Un šis ir tikai atgādinājums visiem cilvēkiem.
 74:32 Jā! Es zvēru pie mēness,
 74:33 pie nakts, kad tā atkāpjas,
 74:34 pie rītausmas, kad tā pieņemaspazožumā,
 74:35 ka, patiešām, tās ir tikai vienas no šausmām,
 74:36 brīdinājums visiem mirstīgajiem,
 74:37 ikvienam no jums, kas izvēlas iet uz priekšu, vai atpakaļ.
 74:38 Ikvienam būs jāatbild par to, ko viņš būs darījis,
 74:39 izņemot tos, kas stāvēs labajā pusē.
 74:40 Paradīzes Dārzā viņi jautās viens otram
 74:41 par noziedzniekiem.
 74:42 «Kas noveda jūs Ellē?»
 74:43 Viņi sacīs: “Mēs neievērojām Ikāmat-as-Salāt.
 74:44 Mēs nepabarojām trūkcietējus.
 74:45 Mēs ielaidāmies tukšās runās ar tukšgalviem.
 74:46 Mēs noliedzām Atmaksas dienu,
 74:47 līdz kamēr mums pienāca beigas.”
 74:48 Un tagad viņiem nelīdz vairs nekāda aizbildniecība.
 74:49 Tad, kas ir ar viņiem, ka tie atgādinātājam uzgriež muguras?
 74:50 It kā tie būtu izbiedēti ēzeļi,
 74:51 kas bēg no lauvām?
 74:52 Nē! Viņi grib, lai vēsts tiek atnesta katram atsevišķi un atritināta viņu acu priekšā.
 74:53 Nē! Viņi nebīstas no dzīves Viņā saulē.
 74:54 Nē! Patiešām, šis ir atgādinājums.
 74:55 Un, ikviens, kas to vēlas, var ņemt to vērā.
 74:56 Bet viņi neņems to vērā, ja Dievs to negribēs. Viņš ir tas, no kā ir jābīstas un Viņš ir tas, kas spēj piedot.

75. Atmodināšana

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

75:1 Es zvēru pie Atmodināšanas dienas!

75:2 Un pie sevi apsūdzošās dvēseles!

75:3 Vai cilvēks domā, ka Mēs nespēsīm savākt viņa kaulus?

75:4 Mēs spējam atjaunot pat viņa pirkstu galiņus.

75:5 Bet cilvēks negrib ievērot Dieva likumus.

75:6 Viņš jautā: "Kad būs tā Atmodināšanas diena?"

75:7 Bet, kad viņa acis aizmiglosies,

75:8 un mēness satumsīs

75:9 un saplūdīs ar sauli,

75:10 tajā dienā cilvēks sauks: "Kur lai es glābjos?"

75:11 Patiešām, tad nebūs, kur bēgt.

75:12 Jo tajā dienā apstāšanās vieta būs pie tava Augstā Kunga.

75:13 Tajā dienā cilvēkam tiks darīts zināms, ko viņš ir darījis, un ko atstājis aiz sevis.

75:14 Cilvēks pats būs liecinieks pret sevi.

75:15 Pat, ja centīsies sevi attaisnot.

75:16 Nepiepūli velti savu mēli, censdamies to ātrāk priekšā nolasīt.

75:17 Patiešām, tā ir Mūsu daļa – dot to visā pilnībā un nolasīt tev priekšā.

75:18 Un, kad Mēs būsim to nolasījuši tev priekšā, būs tava kārta lasīt.

75:19 Jo, patiešām, izskaidrot to - tas ir Mūsu uzdevums.

75:20 Bet jūs gribat tūlīt un tagad,

75:21 un nedomājat par dzīvi Viņā saulē.

75:22 Dažas sejas būs mirdzošas tajā dienā,

75:23 raugoties uz savu Augsto Kungu.

75:24 Un dažas sejas būs satumsušas tajā dienā,

75:25 nojaušot, ka ar tiem notiks kas slikts.

75:26 Un, kad dvēsele kāps kablā,

75:27 un tiks sacīts: "Kurš to dziedinās, kurš glābs?"

75:28 Un, kad viņam liksies, ka ir pienācis gals,

75:29 kad kāju novietos blakus kājai,

75:30 ceļš tajā dienā vedīs pie viņa Augstā Kunga.

75:31 Un, ne viņš pieņēma patiesību, ne arī lūdzās.
75:32 Viņš patiesību noliedza un uzgrieza tai muguru.
75:33 Un tad lielīgi devās atpakaļ pie savējiem.
75:34 Ak vai! jums, un ak vai!
75:35 Un, ak vai! jums, un ak vai!
75:36 Vai tiešām cilvēks domā, ka tiks atstāts savā vaļā?
75:37 Vai viņš ir bijis kas vairāk par pilienu no izmestas sēklas?
75:38 Tad viņš kļuva par asins receklīti, tad ieguva veidu un samērīgu izskatu.
75:39 Un tad Dievs radīja tos divus – vīrieti un sievieti.
75:40 Un tad Viņš nespētu dot dzīvību mirušajam?

76. Cilvēks

Medīnas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

76:1 Vai cilvēkam nav bijis tāds laiks, kad viņu neviens pat nepieminēja?
76:2 Tik tiešām, Mēs radījām viņu no Nutfah (vīrišķās un sievišķās sēklas), lai varētu viņu pārbaudīt. Un devām viņam dzirdi un redzi.
76:3 Tik tiešām, Mēs vadījām viņu pa taisnu ceļu, vai viņš bija par to pateicīgs vai nepateicīgs.
76:4 Tik tiešām, priekš neticīgajiem Mēs esam sagatavojuši dzelzs ķēdes, dzelzs kakla riņķus un Uguni pilnās liesmās.
76:5 Tik tiešām, dievbijīgie dzers no kausa, kam piejaukts ūdens no Kāfūra,
76:6 avota, no kura dzers Dieva kalpi, likdami tam plūst dāsni jo dāsni.
76:7 Viņi pilda savus solījumus un bīstas dienas, kad nelaime izplatīsies visapkārt.
76:8 Un viņi, Dieva mīlestības vārdā, pabaro trūkumcietējus, bāreņus un gūstekņus,
76:9 sacīdami: “Mēs dodam to jums Dieva vārdā un neprasām par to ne samaksu, ne pateicību!
76:10 Patiešām, Mēs bīstamies no tās mūsu Augstā Kunga skarbās un nelaimīgās dienas.”
76:11 Bet Dievs pasargās tos no ļauna tajā dienā, un izlies pār viņiem skaistuma un prieka gaismu.

76:12 Un Dievs viņiem atlīdzinās par viņu pacietību. Viņš dos tiem Dārzu un zīda drānas.

76:13 Tur viņi sēdēs, atlaižušies ērtos sēdekļos, un nejutīs ne svelmainu karstumu, ne svelošu aukstumu.

76:14 Tur būs ēna un augļu ķekari nokarāsies zemu virs viņiem.

76:15 Un apkārt tiks laisti sudraba šķīvji un kristāla kausi.

76:16 Kristāldzidri, kalti sudrabā. To izmēru noteiks viņi paši, atkarībā no savām vēlmēm.

76:17 Un viņiem tiks pasniegts dzēriena kauss, kurā ingvers būs sajaukts

76:18 ar ūdeni no Salsabiles avota.

76:19 Un starp viņiem staigās un tos apkalpos mūžam jauni zēni – tos uzskatot, tev liksies, ka tur ir izkaisītas pērles.

76:20 Un, kad tu paraudzīsies apkārt, tu visur redzēsi svētlaimi un neiedomājamu krāšņumu.

76:21 Viņi valkās drēbes no zaļa zīda un brokāta un greznosies ar sudraba rokas sprādzēm un Dievs dos tiem tīru un svētītu dzērienu.

76:22 “Patiešām, tā jums tiek atlīdzināts, jūsu pūles ir tikušas novērtētas.”

76:23 Patiešām, Mēs sūtām tev Kurānu pa daļām.

76:24 Tādēļ esi pacietīgs un gaidi, ko tev pavēlēs Dievs. Un neklausī neticīgajiem un likumpārkāpējiem no viņu vidus.

76:25 Un piemini sava Augstā Kunga vārdu rītos un vakaros.

76:26 Un arī naktīs kriti pie zemes un teic Viņam slavu visu cauru nakti.

76:27 Patiešām, neticīgiem ļaudīm tik tas, kas notiek tagad un viņi nedomā ne par kādu grūtu dienu.

76:28 Mēs tos radījām un Mēs tos darījām stīprus un, ja tāda būs Mūsu griba, Mēs viņus visus nomainīsim ar viņiem līdzīgiem.

76:29 Patiešām, šis ir atgādinājums. Un katrs, kas to vēlas, lai uzsāk ceļu pie sava Radītāja.

76:30 Un jūs to negribēsiet, kamēr to negribēs Dievs. Patiešām, Dievs ir Visu Zinošais, Gudrības Pilnais.

76:31 Dievs apžēlo katru, ko grib. Bet ļaundariem Viņš gatavo mokpilnu sodu

77. Tie, kas tiek sūtīti

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

77:1 Es zvēru pie tiem, kas tiek sūtīti viens pēc otra,
77:2 pie vējiem, kas nīkni pūš,
77:3 un pie tiem, kas izkriedē mākoņus,
77:4 pie tiem, kas atnes Kritēriju, lai atšķirtu labu no ļauna,
77:5 un pie tiem, kas nones atgādinājumu,
77:6 par apstiprinājumu un brīdinājumu,
77:7 ka, patiešām, tas, kas ir apsolīts – piepildīsies.
77:8 Kad zvaigznes izdzīsīs,
77:9 kad debesis tiks sarautas gabalos,
77:10 kad kalni tiks aizpūsti
77:11 un vēstnešiem būs pienācis sapulcēšanās laiks –
77:12 priekš kuras dienas tiek turētas šīs zīmes?
77:13 Priekš Tiesas dienas.
77:14 Bet kā tu zināsi, kas ir Tiesas diena?
77:15 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:16 Vai Mēs netikām iznīcinājuši iepriekšējās paaudzes?
77:17 Arī vēlākajām bija tāds pats liktenis.
77:18 Tā Mēs rīkojamies ar noziedzniekiem.
77:19 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:20 Vai Mēs netikām radījuši jūs no niecīga šķidruma piliena?
77:21 Tad Mēs to novietojām drošā patvērumā
77:22 uz noteiktu laiku.
77:23 To noteicām Mēs un Mēs to nosakām vislabāk.
77:24 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:25 Vai Mēs neesam devuši zemi par patvēruma vietu
77:26 gan dzīviem, gan mirušiem?
77:27 Un, vai Mēs neizvietojām uz tās lielus, neizkustināmus kalnus? Un vai
Mēs nerūpējāmies par to, lai jums būtu svaigs ūdens, ar ko dzesēt slāpes?
77:28 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:29 (Un viņiem tiks sacīts:) “Tur ir tas, ko jūs noliedzāt – jūsu ceļš ved uz
turieni!”
77:30 Ejiet to dūmu ēnā, tie paceļas kā trīs stabi.
77:31 Tie nedod pavēni un nesargā no liesmām.

77:32 Patiešām, no tiem izšaujas dzirksteles, milzīgas kā koku stumbri,
77:33 kā dzelteni kamieļi.
77:34 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:35 Tā ir diena, kad viņi nerunās.
77:36 Tiem netiks dota iespēja ne teikt ko sev par labu, ne attaisnoties.
77:37 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:38 Šī ir tiesas diena. Mēs esam sasaukuši kopā gan jūs, gan visas iepriekšējās paaudzes.
77:39 Ja jūs gribat dumpoties – dumpojieties pret Mani!"
77:40 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:41 Patiešām, taisnīgie būs ēnā un starp avotiem
77:42 un baudīs augļus, kādus vien sirds kāro.
77:43 "Ēdiet un dzeriet, cik vēlaties, tā ir balva par to, ko jūs esat darījuši."
77:45 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:46 Jūs, noziedznieki! Vēl kādu laiku jūs varat ēst, priecāties un baudīt dzīvi.
77:47 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:48 Un, kad viņiem saka: "Kritiet pie zemes!" viņi nekrīt pie zemes.
77:49 Ak vai! tajā dienā, patiesības noliedzējiem!
77:50 Tad kam gan, pēc šīs vēsts, viņi ticēs?

78. Vēsts

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

78:1 Par ko viņi viens otru izjautā?
78:2 Par lielo Vēsti,
78:3 ko katrs tulko citādi.
78:4 Nekas, drīz tie sapratīs.
79:5 Tad, nē taču! Drīz tie sapratīs.
78:6 Vai Mēs neesam darījuši zemi par gultu?
78:7 Un kalnus par stabiem?
78:8 Un Mēs radījām jūs pa pāriem,
78:9 un Mēs sūtījām jums miegu atpūtai,
78:10 un Mēs devām nakti par segu,
78:11 un Mēs devām dienu iztikas gādāšanai,
78:12 un Mēs uzcēlām pār jums septiņas debesu velves,
78:13 un Mēs likām spožu spīdekli pie tām,

78:14 un Mēs sūtījām no mākoņiem bagātīgu lietus ūdeni,
78:15 lai izaugtu labība, dažādi augi
78:16 un biezi salapojusi dārzi.
78:17 Patiešām, tiesas diena ir jau nozīmēta,
78:18 diena, kad atskanēs Taure, un jūs bariem vien iznāksiet priekšā,
78:19 un debesis tiks atvērtas un kļūs par vārtiem
78:20 un kalni, kā mirāžā, izkustēsies no savām vietām.
78:21 Patiešām, Elle jau gaida,
78:22 ļaundaru ceļa gals,
78:23 kur tie paliks uz laiku laikiem.
78:24 kur nebūs ne ēnas, kur patverties, ne dzēriena, ar ko veldzēt slāpes,
78:25 vienīgi verdošs ūdens un uguns svelme -
78:26 gluži atbilstošs atalgojums.
78:27 Patiešām, viņi negaidīja, ka nāks tāds rēķins
78:28 un spītīgi noliedza Mūsu zīmes.
78:29 Bet Mēs visu uzskaitījām kādā grāmatā.
78:30 Baudiet nu, ko esat pelnījuši, un tas, ko Mēs dosim jums vēl, būs vienīgi
sods.
78:31 Patiešām, taisnīgos gaida veiksmē.
78:32 Dārzi un vīnogulāji,
78:33 un brīnišķīgas draudzenes atbilstošā vecumā
78:34 un piepildīti kausi.
78:35 Tur tie nedzirdēs tukšas un melīgas runas.
78:36 Kā atalgojums no jūsu Augstā Kunga, kā dāvana
78:37 no debesu, zemes un visa, kas starp tām, Žēlastības Pilnā Kunga. Bet
vārds nevienam netiks dots.
78:38 Tajā dienā, kad Gars un eņģeļi stāvēs rindās izkārtoties, runās tikai
tie, kam Žēlastības Pilnais to atļaus, un tie runās tikai to, kas ir.
78:39 Šī ir tā Īstā diena. Un katrs, kas vēlas, lai uzsāk atgriešanās ceļu pie sava
Radītāja.
78:40 Patiešām, Mēs esam jūs brīdinājuši no soda, kas jūs gaida tajā dienā,
kad cilvēks ieraudzīs, ko ir darījušas viņa rokas, bet neticīgais sacīs: "Ak vai,
man! Kaut es būtu mazs puteklītis!"

79. Izrāvēji

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

79:1 Es zvēru pie tiem, kas tās plēsdami izplēš,
79:2 un tiem, kas tās saņem maigām rokām,
79:3 un tiem, kas līgani peld izplatījumā,
79:4 un tiem, kas strauji izraužas uz priekšu,
79:5 un tiem, kas izpilda pavēles.
79:6 Tajā dienā, kad zeme nodrebēs,
79:7 un tad nodrebēs vēlreiz,
79:8 sirdīs sarausies
79:9 un acu plaksti nolaidīsies.
79:10 Viņi saka: "Vai mēs patiešām atkal būsīm tādi, kādi bijām?"
79:11 Kad būsīm jau bijuši vien satrūdējuši kauli?"
79:12 Viņi saka: "Tā būs zaudējumu pilna atgriešanās!"
79:13 Bet atskanēs viens vienīgs kļiedziens
79:14 un lūk! viņi tiks atmodināti.
79:15 Vai esi dzirdējis stāstu par Mūsā?
79:16 Svētītajā Tūa ielejā viņa Kungs tam uzsauca:
79:17 "Ej pie faraona. Patiešām, viņš ir pārkāpis visas robežas.
79:18 Un saki: Vai tu gribi attīrīties no saviem ļaunajiem darbiem?
79:19 Un es tev rādīšu ceļu pie tava Augstā Kunga, ka tu vari Viņu bīties?"
79:20 Tad viņš parādīja tam varenu zīmi.
79:21 Bet faraons to noliedza un nepaklausīja.
79:22 Viņš uzgriezta muguru
79:23 un lika sasaukt visus savus ļaudis.
79:24 Tad viņš sacīja: "Es esmu jūsu kungs, visu augstākais!"
79:25 Tad Dievs to sodīja - par to pirmo noziegumu un par to pēdējo.
79:26 Patiešām, te ir ko mācīties katram, kas Dieva bīstas.
79:27 Ko ir grūtāk radīt – jūs, cilvēkus, vai debesis? Tās radīja Viņš.
79:28 Viņš pacēla tās augstumos un padarīja tās samērīgas.
79:29 Un nakti Viņš padarīja tumšu un rītausmu gaišu.
79:30 Pēc tam Viņš izklāja zemi.

79:31 Viņš lika ūdeņiem tecēt uz tās un ierīkoja ganības,
79:32 un izvietoja uz tās noturīgus kalnus.
79:33 Lai jums un jūsu lopiem būtu iztikas avots.
79:34 Bet tad, kad nāks Lielā posta diena,
79:35 kad cilvēks atcerēsies, pēc kā tika centies
79:36 un Elle būs visu acu priekšā,
79:37 tad tam, kas darīja ļaunu
79:38 un deva priekšroku šīs pasaules dzīvei,
79:39 atvērsies Elles vārti.
79:40 Bet tam, kas bijās stāties sava Radītāja priekšā, kas neklausīja savām
tukšajām iegribām,
79:41 patiešām, viņa patvērums būs Paradīzē.
79:42 Viņi tev jautā par to stundu, kad tā nāks?
79:43 Bet tu par to neko nezini teikt.
79:44 Šī zināšana ir vienīgi pie tava Augstā Kunga.
79:45 Tu esi tikai brīdinātājs tiem, kas no tās bīstas.
79:46 Kad tā diena pienāks, tiem liksies, ka uz zemes tie ir bijuši vien dažas
stundas pēcpusdienā, vai no rīta.

80. Viņš sarauca pieri

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

80:1 Viņš sarauca pieri un novērsās.
80:2 Pie viņa bija pienācis kāds aklais.
80:3 Bet kā tu vari zināt, varbūt viņš bija nācis, lai varētu tikt attīrīts?
80:4 Vai uz klausīt atgādinājumu un iegūt kaut ko no tā?
80:5 Tam, kas ir ar sevi apmierināts,
80:6 tu pievērs uzmanību.
80:7 Tevi taču nevar vainot par to, ka viņš netiek attīrīts.
80:8 To, kas nāk pie tevis ar degošu sirdi,
80:9 to, kas Dievu bīstas,
80:10 to tu neievēro.
80:11 Nē, patiešām! Tas ir atgādinājums.
80:12 Un, kas grib, var to paturēt prātā.
80:13 Tas ir uzrakstīts uz šīm cildenajām,
80:14 iedvesmas pilnajām, tīrajām lapām

80:15 un to ir rakstījušas
80:16 cēlas un prasmīgas rokas.
80:17 Ak vai, cilvēkam! Cik viņš gan ir nepateicīgs!
80:18 No kā Viņš to ir radījis?
80:19 No sēklas piliena Viņš to ir radījis un piešķīris tam samērīgu izskatu.
80:20 Cilvēka ceļu uz zemes Viņš dara vieglu.
80:21 Tad Viņš sūta tam nāvi un noliek dusēt kapā.
80:22 Un tad, kad Viņš to gribēs, Viņš to atmodinās.
80:23 Taču cilvēks nepilda Dieva gribu.
80:24 Lai cilvēks paraugās, ko viņš ēd.
80:25 Mēs liekam nolīt bagātīgam lietum.
80:26 Mēs uzirdinām zemi.
80:27 Mēs liekam tur izaugt labībai.
80:28 Un vīnogulājiem un svaigiem dārzeņiem.
80:29 Un olīvkokiem un dateļpalmām
80:30 un dārziem biezām lapām,
80:31 un augļiem un zālei,
80:32 lai cilvēkiem un viņu ganāmpulkiem būtu iztika.
80:33 Bet dienā, kad no Taures skaņas aizkritīs ausis,
80:34 kad cilvēks pametīs savu brāli,
80:35 un savu māti un savu tēvu,
80:36 un savu sievu un savus bērnus,
80:37 jo tajā dienā katram būs jāatbild par sevi,
80:38 dažas sejas tajā dienā būs gaišas,
80:39 smejošas un priecīgas par labām ziņām.
80:40 Citas sejas tajā dienā klās putekļi,
80:41 tos apklās tumsa.
80:42 Tie ir tie neticīgie, tie ir tie viltnieki.

81. Satīšanās

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 81:1 Kad saule satīsies sevī,
81:2 kad zvaigznes sāks krist,
81:3 kad kalni sāks kustēties,
81:4 kad kamieļmātes izmetīs savus augļus,
81:5 kad meža zvēri sāks pulcēties baros,
81:6 kad jūras sāks pārplūst,
81:7 kad dvēseles sāks atgriezties miesās,
81:8 kad dzīvi aprakta meitiņa jautās,
81:9 par kādiem noziegumiem viņa ir tikusi nogalināta,
81:10 kad visi darbu saraksti tiks atvērti vaļā,
81:11 kad debesis tiks saritinātas,
81:12 kad Elles ugunis būs gatavas iedegties
81:13 un Paradīze būs tuvu,
81:14 tad katra dvēsele zinās, ko ir atnesusi sev līdz.
81:15 Es zvēru pie planētām, kas attālinās,
81:16 pārvietojās un pazūd,
81:17 pie aizejošās nakts,
81:18 un pie maīgi elpojošās rītausmas,
81:19 patiešām, šos vārdus saka cēls Sūtnis (Džibrils),
81:20 apveltīts ar spēku un augstu stāvokli pie Tā Troņa Kunga,
81:21 paklausīšanas un uzticības cienīgs.
81:22 Jūsu brālis nav sajucis prātā,
81:23 un, patiešām, viņš to redzēja pie skaidrā horizonta.
81:24 Un viņš neslēpj to, kas viņam ir ticis atklāts par Apslēpto.
81:25 Un tie nav tā padzītā (Iblīsa) vārdi.
81:26 Un tā, uz kuriem jūs ejat?
81:27 Jo šis ir tikai atgādinājums ļaudīm,
81:28 tiem no jums, kas grib iet pa taisnu ceļu.
81:29 Taču jūs to negribēsiet, ja to negribēs Dievs, Pasaules Valdnieks.

82. Sarautas gabalos

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 82:1 Kad debesis tiks sarautas gabalos,
82:2 kad zvaigznes izklidīs un nokritīs,
82:3 kad jūras izžūs
82:4 un kapi atvērsies,
82:5 tad katra dvēsele uzzinās, ko tā ir darījusi un ko tā ir atstājusi aiz sevis.
82:6 Ak, ļaudis! Kas liek jums šaubīties par Dievu, jūsu Augstsirdīgo Kungu,
82:7 kas visus jūs ir radījis un darījis pilnīgus un samērīgus?
82:8 Un licis jums, pēc savas gribas, būt tik dažādiem.
82:9 Un tomēr, Atmaksas dienu jūs noliedzat.
82:10 Un, patiešām, pār jums ir sargi,
82:11 cildeni, visu pierakstoši.
82:12 Tie redz visu, ko jūs darāt.
82:13 Patiešām, taisnīgie baudīs svētlaimi.
82:14 Un, patiešām, krāpniekus gaida Elles ugunis.
82:15 Atmaksas dienā viņi tur degs
82:16 un ārā viņi netiks.
82:17 Kā jums paskaidrot, kas ir Atmaksas diena?
82:18 Patiešām, kā?
82:19 Tajā dienā neviena dvēsele nevarēs aizbilst par otru un pavēles dos Dievs.

83. Mēritāji ar nepilnu mēru

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 83:1 Ak vai! tiem, kas dod mazāk kā pienākas dot,
83:2 kas no ļaudīm pieprasa pilnu mēru,
83:3 bet iemēra mazāk, kad sver priekš citiem.
83:4 Vai viņi domā, ka netiks atmodināti
83:5 kādā lielā dienā?
83:6 Tajā dienā, kad ļaudis stāvēs Pasaules Valdnieka priekšā?
83:7 Patiešām, krāpnieku saraksts jau ir Sidžinā.
83:8 Kā tev zināt, kas ir Sidžins?
83:9 Tā ir kāda pierakstu grāmata.
83:10 Ak vai! tajā dienā, tiem noliedzējiem,
83:11 kas noliedz Atmaksas dienu.
83:12 To nenoliedz neviens, tikai visļauņākie noziedznieki.
83:13 Kad tiem tiek lasītas Mūsu vēstis, tie saka: "Tās jau ir tikai tādas vecu ļaužu pasakas!"
83:14 Nē, patiešām! Traipi klāj viņu sirdis, dēļ tā, ko viņi ir darījuši.
83:15 Nē, patiešām! Tajā dienā viņi tiks nošķirti no sava Radītāja.
83:16 Jo, patiešām, viņi degs Elles ugunīs.
83:17 Un tad tiks sacīts: "Lūk, tas ir tas, ko jūs noliedzāt."
83:18 Nē, patiešām! Taisnīgo saraksts jau ir Illijunā.
83:19 Kā tev zināt, kas ir Illijuns?
83:20 Tā ir kāda pierakstu grāmata.
83:21 To ir apliecinājuši tie, kas stāv tuvu Dievam.
83:22 Patiešām, taisnīgie būs Paradīzē,
83:23 uz saviem troņiem, vērodami visu sev apkārt.
83:24 Tu redzēsi viņu sejas atmirdzam svētlaimē.
83:25 Tiem dos padzerties tīru, izturētu vīnu,
83:26 aizzieģelētu ar muskusu – tas ir to pūļu vērts –
83:27 un sajauktu ar ūdeni no Tasmīna avota,
83:28 avota, no kura dzer izredzētie.
83:29 Patiešām, noziedznieki, kas par ticīgajiem vienmēr ir smējušies,
83:30 samirkšķinās, ejot iet garām.

83:31 Un, atgriežoties pie savējiem, izsmej tos.
83:32 Un, ticīgos redzot, viņi saka: "Patiešām, tie ir tie, kas ir nomaldījušies no ceļa."
83:33 Bet viņi nebija tikuši sūtīti tiem par uzraugiem.
83:34 Šodien ticīgie smiesies par neticīgajiem.
83:35 Un vēros tos no saviem troņiem.
83:36 Vai neticīgajiem arī nav jāsaņem kāda alga par to, ko tie ir darījuši?

84. Saplišana

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

84:1 Kad debesis sadalīsies gabalos,
84:2 pakļaujoties sava Augstā Kunga pavēlei,
84:3 un, kad zeme atvērsies,
84:4 un izmetīs visu, kas tajā un kļūs tukša,
84:5 pakļaujoties sava Augstā Kunga pavēlei,
84:6 ak, ļaudis! Patiešām, ja jūs pieliksiet pūles, tiecoties pretī savam Radītājam, jūs satiksiet Viņu.
84:7 Tas, kam viņa grāmata tiks iedota labajā rokā,
84:8 saņems vieglu rēķinu
84:9 un priecīgs atgriezīsies pie savas ģimenes.
84:10 Tas, kam viņa grāmata tiks iedota no aizmugures,
84:11 drīz sāks piesaukt nāvi,
84:12 jo degs Elles ugunīs.
84:13 Patiešām, viņš dzīvoja laimīgi starp savējiem.
84:14 Patiešām, viņš nedomāja, ka satiks savu Radītāju.
84:15 Jā! Patiešām, viņa Augstais Kungs to redzēja visu laiku.
84:16 Es zvēru pie vakara blāzmas,
84:17 pie nakts un tā, ko tā apslēpj,
84:18 un pie pilnmēness!
84:19 Jūs pāriesiet no viena stāvokļa otrā.
84:20 Tad, kas ir ar viņiem, ka tie netic?

84:21 Un kāpēc, kad tiem tiek lasīts priekšā Kurāns, tie nekrīt pie zemes?

84:22 Nē! Tie, kas netic, Kurānu noliedz.

84:23 Un Dievs zin vislabāk, ko tie slēpj savās sirdīs.

84:24 Tādēļ dari tiem zināmu vēsti par mokpilnu sodu.

84:25 Bet tiem, kas tic un dara taisnus darbus, tiks atlīdzināts bezgalīgi.

85. Zvaigžņu mājvieta

Mekas sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

85:1 Es zvēru pie debesīm, kas ir zvaigžņu mājvieta,

85:2 un pie Apsolītās dienas,

85:3 un pie liecinieka un pie tā, kas ir ticis apliecināts!

85:4 Lai nolādēti ir tie, pie tās ugunsbedres,

85:5 uguns kūrēji un uzturētāji!

85:6 Tur viņi sēž, blakus ugunij,

85:7 liecinieki tam, ko paši dara ar ticīgajiem ļaudīm.

85:8 Tie ņēma viņiem ļaunā tikai to, ka tie ticēja Dievam, Visu Spēcīgajam, Katras Uzslavas Vērtajam,

85:9 Tam, kam pieder Augstākā Vara debesīs un virs zemes. Un Dievs ir liecinieks par visām lietām.

85:10 Patiešām, tos, kas vajā ticīgos vīrus un sievas, un vēlāk to nenožēlo, gaida Elles mokas un Dedzinošās Uguns sods.

85:11 Patiešām, tos, kas tic un dara taisnus darbus, gaida Dārzi, zem kuriem upes plūst. Un tā ir vislielākā uzvara.

85:12 Patiešām, tava Kunga tvēriens ir skarbs.

85:13 Patiešām, tas ir Viņš, kas rada pirmoreiz un tad vēl un vēl.

85:14 Un Viņš ir Mūžam Piedodošais, Mīlestības Pilnais,

85:15 Mirdzošā Troņa Kungs!

85:16 Un Viņš spēj veikt visu, ko nodomā.

85:17 Vai neesat dzirdējuši stāstu par karapulkiem,

85:18 par faraonu un par Tamūda ļaudīm?

85:19 Bet neticīgie turpina to visu noliegt.

85:20 Taču Dievs ir tiem visapkārt.

85:21 Šis ir Cildenais Kurāns,

85:22 ierakstīts Grāmatu Grāmatā (al-Lauh al-Mafhūz).

86. Atnācējs naktī

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 86:1 Es zvēru pie debesīm un Atnācēja naktī!
86:2 Kā tev zināt, kas ir Atnācējs naktī?
86:3 Tā ir zvaigzne, kuras gaisma izlaužas cauri naktij!
86:4 Nav nevienas dvēseles, kurai klāt nestāvētu tās sargs.
86:5 Lai cilvēks redz, no kā viņš ir radīts.
86:6 Viņš radīts ir no šķidruma, kas nāk
86:7 no vietas starp mugurkaulu un ribām.
86:8 Patiešām, Viņš spēj viņu atmodināt.
86:9 Tajā dienā, kad viss, kas ir apslēpts, tiks pārbaudīts,
86:10 viņš būs bezspēcīgs un bezpalīdzīgs.
86:11 Es zvēru pie debesīm, kas atkal un atkal dod lietus ūdeni,
86:12 pie zemes, kas, asnu dzīta, atveras,
86:13 patiešām, šis ir lemjošs vārds,
86:14 un netiek sacīts pa jokam.
86:15 Patiešām, viņi kaut ko perina.
86:16 Bet arī Man ir savs plāns.
86:17 Dod neticīgajiem atelpu. Dod viņiem vēl nelielu atelpu.

87. Visaugstākais

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 87:1 Teic slavu savam Kungam, Visu Augstākajam,
87:2 Kas visu radījis un izveidojis,
87:3 Kas nosaka likteņus un vada tos,
87:4 Kas ganībām liek zaļot
87:5 un vēlāk pārvērš tumšos rugājos.
87:6 Mēs liksim tev to lasīt priekšā, tu iegaumēsi to,
87:7 ko vēlēs Dievs. Patiešām, Viņš zina Redzamo un Apslēpto.

87:8 Bet tavu ceļu Mēs padarīsim vieglu.
87:9 Un atgādini, ja atgādinājums nāk par labu.
87:10 Tas, kurš bīstas Dieva, ņems to vērā.
87:11 Un ļaunais no tā izvairīsies.
87:12 Tas, kurš degs Lielajā Ugunī,
87:13 kur ne viņš mirs, ne dzīvos.
87:14 Un, protams, veiksies tam, kas sevi attīrīs,
87:15 kas piesauc savu Augsto Kungu un lūdzas.
87:16 Bet, nē! Jūs priekšroku dodat šīs pasaules dzīvei,
87:17 kaut dzīve Viņā saulē ir labāka un mūžam nebeidzas.
87:18 Patiešām, viss ir tā, kā par to rakstīts jau pirmajos rakstos –
87:19 Ibrāhīma un Mūsā rakstos.

88. Visu letverošā

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

88:1 Vai esi dzirdējis par Visu letverošo? (Atmodināšanas diena)
88:2 Dažas sejas tajā dienā būs pazemīgas,
88:3 pārgurušas, nomocītas.
88:4 Tie degs svilinoši karstā Ugunī.
88:5 Dzert viņiem dos no verdoša avota.
88:6 Viņu ēdiens būs vienīgi rūgti un ērkšķaini augi,
88:7 kas ne baro, ne pasargā no izsalkuma.
88:8 Tajā dienā būs arī prēcīgas sejas.
88:9 Gandarītas par paveikto.
88:10 Augstajā Dārzā,
88:11 kur nebūs dzirdamas tukšas runas.
88:12 Tur būs plūstošs avots.
88:13 Tur būs augsti troņi,
88:14 Un dzērienu kausi pa rokai,
88:15 Un sarindoti spilveni,
88:16 Un atritināti paklāji.

88:17 Vai neticīgie neredz kamieļus, kādi tie ir radīti?

88:18 Un debesis, kā tās paceļas?

88:19 Un kalni, kā tie ir izvietoti?

88:20 Un zeme, kā tā izplešas?

88:21 Tad atgādini viņiem, tu esi tikai atgādinātājs.

88:22 Tu neesi viņu uzraugs.

88:23 Bet to, kas uzgriež muguru un netic,

88:24 To Dievs sodīs ar visbargāko sodu.

88:25 Patiešām, viņiem būs jāatgriežas pie Mums,

88:26 Un tad, patiešām, Mēs tiem uzrādīsim rēķinu.

89. Rītausma

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

89:1 Es zvēru pie rītausmas,

89:2 Un pie Desmit Naktīm (Dhul-Hidža mēneša pirmās desmit dienas),

89:3 Un pie pāra un pie nepāra,

89:4 Un pie aizejošās nakts!

89:5 Vai tas ir pietiekošs zvērests priekš ļaudīm, kas saprot?

89:6 Vai redzēji, ko tavs Kungs izdara ar Āda ļaudīm,

89:7 ar Iramu, augsto pīlāru pilsētu,

89:8 kam līdzīgu nebija visā zemē?

89:9 Ar Tamūda ļaudīm, kas izcirta sev mājokļus ielejas klintīs,

89:10 un ar faraonu - mietu vīru?

89:11 Savās zemēs tie pārkāpa jebkuras robežas

89:12 un sēja postu pasaulē.

89:13 Un tavs Augstais Kungs lika soda pātagai nākt pār viņiem.

89:14 Patiešām, tavs Kungs ir Mūžam Nomodā Esošais.

89:15 Ja Dievs pārbauda cilvēku ar pagodinājumiem un dāvanām, cilvēks saka: «Mans Kungs mani ir paaugstinājis.»

89:16 Bet, ja Dievs pārbauda cilvēku ar trūkumu, cilvēks saka: «Mans Kungs mani ir pazemojis.»

89:17 Bet nē! Jūs taču bāreņus neesat pagodinājuši,
89:18 jūs taču nejūtat, ka jums būtu jāpabaro nabagie.
89:19 Jūs rīdami aprijat mantojumu
89:20 un manta ir tas, ko jūs mīlat par visu vairāk.
89:21 Bet nē! Kad zeme pārvērtīsies putekļos,
89:22 un tavš Augstais Kungs nāks ar saviem eņģeļiem rindu rindās,
89:23 Elle būs tuvu tajā dienā, un cilvēks atcerēsies visu. Bet vai atcerēšanās
viņam ko līdzēs?
89:24 Viņš sacīs: «Kaut es labāk būtu parūpējies par savu dzīvi Viņā saulē!"
89:25 Tajā dienā neviens nesodīs tik bargi, cik bargi sodīs Viņš.
89:26 Un neviens neuzliks tādas važas, kādas uzliks Viņš.
89:27 «Ak dvēsele, kas esi atradusi mieru!
89:28 Atgriezies pie sava Radītāja, gandarīta un līksma!
89:29 Nāc starp Maniem godājamiem kalpiem!
89:30 Nāc Manā Dārzā!

90. Pilsēta

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

90:1 Bet nē! Es zvēru pie šīs pilsētas (Meka),
90:2 un tu šajā pilsētā esi brīvs cilvēks.
90:3 Pie tā, kam piedzimst un pie tā, kas piedzimst.
90:4 Tik tiešām, Mēs radījām cilvēku, kas grūtības spēj pārvarēt.
90:5 Vai viņš domā, ka neviena stiprāka par viņu nav?
90:6 Viņš saka: "Es esmu izšķīdis milzu bagātību!"
90:7 Vai viņš domā, ka neviens viņu neredz?
90:8 Vai Mēs neesam viņam devuši divas acis,
90:9 mēli un divas lūpas,
90:10 un parādījuši viņam divus ceļus?
90:11 Bet viņš nemēģina iet pa stāvo taku.
90:12 Un kā tu zināsi, kas ir tā stāvā taka?

90:13 Tā ir verga atlaišana brīvībā,
90:14 tas ir bada laikā pabarot
90:15 par bāreni kļuvušu rada bērnu
90:16 vai to, kuru piemeklējis trūkums.
90:17 Jo viņš ir no tiem, kas tic un mudina būt pacietīgiem un līdzjūtīgiem
vienam pret otru.
90:18 Tie ir tie tur - labajā pusē.
90:19 Bet tie, kas Mūsu vēstīm netic, tie ir tie tur - kreisajā pusē.
90:20 Pār viņiem noslēgsies Uguns loks.

91. Saule
Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

91:1 Es zvēru pie saules un tās spožuma,
91:2 Pie mēness, kas tai seko,
91:3 Pie dienas spožās gaismas,
91:4 Pie nakts, kas to apklāj,
91:5 Pie debesīm un Viņa, kurš tās ir pacēlis,
91:6 Pie zemes un Viņa, kurš to ir izklājis,
91:7 Pie dvēseles un Viņa, kas to pilnīgu ir radījis,
91:8 likdams apjaust tai, kas labs ir, un kas ļauns.
91:9 Kurš attīra to - ir ieguvējs.
91:10 Kurš samaitā to - ir zaudētājs.
91:11 Tamūda ļaudis pārkāpa visus likumus,
91:12 kad pieteicās pats negantākais no viņiem.
91:13 Bet Dieva vēstnesis viņiem sacīja: «Tā ir Dieva kamieļmāte. Ļaujiet tai dzert."
91:14 Bet tie atraidīja viņu un pārcirta kamieļmātes kāju cīpslas. Un par viņu noziegumiem viņu Augstais Kungs tos nolīdzināja līdz ar zemi.
91:15 Viņam par sekām nav jābīstas.

92. Nakts

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

92:1 Es zvēru pie nakts, visu pārklājošās,
92:2 pie dienas, kas atmirdz savā spožumā,
92:3 pie Viņa, kas radīja vīrieti un sievieti.
92:4 Patiešām, ceļi, kurus jūs ejat, ir dažādi.
92:5 Tas, kurš dod žēlsirdības dāvanas un bīstas Dieva
92:6 un tic visam labajam -
92:7 viņa ceļu Mēs padarīsim vieglāku par vieglu.
92:8 Bet tas, kurš visu patur sev, kam pietiek pašam ar sevi
92:9 un, kas visu labo noliedz -
92:10 viņa ceļu Mēs padarīsim grūtu.
92:11 Un, kad viņš kritīs, viņa manta to neglābs.
92:12 Patiešām, Mūsu daļa ir vest ļaudis pa taisnu ceļu.
92:13 Un, patiešām, šī pasaule un dzīve Viņā saulē – abas pieder Mums.
92:14 Un Es brīdinu jūs no trakojošās Uguns,
92:15 kurā degs ļaunākais no ļaunākajiem -
92:16 tas, kurš noliedz patiesību un uzgriež tai muguru.
92:17 Bet dievbijīgais tiks no tās pasargāts.
92:18 Tas, kurš, lai attīrītu sevi, dalās savā mantā ar citiem.
92:19 Nevis, lai atlīdzinātu sava Augstā Kunga labvēlību,
92:20 bet sava Visu Augstākā Valdnieka atbalstu meklēdams.
92:21 Un drīz, tik tiešām, viņš to saņems.

93. Rīta spožums

Mekas Sūra (viena no agrākajām)

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

93:1 Es zvēru pie rīta spožuma,
93:2 pie nakts tumsas, kad tā klājas,
93:3 tavs Augstais Kungs nav tevi piemirsis un netur uz tevi ļaunu prātu.
93:4 Un, tik tiešām, tev dzīve Viņā saulē būs labāka par pirmo.

93:5 Un drīz tavs Kungs tev dos, un tu būsi apmierināts.
93:6 Vai Viņš neatrada tevi kā bāreni un nepasargāja tevi?
93:7 Vai Viņš neatrada tevi nomaldījušos un neuzveda uz ceļa?
93:8 Vai Viņš neatrada tevi trūkumā un nedeva visu nepieciešamo?
93:9 Tādēļ nedari pāri bārenim
93:10 un nedzen prom lūdzēju,
93:11 bet stāsti par sava Radītāja žēlastību.

94. Atbrīvošana

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

94:1 Vai Mēs neatvieglām tavu sirdi
94:2 un nenonēpām tev nastu,
94:3 ko tu tik smagi nesi uz savas muguras?
94:4 Vai tavu cieņu Mēs noturējām pienācīgā augstumā?
94:5 Un, patiešām, kopā ar grūtībām nāk arī atvieglojums.
94:6 Tik tiešām, kur grūtums, tur vieglums.
94:7 Un, kad vien tu savus darbus esi padarījis, kalpo Dievam,
94:8 un piesauc Viņu, savu Radītāju.

95. Vīģe

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

95:1 Es zvēru pie vīģes un pie olives,
95:2 pie Sinaja kalna,
95:3 un pie šīs drošās pilsētas,
95:4 patiešām, cilvēku Mēs radījām vislabākajā veidolā.
95:5 Un tad Mēs to nolikām uz viszemākā pakāpiena,
95:6 izņemot tos, kas tic un dara taisnus darbus, jo viņiem tiks atlīdzināts bezgalīgi.
95:7 Tad, kas jums, pēc tā visa, liek noliegt Atmaksas dienu?
95:8 Vai Dievs nav vislabākais tiesnesis?

96. Asins receklītis

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 96:1 Lasi! Tava Augstā Kunga, tava Radītāja vārdā!
96:2 Viņš radīja cilvēku no asins receklīša.
96:3 Lasi! Tavs Augstais Kungs ir Visu Cēlsirdīgākais.
96:4 Viņš iemācīja cilvēku rakstīt.
96:5 Iemācīja cilvēkam to, ko viņš nezināja.
96:6 Bet nē! Patiešām, cilvēks pārkāpj atļautās robežas,
96:7 jo domā, ka viņam pietiek ar sevi pašu.
96:8 Patiešām, jātgriežas būs pie sava Radītāja.
96:9 Vai esi redzējis to, kurš traucē
96:10 savam kalpam pielūgt Dievu?
96:11 Un ja nu viņu vada Dievs?
96:12 Vai dievbijība liek?
96:13 Vai esi redzējis to, kurš noliedz patiesību un uzgriež tai muguru?
96:14 Vai tad viņš nezina, ka Dievs visu redz?
96:15 Bet nē! Ja viņš nerimsies, Mēs saķersim viņu aiz cekula,
96:16 aiz viņa melīgā, noziedzīgā cekula.
96:17 Tad lai viņš sauc savus biedrus,
96:18 Mēs pasauksim Elles vārtu sargus.
96:19 Bet nē! Neklausī viņam. Krīti pie zemes un tuvojies Dievam.

97. Atklāsmes nakts

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 97:1 Patiešām, Mēs to nosūtījām Atklāsmes naktī.
97:2 Kā tev zināt, kas ir Atklāsmes nakts?
97:3 Atklāsmes nakts ir kas vairāk par tūkstoš mēnešiem.
97:4 Šajā naktī, ar Dieva ziņu, no debesīm nonāk eņģeļi un Gars.
97:5 Tajā naktī līdz pat rītausmai valda miers.

98. Skaidrā liecība

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

98:1 Neticīgie starp rakstu ļaudīm un elku dievu pielūdzēji nedomāja atnest savu neticību, līdz pie viņiem atnāca skaidra liecība -

98:2 Dieva vēstnesis, lasīdams tiem priekšā tīrās Kurāna lappuses

98:3 ar Dieva taisnīgajiem un stingrajiem likumiem.

98:4 Un tikai pēc tam, kad šī skaidrā liecība bija pie viņiem atnākusi, rakstu ļaužu domas sāka dalīties.

98:5 Un no viņiem tika prasīts vienīgi tas, lai tie pielūdz Dievu, būdami patiesi savā ticībā Viņam, lai tie ievēro Ikāmat-as-Salāt un dod az-Zakāt. Un tā ir istā reliģija.

98:6 Patiešām, neticīgos starp rakstu ļaudīm un elku dievu pielūdzējiem gaida Elles ugunis, kur tie paliks uz laiku laikiem. Jo viņi ir radības vissliktākā daļa.

98:7 Patiešām, tie, kas tic un dara taisnus darbus, ir radības vislabākā daļa.

98:8 Viņu atalgojums pie viņu Augstā Kunga būs Mūžības Dārzi, zem kuriem upes plūst un, kur viņi paliks uz laiku laikiem. Dievs būs mierā ar viņiem un viņi būs mierā ar Dievu. Ikviens, kas bīstas sava Kunga.

99. Zemestrīce

Medinas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

99:1 Kad zeme raustīsies krampjos

99:2 un izmetīs virspusē savu nastu

99:3 un cilvēks sauks: "Kas ar mums notiek?",

99:4 tajā dienā, tā atklās visu,

99:5 jo tā būs Dieva griba.

99:6 Tajā dienā cilvēki bariem ies garām, rādot savu padarīto.

99:7 Un, ja kāds būs darījis tik vien laba, cik sver viens vienīgs puteklītis, tas kļūs redzams.

99:8 Un, ja kāds būs darījis tik vien ļauna, cik sver viens vienīgs puteklītis, tas kļūs redzams.

100. Auļojošie

Mekas Sūra (viena no agrākajām)

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 100:1 Es zvēru pie auļotājiem, kas elsdami skrien,
100:2 pie dzirksteļu izšķīlējiem,
100:3 pie uzbrucējiem rītausmā,
100:4 kas, putekļu mākoņus saceldami,
100:5 ielaužas viņu vidū.
100:6 Patiešām, cilvēks ir nepateicīgs savam Radītājam.
100:7 Un, tik tiešām, viņš pats tam ir liecinieks.
100:8 Un, patiešām, viņš pārāk mīl mantu.
100:9 Bet vai tad viņš nezina, ka tie, kas guļ kapos, tiks atmodināti?
100:10 Ka viss, kas slēpjas ļaužu sirdīs kļūs redzams?
100:11 Tajā dienā viņu Augstais Kungs par viņiem zinās visu.

101. Sītošā Posta stunda

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

- 101:1 Sītošā Posta stunda!
101:2 Kas ir Sītošā Posta stunda?
101:3 Kā tev zināt, kas ir Sītošā Posta stunda?
101:4 Tajā dienā ļaudis līdzināsies izbiedētiem nakstauriņiem
101:5 un kalni vilnas kumšķiem.
101:6 Tie, kuru (labo darbu) svaru kausi būs smagi,
101:7 dzīvos patīkamai dzīvei.
101:8 Bet tie, kuru (labo darbu) svaru kausi būs viegli,
101:9 tiks iemesti bedrē.
101:10 Kā tev zināt, kas ir šī bedre?
101:11 Uguns. Ārkārtīgi karsta Uguns.

102. Cenšanās pēc vēl un vēl

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

102:1 Cenšanās pēc vēl un vēl novēš jūsu uzmanību,

102:2 līdz kamēr jūs nonākat savās kapavietās.

102:3 Bet nē! Drīz jūs zināsiet.

102:4 Tik tiešām, nē! Pavisam drīz jūs zināsiet.

102:5 Ja vien jūs pavisam droši zinātu,

102:6 ka Elles ugunis jūs ieraudzīsiet paši ar savām acīm.

102:7 Tajā dienā jums noteikti tiks jautāts par jūsu vēl un vēl.

103. Laiks

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

103:1 Es zvēru pie Laika,

103:2 patiešām, cilvēki ir zaudētāji,

103:3 izņemot tos, kas tic Dievam, dara labu, mudina viens otru būt patiesiem un vēl viens otram būt pacietīgiem.

104. Zaimotājs

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

104:1 Ak vai! tam kas ceļ neslavu un apmelo,
104:2 kas krāj mantu un pārskaita to bez mitas,
104:3 domādams, ka tā dos viņam nemirstību.
104:4 Bet, nē! Viņš tiks iemests drupinātājā.
104:5 Kā tev zināt, kas ir drupinātājs?
104:6 Tā ir Dieva iedegtā Uguns,
104:7 kas paceļas līdz ļaužu sirdīm.
104:8 Patiešām, tā noslēgsies pār viņiem
104:9 izstieptos uguns stabos.

105. Zilonis

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

105:1 Vai tu redzēji, ko Dievs izdarīja ar ziloņu pavēlniekiem?
105:2 Vai Viņš neizjauca viņu plānus?
105:3 Viņš uzsūtīja tiem putnu barus.
105:4 Nomētādams tos ar akmeņiem, cietiem kā dedzināts māls.
105:5 No viņiem pāri palika vien apgrauztu rugāju lauks.

106. Kureiši

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

106:1 Lai kureišus pasargātu,
106:2 viņu ziemas (uz Jemenu) un vasaras (uz Sīriju) pārgājienos –
106:3 lai tie piesauc šī Nama Kungu,
106:4 kas pasargāja tos no bada un bailēm.

107. Vienkārša laipnība

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

107:1 Vai redzēji to, kas noliedz Atmaksas dienu?

107:2 Tas ir tas, kurš rupji atraida bāreni

107:3 un nejūt vajadzību pabarot nabago.

107:4 Ak vai! tiem lūdzējiem,

107:5 kas ir nevērīgi pret savām lūgšanām,

107:6 kas tikai izrādās

107:7 un aizmirst vienkāršu laipnību.

108. Kautara (upe Paradīzē)

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

108:1 Patiešām, Mēs esam tev devuši Kautaru (al-Kauthar - upe Paradīzē, pārpilnība).

108:2 Tādēļ pielūdz savu Augsto Kungu un nes Viņam upuri.

108:3 Patiešām, tavam ienaidniekam tas nav dots.

109. Neticīgie

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

109:1 Saki tā: Ak, neticīgie ļaudis!

109:2 Es nepielūdzu tos, ko pielūdzat jūs.

109:3 Ne arī jūs pielūdzat To, ko pielūdzu es.

109:4 Ne es esmu jūsu pielūdzamo pielūdzējs.

109:5 Ne jūs esat mana Augstā Kunga pielūdzēji.

109:6 Jums ir jūsu reliģija un man ir mana reliģija.

110. Palīdzība

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

110:1 *Tad, kad nāk Dieva palīdzība un atnes uzvaru,*
110:2 *un, kad tu redzi, ka daudz ļaužu pieņem Dieva reliģiju,*
110:3 *teic slavu savam Augstajam Kungam un lūdz Viņa piedošanu. Patiešām,*
Viņš ir Nožēlu Pieņemošais.

111. Palmu šķiedras

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

111:1 *Lai nokalst Abu Lahaba (viens no Muhameda tēvočiem, nikns agrinā islāma pretinieks) rokas un iznikst viņš pats.*
111:2 *Viņa manta un tas, ko viņš ir darījis, viņam nepalīdzēs.*
111:3 *Viņš tiks dedzināts Uguns baltajās liesmās!*
111:4 *Un viņa sieva pienesīs malku,*
111:5 *bet pašai tai ap kaklu būs divkārša cilpa no palmu šķiedrām.*

112. Ticības tīrība

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

112:1 *Saki tā: Viņš ir Dievs, Vienīgais.*
112:2 *Dievs, Mūžīgais, Absolūtais.*
112:3 *Viņš nevienu neieņem un pats nav ticis ieņemts.*
112:4 *Neviens nav tāds kā Viņš.*

113. Rītausma

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

113:1 Saki tā: Es meklēju patvērumu pie Rītausmas Valdnieka,
113:2 pret Viņa radības ļaunumu,
113:3 pret ļaunumu naktī, kad sabiezē tumsa,
113:4 pret burvju ļaunumu, kad tie bur,
113:5 pret skauģa ļaunumu, kad tas skauž.

114. Ļaudis

Mekas Sūra

Žēlastības Pilnā, Žēlsirdīgā Dieva vārdā!

114:1 Saki tā: Es meklēju patvērumu pie ļaužu Augstā Kunga,
114:2 pie ļaužu Saimnieka,
114:3 pie ļaužu Dieva,
114:4 pret ļaunumu, ko Ložņājošais čukstētājs
114:5 čukst ļaudīm sirdīs,
114:6 gan kā cilvēks, gan kā gars.

